

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20-25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

L J U B L J A N A

EVA: 2012-1611-0078
Številka: 00712-26/2012/8
Datum: 12. 4. 2012

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	17-04-2012
Šifra:	411-01/12-13/6
Povezava:	
EPA:	263-VI
EU:	
Sign. zn.:	
Kratica:	

Vlada Republike Slovenije je na 10. redni seji dne 12. 4. 2012 določila besedilo:

— PREDLOGA ZAKONA ZA URAVNOTEŽENJE JAVNIH FINANC,

ki vam ga pošiljamo v obravnavo na podlagi 143. člena poslovnika Državnega zbora po nujnem postopku.

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po nujnem postopku, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države.

Močno poslabšano javnofinančno stanje preko vpliva na obrestne mere postaja vse pomembnejši zaviralni dejavnik gospodarskega okrevanja. Stroški zadolževanja države so se lani, zlasti v jesenskih mesecih, močno povečali, kar je bilo deloma posledica poslabšanja razmer in zmanjšanega zaupanja v večino držav evrskega območja, deloma pa so k temu prispevale razmere v Sloveniji. Pomladanska napoved 2012 (UMAR, marec 2012) namreč predvideva, da se bo padec gospodarske aktivnosti v Sloveniji letos še poglobil in bo 0,9-odstoten. Obeti glede gospodarske aktivnosti v naših najpomembnejših trgovinskih partnericah so se v zadnjih mesecih močno poslabšali. Za evrsko območje Evropska komisija za letos napovedano znižanje BDP, ki izhaja iz slabega razpoloženja podjetij in potrošnikov, ter iz negotovosti na finančnih trgih. Takšne razmere se bodo močno odrazile tudi na aktivnosti v Sloveniji, kjer, podobno kot v evrskih državah, dodaten razlog za upočasnitev aktivnosti predstavljajo ukrepi, povezani s konsolidacijo javnih financ. Ti bodo imeli kratkoročno sicer negativne posledice za gospodarsko aktivnost, vendar brez konsolidacije ni mogoče obnoviti dostopa do virov financiranja, ki bo omogočil oživitev gospodarske aktivnosti v naslednjih letih.

Predlog zakona je pripravljen tako, da je dosežena usklajenost prejemkov in izdatkov določenih v rebalansu proračuna države, ki je že bil posredovan državnemu zboru v sprejem, prav tako pa se s predlogom tega zakona zmanjšujejo izdatki proračuna države in drugih blagajn javnega financiranja.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Janez Šušteršič, minister za finance,

- Aleš Živkovič, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- dr. Dejan Krušec, državni sekretar, Ministrstvo za finance.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGA: 1

**NUJNI POSTOPEK
EVA 2012-1611-0078**

Predlog zakona za uravnoteženje javnih financ

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Stanje in gibanja v javnih financah se v Sloveniji od leta 2008 dalje poslabšujejo. Primanjkljaj sektorja države se je v letu 2011 povečal na 6,4% BDP, hkrati s visokim primanjkljajem pa se hitro povečuje tudi dolg sektorja države. Ta je po prvi oceni v 2011 dosegel 47,6% BDP¹. Brez korenitih kratkoročnih, kakor tudi dolgoročnih strukturnih ukrepov Slovenija ne more izboljšati svojega javnofinančnega salda, kar hkrati pomeni tudi hitro nadaljevanje rasti dolga sektorja države. Ne ukrepanje v naslednjih letih vodi tudi do povečevanja obveznosti servisiranja dolga ter hkrati močno povečuje tveganje za padanje bonitetnih ocen in s tem rast zahtevanih donosov na vrednostne papirje RS na mednarodnih trgih.

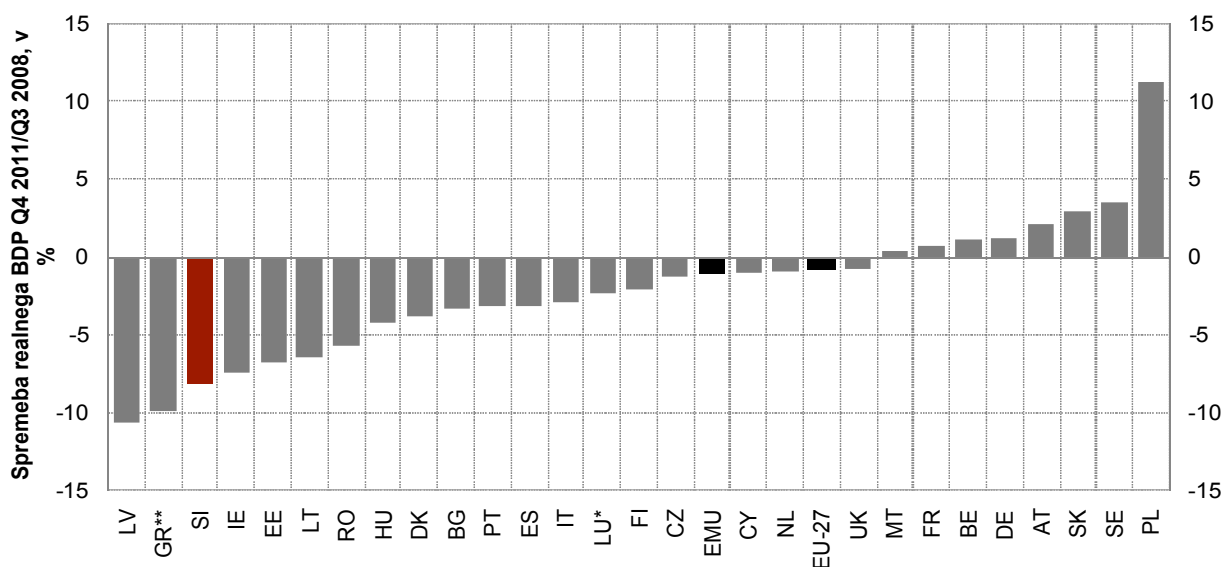
Nujnost uravnoteženja javnih financ je utemeljena predvsem z vidika zagotavljanja stabilnega in vzdržnega domačega makroekonomskega okolja, pa tudi z vidika sprejetih zahtev na ravni Evropske Unije.

Vlada z interventnimi spremembami zakonov prvič korenitejše posega v znižanje obsega in strukture javnih izdatkov, z namenom da bi povečala možnosti za rast, ki je ključni predpogoj za vzpostavitev dolgoročnega razvoja Slovenije. Slovenija, v nasprotju s številnimi državami članicami doslej še ni bila izpostavljena korenitejšim reformam in posegom v javne izdatke.

V zadnjih treh letih se je gospodarsko in javnofinančno stanje v Sloveniji močno poslabšalo. Padec gospodarske aktivnosti od začetka gospodarske krize je bil med največjimi v EU, kar nas je z 91 % oddaljilo na 85 % povprečne gospodarske razvitosti članic EU (merjeno z BDP na prebivalca po kupni moči) v letu 2010, povečevanje razvojne vrzeli se je po oceni UMAR nadaljevalo tudi v letu 2011. Poslabšanje gospodarskih razmer je, kljub ukrepom, usmerjenim v blažitev posledic gospodarske krize na socialni položaj prebivalstva, privedlo do znižanja razpoložljivega dohodka in s tem poslabšanja materialne blaginje prebivalstva.

Slika 1: Sprememba aktivnosti po izbruhu gospodarske krize

¹ Objava SURS, 30. 3. 2012; Konsolidirani bruto dolg države je konec leta 2011 znašal 16 954 milijonov EUR ali 47,6 % BDP, leto prej pa je bil ocenjen na 13 737 milijonov EUR ali 38,8 % BDP.

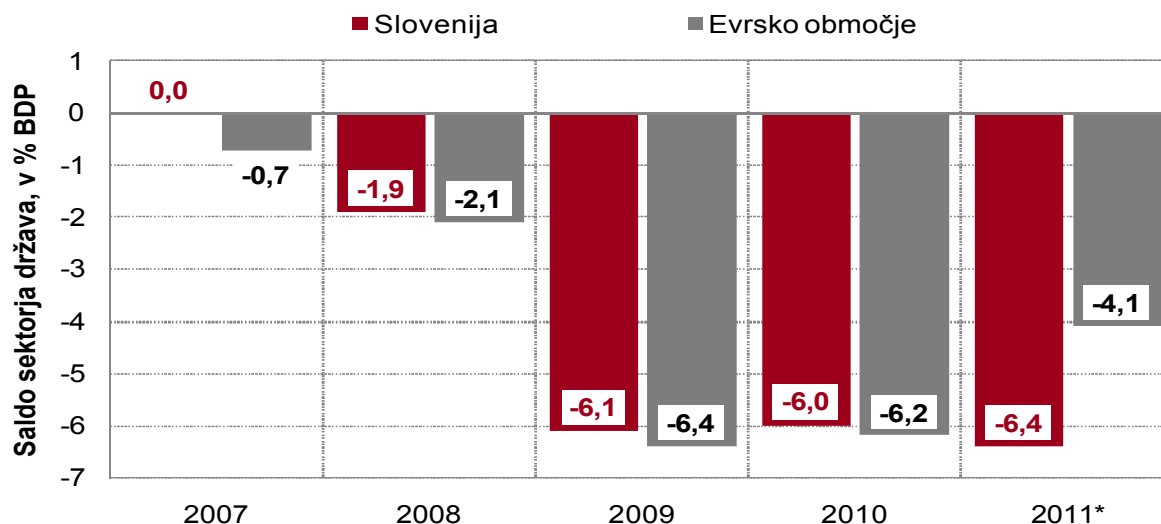
Vir: Eurostat, preračuni UMAR. Opomba: *podatek za Q3 2011, ** podatek za Q1 2011

Po močnem povečanju primanjkljaja sektorja država v letu 2009, ki je bilo predvsem posledica vpliva gospodarske krize in deloma tudi strukturnih dejavnikov, v zadnjih dveh letih ni prišlo do pozitivnih premikov na področju fiskalne konsolidacije, stanje javnih financ se je lani še poslabšalo. Leta 2009 je primanjkljaj znašal 6,1 % BDP, leta 2010 6,0 % BDP, lani pa 6,4 % BDP. S tem smo se oddaljili od cilja iz Programa stabilnosti – dopolnitev 2011 za 0,9 o.t., od cilja iz predhodnega Programa stabilnosti², v katerem je Slovenija prvič predstavila načrtovano pot konsolidacije v okviru postopka presežnega primanjkljaja, pa kar za 2,4 o.t.. Na ohranjanje visokega primanjkljaja je vplivalo povišanje odhodkov za obresti, socialna nadomestila in podpore ter t.i. drugi odhodki v odsotnosti sistemskih ukrepov za znižanje in prestrukturiranje preostalih odhodkov. Lani je stanje javnih financ dodatno poslabšala vključitev sredstev dokapitalizacije največje državne banke NLB d. d. in nekaterih podjetij v državni lasti v višini 1,3 o. t. BDP. Primanjkljaj sektorja država je bil lani tako najvišji v zadnjih šestnajstih letih. V letih 2010 in 2011 je po ocenah UMAR prišlo tudi do nadaljnega povečanja strukturne komponente primanjkljaja, ki bi se, glede na priporočila Evropske komisije Sloveniji v okviru postopka presežnega primanjkljaja³, v obdobju 2010-2013 sicer moral zniževati v povprečju za $\frac{3}{4}$ % BDP letno.

Slika 2: Sprememba primanjkljaja v Sloveniji in evrskem območju

² Program stabilnosti – dopolnitev 2009.

³ Evropska komisija novembra 2009, skladno s pogodbo o EU proti Sloveniji, sprožila postopek presežnega primanjkljaja, kot je opredeljen z določili dopolnjenega Pakta stabilnosti in rasti iz leta 2005. Na podlage ocene javnofinančnega stanja in dejavnikov za nastanek presežnega primanjkljaja je EK pripravila priporočila in rok za njegovo odpravo do leta 2013 (V skladu s členom 104(3) Pogodbe o EU mora EK vedno, ko primanjkljaj sektorja država v posamezni državi preseže referenčno mejo 3 % BDP, pripraviti poročilo o obstoju presežnega primanjkljaja za Svet EU, ki nato o tem sprejme odločitev. Kadar Svet EU odloči, da presežni primanjkljaj obstaja, hkrati v skladu s členom 104(7) Pogodbe o EU na zadevno državo članico naslovi priporočila, ki jih predlaga EK. V priporočilu Sveta se določi rok največ šestih mesecev za sprejetje učinkovitih ukrepov s strani zadevne države članice. V priporočilu se določi tudi skrajni rok za zmanjšanje presežnega primanjkljaja).

Vir: SURS, SURS, Temeljni agregati sektorja država, 30. 3. 2012; Eurostat. Opomba: *podatek za evrsko območje za leto 2011 je Jesenska napoved EK (nov. 11).

Močno poslabšano javnofinančno stanje preko vpliva na obrestne mere postaja vse pomembnejši zaviralni dejavnik gospodarskega okrevanja. Stroški zadolževanja države so se lani, zlasti v jesenskih mesecih, močno povečali, kar je bilo deloma posledica poslabšanja razmer in zmanjšane zaupanja v večino držav evrskega območja, deloma pa so k temu prispevale razmere v Sloveniji. Do sredine februarja 2012 so bonitetno oceno za dve do tri stopnje Sloveniji znižale vse tri najpomembnejše bonitetne agencije⁴. Med razlogi so poleg naraščajoče negotovosti v celotnem evrskem območju izpostavile slabe razmere v bančnem sistemu, počasno konsolidacijo javnih financ in poslabšanje konkurenčnosti. Zahtevana donosnost 10-letnih slovenskih državnih obveznic je novembra lani tako za nekaj časa presegla 7 %. Letos se je predvsem zaradi pozitivnega vpliva nestandardnih ukrepov ECB na donosnosti obveznic večine držav evrskega območja tudi donosnost slovenskih državnih obveznic vsaj začasno znižala, a ostaja visoka na ravni okrog 5 % BDP. Znesek obresti⁵ se je v obdobju 2008-2011 povišal za 279 mio EUR oz. za 0,9 ot. BDP in bo v letu 2012 predvidoma znašal blizu 2,0 % BDP. V primeru, da bi zahtevana donosnost vztrajala na podobni ravni, bi strošek novega zadolževanja Slovenije na evrskem trgu tudi prihodnje leto predstavljal veliko javnofinančno breme. Otežen dostop države do finančnih virov pa bi dodatno poslabšal pogoje zadolževanja zasebnega sektorja, kar bi vplivalo na zmanjšanje konkurenčnosti in potenciala za nadaljnji gospodarski razvoj. Dražje zadolževanje bi vplivalo tudi na nadaljnje poslabšanje kakovosti javnih financ, saj bi naraščajoči izdatki za obresti v procesu konsolidacije privedli do še večjega izrinjanja **fleksibilnejših** izdatkov, med katerimi imajo pomemben delež prav razvojni izdatki.

Tabela: Dolg sektorja država in odhodki za obresti v obdobju 2008-2011

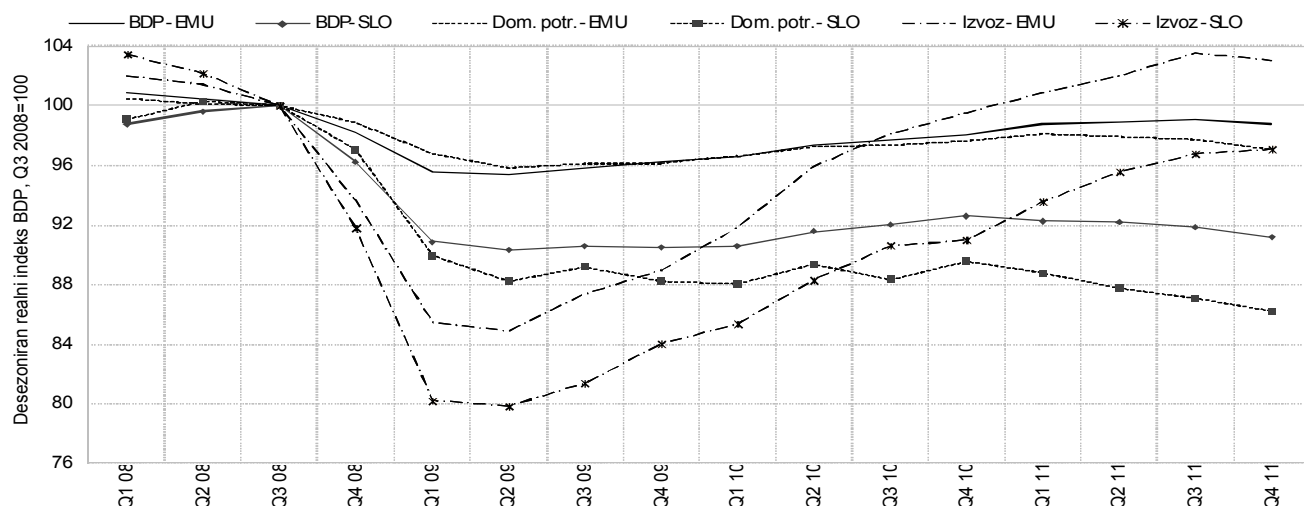
	2008	2009	2010	2011
Dolg sektorja država, v mio EUR	8.180	12.450	13.737	16.954
delež v BDP, v %	21,9	35,3	38,8	47,6
Obresti, odhodki, v mio EUR	416	479	581	695
delež v BDP, v %	1,1	1,4	1,6	2,0

Vir: SURS, Temeljni agregati sektorja država, 30. 3. 2012

⁴ Standard&Poor's: 20. oktobra 2011 z AA na AA- in 13. januarja 2012 z AA- na A+; Moody's: 23. septembra 2011 z Aa2 na Aa3, 22. decembra 2011 z Aa3 na A1 in 13. februarja 2012 z a1 na A2; Fitch Ratings: 28. septembra 2011 z AA na AA-; 27. januarja 2012 z AA- na A.

⁵ Po metodologiji ESA 95

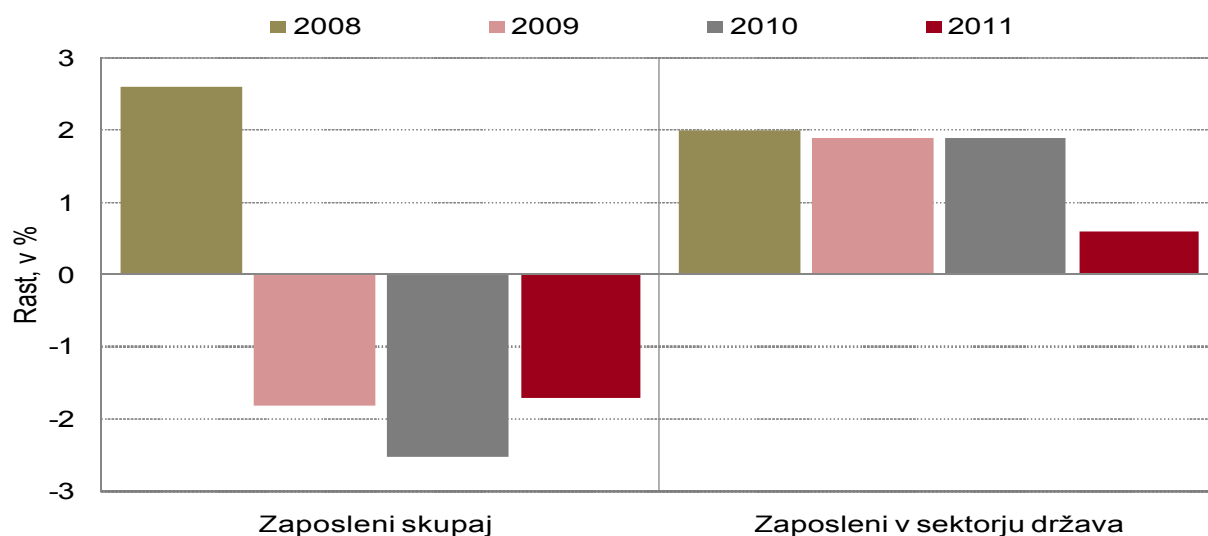
Slika 4: Bruto domači proizvod, izvoz in domača potrošnja v Sloveniji in evrskem območju

Vir: Eurostat portal page – National Accounts, 2012.

Po enem najglobljih padcev BDP med državami EU v letu 2009 je slovensko gospodarstvo v letu 2010 beležilo skromno rast (1,4 %), v letu 2011 pa se je okrevanje gospodarske aktivnosti v Sloveniji prekinilo, bruto domači proizvod se je ponovno znižal (-0,2 %). Pri tem so pozitivni impulzi za rast prihajali le iz izvozno usmerjenega dela gospodarstva, domača potrošnja pa je upadla. Nižje kot v predhodnem letu so bile namreč investicije, zasebna in državna potrošnja, pozitiven prispevek k rasti so imele le spremembe zalog. Ob znižanju gospodarske aktivnosti se je tudi lani zmanjšalo število zaposlenih. V povprečju leta je bilo število delovno aktivnih po statistiki nacionalnih računov za 1,7 % manjše kot v letu 2010. Skupno število zaposlenih je tako upadlo že tretje leto zapored. Nasprotno se je število zaposlenih v sektorju država v teh letih povečevalo (po 1,9 % v letih 2009 in 2010 in 0,6 % v letu 2011), pri tem se je število zaposlenih v javni upravi lani že zmanjšalo, v ostalih dejavnostih sektorja država pa še povečevalo.

Slika 3: Rast zaposlenosti v sektorju država in skupna rast zaposlenosti

Vir: SURS

Pomladanska napoved 2012 (UMAR, marec 2012) predvideva, da se bo padec gospodarske aktivnosti v Sloveniji letos še poglobil in bo 0,9-odstoten. Obeti glede gospodarske aktivnosti v naših najpomembnejših trgovinskih partnericah so se v zadnjih mesecih močno poslabšali.

Za evrsko območje Evropska komisija za letos napovedano znižanje BDP, ki izhaja iz slabega razpoloženja podjetij in potrošnikov, ter iz negotovosti na finančnih trgih. Takšne razmere se bodo močno odrazile tudi na aktivnosti v Sloveniji, kjer, podobno kot v evrskih državah, dodaten razlog za upočasnitev aktivnosti predstavljajo ukrepi, povezani s konsolidacijo javnih financ. Ti bodo imeli kratkoročno sicer negativne posledice za gospodarsko aktivnost, vendar brez konsolidacije ni mogoče obnoviti dostopa do virov financiranja, ki bo omogočil oživitev gospodarske aktivnosti v naslednjih letih.

Konsolidacija javnih financ bi okrepila potencial za rast. Srednjeročni scenarij gospodarskih gibanj v Pomladanski napovedi UMAR kaže, da bo v času konsolidacije javnih financ in znižanja primanjkljaja pod dovoljeno mejo 3% BDP, tj. v letih 2012 in 2013, gospodarska rast skromna. V letu 2012 se bo BDP znižal za 0,9 %, leta 2013 pa se že pričakuje gospodarska rast v višini 1,2 %. V naslednjih letih pa se bodo ob predpostavki uspešne konsolidacije javnih financ in ohranjanju primanjkljaja v načrtanih okvirih relativno izboljšali pogoji za financiranje države in posredno zasebnega sektorja. Pozitivni signali ob izvedenih ukrepih za konsolidacijo javnih financ bi tako že v prihodnjem letu omogočili postopno naraščanje gospodarske aktivnosti, ki bi se v letu 2014 še nekoliko pospešila. Čeprav se bodo razmere na trgu dela na kratek rok še poslabševale, pa se bodo s povrnitvijo zaupanja in gospodarske rasti ter ob načrtovanih ukrepih za spodbujanje konkurenčnosti odprle možnosti za ustvarjanje novih delovnih mest in s tem obrat v gibanju zaposlenosti in brezposelnosti.

Scenarij gospodarskih gibanj v primeru neizvedene konsolidacije javnih financ pa kaže, da bi gospodarska aktivnost letos stagnirala, v prihodnjih letih pa ponovno začela upadati. Odsotnost ukrepov za znižanje primanjkljaja sektorja država pod 3 % BDP bi namreč privedla do poslabšanja pogojev financiranja države in posledično zasebnega sektorja. To bi pomenilo resno omejitev za pridobivanje finančnih sredstev tudi za zasebni sektor, kar bi močno vplivalo na njihovo poslovanje in celotno gospodarsko aktivnost. Takšen razvoj dogodkov bi tako oslabil dvig potenciala za gospodarsko rast, kar bi rezultiralo v okrepljenih recesijskih tendencah namesto v predvidenem okrevanju. Podobno bi se brez dodatnih ukrepov ekonomskih politik za konsolidacijo tudi na področju zaposlovanja razmere na kratek rok relativno manj poslabšale, vendar pa bi bilo že prihodnje leto in še bolj na srednji rok poslabšanje razmer na trgu dela že relativno veliko večje, število brezposelnih pa bi se pospešeno povečevalo.

Dolžniška kriza je kot posledica gospodarske in finančne krize močno ohromila gospodarstvo EU. Z namenom krepitve javnofinančne discipline ter širšega ekonomskega nadzora in koordinacije je zato od leta 2011 dalje v veljavi sistem ekonomskega upravljanja v okviru tako imenovanega evropskega semestra. Sistem od držav članic zahteva podrobno spremljanje stanja v javnih financah ter sprejem potrebnih ukrepov za izboljšanje. Zahteva temelji tudi na načelu lojalnega sodelovanja, kot je (med drugim) izraženo v Pogodbi o Evropski uniji, ki določa, da velja vodenje ekonomskih politik obravnavati tudi z oceno vplivov na druge države članice in območje skupne valute kot celote.

Slovenija je od decembra 2009 v postopku presežnega primanjkljaja, zato mora skladno z zahtevami EU do leta 2013 odpraviti čezmerni primanjkljaj, torej ga znižati pod 3% BDP. Za doseganje tega cilja bi Slovenija morala že od 2009 naprej zniževati primanjkljaj po 0,75% BDP leto. Slovenija v letih 2010 in 2011 javnofinančne politike ni vodila skladno z načeli Pogodbi o Evropski uniji, niti ni sledila načelu postopnosti iz priporočil Sveta EU. Prav nasprotno, javnofinančni primanjkljaj, ki je v letu 2009 znašal 6,1% BDP se je v letu 2011 povečal na 6,4% BDP. Slovenija mora za doseganje cilja do leta 2013 nadoknaditi zamujeno in v letih 2012 in 2013 določiti in uresničiti ukrepe za uravnoteženje javnih financ.

Evropska Komisija bo v okviru svojih spomladanskih napovedi 2012 ponovno ocenjevala, ali je posamezna država, ki je v postopku čezmernega primanjkljaja, torej tudi Slovenija, sprejela učinkovite ukrepe, da le-tega odpravi na kredibilen, učinkovit in trajen način. V kolikor bi Komisija ocenila, da Slovenija v letu 2013 ne bo dosegla znižanja primanjkljaja pod 3% BDP na trajen in kredibilen način, potem bo Svetu predlagala, da sprejme sklep, da

Slovenija ni sprejela učinkovitih ukrepov za odpravo presežnega primanjkljaja v skladu s členom 126(8) PDEU. V kolikor Svet sprejme tak sklep, lahko skladno s 6. členom Uredbe 1173/2011 o učinkovitem izvrševanju proračunskega nadzora v euro območju v 20-ih dneh odloči, na predlog Komisije, da Sloveniji naloži plačilo globe v višini do 0,2% BDP preteklega leta. Skladno z Uredbo o ustanovitvi kohezijskega sklada lahko Komisija Svetu predlaga tudi, da se Sloveniji, zaradi nespoštovanja priporočil Sveta v skladu s členom 126(7) PDEU, začasno, delno ali v celoti, zaustavi izplačilo sredstev iz kohezijskega sklada⁶.

Svet lahko v dveh mesecih po tem, ko sprejme sklep, da Slovenija ni sprejela učinkovitih ukrepov, v skladu s členom 126(9) PDEU sprejme poziv Sloveniji, naj v določenem roku sprejme ukrepe za zmanjšanje primanjkljaja, ki so po njegovem mnenju potrebni za izboljšanje stanja. Od Slovenije lahko tudi zahteva, da mu po natančno določenem časovnem razporedu predloži poročila in tako omogoči preverjanje njenih prizadevanj pri prilagajanju. V primeru, da na podlagi poročila Slovenije Svet ugotovi, da Slovenija ne sledi pozivu Sveta, se lahko najkasneje v štirih mesecih odloči tudi, da Sloveniji naloži enega izmed naslednjih ukrepov:

- i) zahteva, naj pred izdajo obveznic in drugih vrednostnih papirjev objavi dodatne informacije, ki jih podrobneje določi Svet;
- ii) Evropsko investicijsko banko pozove, naj pretehta svojo posojilno politiko do Slovenije;
- iii) zahteva, naj položi brezobrestni depozit v primerni vrednosti, dokler se čezmerni primanjkljaj, po mnenju Sveta, ustrezno ne zmanjša;
- iv) naloži primerno visoke denarne kazni.

Pri tem skupni obseg vseh denarnih kazni ne sme presegati 0,5% BDP.

V nadaljevanju je predstavljena ocena stanja in razlogi za sprejem zakona po posameznih področjih.

V letu 2010 smo v Republiki Sloveniji za področje zdravstva porabil 3,24 milijarde evrov, kar predstavlja 9,06 odstotka BDP. Javne blagajne (Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), proračun Republike Slovenije in občin) so prispevali 70,7 odstotka, zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: DZZ), so prispevale 13,3 odstotka, 12,9 odstotka pa so prispevala gospodinjstva v obliki neposrednih plačil ob nakupu zdravstvenih storitev. Povprečna letna stopnja rasti javnih izdatkov za zdravstvo med leti 2004 in 2010 znaša 5,5 odstotka, povprečna letna stopnja rasti izdatkov, ki jih za zdravstvo namenja državni proračun, znaša med leti 2004 in 2010 -1,8 odstotka, povprečna letna stopnja rasti zasebnih izdatkov za zdravstvo v istem obdobju pa 7,7 odstotka. Iz prikazanih osnovnih podatkov je razvidno, da sistem financiranja zdravstvenih storitev v Republiki Sloveniji spodbuja hitro rast zasebnih izdatkov za zdravstvo in uvršča Republiko Slovenijo med države z visokim razmerjem med zasebnimi in javnimi izdatki za zdravstvo – v letu 2010 je razmerje med zasebnimi in javnimi izdatki znašalo že 29,3:70,7 v primerjavi z letom 2004, ko je to razmerje znašalo 26,8:73,2. Skoraj 30 odstotni delež zasebnih sredstev za zdravstvo je med najvišjimi v Evropi. Med zasebnimi izdatki so izdatki za DZZ naraščali po povprečni letni stopnji rasti 6,9 odstotka, neposredni izdatki za zdravstvo pa po stopnji 7,9 odstotka. Številne raziskave in statistične analize ter podatki jasno kažejo povezanost med višino neposrednih izdatkov za zdravstvo in razvitostjo države – bolj kot je država razvita, nižji je delež neposrednih izdatkov v vseh izdatkih za zdravstvo. Država s svojo zdravstveno politiko usmerja porabo sredstev v tiste programe, ki so za zdravje prebivalstva nujni in k zdravju prebivalstva prinesejo največ, medtem ko so neposredni izdatki namenjeni nakupom zdravstvenih storitev, za katere ljudje menijo, da so dobri za njihovo zdravje in si njihovega nakupa želijo, vendar pa zaradi fenomena asimetrije informacij v zdravstvenem sistemu in pomanjkanja alokacije sredstev na podlagi dokazov s

⁶ Ukrep za katerega se je Komisija odločila v primeru Madžarske, ki je svoj primanjkljaj sicer znižala pod 3% BDP, vendar je Komisija ocenila, da bo Madžarska v letu 2013 ponovno imela primanjkljaj višji od 3% BDP.

strani državljanov to ni nujno res. Naraščanje neposrednih izdatkov za zdravstvo kaže na dejstvo, da obstoječi sistem financiranja in razporejanja sredstev za zdravstvo, ki so zbrana z drugimi viri, ne zadovolji potreb prebivalstva. Osnovni razlog za sprejem predloga zakona je tako odprava tistih rešitev v zakonodaji, ki onemogočajo vzpostavitev sistema financiranja in alokacije zbranih sredstev na način, ki bi zagotavljal vzpostavitev prožnega zdravstvenega sistema, ki učinkovito zadovoljuje potrebe državljanov in državljanek s kakovostnimi in varnimi zdravstvenimi storitvami. V zakonodaji se pojavljajo številne nekonsistentnosti in neusklajenosti z zakonodajo z drugih področij, ki jih je z novelo treba uskladiti. Zakon uvaja nove rešitve, ki bodo povečale racionalnost upravljanja z javnimi sredstvi in odpravile nepotrebne administrativne ovire. Pomemben razlog spremembe zakona je tudi sodba Sodišča Evropske unije proti Republiki Sloveniji zaradi po mnenju Evropske komisije nepopolnega in nepravilnega prenosa Direktiv Sveta 73/239/EGS, kot je bila naknadno spremenjena, in nepravilnega prenosa Direktive Sveta 92/49/EGS v pravni red RS ter neizpolnitve obveznosti iz členov 56 in 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Posebnost slovenskega sistema DZZ je namreč njegov namen, ki je povračilo tistega dela dogovorjenih stroškov za zdravstvene storitve in blago, ki jih ne povrne obvezno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: OZZ). DZZ je tako v Republiki Sloveniji del javnega interesa zaradi svojega namena in narave zavarovanja. Doplačila za zdravstvene storitve se gibljejo v deležu od 5 do 90 odstotka. V primeru nezavarovanja doplačil je zaradi visokih zneskov doplačil lahko okrnjena dostopnost do vseh zdravstvenih storitev, ki se delno krijejo iz OZZ, delno pa iz DZZ. Razlog za DZZ je torej v tem, da se posamezniku v primeru potrebe po zdravstvenih storitvah omogoči storitev – ne le delna, temveč v celoti. Brez sklenitve DZZ bi moral pravico, ki sicer je del košarice pravic, deloma kriti sam. Ker so zdravstvene storitve lahko povezane z visokimi stroški, je posameznikom v interesu, da so dopolnilno zavarovani. Če ne bi bili, bi se lahko zgodilo, da doplačila za zdravstvene storitve ne bi zmogli kriti. To je razlog, da se tako veliko število ljudi odloči za sklenitev DZZ – dejstvo namreč je, da so v javnem interesu storitve, ki jih v definiranem deležu krije DZZ, nikakor pa v javnem interesu ni samo DZZ. Finančni rezultat ZZZS v letu 2011 izkazuje presežek 1,7 mio eur. ZZZS je leto 2011 zaključil brez zadolžitve in ni presegel načrtovane višine celotnih odhodkov, ker je 41 mio eur stroškov prenesel v plačilo v leto 2012. Projekcija načrtovanih prihodkov in odhodkov ZZZS v letu 2012 po scenariju, ki upošteva veljavnost Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 za obdobje do konca leta 2013, zimsko makroekonomsko napoved gospodarskih gibanj (januar 2012), plačilo zapadlih neplačanih obveznosti iz leta 2011 v leto 2012 v višini 40,9 mio eur, prenos finančnih učinkov aneksov k Splošnemu dogovoru (v nadaljnjem besedilu: SD) 2010 in 2011 ter uveljavitev Sklepa o določitvi odstotkov vrednosti zdravstvenih storitev, ki se zagotavljajo iz OZZ, predvideva za leto 2012 primanjkljaj v višini 127,1 mio eur. Ob upoštevanju uporabe razpoložljivih sredstev na računu ZZZS bi znašal primanjkljaj 106,8 mio eur.

Po veljavni zakonodaji sklepanje podjemnih in drugih civilno pravnih pogodb ureja 65. člen Zakona o zdravniški službi. Za sklepanje tovrstnih pogodb so bili določeni pogoji za zdravstvene delavce, ki so zaposleni pri tem javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost v okviru javne zdravstvene službe. Takšne pogodbe se lahko sklenejo največ za tolikšen obseg zdravstvenih storitev, da čas za njihovo izvedbo ne presega največ tretjine delovnega časa zdravstveni delavcev, pri čemer je njihovo trajanje omejeno na največ 6 mesecev. Če je zdravstveni delavec zaposlen pri drugem javnem zdravstvenem zavodu ali drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost mora za sklenitev tovrstne pogodbe pridobiti soglasje delodajalca. Podrobnejša merila za sklepanje tovrstnih pogodb ureja Uredba o merilih za sklepanje podjemnih pogodb ali drugih pogodb civilnega prava za opravljanje zdravstvenih storitev v mreži javne zdravstvene službe (Uradni list RS, št. 36/09).

Predlog proračuna 2011 ni zajemal sredstev, predvidenih za plačilo terjatev družbe SŽ do države, določenih z Zakonom o družbi SŽ. Glede na predvideno dodatno zmanjšanje izdatkov proračuna je nujno potrebno rok plačila terjatev podaljšati.

Zakon o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 97/10; v nadaljevanju: ZDARS-1) ureja status, naloge in pristojnosti Družbe za avtoceste v Republiki Sloveniji, d.d. (DARS). Ta gospodarska družba trenutno opravlja v imenu in za račun Republike Slovenije posamezne naloge v zvezi s prostorskim načrtovanjem in umeščanjem avtocest v prostor ter naloge v zvezi s pridobivanjem nepremičnin za potrebe gradnje avtocest, ter hkrati v svojem imenu in za svoj račun kot koncesionar izvaja gradnjo avtocest ter tako zgrajene avtoceste odseke po končani izgradnji tudi upravlja in vzdržuje. Na zemljiščih, po katerih potekajo avtoceste, ki so bile zgrajene oziroma so se pričele graditi pred uveljavitvijo ZDARS-1 (tj. pred 4. decembrom 2010), je bila v korist DARS ustanovljena stavbna pravica za obdobje 50 let. Kot upravljavec avtocest in hitrih cest ima DARS vse pristojnosti, kot jih ima Direkcija RS za državne ceste na glavnih in regionalnih cestah. DARS na cestah v svoji pristojnosti ustanavlja služnosti za postavljanje objektov in naprav javnega pomena, ter na podlagi javnega pooblastila izvaja upravne naloge, ki se nanašajo zlasti na izdajanje soglasij in dovoljenj ter za izvajanje prekrškovnega nadzora nad plačilom cestnine. Cestnina je v celoti prihodek DARS. Družba pridobiva prihodke tudi iz trženja zemljišč in objektov v zvezi z avtocestami (prihodki iz služnosti, izrednih prevozov, opravljanja spremljajočih dejavnosti ipd). Za naloge, ki jih DARS opravlja za račun države (torej prostorsko umeščanje in pridobivanje nepremičnin) je po veljavni zakonodaji potrebno tekoče financiranje iz državnega proračuna. Takšna ureditev je za proračun obremenjujoča, saj terja stalno zagotavljanje večjih odhodkov npr. v letu 2011 je bilo v ta namen zagotovljenih 8.179.546,00 EUR, za leto 2012 je bilo iz tega naslova predvidenih 18,4 mio EUR, podoben znesek bi bilo treba načrtovati tudi v prihodnjih letih. DARS pri izvajanju navedenih nalog, v pravnem smislu nastopa kot izključni zastopnik države. DARS se torej na področju avtocest pojavlja v dvojni vlogi:

1. kot zastopnik države, ko v njenem imenu in za njen račun opravlja naloge s področja prostorskega načrtovanja in umeščanja avtocest v prostor ter naloge pridobivanja nepremičnin za potrebe gradnje avtocest;
2. nato pa kot koncesionar taiste odseke gradi, jih vzdržuje ter upravlja.

Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi je bil sprejet v letu 2000 z objavo v Uradnem listu RS, št. 86/00 kot sistemska podlaga za vzpodbujanje dolgoročnega stanovanjskega varčevanja in za povečanje obsega ugodnega dolgoročnega stanovanjskega kreditiranja. S sistemom državnih premij je bilo omogočeno in zagotovljeno državljanom ugodno dolgoročno varčevanje s pravico do nizko obrestovanih bančnih dolgoročnih stanovanjskih posojil. S spremembo zakona v letu 2006 je zaživel sistem subvencioniranja mladih družin, ki so prvič reševale stanovanjsko vprašanje z nakupom, gradnjo, rekonstrukcijo, spremembo namembnosti ali najemom stanovanja. Kljub temu da je bilo zanimanje za varčevanje v nacionalni stanovanjski varčevalni shemi v prvih letih zelo veliko, shema ni dosegla želenih rezultatov, saj privarčevani zneski in posojilo v višini največ 2,2 kratnika privarčevanih zneskov, v veliki večini primerov ni zadoščalo za nakup stanovanja oziroma trajno rešitev stanovanjskega vprašanja. Sredstva so v povprečju zadoščala za nakup 20 do 30 m² stanovanjske površine. Z novelo zakona v letu 2006 so se pogoji za varčevalce v shemi spremenili, in sicer se je spremenila višina premije, ki je vsako leto pripadala varčevalcem, obrestne mere niso bile več fiksne za celotno obdobje varčevanja. Tudi obrestne mere v bankah so se od uvedbe zakona bistveno spremenile tako, da je danes postala varčevalna shema za banke »draga« na varčevalni strani, kar je zmanjšalo tudi interes bank za sodelovanje v nacionalni stanovanjski varčevalni shemi. Tudi obveznost vračila premij v primeru, ko varčevalec ne vzame kredita je ob nujenju konkurenčnih pogojev komercialnih bank predstavljala za banke, ki so bile vključene v shemo, precejšen ekonomski riziko. Število varčevalcev je naraščalo vse do leta 2004, ko je bilo sklenjeno okrog 80.000 varčevalnih pogodb, potem pa je začelo upadati. Tako je bilo v letu 2011 aktivnih še okrog 10.400 pogodb, za leto 2012 pa se ocenjuje, da bo takšnih varčevalnih

pogodb le še dobrih 5.000. Strokovna javnost in Banka Slovenije že nekaj let opozarja na opisani razkorak. Zato se predlaga črtanje določb, ki omogočajo nadaljnje sklepanje varčevalnih pogodb po zakonu o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja, do konca pa se izpeljejo postopki za še aktivne varčevalne pogodbe, ki so bile sklenjene na podlagi dosedanjih razpisov. S spremembo zakona se predlaga tudi črtanje poglavja 4.a subvencije. Zakon v poglavju subvencije določa, da Stanovanjski sklad Republike Slovenije, javni sklad vsako leto, najpozneje do 30. junija objavi javni poziv za dodelitev subvencij mladim družinam, ki si z nakupom, gradnjo, rekonstrukcijo ali spremembo namembnosti prvič rešujejo stanovanjsko vprašanje in za subvencioniranje najema. Po zadnjem razpisu v letu 2011 je bilo do subvencije upravičeno 6.622 mladih družin. Če bi se število upravičenih družin povečevalo s trendom povišanja okrog 10%, bi to pomenilo, da bi na naslednjem javnem pozivu uspelo okrog 7.300 mladih družin. To pomeni, da bi bilo ob nespremenjeni višini subvencije 120 EUR na družinskega člana treba v letu 2012 zagotoviti v proračunu vsaj 3,12 mio EUR. Zaradi zaostrenih javnofinančnih pogojev se zato predlaga spremembo zakona, tako da se subvencije v celoti ukinejo.

V mesecu novembru leta 2011 je bil dopolnjen Stanovanjski zakon (Uradni list RS, št. 87/11) z novim 175.a členom, ki daje možnost bivšim hišnikom, ki še bivajo v hišniških stanovanjih, da uveljavijo enake pravice, kot grede po 173. členu najemnikom - prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice, in sicer v roku petih let. Že ob sprejemanju Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah stanovanjskega zakona, je Vlada Republike Slovenije nasprotovala zakonu tako iz strokovnih razlogov kot zaradi velikih finančnih posledic oziroma dodatnih finančnih obremenitev, ki v državnem proračunu niso zagotovljene. Prav tako niso zagotovljena tudi potrebna sredstva pri Stanovanjskem skladu Republike Slovenije, ki bi morebitnim upravičencem moral zagotoviti tudi najem kreditov. Evidenc o hišniških stanovanjih ni, ocenjuje pa se, da je v državi okoli 250 hišniških stanovanj v večstanovanjskih stavbah, ki so še zasedena s hišniki. Hišniška stanovanja se nahajajo tudi v šolah, zdravstvenih domovih, sodiščih, gasilnih domovih in podobno. Ob predpostavki, da bi se od 250-ih uporabnikov hišniških stanovanj 200 uporabnikov odločilo, da izkoristijo pravico po 173. členu stanovanjskega zakona, bi to predstavljalo skupno obveznost 3.850.000 EUR. Od tega bi morale Ministrstvo za infrastrukturo in prostor zagotoviti 800.000 EUR in Slovenska odškodninska družba 3.150.000 EUR. Pravico bi lahko uporabniki hišniških stanovanj uveljavljali v obdobju 5 let. Zaradi zaostrenih javnofinančnih pogojev proračunska sredstva, ki bi bila potrebna za izvajanje pravic uporabnikov hišniških stanovanj, niso zagotovljena. Skladno z veljavnim stanovanjskim zakonom imajo uporabniki hišniških stanovanj, ki hišniška dela še opravljajo ali so dela prenehali opravljati zaradi upokojitve ali iz razlogov, ki niso nastali po njihovi krivdi in plačujejo tržno najemnino, pravico do subvencije k najemnini, tako da je olajšano bivanje v hišniških stanovanjih uporabnikom teh stanovanj z nižjimi dohodki. Sredstva za subvencije so zagotovljena iz republiškega proračuna. Z novelo Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list Republike Slovenije, št. 87/11) je bivšim hišnikom, ki še bivajo v hišniških stanovanjih, omogočeno da se prijavijo na javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj. Glede na dodeljeno število točk za stanovanjski status imajo prednost pred vsemi drugimi kategorijami prosilcev. Zaradi dejstva, da potrebnih proračunskih sredstev ni mogoče zagotoviti in iz zgoraj navedenih razlogov, Vlada Republike Slovenije predlaga spremembo stanovanjskega zakona.

Zakon o prevozi v cestnem prometu je predvideval da naloge »organa javnega potniškega prometa« prevzame novo ustanovljena Direkcija za javni potniški promet. Ker ta direkcija operativno še ni začela z delom je v sklopu varčevalnih ukrepov primerneje da naloge te direkcije še naprej izvaja Ministrstvo za infrastrukturo in prostor.

Sedanji Zakon o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo predvideva porabo teh namenskih sredstev za gradnjo in vzdrževanje javne železniške infrastrukture. Ukinitvev namenskih sredstev bi povzročila nepopravljivo škodo pri ohranitvi strateškega položaja Slovenije v mednarodnih prometnih tokovih. Slabo črpanje v preteklih letih na področju razvoja železniške infrastrukture, ne sme biti vzrok za sistemsko napako. Iz tega razloga zaradi možnosti dolgoročnega načrtovanja predlagamo spremembo pri namenu porabe sredstev za celotno prometno infrastrukturo, ki bo omogočila učinkovitejše načrtovanje izvedbe investicij, ki potekajo več let ter bolj usklajeno financiranje vlaganj na področju prometne infrastrukture. Za uspešno ohranitev prometnih koridorjev, ki potekajo skozi Slovenijo, je nujno potrebno zagotoviti stabilen vir sredstev, ki bo omogočal izpeljavo prednostnih projektov skladno z nacionalnim programom razvoja prometne infrastrukture.

Srednjeročni program zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela v juniju 2011 je sredstva za zapiranje rudnika, sanacijo in prestrukturiranje še povišal. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije (Uradni list RS, št. 43/10 in 49/10-popr.) je začel veljati po pridobitvi Sklepa Evropske komisije št. C(2011)4446 konč. z dne 29.6.2011, s katerim je potrdila shemo državne pomoči N 175/2010-Slovenija Zapiranje Rudnika Trbovlje-Hrastnik. Te dva akta sta bila tudi podlaga za podaljšanje koncesije Rudniku Trbovlje- Hrastnik do konca leta 2012.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o množičnem vrednotenju nepremičnin (ZMVN-A) (Uradni list RS, št. 87/11) v 11. členu ureja obveščanje vseh lastnikov nepremičnin o končno izračunani vrednosti njihovih nepremičnin. Ta bi se z obvestilom poslala lastnikom po uveljavitvi modelov vrednotenja nepremičnin. Obvestilo bi vsebovalo istovrstne informacije kot obvestilo o poskusno izračunani vrednosti. S predpisanim obveščanjem bi se povečali stroški izvedbe sistema množičnega vrednotenja, saj so dodatni stroški za ponovno obveščanje v letu 2012 ocenjeni na okoli 500.000 evrov. Ker imajo lastniki možnost vpogleda v podatke o posameznih nepremičninah ali v podatke o vseh svojih nepremičninah z javnim vpogledom, te podatke pa lahko pridobijo tudi kot izpis na geodetski upravi, je dodatno obveščanje nepotrebno.

Predlagana sprememba zakona, ki ureja javno agencijo za knjigo RS in zakona, ki ureja Slovenski filmski center določa, da se sredstva državnega proračuna namenijo zgolj financiranju izvajanja dejavnosti in nalog agencije (programskim stroškom agencije), ne pa tudi za financiranje delovanja agencije, torej za stroške tekočega poslovanja kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški investicijskega vzdrževanja in nakupa opreme in drugi stroški. Na ta način bi bil dosežen prihranek, ki ga terja javnofinančna proračunska situacija brez poseganja v vsebino javnega interesa.

S predlogom za dopolnitev zakona o policiji se določa, da bo policija, Slovenskemu zavarovalnemu združenju in zavarovalnicam, za vpogled v elektronske zapisnike prometnih nesreč in za posredovanje podatkov o prometnih nesrečah, prekrških in kaznivih dejanjih zaračunavala nadomestilo v višini, ki ga bo določil minister. Poslovanje med policijo in Slovenskim zavarovalnim združenjem je urejeno s pogodbo. V letu 2011 je bilo s strani Slovenskega zavarovalnega združenja opravljeno 18 806 vpogledov v evidence prometnih nesreč Poleg navedenih vpogledov pa Slovensko zavarovalno združenja za reševanje zavarovalnih zahtevkov posreduje zaprosila glede posameznih dejstev o prekrških in kaznivih dejanjih na posamezne policijske postaje, kjer jim prav tako posredujejo odgovore na njihove zahtevke brezplačno, zato je potrebno tudi tovrstne storitve zagotavljati ob ustreznem finančnem nadomestilu.

S predlogom sprememb in dopolnitev Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja se racionalizira ustanavljanje javnih zavodov na področju vzgoje in

izobraževanja, v določenih primerih se spreminjajo normativi, ki so podlaga za določanje obsega sredstev iz 81. člena ZOFVI, postavljajo pa se tudi kriteriji za racionalizacijo javne mreže osnovnih šol.

Zaradi poslabšanja gospodarskih razmer v Republiki Sloveniji so na področju visokega šolstva potrebni ukrepi, ki bodo univerzam omogočili hitrejša prilagoditve za kakovostnejše in bolj učinkovito delovanje.

V skladu z zahtevami bolonjskega procesa je Slovenija leta 2004 sprejela novelo Zakona o visokem šolstvu, z njo je Vladi Republike Slovenije naložila ustanovitev od Sveta RS za visoko šolstvo neodvisne »javne agencije za kakovost v visokem šolstvu« s pristojnostmi na področju zagotavljanja kakovosti (Svet za evalvacijo visokega šolstva) in uvedla zunanje evalvacije. Spremembe Zakona o visokem šolstvu leta 2006 so Svet za evalvacijo visokega šolstva ukinile in namesto njega vzpostavile »evalvacijski senat Sveta Republike Slovenije za visoko šolstvo«, torej vrnila akreditacije, evalvacije in habilitacije pod okrilje Sveta RS za visoko šolstvo. Nove spremembe Zakona o visokem šolstvu iz leta 2009 so omogočile ustanovitev Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu kot neodvisne agencije, ki je z delom pričela 1. 3. 2010. Sistem zunanjih evalvacij, kakršnega poznamo danes Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu izvaja le leto dni, postopki so dolgotrajni. Sistem ponovnih akreditacij študijskih programov (pregled, kako se študijski programi dejansko izvajajo v praksi, potem ko so pridobili akreditacijo) ter ponovnih akreditacij visokošolskih zavodov (akreditacije niso več podeljene za nedoločen čas) pa Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu šele pričinja izvajati.

Poleg akreditacij študijskih programov in visokošolskih zavodov ter njihovih ponovnih akreditacij, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu izvaja tudi akreditacije sprememb obveznih sestavin študijskih programov visokošolskih zavodov.

V naslednjih dveh letih in vse do leta 2016 bo potrebno ponovno akreditirati okoli 600 študijskih programov. Tako se na primer leta 2012 akreditacije iztečejo 79 programom (28 prve stopnje, 50 druge stopnje in 1 tretje stopnje), leta 2013 nadaljnjim 76 programom (39 prve stopnje, 32 druge stopnje in 5 tretje stopnje). Obenem Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pričinja tudi s ponovnimi akreditacijami institucij (Univerza na Primorskem leta 2012, Univerza v Ljubljani leta 2013, Univerza v Mariboru leta 2014, Univerza v Novi Gorici leta 2015, samostojni visokošolski zavodi od leta 2012 do 2017).

Visokošolski sistem v Sloveniji je bil temeljito prenovljen leta 2004, ko se je uvedla t.i. tristopenjska struktura študija. Trajanje študija je opredeljeno z leti in kreditnimi točkami. V letniku študija si je mogoče pridobiti 60 KT, pri čemer 1 KT pomeni 25 - 30 ur študentovega dela oziroma 1500 - 1800 ur na leto. Programi, ki izobražujejo za regulirane poklice, imajo izjemen položaj, zato se po trajanju in študijskih obremenitvah lahko razlikujejo od siceršnjih pravil.

Vpeljava novih študijskih programov na vseh stopnjah je bila končana s študijskim letom 2009/10. Sočasno z uvajanjem novih študijskih programov se sedanji opuščajo - končati jih bo mogoče do izteka študijskega leta 2015/16. Za študente, ki bodo ponavljali, je določeno, da študij končajo po novih študijskih programih. Vpisati se je mogoče v več kot 700 študijskih programov, od katerih je 12 % doktorskih. Na prvi stopnji je visokošolskih strokovnih programov ena tretjina, vsi z eno izjemo trajajo 3 leta. Med univerzitetnimi študijskimi programi je 13 % 4-letnih, in sicer večina na področjih umetnosti, družbenih ved in izobraževanja učiteljev. Enovitih magistrskih študijskih programov je 8, polovica 5-letnih, polovica pa 6-letnih.

V zadnjih dveh desetletjih smo doživeli izredno hitro naraščanje števila študentov; z izjemo zadnjih treh let, ko se je že začel odražati generacijski upad. Pregled števila vpisanih študentov v prve letnike terciarnega izobraževanja v Sloveniji je pokazal, da po letu 2003 že presegamo 60 % vpis vsakoletne generacije, kar je tudi za države Evropske unije visok dosežek. Glede vpisa smo dosegli zavidljivo raven, glede diplomiranih študentov pa še ne. Med razloge za to lahko štejemo visok delež fiktivno vpisanih študentov, ki nimajo resnega namena študirati, ampak z vpisom v terciarno izobraževanje iščejo socialno varnost in študentske bonitete, poleg tega tudi visok delež študentov študija ne zaključijo (podatki OECD kažejo, da 35 % vpisanih študentov ne zaključijo študija).

Število vpisnih mest na dodiplomskem študiju se je najprej povečevalo (v študijskem letu 2000/01 jih je bilo 22.009, v letu 2005/06 24.685, v letu 2009/2010 pa kar 27.255), zadnja tri leta pa se že kaže trend upadanja - v letu 2011/12 je bilo vpisnih mest 25.500. Z vsakoletnim razpisom se izboljšuje razmerje med številom za redni in izredni študij - leta 2000/01 je bil delež mest za redni študij 65,8 %, leta 2005/06 66,2 %, leta 2011/12 pa je teh mest 76,6 %.

V študijskem letu 2010/11 je po podatkih SURS (julij 2011) vpisanih 91.539 študentov (5.679 v starih in 24.517 v novih, bolonjskih visokošolskih strokovnih programih ter 17.943 v starih in 30.100 v novih, bolonjskih univerzitetnih in enovitih magistrskih programih). Glede na način študija je med njimi 71.733 študentov rednega študija in 19.806 študentov izrednega študija; 16.922 je absolventov, od tega 13.922 na rednem in 3.000 na izrednem študiju. Podiplomskih študentov v letu 2010/11 je 13.300.

Leta 2009 je na različnih smereh diplomiralo 14.933 študentov (od tega 64,3 % žensk): 5.532 na visokošolskih strokovnih programih (63,8 % žensk), 7.015 na univerzitetnih študijskih programih (67,7 % žensk), 484 na magistrskih študijskih programih 2. stopnje (61,2 % žensk), 1.018 po študijih programih za pridobitev magisterija znanosti (56,5 % žensk), 418 po študijskih programih za pridobitev specializacije (57,4 % žensk) in 466 po študijskih programih za pridobitev doktorata znanosti (44,8 % žensk).

Poleg razmerij med diplomanti različnih področij ni zadovoljivo tudi trajanje študija. V povprečju je skoraj sedem let (točneje 6,9 leta), pri čemer je povprečno trajanje študentskega statusa (predavanja, diploma, absolventski staž) več kot leto dni krajše (5,8 leta). Dejanske študijske obveznosti (predavanja, izpiti, diplome) pa v povprečju ne presegajo petih let (~4,8 leta).

Večji del visokošolskega študija, tako dodiplomskega kot podiplomskega (razen izrednega študija), se plačuje iz javnih sredstev.

Osnovnošolsko izobraževanje, ki ga izvajajo javne in zasebne osnovne šole, ali se izvaja kot izobraževanje na domu ureja Zakon o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 81/06 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 107/10 in 87/11 v nadaljevanju: ZOsn). Predlagane spremembe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli so usmerjene v zniževanje javne porabe in s tem zniževanje javno finančnega primanjkljaja na vzdržno mejo, kar je ena izmed ključnih prioritet Slovenije v letu 2012. Kljub vsemu so ukrepi take narave, da bodo istočasno okrepili odgovornost izvajalcev in jim tudi dali možnosti za večjo kreativnost. Spremembe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli na področju obveznega programa bistveno ne posegajo v pravice otrok. V kar največji meri je bilo upoštevano izhodišče študije OECD (2010), pa tudi dokumenti Evropske komisije (2007) ki opozarjajo na nekatere ključne izzive sodobnih družb in jih predlagane spremembe ne zanikajo:

- dvigniti izobrazbeno raven prebivalstva in usposobljenost delovne sile,
- preseči težave, ki jih povzroča demografska slika (staranje populacije),
- oblikovati ustrezno inkluzivno politiko za imigrante ter predvsem,

- preseči socialno polarizacijo – povečevanje neenakosti in revščine (pri določenih delih prebivalstva), zmanjšanje socialne mobilnosti in, za Evropo visoko, stopnjo otroške revščine.

Še vedno ostajamo na izhodiščnem stališču, da mora slovenski šolski sistem v čim večji meri zagotoviti pravičnost šolskega sistema, ki se kaže tako v dostopnosti znanja kot tudi zagotavljanju ukrepov za tiste, ki izhajajo iz učno ne vzpodbudnega okolja. Razreševanje teh vprašanj je še posebej pomembno prav na področju osnovnega šolstva

V povezavi s predlogom za spremembo Zakona o vrtcih je potrebno pojasniti, da prilagoditev kriznim gospodarskim in finančnim razmeram terja tudi uveljavitev posameznih ukrepov, s katerimi se posega na področje socialnih pravic. Razbremenitev družin s plačevanjem vrtca z dvema ukrepoma, prvi predstavlja pravico do brezplačnega vrtca za mlajšega otroka in drugi predstavlja 50 % sofinanciranje plačila staršev za otroka, ki je dopolnil starost treh let in je vključen v vrtec, je predvidela novela Zakona o vrtcih iz leta 2008. Tedanje razmere so omogočale takšne ukrepe, kasneje pa se je zaradi širjenja gospodarske krize v naši državi in celotnem območju EU moralo uveljavitev drugega ukrepa prestaviti na kasnejše obdobje, med tem, ko se je »brezplačni vrtec« začel uveljavljati s 1. septembrom 2008. S poglobljanjem kriznih razmer se pritiski na javne finance povečujejo zato ni mogoče zagotoviti finančnih sredstev za priznavanje celotnega obsega vseh pravic.

Prav tako gospodarska kriza terja nujne ukrepe na samem področju predšolske vzgoje v smislu racionalizacije normativov in standardov. Po pregledu sedanjega stanja ko se je vključenost v vrtce v zadnjih letih povprečno povečevala za 5.000 otrok, v zadnjem letu pa je celo dosegla povečanje za 6.000 otrok, so se obremenitve javnih financ na nivoju občinskih proračunov zelo povečale. Kljub naporom občin, ki so ga v zadnjih letih vlagale v zagotavljanje dodatnih prostorskih kapacitet vrtcev, so še vedno okolja, v katerih ni dovolj prostih mest za vse otroke, ki bi jih starši želeli vključiti v vrtec. Starši, ki prostega mesta v vrtcu ne dobijo, so prisiljeni za otroke iskati druge oblike varstva, pri čemer se od leta 2008 dalje kot zelo ugodna alternativa pojavlja varuh predšolskih otrok na domu, ki ga je predvidel Zakon o vrtcih v 24. a členu. Trenutno je v register vpisanih že dobrih 150 varuhov, podatek pa se spreminja iz meseca v mesec, saj se ob sedanjem pomanjkanju prostorov in naraščajoči brezposelnosti posamezniki odločajo za izvajanje te dejavnosti. Z vidika veljavnih ukrepov se starši, ki otroka ne morejo vključiti v institucionalno varstvo pritožujejo, da so v neenakem položaju s starši, ki imajo otroke v vrtcu, saj slednji lahko dobijo subvencijo, pri čemer je drugi otrok brezplačno v vrtcu, starši, ki imajo otroke v varstvu pri varuhu, pa plačujejo ekonomske cene. Glede na navedeno stanje je potrebno v zakon vnesti nov člen, ki bo omogočal delno subvencioniranje varuhov. Pri tem je treba izhajati tudi iz stališča Računskega sodišča RS, ki je v revizijskem poročilu »Dostopnost predšolske vzgoje« z dne 13. 12. 2010 priporočilo ministrstvu, da prouči možnost uveljavitve dodatnih spodbud varuhom predšolskih otrok na domu in na ta način v okoljih, kjer v vrtcih primanjkuje prostih mest, izboljša dostopnost predšolske vzgoje in varstva otrok in s tem zagotovi zmanjšanje obsega varstva otrok na sivem trgu. Enako priporočilo je ob obravnavi revizijskega poročila sprejela tudi Komisija za nadzor javnih financ.

Starši, ki imajo otroke v vrtcu in občine, ki so pretežni financerji vrtčevskih programov, opozarjajo na izredno visoke cene programov oziroma na stroške dejavnosti predšolske vzgoje, ki se izkazujejo v občinskih proračunih. Tudi te očitke je povzela Komisija za nadzor javnih financ Državnega zbora, ki je v poročilu k obravnavi revizijskega poročila Računskega sodišča RS »Dostopnost predšolske vzgoje« z dne 26. 5. 2011, v razpravi ministrstvo spraševala, ali kaj razmišlja, da bi v sedanjem kriznem obdobju skušalo učinke, ki jih daje predšolska vzgoja doseči z manjšimi stroški in priporočilo ministrstvu, da skuša ugotoviti, ali bi bilo možno to doseči ob vsaj približno enaki kvaliteti dejavnosti. Glede na celotno opisano stanje zakon predvideva kombinacijo ukrepov, ki bi sicer nekoliko spremenili posamezne normative, vendar pa po oceni predlagatelja te spremembe ne bodo vplivale na poslabšanje

kvalitete dela. Bodo pa predlagani ukrepi bistveno pripomogli k zmanjševanju stroškov in s tem k znižanju izdatkov v občinskih proračunih, kot tudi k zniževanju cen programov vrtcev. Zniževanje cen programov vrtcev je ob predlagani ukinitvi pravice do brezplačnega vrtca nujno, saj se na ta način ublaži poseg v pravico, ki se staršem že zagotavlja, prav tako pa ocenjujemo, da bo ublažitev tega predloga prinesla nova ureditev sistema določitve znižanega plačila staršev za vrtec, ki jo je prinesel ZUPJS.

Uporaba Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 53/11, v nadaljnjem besedilu ZUOPP-1) se iz 1. septembra 2012 prestavlja na 1. januar 2013, saj bi pričetek uporabe zakona s 1. septembrom 2012 prinesel dodatne finančne obveznosti za državni proračun. Predlog zakona racionalizira tudi dodeljevanje dodatne strokovne pomoči, ki se izvaja kot učna pomoč.

S predlagano spremembo Zakona o šolski prehrani se še vedno ohranja subvencija za učence in dijake, ki prejemajo tudi dodatno subvencijo in prihajajo iz socialno najbolj ogroženega okolja.

Področje praznikov in dela prostih dni je bilo v Republiki Sloveniji urejeno z Zakonom o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 26/91), ki je začel veljati 22.11.1991. Že takrat so se kazale mnoge dileme in popolnoma raznovrstna stališča glede dni, ki bi jih bilo potrebno ustrezno obeleževati v naši državi. Predlagatelj je pri pripravi zakona proučil vsa posredovana stališča in predloge ter upošteval tudi izide javnomnenjske raziskave. Kasneje je bilo podanih več predlogov za spremembo in dopolnitev tega zakona, kar se je realiziralo s sprejemom dveh sprememb in dopolnitev zakona v letih 2005 in 2010 (Uradni list, 91/05 in 52/10). Predlogi za nadaljnje spremembe ureditve praznikov in dela prostih dni v državi pa se še vedno zaznavajo.

Veljavni Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (Uradni list RS št. 112/05- uradno prečiščeno besedilo in 52/10; v nadaljevanju ZPDPD) trenutno določa enajst državnih praznikov, ki so, razen štirih, istočasno tudi dela prosti dnevi ter pet dela prostih dni, ki imajo versko obeležje. Ob tem sta dva praznika, in sicer novo leto in praznik dela opredeljena kot dvodnevna praznika. Urejanje praznikov sodi na področje državne ureditve Republiki Sloveniji, v katero spadajo tudi splošni državni akti, simboli in prazniki. Na opredelitve praznikov in dela prostih dni po tem zakonu pa se navezujejo tudi določbe Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02, 79/06, 46/07, 103/07, 45/08 in 83/09; v nadaljevanju ZDR), ki dajejo delavcem pravico do odsotnosti z dela na prazničen in dela prost dan, s pravico do nadomestila plače oziroma do posebnega vrednotenja dela, v kolikor morajo delavci, zaradi nepretrganega delovnega oziroma proizvodnega procesa ali posebne narave dela, delati na ta dan.

V skladu z 18. členom Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 93/07 - uradno prečiščeno besedilo) so zavarovalnice dolžne plačati Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: ZZZS) vnaprejšnjo pavšalno odškodnino za škodo, ki nastane ZZZS-ju zaradi smrti ali poškodb zavarovanih oseb v prometnih nesrečah. Višina takšne odškodnine po veljavnem zakonu znaša 6,5% od obračunane kosmate zavarovalne premije za obvezno avtomobilsko zavarovanje. Komercialne zavarovalnice, ki omenjeno zavarovanje izvajajo, tako ZZZS najpozneje do 15. v mesecu nakažejo ustrezen znesek od premij, ki so bile obračunane v predhodnem mesecu. Iz letnega poročila ZZZS izhaja, da so prihodki iz naslova vnaprej plačane pavšalne odškodnine za leto 2008 znašali 21,5 mio EUR, za leto 2009 20,7 mio EUR in leto 2010 19,5 mio EUR. Odškodnine, ki jih ZZZS-ju plačujejo komercialne zavarovalnice, torej upadajo, kljub vedno večjemu številu avtomobilov in vedno večjemu številu avtomobilskih nesreč. Ocenjujemo, da so dejanski stroški, ki nastanejo v zvezi z zdravljenjem, kot posledica prometnih nesreč, veliko višji od zneska, ki ga ZZZS prejme na podlagi določenega odstotka zavarovalne premije kot pavšalne odškodnine. Tudi

po ocenah zdravniške in zavarovalniške stroke, tako doma kot v tujini so sredstva vnaprejšnje pavšalne odškodnine v višini 6,5% prenizka za pokrivanje vseh stroškov, ki nastanejo zaradi zdravljenja poškodovanih in umrlih v prometnih nesrečah. Glede na navedeno je treba ustrezno prilagoditi višino pavšalne odškodnine.

V povezavi s predlagano spremembo zakona, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč je potrebno pojasniti, da so neugodne vremenske razmere pogost pojav na območju Slovenije, predvsem neurja s točo so v obdobju veljavnosti zakona večkrat prizadela posamezna širša območja Slovenije. V preglednici so podani dogodki, ki so bili predmet dodelitve sredstev državnega proračuna za odpravo nastalih posledic oz. škode zaradi neugodnih vremenskih razmer, predvsem zaradi toče:

Program odprave posledic neposredne škode na stvareh zaradi neugodnih vremenskih razmer	Ocena škode	Angažirana državna sredstva za obnovo po ZOPNN
Neurje s točo 9.8.2004	7.232.191,20	2.743.239,79
Neurje s točo 29.6.2006	5.928.194,42	2.193.952,22
Neurja s točo 17. avgusta 2007	4.410.255,20	733.321,47
Neurja s točo v poletju 2008 (13.-14.7., 8.8., 15.-16.8.2008)	82.559.350,11	10.463.673,16
Neurja z deževjem, močnim vetrom in točo v Sloveniji 16.6.2009	3.397.837,88	436.824,38
Neurja z deževjem, močnim vetrom in točo v Sloveniji 4.8.2009	6.473.094,40	2.001.566,71
Neurja z močnim vetrom in točo 3. in 6. avgusta 2010	3.317.996,35	3.308.434,15
	113.318.919,56	21.881.011,88

Opomba: * niso upoštevana interventno dodeljena sredstva državnega proračuna v višini preko 17 mio €

Kot je razvidno iz tabelarnega pregleda, znaša v obdobju povprečni letni izdatek proračuna za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer na stvareh v višini 3,1 mio euro. Upoštevajoč dejstvo, da nastane škoda zaradi neugodnih vremenskih razmer predvsem na strešni kritini in kmetijskih rastlinah (za slednje že sedaj ni dopustno dodeljevanje sredstev državnega proračuna) ter, da gre za tveganje, ki je zavarovaljivo pri zavarovalnicah je pripravljen predlog sprememb zakona, kot podano v nadaljevanju.

Veljavni Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/06 - UPB2 in 10/08, v nadaljevanju: ZSDP) je bil sprejet v letu 2001. V vmesnem obdobju se je sicer nekoliko spreminjal, nekatere njegove določbe so s spremembami prenehale veljati, nekatere pa so prenehale veljati na podlagi sprejema drugih zakonov.

Pravice iz zavarovanja za starševsko varstvo temeljijo na načelu plačila prispevkov. Prispevek za starševsko varstvo plačujejo zavarovanci po stopnji 0,10% in delodajalec prav tako po stopnji 0,10%. Pri višini prispevkov je potrebno upoštevati število zavezancev za plačilo na eni strani in število upravičencev na drugi strani. Na podlagi 4. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih se sredstva za izvajanje tega zakona zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije, kar pomeni, da se zagotavljajo tudi sredstva za izplačila nadomestila za starševsko varstvo.

Zaradi trenutne težke finančne situacije zagotavljanje razlike med izdatki za starševska nadomestila in vplačanimi prispevki za starševsko varstvo zahteva znižanje izplačil starševskih nadomestil, razen porodiškega nadomestila. Sistem zavarovanja za starševsko varstvo temelji na načelu enotnosti zavarovanja, kar pomeni da so vanj vključeni vsi posamezniki, za katere je zakonodajalec predvidel zavarovanje za starševsko varstvo. Ker ni

ločenih zavarovalnih shem za določene kategorije zavarovancev, je treba računati z določenimi razlikami, ki obstajajo med različnimi kategorijami zavarovancev, kar se izrazi pri izplačevanju nadomestil. Načelo solidarnosti kot eno temeljnih načel zavarovanja, zavarovancem v določenih primerih zagotovi večje pravice v primerjavi z izpolnjenimi obveznostmi. Koncept enotnega zavarovanja prinaša tudi določen nezaželeno posledice, ki se jim v celoti ne da izogniti. Zavarovancem, ki so vključeni v zavarovanje za tako imenovani celoten obseg pravic, se načeloma z zakonom zagotavljajo pravice pod enakimi pogoji, ne glede na to, na kakšni podlagi so bili zavarovani.

Ker zbrana sredstva iz prispevkov ne zadoščajo za kritje odhodkov, ki so vezani na pravice iz naslova zavarovanja za starševsko varstvo, je potrebno starševska nadomestila, razen porodniškega nadomestila, znižati na 90% oziroma 80% osnove. V letu 2011 je bilo tako na podlagi prispevka za starševsko zavarovanje po podatkih DURS vplačanih približno 27 mio EUR prispevkov, kar ne zadostuje niti za en mesec izplačil starševskih nadomestil; v letu 2011 smo na MDDSZ namreč izplačali skoraj 366 mio starševskih nadomestil.

Potrebno je sprejeti nujne ukrepe in posege, ki morajo premostiti vrzel med zagotovljenimi pravicami ter bistveno slabšimi možnostmi zagotavljati vse višja sredstva za izvajanje zavarovanja za starševsko varstvo. Socialna ekspanzija je šla glede na pričakovane ekonomske sposobnosti države predaleč.

Trenutni finančni položaj države ne dopušča dviga višine nadomestil preživnin, zato se nadomestila preživnin v letu 2013 in 2014 ne uskladijo. Nadomestila preživnin se izplačujejo v zneskih, usklajenih na podlagi količnika uskladitve preživnin in nadomestil preživnin za leto 2012.

Zaradi trenutne težke finančne situacije je potrebno poseg narediti tudi v pravico do otroškega dodatka, kjer se je v letu 2011 izplačalo več kot 290 mio EUR. Predlagani posegi v to pravico so selektivni in najrevnejših družin ne bodo zadeli.

Zakon o subvencioniranju študentske prehrane v 7. členu določa, da imajo upravičenci pravico do enega subvencioniranega obroka za vsak delovni dan. Do subvencioniranih obrokov za sobote in nedelje so upravičeni v primeru, če v tem času, v skladu s študijskim programom, opravljajo študijske obveznosti in to izkažejo s potrdilom, ki ga izda izobraževalni zavod.

Planirano povprečno mesečno število upravičencev do subvencionirane študentske prehrane v letu 2011 je bilo 57.565, dejansko povprečno mesečno število upravičencev pa je v letu 2011 znašalo 60.501. Število upravičencev je višje kot v letu 2010, to pa predvsem zaradi prehoda na elektronizacijo subvencionirane študentske prehrane, delno pa najbrž tudi zaradi večjega števila ponudnikov subvencionirane študentske prehrane.

Povprečno mesečno število unovčenih subvencij v letu 2011 je bilo 553.767.

Zakon o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07 (63/07-popr.), 40/09 in 62/10, v nadaljevanju: ZŠtip) je Državni zbor RS sprejel 21. junija 2007. ZŠtip je začel veljati 19.7.2007, uporabljati pa se je začel s 1. septembrom 2008, razen za namen podeljevanja kadrovske štipendije, za katere se je ZŠtip že začel uporabljati z dnem 19.7.2007.

Gre za prvi sistemski zakon s področja štipendiranja, ki ureja državne, Zoisove in kadrovske štipendije, štipendije za Slovence v zamejstvu in Slovence po svetu ter štipendije za državljane držav, s katerimi ima RS sklenjene dvostranske ali večstranske sporazume glede izobraževanja oziroma na podlagi vzajemnosti. ZŠtip je republiške štipendije preimenoval v državne štipendije, ki ostajajo socialna kategorija štipendij.

ZŠtip določa, da se k osnovni Zoisovi štipendiji dodelijo tudi naslednji dodatki: dodatek glede na dohodek v družini štipendista v razponu od 21,66 do 55,22 eurov, dodatek za vrsto in področje izobraževanja v višini 30,31 eurov, dodatek za učni oziroma študijski uspeh v višini

20,56 oziroma 37,90 eurov, dodatek za izobraževanje zunaj stalnega prebivališča v višini 85,53 za bivanje oziroma v razponu od 48,73 do 100,71 eurov za prevoz ter dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami v višini 50,89 eurov.

Zaradi varčevanja se predlaga čtanje dodatka glede na dohodek v družini štipendista k Zoisovi štipendiji. Kljub črtanju omenjenega dodatka lahko štipendisti, ki izhajajo iz socialno šibkih družin, zaprosijo za državno štipendijo, ki je tudi višja od Zoisove štipendije.

Glede na število prejemnikov dodatka glede na dohodek k Zoisovi štipendiji v šolskem/študijskem letu 2011/2012 se za ta dodatek na letni ravni porabi 490.083,96 EUR. V tej višini se tudi predvideva prihranek na letni ravni v primeru ukinitve podeljevanja omenjenega dodatka.

Prav tako se zaradi varčevanja predlaga zamrznitev podeljevanja nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe, ki so urejene v ZŠtip, in sicer za obdobje treh let tako, da sklad v letih 2012, 2013 in 2014 ne objavi javnega razpisa za podelitev nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe.

Ocena finančnih posledic: prihranka v koledarskem letu 2012 ne bo, saj je sklad javni razpis objavil v mesecu decembru 2011, kar pomeni, da bodo nagrade izplačane v letu 2012. Vrednost omenjenega razpisa je 350.000,00 EUR.

V postopku usklajevanja rešitev za uravnoteženje javnih financ s socialnimi partnerji, se je izkazalo za potrebno, da se ob varčevalnih ukrepih uveljavijo tudi rešitve, ki bodo povečale prihodke državnega proračuna iz naslova davčnih dajatev na način, da se obremenijo dohodki ter transakcije, ki nimajo neposrednega negativnega vpliva na konkurenčnost slovenskega gospodarstva. Namen celote ukrepov na prihodkovni strani proračuna je enakomerneje porazdeliti breme stroškov javnofinančne konsolidacije med zavezanke, omejiti zlorabe na davčnem področju, povečati učinkovitost plačevanja davkov in preko dodatnih obremenitev nekaterih dejavnosti zagotoviti dodatne prihodke državnega proračuna.

Nekatere rešitve je mogoče izpeljati s spremembami prakse v okviru obstoječe zakonodaje, nekatere rešitve so sistemske narave in bodo uveljavljene s posebnimi zakoni, za nekatere nujne rešitve pa Vlada predlaga, da se uveljavijo v okviru predloga tega zakona. Predvsem vlada predlaga, da se s tem predlogom zakona uveljavijo tisti nujni ukrepi, ki ne pomenijo pomembnega odstopanja od sistemskih rešitev v davčnih predpisih.

Predlagane rešitve v tem delu zakona pomenijo prvi odziv vlade na pobude socialnih partnerjev za večjo obdavčitev premoženja ter dohodkov od kapitala, ki so bile podane v okviru usklajevanja rebalansa državnega proračuna za leto 2012.

Z namenom obvladovanja javno finančnih izdatkov za zaposlene v javnem sektorju, predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakonov za uravnoteženje javnih financ vsebuje začasne ukrepe na področju plač, povračil stroškov in drugih prejemkov zaposlenih ter druge začasne ukrepe za omejevanje stroškov v javnem sektorju. Zakon vsebuje tudi določbe za omejevanje zaposlovanja, omejevanje sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb ter omejitev opravljanja študentskega dela, omejuje sklepanje pogodb o izobraževanju, določa omejitve letnega dopusta in ureja prenehanje veljavnosti pogodb o zaposlitvi zaradi izpolnitve minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

Prikaz vrednosti sklenjenih avtorskih in svetovalnih pogodb po resorjih in vladnih službah

RESOR	SVETOVALNE POGODBE	AVTORSKE POGODBE	SKUPAJ
MDDSZ	0	12.869,68	12.869,68
MF	222.000,00	0	1.724.168,64
DURS	69.282,24		
CURS	1.432.886,40		
MzIP			1.571.549,51
MZ	563.168,36	0	563.168,36
MO7		304,486,37	304,486,37
MKO	435.557,23	0	435.557,23
MNZ	1.120.203,41	342.716,21 Policija 110.000,00 MNZ	1.572.919,62
MPJU	158.162,40	170.621,44	328.783,84
MGRT	1.940.600,00	101.395,00	2.041 995,00
MIZKŠ			
MŠŠ8	0	230.370,00	230.370,00
MK9		35.219,00	35.219,00
MVZT	0	28,384,67	28.384,67
USZS	0	0	0
MZZ		827.010,16	827.010,16
SVREZ		7.000,00	7.000,00
SVZ	17.280,00	21.600,00	38.800,00
UEM	0	0	0
UVS	0	0	0
UN	0	0	0
UMAR	0	1.416,00	1.416,00
SURS	0	0	0
SVPS	46.400,00	7.419,36	53.819,36
UVTP	0	0	0
UKOM	0	7.731,75	7.731,75
GSV10	0	3.100,00	3.100,00
KPV	0	0	0
11SOVA	0	6.189,64	6.189,64
SKUPAJ			9.794.538,83

Podatki o številu zaposlenih v organih državne uprave, ki izpolnjujejo pogoje za Upokojitev

Organi državne uprave	Št. zap., ki izpolnijo pogoje za upokojitev - na dan 1.2.2012	Št. zap., ki izpolnijo pogoje za upokojitev - na dan 31.12.2012	Št. zap., ki izpolnijo pogoje za upokojitev -na dan 31.12.2013
Vir podatkov: CKEDU na dan 15. 2. 2012			

⁷ MO nima sklenjenih svetovalnih, temveč podjemne pogodbe v skupni višini do 453.140,00 EUR.

⁸ MIZKŠ (MŠŠ) nima sklenjenih svetovalnih, temveč podjemne pogodbe v skupni višini 89.332,00 EUR.

⁹ MIZKŠ (MK) nima sklenjenih svetovalnih, temveč podjemne pogodbe v skupni višini 19.085,00 EUR.

¹⁰ GSV nima sklenjenih svetovalnih, temveč podjemne pogodbe v skupni višini 44.825,00 EUR.

¹¹ Znesek, ki ga navaja SOVA, vključuje avtorske pogodbe do 1. 3. 2012. V prihodnosti ocenjujejo, da bo strošek porabe v teh okvirih, pri čemer bo obseg stroškov odvisen od dejanskih potreb.

	1	2	3
VLADNE SLUŽBE	57	74	94
UPRAVNE ENOTE	44	103	161
MINISTRSTVO ZA FINANCE	92	168	261
MINISTRSTVO ZA ZUNANJE ZADEVE	32	46	58
MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE	41	46	54
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO	11	22	37
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO	31	44	59
MINISTRSTVO ZA PROMET	10	14	21
MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR	37	58	89
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO IN SOCIALNE ZADEVE	13	21	26
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE	1	6	10
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO	5	10	19
MINISTRSTVO ZA VISOKO ŠOLSTVO, ZNANOST IN TEHNOLOGIJO	7	11	14
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT	7	10	14
MINISTRSTVO ZA KULTURO	6	11	13
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE	25	32	46
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO	31	65	109
SKUPAJ	450	741	1.085
Policija	351	416	461
Slovenska vojska	9	66	132
SKUPAJ	810	1.223	1.678

Obrazložitev tabele:

1. Zaposleni iz stolpca 1 so zajeti tudi v stolpcu 2 in 3, ter zaposleni iz stolpca 2 so zajeti tudi v stolpcu 3.
2. V tabeli so podatki s kriteriji o delovni dobi in starosti (v skladu z ZPIZ), z upoštevanjem ODPZ.

Poglavje o študentskem delu je kot posebno poglavje k Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju trga dela predstavlja del prizadevanja Vlade Republike Slovenije za odpravo posledic gospodarske in finančne krize, zaradi katere je zaradi konsolidacije javnih financ in uravnoteženja državnega proračuna potrebno sprejeti določene ukrepe tudi na področju študentskega dela.

Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10; v nadaljnjem besedilu: ZLS) ureja občine kot temeljne samoupravne lokalne skupnosti. V skladu z okvirnimi določbami ZLS se med drugim z občinskimi predpisi podrobneje določa organizacija in delo občinskih organov. 34. A člen ZLS določa občinske funkcionarje, način opravljanja občinskih funkcij in v odvisnosti od načina opravljanja funkcije (nepoklicno oziroma poklicno) pravico do plačila za opravljanje funkcije, sejnine oziroma plače.- Plače občinskih funkcionarjev določa zakon, ki ureja plače v javnem sektorju. Sejnine članov občinskega sveta v letnem znesku ne smejo presegati 15 % županove plače, brez dodatka za delovno dobo. Občinski svet s svojim aktom določi merila za izplačilo sejin za člane občinskih svetov, za člane delovnih teles občinskega sveta in člane drugih občinskih organov kakor tudi merila za sejnine za člane svetov ožjih delov občine.

ZAČASNI UKREPI

Ker se javnofinančna kriza pogloblja in je rast proračunskih izdatkov vse manj obvladljiva tudi zaradi naraščanja deleža izdatkov, ki temeljijo na zakonih je treba z zakonom začasno omejiti izdatke državnega proračuna za sofinanciranje investicij občin v letu 2013 in 2014. Za leto 2013 in 2014 določa 21. člen Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 94/10-ZIU in 36/11; v nadaljnjem besedilu – ZFO-1) skupno višino sredstev za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo v višini 6% skupne primerne porabe občin. Celovita prenova sistema financiranja občin, s katero bo v skladu z načeli lokalne samouprave in finančne avtonomije občin, urejeno tudi področje financiranja občinskih razvojnih programov, je načrtovana v povezavi z zakonom o obdavčitvi nepremičnin kot dodatnim lastnim virom financiranja. Cilj prenove je tudi odprava posebnih sredstev za sofinanciranje investicij občin.

Na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja veljavna zakonodaja določa, da se pokojnine in druge dajatve iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja usklajujejo dvakrat letno, na podlagi povprečne rasti plač v RS. V zadnjih treh letih je bilo zaradi finančne stabilnosti celotnega proračuna RS v to področje poseženo z interventnimi zakoni, saj država iz proračuna ni bila zmožna zagotavljati zadostnih finančnih sredstev, ki lahko pokrila omenjene izdatke. V letu 2010 je bila pripravljena pokojninska reforma, katere namen je bil zaustaviti naraščanje izdatkov za pokojnine s postopnim podaljševanjem delovne aktivnosti oziroma dvigom dejanske upokojitvene starosti. Zakon je bil na referendumu junija 2011 zavržen, kar ima za posledico izrazito povečanje izdatkov proračuna RS za pokrivanje primanjkljaja v pokojninski blagajni. Dodatno prispeva k večanju razlike med prispevki in odhodki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje tudi gospodarska kriza, ki je s povečano brezposelnostjo zmanjšala število aktivnih prebivalcev in s tem vplačnikov v pokojninsko blagajno. Navedeno pomeni, da je ukrep s katerim se ne zvišajo pokojnine nujen in s katerim se poseže v višino letnega dodatka za upokojence nujen, saj v primeru uskladitve pokojnin oziroma izplačila celotnega letnega dodatka za rekreacijo proračun zaradi omejitev, ki se nanašajo na dovoljeno višino proračunskega primanjkljaja, ne bo mogoče. V zadnjih letih tudi narašča znesek, ki ga proračun RS namenja Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za pokrivanje posebnih pravic – dodatkov k pokojninam – ki nimajo podlage v vplačanih prispevkih. Posledično s tem naraščajo tudi proračunske obveznosti za pravice v pokojninskem sistemu, za katere niso nikoli bili vplačani prispevki, ampak so bile te pravice podeljene posameznikom kot ugodnost na podlagi posebnih predpisov. Vse navedene ugodnosti se financirajo iz državnega proračuna, torej ne gre za obveznosti iz pokojninske blagajne, ki se financira z vplačanimi prispevki.

2. Cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona

2.1. Cilji predloga zakona so:

- zagotoviti vzdržne javne finance;
- zagotoviti zakonski okvir za učinkovito upravljanje z javnimi financami;
- zagotoviti makroekonomsko stabilnost ter trajen in stabilen narodnogospodarski razvoj;
- oblikovati pravila za večjo fiskalno disciplino.

Cilj zakona je zagotoviti tudi uravnoteženo finančno poslovanje Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) brez zadolževanja in posledično stabilno financiranje pravic zavarovanih oseb iz obveznega zdravstvenega zavarovanja (v nadaljnjem besedilu: OZZ) v obdobju veljavnosti ukrepov. Za pokrivanje primanjkljaja ZZZS ne razpolaga več z rezervnimi sredstvi in bi se moral zadolžiti. Zato je treba omejiti obveznosti ZZZS tako, da bo zagotovljeno njegovo izravnano poslovanje.

S predlagano novelo Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju se zasleduje nujna uskladitev nacionalne zakonodaje s predpisi na ravni Evropske unije, ki se nanašajo na dopolnilno zdravstveno zavarovanje.

Glede dela zdravstvenih delavcev po podjemnih pogodbah se s predlaganim zakonom uvajajo rešitve, na podlagi katerih bo sklepanje teh strogo omejeno in dopustno le v primerih, ko bo zanje izdal soglasje direktor zavoda. V primeru ugotovljene konkurenčnosti pri izvajanju zdravstvenih storitev, direktor zavoda ne bo smel izdati soglasja.

Na področju avtocest so cilji novele zakona predvsem:

- razbremenitev državnega proračuna za investicije na področju avtocest, ki za razliko od nekaterih drugih javnih infrastrukturnih objektov generirajo lastne prihodke;
- pregledno urediti pristojnosti in odgovornosti v razmerju med državo in DARS.

Na področju nacionalne stanovanjske varčevalne sheme so osnovni cilji:

- razbremenitev državnega proračuna
- odprava administrativnih ovir zaradi premajhnega zanimanja ciljne skupine za varčevanje in zaradi premajhnega učinka stanovanjskega varčevanja po ZNSVS i

Na področju stanovanjskega zakona sta osnovna cilja:

- uravnoteženje finančnih zahtevkov in proračunskih možnosti države
- izenačitev pogojev za uporabnike službenih stanovanj

Uporabniki hišniških stanovanj niso pridobili stanovanjske pravice, pač pa le pravico uporabe za določen čas, saj gre pri hišniških stanovanjih za službena stanovanja. Ker rešitve iz zadnje novele Stanovanjskega zakona niso zajele vseh uporabnikov službenih stanovanj, temveč zgolj eno ciljno skupino in ob dejstvu, da te rešitve pomenijo ponovno privatizacijo stanovanj, je tozadevne določbe potrebno v sedanjih ekonomskih pogojih odpraviti. Predlagana odprava teh določb pa ne zmanjšuje možnosti za razreševanje še nerešenih stanovanjskih vprašanj bivših hišnikov, saj so v zadnje spremembe in dopolnitve Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list Republike Slovenije, št. /2011) že vgrajene določbe, po katerih se prosilec - bivšim hišnikom omogoča bistveno boljše pogoje in prednostno obravnavo pri dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem. Od 1. januarja 2009 pripada hišnikom, ki so sklenili najemno pogodbo pred 19.10.1991 in v stanovanju še prebivajo tudi subvencija, če za stanovanje plačujejo tržno najemnino.

Na področju zagotavljanja sredstev za investicije v prometno infrastrukturo se zagotovi poraba teh sredstev namensko za vso prometno infrastrukturo in ne samo za javno železniško infrastrukturo.

Cilj zakona je znižati obremenitev proračuna za namene postopnega zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik. Ob tem je potrebno opozoriti na to, da rudnik, nikoli ni prejel vseh sredstev, ki jih je predvideval Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije. Znižanje financiranja iz proračuna bo imelo posledice pri zapiranju rudnika in kadrovski prekvalifikaciji zaposlenih.

Cilj predlaganih sprememb ZOFVI je reorganizacija in s tem tudi racionalizacija javnih zavodov, ki opravljajo naloge s področja vzgoje in izobraževanja, racionalizacija pri oblikovanju javne mreže osnovnih šol in sprememba statusa najmanjših samostojnih osnovnih šol v podružnične šole kakor tudi racionalizacija obsega sredstev, ki se iz državnega proračuna nakazuje šolam.

Predlagana sprememba Zakona o visokem šolstvu univerzam omogoča univerzam, da obvezne sestavine študijskih programov sprejemajo same. Predlagane spremembe postopka akreditacije obveznih sestavin študijskih programov bodo univerzam omogočile hitrejše sprejemanje sprememb študijskih programov in s tem učinkovitejše in bolj kakovostno izvajanje študijske dejavnosti. V sedanjih zakonskih okvirih zaradi dolgotrajnih postopkov akreditacije sprememb študijskih programov pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za

kakovost v visokem šolstvu, so postopki za izboljšanje študijskih programov, ki bi morali biti stalen proces, tekli prepočasi. Z novim predlogom se postopki sprememb študijskih programov prenašajo v pristojnost univerz, da bi jim tako omogočili učinkovitejše udejanjanje njihovega poslanstva. Predlog sprememb Zakona o visokem šolstvu vsebinsko sledi tudi predlogom Rektorske konference Republike Slovenije.

S predlagano spremembo 70. člena Zakona o visokem šolstvu se zasleduje cilj vzpostavitve mehanizma za povečanje učinkovitosti in skrajšanje časa trajanja študija s tem, ko se status študenta skrajšuje za eno leto.

Cilj Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli je, da z ukrepi, ki jih prinaša, pripomore k znižanju javne porabe ter z nekaterimi sistemskimi rešitvami še poveča avtonomnost pedagoškega dela in odločanja. Ob tem pa je največja pozornost namenjena zagotavljanju pogojev za optimalen in uravnotežen razvoj posameznikov. S spremembami in dopolnitvami ZOsn želi zakonodajalec uvesti zgodnejše poučevanje prvega tujega jezika od prvega razreda dalje in poučevanje drugega tujega jezika kot neobveznega izbirnega predmeta od četrtega razreda dalje. Šolam oziroma pedagoškim delavcem se daje širša kompetenca pri izvajanju diferenciacije pouka. Nacionalno preverjanje znanja se uvede kot obvezno v šestem in devetem razredu. S spremljanjem rezultatov bodo dane možnosti za uporabo rezultatov pri spremljanju kakovosti vzgojno-izobraževalnega dela in izgrajevanje drugačne kulture preverjanja ter pravočasno diagnosticiranje doseženega znanja učencev z možnostjo uporabe teh rezultatov za analizo in ukrepanje za izboljšanje kakovosti znanja učencev. Pri tem je posebna skrb namenjena učencem priseljencem iz drugih držav.

Cilj zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih je, da se racionalizirajo nekateri normativi na področju predšolske vzgoje, tako da se znižajo stroški in hkrati ohranja kakovost v slovenskih vrtcih.

Cilj predlaganega zamika uporabe ZUOPP-1 na 1. januar 2013, je v omejitvi finančnih posledic, ki bi nastale zaradi določenih novih pravic, ki jih ZUOPP-1 prinaša, enako pa velja za ukinitve učne pomoči kot obliki dodatne strokovne pomoči v novih postopkih usmerjanja otrok s posebnimi potrebami.

Cilj spremembe zakona o šolski prehrani je zagotoviti splošno subvencijo socialno najbolj ograženim učencem in dijakom.

Cilji, ki jih predlog zakona, ki ureja praznike in dela proste dneve zasleduje v delu, ki se nanaša na zmanjšanje števila dni praznovanja novega leta in praznika dela, so zagotavljanje večjega fonda učinkovitih delovnih ur v javnem sektorju in v gospodarstvu, kar posledično vpliva na povečanje produktivnosti ter zmanjšanje proračunskih stroškov in stroškov delodajalcev, tako za plačevanje nadomestila plače v primerih odsotnosti z dela zaradi praznika oziroma dela prostega dne, kot tudi za posebno vrednotenje prazničnega dne v primerih potrebnega nujnega dela na praznične dni, ki so določeni kot dela prosti dnevi. Posledično se s tem ukrepom pozitivno prispeva tudi h konkurenčnosti slovenskega gospodarstva in primerljivosti ureditve dela prostih dni v državah Evropske unije.

Cilj predloga zakona, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu je sprememba višine pavšalne odškodnine, ki jo zavarovalnice namenjajo ZZZS za pokrivanje škod iz škodnih dogodkov, nastalih s prometnimi nesrečami.

Cilj predloga sprememb zakona, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč je, da se:

- zmanjša obremenitev državnega proračuna za namene odprave posledic neugodnih vremenskih razmer: kakor so zmrzal, toča, led ali žled, deževje ali suša, če povzročijo škodo na stvareh

- odpravi se socializacija tveganj na širšo skupnost in obremenitev za državni proračun zaradi neugodnih vremenskih razmer v prostoru na nepremičninah, pri čemer se odgovornost odprave posledic škode v celoti prenese na lastnika nepremičnine.

Cilj zakonov s socialnega področja je zmanjšati tveganje za stabilnost javnih financ v obdobju gospodarske krize, predlagani ukrepi pa bodo omogočili, da se javnofinančni primanjkljaj bo še dodatno povečeval oziroma da se bo začel postopno zniževati. Ključni problem, s katerim se mora soočiti fiskalna politika v naslednjem obdobju je, kako zmanjšati obseg javnega financiranja. Glede na trenutno stanje javnih financ bo fiskalna prilagoditev, kljub težavni izvedbi, na dolgi rok v pretežni meri temeljila na prestrukturiranju in postopnem zniževanju proračunskih in celotnih javnofinančnih odhodkov. Prihodkovna stran državnega proračuna in celotnih javnih financ se bo namreč povečevala postopno, v prihodnjih dveh letih pa bo ta še precej omejena. V državnem proračunu predstavljajo plače in socialni transferi dobro polovico vseh odhodkov. Izpad prihodkov od prispevkov zaradi povečanja brezposelnosti, nižjih plač in nelikvidnosti ter veljavni način usklajevanja pokojnin sta terjala dodatne transferje iz državnega proračuna v pokojninsko blagajno.

Cilji predloga zakona, ki ureja trg dela so:

- prispevati k uravnoteženju proračuna RS z zmanjšanjem ravni določenih pravic iz zavarovanja za primer brezposelnosti,
- ob upoštevanju veljavne višine minimalne plače prilagoditi maksimalni znesek denarnega nadomestila,
- skrajšati čas koriščenja pravice do denarnega nadomestila pri starejših upravičencih s ciljem spodbujanja k čim daljšem aktivnem iskanju zaposlitve.

Ukrepi za zniževanje denarnega nadomestila v prvih treh mesecih prejemanja, za zniževanje najvišjega denarnega nadomestila kot tudi za skrajševanje prejemanja DN bodo prispevali k zmanjševanju pasti brezposelnosti – torej težnji po zapadanju v dolgotrajno brezposelnost,

Cilj zakona je tudi omejitev izdatkov državnega proračuna za sofinanciranje investicij občin, vendar tako, da se investicijska aktivnost občin vendarle ohrani na določeni ravni in zagotovi del sredstev lastne udeležbe za EU projekte, ki bi ga sicer moral zagotoviti državni proračun, realizira dodatno multiplicirano povpraševanje preko razpršenih investicij občin, ki dvigujejo povpraševanje pri malih dobaviteljih in manjših izvajalcih in tako še naprej zagotavlja ugoden vpliv občinskih investicij na gradbeništvo.

Poglaviten cilj predloga sprememb Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov (ZSRSS) je doseči samostojnost Državnega pravobranilstva pri odločanju o (ne)primernosti zadeve za mediacijo. Prvi odstavek 21. člena ZARSS Državnemu pravobranilstvu nalaga, da mora v vseh sodnih sporih v katerih je Republika Slovenija stranka, podati soglasje za mediacijo, kadar je to glede na okoliščine primera ustrezno, hkrati pa določbi drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS Državno pravobranilstvo zavezuje, da mora, če meni, da reševanje spora ali skupine istovrstnih sporov z mediacijo ni primerno, z obrazloženim predlogom od Vlade RS zahtevati, da o tem odloči. S črtanjem določb drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS želi predlog zakona uveljaviti popolno samostojnost Državnega pravobranilstva pri odločanju o (ne)primernosti zadeve za mediacijo, ki mu jo dodeljena že na podlagi prvega odstavka omenjenega člena. Eden pomembnejših ciljev zakona je tudi normativna ureditev položaja sodnikov, ki so hkrati mediatorji, in kot taki vpisani na enega od seznamov iz 7. člena ZARSS. Veljavni zakon in na njegovi podlagi izdana pravilnika položaja sodnikov, ki so tudi mediatorji, ne urejajo, vendar se je v praksi pokazala potreba, da se status teh sodnikov tudi zakonsko uredi. Tudi odprava nepotrebnih administrativnih ovir sodi med cilje zakona. Zaradi obveznosti, ki jih Državnemu pravobranilstvu in Vladi RS nalagata določbi drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS, se je od uvedbe omenjenega zakona povečal obseg dela in obremenitev državnih pravobranilcev, pa tudi Vlade RS, ki mora odločati o obrazloženih predlogih Državnega pravobranilstva. S predlagano spremembo

zakona (črtanjem zgoraj omenjenih določb) se pričakuje razbremenitev dela Državnega pravobranilstva in Vlade RS, kar pa s seboj prinaša časovni in finančni prihranek.

Cilj rešitev, ki jih vlada predlaga v zvezi s spremembami davčnih predpisov in uvedbo nekaterih novih dajatev je enakomerneje porazdeliti breme javnofinančne konsolidacije in določiti dodatno davčno obveznost za nekatere dohodke od kapitala ter določeno premoženje.

Cilji predloga poglavja o študentskem delu so:

- prispevati k uravnoteženju proračuna RS z zagotovitvijo povečanja sredstev za štipendije,
- zmanjšati obseg študentskega dela (zaradi cenovne elastičnosti naj bi se po oceni zmanjšal na približno 200 mio EUR, torej za 25 % na letni ravni)

2.2. Načela predloga zakona

Predlagani zakon sledi načelu smotrne porabe sredstev, predvsem pa se zasleduje namen, da se s čim manjšim obsegom sredstev doseže čim večji učinek pri izvajanju z zakoni določenih nalog.

Novela zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju temelji na enakih načelih kot osnovni sistemski zakon. Temeljna načela so:

1. Univerzalnost: nikomur ni onemogočen dostop do zdravstvenega varstva.
2. Dostopnost: dostop do kakovostnega varstva za vse v skladu z realnimi potrebami.
3. Solidarnost: vsi državljani in vse kategorije prebivalstva prispevajo v zdravstveno blagajno v sorazmerju s svojimi dohodki, v zameno pa imajo vsi pravično dostopnost do zdravstvenih storitev v skladu s potrebami.
4. Enakost: vsi državljani imajo enak dostop do zdravstvenih storitev v skladu s svojimi potrebami neodvisno od etnične pripadnosti, spola, starosti, socialnega statusa ali sposobnosti plačila.
5. Transparentnost pravic: pravice, ki jih vsebuje osnovna košarica, so jasno in pregledno definirane in kot take omogočajo vsakemu prebivalcu, da pozna svoje pravice. Pravice so definirane v standardu in obsegu ter časovni dostopnosti (določena je najdaljše dopustna čakalna doba).
6. Javnofinančna vzdržnost: pravice in financiranje pravic so definirani na način, ki zagotavlja dolgoročno javnofinančno vzdržnost. Zakon jasno definira vire, njihove osnove in zavezanke, njihovo višino, način plačevanja in namen njihove porabe.

Načelo zakona je, da se sredstva namenjena za plačilo terjatve namenijo za odplačilo dela obveznosti Slovenskih železnic iz naslova kreditov za katere je dala poroštvo država.

Na področju avtocest zakon sledi zlasti naslednjim načelom:

- načelo preglednosti in gospodarnosti;
- načelo uravnoteženosti proračuna;
- načelo odplačnosti za stvarne pravice na premoženju Republike Slovenije.

Temeljni načeli na področju stanovanjske politike sta:

- uravnoteženje finančnih zahtevkov in proračunskih možnosti države
- zagotovitve realizacije že pridobljenih pravic.

Na področju zagotavljanja sredstev za investicije v prometno infrastrukturo se zagotovi učinkovita poraba teh sredstev namensko za vso prometno infrastrukturo in lažje dolgoročno planiranje investicij.

Predlog zakona sledi tudi načelu gospodarnega ravnanja s proračunskimi sredstvi tudi v delu, ko gre za zagotavljanje policijskih storitev na račun davkoplačevalcev pri čemer pa ima

s navedenimi storitvami korist oziroma dobiček le omejen krog gospodarskih družb ali celo posameznikov.

Predlog zakona, ki ureja visoko šolstvo sledi načelu avtonomije univerz in zagotovitvi kakovosti in doseganju optimalnih rezultatov na področju študijske dejavnosti. Predlog sledi načelu poenostavitve postopkov, torej odpravi administrativnih ovir.

Predlagane spremembe ZOFVI sledijo načelu racionalizacije in gospodarnega ravnanja s proračunskimi sredstvi ob hkratnem zagotavljanju kakovostnega in vsem dostopnega izobraževanja.

Načela Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli so večanje kompetenc strokovnih delavcev, načelu enake dostopnosti znanja za vse učence in večanje odgovornosti celotnega sistema ob krčenju sredstev javne porabe. Pri pripravi novele je zakonodajalec upošteval načelo racionalnosti in postopnosti, saj se bodo predlagane spremembe uveljavljale postopno, po predhodno izpeljanih pripravah.

S predlaganim zakonom, o spremembah zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje se sledi načelu preglednosti pokojninskega sistema ter s tem večje povezanosti med vplačanimi prispevki in pravicami iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Hkrati se s predlaganim zakonom sledi načelu, da naj interventni posegi ne posegajo v položaj socialno najšibkejših upokojujencev.

Predlog zakona v zvezi z zmanjšanjem števila dela prostih dni zasleduje načelo učinkovitosti in konkurenčnosti slovenskega gospodarstva in primerljivosti z ureditvijo drugih držav EU.

Najpomembnejše načelo predloga zakona, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu je načelo gospodarnosti, ki se zasleduje tako, da se z dovolj visokimi vnaprejšnjimi pavšalnimi odškodninami v celoti pokrijejo stroški delovanja ZZZS v zvezi z zdravljenjem zavarovancev, ki so posledica prometnih nesreč.

Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov (ZARSS) v praksi udejanja načelo, da naj se strankam pravno varstvo zagotavlja ne le prek sodnih postopkov, ampak tudi prek dostopa do alternativnih postopkov reševanja sporov, ki so strankam ponujeni v okviru poslovnih funkcij sodišč. Iz prvega odstavka 21. člena ZARSS pa je razbrati tudi načelo samostojne presoje Državnega pravobranilstva pri odločanju o (ne)primernosti zadeve za mediacijo v sporih z državo, v postopkih, za katere se uporablja ZARSS. 21. člen ZARSS Državnemu pravobranilstvu sicer res nalaga obveznost, da v vseh sodnih sporih, v katerih je Republika Slovenija stranka, poda soglasje za mediacijo, vendar mu pušča tudi pravico samostojne presoje vprašanja ali je reševanje spora z mediacijo glede na okoliščine primera ustrezno, ali ne. Kljub omenjeni določbi pa je načelo samostojne presoje Državnega pravobranilstva še dodatno omejeno z določbama drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS, ki Državnemu pravobranilstvu nalagata, da njegovo odločitev o (ne)primernost reševanja spora z mediacijo predloži v potrditev Vladi RS. S predlagano spremembo zakona se želi dati večji pomen načelu samostojne presoje Državnega pravobranilstva pri odločanju o (ne)primernosti zadeve za mediacijo.

Del zakona, ki se nanaša na dodatne davčne obremenitve, ne posega v temeljna načela davčnega sistema, na katerih temeljijo že uveljavljene davčne oblike. Pri opredelitvi novih davčnih obveznosti predlog zakona izhaja iz načel že veljavnih primerljivih davčnih obveznosti, s čimer želi predlagatelj doseči zastavljeni cilj predloga zakona brez nepotrebnih posebnosti ali dodatnih prekomernih administrativnih obremenitev. Določitev dodatnih bremen izhaja iz načela, da naj se davčne obveznosti za davčne zavezance določijo v skladu z njihovo ekonomsko močjo. Pri obdavčitvi premoženja se ocenjuje, da so zavezanci, katerih

premoženje je večje vrednosti, tudi ekonomsko močnejši in zato je primerno, da se njihovo premoženje dodatno obremeni.

PODROČJE ZAČASNIH UKREPOV

V povezavi s spremembo zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje je potrebno pojasniti, da se z namenom stabilizacije javnih financ se začasno omejuje rast določenih izdatkov proračuna, ki so namenjeni za pokrivanje razlike med prihodki in odhodki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ter financiranje posebnih pravic, ki na podlagi 232. člena ZPIZ-1 predstavljajo neposredno obveznost državnega proračuna. Rast izdatkov se omejuje na način, da se do 31. 12. 2014 ne opravijo uskladitve pokojnin, drugih prejemkov in osnov, ki se usklajujejo na podlagi ZPIZ-1, kot tudi ne pokojnin in drugih prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki na podlagi 232. člena ZPIZ-1 predstavljajo obveznost državnega proračuna in so urejeni s posebnimi predpisi. Z namenom stabilizacije javnih financ se tudi omejuje izplačilo letnega dodatka za rekreacijo upokoјencev in sicer s ciljem in na način, da se ne poslabša socialni položaj upokoјencev z nižjimi pokojninami. Tako se omejuje tudi izplačilo letnega dodatka v letih 2012, 2013 in 2014, in sicer se višji znesek letnega dodatka (v višini 367,95 evrov) izplača upokoјencem, s pokojnino nižjo od 414,00 evrov, nižji znesek letnega dodatka (v višini 111,78 evrov) pa upokoјencem s pokojnino v višini med 414,01 do 622,00 evrov. Upokoјenci, katerih pokojnina v mesecu izplačila letnega dodatka presega 622,01 evra, do izplačila letnega dodatka niso upravičeni. Določa se začasno enkratno delno znižanje tistih pokojnin in drugih prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki na podlagi 232. člena ZPIZ-1 predstavljajo obveznost državnega proračuna in so urejeni s posebnimi predpisi, saj gre za prejemke, ki nimajo podlage v vplačanih prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obenem pa se zagotavlja, da ta ukrep ne prizadene upokoјencev z nizkimi pokojninami (mesečno manj kot 622 evrov).

2.3. Poglavitne rešitve zakona

Poglavitne rešitve tega zakona so, da se zmanjšajo izdatki blagajn javnega financiranja. Z ukrepi za zmanjšanje izdatkov blagajn javnega financiranja je potrebno hkrati zajeti vsa področja, saj je le ta način mogoče breme finančne krize kolikor toliko enakomerno porazdeliti.

Novela zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju temelji na enakih ciljih kot osnovni sistemski zakon, to je zagotavljanje solidarnosti, zagotavljanje skladnosti slovenske zakonodaje z evropskimi direktivami in drugo zakonodajo v Sloveniji, zagotavljanje uresničitve drugih osnovnih načel, na katerih temelji zdravstveni sistem. Poglavitne rešitve predlagane novele zakona;

- zmanjšanje odstotkov vrednosti zdravstvenih storitev, ki se krijejo iz obveznega zdravstvenega zavarovanja,
- zmanjša se odstotek nadomestila za čas odsotnosti od dela od dneva, ko nadomestilo krije obvezno zavarovanje, do 90. dne za 10 odstotnih točk (vojne invalide in civilne invalide vojne se izenači s preostalimi zavarovanci), in ukinja nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela za brezposelne,
- zmanjšanje in odpis dolga iz naslova prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje ne bo več mogoče,
- zaradi sodbe Sodišča EU je potrebno področje dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja urediti v skladu z evropsko zakonodajo, predvsem na področju potrjevanja povišanja premije, predhodnega soglasja Ministrstva za zdravje glede opravljanja zavarovalnih poslov dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in predhodne seznaitve s splošnimi in posebnimi pogoji dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja,
- ureditev naročanja medicinsko pripomočkov v skladu z Zakonom o javnem naročanju,
- razvrstitev zdravil na skupine medsebojnih zamenljivih zdravil,

- uvedba možnosti povezovanja zbirke podatkov, ki jo vodi Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, z drugimi zbirkami podatkov.

Predlog zakona ureja pogoje za sklepanje podjemnih pogodb zdravstvenih delavcev, zaposlenih v javnih zdravstvenih zavodih in pogoje, pod katerimi lahko javni zdravstveni zavodi sklepajo podjemne pogodbe za opravljanje določenih zdravstvenih storitev. Zdravstveni delavec, ki je v delovnem razmerju v javnem zdravstvenem zavodu, lahko opravlja zdravstvene storitve pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, le na podlagi predhodnega pisnega soglasja direktorja javnega zdravstvenega zavoda, kjer je v delovnem razmerju. Direktor javnega zdravstvenega zavoda lahko izda soglasje, če zdravstveni delavec v celoti izvršuje svoje delovne obveznosti glede količine in vrste opravljenih zdravstvenih storitev, določenih s pogodbo o zaposlitvi, če ne odklanja nadurnega dela, pripravljenosti in morebitnih drugih oblik dela, če mu zaradi dela pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, ni onemogočen dnevni in tedenski počitek ter letni dopust in če javni zdravstveni zavod sam nima potrebe po dodatnem, dopolnilnem delu oziroma delu, ki presega obveznost iz polnega delovnega časa zdravstvenega delavca. Soglasje mora vsebovati podatke o javnem zdravstvenem zavodu, pri katerem je zdravstveni delavec v delovnem razmerju, podatke o zdravstvenem delavcu, kateremu se soglasje daje, naziv javnega zdravstvenega zavoda ali druge pravne ali fizične osebe, ki opravlja zdravstveno dejavnost, v okviru katerega bo zdravstveni delavec opravljal zdravstvene storitve, zdravstvene storitve, ki jih bo zdravstveni delavec opravljal, čas veljavnosti soglasja in obseg največje še dopustne dnevne in tedenske obremenjenosti zdravstvenega delavca z delom pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti. Pred izdajo soglasja bo moral direktor javnega zdravstvenega zavoda preveriti konkurenčnost izvajanja zdravstvenih storitev pri drugem javnem zdravstvenem zavodu ali drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, za katerega se izdaja soglasje. Če bo direktor ugotovil konkurenčnost, soglasja ne bo izdal. Javni zdravstveni zavod bo lahko za opravljanje zdravstvenih storitev sklenil podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava s pravno ali fizično osebo, pod določenimi pogoji oziroma omejitvami. Podjemna pogodba se lahko sklene za največ 12 mesecev. Poleg pogojev, ki so določeni v predlogu zakona, bodo podrobnejši pogoji in postopek za sklepanje podjemnih pogodb določeni s podzakonskim predpisom, ki ga bo sprejela Vlada Republike Slovenije. Za namen spremljanja zakona nad izdanimi soglasji in sklenjenimi podjemnimi pogodbami vodi javni zdravstveni zavod evidenco izdanih soglasij in sklenjenih podjemnih pogodb.

Terjatev družbe Slovenske železnice d.o.o. v višini 134.261.600 EUR bo Republika Slovenija plačala iz državnega proračuna v letih 2014 do 2023, in sicer za odplačilo dela kreditov, ki so jih Slovenske železnice najele z državnim poroštvo. Republika Slovenija bo Slovenskim železnicam plačala posamezen obrok v višini zakonsko določenega zneska, ne glede na morebitne razlike, ki bi nastale na dan odplačila glavnice.

S predlogom zakona se razširja obseg cest, na katerih DARS izvaja prostorsko umeščanje in pridobivanje nepremičnin za njihovo gradnjo ter jih tudi gradi, upravlja in vzdržuje. Za avtoceste, ki so v pristojnosti DARS, se štejejo vse državne ceste, ki so del zadevnega nacionalnega programa. DARS je torej dolžan v celoti zagotoviti izvedbo nacionalnega programa v delu, ki se nanaša na gradnjo avtocest, razen če je koncesija za posamezen avtocestni odsek podeljena drugemu koncesionarju. Za stavbno pravico, ki mu je bila podeljena z ZDARS-1, je DARS dolžan v državni proračun plačevati nadomestilo, tako kot velja tudi za druge imetnike stvarnih pravic na državnih nepremičninah. Sredstva iz naslova vplačanega nadomestila, se namenijo za plačilo nalog prostorskega umeščanja in pridobivanja zemljišč. Takoj z uveljavitvijo zakona bo DARS za svoj račun izvajal vse naloge iz svoje pristojnosti (tudi prostorsko umeščanje in pridobivanje nepremičnin). Do uskladitve

koncesijske pogodbe z novelo zakona se bodo uporabljala določila do sedaj sklenjenih pogodb, kolikor niso v nasprotju z določbami novega zakona.

Pri stanovanjski varčevalni shemi gre za črtanje sklepanja novih posojilnih pogodb v sistemu NSVS in ukinitve sistema subvencioniranja mladih družin dokler v nacionalnem stanovanjskem programu ne bodo oblikovani novi ustrežnejši produkti.

Na področju stanovanjskega zakona gre za črtanje pravice prejšnjim imetnikom pravicečasne uporabe na hišniških stanovanjih, ki so z dnem uveljavitve stanovanjskega zakona iz leta 1991 bivali v teh stanovanjih ter opravljali funkcijo povezano s stavbo ali so svojo funkcijo prenehali opravljati pred uveljavitvijo stanovanjskega zakona iz leta 1991, iz razlogov, ki niso nastali na njihovi strani, ali so se upokojili pred uveljavitvijo stanovanjskega zakona, obenem pa jim ni bilo zagotovljeno drugo primerno stanovanje.

Na področju zagotavljanja sredstev za investicije v prometno infrastrukturo se zagotovi učinkovita poraba teh sredstev namensko za vso prometno infrastrukturo in lažje dolgoročno planiranje investicij.

Na področju rudarstva se zniža obveznost proračuna za naslednja tri leta. To se lahko izvede le ob hkratnem sprejemu spremenjenega Srednjeročnega programa zapiranja Rudnika Trbovlje-Hrastnik.

Predlagana sprememba zakona, ki ureja javno agencijo za knjigo RS in zakona, ki ureja Slovenski filmski center predvideva, da se sredstva državnega proračuna namenijo zgolj financiranju izvajanja dejavnosti in nalog agencij (programskim stroškom agencij), ne pa tudi za financiranje delovanja agencij, torej za stroške tekočega poslovanja kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški investicijskega vzdrževanja in nakupa opreme in drugi stroški. Na ta način bi bil dosežen prihranek, ki ga terja javnofinančna proračunska situacija brez poseganja v vsebino javnega interesa. V tem delu predlagana sprememba sledi predlogom stroke, ki ob nujni ohranitvi javnofinančne oziroma proračunske podpore produkciji na področju delovanja agencije izpostavlja potrebo po institucionalni ohranitvi neodvisnega telesa, ki skrbi za razdelitev proračunskih sredstev posameznim projektom. Hkrati je ob tem upoštevana določba drugega odstavka 4. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS št. 52/02), ki določa, da se javna agencija lahko ustanovi le v primeru, ko z organizacijsko obliko organa v sestavi ministrstva ne bi bilo mogoče uresničiti cilja, ki je učinkovitejše in smotrnejše opravljanje nalog, kot bi bilo v primeru opravljanja v upravnem organu, zlasti če se lahko opravljanje upravnih nalog v celoti ali pretežno financira z upravnimi taksami oziroma plačili uporabnikov. Izjemoma, v primeru da izvenproračunski prihodki na letni ravni ne zadoščajo za pokrivanje stroškov delovanja agencije, zakon predvideva, da se iz sredstev državnega proračuna financira stroške dela do največ treh zaposlenih. Na ta način se zagotovi minimalni obseg sredstev, ki omogoča obstoj javne agencije v najnujnejšem obsegu, ki še omogoča izvajanje zakonsko predpisanih nalog.

Predlog zakona, v delu, ki ureja zakon o policiji, določa, da mora Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice policiji za vpogled ali posredovanje podatkov iz evidenc policije o kršiteljih in prekrških, o kaznivih dejanjih, o dogodkih in elektronskih zapisnikih policije o prometnih nesrečah, ne glede na določbe zakona o varstvu osebnih podatkov plačati nadomestilo, v znesku, ki ga določi minister.

S predlogom za spremembo ZOFVI se določa:

1. ukinitve financiranja interesnih dejavnosti v osnovni šoli in vključitev teh dejavnosti v drugo delo učitelja v okviru 40 urne delovne obveznosti
2. financiranje jutranjega varstva učencev prvega razreda se vključi v drugo delo učitelja v okviru 40 urne delovne obveznosti;

3. normativno povečanje obveznosti za strokovne delavce in dvig merila za sistemizacijo nekaterih drugih delovnih mest povprečno v obsegu 10 %;
4. spremenjen normativ za svetovalne delavce in knjižničarje - 1 delovno mesto na 480 učencev
5. izvajanje podaljšanega bivanja do 15. 30 in podaljšanje učne ure v oddelkih za podaljšano bivanje iz 50 na 60 minut;
6. racionalizacija osnovnošolske mreže; oblikovanje skupnega šolskega okoliša v krajih z dvema ali več osnovnima šolama , preoblikovanje najmanjših samostojnih šol v podružnice šol;
7. reorganizacija javnih zavodov, ustanovljenih za podporo vzgojno-izobraževalnemu sistemu.

Poglavitna rešitev, ki jo zakon, ki ureja visoko šolstvo prinaša, je sprememba postopkov akreditacije sprememb obveznih sestavin študijskih programov na univerzah, za katere ne bo več potrebno pridobiti soglasja Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, ampak bo postopek tekel preko senata članice univerze in se bo končal na senatu univerze.

V predlogu sprememb zakona se preureja pravica do statusa študenta. Študent ima status, če izpolnjuje pogoje iz 66. in 70. člena Zakona o visokem šolstvu. Status študenta se na prvi in drugi stopnji skrajšuje za eno leto, in sicer študent lahko enkrat v času študija ponavlja letnik ali spremeni študijski program ali uveljavi pravico do dokončanja študija v dvanajstih mesecih po zaključku zadnjega semestra. Ureditev za tretjo stopnjo pa je prepuščena statutom visokošolskih zavodov.

Poglavitne rešitve, ki jih Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli prinaša na programskem področju so:

- uvaja se obvezno poučevanje prvega tujega jezika že v 1. razredu, od 1. septembra 2013 dalje;
- poučevanje neobveznega drugega tujega jezika od 4. razreda dalje;
- po novem imajo učenci možnost izbrati dve ure pouka izbirnega predmeta na teden, ob soglasju staršev pa lahko tudi tri ure. S tem se vrača obseg sprejet v Zosn 81/06;
- ukinja se izvajanje neobveznih izbirnih predmetov za učence 4., 5. in 6. razreda (Zosn 87/11),
- diferenciacija pouka se lahko izvaja v manjših skupinah. Zakon ne opredeljuje značilnosti teh skupin;
- sestava učnih skupin je prepuščena strokovni odločitvi učitelja;
- nacionalno preverjanje znanja se izvaja samo v šestem in devetem razredu in je za učence obvezno.

Z zakonom, ki ureja vrtce se predlaga, da se preneha priznavati pravica do brezplačnega vrtca za mlajšega otroka ter da se ukine uveljavitev predvidene pravice do 50 % sofinanciranja plačil staršev za vrtec za otroke, ki dopolnijo starost treh let. Obe pravici predstavljata izboljšano finančno dostopnost staršev do vrtcev, vendar pa sta v danih kriznih razmerah čezmerni upravičenji v primerjavi s stanjem javnih financ v državnem proračunu. Za ublažitev povečane obremenitve družin s plačili za vrtec se v zakonu hkrati predlagajo tudi spremembe posameznih normativov, ki bodo pomenile znižanje cen programov vrtcev. V okoljih, kjer je pomanjkanje prostih mest v vrtcih oziroma so izkazane določene specifičnosti, bodo občine lažje zagotovile vključevanje otrok v vrtce, saj bodo imele možnost povečati število otrok v oddelkih celo za tri otroke, kadar bodo za to obstajali razlogi. Določba, ki predvideva sofinanciranje varuha predšolskih otrok na domu bo omogočila lažji dostop staršev do te storitve, hkrati pa bo spodbudno delovala tudi na izvajalca, da bo svojo dejavnost registriral na predpisan način in tudi plačeval davke. S tem se bo zmanjšalo tveganje za varstvo otrok na »sivem trgu«, na kar je že dvakrat opozorilo v revizijskih poročilih tudi Računsko sodišče RS.

Zaradi finančnih posledic, ki bi nastale, če bi se s 1. septembrom 2012 začel uporabljati ZUOPP-1, se njegova uporaba prestavlja na 1. januar 2013, v novih postopkih usmerjanja pa se ukinja učna pomoč kot oblika dodatne strokovne pomoči v javnih šolah.

S spremembo Zakona o šolski prehrani se še vedno ohranja subvencija za učence in dijake, ki prejemajo tudi dodatno subvencijo in prihajajo iz socialno najbolj ogroženega okolja.

S predlagano spremembo zakona, ki ureja praznike in proste dneve v Republiki Sloveniji se določa, da se praznik novo leto in praznik dela praznujeta le na 1. januar oziroma na 1. maj, s čemer se ukinjata tudi dva dela prosta dneva. Dvodnevno praznovanje navedenih praznikov tudi sicer ni uveljavljeno v večini primerljivih držav Evropske unije. Novo leto in praznik dela se namreč v državah Evropske unije pretežno praznuje le 1. januarja in 1. maja.

Poglavitna rešitev zakona, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu je sprememba višine obveznosti zavarovalnic za plačilo vnaprejšnje pavšalne odškodnine ZZZS-ju za škodo, ki nastane zaradi smrti ali poškodb zavarovanih oseb v prometnih nesrečah ter njena višina.

Predlog zakon, ki ureja trg dela zajema naslednje poglavitne rešitve:

- skrajšanje obdobja prejemanja denarnega nadomestila za prejemnike denarnega nadomestila, starejše od 50 let in starejše od 55 let, z zavarovalno dobo 25 let, z 19 in 25 mesecev na enotnih 18 mesecev;
- znižanje odmernega odstotka, od osnove, od katere se določi znesek denarnega nadomestila, in sicer na 70% osnove v prvih dveh mesecih, v tretjem mesecu pa na 60% (tako, kot v nadaljnjih);
- znižanje maksimalnega zneska denarnega nadomestila na 892,50 EUR;
- ukinitve tkim. »bolniškega staleža« pri prejemnikih denarnega nadomestila in posledično ukinitve mirovanja pravice do denarnega nadomestila v primeru ugotovljene nezmožnosti za delo iz zdravstvenih razlogov.

Z zakonom o urejanju trga dela se je zaradi povišanja denarnega nadomestila v prvih treh mesecih brezposelnosti, past brezposelnosti povečala, še posebej pri samskih osebah in pri tistih, ki so prejemale povprečno plačo in bi se lahko zaposlili na slabše plačano delovno mesto. Preveliko prehajanje v dolgotrajno brezposelnost pa pomeni grožnjo za brezposelne osebe, ki s tem izgubljajo stik z delom, delovne navade, zastarevanje znanj in veščin, uporabnih na trgu dela.

Neto nadomestitvena stopnja pa kaže delež izgube dohodka zaradi izgube zaposlitve. Če ta stopnja preseže 100%, brezposelna oseba finančno ni motivirana za prehod v zaposlitev. Po izračunih SVREZ je ta stopnja zelo visoka pri osebah z nižjimi dohodki (67 % povprečne plače) - do 92 % in v zgodnji fazi brezposelnosti tudi pri tistih s povprečno plačo (do 87 %).

S predlaganim zakonom se dvig starostnega pogoja za uveljavitev pravic po Zakonu o vojnih veteranih izenači s starostnim pogojem za uveljavitev posameznih pravic po Zakonu o vojnih invalidih. Z ukinitvijo uveljavljanja pravice zdraviliškega in klimatskega zdravljenja po vojnih zakonih se odpravi podvajanje uveljavljanja te pravice, saj je vsem državljanom že zagotovljena na podlagi Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Sprememba v izplačevanju pravic – izplačevanje pravic za nazaj predstavlja izenačitev z izplačevanjem drugih pravic iz javnih sredstev. Odprava revizije pomeni usklajitev s sodobnimi upravnopravnimi sistemi, ki revizije praktično ne poznajo več. S preoblikovanjem pravice do zdravstvenega varstva po Zakonu o vojnih veteranih se ta pravica omeji zgolj na socialno šibkejšje vojne veterane.

S predlagano spremembo 10. člena ZIU se določa, da se v letih 2012 in 2013 občinam ne zagotavlja sredstev državnega proračuna za sofinanciranje investicij v višini 6 % skupne primerne porabe, ki jim pripadajo v skladu z drugim odstavkom 21. člena ZFO-1, temveč v letu 2012 4% in v letu 2013 1 % skupne primerne porabe. Hkrati je določeno, da se v letu 2012 izplača le polovica sredstev, druga polovica sredstev pa se izplača najkasneje do konca marca 2013 iz proračuna 2013. Izjema so občine, ki imajo večletne projekte in so pogodbe s Službo za lokalno samoupravo in regionalno politiko o sofinanciranju za te projekte podpisale pred 31.12.2011. Tem se lahko izplačajo sredstva v letu 2012 v višini, ki je opredeljena v večletnih pogodbah.

V skladu s 23. členom ZFO-1 so bile občine 16. 12. 2011 povabljene k oddaji načrtov koriščenja deležev sredstev za sofinanciranje investicij. Skrajni rok za oddajo načrtov je 30. 4. 2012. Neposredni uporabnik državnega proračuna, pristojen za izvedbo postopka odobritve sofinanciranja predlaganih načrtov porabe, to je novo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, bo s postopkom izdaje sklepov in sklepanja pogodb za koriščenje deležev sredstev občin za leto 2012 nadaljevalo po 30. 4. 2012.

Predlog sprememb Zakona o verski svobodi določa znižanje skupnih sredstev, namenjenih za plačilo prispevkov zavarovanca za socialno varnost uslužbencev cerkva in drugih verskih skupnosti iz 27. člena navedenega zakona v skupni višini 480.000,00 € na letni ravni.

V zakonu o alternativnem reševanju sodnih sporov so predlagane naslednje rešitve:

1. črtanje določb drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS, ki določata, da mora Državno pravobranilstvo, če meni, da reševanje spora ali skupine istovrstnih sporov z mediacijo ni primerno, z obrazloženim predlogom od Vlade RS zahtevati, da o tem odloči. Namen teh določb je bil zagotoviti, da se bo tudi Republika Slovenija v vseh sodnih sporih, v katerih je stranka, udeleževala mediacije, in je ne bi neargumentirano zavračala. To je ZARSS želel zagotoviti s postopkom odločitve o (ne)primernosti reševanja spora ali skupine istovrstnih sporov na Vladi RS, vendar se je ureditev ob odgovornem delu Državnega pravobranilstva kot zastopnika države izkazala kot nepotrebna, v smislu nalaganja dodatnih delovnih obveznosti pa tako Državnemu pravobranilstvu, kot tudi Vladi RS predstavlja še izdatno obremenitev. Predlog zakona želi prav s črtanjem omenjenih določb dati večji pomen načelu samostojne presoje Državnega pravobranilstva pri odločanju o (ne)primernosti zadeve za mediacijo;
2. ureditev statusa sodnikov, ki so hkrati mediatorji, z jasno določitvijo, da jim, če opravljajo mediacijo med delovnim časom, za tako opravljene storitve mediacije, nagrada in potni stroški po ZARSS ne pripadajo;
3. jasno določilo, da stroške izobraževanja in usposabljanja nevtralnih tretjih oseb, ki ga po tretjem odstavku 13. člena ZARSS zagotavlja Center za izobraževanje v pravosodju, krijejo te osebe same.

Zakon o dohodnini in Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov:

S predlaganimi spremembami določbe zakona o dohodnini, ki določajo stopnje obdavčitve dohodkov od kapitala, se predlaga povišanje dvajset odstotne stopnje za 5 odstotnih točk in sicer na 25 % od davčne osnove. Predlagane spremembe ne vplivajo na oprostitve plačila davka za določene obresti do višine 1000 eurov niti ne vplivajo na postopno zniževanje davčne obveznosti pri odsvojitvi kapitala v odvisnosti od obdobja lastništva pred odsvojitvijo. Rešitve v zakonu o dohodnini morajo biti usklajene z rešitvami v zakonu, ki ureja davek od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, zato se predlaga identična sprememba tudi v tem zakonu.

Zaradi spoštovanja načela prepovedi retroaktivnosti se bo predlagana spremenjena davčna stopnja uporabljala za dohodke, dosežene oziroma prejete po 1. 1. 2013, za dohodke prejete

ali dosežene v letu 2012 pa doslej veljavna davčna stopnja, ne glede na to, ali bo DURS davek odmeril že v letu 2012 ali v letu 2013.

Dodatni davek na vodna plovila:

S predlogom zakona se spreminja Zakon o davku na vodna plovila (Uradni list RS, št. 117/06) tako, da se uvede dodatni davek na vodna plovila, ki bo prihodek državnega proračuna. Dodatni davek se odmeri na enak način in od enakih osnov, kot so že določene z zakonom o davku na vodna plovila (ta je sicer prihodek občin), stopnje dodatnega davka pa so določene na novo.

S predlogom zakona se predlaga tudi omejitev možnosti znižanja davčne obveznosti iz naslova starosti plovila in sicer tako, da mora biti davčna obveznost odmerjena vsaj v višini 50 % redne davčne obveznosti in ne 35 % kot je to veljalo doslej. V skladu s spremembo 6. člena se spreminja tudi seznam podatkov, ki se vodijo v davčni evidenci.

Ker bo dodatni davek na vodna plovila letni davek, se bo prvič odmeril za leto 2013.

Dodatni davek na motorna vozila:

S predlogom zakona se spreminja Zakon o davku na motorna vozila (Uradni list RS, št. 52/99, 42/04, 47/06 in 9/10) tako, da se uvede dodatna davčna obveznost iz naslova davka na motorna vozila in sicer v obliki dodatnega davka k davku za osebna motorna vozila (med katere sodijo tudi bivalna vozila) oziroma davku za motorna kolesa, trikolesa in štirikolesa. Višina dodatne davčne obveznosti je odvisna od prostornine motorja motornega vozila in je določena progresivno. Dodatni davek se bo obračunaval od enake davčne osnove kot davek na motorna vozila, zanj bodo veljale enake davčne oprostitve in možnosti vračila. Dodatni davek bo prihodek državnega proračuna. V večini primerov bo dodatni davek odmeril davčni organ, v primerih, ko zakon predvideva mesečni obračun davka na podlagi davčnega obračuna, pa bo zavezanec v obračunu izkazal tudi obveznost iz naslova dodatnega davka. Zaradi uvedbe dodatnega davka k davku na motorna vozila je potrebno popraviti vsebino podatkov, ki jih mora imeti shranjene davčni zavezanec, vsebino podatkov, ki jih v evidenci vodi davčni organ ter vsebino obračuna davka. Obe davčni obveznosti morata biti v obračunu izkazani ločeno, zato bo potrebno spremeniti obrazec obračuna. Minister za finance mora nov obrazec predpisati v roku 15 dni po uveljavitvi zakona.

S spremembo šestega odstavka 34. a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10) se z namenom znižanja stroškov občine za delovanje občinskega sveta in njegovih delovnih teles znižuje možni skupni letni obseg sredstev namenjenih za sejnino člana občinskega sveta, razen podžupana, z veljavnih petnajst na sedem in pol odstotka letne županove plače Gre za okvir, ki je podlaga za določitev sejin tudi za druge občinske organe (nadzorni odbor občine, občinsko volilno komisijo, svete ožjih delov občine), ki jih ureja občinski svet samostojno s svojim splošnim aktom.

Dodatna obremenitev nepremičnega premoženja:

Protikrizni davek na nepremično premoženje

Z zakonom se predlaga uvedba protikriznega davka na nepremično premoženje, ki bi ga plačevale osebe (pravne in fizične), ki imajo v Sloveniji v lasti nepremično premoženje v skupni vrednosti nad 1 mio eurov, če se to premoženje ne uporablja za opravljanje dejavnosti. Davek bo letna obveznost in se bo plačeval po stopnji 0,1 % od vrednosti premoženja, kakor je le-ta ugotovljena po predpisih o množičnem vrednotenju.

Davek bo odmeril davčni organ po davčnih predpisih, pri čemer bo plačilo obveznosti urejeno enako, kot to velja za letni davek od premoženja.

Davek se bo za leto 2012 odmeril v višini 50 % ugotovljene davčne obveznosti, pri čemer se bodo upoštevali podatki v registru nepremičnin po stanju na dan 1. 6. 2012. Na ta način se

dejansko davek uvaja le za drugo polovico leta 2012. Davek bo ostal v veljavi še v letih 2013 in 2014.

Davek od dobička zaradi spremembe namembnosti zemljišč

Z zakonom se uvaja nova protišpekulativna dajatev na dobiček, ki nastaja zaradi spremembe namembnosti zemljišča iz praviloma kmetijske rabe v zemljišče za gradnjo stavb. Namen zakona je, da se ob prodaji zemljišča za gradnjo stavb preko obdavčitve pobere del dobička, h kateremu lastnik ni prispeval s svojimi vlaganji, ampak je ta rezultat prostorskega načrtovanja lokalnih skupnosti. Posebej se želi skozi obdavčitev zajeti dobičke, ki so rezultat špekulativnih nakupov kmetijskih zemljišč ob koriščenju informacij o načrtovanih spremembah občinskih prostorskih načrtov.

Čeprav se posamezne rešitve v tem poglavju zakona navezujejo na rešitve v zvezi z obdavčitvijo dobička od kapitala po zakonu o dohodnini, gre za samostojno davčno obveznost, na obstoj katere ne vplivajo morebitne oprostitve in olajšave, določene po zakonu, ki ureja dohodnino.

Davek se odmeri ob prodaji zemljišča za gradnjo stavb, davčna osnova je dosežena razlika med vrednostjo zemljišča ob odsvojitvi in vrednostjo zemljišča ob pridobitvi. Podobno kot pri obdavčitvi kapitalskih dobičkov po zakonu, ki ureja dohodnino, se tudi pri tem davku pri določitvi davčne osnove upoštevajo zakonsko določeni stroški, ki so prodajalcu nastali ob pridobitvi ali ob odsvojitvi. Davčne stopnje so določene v odvisnosti od časa, ki je minil med spremembo namembnosti zemljišča in prodajo zemljišča in se postopno zmanjšujejo. Če je prišlo do odsvojitve v enem letu po spremembi namembnosti, je davčna stopnja 25 %, če je prišlo do odsvojitve po treh letih pa 5 %. Po desetih letih od spremembe namembnosti zemljišča, davčne obveznosti iz naslova tega davka ni več. Zavezanec za plačilo davka je prodajalec zemljišča, ne glede na to, ali je pravna ali fizična oseba.

Poglavitne rešitve na področju zaposlovanja nanašajo na:

- omejitve zaposlovanja, pri čemer je ne glede na veljavne standarde in normative za posamezne dejavnosti javnega sektorja in ne glede na sprejete kadrovske načrte, programe dela, poslovne in finančne načrte posameznega proračunskega uporabnika, zaposlovanje dovoljeno le pod pogoji, ki jih določa ta zakon;
- omejitev sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb ter omejitev opravljanja študentskega dela. Sklepanje je omejeno, uporabniki proračuna s svojimi zaposlenimi ne smejo sklepati avtorskih in podjemnih pogodb, razen na podlagi izrecno določene podlage v posebnem zakonu OZIROMA NA PODLAGI SOGLASJA PRISTOJNEGA ORGANA, KI GA PRAV TAKO DOLOČA TA ZAKON. Prav tako je prevzemanje obveznosti omejeno za opravljanje študentskega dela
- omejitev sklepanja pogodb o izobraževanju, uporabniki proračuna s svojimi zaposlenimi ne smejo sklepati pogodb o izobraževanju;
- omejitev letnega dopusta na največ 32 dni, ne glede na določbe zakona, podzakonskega predpisa, splošnega akta ali kolektivne pogodbe;
- prenehanje veljavnosti pogodbe o zaposlitvi javnim uslužbencem, ki izpolnijo minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine brez zmanjšanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine.

Poglavitne rešitve poglavja o študentskem delu so:

S poglavjem o študentskem delu se z namenom zagotovitve večjega obsega sredstev za štipendije predlaga:

- ustanovitev proračunskega sklada v pristojnosti Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve,
- povečanje koncesijske dajatve od prejemkov, izplačanih dijakom, študentom in drugim osebam iz drugega odstavka 6b. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 – odl. US), ki se v skladu s prvo alinejo drugega odstavka 192. člena

Zakona o urejanju trga dela (Uradni list Republike Slovenije, št. 80/10) uporablja do začetka uporabe zakona, ki bo urejal posredovanje začasnih in občasnih del dijakom in študentom in - povečanje deleža koncesijske dajatve iz prejšnje alineje, ki se nameni za štipendije.

ZAČASNI UKREPI

Predstavitev predlaganih rešitev v spremembah zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje:

- usklajevanje pokojnin in drugih prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja;
- začasno znižanje dodatkov k pokojninam, ki so pridobljeni na podlagi posebnih predpisov in ki nimajo podlage v vplačanih prispevkih,
- omejitev izplačila letnega dodatka za rekreacijo.

Opis predlaganih rešitev

- Rast izdatkov se omejuje na način, da se do 31. 12. 2014 ne opravijo uskladitve pokojnin, drugih prejemkov in osnov, ki se usklajujejo na podlagi ZPIZ-1, kot tudi ne pokojnin in drugih prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki na podlagi 232. člena ZPIZ-1 predstavljajo obveznost državnega proračuna in so urejeni s posebnimi predpisi.
- Določa se začasno enkratno delno znižanje tistih pokojnin in drugih prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki na podlagi 232. člena ZPIZ-1 predstavljajo obveznost državnega proračuna in so urejeni s posebnimi predpisi, saj gre za prejemke, ki nimajo podlage v vplačanih prispevkih za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.
- Zaradi vzdržnosti in stabilizacije javnih financ se omejuje tudi izplačilo letnega dodatka v letih 2012, 2013 in 2014, in sicer se višji znesek letnega dodatka (v višini 367,95 evrov) izplača upokojencem, s pokojnino nižjo od 414,00 evrov, nižji znesek letnega dodatka (v višini 111,78 evrov) pa upokojencem s pokojnino v višini med 414,01 do 622,00 evrov.

S spremembami se odpravlja tudi osebno vročitev odločb, s katerimi je priznana ali zavrnjena zahteva za priznanje pravic iz javnih sredstev po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Podobna ureditev je uvedena na davčnem področju (85. člen Zakona o davčnem postopku). Ker pa po ZUPJS pritožba zoper vseh 13 pravic iz javnih sredstev ne zadrži izvršitve, je potrebno ne glede na 224. člen ZUP, ki določa, da postane odločba prve stopnje izvršljiva v primeru, ko pritožba ne zadrži izvršitve, z dnevom vročitve, s tem zakonom določiti, da postane izvršljiva z dnem, ko je odločba odpremljena stranki, saj gre v primeru izplačevanja pravic iz javnih sredstev pogosto za sredstva, s katerimi je stranki omogočeno preživetje in bi bil 15 dnevni rok predolg. Za ostale vloge (sklepi in drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, ki se izdajajo v postopku uveljavljanja pravic) pa bi še naprej veljalo določilo ZUP o osebni vročanju, saj bi sicer v primeru, ko bi bila vloga nepopolna in bi CSD stranko pozval z "navadno" pošto, ki bo vročena 15. dan od odpreme. Če stranka ne bo reagirala, ker denimo na naslovu ne prebiva več, se bo vročitev štela za opravljeno, CSD pa bo zahtevo zavrgel.

S predlaganimi spremembami področnih zakonov se začasno:

- določa nižji osnovni znesek minimalnega dohodka,
- znižuje višine otroškega dodatka za 10% v 5. in 6. dohodkovnem razredu in začasno ukinja otroški dodatek iz 7. in 8. dohodkovnega razreda,
- odloži uveljavljanje državne štipendije za 6. dohodkovni razred,
- odloži usklajevanje transferjev po Zakonu o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v RS.

Ukrepi na področju plač, povračil stroškov in drugih prejemkov zaposlenih ter drugi začasni ukrepi za omejevanje stroškov v javnem sektorju

Obrazložitev – ukrepi na področju plač in drugih prejemkov v javnem sektorju

S tem zakonom se predlagajo nujni ukrepi, ki bodo kratkoročno pripomogli k zmanjšanju tveganja za stabilnost javnih financ, dolgoročno pa bo potrebno spremeniti normativni okvir sistema povračil zaposlenim ter delovanja javnega sektorja. Nujnost sprejema tega zakona narekuje stanje na finančnih trgih, zahteve Evropske komisije po še hitrejši konsolidaciji javnih financ in namen, da se določene pravice zaposlenih glede prejemkov ohranijo, čeprav na podlagi drugačne ureditve. Uveljavitev predlaganih ukrepov pomeni tudi zagotovilo, da Slovenija ostane javnofinančno stabilna in socialna država.

Predlog zakona ne pomeni zgolj posegov v plače in druge prejemke iz delovnega razmerja zaposlenih v javnem sektorju, temveč posega v določene pravice tudi drugih skupin prebivalstva v Republiki Sloveniji, pri čemer pa naj bi tudi zaposleni v javnem sektorju nosili breme krize. Predlagana so zmanjšanja tudi na sofinanciranju projektov, ki se sofinancirajo s sredstvi EU, zmanjšanje je predlagano pri investicijah in pri materialnih stroških, zmanjšanje pravic je predvideno pri drugih pravicah iz javnih sredstev, prav tako pa vlada načrtuje tudi ukrepe, ki bi povečali prihodkovno stran proračuna. Ker se želi doseči cilj 3% primanjkljaja, kljub načrtovanim ukrepom na prihodkovni strani proračuna in zmanjšanju odhodkov iz drugih naslovov, tega ni mogoče zagotoviti brez posega v plače in druge prejemke iz delovnega razmerja zaposlenih v javnem sektorju. Obseg sredstev za plače v javnem sektorju znaša 4,1 milijarde evrov.

Že samo gibanje obsega sredstev za plače v javnem sektorju kaže v obdobju 2009 – 2011 kaže, da se ta obseg iz leta v leto vztrajno povečuje, tudi v času veljavnosti interventnih ukrepov, kot jih je določal Zakon o interventnih ukrepih - ZIU), kar dodatno utemeljuje razloge, da je poseg v javnofinančne odhodke iz tega naslova nujen.

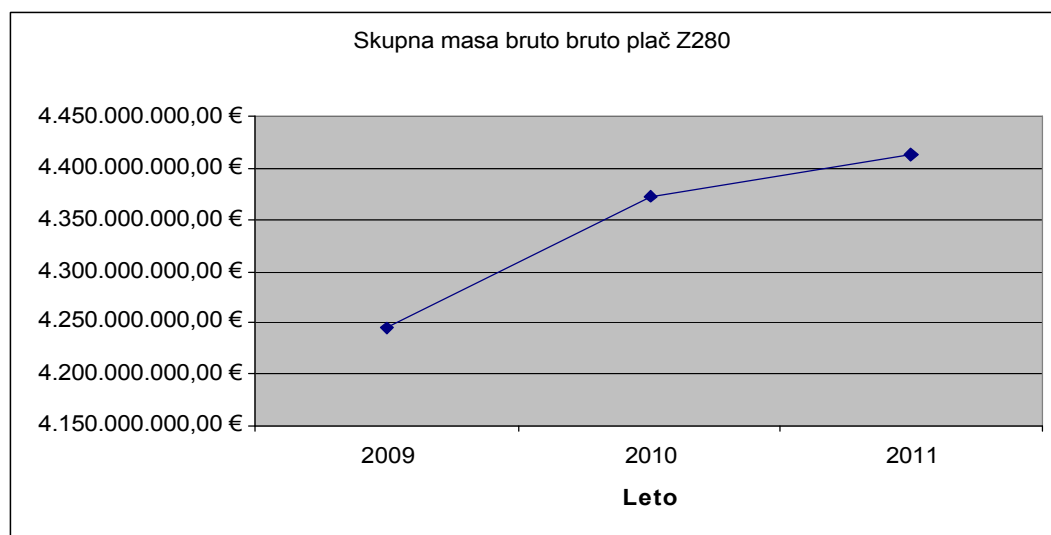
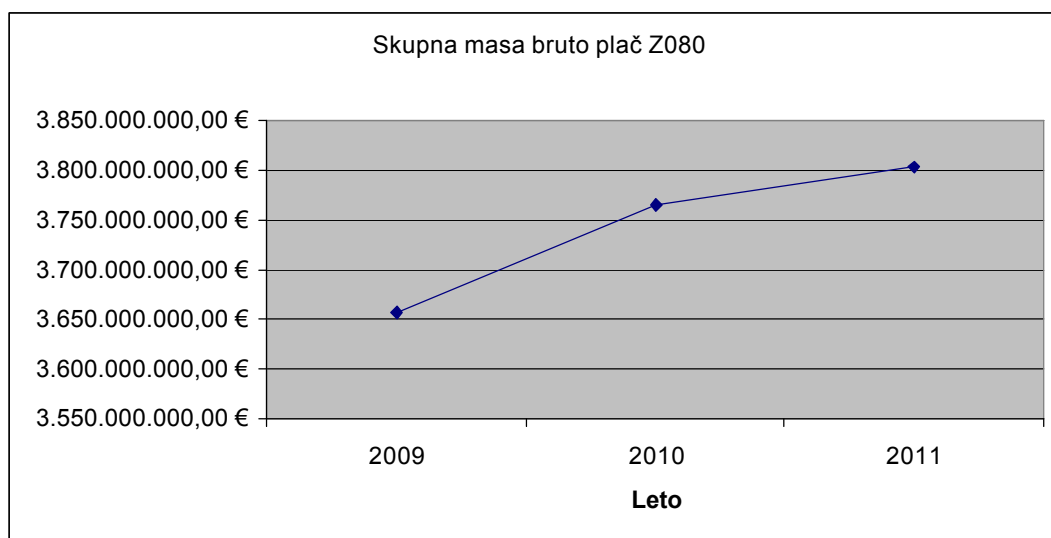
Nominalna in realna rast obsega izplačanih bruto/bruto plač (vir: ISPAP = informacijski sistem za posredovanje in analizo podatkov o plačah v javnem sektorju).

Obseg sredstev za izplačilo bruto/bruto plač v javnem sektorju je v letu 2009 znašal 4.245.170.688,65 € in v letu 2010 4.372.035.386,72 €. V letu 2010 je glede na leto 2009 znašala nominalna rast obsega izplačanih bruto/bruto plač v javnem sektorju 2,99%.

Obseg sredstev za izplačilo bruto/bruto plač v javnem sektorju je v letu 2011 znašal 4.412.670.160,00 €. V letu 2011 je glede na leto 2010 znašala nominalna rast obsega izplačanih bruto/bruto plač v javnem sektorju 0,93%.

Primerjava mase bruto plač za leta 2009, 2010 in 2011

Leto	Skupna masa bruto plač Z080	Odstotek v primerjavi z velikostjo mase prejšnjega leta	Skupna masa bruto plač z280	Odstotek v primerjavi z velikostjo mase prejšnjega leta
2009	3.656.477.768,00 €	-	4.245.170.688,65 €	-
2010	3.765.749.687,10 €	102,99%	4.372.035.386,72 €	102,99%
2011	3.804.026.000,00 €	101,02%	4.412.670.160,00 €	100,93%

Plače javnih uslužbencev in funkcionarjev za celotni javni sektor sistemsko ureja Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09-uradno prečiščeno besedilo, 98/09 – ZIUZGK in 13/10 in 59/10, 85/10, 107/10, 35/11). Priloga zakona je plačna lestvica, ki določa nominalno višino osnovne plače posameznega plačnega razreda.

Osnovna usmeritev ukrepov vlade je začasna ureditev novih višin osnovnih plač zaposlenih in funkcionarjev v javnem sektorju. Navedeno bo prispevalo k dolgoročni vzdržnosti javnih financ in pomagalo zmanjšati tveganje za stabilnost javnih financ v obdobju gospodarske krize. Predlagani ukrepi pa bodo do sprejema nove ureditve na sistemski ravni omogočili, da se javnofinančni primanjkljaj ne bo še dodatno povečeval. S predlaganim znižanjem osnovnih plač in zaradi zagotovitve enakega pristopa do vseh zaposlenih v javnem sektorju, je treba poseči tudi v t.i. varovano plačo, zato se predlaga ukinitve izplačevanja varovanih plač z istim dnem kot je predlagano znižanje osnovnih plač in odprava tretje četrtine nesorazmerja v osnovnih plačah.

K uresničitvi cilja uravnoteženosti javnih financ bo poleg navedenih ukrepov pripomogla tudi začasna neuskladitev osnovnih plač z rastjo stroškov in preložitve napredovanj iz podaljšanje že uveljavljenih interventnih ukrepov iz ZIU in ZDIU12.

Začasna, interventna ureditev pravic, ki so urejene v kolektivnih pogodbah

Višine in pogoji za povračilo stroškov v zvezi z delom in nekaterih prejemkov so urejeni v Zakonu o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov (Uradni list RS, št. 87/97, 9/98, 48/01, 61/05, 71/06, 78/06, 79/06, 3/07, 62/07, 64/07, 66/07, 5/08, 19/08, 24/08, 67/08, 71/08, 3/09, 57/09, 4/10, 57/10, 3/11, 57/11, 3/12, 6/12), Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS/I, št. 18/1991, Uradni list RS, št. 53/1992, 13/1993 - ZNOIP, 34/1993, 12/1994, 15/1994, 18/1994 - ZRPJZ, 27/1994, 59/1994, 80/1994, 39/1995, 60/1995, 64/1995, 2/1996, 20/1996, 37/1996, 56/1996, 1/1997, 19/1997, 25/1997, 37/1997, 40/1997 - ZDMPNU, 79/1997, 87/1997 - ZPSDP, 87/1997 - ZURD98, 3/1998, 3/1998, 3/1998, 7/1998, 9/1998, 9/1998, 51/1998, 2/1999, 2/1999, 2/1999, 39/1999 - ZMPUPR, 39/1999, 40/1999 - popr., 59/1999, 59/1999, 59/1999, 3/2000, 3/2000, 3/2000, 3/2000, 62/2000, 67/2000, 81/2000 - KPnd, 116/2000, 122/2000, 3/2001, 8/2001, 23/2001 - KPnd, 43/2001 - KPnd, 43/2001 - KPnd, 43/2001 - KPnd, 43/2001 - KPnd, 99/2001, 6/2002, 6/2002, 8/2002, 9/2002, 19/2002 - KPnd, 19/2002 - KPnd, 19/2002 - KPnd, 69/2002, 69/2002, 69/2002, 8/2003, 8/2003, 8/2003, 8/2003, 73/2003, 77/2004, 81/2004, 61/2005, 115/2005, 43/2006 - ZKoiP, 71/2006, 71/2006, 138/2006, 62/2007, 65/2007, 67/2007, 120/2007, 19/2008, 57/2008, 67/2008, 67/2008, 1/2009, 2/2010, 52/2010, 2/2011), ter kolektivnih pogodbah dejavnosti in poklicev.

Osnovna usmeritev predloženih kratkoročnih ukrepov vlade je s spremembami pogojev in znižanjem višin nekaterih povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov zajezi povečevanje proračunskega primanjkljaja in vzpostaviti večjo vzdržnost javnih financ tudi z ukrepi na področju drugih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih, ne samo z ukrepi na področju plač zaposlenih v javnem sektorju in tako zmanjšati potrebne posege na plače zaposlenih. Ukrep zasleduje tudi cilj enotnega urejanja stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov, ki so bili do sedaj urejeni za različne subjekte različno, glede na zakone ali kolektivne pogodbe dejavnosti in poklicev. To velja tako za pogoje glede upravičenosti do posameznih prejemkov iz delovnega razmerja kot tudi za samo višino teh prejemkov, pri čemer pa predlagatelj meni, da bi morala višina prejemkov, kot jih ureja Zakon o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov biti enaka za vse zaposlene v javnem sektorju.

Predlagatelj tudi ocenjuje, da je sedanja ureditev področja povračila stroškov prevoza na delo in z dela v določenih primerih preveč ohlapna in tudi ne določa omejitve višine zneskov povračila stroškov prevoza na delo in z dela, kar posledično ne sledi težnjam za zmanjšanje stroškov, zato se s predlaganim zakonom omejuje tudi najvišja izplačila povračila stroškov prevoza na delo in z dela. Nekateri zaposleni so na podlagi veljavnega normativnega okvirja za povrnitev stroškov prevoza na delo in z dela prejeli povračilo v višini večkratnika minimalne plače. Obstajajo primeri, ko zaposleni iz tega naslova prejema tudi več kot 1.500 € mesečno. Sicer pa je poleg znižanja odhodkov iz tega naslova, namen posega v povračilo stroškov prevoza na delo in z dela tudi poenostavitev sedaj veljavne ureditve in uvedba kriterija razdalje do delovnega mesta kot temeljnega kriterija za določitev višine povračila iz tega naslova (povrnitev izključno samo kilometrine in ne tudi javnega prevoza).

Predlog zmanjšanja višine regresa za letni dopust, odpravnine ob upokojitvi javnih uslužbencev in mesečnih nagrad za študente in dijake, ter drugih stroškov in prejemkov iz delovnega razmerja, kar nedvomno pomeni poseg pravice zaposlenih, velja opozoriti, da se s predlaganimi interventnimi posegi vendarle upošteva različne dejanske okoliščine zaposlenih. Pri predlogih nekaterih ukrepov v tej zvezi je upoštevana višina prihodkov zaposlenega, tako da bodo do določenih prejemkov upravičene tiste skupine zaposlenih, ki

bi se zaradi višine rednih prihodkov, lahko znašle finančni stiski. Na tak način se poskuša zagotoviti osnovno socialno varnost ter preprečiti, da bi predlagani ukrepi glede na različno višino plače zaposlenih radikalneje vplivali na njihov socialno ekonomski položaj.

V zvezi z interventnim začasnim urejanjem pravic, ki so sicer urejene v kolektivnih pogodbah, velja primarno izpostaviti načelo svobode kolektivnega dogovarjanja, saj gre pri pogodbah za voljo strank, ki vstopajo v pogodbeno razmerje, ne pa za oblastni oziroma enostranski akt. Zakon o kolektivnih pogodbah (ZKoLP), ki je v letu 2006 na novo uredil sistem kolektivnega dogovarjanja, sicer ne ureja možnosti zakonskega poseganja v določbe posameznih kolektivnih pogodb, saj v celoti temelji na svobodi kolektivnega dogovarjanja in tudi ne vsebuje določb glede morebitnih interventnih ukrepov, ki bi bili potrebni, omogoča le določeno specialno ureditev področja v Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju.

Vsekakor pa je v zvezi z možnostjo oblastnega poseganja v kolektivna pogajanja treba izpostaviti stališča nadzornih organov na ravni Mednarodne organizacije dela in Evropskega odbora za socialne pravice, iz katerih izhaja, da so oblastni posegi v kolektivna pogajanja zaradi uresničevanja ekonomske stabilizacijske politike nedopustni, razen če oblastni organi dokažejo utemeljenost in sorazmernost takšnih izjemnih in začasnih ukrepov, v smislu izoblikovanih kriterijev. Iz stališč navedenih organizacij namreč izhaja, da so enostranski posegi oblasti v kolektivna pogajanja izjemen ukrep, ki je možen v skladu z zavezujočimi mednarodnimi standardi le tedaj, ko gre za posebno resne ekonomske težave, in če je ukrep začasen, sorazmeren in predhodno usklajevan s socialnimi partnerji. Dokazati je namreč treba, da noben drug ukrep ne more doseči enakih učinkov brez državne intervencije in le za čas, ki je potreben za normalizacijo razmer.

Upošteva se navedene kriterije, ki glede na mednarodno prakso dopuščajo interventni poseg v pravice, ki so sicer dogovorjene s kolektivnimi pogodbami, in upošteva se dejstvo, da se bo v času veljavnosti predlaganih interventnih posegov delodajalska stran poskušala z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja dogovoriti za sistemsko in celovito ureditev materije, ki je sedaj urejena s kolektivnimi pogodbami, predlagatelj zakona meni, da so kriteriji za interventni poseg v plače in druge prejemke iz delovnega razmerja zaposlenih v javnem sektorju, izpolnjeni. Gre torej zgolj za začasno uporabo interventnih zakonskih določb namesto določb kolektivnih pogodb, pri čemer pa kolektivne pogodbe ostanejo v veljavi.

Pogajanja s sindikati javnega sektorja

S sindikati javnega sektorja so stekla pogajanja oziroma usklajevanja z namenom dogovora o predlaganih ukrepih vlade glede uravnoteženja javnofinančnih izdatkov. S tem namenom je bilo izvedenih sedem sej pogajalske skupine, na katerih so se izvajala pogajanja oziroma usklajevanja glede predlogov ukrepov vladne strani.

Vladna stran je zaradi kratkih rokov za predložitve predloga rebalansa proračuna v Državni zbor poskušala s poslovnikom uvesti vsakodnevna pogajanja zaradi nujnosti dogovora o predlaganih ukrepih, vendar je sindikalna stran zahtevala, da bi pogajanja potekala praviloma vsak drugi dan. Izvedenih je bilo 7 sej pogajalskih komisij, in sicer dne 27.03, 29.03, 02.04, 03.04, 04.04, 10.04. in 11.04.2012, na katerih so se izvajala pogajanja oz usklajevanja o predlaganih ukrepih vlade.

Na 1. seji pogajalske komisije je minister za finance uvodoma predstavil namen in razloge za predloge ukrepov vlade, ki se nanašajo na plače in druge prejemke v javnem sektorju. Poudaril je, da se vlada že pred leti zavezala za mejo proračunskega primanjkljaja v višini 3% BDP. Roki so kratki, kajti 15. april je čas, ko Komisija EU ocenjuje stanje posamezne članice in od tega bo odvisno, kakšno sporočilo bo prejela Slovenija. Obstaja možnost

finančne kazni, prekinitev črpanja sredstev iz kohezijskih sredstev. Iz izkušenj s takimi srečanji predstavnikov EU je znano, da na takih pogovorih ne gre zgolj za obljube Slovenije in načrte vlade, temveč za konkretne dosežene oziroma sprejete odločitve, ki se tičejo uravnoteženja javnih financ.

Minister za finance je sindikalni strani povedal, da je gradivo s predlogi ukrepov, ki je bilo posredovano sindikatom zgolj predlog dogovora, znotraj katerega so možne prilagoditve, kar pomeni, da vladna stran pričakuje protipredloge sindikalne strani. Posebej je bilo izpostavljeno še, da v javnem sektorju v času krize ni bilo odpuščanj in tudi ni bilo drastičnih znižanj prejemkov.

Sindikalni strani je bilo tudi pojasnjeno, da se vlada sooča z novimi obveznostmi, ki jih ni mogoče preložiti, in sicer gre za izdatke v višini 250 milijonov evrov, kjer so zajete večje obresti za kredite, izdatki za poplave ipd.

Vlada je na podlagi zahteve sindikatov dne 5. 4. 2012 sprejela sklep št. 00712-24/2012/4, v katerem se je zavezala, da bo uveljavitev ukrepov za uravnoteženje javnih financ, ki jih bo dogovorila z reprezentativnimi sindikati, zagotovila z vložitvijo ustreznih amandmajev v skladu s Poslovnikom državnega zbora v zakonodajnem postopku.

Vlada je ob pričetku pogajanj oziroma usklajevanj s sindikati javnega sektorja predlagala naslednje ukrepe na področju plač in drugih prejemkov:

1. Znižanje osnovnih plač javnih uslužbencev in funkcionarjev s 1.7.2012 za 15% z možnostjo dogovora glede dinamike odprave nesorazmerja v osnovnih plačah.
2. Neizplačilo regresa v letu 2012 in znižanje regresa v letu 2013 tako, da obseg sredstev za ta namen ne bo presegel 50% sredstev glede na leto 2011
3. Znižanje in racionalizacija v zvezi s povračilom stroškov prevoza na delo in z dela:
a) kilometrina v višini 4% cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov; b) upravičenost do povračila nad 3 km razdalje od bivališča do delovnega mesta; c) najvišji znesek povračila ne sme presegati višine minimalne plače, razen če je višji znesek posledica premestitve ali prevzema javnega uslužbenca po odločitvi delodajalca
4. Znižanje višine regresa za prehrano za 10% in upravičenost samo za tiste, ki delajo več kot 4 ure dnevno
5. Znižanje višine solidarnostne pomoči na s 577 EUR na 520 EUR in upravičenost le za tiste, ki prejemajo minimalno plačo (znižanje za 10%)
6. Znižanje višine jubilejnih nagrad na 140 EUR za 10 let delovne dobe, 215 EUR za 20 let in 275 EUR za 30 let delovne dobe (znižanje za 50%)
7. Znižanje višine odpravnine ob odhodu v pokoj na dve povprečni plači na zaposlenega v RS oziroma dve zadnji plači zaposlenega, če je to ugodneje
8. Znižanje nadomestila za ločeno življenje; ukinitve v delu, ki se nanaša na prehrano in ohranitev le dela, ki se nanaša na nadomestilo za stroške stanovanja. Znižanje nadomestila za stroške stanovanja s 140 EUR na 120 EUR
9. Znižanje dnevnic za službena potovanja v tujino za 20% in ohranitev dnevnice le za službena potovanja, ki trajajo od 10 do 14 ur in nad 14 ur
10. Znižanje kilometrine za uporabo lastnega vozila v službene namene s 30% na 15% cene motornega bencina 95 oktanov
11. Določitev enotne dnevnice za službena potovanja v državi v višini 16 EUR, pri čemer bi upravičenost do dnevnice vezana izključno na službena potovanja, ki trajajo nad 12 ur (ukinitve dnevnice za potovanje od 6 do 8 ur in od 8 do 12 ur)

12. Ukinitev dodatkov za oddaljenost in zahtevnost dela v tujini ter ukinitev nadomestila za nepreskrbljene otroke, kot jih opredeljuje uredba o plačah javnih uslužbencev za delo v tujini
13. Znižanje dovoljenega obsega sredstev za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu s 60% na 20%
14. Zaposlovanje v javnem sektorju ter sklepanje avtorskih in podjemnih pogodb bi bilo dovoljeno zgolj na podlagi soglasja ustanovitelja in financerja pod pogoji in v primerih, določenih z zakonom
15. Sklepanje pogodb o izobraževanju ob delu za pridobitev formalne izobrazbe ni dovoljeno
16. Javnim uslužbencem, ki izpolnijo minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, delovno razmerje preneha
17. Določitev najvišjega števila dni letnega dopusta – 32 dni
18. Podaljšanje ukrepov glede napredovanja v višji plačni razred, v višji naziv, glede redne delovne uspešnosti in delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela ter usklajevanja plač

V zvezi s predlogom vladne strani glede znižanja plač je ena skupina sindikatov dogovor o morebitnem znižanju plač pogojevala z odpravo tretje in četrte četrtine s 1.7.2012, medtem ko je druga skupina predvsem izpostavila predlog, da naj se plače v javnem sektorju zamrznejo, ni pa pristala na kakršnokoli znižanje plač.

V zvezi z vladnim predlogom glede neizplačila regresa v letu 2012 in znižanjem regresa v letu 2013, pa je stališče sindikalne strani bilo enotno, da se v regres v letu 2012 ne sme posegati, medtem ko je za leto 2013 možen dogovor o morebitnih posegih v višino regresa.

Glede drugih predlogov, ki se nanašajo na znižanje oziroma drugačno ureditev pogojev za izplačilo prejemkov iz delovnega razmerja, je sindikalna stran nasprotovala znižanju višin posameznih prejemkov, sicer pa je tudi sama predlagala določene spremembe glede pogojev izplačil.

Vladna stran je na podlagi prejetih odzivov v času pogajanj oziroma usklajevanj podala nove predloge ukrepov, ki so pomenili približevanje zahtevam sindikalne strani, tako glede višine znižanja plač in drugih prejemkov, kot tudi glede samih pogojev za izplačilo posameznih vrst prejemkov. Zaradi nujne zagotovitve zniževanja obsega sredstev za plače tudi v letu 2013, je predlagala, da se vladna in sindikalna stran dogovorita o znižanju mase sredstev za plače v letu 2013 za 10%.

Kljub dejstvu, da je prvotni vladni predlog pomenil 15 odstotno znižanje osnovnih plač, je vlada kot rezultat pogajanj oziroma usklajevanj prvotni predlog bistveno znižala, in sicer je bil zadnji predlog vladne strani, da se osnovne plače znižajo za 6% brez odprave nesorazmerij ali pa da se osnovne plače znižajo za 11% ob istočasni odpravi obeh preostalih četrtin nesorazmerja v osnovnih plačah.

Sindikalna stran je tudi tak predlog zavrnila in ponudila svoj proti predlog. Sindikalna stran je glede ureditve področja višine osnovne plače bila razdeljena na dve skupini, in sicer:

- ena skupina je predlagala nadaljevanje zamrznitve plač (nadaljevanje ukrepov, kot so bili določeni v interventnih zakonih ZIU in ZDIU),

- druga skupina je predlagala odpravo obeh preostalih četrtin nesorazmerij v osnovnih plačah in znižanje osnovnih plač, najprej za 3%, potem pa je podala zadnji približevalni predlog, in sicer znižanje osnovnih plač za 5,5 % ob istočasni odpravi obeh preostalih četrtin plačnih nesorazmerij.

Glede regresa za letni dopust za katerega je vlada predlagala, da bi se iz tega naslova v letu 2012 prihranilo 61 mio evrov (približno 50% mase izplačane za regres v 2011) je sindikalna stran predlog za leto 2012 zavrnila, saj po njihovem mnenju v pravico do regresa za letni dopust, ki je v začetku leta 2012 že nastala ni mogoče posegati.

Zadnji predlog vladne strani glede ukrepov, ki se nanašajo na plače in druge prejemke iz delovnega razmerja je tako pomenil prihranek v celotnem javnem sektorju višini 210 mio evrov na polletni ravni, medtem ko je zadnji predlog sindikalne strani, upošteva dejstvo, da nekateri elementi možnega znižanja niso bili jasno dogovorjeni, pomenil prihranek med 25 in 30 mio evrov na polletni ravni. Takšen zadnji vladni predlog je bil omiljen glede na predhodni predlog, ker je bil pogojen s pristankom sindikalne strani, da bi se masa sredstev za plače in druge prejemke v javnem sektorju tudi v letu 2013 znižala. Glede na dejstvo, da je sindikalna stran zavrnila tako predlog vladne strani o znižanju osnovnih plač za 6% brez odprave nesorazmerja, kot znižanje osnovnih plač za 11% z odpravljenimi nesorazmerji v celoti (torej z odpravo še zadnjih dveh četrtin), ob dejstvu, da ni bilo doseženega dogovora o zmanjšanju obsega sredstev za plače v letu 2013, predlog tega zakona predvideva znižanje osnovnih plač za 10% ter odpravo tretje četrtine nesorazmerja s 1.6.2012 in četrte četrtine s 1.1.2013.

Vlada je poleg navedenega predlagala tudi vrsto drugih ukrepov, ki so bili obravnavani na Ekonomsko socialnem svetu, ki posegajo v pravice ne le zaposlenih v javnem sektorju, temveč v tudi pravice vseh drugih kategorij prebivalstva (upokojenci, študentje, zaposleni v gospodarskem sektorju, ..). Ob navedenem je vlada poudarjala, da je treba del bremena nujnih ukrepov varčevanja za znižanje proračunskega primanjkljaja preložiti tudi na javni sektor, saj sicer celovitih ukrepov za znižanje javnih financ ni možno verodostojno zagovarjati.

Kljub vsem naporom vlade in približevalnim predlogom, ki so pomenili odstop vlade od prvotnega predloga v smislu znižanja načrtovanih prihrankov za več kot 50 odstotkov iz naslova plač in drugih prejemkov, druga stran dodatnega približevalnega predloga ni podala in še pred končnim rezultatom pogajanj je Predsedstvo Konfederacije sindikatov javnega sektorja Slovenije napovedalo splošno stavko, dne 18 aprila z naslednjimi zahtevami:

- ohranitev pravic javnih uslužbencev iz veljavnih kolektivnih pogodb,
- Vlada RS naj umakne nepravilne ukrepe, ki razgrajujejo socialno državo,
- Vlada RS naj ohrani dosežene standarde kakovosti javnih storitev v šolstvu, zdravstvu, socialnem varstvu, raziskovanju in javni upravi,
- Vlada RS naj enostransko ne odpušča javnih uslužbencev in ne znižuje plač, povračil stroškov in drugih prejemkov iz delovnega razmerja,
- Vlada naj ne spreminja enostransko standardov in normativov.

S podobnimi stavkovnimi zahtevami se je navedeni napovedi stavke pridružila velika večina reprezentativnih sindikatov javnega sektorja.

Glede na obrazložitev razlogov za potrebno znižanje javnofinančnih odhodkov in rokov, bistveni odstop vlade od prvotnega predloga znižanja plač in drugih prejemkov iz delovnega razmerja zaposlenih v smeri približevanja sindikalnim stališčem, ter upošteva dejstvo, da je večina sindikatov javnega sektorja napovedala stavko še pred iztekom roka za vložitev amandmajev k predlaganemu zakonu v zakonodajnem postopku, s katerimi bi v zakonu bile

upoštevane rešitve iz morebitnega dogovora s sindikati, je vlada v obravnavo Državnemu zboru predlagala zakon, ki ni usklajen z reprezentativnimi sindikati javnega sektorja.

Ne glede na navedeno, bo predlagatelj, kot izhaja iz sklepa vlade, številka: 00712-24/2012/4 z dne 5. 4. 2012, uveljavitev ukrepov za uravnoteženje javnih financ, ki jih bo dogovorila z reprezentativnimi sindikati, zagotovil z vložitvijo ustreznih amandmajev v skladu s Poslovnikom državnega zbora v zakonodajnem postopku.

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Prelog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije, niti ni z njim v nasprotju. V drugih pravnih sistemih niso pristopili k ureditvi za zmanjšanje izdatkov blagajn javnega financiranja na način, da bi z enim zakonom spreminjali vsebino področnih zakonov, pač pa so ferorme izvedli s spremembami posameznih zakonov. V nadaljevanju se predstavlja ureditev v drugih pravnih sistemih po posameznih predlaganih spremembah zakonov in sicer za vse zakone, kjer je primerjava mogoča.

V povezavi s spremembo in dopolnitvijo Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju je potrebno pojasniti, da je urejanje sistemov zdravstvenega varstva po Pogodbah EU v izključni pristojnosti držav članic. V državah Evropske unije se pravice iz zdravstvenega varstva zagotavljajo s sistemom nacionalne zdravstvene službe oziroma s sistemom socialnega zdravstvenega zavarovanja. Tudi pri nadomestilu zaradi zadržanosti z dela zaradi bolezni se države razlikujejo: v nekaterih je to pavšalni znesek, v drugih je odvisen od dohodkov, pri čemer je višina zneska odvisna od različnih kriterijev. V nadaljevanju navajamo nekaj glavnih značilnosti o ureditvi teh dajatev v državah članicah iz primerljivih sistemov zdravstvenega zavarovanja.

V Avstriji je osnova za nadomestilo zadnja bruto plača, višina nadomestila pa znaša 50% osnove. Po 43. dnevu odsotnosti se zviša na 60%, vendar lahko zdravstvene zavarovalnice ta znesek povečajo tudi na 75%, če zavarovanec preživlja družinske člane. Nadomestilo se plačuje od 4. dneva zadržanosti z dela, omejeno je tudi trajanja prejemanje nadomestila v odvisnosti od dolžine zavarovanja.

V Nemčiji višina nadomestila znaša 70% bruto plače, vendar največ do 90% neto plače. Glede na to, da se od teh prejemkov plačujejo tudi določeni prispevki, znašajo nadomestila v povprečju približno 80% zadnje neto plače. Izplačila so omejena na 78 tednov v obdobju 3 let. V primeru, ko se nadomestila izplačujejo iz naslova zavarovan je za nesreče pri delu, je znesek višji, in sicer znaša do 80% bruto plače.

Na Nizozemskem znaša nadomestilo, ki ga izplačuje delodajalec za obdobje 104 tednov, in najmanj 70% plačo, s tem da je določeno tudi najvišje dnevno plačilo.

Na Švedskem delodajalec plačuje nadomestilo od 2. do 14. dneva zadržanosti z dela v višini 80% plače, zdravstvena zavarovalnica pa od 14. dneva. Po preteku določenega obdobja (365 dni v obdobju 540 dni) se izplačuje nadomestilo v višini približno 75% plače.

Prikaz ureditve na področju avtocest:

Avstrija

Družba ASFINAG, ustanovljena z zveznim zakonom o financiranju infrastrukture, je pristojna za izvajanje vseh storitev v zvezi z avtocestami, od načrtovanja, gradnje ter njihovega upravljanja in vzdrževanja. Družba mora izdelati šestletni okvirni načrt, ki obsega po letih načrtovane investicije skupaj z izdatki, potrebnimi za vzdrževanje in obratovanje, ter na tem temelječe izkaze poslovnega uspeha in predračunske bilance stanja. Te podatke mora vsako leto do 15. oktobra predložiti v potrditev Zveznemu ministrstvu za promet, inovacije in tehnologijo. Okvirni načrt je treba letno dopolnjevati za eno leto in prilagoditi novemu šestletnemu obdobju. Vsebovati mora vse informacije, ki so za podjetje bistvenega pomena

pri odločanju, predvsem pa opis in časovni načrt za planiranje in izvedbo načrtov novogradenj skupaj z aktualno oceno stroškov ter preveritvijo ekonomičnosti.

Francija

V Franciji ministrstvo, pristojno za promet, sprejema vse odločitve o prostorskem načrtovanju celotne državne cestne infrastrukture. Na cestah, ki so podeljene v koncesijo, izvajajo koncesionarji naloge gradnje, vzdrževanja in upravljanja teh cest. Ministrstvo izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz koncesijskih pogodb.

Portugalska

Na Portugalskem deluje več koncesionarjev s koncesijo za izgradnjo, upravljanje in vzdrževanje cestninskih cest, med katerimi je največji podjetje BRISA. Državno podjetje Estradas de Portugal je pristojno, da za državo izvaja številne pristojnosti koncedenta, med drugim je pooblaščen za oddajo del na cestni infrastrukturi, za izvajanje državne politike v nacionalnem cestnem programu ter za nadzor nad izvajanjem koncesijskih pogodb. Razpise za nove koncesije pripravlja posebna enota Ministrstva za finance.

V povezavi s predlogom zakona, ki ureja slovenski filmski center in zakonu, ki ureja javno agencijo za knjigo je potrebno pojasniti, da v drugih pravnih sistemih ni podobnih pravnih ureditev oziroma rešitev. Zato prikaza ureditve v drugih pravnih sistemih s teh področij ni mogoče navesti. Državna podpora knjigi je v pravnem redu EU opredeljena kot »državna pomoč«, zato je potrebno pri njenem izvajanju spoštovati določila evropskega pravnega reda. V Evropski uniji poznamo v grobem dva načina izvajanja državnih podpor knjigi: 1) državna podpora je v izključni pristojnosti države, 2) državna podpora knjigi se poveri posebnemu organu, podaljšani roki države. Drugi način je poleg Slovenije v uporabi v vseh skandinavskih državah, državah Beneluxa in Franciji. Prva skupna značilnost teh držav je, da so vse med »knjižno« najuspešnejšimi državami, in sicer tako glede obsega knjižne produkcije, izposoje knjig in prodaje knjig na glavo prebivalcev ter tudi, zlasti skandinavske države, po doseganju najvišje ravni bralne pismenosti. Druga značilnost teh držav je, da se podpore knjigi lotevajo celostno in sistematično, tj. upoštevajoč kompleksno naravo verige knjige, kar pomeni, da imajo razvite številne oblike podpore, ki se nanašajo tako na avtorje, založnike, knjižnice, knjigarne kot tudi na projekte s področja spodbujanja bralne kulture. Posamezne države, Francija, Finska, Nizozemska in Norveška, svojo politiko do knjige ne izvajajo le prek ene takšne paradržavne inštitucije, temveč imajo zlasti za mednarodno promocijo svoje literature ustanovljene še posebne organizacije (denimo Bureau International de l'Edition Française, NORLA - Norwegian Literature Abroad, Fiction & Non-fiction, National Book Centre of Greece, Dansk Litteraturinformationscenter, Finnish Literature Information Centre ipd.), ki opravljajo specialne naloge s tega področja. Podajamo primere ureditve državne podpore knjigi v nekaterih državah EU:

1. Med državami EU je posebnost, ki odstopa od obeh navedenih modelov, Velika Britanija, ki knjigo podpira z ničelno stopnjo DDV-ja, kar je glede na velikost knjižnega trga in angleščine kot lingua franca optimalna podpora področju, zato tam ne poznajo neposrednih oblik državne podpore, posredno pa se državna podpora izvaja prek izvajanja pravice do javnega posojanja ter prek različnih skladov kot primerov javno-zasebnega partnerstva, namenjenih podpori in promociji avtorjev (denimo Arts Council England).

2. Francija je primer države z izredno razvito in razvejano državno podporo knjigi, v kateri je ključna institucionalna vloga zaupana »Centre national du livre«, paradržavnemu organu, ki izvaja različne oblike neposrednih podpor področju v vseh njegovih členih (avtorji, založniki, knjižnice, knjigarne, bralna kultura), obenem pa je tudi nosilec nekaterih nacionalnih projektov promocije knjige in branja (Lire en fête). Poseben paradržavni organ pa se posveča promociji francoske literature v tujini (Bureau International de l'Edition Française).

3. Finska je primer »knjižno« najuspešnejše države, saj Finci v evropskih statistikah (denimo Libecon) dosegajo najvišje število izposojenih knjig na glavo prebivalca v splošnih knjižnicah in tudi najvišje število prodanih knjig. Državna podpora knjigi je glede alokacije javnih

sredstev na Finskem zaupana Arts Council of Finland, paradržavnemu organu z obsežnim naborom zunanjih strokovnjakov, ki sodelujejo pri razdelitvi javnih sredstev. Po drugi strani pa se s promocijo finske literature ukvarja Finnish Literature Information Centre, prav tako paradržavni organ, ki združuje javna in zasebna sredstva.

Za pregled institucionalne ureditve filmskih dejavnosti v evropskih državah so v vsebinski primerjalni okvir vključeni sistemi naslednjih držav: Češke, Finske, Francije, Irske, Poljske, Romunije, Slovaške in Velike Britanije.

ČEŠKA

Za spodbujanje razvoja filmske in kinematografske industrije v Češki republiki skrbita Državni sklad Češke republike za podporo in razvoj češke kinematografije (v nadaljnjem besedilu Državni sklad), katerega naloga je nudenje finančnih podpor in oblikovanje politik za razvoj filmske industrije ter skrb za njihovo izvajanje in Češka filmska zbornica (v nadaljnjem besedilu Zbornica), dobrodelno združenje, ustanovljeno leta 2003 s strani Združenja avdiovizualnih producentov, Unije filmskih distributerjev in Združenja kinematografskih managerjev.

Državni sklad je osrednje finančno orodje za razvoj filmske industrije in kinematografije v Češki republiki in pravna oseba na državni ravni, ki jo upravlja Ministrstvo za kulturo. Delovanje Državnega sklada nadzorujeta tudi češki parlament in Ministrstvo za finance. Pravno podlago za delovanje nudi Zakon Državnega sveta št. 241 z dne 14. april 1992 o Državnem skladu Češke republike za podporo in razvoj češke kinematografije, spremenjen in dopolnjen leta 1993 in 2000.

Organizacijsko strukturo Državnega sklada tvorita Svet Državnega sklada in Administracija Državnega sklada. Svet Državnega sklada je sestavljen iz največ 13 članov, katere imenuje Državni svet na predlog vidnih oseb s področja kulture in financ, po posvetovanju s strokovnimi organizacijami.

Financira se iz sredstev iz državnega proračuna, prihodkov od vrednostnih papirjev, ki jih pridobi od drugih subjektov, posojil pravnih oseb, prihodkov od obresti iz prodanih posojil, odplačil posojil in vračil finančne pomoči, prispevkov televizijskih programov, kjer pridobi 3 odstotke od prihodkov iz oglaševanja, prispevkov kinematografov, kjer pridobi 3 odstotke od prihodkov, iz daril in zapuščin, prihodkov iz nagrad in iger, ki jih organizira Državni sklad in drugih prihodkov.

FINSKA

Finska filmska fundacija (v nadaljnjem besedilu Fundacija) je neodvisna fundacija pod nadzorom Oddelka za kulturno politiko Ministrstva za izobraževanje Republike Finske. Pravno podlago na področju finske filmske industrije nudi Zakon o promociji filmske umetnosti, sprejet leta 2000, dvakrat popravljen in dopolnjen leta 2002. Njegove določbe podrobneje ureja Odlok o promociji filmske umetnosti. Organizacijsko strukturo Fundacije sestavljajo upravni odbor, izvršni direktor, ki ga imenuje upravni odbor in osebje Fundacije, imenovano s strani izvršnega direktorja. Fundacija pridobiva svoje vire financiranja iz prispevkov državne loterije, finančnih prispevkov izdajateljev televizijskih programov, prispevkov v obliki taks, ki jih plačujejo kinematografi ter videoteke in prispevkov iz državnega proračuna, dodeljenih prek Ministrstva za izobraževanje in kulturo.

FRANCIJA

Nacionalni center za kinematografijo in animirane podobe (v nadaljnjem besedilu Center) je bil ustanovljen leta 1946. Gre za javno administrativno organizacijo, ki deluje kot ločena in finančno neodvisna entiteta. Center je organizacija javnega prava, ki deluje v obliki sklada pod okriljem Ministrstva za kulturo in komunikacije. Pravno podlago za delovanje Centra predstavljata Ustanovitveni akt CNC, sprejet 25. oktobra 1946 in Zakon o kinematografih in animiranih podobah, sprejet 25. julija 2009. Organizacijsko strukturo Centra predstavlja Odbor direktorjev. Njegov predsednik je imenovan z odlokom s strani predsednika vlade in ministra za kulturo in komunikacije Francoske republike. Center ima v skladu z notranjo sistematizacijo več direktorátov, in sicer za: komunikacijo, ohranjanje filmskih in televizijskih

programov, ustvarjanje, ozemlja in občinstva, multimedijo in tehnične industrije, film, filmsko dediščino, finančne in pravne zadeve, raziskave, statistike in napovedi, televizijo in Generalni sekretariat. Financira se iz taks na prihodke izdajateljev televizijskih programov v višini 5,5 odstotkov, kinematografov, gledališč, videotek in drugih prihodkov (izdaja dovoljenj, kazni in globe, obresti od kreditov ipd).

IRSKA

Irski filmski urad (v nadaljnjem besedilu Urad) je nacionalna razvojna agencija na področju filmske industrije. Njegova osnovna dejavnost je podpora in spodbujanje filmske industrije, promocija Irske kot lokacije za mednarodne koprodukcije in investiranje v talente in kreativnost. Urad je leta 1993 ustanovila irska vlada z Zakonom o filmskem uradu, ki je bil prvič sprejet leta 1980, spremenjen in dopolnjen pa v letih 1993, 1997 in 2000. Deluje pod okriljem Oddelka za umetnosti, šport in turizem Irske. Odbor Urada sestavlja največ sedem članov, ki so strokovnjaki na področju filmske industrije. Imenuje in odpokliče jih minister za kulturo s soglasjem ministra za finance. Gre za plačano funkcijo, ki traja 4 leta, pri čemer je mogoče ponovna izvolitev. Odbor lahko občasno vzpostavi komisije, katerih člane imenuje odbor. Urad se financira s sredstvi iz proračuna Oddelka za umetnosti, šport in turizem, s prispevki izdajateljev televizijskih programov, s prihodki iz posojil in z drugimi prihodki.

POLJSKA

Poljski filmski inštitut (v nadaljnjem besedilu Inštitut) je bil ustanovljen v letu 2005 in gre za državno entiteto pod okriljem Ministrstva za kulturo Republike Poljske. Zadolžen je za razvoj poljske kinematografije. Pravno osnovo za delovanje predstavlja Zakon o kinematografiji sprejet 30. junija 2005, spremenjen in dopolnjen pa septembra istega leta. Organizacijsko strukturo Inštituta predstavljata Svet in direktor. Svet ima 11 članov, ki jih imenuje minister za kulturo. Tri predlagajo filmski avtorji, vsak po enega producenti in sindikat, pet jih prihaja iz vrst distributerjev, televizij, operaterjev digitalnih platform, kabelskih televizij in kinematografov, eden pa predstavlja Ministrstvo za kulturo. Predsednika imenuje Svet izmed svojih članov. Mandat traja tri leta z možnostjo ponovne izvolitve. Delo članov ni plačano. Direktorja izbere minister na osnovi razpisa in na predlog filmske sredine, avtorjev in producentov ter filmskega sindikata. Njegov mandat traja 5 let, ponovna izvolitev pa je mogoča le enkrat. Namestnika direktorja imenuje in razrešuje minister na zahtevo direktorja. Inštitut se financira iz sredstev iz državnega proračuna, plačil iz eksploatacije filmov, katerih založniške pravice so v lasti Inštituta, donacij, nasledstev in zapuščin, prihodkov iz sredstev Inštituta, sredstev iz Sklada ministra za kulturo za promocijo kulture, takse od naročnine za javno televizijo, od oglaševanja, televizijske prodaje in sponzoriranih programov izdajateljev televizijskih programov, kinematografov, distributerjev, operaterjev digitalnih platform, operaterjev kabelske televizije), vse v višini 1,5 odstotka od letnega prihodka in drugih vplačil in prihodkov.

ROMUNIJA

Za področje filmske industrije v Republiki Romuniji skrbi Nacionalni center za kinematografijo (v nadaljnjem besedilu Center). Gre za javni center in strokovni organ vlade pod okriljem Ministrstva za kulturo Republike Romunije. Pravno podlago za ustanovitev predstavlja Zakon št. 39 o kinematografiji, sprejet 14. julija 2005. Center ima upravni odbor in generalnega direktorja. Upravni odbor sestavlja 7 članov, ki jih imenuje minister za kulturo za obdobje dveh let. Pet od njih jih predlagajo sindikati in združenja na področju filma in kinematografije, enega Ministrstvo za kulturo, enega pa generalni direktor Centra. Delo članov je plačano. Generalni direktor je imenovan s strani ministra za kulturo, skrbi za vse zadeve Centra in ga predstavlja nasproti tretjim strankam. Viri financiranja Centra so sredstva iz državnega proračuna, taksa na televizijsko oglaševanje v višini 3 odstotkov od vrednosti oglaševalskega časa (velja za oglaševanje na nacionalni in zasebnih, komercialnih televizijah), prihodki od kabelskih televizij v višini 3 odstotkov od cene prodanega oglaševalskega časa in 1 odstotka od mesečnih prihodkov za filmsko produkcijo, prihodki od obresti za zamujena plačila Centru, prihodki od prodajne cene in izposoje video kaset in DVD v višini 2 odstotkov, prihodki od prodaje kino vstopnic in drugi prihodki.

SLOVAŠKA

Za področje filma in kinematografije na Slovaškem skrbita dve neodvisni instituciji: Slovaški filmski inštitut, ki deluje pod okriljem Ministrstva za kulturo. Področje njegovega delovanja je filmski arhiv in dokumentacijski ter promocijski center. Občasno sodeluje tudi pri koprodukciji filmov, predvsem s strokovnim znanjem in Sklad za avdiovizualno dejavnost (v nadaljnjem besedilu Sklad), ki je bil ustanovljen 1. januarja 2009 kot javni sklad in nadomešča sistem financiranja Ministrstva za kulturo, Oddelka za avdiovizualno dejavnost. Sklad deluje kot javna institucija. Pravno podlago na področju avdiovizualnih in drugih dejavnosti postavlja Zakon št. 343/2007 o zbiranju, javnem predvajanju in ohranjanju avdiovizualnih del, multimedijskih del in umetniških zvočnih posnetkov. Osnova za delovanje Sklada je Zakon o Skladu za avdiovizualno dejavnost, ki je bil sprejet 5. novembra 2008. Sklad sestavljajo uprava, nadzorna komisija in direktor. Uprava ima 9 članov, ki jih imenuje in odpokliče minister za kulturo na predlog posameznikov iz določenih področij: dva s področja ustvarjanja avdiovizualnih del in dva s področja neodvisnih producentov v avdiovizualni industriji, eden s področja distribucije avdiovizualnih del ali s področja delovanja avdiovizualnih tehničnih naprav, eden s področja javnega televizijskega oddajanja, eden s področja licenciranega televizijskega oddajanja, eden s področja prenosa in član, ki ga imenuje minister. Imeti morajo vsaj tri leta strokovnih delovnih izkušenj na filmskem področju. Mandat traja šest let z možnostjo dvakratnega podaljšanja. Nadzorna komisija je sestavljena iz treh članov, pri čemer dva imenuje in odpokliče uprava, enega pa minister za kulturo. Imeti morajo najmanj pet let strokovnih izkušenj. Mandat traja štiri leta z možnostjo dvakratnega podaljšanja. Direktor je izvršilno telo Sklada, ki upravlja njegovo delovanje in deluje na podlagi petletnega mandata, ki mu ga podeli uprava. Viri financiranja Sklada obsegajo prispevke iz državnega proračuna, obresti na depozite v bankah ali podružnicah tujih bank, obresti posojil pridobljenih iz virov Sklada, prispevki izdajatelja nacionalne javne radiotelevizije v višini 5 odstotkov od prihodkov izdajatelja nacionalne javne radiotelevizije od oglaševanja in televizijske prodaje v zadnjem koledarskem letu, prispevki izdajateljev televizijskega programa, ki so pooblaščen za oddajanje pod licenco in katerih programska ponudba zajema več kot 15 odstotkov avdiovizualnih del in njihovo pokrivanje več pokrajin ali celotno državo v višini 2 odstotkov od celotnega dohodka izdajatelja televizijskega programa od oglaševanja in televizijske prodaje v zadnjem koledarskem letu, prispevki operaterjev avdiovizualnih tehničnih naprav, ki znašajo 0,03 EUR od vsake vstopnice, prodane za avdiovizualno predstavo v zadnjem koledarskem letu, prispevki za posrednike programov v višini 1 odstotka od celotnega dohodka posrednika programov za zagotovitev posredovanja, kot vsebinska storitev za kupce v zadnjem koledarskem letu, prispevki distributerjev avdiovizualnih del v višini 1 odstotka od celotnega dohodka distributerja avdiovizualnih del od distribucije avdiovizualnih del na področju Republike Slovaške v zadnjem koledarskem letu, z izjemo dohodkov od avdiovizualnih naprav, pogodbene kazni za neprimerno porabo ali prikrivanje sredstev in plačane takse prijavitelja za obdelavo prijave za odločbo o podpori ali posojilu. Taksa znaša 0,1 odstotka zahtevanega zneska in najmanj 20 EUR in največ 300 EUR.

VELIKA BRITANIJA

V Veliki Britaniji na področju filma delujeta dve neodvisni filmski instituciji, Britanski filmski inštitut in Filmski svet Velike Britanije. BFI (Britanski filmski inštitut) je inštitut oziroma družba. Pravno podlago postavlja Kraljičina listina (angl. Royal Charter) sprejeta leta 1983, amandmirana 19. aprila 2000. Kraljičina listina določa naslednja področja delovanja BFI:

- spodbujanje razvoja filmske umetnosti in televizije v Veliki Britaniji ter pospeševanje njune uporabe pri zapisovanju sodobnega življenja in navad;
- pospeševanje vzgoje o filmu in televiziji ter njenega vpliva na družbo;
- pospeševanje dostopa in vrednotenja najširše možnega obsega britanskega filma;
- skrb in razvoj zbirk britanske filmske zgodovine.

UKFC (Filmski svet Velike Britanije) deluje na področju spodbujanja razvoja filmske umetnosti in televizije v Veliki Britaniji ter pospeševanja njune uporabe pri zapisovanju

sodobnega življenja in navad, pospešuje vzgojo o filmu in televiziji in njun vpliv na družbo, pospešuje dostop in vrednotenje najširšega možnega obsega britanskega filma ter skrbi in razvija zbirke britanske filmske zgodovine. Omenjeno izvaja skozi sklade, ki financirajo scenaristiko, produkcijo, distribucijo in promocijo (Razvojni sklad), inovativne filmske ustvarjalce (Sklad za novo kinematografijo) in komercialne filme, ki uveljavljajo obetavne britanske filmske igralce (Sklad Premiere). Viri financiranja UKFC so državni proračun in nacionalna loterija.

BFI se financira iz naslednjih virov:

- sredstva iz državnega proračuna razporejena preko UKFC iz sredstev Oddelka za kulturo, medije in šport;
- prispevki iz državne loterije;
- prihodki iz komercialnih dejavnosti kot so prispevki od prodaje kart, DVD-jev ipd.;
- plačila iz vračil posojil in vračljivih prispevkov;
- druga vplačila, prispevki in prihodki, donacije.

Predlagana ureditev dopolnitve, zakona, ki ureja policijo, ni povezana s pravnim redom EU. V Avstriji policisti ne obravnavajo prometnih nesreč s premoženjsko škodo. Če udeleženci vseeno želijo obravnavo prometne nesreče, policisti na kraju tistemu, ki je policijo obvestil, zaračunajo pavšalno pristojbino v višini 36 evrov. Policisti v takem primeru prometno nesrečo evidentirajo, vendar zoper povzročitelja prometne nesreče ne izvedejo represivnega ukrepa. Pavšalna pristojbina se plača v gotovini ali s kreditno kartico. Pristojbino vedno plača tisti, ki je policijo obvestil, tudi če ni povzročitelj prometne nesreče. V tem primeru mu stroške plačila pristojbine vrne zavarovalnica. Če gre za deljeno krivdo, se pristojbina v nadaljnjem postopku razdeli v postopku med zavarovalnicami. Tudi zahteva za posredovanje policijskega zapisnika udeležencu ali zavarovalnici se zaračunava v višini 36 evrov. Ni pa potrebno plačati pristojbine, če policijo pokliče priča ali če policist pri povzročitelju ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za vožnjo (predvsem prisotnost alkohola), če gre za pobeg s kraja prometne nesreče, pri prometnih nesrečah s telesnimi poškodbami, če eden od udeležencev noče posredovati svojih podatkov ali če nima pri sebi dokumentov o vozilu, če pride do poškodbe na parkirnem prostoru in oškodovanca ni na kraju ali če gre za udeležbo divjadi. V vsakem primeru pa se policiji plača pristojbina v višini 36 evrov, če se zahteva zapisnik. Zahtevo po vračilu pristojbine, v primeru, ko se naknadno ugotovi, da se je v prometni nesreči nekdo telesno poškodoval, je mogoče podati pri okrajnem glavarstvu. V Veliki Britaniji se lahko udeleženci prometnih nesreč s premoženjsko škodo sami dogovorijo. V primerih, ko gre za hujše posledice in v primerih, ko se udeleženca prometne nesreče ne moreta dogovoriti, pa policija opravi ogled kraja prometne nesreče. Če zavarovalnica od policije želi zapisnik o obravnavani prometni nesreči, mora stroške povrniti. Policiji se za posredovanje zapisnika plača 80 funtov. Če zavarovalnica želi opraviti razgovor s policistom, ki je vodil ogled kraja prometne nesreče, mora policiji plačati 120 funtov. Na Nizozemskem policija ne obravnava prometnih nesreč s premoženjsko škodo. Udeleženci se morajo dogovoriti sami. Če med udeleženci obstajajo nesporazumi, morata udeleženca kontaktirati z zavarovalnicami.

V povezavi s predlogom sprememb in dopolnitev Zakona o organizaciji vzgoje in izobraževanja je potrebno pojasniti, da ta zakon ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Države članice EU v razmerah globalne finančno gospodarske krize z različnimi ukrepi rešujejo svoje javno finančno stanje (npr. zmanjševanje števila zaposlenih v javnem sektorju, znižanje plač, reorganizacije državnih organov, zmanjšanje pravic iz naslova zdravstvenega, socialnega in pokojninskega zavarovanja).

V EU imajo države različno urejeno učno obveznost učiteljev. Slovenija je med državami, kjer so učitelji manj obremenjeni. V Sloveniji morajo učitelji poučevati v srednjih šolah povprečno 700 ur letno, v osnovnih pa 770 ur. Na Finskem in Avstriji poučujejo 600 ur letno, v Španiji in Angliji 700 ur, na Škotskem 850 ur, na Portugalskem 770, Nizozemskem pa 700 ur. Podatki veljajo za obdobje pred krizo, za leto 2009. Povprečno učitelji v državah OECD poučujejo 779 ur. Vir Euridyce.

Bolonjski proces je z vzpostavljanjem skupnega Evropskega visokošolskega prostora sprožil tudi proces oblikovanja primerljivih nacionalnih sistemov za zagotavljanje kakovosti v visokem šolstvu. Tako so bili leta 2005 sprejeti Evropski standardi in navodila za zagotavljanje kakovosti (ESG), leta 2008 pa je bil vzpostavljen Evropski register za zagotavljanje kakovosti visokega šolstva (EQAR). Januarja 2012 je na seznamu 28 agencij iz 12 držav.

Zadnje poročilo o implementaciji bolonjskega procesa za letošnjo ministrsko konferenco kaže, da skupni standardi vodijo v poenotenje nacionalnih sistemov, ki pa hkrati dopušča tudi raznolikost.

Le 11 od 47 bolonjskih držav še ni ustanovilo agencij za zagotavljanje kakovosti, v ostalih državah pa imajo agencije različno vlogo oz. pristojnosti. V 21 sistemih agencije sprejemajo odločitve (ali dajejo predloge vladam, ki odločajo), v 11 sistemih imajo svetovalno vlogo (s ciljem izboljšanja kakovosti), v 4 sistemih imajo več agencij z različnimi pristojnostmi. Trenutno lahko v 14 državah visokošolske institucije za lastne evalvacije prosto izbirajo tudi tuje nacionalne agencije, v nadaljnjih 9 državah pa je to možno pod določenimi pogoji. Velika večina sistemov se osredotoča hkrati na zagotavljanje kakovosti tako institucij kot programov (24), zgolj na programe (7) ali zgolj institucije (4). Poročilo obenem ugotavlja, da se dogaja premik od programskih evalvacij, ki so značilne za zgodnje stopnje razvoja sistemov kakovosti, k institucionalnim evalvacijam ter premik v odgovornosti za kakovost visokega šolstva od vlad k visokošolskim institucijam. Tak razvoj pomeni premik v smeri večje avtonomije in hkrati odgovornosti visokošolskih institucij pri sprejemanju in spreminjanju študijskih programov.

Status študenta je vezan na vpis v študijski program. Poleg nominalne dolžine študija je navadno status študenta možno podaljšati za določeno obdobje (npr. za leto ali dve). Včasih je to prepuščeno univerzam samim. To obdobje ni izrecno namenjeno pripravi in zagovoru diplome, saj naj bi to bilo opravljeno v nominalnem času študija, omogoča pa dokončanje študija. V tem obdobju lahko študenti npr. zaprosijo za štipendijo kot glavni vir finančne podpore v večini držav. V nekaterih državah morajo študenti štipendijo vrniti, če tudi v času podaljšanja ne zaključijo študija, v posameznih državah v času podaljšanja študija plačujejo šolnine.

Pregled po državah: Norveška: Podpora študentom je lahko podeljena za največ 8 let. Študij se lahko podaljša za največ eno leto. Več lahko v izjemnih primerih (materinstvo,...). Hrvaška: prepušča aktom visokošolskih zavodov. Edini v zakonu navajajo, katere pravice izhajajo iz statusa študenta. Finska: Čas študija za posamezno stopnjo določen, univerze morajo zagotoviti, da študenti dosežejo stopnjo izobrazbe v predpisanem času. Čas študija se lahko podaljša za največ eno leto za nižjo stopnjo (BSc) in največ dve leti za višjo (MSc). Avstrija: Podaljšanje največ za en semester (imajo šolnino). Madžarska: Študij se zaključi zadnji dan prvega izpitnega obdobja po zaključku zadnjega semestra. Bolgarija: Podaljšanja študija nimajo; študenti diplomirajo v zadnjem semestru študija; če ne uspejo, imajo zadnjo možnost za to v septembru. Nemčija: ureditev je prepuščena deželam; na Bavarskem npr. velja za čas podaljšanja študija šolnina, zato se je v praksi dejanski čas študija zelo skrajšal. Islandija: podaljšanje statusa za 1 leto po 1. in po 2. stopnji je možno, če študent v zadnjem letniku doseže predpisano minimalno število kreditnih točk. Danska: status študenta je vezan na vpis; o tem, koliko let je možen vpis, odločajo univerze same, tako da je trajanje študija dejansko različno (navadno je vpis možen še 1 ali 2 leti po nominalni dolžini študija). Nizozemska: podaljšanje je možno za 2 semestra po prvi ali po drugi stopnji; odločitev o tem je prepuščena študentom; v času podaljšanja študentskega statusa imajo študenti pravico do štipendije, vendar morajo diplomirati v 10 letih, sicer štipendijo vračajo. Švedska: študenti imajo pravico prejemati štipendijo 6 let (za prvo in drugo stopnjo); po preteku tega obdobja lahko še študirajo, vendar nimajo pravice do podpore.

Šolski okoliš

V večini članic Evropske unije so za razmestitev osnovnih šol odgovorne lokalne skupnosti. V bolj urbanih središčih so šole bolj skoncentrirane, med tem ko je na podeželju in manj naseljenih območjih razdalja med šolami večja in jih je manj. Ker v večini držav lokalne skupnosti zagotavljajo tudi pravico do brezplačnega prevoza za učenca v primeru večjih razdalj do šole, imajo zato tudi pristojnost, da regulirajo vpis otrok v osnovno šolo. Običajno imajo učenci zagotovljeno mesto v najbližji šoli. V kolikor pa starši za otroka izberejo bolj oddaljeno šolo, so nekatere pravice učenca s tem tudi omejene. V nekaterih državah, na primer na Češkem, je veliko število majhnih lokalnih skupnosti, v katerih so šole z zelo nizkim številom učencev. V tem primeru Ministrstvo za šolstvo z dogovorom določi najmanjše število učencev za različne vrste šol in tudi najmanjše in največje število učencev v oddelkih.

Aktivnosti poleg pouka (podaljšano bivanje, varstvo učencev ...)

V primerjalnih evropskih državah, na primer na Norveškem, so za učence od 1 do 4 razreda poleg pouka (pred in po pouku) zagotovljene tudi druge različne dejavnosti (športne in kulturne aktivnosti ter druge dejavnosti v skladu z interesi učencev). Od leta 1999 so lokalne skupnosti zavezane, da za te dejavnosti zagotovijo ustrezne pogoje, dejavnosti se izvajajo v sodelovanju z lokalnimi kulturnimi in športnimi organizacijami, sredstva za izvedbo pa lahko bremenijo tudi starše.

Na Finskem na podlagi potreb učencev 1 in 2 razreda in za učence s posebnimi potrebami v vseh razredih lahko šole v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi zagotavljajo jutranje in popoldanske aktivnosti. Te aktivnosti se lahko izvajajo med 7. in 17 uro. V večini evropskih držav imajo šole običajno določen čas, v katerem poteka pouk in tudi čas v katerem se izvajajo druge obšolske dejavnosti.

Oddelki (število učencev ...)

V dveh tretjinah evropskih držav je določeno največje število učencev v oddelku, v polovici držav pa tudi najmanjše število. V preostalih državah pa ni enotnega zakonskega predpisa, ki bi urejal to področje. Večina evropskih držav določa, da se odderek lahko oblikuje za 25 do 35 učencev. Največje število učencev v oddelku ima Anglija (Škotska), kjer je maksimalno število učencev v oddelku 33. Število 30 učencev v oddelku je določeno tudi na Češkem. Na Danskem je maksimalno število učencev v oddelku 28, pod posebnimi pogoji pa je v oddelku lahko tudi 30 učencev.

Tudi države članice EU v razmerah globalne finančno gospodarske krize z različnimi ukrepi rešujejo svoje javno finančno stanje, vendar pri tem skrbijo, da so pravice otrok čim manj ali sploh ne prizadete.

Poučevanje prvega in drugega tujega jezika

Več kot 2/3 članic EU uvaja v svoje programe in s tem predmetnike poučevanje dveh tujih jezikov. To je tudi skladno s politiko evropskega sporazumevanja med narodi. Obsegi poučevanja drugega tujega jezika so različni, vendar vse bolj se širi poučevanje jezikov v starostne skupine otrok 6 do 10 let starosti. Tak princip imajo tudi nekatere šole, ki delujejo po posebnih načelih, pri nas npr. Waldorfska šola ali oddelki mednarodnega programa.

Na Češkem od šolskega leta 2007/08 poučujejo prvi tuj jezik od 1. razreda dalje. V nemških deželah se sicer prvi tuj jezik na elementarni stopnji poučuje različno, a najpogosteje že od 1. razreda dalje. V Španiji je poučevanje enega tujega jezika obvezno v vseh obdobjih osnovnošolskega izobraževanja. Francija podpira učenje tujih jezikov že na ravni vrtcev, daje pa možnosti za učenje tujih jezikov v vseh obdobjih izobraževanja. V Italiji je učenje tujih jezikov (večinoma angleščine) uvedeno od prvega razreda dalje. Latvija, Litva izvajata poskuse pri uvedbi angleščine že v vrtcu, kar posledično pomeni nato učenje tudi v prvem razredu elementarnega izobraževanja. Podobno se poskusi poučevanja angleščine izvajajo tudi na Portugalskem. Na Nizozemskem je sicer angleščina obvezna od 10. leta starosti, šole pa lahko na lastno pobudo izvajajo učenje angleščine že v nižjih razredih. Na Švedskem pričnejo s poučevanjem prvega tujega jezika v starosti otrok med 7 in 10 let. V Romuniji je na voljo poučevanje tujega jezika že v vrtcu in nato od 1. razreda dalje, sprva prostovoljno, od 3. razreda dalje pa obvezno. Pri učenju tujih jezikov znanstveniki zagovarjajo otrokovo zmožnost učenja z vsemi čutili, predvsem pa otrokovo zmožnost po odkrivanju, dojemljivosti

in manjšem strahu za učenje. Posamezne raziskave kažejo, da zgodnje učenje jezikov lahko izboljša neverbalne kognitivne sposobnosti tako pri učenju matematike in drugih jezikov. Učenje dveh jezikov, maternega in tujega povečuje otrokovo pluralnost.

Nacionalno preverjanje znanja

V državah članicah EU je zelo pogosto prisoten nivo nacionalnih preizkusov znanj:

Danska izvaja dve vrsti nacionalnih preizkusov znanja in sicer prvi je obvezni preizkus zaradi prepoznavanja posameznikovih učnih potreb, drugi pa se izvaja zaradi odločanja o nadaljnji izobraževalni poti učencev. Prvi nivo nacionalnih preizkusov znanja ima namen Prepoznati posameznikove učne potrebe, cilj pa je spremljati dosežke in učiteljem zagotavljati informacije za načrtovanje učnih dejavnosti, tako da ustrezajo potrebam posameznih učencev, dajati temeljite povratne informacije šolam, učencem in staršem.

Obvezen je za učence v Folkeskole od 2. do 8. leta.

Preizkusi se izvajajo iz naslednjih predmetov:

- 12 preizkusov iz 7 predmetov; 10 preizkusov je obveznih: danščina – branje v 2., 4., 6. in 8. letu, matematika v 3. in 6. letu, angleščina v 7. letu, biologija, fizika/kemija in geografija v 8. letu poleg tega: dva prostovoljna preizkusa iz danščine kot drugega jezika v 5. in 7. letu.

Izjava se zunanje ocenjevanje, ki ne vpliva na napredovanje učencev.

V Avstriji bodo v šolskih letih 2011/12 in 2012/13 prvič v celi državi izpeljali nacionalne preizkuse znanja, s katerimi želijo šolam zagotoviti povratne informacije o razmerah in dosežkih (prednostih in slabostih ter potrebnih izpopolnitvah), preveriti, kako šole in učitelji izpolnjujejo svoje obveznosti pri poučevanju glavnih kompetenc, evalvirati delo šol, povečati odgovornost s postavitvijo ustreznih kazalnikov v delno avtonomnem sistemu.

Vzorčni test se bodo uporabljali za učence v 4. (ob koncu primarnega izobraževanja – za učence, stare 10 let) in 8. šolskem letu (ob koncu nižjega sekundarnega izobraževanja – za učence, stare 14 let)

- v 4. letu: branje in pisanje nemščine ter matematika

- v 8. letu: nemščina, matematika in angleščina

Ocenjevanje bo zunanje.

Rezultati ne bodo vplivali na ocene, niti ne bodo uporabljeni kot merilo selekcije. Samo učenci bodo dobili rezultate testov, učitelji pa za svoje razrede.

Glavni namen izvajanja nacionalnih preizkusov znanja na Švedskem je prepoznavanje učnih potreb (3. in 5. leto), ko so preizkusi obvezni ter odločanje o izobraževalni poti učencev – preizkusi so tudi obvezni.

Cilj nacionalnih preizkusov znanja je v 3. in 5. leto odkriti področja, kjer učenci potrebujejo individualno pomoč in tista, na katerih so uspešni, v 9. letu pa pomagati pri ocenjevanju in dognati, ali je učenec pri določenem predmetu dosegel nacionalne cilje. Vsa leta se izvaja lokalno in nacionalno spremljanje. Šolski organi tako imajo možnost, da preverjajo kakovost dela na šoli. Nacionalno preverjanje znanja je obvezno za učence v 3., 5. in 9. letu šolanja. Obvezen je za vse učence v 3., 5. in 9. letu.

Znanje se preverja:

- v 3. letu iz: švedščine, švedščine kot drugega jezika, matematike.

- v 5. letu iz: švedščine, švedščine kot drugega jezika, angleščine in matematike.

- v 9. letu iz: švedščine, švedščine kot drugega jezika, angleščine in matematike. Poleg tega ena tretjina učencev opravlja preizkus iz kemije in ena tretjina iz fizike.

Teste ocenjuje razredni učitelj. Rezultati ne vplivajo na napredovanje učencev v 3. in 5. letu in na podelitev spričeval v 9. letu.

3.3 Varstvo in podaljšano bivanje

V primerjalnih evropskih državah, na primer na Norveškem, so za učence od 1 do 4 razreda poleg pouka (pred in po pouku) zagotovljene tudi druge različne dejavnosti (športne in kulturne aktivnosti ter druge dejavnosti v skladu z interesi učencev). Od leta 1999 so lokalne skupnosti zavezane, da za te dejavnosti zagotovijo ustrezne pogoje, dejavnosti se izvajajo v sodelovanju z lokalnimi kulturnimi in športnimi organizacijami, sredstva za izvedbo pa lahko bremenijo tudi starše.

Na Finskem na podlagi potreb učencev 1 in 2 razreda in za učence s posebnimi potrebami v vseh razredih lahko šole v sodelovanju z lokalnimi skupnostmi zagotavljajo jutranje in

popoldanske aktivnosti. Te aktivnosti se lahko izvajajo med 7. in 17 uro. V večini evropskih držav imajo šole običajno določen čas, v katerem poteka pouk in tudi čas v katerem se izvajajo druge obšolske dejavnosti.

V povezavi s spremembo zakonu, ki ureja vrtce je potrebno pojasniti, države članice EU v razmerah globalne finančno gospodarske krize z različnimi ukrepi rešujejo svoje javno finančno stanje (npr. zmanjševanje števila zaposlenih v javnem sektorju, znižanje plač, reorganizacije državnih organov, zmanjšanje pravic iz naslova zdravstvenega, socialnega in pokojninskega zavarovanja). V večini evropskih držav nimajo nacionalno določenih normativov o najvišjem številu otrok, za katere je odgovoren en strokovni delavec. Zato države bolj ali manj uspešno sledijo priporočilom mednarodnih združenj, katerih avtorji opozarjajo na dva kazalca, in sicer na število otrok v oddelku in na razmerje med številom odraslih in številom otrok v oddelku. Publikacija OECD, ki je bila predstavljena leta 2011 in obravnava področje zgodnjega izobraževanja in varstva otrok: *Starting Strong III, A quality toolbox for early childhood education and care*) med drugim primerja tudi normative števila otrok v posameznih državah. Med ugotovitvami navaja, da posamezne študije kažejo na zelo majhno povezavo med številom otrok v oddelku in kvaliteto vzgojnega dela, prav tako pa je povezava šibka tudi pri kazalcu število otrok na odraslo osebo. Publikacija navaja podatek, da je v devetnajstih Državah OECD povprečno število otrok v oddelku otrok starih od tri do šest let na eno odraslo osebo 18, med tem ko je v povprečno število otrok v oddelkih od enega do treh let 7 na eno odraslo osebo. V starostni skupini otrok od treh do šest let je na primer v Italiji in na Irskem največ 25 otrok na odraslo osebo, v Franciji 26, na Nizozemskem 20 otrok v Avstriji 12, Sloveniji 9 in na Finskem 7. V starostni skupi otrok do treh let starosti je povprečje v državah OECD kot rečeno 7 otrok na eno odraslo osebo, pri čemer je na Norveškem to razmerje 1 : 9, na Poljskem, Estoniji in Sloveniji 1 : 8 in na Nizozemskem 1 : 6, najugodnejše razmerje pa je na Finskem, in sicer 1 : 4.

Nekatere evropske države in večina skandinavskih držav, vsem otrokom zagotavljajo subvencionirano predšolsko vzgojo in varstvo. Če država ne zagotavlja dostopa vsem otrokom pri dodeljevanju mest – pogosto jih je premalo – upošteva različna merila. Najpogosteje se postopek za vpis v predšolsko vzgojo in varstvo začne z vlogo staršev za mesto v vrtcu. Ponavadi se lahko starši sami odločijo, ali želijo mesto v institucionalnem ali domačem varstvu, v zasebnem ali javnem sektorju. V skandinavskih državah lahko lokalne oblasti sprejmejo dodatne ukrepe, s katerimi vsem otrokom omogočajo predšolsko vzgojo in varstvo.

DANSKA

V večini danskih krajev starši lahko izbirajo med različnimi javnimi in zasebnimi možnostmi predšolske vzgoje. Za ustanavljanje, delovanje in nadziranje institucij predšolske vzgoje so odgovorne lokalne oblasti. Lokalne oblasti lahko tudi sklenejo sporazume o izvajanja predšolske vzgoje z zasebnimi institucijami. Taka decentralizirana organizacija predšolske vzgoje je namenjena povečanju lokalnega prispevka in razvoju raznovrstnih oblik predšolske vzgoje, ki so prilagojene lokalnim razmeram in potrebam. Lokalne oblasti se lahko odločijo in subvencionirajo tudi skupne programe staršev (»pool scheme«), ki so ustanovljeni na zasebno pobudo skupine staršev. Za te skupne programe se glede organizacijske oblike predšolske vzgoje ne postavljajo nikakršne zahteve. Poleg tega se lokalne oblasti lahko odločijo, da bodo staršem otrok v starosti med 26. tedni in starostjo, ko so običajno sprejeti v predšolski razred, zagotovijo finančno pomoč za zasebne institucije predšolske vzgoje. Če na Danskem starši otroka ne vpišejo v dnevno varstvo, mu lokalne oblasti same ponudijo socialno pomoč in vzgojno mesto.

FINSKA

Za predšolsko vzgojo so pristojne občine, ki morajo zaradi zakonsko določene pravice otrok do mesta v instituciji predšolske vzgoje, zagotoviti prosto mesto za otroka, ko je star približno 10 mesecev (ob izteku porodniškega dopusta, ki traja 43 tednov). Predšolska vzgoja poteka v vrtcih in vzgojno-varstvenih družinah, ki spadajo pod občinsko pristojnost, ali pa pri zasebnih varuhih (delno plača občina). Postopoma se vloga vzgojno-varstvenih družin

zmanjšuje, saj je težko najti nove varuhe, ki bi nadomestili tiste, ki se upokojujejo. Na Finskem lahko starši uveljavljajo pravico do dnevnega varstva po koncu porodniškega ali starševskega dopusta. Starši pri občini zaprosijo za mesto v vzgojnem okolju in obliko storitve, kot jo želijo (na primer za družinsko ali institucionalno varstvo), občina pa se odloči, katero obliko storitve jim bo ponudila. Ponudba se prilagaja potrebam staršev (tudi varstvo ponoči in ob koncu tedna), 6-letni otroci so lahko vključeni tudi v predšolske skupine. Plačilo staršev je določeno z zakonom in je odvisno od njihovega dohodka, od števila otrok v družini in števila otrok, ki so vključeni v institucije predšolske vzgoje. Za večino družin z enim otrokom znaša plačilo 200 EUR na mesec, maksimalno plačilo za drugega otroka je 180 EUR, medtem ko plačilo za tretjega in nadaljnjega otroka znaša 20 % plačila za prvega otroka (največ 40 EUR). Priprava na šolo je za starše brezplačna.

ŠVEDSKA

Varovanje otrok na domu je del javnega sistema institucionalne predšolske vzgoje, mora pa biti načrtovano in mora otrokom zagotoviti vzgojo in izobraževanje ter varstvo v pedagoško spodbudnem okolju. Vzgojno-izobraževalno delo v tej obliki poteka enako kot v drugih oblikah institucionalne predšolske vzgoje v skladu z nacionalnimi smernicami predšolske vzgoje in nacionalnim učnim načrtom za vrtce, ki je bil sprejet 1998 (Starting Strong II...2006, The Educational System in Sweden 2007/08).

Na Švedskem je za starše brezplačna vključenost otrok v vrtec od četrtega leta starosti do vstopa v šolo, in sicer 525 ur letno oziroma tri ure tedensko.

NORVEŠKA

V tej državi veliko pozornosti namenjajo potrebam in željam uporabnikom, pri spejemanju otrok spoštujejo enoten postopek, ki zagotavlja enako obravnavo vseh otrok ter usklajeno obravnavajo občinske in zasebne vrtce. Usklajen postopek sprejemanja otrok na lokalni ravni prav tako nameravajo uvesti tudi v Belgiji.

AVSTRIJA

Organizacijske oblike predšolske vzgoje v Avstriji se razlikujejo predvsem glede na starost vključenih otrok. Jasli in vrtce dopolnjujejo alternativne oblike, kot so otroške skupine (»playgroups«), skupine starši-malček (»parent group«) in vzgojno-varstvene družine (»childminders«). Omenjene alternativne oblike niso vključene v zakonodajo, ki ureja jasli in vrtce, vendar pa v nekaterih deželah pristojne oblasti opravljajo nadzor tudi nad njimi. Za alternativne oblike (otroške skupine in vzgojno-varstvene družine) so značilne manjše skupine otrok in usmerjenost k individualnim potrebam otrok. Vzgojno-varstvene družine imajo naenkrat na svojem domu največ 5 otrok, v otroških skupinah pa je med 5 in 10 otrok. Posamezne dežele priznavajo za vsakega nepreskrbljenega otroka v družini (za takšnega se šteje otrok, za katerega starši dobivajo otroški dodatek) občutno znižanje plačila. Dodati je tudi treba, da so v Avstriji starši pri plačilu stroškov predšolske vzgoje pod določenimi pogoji deležni tudi državne pomoči. Starši otrok, ki potrebujejo institucionalno predšolsko vzgojo, ker se želijo zaposliti ali sodelovati v drugih aktivnostih, povezanih s trgom dela, so upravičeni do subvencije za predšolsko vzgojo in varstvo, ki jo izplačuje avstrijski zavod za zaposlovanje (Arbeitsmarktservice).

V povezavi s predlagano spremembo zakona, ki ureja praznike in dela proste dneve v Republiki Sloveniji iz primerjave praznikov v evropskih državah izhaja sledeče:

	Novo leto 31.12., 1. 1., 2. 1.	Praznik dela 1. 5., 2. 5.	skupno število praznikov
Slovenija	01.01. novo leto 02.01. novo leto	01.05. praznik dela 02.05. praznik dela	15 dela prostih dni
Avstrija	01.01. novo leto	01.05. državni praznik	13
Belgija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	10

Bolgarija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	12
Ciper	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	21
Češka	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	10
Danska	01.01. novo leto 31.12. silvestrovo	-	21
Estonija	01.01. novo leto 31.12. silvestrovo	01.05. praznik dela	13
Finska	01.01. novo leto 31.12. silvestrovo	01.05. praznik dela	22
Francija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	12
Grčija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	12
Irska	01.01. novo leto	-	7
Italija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	13
Latvija	01.01. novo leto 31.12. silvestrovo	01.05. praznik dela	13
Litva	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	12
Luksemburg	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	10
Madžarska	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	10
Malta	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	14
Nemčija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	19
Nizozemska	01.01. novo leto	-	6
Norveška	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	12
Poljska	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	10
Portugalska	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	13
Romunija	01.01. novo leto 02.01. novo leto	01.05. praznik dela	11
Slovaška	01.01. dan ustanovitve slovaške republike	01.05. praznik dela	15
Španija	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	19

		02.05. festival skupnosti	
Švedska	01.01. novo leto	01.05. praznik dela	10
Švica	01.01. novo leto 31.12. silvestrovo	01.05. praznik dela	15
Velika Britanija	01.01. novo leto 02.01. novo leto	-	10

V povezavi s predlogom zakona, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu je potrebno pojasniti, da v državah Evropske unije obstajata dva načina določitve stroškov zdravljenja, ki je posledica prometnih nesreč. Prvi način je pavšalen, kjer se določi odstotek od obračunanih zavarovalnih premij za obvezno avtomobilsko zavarovanje, ki naj bi tudi dejansko kril stroške zdravstvenih obravnav, ki so posledica prometnih nesreč. Drug način, ki je bolj natančen, je dejansko individualno spremljanje stroškov zdravstvenih obravnav za udeležence prometnih nesreč. Tretji način je kombinacija prvega in drugega načina. V sedanjem sistemu financiranja izvajalcev sistem individualnega spremljanja stroškov zdravstvenih obravnav v Sloveniji ni vzpostavljen. ZZS tega sistema ni vzpostavil. V drugih državah, kjer je določena pavšalna odškodnina, je odstotek le-te višji in znaša okrog 15% (npr. Italija in Francija).

V povezavi s predlagano spremembo zakona, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč je potrebno ugotoviti, da mednarodne obveznosti Republike Slovenije v okviru članstva v Evropski uniji dovoljujejo državno pomoč pri odpravljanju naravnih nesreč. Tako določa 91. in 92. člen Pogodbe o Evropskih skupnostih, v okviru člena G Pogodbe o Evropski Uniji. Dodeljevanje državne pomoči v primeru odprave posledic naravnih nesreč je v EU urejena s posebnimi določbami Ustavne pogodbe Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Pogodba). Pomoč državnih sredstev v teh primerih ne sme kršiti načel svobodne in neizkrivljanja tržne konkurence z dajanjem prednosti posameznim poslovnim subjektom. Zaradi ureditve- odprave neskladnosti državne pomoči s pravili skupnega trga Evropske skupnosti, Pogodba v svojem 87. členu določa oblike naravnih pojavov, ki se jih šteje med naravne nesreče in za katere velja subvencija iz proračuna za dovoljeno državno pomoč. Po določbah Pogodbe so naravne nesreče poplava, potres ter snežni in zemeljski plaz. Pomoč iz proračuna držav članic EU pa je dovoljena, če je namenjena le za odpravo posledic na poškodovanih stvareh, pri čemer vsota izplačil vseh javnih sredstev vključno z izplačili zavarovalnic ne sme presegati sredstev, ki so za odpravo posledic naravne nesreče na posamezni stvari potrebna. Predlagana ureditev je prilagojena pravu Evropske unije, saj so sredstva državnega proračuna namenjena odpravi posledic naravne nesreče in ne učinkujejo na spremembo konkurenčnosti poslovnih subjektov na trgu. Rešitev je v celoti prilagojena pravu EU, saj v drugih pravnih sistemih tovrstne ureditve ne poznajo. Odprava škode zaradi neugodnih vremenskih razmer je v celoti urejena z zavarovalniškim sistemom.

Mednarodno pravni pregled STARŠEVSKEGA DOPUSTA IN STARŠEVSKIH NADOMESTIL

BELGIJA:

- Porodniški dopust: 15 tednov, prvih 30 dni je plačan v višini 82% plače, preostale dni pa v višini 75% plače.
- Očetovski dopust: 10 dni, 7 dni je plačanih v višini 82% plače.
- Starševski dopust: 3 mesece, do otrokovega 6 leta starosti. Koristijo ga lahko na tri načine:
 - 3 mesece odsotnost z dela polni delovni čas,

- 6 mesecev dela s polovičnim delovnim časom,
- 15 mesecev dela 80% običajnega delovnega časa.
- Posvojiteljski dopust: 4-6 tednov

NEMČIJA:

- Porodniški dopust: 14 tednov
- Starševski dopust: 3 leta - Ob starša imata pravico koristiti 3 leta starševskega dopusta, do otrokovega 3 leta starosti, plačan je v višini 67% plače.
- Posvojiteljski dopust: 3 leta, plačan je v višini 67% plače.

LATVIJA:

- Porodniški dopust: 112 koledarskih dni, plačan je v višini 80% dohodka
- Očetovski dopust: 10 dni, plačano v višini 80% dohodka
- Starševski dopust: 18 mesecev
Vsak zaposleni v Latviji ima pravico do starševskega dopusta - 18 mesecev za vsakega otroka, ki ga lahko koristi do otrokovega 8 leta starosti. Zaposleni s tremi ali več otrok, starih do 16 let ali z invalidnim otrokom imajo pravico do treh dodatnih dni plačanega dopusta na leto.
- Posvojiteljski dopust: 10 dni

MALTA:

- Porodniški dopust: 14 tednov, plačan je v višini 100% plače
- Očetovski dopust: 1-3 dni
- Starševski dopust: 3 mesece za vsakega starša do dopolnjenega otrokovega 8 leta starosti (ni plačan)

ROMUNIJA:

- Porodniški dopust: 126 koledarskih dni (18 tednov), plačan je v višini 85% plače
- Očetovski dopust: 5 dni
- Starševski dopust: 3 mesece za vsakega starša (ni plačan). Mati ali oče ga lahko koristita do otrokovega drugega leta starosti.

LITVA:

- Porodniški dopust: 126 koledarskih dni, eno leto je plačan v višini 90% plače, drugo leto pa 75% plače.

NIZOZEMSKA:

- Porodniški dopust: 16 tednov, polno plačilo
- Očetovski dopust: 2 dni
- Starševski dopust: 26 tednov do otrokovega 8 leta starosti, davčne olajšave v višini 50% od zakonsko določene minimalne plače.

VELIKA BRITANIJA:

- Porodniški dopust: 52 tednov, v prvih 6 tednih plačano 90% plače, nato ca. 150 EUR
- Očetovski dopust: 2 tedna, plačani so s pavšalnim zneskom - 151 EUR na teden.
- Starševski dopust: 13 tednov za vsakega od staršev do otrokovega 5 leta starosti (ni plačan).

ČEŠKA:

- Porodniški dopust: 28 tednov, plačan je v višini 69% plače

IRSKA:

- Porodniški dopust: 42 tednov, 26 tednov je plačan v višini 80% plače, dodatnih

- 16 tednov ni plačan.
- Očetovski dopust: Pravica do očetovskega dopusta ni zakonsko določena, vendar imata oba starša enake pravice do starševskega dopusta v trajanju 14 tednov za vsakega otroka.
- Starševski dopust: 14 tednov do otrokovega 8 leta starosti (ni plačan).

ITALIJA:

- Porodniški dopust: 20 tednov, plačan je v višini 80% zadnje materine plače.
- Starševski dopust: 10 mesecev lahko koristijo do otrokovega 8 leta starosti. Do otrokovega 3 leta starosti je plačan v višini 30% plače.

SLOVAŠKA:

- Porodniški dopust: 28 tednov (37 tednov za mati samohranilko), plačan je z nadomestilom, ki znaša 55% plače.
- Očetovski dopust: ga ni
- Starševski dopust: Koristita ga lahko mati ali oče do otrokovega 3 leta starosti. Starši prejema nadomestilo v vrednosti od 164 do 256 EUR na mesec.

MADŽARSKA:

- Porodniški dopust: 24 tednov, plačan je v višini 70% povprečne bruto plače.
- Očetovski dopust: 5 dni (plačan)
- Starševski dopust: Starši lahko koristijo starševski dopust do otrokovega 3 leta starosti. Plačan je v višini 70% plače.

FINSKA:

- Porodniški dopust: 105 delovnih dni, plačilo je odvisno od plače – prvih 56 delovnih dni se izplačuje v višini 90% plače, nato v višini 70% plače.
- Očetovski dopust: 42 dni.

Starševski dopust: 158 dni si lahko delita mati in oče, plačan je v višini 75% plače za prvih 30 dni, nato v višini 70% plače.

Na nivoju Evropske unije ni enotnega sistema subvencioniranja študentske prehrane za študente. Predlog zakona tako ni povezan s pravnim redom Evropske unije.

Primerjave na področju urejanja trga dela

1. DANSKA

Danska vlada predlaga reformo danskega socialnega sistema. Cilj reforme je zmanjšati število prejemnikov denarne socialne pomoči, ki jo prejema osebe mlajše od 40 let na podlagi trajne izgube delovne sposobnosti in omejiti število prejemnikov denarne socialne pomoči, ki jo prejema osebe na podlagi delne izgube delovne sposobnosti. Okoli 20% danske delovne sile, v starostnem razponu od 18 do 66 let, prejema različne oblike socialne pomoči, bodisi zaradi brezposelnosti, predčasne upokojitve, trajne ali začasne izgube delovne sposobnosti.

3 cilji:

- prejemnike socialne pomoči, ki še niso dopolnili 40 let, se poskuša rehabilitirati oz. v doglednem času usposobiti vsaj za delo s skrajšanim delovnim časom;
- zmanjšati število upravičencev, ki prejema denarno socialno pomoč na podlagi delne izgube delovne sposobnosti, in sicer z omejitvijo denarnih socialnih izdatkov za osebe, ki niso sposobne delati v okviru polnega delovnega časa in z omejitvijo tovrstne denarne socialne pomoči na cca 4.600,00 EUR;
- osebam, ki na podlagi trajne ali začasne izgube delovne sposobnosti prejema denarno socialno pomoč in so se trajno preselili v tujino, se ta pomoč ukine.

2. ŠPANJA

Reformo trga dela je nova španska vlada sprejela 10. februarja in posega na številna področja delovnopravne zakonodaje, njeni pglavitni cilji pa naj bi bili večja absorpcijska zmožnost oz. lažje prilagajanje trga dela proizvodnim potrebam, povečanje konkurenčnosti delovne sile, večje zaposlovanje mladih, pomoč malim in srednjim podjetjem pri zaposlovanju, večja stabilnost zaposlitve in večja disciplina.

Velik del ukrepov je namenjen:

- zaposlovanju mladih in zaposlovanju v malih in srednjih podjetjih (za sklepanje pogodb za nedoločen čas pod posebnimi pogoji: 50% olajšava na prispevke za brezposelnost za vse novo zaposlene delavce prvo leto, ugodnost v višini 3.600 EUR za zaposlitev brezposelnih mladih v starosti od 16 do 30 let in ugodnost v višini 4.500 EUR za starejše od 45. Let)
- večanju fleksibilnosti podjetij pri oblikovanju pogojev dela in zaposlitve,
- postopkom odpuščanja,
- izobraževanju/usposabljanju (20 ur letno) in modificiranim pogojem zaposlitve po pogodbi o izobraževanju/usposabljanju (tovrstno pogodbo je uvedla že bivša vlada in se nanaša na mlade v starosti od 16 do 26 let. Po novem bodo pogodbe lahko sklepali mladi do 30 leta starosti, modifikacija pa naj bi veljala vse dokler nezaposlenost ne pade pod 15 %).

Financiranje verskih skupnosti ni predmet prilagoditve ureditve pravu EU. V državah EU so se izoblikovali različni načini financiranja cerkve, cerkvenih ustanov in dejavnosti. Te oblike odražajo zgodovinske in kulturne vplive in posebnosti. Sčasoma sta se izoblikovala dva sistema:

1) sistem, v katerem država financira cerkev, njene dejavnosti in ljudi v cerkvenih službah (Belgija, Luksemburg, Grčija);

2) sistem, v katerem pripadniki sami financirajo cerkev. Vernike v tem sistemu veže dolžnost podpirati cerkev in ji pomagati pri bogoslužju, dostojnem vzdrževanju cerkvenih služb, dobrodelnosti itd. Tako ima npr. katoliška cerkev pravico zahtevati od vernikov, kar potrebuje za namene, ki so ji lastni. Znotraj tega sistema so se (v državah EU) izoblikovali štirje načini financiranja cerkve s strani njenih vernikov:

a) sistem nabirk, t. i. kolekt, ki je značilen za Francijo, Portugalsko, Irsko, Nizozemsko in tudi za ZDA;

b) sistem obvezne cerkvene dajatve, ki je značilen za Avstrijo; verniki oddajo dajatev cerkvi;

c) obvezni cerkveni davek za vse pripadnike cerkve; davek pobira država v imenu cerkve in zanjo; ta sistem je značilen za Nemčijo, nekatere švicarske kantone in skandinavske države;

d) druge oblike dajatev, ki jih upoštevajo davčne službe pri odmeri osebnega davka; v Italiji lahko vernik nakaže vsoto 0,8% od osebnih dohodkov za cerkev ali druge humanitarne organizacije. Tudi španski sistem je podoben, kakor tudi na Madžarskem, kjer velja "pravilo 1%".

Predlogi rešitev, ki jih vlada predlaga na področju zagotavljanja dodatnih prihodkov državnega proračuna iz naslova dodatnih obremenitev dohodkov iz kapitala in premoženja, ne posegajo na področja, ki bi bila urejena z evropskimi sekundarnimi pravnimi akti in niso v nasprotju s temeljnimi izhodišči urejanja davčnih vprašanj v EU.

Evropske države so v preteklih letih z namenom izvedbe javnofinančne konsolidacije uvedle različne rešitve, v večini primerov kombinacijo ukrepov na področju zniževanja javnofinančnih odhodkov in ukrepov za povečanje javnofinančnih prihodkov. V številnih državah je mogoče zaslediti večjo obremenitev potrošnje preko dviga posrednih davkov (DDV in trošarine) ter preko povečane obremenitve visoko nadpovprečnih dohodkov (povišanje obdavčitve v najvišjih dohodkovnih razredih pri dohodnini ali uvedba posebnega protikriznega davka za dohodke nad določeno vrednostjo) in premoženja, ki ga v splošnem razumevanju lahko pojmuje kot luksuz (zasebna plovila, motorna vozila in nepremičnine

večje vrednosti). Vse države vedno večjo pozornost namenjajo ukrepom za preprečevanje izogibanju plačevanju davčnih obveznosti.

V nadaljevanju so podane primerjave za nekatere države po posameznih področjih ukrepov, ki jih določa predlog zakona.

Zakon o dohodnini in Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov:

Avstrija: kapitalski dobički se obdavčujejo po progresivni lestvici sintetično; določeni kapitalski dobički (npr. iz prodaje pretežnega deleža v družbi) se obdavčijo po stopnji, ki je enaka polovici efektivne davčne stopnje od zavezančevega celotnega dohodka.

Belgija: kapitalski dobički iz špekulativnih transakcij in prodaje nezazidanega zemljišča v 5 letih od pridobitve se obdavčijo po proporcionalni stopnji 33%. Po proporcionalni stopnji 16,5% (povečani za lokalne pribitke; povprečna stopnja teh znaša med 7% in 7,5%) se obdavčijo dobički iz prodaje nezazidanih zemljišč po petih letih in pred potekom osmih let od pridobitve, iz prodaje zazidanih zemljišč, če so prodana v petih letih od pridobitve in iz prodaje pretežnega deleža v družbi rezidentki (več kot 25%) pravni osebi nerezidentki.

Nemčija: kapitalski dobički iz prodaje delnic in finančnih instrumentov se obdavčijo po proporcionalni stopnji 25%. Drugi obdavčljivi kapitalski dobički se na splošno obdavčujejo po progresivni lestvici, sintetično.

Irska: kapitalski dobički se obdavčujejo po stopnji 25%; stopnja 40% se uporabi za odsvojitve določenih offshore polic življenjskega zavarovanja in investicijskih produktov.

Zakon o davku na vodna plovila

Italija: V Italiji so pred leti odpravili obdavčitev vodnih plovil, zdaj pa je v zakonodajnem postopku predlog, da se ta davek ponovno uvede. Obdavčiti nameravajo samo tista plovila, ki so daljša od 10 m. Pri obdavčitvi nameravajo upoštevati dolžino plovila, starost in vrsto plovila (jadrnice in ostala plovila). Jadrnice naj bi bile po predlogu obdavčene pol manj kot ostala (motorna) plovila.

Portugalska: Davek na vodna plovila je na Portugalskem letna dajatev in se plačuje glede na moč motorja plovila. Obdavčena so plovila, ki imajo motor močnejši od 20 kW. Vsak kW moči motorja je obdavčen z 2,1 eura (podatek za leto 2009). Davka so oproščena plovila, ki so bila prvič registrirana pred letom 1986.

Grčija: Obdavčena so motorna plovila, ki so daljša od 10 metrov in jadrnice, daljše od 15 m. Davek se plačuje glede na dolžino plovila. Manjša plovila plačajo od najmanj 200 eurov davka na meter plovila, večja plovila, ki so daljša od 26 metrov, pa plačajo od 600 eurov (jadrnice) do 1300 eurov (motorne jahte) za vsak meter plovila.

Hrvaška: Na Hrvaškem so obdavčena vsa plovila, ki se uporabljajo za razvedrilo, šport ali rekreacijo in so daljša od 5 metrov ter imajo motor močnejši od 30 kW (10 kW za jadrnice). Davčna obveznost je odvisna od vrste plovila, njegove dolžine in od moči pogonskega motorja plovila v kW.

Zakon o davku na motorna vozila

Italija: V Italiji se plačuje luksuzni davek za motorna vozila na sledeč način: Obdavči se vsa vozila z močjo motorja nad 185 kW (luksuzna vozila), potem pa se za vsak kW plača 20 evrov nad to vrednostjo. Znižanje davka je pogojeno s starostjo vozila, in sicer:

do 5 let	0
5 – 10 let	60% od 20 € ali 12 €/kW

10 – 15 let	30% od 20 € ali 6 €/kW
nad 15 let	15% od 20 € ali 3 €/kW

Danska: Registracijski davek se plača za vsa novo registrirana osebna vozila, motorna kolesa, dostavna vozila in tovornjake do dovoljene skupne teže 4 ton, taksije, avtobuse in druga vozila. Osnova za davek je carinska vrednost oz. prodajna cena vozila, davčna stopnja je določena v višini 105 % od dela vrednosti vozila pod 76.400 danskih kron (DKK) in 180 % od dela, ki presega to vrednost. Za motorna kolesa velja davčna stopnja v višini 105 % od vrednosti motornih koles med 8600 in 24.100 DKK ter 180 % od drugih vrednosti. V davek je vgrajena tudi okoljska komponenta, saj zakon omogoča znižanje davka za motorna vozila z manjšo porabo goriva.

Nizozemska: Nizozemski davek ob registraciji je dajatev, ki se obračuna v odstotku od neto kataloške cene in izpusta CO₂ vozila brez DDV. Davčna stopnja je 40 %. Dobljeni znesek se zmanjša za 1288 evrov za bencinske motorje in poveča za 366 evrov za dizelske motorje. Poleg teh izračunanih zneskov davka je treba prišteti ali odšteti tudi dodatne zneske glede na energijske razrede, ki jih določijo v Direktoratu za cestni promet (RDW). Davčna stopnja za motorna kolesa znaša 9,6 % neto kataloške cene do višine 2133 evrov in 19,4 % nad to neto kataloško ceno.

Dodatna obremenitev nepremičnega premoženja

Večina držav EU ima uveljavljen davek na nepremičnine, ki se praviloma namenja lokalnim skupnostim. Nekatere države (na primer Madžarska, Velika Britanija itd.) v okviru te obdavčitve za nepremičnine večjih vrednosti ali za skupno nepremično premoženje večjih vrednosti, določajo višje davčne stopnje. Generalno obdavčitev premoženja je večina držav EU, zaradi administrativne zahtevnosti (potrebne evidence, vrednotenje itd.), ukinila. Predvsem v času krize pa so ga nekatere države, tudi kot začasni protikrizni ukrep, ponovno uvedle. Posebne obdavčitve dobička, kot posledice povišanja vrednosti zemljišča ob spremembi namembnosti v zemljišče, na katerem je mogoče graditi, države ne poznajo. Pred leti je podobno dajatev poskusila uvesti velika Britanija, a do realizacije pobude ni prišlo. Večinoma države obdavčujejo realizirane dobičke skozi dohodnino na dobiček iz odsvojitve kapitala, nekatere pa tudi skozi povišane stopnje prometnega davka na nepremičnine večje vrednosti.

Francija: Francija obdavčuje nepremičnine kot luksuz v okviru premoženjskega davka (Impôt de solidarité sur la fortune- ISF). Davčni zavezanci za ta davek so posamezniki, rezidenti in nerezidenti, katerih premoženje presega 1.300.000 evrov in takih je manj kot 500.000. Davčna obveznost za rezidente velja za vse svetovno premoženje, medtem ko se za nerezidente upošteva samo premoženje v Franciji. Med premoženje, ki se obdavči s tem davkom se štejejo: nepremičnine, avtomobili, ostala vozila (čolni, letala), pohištvo, dragulji, zlato, plemenite kovine, denar, obveznice, delnice in odkupne vrednosti katerihkoli življenjskih zavarovanj. Med oprostitve se poleg nekaterega drugega premoženja (predvsem starine) uvršča tudi premoženje lastnika in njegove soproge, potrebnega za poslovanje. Davčna osnova je tržna vrednost premoženja.

Stopnje davka za leto 2011 so bile:

Vrednost premoženja stopnja	Davčna
€1,300,000 - €2,570,000	0.75%
€2,570,000 - €4,040,000	1.00%
€4,040,000 - €7,710,000	1.30%

€7,710,000 - €16,790,000	1.65%
nad €16,790,000	1.80%

Za leto 2012 pa je predlagana nova lestvica, in sicer:

Vrednost premoženja stopnja	Davčna

€1,300,000 - €3,000,000	0.25%
nad €3,000,000	0.50%

Španija: V Španiji so uvedli davek na premoženje že leta 1977. Leta 2008 so ga odpravili in ga v letu 2011 spet uvedli, vendar kot protikrizno dajatev za leti 2012 in 2013. Davčni zavezanci za ta davek so posamezniki, rezidenti in nerezidenti. Davčna obveznost za rezidente velja za vse svetovno premoženje z določenimi davčnimi olajšavami, medtem ko se za nerezidente upošteva samo neto premoženje v Španiji.

Rezidenti in nerezidenti so upravičeni do odbitka v višini 700.000 € na osebo. Rezidenti so upravičeni tudi do odbitka za stalno prebivališče (prvo stanovanje) v višini 300.000 € na osebo.

Davčne sThe current rates under the national law for 2011 and 2012, applicable to net wealth on 31st December of each year, after all relevant deductions, are as follows:davčnetopnje so naslednje:

Excess as from € 700,000 Presežek nad 700.000 €	To € €	Tax rate % Davčna stopnja v %
Nil do	167,129 167.129	0.2 0,2
167,129 167.129	334,253 334.253	0.3 0,3
334,253 334.253	668,500 668.500	0.5 0,5
668,500 668.500	1,337,000 1.337.000	0.9 0,9
1,337,000 1.337.000	2,673,999 2.673.999	1.3 1,3
2,673,999 2.673.999	5,347,998 5.347.998	1.7 1,7
5,347,998 5.347.998	10,695,996 10.695.996	2.1 2,1
Over nad	10,695,996 10.695.996	2.5 2,5

Madžarska: Madžarska vlada je 1. januarja 2010 uvedla davek na premoženje s ciljem obvladovanja proračunskega primanjkljaja. Obdavčitev premoženja je najprej obsegala nepremičnine, plovila, letala in avtomobile z močnejšim motorjem. Ker Due to the fact that the law fails to provide clear guidelines to determine the property'szakon ni zagotavljal jasnih smernic za določitev tržne vrednosti visoko ovrednotenih nepremičnin, je ustavno sodišče odpravilo določbe o obdavčitvi teh vrst nepremičnin in je določilo le obdavčitevvalue yachts,

planes and helicopters and cars has been finally confirmed.in jaht, letal in helikopterjev ter avtomobilov.

Primerjalni prikaz glede omejitve pravice do letnega dopusta

ŠVEDSKA	- Delavcem, ki še niso pridobili pravice do celotnega dopusta, se jim lahko vnaprej odobri plačan dopust. - Delavcu gre 25 dni dopusta vsako leto. V kolikor je delovno razmerje sklenjeno po 31. avgustu, delavcu ne gre dopust pro rata, ampak je delavec upravičen le do 5 dni letnega dopusta. - V primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za obdobje 3 mesecev ali krajše, je dopusten dogovor, da delavec ne bo koristil dopusta. Vendar v takšnem primeru pripada delavcu odškodnina. - Število dni plačanega dopusta se izračuna po naslednji formuli: - Od dnevov, ko je delavec delal v kvalifikacijskem letu (leto pred annual leave year – obdobje od vključno 1.4. preteklega leta do vključno 31.3. tekočega leta), se odštejejo dnevi, ko je bil delavec neplačano odsoten z dela. Dobljen rezultat se deli s številom dni v kvalifikacijskem letu in nato pomnoži s 25. - Če ni drugače dogovorjeno se 4 tedne letnega dopusta porablja v obdobju od junija do avgusta.
POLJSKA	- Delavec je upravičen do dopusta po 1 mesecu dela. Pripade mu sorazmerni del (1/12) dopusta, ki bi mu šel po 1 letu delovnega razmerja. - Mladi delavci po 6 mesecih od začetka dela, so upravičeni do 12 dni letnega dopusta. Po 1 letu delovnega razmerja so upravičeni do 26 dni dopusta.

Primerjalni prikaz glede povrnitve stroškov prevoza na delo in z dela:

Primerjalni pregled po evropskih državah kaže na dejstvo, da v večini drugih držav nimajo povrnitve stroškov prihoda na delo in z dela in da se naveden strošek zaposlenega upošteva za znižanje osnove za dohodnino:

1. NEMČIJA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela. Vendar lahko zaposleni uveljavlja davčne olajšave pri prevozu na delo in z dela v primeru, ko znašajo razdalje do kraja opravljanja dela več kot 20 km.

Izjema je določena v primeru premestitve zaposlenega v drug organ ali drug kraj opravljanja dela, ko se stroški prevoza na delo in z dela povrnejo na podlagi predpisov (uredbe) »Verordnung über das Trennungsgeld bei Versetzungen und Abordnungen im Inland« (Ordinance governing daily rates for persons transferred domestically). Lokalni predpisi lahko določajo drugačne višine povrnitve stroškov prevoza za zaposlene v posamezni regiji.

Višina povračila je odvisna od tega, ali zaposleni ostane v kraju opravljanja dela ali se vrača dnevno v svoje bivališče. Okoliščine, ki so upoštevane pri določitvi višine so: razdalja, trajanje potovanja in zakonski stan zaposlenega.

2. CIPER:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela.

Izjema je določena za primer, ko mora zaposleni ostati na delo zaradi nujnega dela več časa, pri tem pa ne dobi plačanih nadur (podaljšanje delovnega časa). Pri izračunu višine povrnitve stroškov prevoza se uporabljajo razdalje, ki so vnaprej določene (npr od centra mesta do centra drugega mesta), da preverijo, ali je zaposleni podal pravilno razdaljo do svojega doma.

Višina povračil je odvisna od tipa avtomobila, cest in števila kilometrov, pogoji in višine so usklajeni s sindikati.

Povračilo stroškov določa zakon »«Public Service (emoluments, allowances and other benefits of Public Officers) Regulations«, ki je usklajen z sindikati.

3. MALTA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela.

4. BOLGARIJA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela.

Izjema je določena v primeru premestitve zaposlenega v drug organ ali drug kraj opravljanja dela, ko se stroški prevoza na delo in z dela povrnejo na podlagi predpisov »Civil Servant Act«. Pri navedenem povrnejo potne stroške zaposlenega do kraja opravljanja dela oziroma stroške selitve.

5. FINSKA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela. Stroške prevoza na delo in z dela pokriva zaposleni iz svoje redne plače.

Zaposleni lahko uveljavlja davčne olajšave pri odmeri dohodnine upošteva stroške prevoza na delo in z dela.

6. ŠVEDSKA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela. Stroške prevoza na delo in z dela pokriva zaposleni iz svoje redne plače.

Zaposleni lahko uveljavlja davčne olajšave pri odmeri dohodnine upošteva stroške prevoza na delo in z dela.

7. PORTUGALSKA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela. Stroške prevoza na delo in z dela pokriva zaposleni iz svoje redne plače.

Zaposleni lahko uveljavlja davčne olajšave pri odmeri dohodnine upošteva stroške prevoza na delo in z dela.

8. IRSKA:

Delodajalec ne povrne stroškov prevoza na delo in z dela.

9. LUXEMBURG:

Delodajalec ne povrne stroške prevoza na delo in z dela direktno, temveč v obliki pavšala na število kilometrov (kilometrina), upošteva razdalje, ki jih lahko zaposleni prepešači, ki se upošteva kot olajšava pri odmeri davkov.

ZAČASNI UKREPI

Primerjava na področju pokojnin

Pomemben ukrep, ki zagotavlja finančno vzdržnost pokojninskega sistema (tj. onemogoča hitro rast pokojninskih izdatkov), je sistem usklajevanja pokojnin. Kot je razbrati iz spodnje tabele, so države, ki še vedno usklajujejo pokojnine z rastjo plač, zelo maloštevilne. Tudi v Sloveniji naj bi se v skladu s predlogom zakona pokojnine usklajevale tako, da je rast pokojnin določena na osnovi 50 % rasti plač in 50 % rasti cen – t.i. švicarska formula. Kot je razvidno iz tabele, imata takšen način usklajevanja pokojnin Bolgarija in Slovaška. V času gospodarske krize, tj. od leta 2008 dalje, nekatere države niso usklajevale pokojnin.

Država članica	Način usklajevanja pokojnin
Avstrija	Rast cen
Bolgarija	Švicarska formula
Češka republika	Rast cen + 1/3 rasti plač
Francija	Indeks cen življenjskih stroškov
Litva	Ni natančno določeno
Madžarska	Usklajevanje odvisno od rasti BDP Do leta 2009 so za usklajevanje uporabljali švicarsko formulo, od leta 2010 pa se bo švicarska formula uporabljala le, če bo rast BDP večja od 5 % letno. Za nižje rasti BDP bo relativna utež rasti cen višja: tako bo npr. za rast BDP pod 3% usklajevanje pokojnin osnovano izključno na osnovi rasti cen.
Nemčija	glede na rast plač in prispevnih stopenj
Portugalska	Usklajevanje odvisno od rasti BDP
Poljska	80% rast cen + 20% rast plač Relativna utež cen je večja kot pri švicarski formuli.
Romunija	Ni natančno določenega sistema usklajevanja. Gre za nestabilen sistem usklajevanja, kjer je rast pokojnin določena enkrat letno v dovoljenem intervalu vrednosti pokojninske točke.
Slovaška	Švicarska formula
Španija	Rast cen
Švedska	Rast cen
Velika Britanija	Rast cen

V času krize je večina evropskih držav znižala pokojnine oziroma omejila njihov rast.
AVSTRIJA

Kar se tiče usklajevanja pokojnin z inflacijo, naj bi zvišanje pokojnin pokrilo vsaj stopnjo inflacije, kar pomeni zvišanje v višini 1% leta 2013 in 0,8% leta 2014. V letošnjem letu do uskladitve ne bo prišlo, kar naj bi pomenilo prihranek v višini 2,56 milijard €.

Primerjalno pravni pregled pravice do letnega dodatka za rekreacijo pokaže, da navedena pravica obstaja le v slovenskem pravnem redu.

Evropska unija posveča veliko pozornost postopkom alternativnemu reševanju sporov; te postopke spodbuja in jih opredeljuje kot eno svojih političnih prioritet. Na države članice je naslovila vrsto zavezujočih in nezavezujočih pravnih aktov, ki vsebujejo konkretna pričakovanja, da bodo države članice oblikovale postopke alternativnega reševanja potrošniških, družinskih, delovnih, socialnih in drugih sporov. V Svetu Evrope je Odbor ministrov sprejel več priporočil v zvezi z mediacijo in se pri tem dotaknil različnih področij, tako civilnega kot kazenskega, pa tudi področja upravnih zadev¹². Prav tako pa je na pomen tovrstnega reševanja sporov že večkrat opozoril tudi Evropski Svet. Leta 1999 je v Tampereju države članice pozval, naj oblikujejo postopke ARS (30. odstavek sklepov). Na te postopke je opozarjal tudi ob obravnavi posameznih področij in vprašanj, kot npr. družinsko pravo (december 1998, Dunaj, Akcijski načrt Sveta in Komisije o tem, kako najbolje implementirati določbe Amsterdamske pogodbe na področju svobode, varnosti in pravice¹⁶, 41.b odst.), potrošniško pravo (marec 2000, Lizbona, 11. odstavek), preprečevanje in reševanje socialnih sporov (december 2001, Laeken, 25. odstavek). Z zakonom o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah (Uradni list RS, št. 56/08; v nadaljevanju ZMCGZ), ki je bil sprejet 23. maja 2008 in katerega namen ni bil podrobna opredelitev pravil postopkov mediacije, ampak le ureditev tistih ključnih vprašanj, ki bi utegnili v praksi zavirati širšo uporabo mediacije, je Republika Slovenija v domači pravdni red prenesla tiste dele Direktive 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah, ki so zahtevali (novo) ureditev mediacije na zakonski ravni, s tem pa je zadostila tudi drugim evropskim priporočilom in smernicam. S sprejemom in uveljavitvijo Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov (ZARSS) pa je Slovenija naredila še korak dlje od omenjenih priporočil in smernic evropskih institucij ter z zakonom vpeljala oblike alternativnega reševanja sporov, predvsem pa mediacijo, tudi v sodne spore. ZARSS, ki izhaja iz predpostavke, da je večina sodnih sporov primernih za mediacijo, vsem prvostopenjskim in drugostopenjskim sodiščem nalaga dolžnost, da strankam v okviru programa alternativnega reševanja sporov obvezno omogočijo mediacijo.¹³ Čeprav temelji ZARSS na prostovoljnosti odločitve o možnosti alternativne izbire reševanja spora, pa spore v primerih, kjer je država stranka postopka ureja drugače. ZARSS namreč v 21. členu, ki ureja spore z državo, Državno pravobranilstvo kot zakonitega zastopnika države sili, da poda soglasje za reševanje spora z mediacijo v vseh sodnih sporih, v katerih je Republika Slovenija stranka in za katera se uporablja ZARSS, razen če to glede na okoliščine primera ni ustrezno (prvi odstavek 21. člena ZARSS). Dokončna odločitev o (ne)ustreznosti reševanja spora z mediacijo v primerih, za katere Državno pravobranilstvo meni, da reševanje z mediacijo ni ustrezno, pa je po drugem in tretji odstavku 21. člena ZARSS prepuščena Vladi RS, ki o tem odloči na podlagi obrazloženega predloga, podanega s strani Državnega pravobranilstva. Ker je takšna normativna ureditev v evropskem pravnem prostoru edinstvena, glede konkretnih rešitev, ki jih uvaja predlog

¹² Vsi dokumenti Sveta Evrope so dostopni preko spletnih strani www.coe.int

¹³ Primerjaj: A. Zalar, B. Jovin Hrastnik, Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov s komentarjem, GV založba, Ljubljana 2010, komentar k 4. členu, str. 33 in 34.

zakona, ni bilo mogoče napraviti primerjalnopravnega prikaza ureditve drugih evropskih držav. Prav tako ni nobenih predpisov oziroma usmeritev s strani Evropske Unije, ki bi urejali ta vprašanja.

Zakon o pravniškem državnem izpitu ni povezan s pravnim redom Evropske unije v tem smislu, da bi obstajala obveznost države članice, da sprejme določeno zakonsko ureditev glede obveznosti in načina plačevanja stroškov državnih izpitov pravnikov kot pogojev za opravljanje pravosodnih funkcij in pravosodnih poklicev.

AVSTRIJA:

V Republiki Avstriji usposabljanje za pravosodne funkcije in poklice po zaključeni sodni praksi ni več enotno, temveč je urejeno posebej za sodnike in državne tožilce, posebej za odvetnike in posebej za notarje. Kdor želi postati sodnik ali državni tožilec, mora opraviti sodniško pripravništvo, ki se zaključi s sodniškim izpitom, glede katerega Zakon o sodniški službi in službi državnih tožilcev ne določa, da bi ga kandidati morali plačati. Pač pa je s področnimi zakoni predpisano, da morajo kandidati za vsakokratno opravljanje odvetniškega ali notarskega izpita plačati določeno pristojbino.

NEMČIJA:

V Nemčiji poteka izobraževanje in usposabljanje za vse pravosodne funkcije in poklice enotno. Študij prava traja štiri leta in se zaključi s prvim pravniškim izpitom, kateremu sledi pripravništvo, ki ga organizirajo in financirajo posamezne zvezne dežele. Pripravništvo se zaključi z drugim pravniškim izpitom, ki je načeloma brezplačen. Kdor pa želi že opravljen drugi pravniški izpit ponavljati zaradi izboljšanja ocen, mora pred ponovnim pristopom k izpitu plačati upravne stroške v višini 600 evrov.

FRANCIJA:

Ni podatkov o morebitni obveznosti kandidatov, da plačajo stroške zadnjega izpita na Državni šoli za sodnike in državne tožilce oz. izpitov, ki so pogoj za opravljanje odvetniškega ali notarskega poklica.

4. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Finančne posledice zakona so podrobneje predstavljene v tabeli, ki je priloga spremnega gradiva, v nadaljevanju pa predstavljamo zgolj okvirno obrazložitev.

ZZVZZ - odhodki državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov

Ureja	Posega v obstoječi ZZVZZ	Letni učinek v mio EUR za ZZS	Učinek v letu 2012 v mioEUR za ZZS	Vpliv na ZZS
znižanje deleža, ki ga krije OZZ	23. člen	88,2	51,45	znižanje odhodkov ZZS
razvrstitev zdravil na pozitivno listo	23.a. člen	10	1,60	znižanje odhodkov na ZZS
znižanje % nadomestil	31. člen	15,34	8,95	znižanje odhodkov ZZS
ureditev naročanja MTP v skladu z ZJN	63a. člen	5,7		znižanje odhodkov ZZS

ukinitvev odpisa, zmanjšanja ali odloga in obročnega odplačevanja prispevkov	60. člen	0,5	0,29	povečanje prihodkov ZZZS
ukinitvev nadomestil za brezposelne	Zakon o urejanju trga dela	3,9	2,28	znižanje odhodkov ZZZS, povečanje odhodkov državnega proračuna
SKUPAJ		123,64	64,57	

Prepoved sklepanja podjemnih pogodb z lastnimi zaposlenimi v javnih zdravstvenih zavodih ne vpliva na odhodke ZZZS, saj slednji plačuje storitve na podlagi dogovorjenih cen in kalkulativnih elementov.

Iz podatkov Ministrstva za zdravje, ki temeljijo na podatkih o sklenjenih podjemnih pogodbah in izdanih soglasjih za delo izven bolnišnic izhaja, da so v letu 2011 javne bolnišnice z lastnimi zaposlenimi sklepale podjemne pogodbe (skupaj v višini 3,8 mio EUR) tako za redno delo kot za opravljanje dela preko polnega delovnega časa. prav tako so podjemne pogodbe sklepale z ostalimi (v višini 6,1 mio EUR). Smatramo, da bo prepoved sklepanja podjemnih pogodb z ostalimi zaposlenimi delno povečalo število zunanjih izvajalcev zdravstvenih storitev, ki opravljajo delo preko podjemnih pogodb, delno pa se bo to delo prelilo znova v delo preko polnega delovnega časa ali plačilo za dežurstvo. Prihranek iz tega naslova je težko oceniti in bo odvisen predvsem od organizacije dela v javnem zdravstvenem zavodu. Prihranek v zvezi s sklepanjem podjemnih pogodb tudi ne predstavlja prihranka za proračun RS oziroma katero drugo blagajno javnega financiranja ampak sprememba pomeni predvsem orodje za vodstvo javnih zdravstvenih zavodov za organizacijo dela in drugačno razporeditev sredstev, ki jih javni zdravstveni zavod prejme za opravljanje zdravstvenih storitev.

Republika Slovenija, kot lastnica infrastrukture, do katere dejansko obstaja terjatev zaradi prenesenega lastništva infrastrukture je to terjatev priznala in v Zakonu o dopolnitvi Zakona o družbi Slovenske železnice (Uradni list RS, št. 43/11) določila da bo omenjeno terjatev plačala v letih od 2012 do 2016, in sicer vsako leto 26.852.320,00 EUR. Zaradi finančne vzdržnosti proračuna RS se z zadevnim predlogom zakona sedanjo dinamiko plačila terjatve prilagodi zapadlosti določenih kreditnih obveznosti Slovenskih železnic, in sicer za odplačilo tistega dela kreditov, za katere je država dala poročilo. Tako bi se odplačevanje začelo šele leta 2014 in bi trajalo do leta 2023. Ker v letih 2012 in 2013 ne bo potrebno plačati 26.9 mil EUR ta denar v teh letih pomeni prihranek v proračunu. In ker bo od leta 2014 dalje plačevanje potekalo v obrokih do leta 2023 pomeni, da bi letni obrok znašal 13.5 mil EUR.

Za izvajanje nalog prostorskega umeščanja in pridobivanja nepremičnin za gradnjo avtocest je bilo v letu 2012 predvidenih 18,4 mio EUR. Podobno višino sredstev bi bilo treba zagotavljati tudi v prihodnjih letih. Če bo zakon sprejet, zato v rebalansu proračuna za leto 2012 ne bo treba načrtovati novih 18,4 mio EUR, prav tako ne v prihodnjih letih, saj se bodo sredstva zagotavljala iz naslova vplačanega nadomestila za ustanovitev stavbne pravice. .

Z uveljavitvijo zakona bo proračun na področju nacionalne varčevalne sheme v letih 2012-2014 vsako leto prihranil 3.1 mil. EUR.

Na področju stanovanjskega zakona pa bo prihranek vsako leto v višini 800.000 EUR.

- Glede na to, da Direkcija za javni potniški promet še ni začela z delovanjem in tudi niso bila zagotovljena sredstva za njeno delovanje ni povečanja ali zmanjšanja proračunskih

sredstev na ta račun. Dejansko pa se prihranijo sredstva, ki bi bila namenjena za delovanje te direkcije.

- Sprememba Zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v železniško infrastrukturo ne bo imela neposrednega učinka na proračunska sredstva ampak bo zagotovila učinkovito črpanje teh sredstev za investicije v vso prometno infrastrukturo.

Spremembe na področju zagotavljanja sredstev za investicije v prometno infrastrukturo nimajo neposrednega učinka na proračun saj bodo sredstva ostala v predvidenih okvirih (kolikor se jih bo nabralo).

Na področju rudarstva finančna ocena posledic sprejetja predloga zakona kaže prihranek v višini 20. 432.752,00 eurov v naslednjih treh proračunskih letih.

Sprejem predlagane spremembe zakona, ki ureja javno agencijo za knjigo po izračunu ustanovitelja prinaša proračunski prihranek v višini 350.000,00 € na letni ravni, v tekočem letu v približno polovičnem znesku.

Predlog zakona prinaša pozitivne finančne učinke za državni proračun v delu, ki se nanaša na dopolnitev zakona o policiji, ki pa jih je težko natančno ovrednotiti, saj ni mogoče natančno predvideti finančnih prilivov v državni proračun glede zahtev za vpogled v zapisnike policije. Zavarovalnice so v letu 2011 opravile 18 806 vpogledov v zapisnike policije in v kolikor bi nadomestilo znašalo 10 evrov bi to pomenilo priliv v znesku 180.806 evrov.

Predlog zakona, ki ureja policijo prinaša pozitivne finančne učinke za državni proračun, ki pa jih je težko natančno ovrednotiti, saj ni mogoče natančno predvideti finančnih prilivov v državni proračun glede zahtev za vpogled v zapisnike policije. Zavarovalnice so v letu 2011 opravile 18 806 vpogledov v zapisnike policije in v kolikor bi nadomestilo znašalo 10 evrov bi to pomenilo priliv v znesku 180.806 evrov.

Predlog Zakona o organizaciji vzgoje in izobraževanja prinaša finančne posledice za državni proračun, tako da bodo predvideni odhodki nižji od tistih, ki bi nastali brez sprejema tega zakona. V letu 2012 se bodo odhodki zmanjšali za 13,54 MIO EUR, v letu 2013 pa 53,35 MIO EUR.

Predlog spremembe zakona, ki ureja visoko šolstvo nima neposrednih finančnih posledic za državni proračun, bo pa omogočil univerzam, da se bodo hitreje prilagajale potrebam družbe in trga dela v času gospodarske krize.

Sprememba zakona sledi načelu poenostavitve postopkov, ki na eni strani omogočajo hitrejšo izvedbo postopkov, na drugi pa zmanjšujejo njihove stroške.

S skrajšanjem statusa študenta bodo finančni učinki vidni pri stroških študijske dejavnosti, predvsem na področju socialnih transferov.

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli prinaša finančne posledice za državni proračun, tako da bodo predvideni odhodki nekoliko nižji od tistih, ki bi nastali brez sprejema tega zakona. Večja sredstva bodo potrebna za izvajanje obveznega pouka prvega tujega jezika v prvem, drugem in tretjem razredu in za izvajanje neobveznega drugega tujega jezika za učence od četrtega do devetega razreda. Od prvega do petega razreda se povečano število ur pouka kompenzira z manjšim številom ur pouka za podaljšano bivanje; za učence prvega do tretjega razreda je prvi tuj jezik obvezen, za pouk neobveznega drugega tujega jezika od četrtega do petega razreda pa je pričakovati vsaj 90% udeležbo in bo manj učencev pri pouku podaljšanega bivanja. Od sedmega do devetega razreda se sedaj izvaja drug tuj jezik kot obvezen (prehodno uvajanje v katerega je trenutno vključeno 147 šol). Ob uvedbi neobveznosti poučevanja drugega tujega jezika je pričakovati, da ga bo obiskovalo okoli 85% učencev. Ocenjena vrednost programa ob polni izvedbi bi znašala cca 2.500.000 EUR letno, vendar se bi pričel izvajati šele v šolskem letu 2013, kjer bo izhodišča vrednost znašala cca. 450.000 EUR. Sprememba 40. člena zakona bo imela za posledico oblikovanje manjšega števila skupin, kjer se bodo izvajale različne oblike diferenciacije. Prihranek bo znašal cca. 3.000.000 EUR v letu 2013 in 720.000 EUR v letu 2012.

Predlog sprememb zakona, ki ureja vrtce prinaša finančne posledice za državni proračun, tako da bodo predvideni odhodki nižji od tistih, ki bi nastali brez sprejema tega zakona. V letu 2012 se bodo odhodki zmanjšali za 5,3 MIO EUR, v letu 2013 za 50 MIO EUR in v letu 2014 za 78,9 MIO EUR. Določbe, s katerimi se posega v normative na področju predšolske vzgoje, bodo učinkovale na občinske proračune. Ocenjen prihranek predstavlja v letu 2012 zmanjšan odhodek za 3,75 MIO EUR, cene programov pa bi se z možnostjo uporabe povečanega normativa na tri otroke znižale od 5 do 3 %. V letu 2013 bi se odhodki v občinah zmanjšali za najmanj 15,5 MIO EUR, podoben obseg zmanjšanja je tudi v letu 2014. Predlog zakona sicer prinaša strošek občinam zaradi zagotovitve delne finančne spodbude za varuha predšolskih otrok, pri čemer pa predlagatelj opozarja, da je vsaj tretjina občin te spodbude varuhom že priznala, precej občin pa bi se za ta korak odločilo, če bi zakon to tudi jasno določal. Ob predpostavki, da bi bilo 2/3 sedaj registriranih varuhov deležnih teh spodbud, bi to na letni ravni za občinske proračune predstavljalo strošek v letu 2012 v višini 180.200 EUR in v letu 2013 strošek v višini 720.700 EUR. Upošteva se finančne učinke vseh določb zakona je ta strošek za občine bistveno manjši od celotnih prihrankov, ki jih za njihove proračune prinaša zakon.

Po okvirni oceni bi brez sprememb ZUOPP-1 na letni ravni predstavljal dodatnih 18.741.802,00 €. Z uporabo ZOUPP-1 s 1. septembrom 2012, bi za izvajanje novih pravic, določenih v zakonu porabili dodatnih 4.685.450,50 €. V letu 2011 je bilo za otroke s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, za katere se izvaja dodatna strokovna pomoč v obliki učne pomoči, izdanih 2444 novih odločb. Aktivnih odločb v šolskem letu 2011/12 je približno 11.800, primanjkljaji na posameznih področjih učenja redstavljajo 36,3 % vseh odločb. Skupaj to pomeni okoli 4283 odločb. Delež na novo izdanih odločb med vsemi aktivnimi odločbami predstavlja 57 %. Ocena skupnih (OŠ, SŠ) potrebnih finančnih sredstev do konca leta 2012 znaša 1.800.000,00 €, za leto 2013 pa 3.800.000,00 evrov.

Predlog zakona, ki ureja šolsko prehrano prinaša finančne posledice za državni proračun, tako da bodo predvideni odhodki nižji od tistih, ki bi nastali brez sprejema tega zakona. V letu 2012 se bodo odhodki zmanjšali za 4,7 mio EUR, v letu 2013 za 19 mio EUR in v letu 2014 za 19,00 mio EUR. S predlaganimi spremembami zakona so še naprej do brezplačne prehrane upravičeni socialno najbolj ogroženi učenci in dijaki. Teh je po trenutnih ocenah okoli 27% šolajoče se populacije.

Ocena za prihranek neizplačila dodatka za dva praznična dneva na leto za državni proračun znaša cca 1.450.000 EUR. V letu 2012 pa bi prihranek znašal cca 720.000 EUR.

V povezavi s spremembo zakona, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu nastanejo posledice za državni proračun in druga javna finančna sredstva. S povečanjem deleža iz petega odstavka 18. člena ZOZP se bodo povečali prihodki ZZZS iz naslova vnaprej plačane pavšalne odškodnine s strani komercialnih zavarovalnic in posledično eventualno zmanjšale obveznosti državnega proračuna do ZZZS.

Ocena finančnih posledic predloga sprememb zakona, ki ureja odpravo posledic naravnih nesreč temelji na preteklih dogodkih navedenih v poglavju 1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona. Glede na to, da je v obdobju veljavnosti zakona v povprečju vsako drugo leto območje Slovenije prizadelo neurje s točo, ki je povzročilo škodo predvsem na strešnih kritinah tako na objektih v lasti oseb zasebnega prava kot tudi na javnih objektih. Ocenjujemo, da bo znašal prihranek državnega proračuna na letni ravni v višini cca 3.000.000,00 euro.

Vročanje po poštnih predpisih bi pomenilo na letni ravni prihranek približno 800.000 evrov proračunskih sredstev.

Finančne posledice predlaganih ukrepov, ki se nanašajo na spremembe Zakona o socialnovarstvenih prejemkih, prinašajo za proračun RS 45 mio evrov prihranka na letni

ravni. Če bi se namreč s 1.1.2013 minimalni dohodek dvignil na predvideno višino 288,81 eurov (po sedanjem interventnem zakonu 260 eurov), bi finančna obremenitev za proračun znašala dodatnih 45 mio eurov glede na ocenjena letna sredstva za 2012. Finančne posledice so izračunane na predpostavki, da prejema denarno socialno pomoč povprečno mesečno 55.000 prejemnikov.

Finančne posledice predlaganih ukrepov, ki se nanašajo na spremembe Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev v delu, ki ureja otroški dodatek prinaša prihranek v letu 2012 v višini 3,4 mio eurov, v 2013 19,5 mio eurov in v 2014 21,4 mio eurov, v delu, ki ureja državno štipendijo pa prinaša v letu 2012, 2013 in 2014 povprečno letno 4,5 mio eurov prihranka.

Finančne posledice predlaganih ukrepov, ki se nanašajo na Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v RS je treba še oceniti.

V letu 2010 je bil sprejet ZIU, ki v svojem 10. členu določa, da se del sredstev za sofinanciranje investicij občin po 21. členu ZFO-1 zagotavlja v letih 2011 in 2012 v znižani višini 4% skupne primerne porabe občin. S tem je državni proračun v letu 2011 privarčeval 12 milijonov evrov, v letu 2012 pa 24 milijonov evrov. V državnem proračunu 2012 znašajo sredstva na PP 9536 – Sofinanciranje investicijskih projektov občin 45.017.883 evrov.

S predlagano spremembo bi dosegli znižanje finančne obveznosti MGRT na tej proračunski postavki na 25.679.090 evrov oziroma prihranek, glede na sprejet državni proračun 2012, v višini 19.338.793 evrov oziroma 43%.

Za leto 2013 določa 21. člen ZFO-1 skupno višino sredstev za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo v višini 6% skupne primerne porabe občin. Pri izračunu višine finančne obveznosti za leto 2013 je upoštevana povprečnina, ki je določena v Zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2011 in 2012 (ZIPRS1112) (Ul. RS št. 96/100) in sicer 554,50 evrov in jesenske napovedi UMAR. Ocenjena povprečnina za leto 2013 znaša 611,21 evrov, sredstva namenjena za sofinanciranje investicij občin pa 74.756.754 evrov. Predlagano znižanje na 1% skupne primerne porabe občin bi znižalo obveznost za 83,3% (za 62.297.295 evrov) oziroma na vrednost 12.459.459 evrov. Iz državnega proračuna 2013 bi torej bilo potrebno izplačati znižano obveznost za leto 2013 v višini 12.459.459 evrov in preneseno obveznost iz leta 2012 v višini 19.338.793 evrov. Skupno znaša izplačilo občinam v letu 2013 31.798.252 evrov. Prihranek sredstev v državnem proračunu v letu 2013 pa znaša 42.958.502 evrov oziroma 57%.

Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov ne bo imel negativnih finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva. Posredno pa državnemu proračunu prinaša prihranek, saj razbremenjuje Državno pravobranilstvo in Vlado RS dodatnega in nepotrebnega dela. Predvsem Državno pravobranilstvo, ki mu je bilo z določbami drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS naloženo, da mora v vseh sodnih sporih iz razmerij, za katera se uporablja ZARSS in v katerih je Republika Slovenija stranka, podati soglasje za reševanje spora z mediacijo, kadar je to glede na okoliščine primera ustrezno, če meni, da reševanje spora ali skupine istovrstnih sporov z mediacijo ni primerno, pa mora z obrazloženim predlogom zahtevati, da o tem odloči Vlada Republike Slovenije, bo s predlagano rešitvijo razbremenjeno dodatnega dela. Zaradi obveznosti, ki jih Državnemu pravobranilstvu in Vladi RS nalagata določbi drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS se je od uvedbe ZARSS povečal obseg dela in obremenitev Državnega pravobranilstva pa tudi Vlade RS. S predlagano spremembo zakona (črtanjem omenjenih določb) se pričakuje razbremenitev dela obeh omenjenih organov, kar pa s seboj prinaša časovni in finančni

prihranek. Prihranek proračunskih sredstev pa bo dosežen tudi z določitvijo plačljivosti stroškov izobraževanj in usposabljanj nevtralnih tretjih oseb, ki sodelujejo v postopkih alternativnega reševanja sporov v programih, ki jih na podlagi tretjega odstavka 13. člena ZARSS zagotavlja Center za izobraževanje v pravosodju.

Strošek izpita, ki ga bo moral plačati kandidat ob pristopu, znaša 660,00 EUR, kar ob pristopu 554 kandidatov, kot jih je na izpit pristopilo v letu 2011, pomeni 365.640,00 EUR. Glede na to, da vsako leto k PDI pristopa več kandidatov, ocenjujemo pozitivne finančne posledice za leto 2013 in naslednja v višini 400.000,00 EUR. Zaradi predvidene uveljavitve zakona približno sredi letošnjega leta ocenjujemo finančne posledice za leto 2012 na višino 200.000,00 EUR.

Predlog spremembe zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje prinaša prihranek 12 mio EUR v letu 2012, v letih 2013 in 2014 pa bo prihranek 20 mio EUR letno.

Predlogi ukrepov na področju zagotavljanja dodatnih prihodkov bodo imeli pozitivne finančne posledice za državni proračun. Ocene, pripravljene na podlagi razpoložljivih podatkov kažejo, da bi ukrepi skupno lahko povečali prihodke državnega proračuna za okoli 40 mio eurov (brez posledic davka od dobička zaradi spremembe namembnosti zemljišč, ki jih glede na razpoložljive podatke ni bilo mogoče oceniti). Podrobnejša ocena posameznih ukrepov je prikazana v nadaljevanju.

Predlogi ukrepov ne bodo imeli posledic za druga javnofinancijska sredstva.

Zakon o dohodnini in Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov: Povečanje stopenj obdavčitve za vse dohodke iz kapitala, pri čemer se ohrani zniževanje stopnje za obdavčitev kapitalskih dobičkov glede na čas imetništva, bo po oceni pomenilo, da se bodo prihodki državnega proračuna povečali za približno 23 mio evrov.

Davek na vodna plovila: Prihodki iz naslova dodatnega davka na vodna plovila so ocenjeni na podlagi podatkov iz odmere davka na vodna plovila za leto 2011. Iz tega naslova se pričakuje povečanje prihodkov državnega proračuna v višini približno 230 tisoč eurov. Davčna obremenitev za plovila v razredu med 5 in 8 metri se bo zvišala za približno 20 %, za plovila v srednjega razreda za 90 % in za največja plovila bo davčna obveznost še enkrat višja.

Davek na motorna vozila: Ob upoštevanju strukture motornih vozil, ki so bila prvič registrirana v Sloveniji v letu 2011 glede na prostornino motorja (ocena pripravljena na podlagi statističnih podatkov iz centralne evidence registriranih motornih vozil, MIP) in pribitka k davku na motorna vozila, je ocenjeno, da bodo prihodki višji za okoli 7 mio evrov. To predstavlja približno 19 odstotkov sedanjih prihodkov davka na motorna vozila.

Dodatna obremenitev nepremičnin

Protikrizni davek na nepremično premoženje: Podatki registra nepremičnin kažejo, da imamo v Sloveniji okoli 3.000 pravnih in skoraj 2.000 fizičnih oseb, ki imajo v lasti nepremično premoženje skupne vrednosti 1.000.000 eurov ali več. Skupna vrednost nepremičnega premoženja takih lastnikov znaša kar 43,3 milijarde eurov, kar predstavlja okoli četrtno posplošene tržne vrednosti vseh nepremičnin v Sloveniji. Ker se v obdavčitev všteta le nepremičnine, ki se ne uporabljajo za opravljanje dejavnosti ali za javne namene, je ocenjena davčna osnova za protikrizni davek približno 9,7 milijarde evrov. Ob upoštevanju osnovne davčne stopnje 0,1 %, bi protikrizni davek za nepremično premoženje prispeval v državni proračun letno okoli 9,7 mio eurov (za leto 2012 okoli 4,8 mio eurov)..

Davek na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč: konkretne ocene učinkov za državni proračun iz tega naslova ni mogoče podati. Razpoložljivi podatki ne omogočajo priprave ustreznih izračunov. Glede na to, da je namen uvedbe tega davka predvsem preprečiti špekulativno ravnanje ob spremembah namembnosti zemljišč, bo davek svoj namen dosegel ne ob čim večjem, ampak ob čim nižjem javnofinančnem učinku.

Predlog sprememb na področju plač, stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov predvideva naslednje finančne učinke:

Predlog ukrepa	Finančne posledice v €
Znižanje osnovne plače	400 mio
Ukinitev primerljivega zneska plače	1,6 mio
Odprava 1/4 nesorazmerij v osnovnih plačah	-100 mio
Podaljšanje neizplačila plač pravosodnim funkcionarjem	5,6 mio
Usklajevanje osnovnih plač za 1 odstotek	40 mio
Redna delovna uspešnost	80 mio
Povečan obseg dela	20 mio
Odlog napredovanja za leto 2011 in 2012	80 mio
Napredovanje javnih uslužbencev v letu 2013	80 mio v letu 2013
Regres za prehrano	10 mio
Nadomestilo za ločeno življenje	660.000
Povračilo stroškov prevoza na delo in z dela	40 mio
Dnevnice	400.000
Terenski dodatek	114.000
Regres za LD 2012	61 mio
Regres za LD 2013	55 mio v letu 2013
Jubilejna nagrada	520.000
Solidarnostna pomoč	2.500.000
Skupaj	642,39

Na področju štipendiranja se bo PP 7054 – Štipendije (državne, Zoisove, NTR) zmanjšala za 25 mio EUR. Manjkajoča sredstva za izplačilo štipendij naj bi nadomestili s sredstvi proračunskega sklada, ki bo združeval že zbrana koncesijska sredstva in sredstva, zbrana po predlagani ureditvi.

V skladu s 7. sedmo točko prvega odstavka 11. člena v zvezi s prvim odstavkom 12. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 94/10-ZIU in 36/11; v nadaljnjem besedilu – ZFO-1) se stroški za delovanje občinskih organov upoštevajo pri ugotovitvi primerne porabe občine in izračunu povprečnine. Od primerne porabe posamezne občine in njenih sredstev od dohodnine, ki ji pripadajo v skladu s 14. členom ZFO-1 je odvisna višina finančne izravnave iz državnega proračuna, ki ji pripada v skladu s 15. členom ZFO-1. Če se stroški zmanjšajo, se zmanjša tudi obveznost državnega proračuna, in obratno. Vendar ima znižanje stroškov občinskih proračunov za delovanje občinskih organov na izračun finančne izravnave minimalen vpliv. Pomembnejši pa je vpliv na občinske proračune, za katere ocenjujemo, da bodo v letu 2012 manjši za 1, 5 mio eurov in v naslednjih letih za 3 mio eurov letno.

5. Zagotovitev sredstev za izvajanje predloga zakona v državnem proračunu

Za izvajanje zakona v delu, ki se nanaša na povečanje davčnih obveznosti bo potrebno DURS zagotoviti sredstva za prilagoditev informacijske podpore za odmero davčnih

obveznosti (približno 350.000 eurov). Sredstva za pokritje stroškov bodo zagotovljena v okviru finančnih načrtov DURS.

6. Druge posledice, ki jih bo imel predlog sprejema zakona

S sprejetjem predloga zakona bodo nastale pozitivne posledice neposredno za stabilnost slovenskega finančnega sistema, posredno pa tudi za druge gospodarske subjekte.

Zakon bo omogočil, da bodo Slovenske železnice lahko pravočasno odplačale zapadle obveznosti iz naslova kreditov, najetih z garancijo države.

Nemoteno nadaljevanje gradnje avtocest bo imelo pozitivne učinke na gospodarstvo, zlasti na podjetja v gradbeništvu in sorodnih dejavnostih.

Izgradnja avtocest bo zaradi večje povezanosti znotraj RS in povezav naše države s sosednjimi in širšim evropskim prostorom pozitivno vplivala na gospodarstvo kot celoto.

Potrebno je opozoriti na to, da rudnik Trbovlje-Hrastnik, nikoli ni prejel vseh sredstev, ki jih je predvideval Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije. Znižanje financiranja iz proračuna bo imelo posledice pri zapiranju rudnika in kadrovske prekvalifikaciji zaposlenih.

Kar na dolgi rok pomeni podaljšanje obdobja saniranja rudnika oziroma nedokončano sanacijo opuščenih delov rudnika.

Z uveljavitvijo sprememb Zakona o osnovni šoli se bodo znižali odhodki za izvajanje osnovnošolskega programa. Ob dobri in odgovornejši organizaciji zavodov s področja vzgoje in izobraževanja ter prevzemanjem večje odgovornosti za pedagoško delo, je pričakovati, da ne bo bistvenega krčenja pravice otrok do elementarnega izobraževanja, ki ga zagotavlja država. Nasprotno, pričakovati je večjo občutljivost in zavzetost za izvedbo nalog, saj se s posamičnimi ukrepi povečuje avtonomija šole.

V povezavi s spremembami zakona, ki ureja vrtce je potrebno pojasniti, da se je z uveljavitvijo pravice do brezplačnega vrtca povečal tudi interes staršev za vključitev otrok v vrtec. Z uveljavitvijo tega zakona je realno pričakovati, da se bo pritisk staršev za vključitev otrok v vrtce nekoliko zmanjšal, kar bo v občinah pomenilo znižanje sredstev za to dejavnost kot celoto, pričakovati pa je tudi zmanjšanje potrebe po dodatnih prostorskih kapacitetah vrtcev.

Sprememba zakona, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu, utegne imeti vpliv na delovanje zavarovalnic, saj te zaradi povišanja odstotka pavšalne odškodnine nastali strošek lahko vračunajo v zavarovalno premijo in tako ta strošek prenesejo na lastnike vozil. Iz letnega poročila ZZZS izhaja, da so prihodki iz naslova vnaprej plačane pavšalne odškodnine za leto 2008 znašali 21,5 milijona EUR, za leto 2009 20,7 milijona EUR in za leto 2010 19,5 milijona EUR. S sprejemom predloga zakona in dvigom pavšalne odškodnine iz 6,5% na 8,5% od obračunane kosmate zavarovalne premije bi ZZZS prejel od komercialnih zavarovalnic 6,33 milijona EUR več sredstev. Skupni znesek bi se tako povečal na 26,89 milijona EUR.

Predlog zakona starševskega varstva in nadomestil bo imel posledice na področju organizacije proračunskega načrtovanja. S ponovno vzpostavitev pravnih podlag za izvajanje ukrepov za omejitev posledic finančne krize bodo nastale pozitivne posledice neposredno za stabilnost slovenskega finančnega sistema. Predlog zakona ne bo posegal na uveljavljanje pravic iz starševskega varstva in družinskih prejemkov ter na družinska razmerja. Tudi sicer se ocenjuje, da zakon ne bo imel večjega vpliva na družinsko politiko, saj gre za finančne ukrepe časovno omejenega trajanja. Poleg navedenega so tudi vsi ukrepi selektivne narave in socialno bolj ogroženih otrok in družin ne bodo tangirali.

Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov predvideva administrativno razbremenitev Vlade RS, saj bo Državno pravobranilstvo popolnoma samostojno pri odločanju o (ne)ustreznosti reševanja sporov z mediacijo po prvem odstavku 21. člena ZARSS tudi v primerih, ko bo menilo, da zadeva ni primerna za mediacijo. Tako bo odpravljena obveznost Državnega pravobranilstva, da v primerih, ko meni, da reševanje spora ali skupine istovrstnih sporov za mediacijo ni primerno, od Vlade RS z obrazloženim predlogom zahteva, da o tem odloči. S tem se bo dodatnega dela in administrativnih bremen razbremenilo tako Državno pravobranilstvo, kot Vlado RS.

BESEDILO ČLENOV

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(1) S tem zakonom se za zagotovitev vzdržnih javnih financ in za zmanjšanje izdatkov proračunov usklajujejo določbe:

1. Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju;
2. Zakona o zdravstveni dejavnosti;
3. Zakona o družbi Slovenske železnice;
4. Zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji;
5. Zakona o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja;
6. Stanovanjskega zakona;
7. Zakona o prevozi v cestnem prometu;
8. Zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo;
9. Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestruktuiranju regije;
10. Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin;
11. Zakona o javni agenciji za knjigo Republike Slovenije;
12. Zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije;
13. Zakona o policiji;
14. Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja;
15. Zakon o visokem šolstvu;
16. Zakona o osnovni šoli;
17. Zakona o vrtcih;
18. Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami;
19. Zakona o šolski prehrani;
20. Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji;
21. Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu;
22. Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč;
23. Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih;
24. Zakona o javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije;
25. Zakona o subvencioniranju študentske prehrane;
26. Zakona o štipendiranju;
27. Zakon o urejanju trga dela;
28. Zakona o vojnih invalidih;

29. Zakona o vojnih veteranih;
30. Zakona o žrtvah vojnega nasilja;
31. Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev;;
32. Zakona o socialnovarstvenih prejemkih;
33. Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v RS;
34. Zakona o verski svobodi;
35. Zakona o alternativnem reševanju sodnih sporov;
36. Zakona o pravniškem državnem izpitu;
37. Zakona o sistemu plač v javnem sektorju;
38. Zakona o javnih uslužbencih;
39. Zakona o dohodnini;
40. Zakona o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov;
41. Zakon o davku na vodna plovila;
42. Zakona o davku na motorna vozila;
43. Zakona o lokalni samoupravi;
44. Zakona o financiranju občin;
44. Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju;
45. Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

(2) S tem zakonom se določajo tudi začasni ukrepi na področju plač, povračil stroškov in drugi prejemkov zaposlenih ter drugi začasni ukrepi za omejevanje stroškov v javnem sektorju.

(3) S tem zakonom se za zagotovitev vzdržnih javnih financ povišujejo obstoječe ter določajo dodatne oziroma nove davčne obveznosti.

2.

ZAKON O ZDRAVSTVENEM VARSTVU IN ZDRAVSTVENEM ZAVAROVANJU

2. člen

V Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS in 87/11) se v prvem odstavku 23. člena:

- v 2. točki številka »95« nadomesti s številko »90«;
- v 3. točki številka »85« nadomesti s številko »80«, v peti alinei pa besedilo »ortopedske, ortotične, slušne in druge pripomočke« z besedilom »medicinske pripomočke«;
- v 4. točki številka »75« nadomesti s številko »70«, v prvi alinei pa besedilo »ortopedske, ortotične in druge pripomočke« z besedilom »medicinske pripomočke«;
- v tretji alinei 6. točke besedilo »očesne pripomočke« nadomesti z besedilom »medicinske pripomočke«.

3. člen

Besedilo 23.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Zavod zagotavlja iz obveznega zavarovanja sredstva za zdravila iz prvega odstavka prejšnjega člena v celoti oziroma v ustreznem odstotnem deležu glede na razvrstitev zdravila na pozitivno oziroma vmesno listo in na podlagi:

- veljavne cene, določene v skladu s predpisi, ki urejajo zdravila, ali
- najvišje priznane vrednosti, ki jih določa Zavod najmanj vsakih šest mesecev za skupine medsebojno zamenljivih zdravil, določene s predpisi, ki urejajo zdravila, in za terapevtske skupine zdravil, ki jih določa Zavod, ali
- veljavne cene za zdravilo, ki je v posamezni skupini medsebojnih zamenljivih zdravil oziroma posamezni terapevtski skupini, kadar je ta nižja od njihove najvišje priznane vrednosti.

Ne glede na določbo druge alinee prejšnjega odstavka Zavod zagotavlja iz obveznega zavarovanja sredstva za zdravilo iz posamezne skupine medsebojno zamenljivih zdravil oziroma posamezne terapevtske skupine zdravil v skladu z razvrstitvijo na pozitivno ali vmesno listo v celoti oziroma v ustreznem odstotnem deležu, kadar iz zdravstvenih razlogov enakovredno zdravljenje z drugim zdravilom iz skupine medsebojno zamenljivih zdravil oziroma terapevtske skupine zdravil ni mogoče. Za zdravstveni razlog se šteje alergija na zdravilo ali drug neželeni učinek zdravila, ki ogroža zdravje zavarovane osebe, in se dokumentira v zdravstveni dokumentaciji zavarovane osebe.

Za skupine medsebojno zamenljivih zdravil se določi najvišja priznana vrednost, ki ne sme biti višja od najnižje veljavne cene zdravila v posamezni skupini medsebojno zamenljivih zdravil, ki je dostopno na trgu v Republiki Sloveniji v času določanja najvišje priznane vrednosti.

Za posamezno terapevtsko skupino zdravil se določi najvišja priznana vrednost, ki je na ravni cene zdravila z najugodnejšim razmerjem med stroški in učinki zdravljenja, tako, da krije vse odmerke vsaj enega zdravila v tej terapevtski skupini zdravil. Za izračune se upoštevajo primerljivi odmerki.

Ne glede na prejšnji odstavek se lahko zdravilu v posamezni terapevtski skupini zdravil določi višja najvišja priznana vrednost, če zdravilo zaradi farmacevtske oblike ali kliničnih lastnosti predstavlja prednost za zavarovano osebo.

Zavod zagotavlja iz obveznega zavarovanja sredstva za živila za posebne zdravstvene namene na podlagi:

- cene, ki jo dogovori Zavod s ponudnikom živil, ali
- najvišje priznane vrednosti za živilo, ki jo določi Zavod najmanj vsakih šest mesecev.

Zavod vodi evidenco o zdravilih in živilih za posebne zdravstvene namene, ki so razvrščena na pozitivno ali vmesno listo, najvišjih priznanih vrednosti za posamezne skupine medsebojno zamenljivih zdravil in za živila za posebne zdravstvene namene ter jih objavlja na svoji spletni strani.«.

4. člen

V 23.c členu se deseti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Natančnejši postopek in podrobnejša merila za razvrščanje zdravil in živil za posebne zdravstvene namene na pozitivno ali vmesno listo, za izločitev zdravil in živil za posebne zdravstvene namene s pozitivne ali vmesne liste, podrobnejše sestavine vloge ter morebitne stroške postopka, postopek in natančnejše pogoje določanja terapevtskih skupin zdravil, pogoje in postopek za določanje omejitev iz četrtega odstavka prejšnjega člena, način, postopek in merila ter roke za določanje najvišjih priznanih vrednosti za posamezne skupine medsebojno zamenljivih zdravil in terapevtskih skupin zdravil ter za živila za posebne zdravstvene namene, merila ter pogoje in postopek za sklenitev dogovora o ceni zdravil z Zavodom v skladu s predpisi, ki urejajo cene zdravil, ureja splošni akt Zavoda, h kateremu da soglasje minister, pristojen za zdravje.«.

5. člen

V tretjem odstavku 25. člena se besedilo "ortopedskega, ortotičnega in drugega pripomočka" nadomesti z besedilom "medicinskega pripomočka", v 61. členu, v 4. točki prvega odstavka 62.b člena in v četrti alineji drugega odstavka 81. člena pa se besedilo "medicinsko-tehnični pripomočki" v vseh sklonih nadomesti z besedilom "medicinski pripomočki" v ustreznem sklonu.

6. člen

V 31. členu se za drugim odstavkom doda novi tretji odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek znaša nadomestilo od dneva, ko nadomestilo krije obvezno zavarovanje, do 90. dne zadržanosti od dela:

- 90 % osnove v primerih iz prve alineje prejšnjega odstavka;
- 80 % osnove v primerih iz druge alineje prejšnjega odstavka;
- 70 % osnove v primerih iz tretje alineje prejšnjega odstavka.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »d drugega odstavka tega člena, razen za čas od dneva, ko nadomestilo krije obvezno zavarovanje, do 90. dne zadržanosti od dela, ko imajo pravico do nadomestila v višini, kot je določena v prejšnjem odstavku«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

7. člen

V 48. členu se v 2. točki:

- črta prva alineja;
- za dosedanje četrto alinejo, ki postane tretja alineja, doda nova četrta alineja, ki se glasi:
»- občine za zavarovance iz 24. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,«.

V 3. točki se:

- v prvi alineji za številko »7.« doda besedilo »in 9.«;
- v peti alineji podpičje nadomesti s piko;
- šesta alineja črta.

8. člen

V 2. točki 49. člena:

- se v prvi alineji besedilo »19., 19.a in 23.« nadomesti z besedilom »19. in 19.a«;
- se za prvo alinejo doda nova druga alineja, ki se glasi:
»- občine za zavarovance iz 25. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,«;
- dosedanje druga, tretja in četrta alineja postanejo tretja, četrta in peta alineja.

9. člen

V drugem odstavku 55. člena se za peto alinejo pika nadomesti s podpičjem ter dodajo nove šesta, sedma in osma alineja, ki se glasijo:

- »- za zavarovance iz 23. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona po stopnji 5,96 odstotka;
- za zavarovance iz 24. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona po stopnji 5,96 odstotka;
- za zavarovance iz 25. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona po stopnji 5,96 odstotka in po stopnji 0,18 odstotka za poškodbo pri delu in poklicno bolezen.«.

10. člen

Prvi odstavek 60. člena se črta.

11. člen

V drugem odstavku 62. člena se črta 6. točka.

Dosedanja 7. točka postane nova 6. točka.

12. člen

62.a člen se črta.

13. člen

V prvem odstavku 62.d člena se besedilo »7. točke« nadomesti z besedilom »6. točke«.

14. člen

V 62.h členu se besedilo »7. točke« nadomesti z besedilom »6. točke«.

15. člen

Prvi in drugi odstavek 62.i člena se črtata.

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo novi prvi, drugi in tretji odstavek.

16. člen

Besedilo 63.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Medicinski pripomočki, ki se predpisujejo na naročilnicah in so pravica iz obveznega zavarovanja, se naročajo v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.«.

17. člen

V 64. členu se črtata besedili »in 63.a« in »ter dobavitelji medicinskih in tehničnih pripomočkov.«.

18. člen

V 79.b členu se v devetnajsti alinei drugega odstavka besedilo »medicinsko – tehničnih pripomočkov« nadomesti z besedilom »medicinskih pripomočkov«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»Zbirke podatkov iz prvega odstavka tega člena se za namene izvajanja vključitve v obvezno zdravstveno zavarovanje povežejo:

- z Evidenčnim in analitskim informacijskim sistemom za visoko šolstvo v Republiki Sloveniji – eVŠ in Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja – CEUVIZ za pridobivanje podatkov o statusu šolajočih,
- s sodnim oziroma Poslovnim registrom Slovenije za pridobivanje EMŠO oziroma davčne številke ustanoviteljev poslovnih subjektov,
- z drugimi uradnimi evidencami upravljavcev podatkov, ki jih Zavod vodi v zbirkah podatkov.«.

3.

ZAKON O ZDRAVSTVENI DEJAVNOSTI

19. člen

V Zakonu o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E in 77/08 – ZDZdr) se za 53. členom dodajo novi 53.a, 53.b, 53.c in 53.č člen, ki se glasijo:

»53.a člen

Šteje se, da opravljanje zdravstvenih storitev, ki jih zdravstveni delavec opravlja v javnem zdravstvenem zavodu, kjer je zaposlen, pomeni konkurenčno dejavnost, če istovrstne zdravstvene storitve opravlja pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost.

Zdravstveni delavec, zaposlen v javnem zdravstvenem zavodu, za opravljanje zdravstvenih storitev pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, potrebuje soglasje iz 53.b člena tega zakona.

Opravljanje konkurenčne dejavnosti, ki ni v skladu s pogoji, ki jih določa ta zakon, je razlog za izredno odpoved delovnega razmerja zdravstvenega delavca s strani javnega zdravstvenega zavoda. V takem primeru javni zdravstveni zavod od zdravstvenega delavca zahteva povrnitev škode, ki je nastala z opravljanjem konkurenčne dejavnosti.

Kadar zdravstveni delavec, zaposlen pri izvajalcu zasebne zdravstvene dejavnosti z ali brez koncesije, v času trajanja delovnega razmerja opravlja zdravstvene storitve pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, se konkurenčnost presoja v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

53.b člen

Zdravstveni delavec, ki je v delovnem razmerju v javnem zdravstvenem zavodu, lahko ne glede na konkurenčnost dejavnosti opravlja zdravstvene storitve pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, le na podlagi predhodnega pisnega soglasja direktorja javnega zdravstvenega zavoda, pri katerem je v delovnem razmerju.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda lahko izda soglasje iz prejšnjega odstavka, če:

- zdravstveni delavec v celoti izvršuje svoje delovne obveznosti glede količine in vrste opravljenih zdravstvenih storitev, določenih s pogodbo o zaposlitvi oziroma v skladu z delovnimi normativi,
- zdravstveni delavec ne odklanja nadurnega dela, pripravljenosti in morebitnih drugih oblik dela pri delodajalcu,
- zaradi dela pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, zdravstvenemu delavcu ni onemogočen dnevni in tedenski počitek ter letni dopust in
- javni zdravstveni zavod sam nima potrebe po dodatnem, dopolnilnem delu oziroma delu, ki presega obveznost iz polnega delovnega časa zdravstvenega delavca.

Soglasje, ki se lahko izda za največ 12 mesecev, vsebuje najmanj:

- podatke o javnem zdravstvenem zavodu, ki daje soglasje,
- podatke o zdravstvenem delavcu, kateremu se soglasje daje,
- naziv drugega javnega zdravstvenega zavoda oziroma druge pravne ali fizične osebe, ki opravlja zdravstveno dejavnost, v okviru katerega bo zdravstveni delavec opravljal zdravstvene storitve,
- zdravstvene storitve, ki jih bo zdravstveni delavec opravljal,
- čas veljavnosti soglasja in
- obseg največje še dopustne dnevne in tedenske obremenjenosti zdravstvenega delavca z delom pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, upoštevajoč določbe o minimalnem trajanju dnevnega in tedenskega počitka ter letnega dopusta.

Pred izdajo soglasja direktor javnega zdravstvenega zavoda preveri konkurenčnost opravljanja zdravstvenih storitev pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, za katerega se izdaja soglasje. Če javni zdravstveni zavod, ugotovi konkurenčnost opravljanja zdravstvenih storitev, soglasja ne izda.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda lahko kadar koli prekliče izdano soglasje, obvezno pa to stori, če niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

Direktor javnega zdravstvenega zavoda poroča svetu javnega zdravstvenega zavoda in ministru, pristojnemu za zdravje, o številu izdanih soglasij v preteklem trimesečju, in sicer do 31. marca, 30. junija, 30. septembra in 31. decembra.

53.c člen

Javni zdravstveni zavod lahko za opravljanje zdravstvenih storitev sklene podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava (v nadaljnjem besedilu: podjemna pogodba) s pravno ali fizično osebo, če je tovrstno opravljanje zdravstvenih storitev zanj ekonomsko smotrnejše in če:

- za opravljanje zdravstvenih storitev, ki so predmet pogodbe, ni mogoče skleniti pogodbe o zaposlitvi zaradi občasne narave teh storitev ali njihovega manjšega obsega ali
- gre za enkratno povečanje programa zdravstvenih storitev javnega zdravstvenega zavoda za potrebe obveznega zdravstvenega zavarovanja ali
- javni zdravstveni zavod z obstoječimi kadrovskimi zmogljivostmi ne more zagotoviti pogodbenih obveznosti do Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Zdravstveni delavec iz prvega odstavka prejšnjega člena pred sklenitvijo podjemne pogodbe predloži veljavno soglasje za delo pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost. Enako velja tudi za pravno ali fizično osebo, ki opravlja zdravstvene storitve iz prejšnjega odstavka prek zdravstvenega delavca iz prvega odstavka prejšnjega člena.

Podjemna pogodba se lahko sklene za največ 12 mesecev in vsebuje najmanj naslednje določbe:

- o vrstah in obsegu zdravstvenih storitev, ki jih bo zdravstveni delavec opravljal pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost,
- o delovnem času, v katerem bo zdravstveni delavec opravljal zdravstvene storitve na svoj račun pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma pri drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, ob upoštevanju dnevnega in tedenskega počitka,
- o plačilu za delo, ki ga opravi zdravstveni delavec in ki ne sme biti višje od bruto urne postavke plačila plačnega razreda, v katerega je uvrščeno delovno mesto iz kolektivne pogodbe za posamezni poklic oziroma dejavnost, na katerem se opravljajo zdravstvene storitve,
- o zavarovanju poklicne odgovornosti,
- o roku za opravo zdravstvenih storitev,
- o javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, za katero zdravstveni delavec opravlja zdravstvene storitve,
- o tem, da opravljanja zdravstvenih storitev ni mogoče prenesti na tretjo osebo,
- o možnosti predčasnega prenehanja.

Po preteku obdobja iz prejšnjega odstavka se lahko z istim zdravstvenim delavcem sklene nova podjemna pogodba v skladu s pogoji iz tega člena.

Sklepanje podjemne pogodbe za opravljanje zdravstvenih storitev z lastnim zaposlenim zdravstvenim delavcem ni dovoljeno.

Podrobnejše pogoje in postopek sklepanja podjemnih pogodb določi Vlada Republike Slovenije.

53.č člen

Za namen spremljanja in izvajanja nadzora nad izdanimi soglasji in sklenjenimi podjemnimi pogodbami vodi javni zdravstveni zavod evidenco izdanih soglasij in sklenjenih podjemnih pogodb, ki vsebuje naslednje podatke:

- naziv javnega zdravstvenega zavoda, ki je izdal soglasje oziroma sklenil podjemno pogodbo,
- osebno ime zdravstvenega delavca, ki mu je izdano soglasje oziroma je z njim sklenjena podjemna pogodba,
- naziv javnega zdravstvenega zavoda oziroma druge pravne ali fizične osebe, ki opravlja zdravstveno dejavnost, za katerega zdravstveni delavec opravlja zdravstvene storitve,
- vrsta in obseg zdravstvenih storitev in
- obdobje, za katerega je podeljeno soglasje oziroma sklenjena podjemna pogodba.«.

4.

ZAKON O DRUŽBI SLOVENSKE ŽELEZNICE

20. člen

V Zakonu o družbi Slovenske železnice (Uradni list RS, št. 106/10 in 43/11) se 5.a člen spremeni tako, da se glasi:

»5.a člen

(1) Plačilo terjatve družbe Slovenske železnice, d.o.o., ki je nastala z odpisom terjatev oziroma obveznosti, ki so obstajale na dan 31. decembra 1999, v breme oziroma v dobro dolgoročnih obveznosti iz financiranja in sestavin kapitala v podbilancah poslovnih področij družbe v višini 134.261.600,00 eurov, bo Republika Slovenija izvedla v enakih deležih v letih od 2014 do 2023, in sicer za odplačilo dela kreditov, ki so jih Slovenske železnice najele s poroštvom države.

(2) Datumi zapadlosti plačil v posameznih letih in način plačila terjatve oziroma obveznosti iz prejšnjega odstavka, se določijo z letnimi pogodbami. Letno pogodbo skleneta Družba Slovenske železnice, d.o.o. in Vlada Republike Slovenije po sprejemu proračuna Republike Slovenije za leto, na katero se pogodba nanaša.«.

5.

ZAKON O DRUŽBI ZA AVTOCESTE V REPUBLIKI SLOVENIJI

21. člen

V Zakonu o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 97/10) se v prvem odstavku 3. člena 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. avtocesta je avtocesta ali hitra cesta, kot je določeno v zakonu, ki ureja ceste ali druga državna cesta, kot je določena v zakonu, ki ureja ceste, in ki je bila načrtovana v nacionalnem programu, ki ureja izgradnjo avtocest.«.

22. člen

V šestem odstavku 8. člena se črta prvi stavek.

23. člen

V drugem odstavku 9. člena se za b) točko doda nova c) točka ki se glasi:

»c) izdajanje smernic in mnenj k občinskim prostorskim aktom, ki posegajo v območja avtocest in zemljišč, na katerih ima DARS stavbno ali lastninsko pravico v skladu s tem zakonom. V teh primerih je DARS ne glede na določbe zakona, ki ureja prostorsko načrtovanje, nosilec urejanja prostora.«.

24. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen
(posebne določbe za izvajanje koncesije)

(1) DARS vsako leto pripravi načrt izvajanja koncesije za gradnjo, upravljanje in vzdrževanje avtocest ter ga predloži v soglasje ministrstvu, pristojnemu za promet.

(2) Minister, pristojen za promet, lahko zaradi zagotavljanja varnosti in pretočnosti prometa po avtocestah naloži DARS izvedbo ali način izvedbe določene naloge, ki izhaja iz koncesijskega razmerja, ter določi rok za izvedbo.«.

25. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen
(financiranje obveznosti za naloge iz 4. člena tega zakona)

Viri sredstev za izvajanje nalog iz 4. člena tega zakona se zagotavljajo v državnem proračunu iz namenske postavke, na kateri se zbirajo sredstva iz naslova nadomestila za ustanovitev stavbne pravice, ki se plačuje v skladu s tem zakonom.«.

26. člen

V tretjem odstavku 15. člena se črta besedilo »in je neodplačna«.

6.

ZAKON O NACIONALNI STANOVANJSKI VARČEVALNI SHEMI IN SUBVENCIJAH MLADIM DRUŽINAM ZA PRVO REŠEVANJE STANOVANJSKEGA VPRAŠANJA

27. člen

V Zakonu o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja (Uradni list RS, št. 96/07 – uradno prečiščeno besedilo) se naslov poglavja »2. OBSEG VARČEVANJA« in 5. do 10. člen črtajo.

28. člen

Prvi odstavek 11. člena se črta.

Dosedanji drugi do četrti odstavek postanejo prvi do tretji odstavek.

29. člen

12. člen se črta.

30. člen

Tretji odstavek 24. člena se črta.

31. člen

Naslov poglavja »4.a SUBVENCIJE« in 26.a do 26.i člen se črtajo.

32. člen

40. člen se črta.

7. STANOVANJSKI ZAKON

33. člen

V Stanovanjskem zakonu (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 - ZVKSES, 47/06 - ZEN, 45/08 - ZVEtl, 57/08, 62/10 - ZUPJS, 56/11 - odl. US in 87/11) se tretji odstavek 121.b člena spremeni tako, da se glasi:

»Pri izračunu pripadajoče subvencije se upoštevajo najvišje priznane tržne najemnine, določene s predpisom ministra, pristojnega za prostor, neprofitna najemnina pa se prizna v višini 3,00 eurov za m² stanovanjske površine.«.

34. člen

175. člen se spremeni tako, da se glasi:

»175. člen

(najemnik hišniškega stanovanja)

Prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na hišniških stanovanjih in prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na stanovanjih, ki so bila pred uveljavitvijo zakona o denacionalizaciji z odločbo vrnjena prvotnim lastnikom, gredo iste pravice kot najemnikom v denacionaliziranih stanovanjih.«.

35. člen

175.a člen se črta.

8.

ZAKON O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU

36. člen

V Zakonu o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 – popr., 123/08, 28/10 in 49/11) se v prvem odstavku 3. člena doda nova 31.a točka, ki se glasi:

»31.a »organ JPP« je organ javnega potniškega prometa, ki izvaja naloge s področja javne službe na področju javnega potniškega prometa in se oblikuje znotraj ministrstva, pristojnega za promet;«.

37. člen

Prvi odstavek 4. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).«.

Drugi in tretji odstavek postaneta nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov blaga in s področja prevozov potnikov v javnem potniškem prometu;
- vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
- vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
- pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
- opravlja naloge nacionalne kontaktne točke in izmenjuje informacije z drugimi državami članicami v skladu s 18. členom Uredbe Sveta 1071/2009;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;

- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 3916/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb prevoza potnikov;
- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem potniškem prometu;
- vodenje registra linij in voznih redov;
- ministrstvu predlaga cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvijanje javnega potniškega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega potniškega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozi v javnem potniškem prometu;
- izvajanje postopkov v zvezi s podeljevanjem koncesij oziroma naročanja prevozov;
- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb oziroma sklepanje pogodb o izvajanju gospodarske javne službe;
- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega potniškega prometa;
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.«.

38. člen

Prvi in drugi odstavek 15. člena postaneta edini odstavek, ki se glasi:

»Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;

- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;
- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.«.

39. člen

Drugi odstavek 33. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Voznik avtobusa in vozila, ki opravlja stalne izvenlinijske prevoze ter voznik avtotaksi vozila, mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.«.

40. člen

V drugem odstavku 53. člena se beseda »direkcija« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

41. člen

V drugem odstavku 54. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza pravna oseba, in fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost.«.

V tretjem odstavku se beseda »direkcijo« nadomesti z besedilom »organ JPP«.

V petem odstavku se črta besedilo »in za prevoz dijakov v šolo in iz nje«.

42. člen

V tretjem odstavku 57.a člena se črta beseda »lahko«.

43. člen

V drugem odstavku 73. člena se beseda »direkciji« nadomesti z besedo »ministrstvu«.

9.

ZAKON O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA INVESTICIJE V JAVNO ŽELEZNIŠKO INFRASTRUKTURO

44. člen

V Zakonu o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo (Uradni list RS, št. 28/10 in 85/11) se spremeni naslov zakona tako, da se glasi:

»Zakon o zagotavljanju sredstev za investicije v prometno infrastrukturo«.

45. člen

V 1. členu se besedi »javno železniško« nadomestita z besedo »prometno«.

46. člen

3. člen se spremeni tako, da se glasi:

»3. člen

Viri, zagotovljeni po tem zakonu, so namenjeni za izvedbo investicij v infrastrukturo in vzdrževanje infrastrukture, v skladu z letnimi programi ministrstva, pristojnega za prometno infrastrukturo oziroma v skladu z nacionalnim programom razvoja prometne infrastrukture.«.

47. člen

V 3.a členu se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Prevzemanje obveznosti v breme virov, zagotovljenih po tem zakonu, je mogoče do višine sprejetih pravic porabe na projektih, vključenih v Načrt razvoja infrastrukture.«.

10.

ZAKON O POSTOPNEM ZAPIRANJU RUDNIKA TRBOVLJE-HRASTNIK IN RAZVOJNEM PRESTRUKTURIRANJU REGIJE

48. člen

V Zakonu o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 43/10 in 49/10 – popr.) se v 7.a členu tretja, četrta, peta in šesta alineja spremenijo tako, da se glasijo:

» - za leto 2012	7.000.000 eurov
- za leto 2013	5.000.000 eurov
- za leto 2014	5.000.000 eurov
- za leto 2015	5.000.000 eurov.«.

11.

ZAKON O MNOŽIČNEM VREDNOTENJU NEPREMIČNIN

49. člen

V Zakonu o množičnem vrednotenju nepremičnin (Uradni list RS, št. 50/06 in 87/11) se v drugem odstavku 11. člena beseda »obvestilom« nadomesti z besedilom »objavo na spletu«.

Tretji odstavek se črta.

V četrtem odstavku, ki postane tretji odstavek, se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Zoper končno izračunano vrednost iz prejšnjega odstavka ni ugovora.«.

12.

ZAKON O JAVNI AGENCIJI ZA KNJIGO REPUBLIKE SLOVENIJE

50. člen

V Zakonu o javni agenciji za knjigo Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 112/07) se v 11. členu doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Iz sredstev državnega proračuna, ki jih agencija pridobi na podlagi pogodbe, sklenjene z ministrstvom, pristojnim za kulturo in znanost, se lahko financira izključno izvajanje dejavnosti in nalog agencije (programski stroški agencije), ne pa tudi delovanje agencije (stroški tekočega poslovanja agencije). Izjemoma se lahko, v primeru da izvenproračunski prihodki na letni ravni ne zadoščajo za pokrivanje stroškov delovanja agencije, iz sredstev državnega proračuna financira stroške dela do največ treh zaposlenih.«.

13.

ZAKON O SLOVENSKEM FILMSKEM CENTRU, JAVNI AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE

51. člen

V Zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 77/10) se v 20. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Iz sredstev državnega proračuna, ki jih agencija pridobi na podlagi pogodbe, sklenjene z ministrstvom, pristojnim za kulturo, se lahko financira izključno izvajanje dejavnosti in nalog agencije (programski stroški agencije), ne pa tudi delovanje agencije (stroški tekočega poslovanja agencije). Izjemoma se lahko, v primeru da izvenproračunski prihodki na letni ravni ne zadoščajo za pokrivanje stroškov delovanja agencije, iz sredstev državnega proračuna financira stroške dela do največ treh zaposlenih.«.

14.

ZAKON O POLICIJI

52. člen

V Zakonu o policiji (Uradni list RS, št. 66/09 – uradno prečiščeno besedilo, 22/10, 26/11-odl.US in 58/11 - ZDT-1) se za 54. členom doda nov 54. a člen, ki se glasi:

»54.a člen

Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice morajo policiji za vpogled ali posredovanje podatkov iz evidenc policije o kršiteljih in prekrških, o kaznivih dejanjih, o dogodkih in elektronskih zapisnikih policije o prometnih nesrečah, ne glede na določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, plačati nadomestilo, v znesku, ki ga določi minister. Slovensko zavarovalno združenje in zavarovalnice zahteve za podatke iz prejšnjega stavka ne smejo prenesti na oškodovanca.«.

15.
ZAKON O ORGANIZACIJI IN FINANCIRANJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA

53. člen

V Zakonu o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 - uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 - popr. in 65/09 - popr. in 20/11, v nadaljnjem besedilu: ZOFVI) se besedilo 28. člena spremeni tako, da se glasi:

»Za namen izvajanja naslednjih nalog:

- priprava strokovnih podlag za odločanje o zadevah iz pristojnosti strokovnih svetov in ministrstva,
- razvoj, uvajanje in spremljava ter evalvacija kurikula,
- razvojno raziskovalno delo na področju vzgoje in izobraževanja,
- razvoj kakovosti na vseh ravneh izobraževanja,
- spremljava in evalvacija vzgojno-izobraževalnega dela ter upravljanja in vodenja vzgojno-izobraževalnih zavodov,
- izvajanje svetovalnega dela na področju izobraževanja,
- organiziranje nadaljnjega izobraževanja in usposabljanja strokovnih delavcev in ravnateljev,
- izvajanje postopkov usmerjanja otrok s posebnimi potrebami,
- pomoč uporabnikom pri pripravi mednarodnih projektov,
- šolske in obšolske dejavnosti,
- mobilnost mladine in zaposlenih v vzgoji in izobraževanju,
- organizacija šolskih tekmovanj,
- muzejska dejavnost na področju vzgoje, izobraževanja, športa in
- drugih nalog s področja vzgoje in izobraževanja

se lahko ustanovijo javni zavodi.

Akte o ustanovitvi javnih zavodov za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka sprejme Vlada Republike Slovenije.«.

54. člen

Črta se 29. člen.

55. člen

V drugem odstavku 42. člena se na koncu stavka doda besedilo, ki se glasi:

»V krajih, ki imajo dve ali več osnovnih šol se oblikuje skupen šolski okoliš. Število oddelkov v šolah s skupnim šolskim okolišem se oblikuje tako, da se število učencev deli s 24, ostanek pa predstavlja nov oddelek.«.

56. člen

V drugem odstavku 54. člena se številka »60« nadomesti z besedo »osmih«.

57. člen

Prva alineja prvega odstavka 81. člena se spremeni tako, da se glasi:

»- osnovnim šolam za izvedbo obveznega programa, dopolnilnega pouka, dodatnega pouka, pol ure drugih oblik individualne in skupinske pomoči na oddelek, interesnih dejavnosti s področja umetnosti ter tehnike in tehnologije za učence v drugem in tretjem vzgojno-izobraževalnem obdobju, pevskega zbora in kolesarskega izpita, programa šole v naravi, podaljšanega bivanja do 15.30 za učence od prvega do petega razreda in od prvega razreda do zaključka izobraževanja za učence, ki so usmerjeni v prilagojene izobraževalne programe ali posebni program vzgoje in izobraževanja,«.

58. člen

106. člen se spremeni tako, da se glasi:

»106. člen
(ravnateljski izpit)

Program za izobraževanje in usposabljanje za ravnateljski izpit in vsebino ravnateljskega izpita določi minister na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Za ravnateljski izpit se lahko prizna tudi opravljen podiplomski študijski program, za katerega Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje ugotovi, da zagotavlja znanja, določena za ravnateljski izpit.

Javni zavod, ki je pooblaščen za izvajanje programa iz prvega odstavka tega člena, enkrat letno objavi razpis za vpis in določi roke za opravljanje ravnateljskega izpita.«.

59. člen

V tretjem odstavku 119. člena se v deseti alineji črta beseda »in«.

Za deseto alinejo se dodata dve novi alineji, ki se glasita:

- »- izvajanje jutranjega in popoldanskega varstva učencev,
- izvajanje interesnih dejavnosti v osnovni šoli in«.

Dosedanja enajsta alineja postane trinajsta alineja.

60. člen

Besedilo 120. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V okviru z zakonom in kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je tedenska učna obveznost:

- za učitelje največ 23 ur,

- za učitelje slovenščine, madžarščine in italijanščine največ 22 ur,
- za učitelje individualnega pouka in korepetitorje v glasbenih šolah največ 25 ur,
- za učitelje v oddelkih podaljšanega bivanja in v bolnišničnih oddelkih ter učitelje dodatne strokovne pomoči, ki se izvaja individualno največ 25 ur,
- za laborante največ 31 ur.«.

61. člen

Besedilo 121. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V okviru z zakonom in kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je tedenska učna obveznost: za učitelje splošnoizobraževalnih in strokovnoteoretičnih predmetov največ 21 ur,

- za učitelja slovenskega jezika največ 20 ur,
- za učitelja madžarskega in italijanskega jezika največ 20 ur,
- za predavatelje višje strokovne šole največ 16 ur,
- za učitelje praktičnega pouka in veščin največ 26 ur,
- za strokovne delavce, ki imajo učno obveznost oziroma sodelujejo pri pouku, največ 31 ur.«.

62. člen

Besedilo 122. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V okviru z zakonom in kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je tedenska učna obveznost:

- za učitelje splošnoizobraževalnih in strokovnoteoretičnih predmetov največ 21 ur,
- za učitelja slovenskega jezika največ 20 ur,
- za učitelja madžarskega in italijanskega jezika največ 20 ur,
- za učitelje individualnega pouka in korepetitorje največ 23 ur,
- za učitelje praktičnega pouka in veščin največ 26 ur,
- za druge strokovne delavce, ki imajo učno obveznost oziroma sodelujejo pri pouku, največ 31 ur.«

63. člen

V 123. členu se številka »30« nadomesti s številko »32«.

16.

ZAKON O VISOKEM ŠOLSTVU

64. člen

V Zakonu o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 119/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/07 – ZŠtip, 63/07 - popr., 15/08 - odl. US, 64/08, 86/09, 62/10 – ZUPJS, 34/11 odl. US in 78/11) se peti odstavek 32. člena spremeni tako, da se glasi:

»Obvezne sestavine študijskih programov samostojnih visokošolskih zavodov se spreminjajo po enakem postopku, kot se sprejemajo. Univerze obvezne sestavine študijskih programov spreminjajo same. O spremembah študijskih programov morajo univerze seznaniti

Nacionalno agencijo Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu v tridesetih dneh od njihovega sprejema.«.

Doda se novi šesti odstavek, ki se glasi:

»Spremembe obveznih sestavin študijskih programov začnejo veljati z naslednjim študijskim letom, če so sprejete pred objavo razpisa za vpis.«.

Dosedanja šesti in sedmi odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

65. člen

V šesti alineji 51.f člena se za besedo »programov« doda besedilo »samostojnih visokošolskih zavodov«.

66. člen

Sedma alineja enajstega odstavka 51.h člena se spremeni tako, da se glasi:

»– odloča o akreditacijah študijskih programov visokošolskih zavodov in daje soglasje k spremembam študijskih programov samostojnih visokošolskih zavodov,«.

67. člen

Druga alineja prvega odstavka 70. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– ne diplomira na študijskem programu prve stopnje v dvanajstih mesecih po zaključku zadnjega semestra,«.

Sedma alineja prvega odstavka 70. člena se spremeni tako, da se glasi:

»– ne dokonča podiplomskega študija druge stopnje v dvanajstih mesecih po zaključku zadnjega semestra,«.

V prvem odstavku 70. člena se za sedmo alinejo doda nova osma alineja, ki se glasi:

»– ne dokonča podiplomskega študija tretje stopnje v ustreznem, s statutom predpisanem roku.«.

V 70. členu se za prvim odstavkom doda novi drugi odstavek, ki se glasi:

»V primerih iz druge in sedme alineje prejšnjega odstavka študentu status preneha ob zaključku zadnjega semestra, če je v času študija ponavljal letnik ali spremenil študijski program ali smer.«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta tretji in četrti odstavek.

17.

ZAKON O OSNOVNI ŠOLI

68. člen

V Zakonu o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 81/06 - uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 107/10 in 87/11) se tretji odstavek 17. člena spremeni tako, da se glasi:

»Učenec izbere dve uri pouka izbirnih predmetov tedensko, lahko pa tudi tri ure, če s tem soglašajo njegovi starši.«.

69. člen

Prvi odstavek 20. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Razširjeni program obsega podaljšano bivanje, jutranje in popoldansko varstvo, dodatni pouk, dopolnilni pouk, interesne dejavnosti in pouk neobveznega drugega tujega jezika.«.

70. člen

20. a člen se spremeni tako, da se glasi:

»20. a člen
(neobvezni drugi tuji jezik)

Šola za učence od 4. do 9. razreda izvaja pouk neobveznega drugega tujega jezika v obsegu dveh ur na teden. Učenec se v pouk neobveznega drugega tujega jezika vključi prostovoljno. Ko se učenec vključi v pouk neobveznega drugega tujega jezika, ga mora obiskovati do konca pouka v tekočem šolskem letu.

Za učence v prilagojenem programu z nižjim izobrazbenim standardom šola ne izvaja pouka neobveznega drugega tujega jezika.«.

71. člen

22. člen se spremeni tako, da se glasi:

»22. člen
(jutranje in popoldansko varstvo)

Osnovna šola organizira jutranje varstvo učencev 1. razreda in prve stopnje posebnega programa vzgoje in izobraževanja.

Po podaljšanem bivanju, ki traja najdlje do 15.30, osnovna šola organizira popoldansko varstvo za učence od 1. do 5. razreda, za učence, ki so usmerjeni v prilagojene izobraževalne programe ali v posebni program vzgoje in izobraževanja, pa od 1. razreda oziroma prve stopnje do zaključka izobraževanja v osnovni šoli.«.

72. člen

40. člen se spremeni tako, da se glasi:

»40. člen
(manjše učne skupine)

Učitelj od 1. do 9. razreda pri pouku in pri drugih oblikah organiziranega dela diferencira delo z učenci glede na njihove zmožnosti.

V 4., 5., 6. in 7. razredu se pri slovenščini in italijanščini ali madžarščini na narodno mešanih območjih ter pri matematiki in tujem jeziku lahko pouk v obsegu največ ene četrtine ur, namenjenih tem predmetom, organizira v manjših učnih skupinah.

V 8. in 9. razredu se pri slovenščini in italijanščini ali madžarščini na narodno mešanih območjih ter pri matematiki in tujem jeziku lahko pouk vse leto organizira z razporeditvijo učencev v manjše učne skupine.

Če zaradi majhnega števila učencev ni mogoče organizirati pouka v skladu s prejšnjim odstavkom, učitelj pri pouku in pri drugih oblikah organiziranega dela, delo z učenci diferencira glede na njihove zmožnosti.«.

73. člen

V 61. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Znanje učencev pri neobveznem drugem tujem jeziku se ne ocenjuje.«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

74. člen

Četrti in peti odstavek 63. člena se spremenita tako, da se glasita:

»Učence 6. in 9. razreda, ki opravljajo nacionalno preverjanje znanja, šola obvesti o dosežkih pri nacionalnem preverjanju znanja.

Šola ob zaključku pouka učencu izroči obvestilo o sodelovanju pri pouku neobveznega drugega tujega jezika, interesnih in drugih dejavnostih šole.«.

75. člen

Besedilo 64. člena se spremeni tako, da se glasi:

»V 6. in 9. razredu se znanje učencev preverja z nacionalnim preverjanjem znanja, s katerim se preverjajo standardi znanja, določeni z učnim načrtom (v nadaljevanju: nacionalno preverjanje znanja).

Nacionalno preverjanje znanja je za učence 6. in 9. razreda obvezno.

V 6. razredu osnovna šola po predpisanem postopku izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih, matematike in prvega tujega jezika.

V 9. razredu osnovna šola po predpisanem postopku izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih, matematike in tretjega predmeta, ki ga določi minister.

Tretji predmet določi minister tako, da v mesecu septembru izmed obveznih predmetov 8. in 9. razreda izbere največ štiri predmete in določi, iz katerega tretjega predmeta se bo preverjalo znanje na posamezni šoli. Med izbranimi štirimi predmeti je prvi tuji jezik.

Osnovna šola starše pisno obvesti o dosežkih učenca pri nacionalnem preverjanju znanja.

Dosežki nacionalnega preverjanja znanja so dodatna informacija o znanju učencev.

Podatki in analize o dosežkih nacionalnega preverjanja znanja se ne smejo uporabiti za razvrščanje šol.

Za učence zasebnih šol in šol, ki izvajajo program osnovne šole po posebnih pedagoških načelih, je tretji predmet pri nacionalnem preverjanju znanja prvi tuji jezik.

Učenci priseljenci iz drugih držav, katerih materni jezik ni slovenski in se prvič vključijo v osnovno šolo v Republiki Sloveniji v 6. in 9. razredu, opravljajo v tem šolskem letu nacionalno preverjanje znanja prostovoljno.

Nacionalno preverjanje znanja je za odrasle prostovoljno.

Podrobnejše določbe o izvajanju nacionalnega preverjanja znanja izda minister.«.

76. člen

Prvi odstavek 67. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na določbe 64. člena tega zakona je v prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom nacionalno preverjanje znanja za učence prostovoljno. V 6. in 9. razredu šola izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih in matematike, v 9. razredu pa tudi iz tretjega predmeta, ki ga določi minister.«.

77. člen

Drugi odstavek 75. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci s posebnimi potrebami, ki so bili vključeni v posebni program vzgoje in izobraževanja in so izpolnili osnovnošolsko obveznost, lahko ne glede na določilo prvega odstavka 55. člena tega zakona nadaljujejo izobraževanje v posebnem programu vzgoje in izobraževanja še največ 11 let, vendar največ do 26. leta starosti.«.

78. člen

Besedilo 83. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Osnovna šola izda učencem 1. in 2. razreda spričevala z opisnimi ocenami in učencem od 3. do 9. razreda spričevala s številčnimi ocenami.

Učencem, ki se izobražujejo po prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom, od 1. do 3. razreda osnovna šola izda spričevala z opisnimi ocenami, učencem od 4. do 9. razreda pa spričevala s številčnimi ocenami. Če učenec pri posameznih predmetih prehaja v program osnovne šole, se to v spričevalu navede ter se pri tem predmetu 1. in 2. razreda zapiše opisno oceno, od 3. do 9. razreda pa številčno oceno.

Učencem, ki se izobražujejo v zasebni osnovni šoli, osnovna šola izda spričevala z ocenami, kot to določa program, po katerem se izobražujejo.«.

79. člen

Šesta alineja desetega odstavka 95. člena se spremeni tako, da se glasi:

»- zaključne ocene učenca pri posameznih predmetih v 6. in 9. razredu, pri predmetih tehnika in tehnologija ter domovinska in državljanska kultura in etika pa zaključni oceni iz 8. razreda.«.

17.1

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OSNOVNI ŠOLI

80. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 87/11 ZOsH) se 45. člen spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(postopno uvajanje prvega tujega jezika v 1. razred)

Postopno uvajanje prvega tujega jezika kot obveznega predmeta se za učence 1. razreda začne izvajati 1. septembra 2013.

V šolskih letih 2013/2014 in 2014/2015 se uvede postopno uvajanje prvega tujega jezika v 1. razred v osnovnih šolah, katerim izvajanje programa določi minister s sklepom. Načrt in pogoje uvajanja podrobneje določi minister najkasneje do 28. februarja 2013.

V šolskem letu 2015/2016 se prične izvajati prvi tuji jezik kot obvezen predmet v skladu s predmetnikom za vse učence, ki so vpisani v 1. razred.«.

81. člen

Besedilo 46. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Učenci 9. razreda v šolskem letu 2013/2014 opravljajo nacionalno preverjanje znanja v skladu z Zakonom o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 81/06 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 in 107/10).«.

82. člen

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

»48. člen

(predpisi, ki prenehajo veljati)

31. avgusta 2012 prenehajo veljati Pravilnik o izvajanju diferenciacije pri pouku v osnovni šoli (Uradni list RS, št. 63/06), Pravilnik o vzgojnih opominih v osnovni šoli (Uradni list RS, št. 76/08) in Pravilnik o postopnem uvajanju drugega tujega jezika v osnovni šoli (Uradni list RS, št. 47/08 in 12/11). Določbe 12., 13. in 14. člena Pravilnika o postopnem uvajanju drugega tujega jezika v osnovni šoli se uporabljajo do 31. avgusta 2015.«.

83. člen

Besedilo 49. člena se spremeni tako, da se glasi:

»1. septembra 2012 se začnejo uporabljati določbe 8., 10., 11., 12., 12.a, 17., 19.a, 20., 22., 26., 29., 32., peti odstavek 33. člena, 36., 40., 44., 49., 60.f, 65., 69. (razen četrty in peti odstavek, ki se začneta uporabljati 1. septembra 2013), prvi in drugi odstavek 75. člena, 84., 84.a, 86., 87., 89., 90., 91. člena in druga alineja 101. člena Zakona o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 81/06 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07, 107/10 in 87/11).

1. septembra 2013 se začnejo uporabljati določbe 16., 18., 18.a, 20. člena v delu, ki določa pouk neobveznega drugega tujega jezika, 20.a, drugi odstavek 28. člena, 38. (razen drugega stavka šestega odstavka), 39., 61., 63., 64., prvi odstavek 67. člena, prvi in drugi odstavek 35. člena, četrty in peti odstavek 69. člena in 83. člena.

Ne glede na določbe 12. člena tega zakona se za šolsko leto 2012/2013 šesta alineja desetega odstavka 95. člena glasi:

»– zaključne ocene učenca pri posameznih predmetih v 9. razredu, pri predmetih tehnika in tehnologija ter državljanska in domovinska vzgoja ter etika pa zaključni oceni iz 8. razreda,«.

18.

ZAKON O VRTCIH

84. člen

V Zakonu o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09 - ZIUZGK, 36/10, 62/10 - ZUPJS, 94/10 - ZIU in 40/11 - ZUPJS) se v drugem odstavku 17. člena besedilo »za največ dva otroka« nadomesti z besedilom »za največ tri otroke«.

Drugi in tretji stavek tretjega odstavka se spremenita, tako da se glasita:

»Dnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj pet ur dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj tri ure dnevno. Poldnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj dve uri dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj eno uro dnevno.«.

85. člen

Za 24. a členom se doda nov 24. b člen, ki se glasi:

»24. b člen
(sofinanciranje varuha predšolskih otrok na domu)

Varuhu predšolskih otrok na domu se iz proračuna občine zagotavljajo sredstva za namen sofinanciranja plačil staršev za varstvo otroka, ki ni bil sprejet v javni vrtec in je uvrščen na čakalni seznam. Varuhu pripadajo sredstva v višini 20 % cene programa, v katerega bi bil otrok vključen, če bi bil sprejet v vrtec.

Sredstva zagotavlja občina, v kateri imajo otrokovi starši stalno prebivališče oziroma občina, v kateri ima otrok stalno prebivališče skupaj z vsaj enim od staršev, za čas, ko je otrok uvrščen na čakalni seznam javnega vrtca.

Javni vrtec, v katerega je otrok vpisan, je dolžan občini na njeno zahtevo posredovati vse podatke iz čakalnega seznama, na podlagi katerega se otroku prizna upravičenje do sofinanciranja varstva otrok.

Podrobnejše pogoje za sofinanciranje plačil staršev za varstvo otrok pri varuhu se določi v pogodbi, ki jo skleneta občina in varuh.«.

86. člen

V 29. členu se črtata drugi in tretji odstavek.

87. člen

V 32. členu se četrti odstavek spremeni, tako da se glasi:

»Plačilo staršev za vrtec se določi v skladu z zakonom, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Če je v vrtec vključen več kakor en otrok iz iste družine, starši za starejšega otroka plačajo za en razred nižjo ceno.«.

88. člen

V 34. členu se črtajo šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek.

89. člen

V tretjem odstavku 41. člena se besedilo »30 ur« nadomesti z besedilom »32,5 ur«.

90. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 25/08) se v 31. členu črta tretja alineja drugega odstavka.

19.
ZAKON O USMERJANJU OTROK S POSEBNIMI POTREBAMI

91. člen

Ne glede na določbo 53. člena Zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 58/11, v nadaljnjem besedilu: ZUOPP-1) se ZUOPP-1 začne uporabljati 1. januarja 2013.

92. člen

Učna pomoč kot oblika dodatne strokovne pomoči se, ne glede na določbe ZUOPP-1 in pravilnika, ki ureja dodatno strokovno in fizično pomoč za otroke in mladostnike s posebnimi potrebami, v postopkih usmerjanja otrok s posebnimi potrebami z dnem uveljavitve tega zakona ne določa več.

20. ZAKON O ŠOLSKI PREHRANI

93. člen

Ne glede na določbe Zakona o šolski prehrani (Uradni list RS, št. 43/10) je od 1. septembra 2012 do splošne subvencije upravičen samo tisti učenec oziroma dijak, ki mu je priznana pravica do dodatne subvencije v višini 1/3 cene malice.

Do splošne subvencije je učenec oziroma dijak iz prejšnjega odstavka upravičen od dneva, ko mu je priznana pravica do dodatne subvencije za malico v višini 1/3 cene malice.

21. ZAKON O PRAZNIKIH IN DELA PROSTIH DNEVIH V REPUBLIKI SLOVENIJI

94. člen

V Zakonu o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo in 52/10) se v prvem odstavku 1. člena prva in četrta alineja spremenita tako, da se glasita:

- » - 1. januar, novo leto
- 1. maj, praznik dela«.

22. ZAKON O OBVEZNIH ZAVAROVANJIH V PROMETU

95. člen

V Zakonu o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 93/07 - uradno prečiščeno besedilo) se peti odstavek 18. člena spremeni tako, da se glasi:

»Vnaprejšnja pavšalna odškodnina iz prejšnjega odstavka znaša 8,5% od obračunane kosmate zavarovalne premije za obvezno avtomobilsko zavarovanje.«.

23. ZAKON O ODPRAVI POSLEDIC NARAVNIH NESREČ

96. člen

V Zakonu o odpravi posledic naravnih nesreč (Uradni list RS, št. 114/05-uradno prečiščeno besedilo, 90/07 in 102/07) se drugi odstavek 4. člena črta.

97. člen

V petem odstavku 17. člena se besedilo »ali oseba zasebnega prava« nadomesti z besedilom »ali v lasti osebe zasebnega prava«.

98. člen

Prvi odstavek 26. člena se spremeni tako, da glasi:

»(1) Za obnovo gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva v lasti osebe zasebnega prava se lahko dodeli od sredstev, predvidenih v programu odprave posledic škode v kmetijstvu, za odpravo posledic naravne nesreče največ 60%, če gre za odpravo posledic naravne nesreče in je objekt zavarovan.«.

V drugem odstavku 26. člena se črta tretja alineja.

24.

ZAKON O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH

99. člen

V Zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo in 10/08) se v prvem odstavku 43. člena beseda »dvainpolkratnika« nadomesti z besedo »enaipolkratnika«.

100. člen

Prvi odstavek 44. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Starševsko nadomestilo, razen porodniškega nadomestila za polno odsotnost z dela za prvih 180 dni znaša 90 % osnove, za nadaljnje dneve pa 80% osnove. Starševsko nadomestilo znaša 100% osnove, kadar osnova ne presega 740,00 eurov«.

101. člen

V 64. členu se za besedo »Sloveniji« doda besedilo »in povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 64% neto povprečne plače skladno z določili Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10 in 40/11), ki se uporabljajo za odločanje o pravici do otroškega dodatka. Za potrebe tega člena centri za socialno delo iz centralne zbirke podatkov iz 49. člena ZUPJS obdelujejo osebne podatke, ki jih potrebujejo pri odločanju o pravici po tem členu.«.

102. člen

V prvem odstavku 77. člena se za besedo »Sloveniji« doda besedilo: »in povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 64% neto povprečne plače skladno z določili Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10 in 40/11), ki se uporabljajo za odločanje o pravici do otroškega dodatka. Za potrebe tega člena centri za socialno delo iz centralne zbirke podatkov iz 49. člena ZUPJS obdelujejo osebne podatke, ki jih potrebujejo pri odločanju o pravici po tem členu.".

25.

ZAKON O JAVNEM JAMSTVENEM IN PREŽIVNINSKEM SKLADU REPUBLIKE SLOVENIJE

103. člen

V Zakonu o Javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 78/06 – uradno prečiščeno besedilo) se peti odstavek 21.d člena spremeni tako, da se glasi:

»Višina nadomestila preživnine se ne usklajuje. Nadomestilo preživnine, določeno s tem zakonom, se izplačuje v znesku, usklajenem na podlagi količnika uskladitve preživnin in nadomestil preživnin za leto 2012.«.

26.

ZAKON O SUBVENCIONIRANJU ŠTUDENTSKE PREHRANE

104. člen

V Zakonu o subvencioniranju študentske prehrane (Uradni list RS, št. 74/07 – uradno prečiščeno besedilo in 33/09) se v 7. členu doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na določbi prejšnjih dveh odstavkov upravičenci nimajo pravice do subvencioniranega obroka od 15. julija do vključno 15. avgusta. Subvencionirani obroki se lahko nudijo le od 8.00 ure do 20.00 ure.«.

27.

ZAKON O ŠTIPENDIRANJU

105. člen

V Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07 (63/07-popr.), 40/09, 62/10-ZUPJS in 40/11-ZUPJS-a) se v 26. členu črta prva alineja.

27. člen se črta.

Ne glede na določbo tretjega odstavka 33. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07 (63/07-popr.), 40/09, 62/10 - ZUPJS in 40/11- ZUPJS-A) Sklad v letih 2012, 2013, 2014 ne objavi javnega razpisa za podelitev nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju.

28.

ZAKON O UREJANJU TRGA DELA

106. člen

V Zakonu o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10) se četrti odstavek 9. člena črta.

107. člen

V 60. členu se v peti alineji število »19« nadomesti s številom »18«.

Šesta alineja se črta.

108. člen

Prvi stavek prvega odstavka 62. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Denarno nadomestilo se prva dva meseca izplačuje v višini 70 odstotkov od osnove.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Najvišji znesek denarnega nadomestila ne sme biti višji od 892,50 eurov.«.

109. člen

V 64. členu se črta četrta alineja prvega odstavka.

29.
ZAKON O VOJNIH INVALIDIH

110. člen

V Zakonu o vojnih invalidih (Uradni list RS, št. 63/95, 62/96 - skl. US, 2/97 - Odl.US, 19/97, 21/97 - popr., 75/97, 19/00 - Skl.US, 11/06 - Odl.US, 61/06 - ZDru-1 in 114/06 -ZUTPG) se črta 6. točka 11. člena.

111. člen

30. člen se črta.

112. člen

V prvem odstavku 54. člena se za besedilom »pred zdravniško komisijo« črta besedilo »ali zaradi zdraviliškega in klimatskega zdravljenja«.

V drugem odstavku 54. člena se za besedilom »če mu je priznana pravica do dodatka za pomoč in postrežbo« črta besedilo »ali mu je določen spremljevalec za pot na zdraviliško in klimatsko zdravljenje«.

Tretji odstavek 54. člena se črta.

113. člen

Besedilo 86. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Invalidnina in družinska invalidnina, dodatek za posebno invalidnost, dodatek za pomoč in postrežbo, invalidski dodatek in družinski dodatek ter oskrbnina se izplačujejo v mesečnih zneskih za nazaj.

Mesečni denarni prejemki po tem zakonu dospejo v izplačilo zadnjega dne v mesecu, za katerega se opravi izplačilo.«.

114. člen

Besedilo 95. člena se spremeni tako, da se glasi:

»O pravicah po tem zakonu odloča upravna enota po dokončnosti odločbe o priznanju statusa vojnega invalida oziroma priznanju pravice do družinske invalidnine.«.

115. člen

101., 102. in 103. člen se črtajo.

30. ZAKON O VOJNIH VETERANIH

116. člen

V Zakonu o vojnih veteranih (Uradni list RS, št. 59/06 - uradno prečiščeno besedilo, 61/06 - ZDru-1 in 101/06 - Odl.US) se v 5. členu črta 5. točka.

117. člen

Prvi odstavek 6. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Pravico do varstva po tem zakonu ima vojni veteran, ko dopolni 55 let starosti ali je pri njemu nastala trajna popolna izguba delovne zmožnosti.«.

118. člen

Prvi odstavek 15. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Vojnemu veteranu se zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja, če prejema veteranski dodatek ali če izpolnjuje pogoje za pridobitev veteranskega dodatka.«.

119. člen

16. člen se črta.

120. člen

28. člen se črta.

31.
ZAKON O ŽRTVAH VOJNEGA NASILJA

121. člen

V Zakonu o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 18/03 - uradno prečiščeno besedilo, 54/04 - ZDoh-1, 56/04 - popr., 62/04 - popr., 63/04 - popr., 68/05 - Odl.US, 61/06 - ZDru-1, 114/06 - ZUTPG, 118/06 - Odl.US in 72/09) se v 8. členu črta 2. in 3. točka.

122. člen

11. člen se črta.

123. člen

12. člen se črta.

124. člen

Tretji odstavek 22. člena se črta.

32.
ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

125. člen

V Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev se za 37. členom doda nov 37. a člen, ki se glasi:

»(1) Odločba, s katero se odloči o pravici po tem zakonu, se vroča z dostavo v hišni predalčnik. Šteje se, da je vročitev opravljena 21. dan od dneva odpreme. Dan odpreme se na odločbi označi.

(2) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršljiva z dnem odpreme odločbe stranki.«.

126. člen

Za 42.b členom doda nov 42.c člen, ki se glasi:

»42.c člen

(1) Upravičenec se lahko odpove pravici do javnih sredstev tudi po vročitvi odločbe, s katero mu je bila priznana pravica. V tem primeru center za socialno delo izda odločbo, s katero razveljavi odločbo o priznanju pravice, s prvim dnem naslednjega meseca v katerem se je upravičenec odpovedal pravici ali s prvim dnem naslednjega meseca po mesecu zadnjega plačila, če je le to bilo izplačano po mesecu odpovedi pravici.

(2) V primeru odpovedi iz prejšnjega odstavka, stranka ne more uveljavljati iste pravice v obdobju, za katerega mu je bila priznana razveljavljena pravica.«.

33. ZAKON O SOCIALNOVARSTVENIH PREJEMKIH

127. člen

(1) Ne glede na prvi odstavek 8. člena Zakona o socialno varstvenih prejemkih (Uradni list RS, št. 61/10 in 40/11; v nadaljnjem besedilu: ZSVarPre), osnovni znesek minimalnega dohodka od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 znaša 260,00 eurov.

(2) Ne glede na drugi odstavek 23. člena ZSVarPre se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz prvega odstavka 20. člena ZSVarPre, vendar v obdobju dvanajstih mesecev pred mesecem vložitve vloge, upoštevajo, če dosegajo ali presegajo višino 13.780,00 eurov.

(3) Ne glede na 5. točko prvega odstavka 24. člena ZSVarPre se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 kot premoženje po ZSVarPre ne upoštevajo osebni avtomobili ali enosledna vozila v vrednosti do višine 8.060,00 eurov.

(4) Ne glede na 5., 10., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka 26. člena ZSVarPre se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 višine minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana, v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka, povečajo za 0,1 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(5) Ne glede na prvi odstavek 27. člena ZSVarPre se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 denarna socialna pomoč ne dodeli samski osebi ali družini, ki ima prihranke oziroma premoženje, ki se upoštevajo po ZSVarPre, ki dosega ali presega 13.780,00 eurov.

(6) Ne glede na četrti odstavek 32. člena ZSVarPre, 8.a člen in drugi odstavek 9.a člena Zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83 ter Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A; v nadaljnjem besedilu: ZDVDTP), se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 višina transferjev za osebe, ki jih določa ZDVDTP, določi v višini, kot je določena s Sklepom o usklajenih višinah transferjev, ki so določeni v nominalnih zneskih ter o odstotku uskladitve drugih transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji od 1. julija 2011 (Uradni list RS, št. 57/11), za nadomestilo za invalidnost in za dodatek za tujo nego in pomoč.

(7) Ne glede na 1. točko drugega odstavka 50. člena ZSVarPre se višina minimalnega dohodka, določena v skladu s prvim odstavkom 50. člena ZSVarPre, v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena ZSVarPre, od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 poveča za 0,73 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(8) Ne glede na 2. točko drugega odstavka 50. člena ZSVarPre se višina minimalnega dohodka, določena v skladu s prvim odstavkom 50. člena ZSVarPre, od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena ZSVarPre, poveča za 0,36 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(9) Ne glede na prvi odstavek in 1. točko četrtega odstavka 51. člena ZSVarPre se višina varstvenega dodatka od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 določi v višini 0,73 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(10) Ne glede na 2. točko četrtega odstavka 51. člena ZSVarPre se višina varstvenega dodatka od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 določi v višini 0,36 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

34.

ZAKON O USKLAJEVANJU TRASFERJEV POSAMEZNIKOM IN GOSPODINJSTVOM V REPUBLIKI SLOVENIJI

128. člen

Transferji posameznikom in gospodinjstvom, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 98/09 – ZIUZGK, 62/10 – ZUPJS, 85/10 in 94/10 – ZIU) se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 ne usklajujejo.

35.

ZAKON O VERSKI SVOBODI

129. člen

V Zakonu o verski svobodi (Uradni list RS, št. 14/07 in 46/10 - Odl-US,) se v prvem odstavku 27. člena število »60« nadomesti s številom »48«.

36.

ZAKON O ALTERNATIVNEM REŠEVANJU SODNIH SPOROV

130. člen

V Zakonu o alternativnem reševanju sodnih sporov (Uradni list RS, št. 97/09) se v 7. členu dodata nov peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Sodišča in izvajalci smejo na seznam uvrstiti tudi sodnike, ki izpolnjujejo pogoje za uvrstitev na seznam iz 8. člena tega zakona.

(6) Sodnik, ki je uvrščen na seznam, sme izvajati mediacijo le v sporu, v katerem ni pristojen za nobenega od sodnih postopkov, povezanih s tem sporom.«.

131. člen

V 13. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Stroške izobraževanja in usposabljanja iz prejšnjega odstavka krijejo nevtralne tretje osebe same.«.

132. člen

V 17. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Sodniku, ki izvaja alternativno reševanje sporov med delovnim časom, ne pripadata nagrada in povračilo potnih stroškov iz prejšnjega odstavka.«.

133. člen

V 21. členu se črtata drugi in tretji odstavek.

37.

ZAKON O PRAVNIŠKEM DRŽAVNEM IZPITU

134. člen

V Zakonu o pravniškem državnem izpitu (Uradni list RS, št. 83/03 - uradno prečiščeno besedilo in 111/07) se 19.b člen spremeni tako, da se glasi:

»19.b člen

Stroške izpita krije kandidat. Stroške mora plačati najpozneje v osmih dneh po izstavitvi računa. Višino stroškov predpiše minister, pristojen za pravosodje, upoštevajoč obseg priznanega dela izpita.

V odločbi, s katero se posameznemu kandidatu dovoli pristop k izpitu, se določi višina stroškov izpita, ki jih mora kandidat plačati na podlagi izstavljenega računa, in navede rok plačila. Če račun ni plačan v roku iz prejšnjega odstavka, kandidatu ni dovoljen pristop k izpitu, na kar se kandidata posebej pisno opozori v odločbi.

Če se kandidat iz upravičenih razlogov ne udeleži izpita ali iz upravičenih razlogov odstopi med opravljanjem izpita, se mu del stroškov vrne. Višino vračila določi minister, pristojen za pravosodje, upoštevajoč fazo izpita, v kateri kandidat odstopi od izpita ali se je ne udeleži.

Če se kandidat brez upravičenega razloga ne udeleži izpita ali brez upravičenega razloga odstopi med opravljanjem izpita, se mu stroški ne vrnejo.«.

38.

ZAKON O SISTEMU PLAČ V JAVNEM SEKTORJU

135. člen

(znižanje osnovne plače in primerljivi znesek plače)

(1) V Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09-uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10-ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11-ZDIU12) se plačna lestvica iz Priloge 1 spremeni tako, da se osnovne plače plačnih razredov znižajo za 10 odstotkov. Plačna lestvica iz prejšnjega stavka je sestavni del in priloga tega zakona.

(2) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so prejeli razliko do zneska plače, določenega po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki so se uporabljali do začetka obračuna plač po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, na podlagi prvega odstavka 49. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 - uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10-ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11-ZDIU12), se s 1. junijem 2012 ta razlika (A040), preneha izplačevati.

39.
ZAKON O JAVNIH USLUŽBENCIH

136. člen

V Zakonu o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 - uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 - ZTFI-A in 69/08 - ZZavr-E) se osmi odstavek 83. člena spremeni tako, da se glasi:

»(8) Uradniku, ki mu preneha položaj po četrtem odstavku tega člena ali je razrešen po petem odstavku tega člena, pa pred imenovanjem na položaj ni imel statusa uradnika, predstojnik lahko do izteka dobe imenovanja na položaj, zagotovi delovno mesto v istem ali drugem organu, na katerem se delo opravlja v nazivu iste stopnje, kot se opravlja delo na položaju, s katerega je bil uradnik razrešen. V primeru, da mu predstojnik takšnega delovnega mesta ne zagotovi, uradniku s prenehanjem položaja preneha delovno razmerje, ima pa pravico do odpravnine v višini ene povprečne mesečne bruto plače za vsako polno leto do izteka dobe imenovanja na položaj. Če je s položaja razrešen uradnik, ki mu do izteka mandata manjka manj kot eno leto, ima pravico do sorazmernega deleža odpravnine iz prejšnjega stavka.«

40.
ZAKON O DOHODNINI

137. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11– uradno prečiščeno besedilo in 24/12) se v prvem odstavku 132. člena stopnja »20%« nadomesti s stopnjo »25%«.

41.
ZAKON O DAVKU OD DOBIČKA OD ODSVOJITVE IZVEDENIH FINANČNIH INSTRUMENTOV

138. člen

V Zakonu o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 65/08) se v prvem odstavku 14. člena stopnja »20%« nadomesti s stopnjo »25%«.

42.
ZAKON O DAVKU NA VODNA PLOVILA

139. člen

V Zakonu o davku na vodna plovila (Uradni list RS, št. 117/06; v nadaljnjem besedilu: ZDVP) se v 3. členu za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena so prihodki od dodatnega davka od plovil iz 5.a člena tega zakona prihodek državnega proračuna.«.

140. člen

Za 5. členom se doda 5.a člen, ki se glasi:

»5.a člen
(dodatni davek na vodna plovila)

(1) Od plovil iz 2. člena tega zakona se poleg davka iz 5. člena tega zakona plačuje tudi dodatni davek na vodna plovila.

(2) Dodatni davek se ugotovi na način, kot je določen s 5. členom tega zakona, pri čemer se za določitev davčne obveznosti upoštevajo zneski iz naslednje tabele:

Razred dolžine plovila (v metrih)		Splošni del obveznosti za plovilo (v eurih)	Obveznost za vsak meter plovila (v eurih)	Obveznost za vsak kilovat moči pogona (v eurih)
Nad	Do			
5	8	2,00	0,50	0,10
8	12	10,00	2,00	1,00
12		20,00	3,50	2,00

(3) Pri ugotavljanju davčne obveznosti iz naslova dodatnega davka na vodna plovila se upoštevajo 6. do 8. člen tega zakona.«.

141. člen

V 6. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčno obveznost, ugotovljeno v skladu z drugim in četrtem odstavkom 5. člena tega zakona, se glede na življenjsko dobo plovila zniža za 5 % za vsako dopolnjeno leto starosti plovila, vendar preostanek davčne obveznosti ne sme biti nižji od 50 % davčne obveznosti za novo plovilo.«.

Drugi in tretji odstavek se črtata.

Dosedanji četrti odstavek postane drugi odstavek.

142. člen

V 9. členu se v šesti alinei prvega odstavka besedilo »leto vgradnje oziroma namestitve« nadomesti z besedilom »leto izdelave«.

**43.
ZAKON O DAVKU NA MOTORNA VOZILA**

Pribitek k davku na motorna vozila

143. člen
(dodatni davek na motorna vozila)

V Zakonu o davku na motorna vozila (Uradni list RS, št. 52/99, 42/04, 47/06 in 9/10) se 6.a člen spremeni tako da se glasi:

»6.a člen
(pribitek k davku na motorna vozila)

Za motorna vozila iz tarifnih oznak 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33, 8703 90 in 8711, ki izpolnjujejo pogoje, določene s tem členom, se poleg davka, določenega v skladu s 6. členom tega zakona, plačuje še dodatni davek glede na prostornino motorja.

Dodatni davek se plačuje od davčne osnove, določene v skladu s 6. členom tega zakona. Določbe tega zakona, ki se nanašajo na oprostitve plačila davka oziroma na pravico do vračila davka, se nanašajo tudi na dodatni davek iz tega člena.

Stopnja dodatnega davka za motorna vozila iz tarifnih oznak 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33 in 8703 90, razen za trikolesa in štirikolesa, je odvisna od prostornine motorja in znaša:

Če je prostornina motorja (v cm ³)	je stopnja pribitka k davku (%) od davčne osnove
Do 2.499	0
od 2.500 – 2.999	8
nad 3.000 – 3.499	10
nad 3.500 – 3.999	13
nad 4.000	16

Stopnja dodatnega davka za motorna vozila iz tarifne oznake 8711 ter za trikolesa in štirikolesa je odvisna od prostornine motorja in znaša:

Če je prostornina motorja (v cm ³)	je stopnja pribitka k davku (%) od davčne osnove
Do 999	0
Od 1.000	5

Davčni zavezanci, ki v skladu s tem zakonom obračunavajo svojo davčno obveznost mesečno, v davčnem obračunu ločeno izkažejo tudi obveznost iz naslova dodatnega davka v skladu s tem členom.«.

144. člen

V 8. členu se v drugem odstavku:

- za besedilom »moči motorja v kW,« doda besedilo »prostornini motorja v ccm,«
- ter za besedama »stopnji davka« besedica »in« nadomesti z vejico, na koncu pa črta pika in doda besedilo »ter o stopnji dodatnega davka in znesku obračunanega dodatnega davka.«.

V četrtem odstavku se za besedami »stopnja davka« besedica »in« nadomesti z vejico, na koncu odstavka pa se črta pika in doda besedilo »ter stopnja dodatnega davka in znesek obračunanega dodatnega davka«.

145. člen.

V tretjem odstavku 8.a člena se za besedilom »moči motorja v kW,« doda besedilo »in prostornini motorja v ccm,«.

146. člen.

V 11.a členu se v drugem odstavku v četrti alineji za besedama »in moč« doda besedi »ter prostornina«.

44. ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

147. člen

V Zakonu o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09 in 51/10) se šesti odstavek 34. a člena spremeni tako, da se glasi:

»Članu občinskega sveta, razen podžupanu, pripada sejnina za udeležbo na seji občinskega sveta ali seji delovnega telesa občinskega sveta. Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplača posameznemu članu občinskega sveta, ne sme presegati 7,5 % plače župana. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.«.

45. člen ŠTUDENTSKO DELO

148. člen

(namen zakona in proračunski sklad)

(1) Ne glede na določbi sedmega in devetega odstavka 6. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 – odl. US) se z namenom zagotovitve zadostnega obsega sredstev za štipendije, ki se podeljujejo na podlagi Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07-popr., 40/09 in 62/10-ZUPJS), s tem zakonom ustanovi proračunski sklad ministrstva, pristojnega za delo (v nadaljnjem besedilu: proračunski sklad ministrstva).

(2) Viri financiranja proračunskega sklada ministrstva so:

- dajatev iz študentskega dela,
- drugi prihodki iz javnih sredstev in sredstev evropskih strukturnih skladov in
- donacije.

(3) Obresti od upravljanja s sredstvi proračunskega sklada ministrstva so prihodek proračunskega sklada ministrstva.

149. člen

(višina in delitev koncesijske dajatve)

(1) Ne glede na določbo šestega odstavka 6. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odl. US) organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo

začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6b. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 – odl. US) (v nadaljnjem besedilu: organizacije), obračunavajo 23% koncesijsko dajatev od prejemkov, izplačanih tem osebam.

(2) Ne glede na določbe sedmega, osmega in desetega odstavka 6. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odl. US):

a) organizacije do 31. decembra 2012 namenijo:

- 63 % obračunanih sredstev iz koncesijske dajatve v proračunski sklad ministrstva,
- 17,4 % obračunanih sredstev iz koncesijske dajatve za delovanje študentske organizacije, organizaciji pa se priznajo stroški v višini 19,6 % obračunanih sredstev iz koncesijske dajatve;

b) organizacije od 1. januarja 2013 do prenehanja veljavnosti tega zakona namenijo:

- 67 % obračunanih sredstev iz koncesijske dajatve v proračunski sklad ministrstva,
- 16,5 % obračunanih sredstev iz koncesijske dajatve za delovanje študentske organizacije, organizaciji pa se priznajo stroški v višini 16,5 % obračunanih sredstev iz koncesijske dajatve.

150. člen

(zbiranje in odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve v proračunski sklad ministrstva)

(1) Organizacije nakazujejo v proračunski sklad ministrstva sredstva iz koncesijske dajatve za sofinanciranje štipendij.

(2) Osnova za obračun koncesijske dajatve iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona je fakturirani prihodek od dejavnosti posredovanja začasnih in občnih del dijakom in študentom za pretekli mesec. Obračun sredstev iz koncesijske dajatve organizacije predložijo davčnemu organu, pristojnemu za obračunavanje in plačevanje davka na dodatno vrednost, 18. dne v mesecu. V primeru, če je ta dan dela prost, organizacija predloži obračun sredstev iz koncesijske dajatve prvi naslednji delovni dan. Obračunana sredstva iz koncesijske dajatve organizacije nakažejo v proračunski sklad ministrstva na dan predložitve obračuna.

151. člen

(nadzor nad zbiranjem in odvajanjem sredstev iz koncesijske dajatve)

Zbiranje in odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve nadzira Davčna inšpekcija Republike Slovenije.

46.

DODATNE OBREMENITVE NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

46.1 Protikrizni davek na nepremično premoženje

152. člen

(vsebina poglavja zakona)

Ta poglavje določa obveznost in način plačevanja protikriznega davka na nepremično premoženje (v nadaljevanju: protikrizni davek). Protikrizni davek se odmerja do vključno leta 2014.

153. člen
(pripadnost davka)

Prihodki od protikriznega davka pripadajo proračunu Republike Slovenije.

154. člen
(predmet obdavčitve)

(1) S protikriznim davkom se obdavčijo nepremičnine na območju Republike Slovenije, kot so po stanju na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja, določene v registru nepremičnin, ki pripadajo istemu lastniku, kadar njihova skupna vrednost znaša najmanj 1,000.000 eurov.

(2) Za nepremičnine po prejšnjem odstavku se štejejo vse nepremičnine, razen nepremičnine za poslovno in industrijsko rabo ter javni namen.

(3) Za določitev nepremičnin za industrijsko in poslovno rabo ter javni namen se upošteva vrsta rabe, kot je nepremičninam v registru nepremičnin določena z modeli vrednotenja na podlagi predpisov o množičnem vrednotenju nepremičnin.

155. člen
(zavezanci)

(1) Davčni zavezanec je fizična ali pravna oseba, ki je na dan 1. januarja leta, za katerega se odmerja davek, evidentirana v registru nepremičnin kot lastnik nepremičnin.

(2) V primeru solastnine ali skupne lastnine na nepremičnini je davčni zavezanec vsak solastnik ali skupni lastnik sorazmerno s svojim lastniškim deležem. Če solastniški deleži v registru nepremičnin niso določeni ali jih ni mogoče določiti, se za potrebe tega zakona šteje, da so enaki.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za nepremičnino v lasti Republike Slovenije ali občine, ki ji je v registru nepremičnin določen upravljavec, davčni zavezanec upravljavec nepremičnine, ki je na dan 1. januarja leta, za katerega se odmerja davek, evidentiran v registru nepremičnin.

156. člen
(davčna osnova)

Davčna osnova je seštevek posplošene tržne vrednosti nepremičnin v lasti istega lastnika, ugotovljene s predpisi o množičnem vrednotenju nepremičnin in pripisane nepremičninam v registru nepremičnin 1. januarja leta, za katerega se odmerja davek.

157. člen
(davčna stopnja)

Davčna stopnja se odmerja od davčne osnove in znaša 0,1 %.

158. člen
(odmera in posebnosti glede plačila davka)

(1) Davčni organ odmeri davek za tekoče leto na podlagi podatkov o nepremičninah, o lastnikih nepremičnin in o posplošeni tržni vrednosti nepremičnin, kot so evidentirani v registru nepremičnin, ter po davčni stopnji iz prejšnjega člena tega zakona.

(2) Davčni organ odmeri davek z odločbo, ki jo izda do 31. maja za tekoče leto.

(3) Organ, pristojen za evidentiranje nepremičnin in množično vrednotenje nepremičnin, pošlje podatke o nepremičninah, ki so predmet obdavčitve, o njihovi posplošeni tržni vrednosti ter o lastnikih oziroma upravljavcih po stanju v registru nepremičnin na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja, davčnemu organu enkrat letno in sicer najkasneje do 1. marca leta, za katero se davek odmerja.

(4) Glede plačila v obrokih se smiselno uporabljata drugi stavek prvega odstavka in drugi odstavek 387. čena Zakona o davčnem postopku (Uradni list, RS, št. 13/11-UPB4).

159. člen
(uporaba drugih predpisov)

Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določene s tem poglavjem zakona, se uporabljajo določbe predpisov, ki urejajo davčni postopek oziroma davčno službo.

46.2 Davek na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč

160. člen
(vsebina zakona)

S tem poglavjem zakona se določa obveznost in način plačevanja davka na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč.

161. člen
(pripadnost davka)

Prihodki od davka pripadajo proračunu Republike Slovenije.

162. člen
(predmet obdavčitve)

(1) Z davkom na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč se obdavči kapitalski dobiček od prodaje zemljišč, ki se ob odsvojitvi štejejo za zemljišča za gradnjo stavb.

(2) Zemljišča za gradnjo stavb za namene tega zakona so zemljišča, ki so kot zemljišča za gradnjo stavb evidentirana v registru nepremičnin v skladu s predpisi o množičnem vrednotenju nepremičnin ali zemljišča, ki so stavbna zemljišča, za katera občina potrdi, da ustrezajo kriterijem za določitev zemljišč za gradnjo stavb.

(3) Pri ugotavljanju davčne obveznosti se upoštevajo prodaje zemljišč od dneva uveljavitve tega zakona dalje, ne glede na to, kdaj je bilo zemljišče pridobljeno ali kdaj je prišlo do spremembe namembnosti.

163. člen
(zavezanec)

Davčni zavezanec za davek po tem poglavju je prodajalec zemljišča.

164. člen
(davčna osnova)

(1) Davčna osnova je razlika med vrednostjo zemljišča ob odsvojitvi, zmanjšano za stroške odsvojitve in vrednostjo zemljišča ob pridobitvi, povečano za stroške pridobitve. Kot stroški pridobitve oziroma stroški odsvojitve se štejejo stroški, ki se po zakonu, ki ureja dohodnino, priznajo kot stroški odsvojitve oziroma stroški pridobitve kapitala.

(2) Če je bilo zemljišče pridobljeno pred 1. junijem 2012, se kot vrednost zemljišča ob pridobitvi šteje posplošena tržna vrednost, kot bi bila zanj določena na dan 1. junij 2012 s sistemom množičnega vrednotenja ob upoštevanju rabe zemljišča pred spremembo namembnosti v zemljišče za gradnjo stavb. Ne glede na prejšnji stavek lahko davčni zavezanec dokazuje vrednost zemljišča ob pridobitvi z listino o pridobitvi zemljišča.

(3) Če je vrednost zemljišča ob odsvojitvi, kot jo izkazuje listina o odsvojitvi nižja, kot bi bila posplošena tržna vrednost takega zemljišča ob upoštevanju spremembe namembnosti, se kot vrednost zemljišča ob odsvojitvi šteje posplošena tržna vrednost, kot bi bila na dan odsvojitve določena zemljišču ob upoštevanju spremembe namembnosti v zemljišče za gradnjo stavb.

165. člen
(davčne stopnje)

Davčne stopnje za davek na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišča znašajo:

- 25 %, če je od spremembe namembnosti v zemljišče za gradnjo stavb minilo manj kot eno leto,
- 15 %, če je od spremembe namembnosti v zemljišče za gradnjo stavb minilo od enega do tri leta, in
- 5 %, če je od spremembe namembnosti v zemljišče za gradnjo stavb minilo od treh let do vključno deset let.

166. člen
(napoved in odmera davka)

(1) Davek odmeri davčni organ v rokih in na način, kot je določen za odmero dohodnine od dobička iz kapitala v primeru odsvojitve nepremičnine.

(2) Napoved za odmero davka na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč mora zavezanec predložiti na obrazcu za napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala. Obrazcu mora priložiti dokazilo občine o spremembi namembnosti zemljišča v zemljišče za gradnjo stavb, iz katerega mora biti razviden datum spremembe namembnosti.

167. člen
(uporaba drugih predpisov)

(1) Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določene s tem poglavjem zakona, se uporabljajo določbe zakonov, ki urejajo davčni postopek in davčno službo.

(2) Nevložitev napovedi za odmero davka v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena tega zakona ali nevložitev napovedi za odmero davka v predpisanem roku oziroma na predpisan način se šteje za davčni prekršek v smislu 394. oziroma 397. člena Zakona o davčnem postopku.

(3) Navajanje nepopolnih, nepravilnih ali neresničnih podatkov v napovedi za odmero davka iz drugega odstavka prejšnjega člena se šteje za davčni prekršek v smislu 395. oziroma 397. člena Zakona o davčnem postopku.

47.
ZAČASNI UKREPI

47.1 Na področju sofinanciranja investicij občin

168. člen
(sofinanciranje investicij občin)

Ne glede na drugi odstavek 21. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 94/10 - ZIU in 36/11; v nadaljnjem besedilu: ZFO-1) se del sredstev za sofinanciranje investicij občin iz prvega odstavka 21. člena ZFO-1 zagotavlja v letu 2013 in 2014 v višini 4 % skupne primerne porabe občin.«.

47.2 Na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja

ZAKON O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU

169. člen
(usklajevanje pokojnin in drugih nadomestil ter prejemkov)

(1) Pokojnine in drugi prejemki, priznani na podlagi pravic iz 4. in 431. člena ZPIZ-1, ter osnove, ki se usklajujejo na podlagi Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 10/08 – ZVarDod, 98/09 – ZIUZGK, 38/10 – ZUKN in 61/10 – ZSVarPre; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-1) se, ne glede na določbe 150.a in 150.b člena ZPIZ-1, do 31. decembra 2012 ne uskladijo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena se pokojnine, za katerih izplačilo zagotavlja Republika Slovenija del sredstev iz državnega proračuna, v skladu z 232. členom ZPIZ-1, ki na dan pred uveljavitvijo tega zakona oziroma ob uveljavitvi pravice presegajo znesek 622,00 eurov, z dnem uveljavitve tega zakona oziroma pravice uskladijo tako, da se zmanjšajo za:

- 10% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina do 933,00 eurov, pri čemer pa pokojnina ne more znašati manj kot 622,00 eurov;
- 30% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina do 1.244,00 eurov;
- 50% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina nad 1.244,00 eurov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pokojnine, za katerih izplačilo zagotavlja Republika Slovenija celoten del sredstev iz državnega proračuna v skladu z 232. členom ZPIZ-1, ki na dan pred uveljavitvijo tega zakona oziroma ob uveljavitvi pravice presegajo znesek 622,00 eurov, z dnem uveljavitve tega zakona oziroma pravice do pokojnine uskladijo tako, da se zmanjšajo za:

- 10% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina do 933,00 eurov, pri čemer pa pokojnina ne more znašati manj kot 622,00 eurov;
- 15% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina do 1.244,00 eurov;
- 20% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina nad 1.244,00 eurov.

(4) Če pokojnina, usklajena po drugem in tretjem odstavku tega člena presega znesek enainpolkratnika povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na podlagi zadnjih znanih uradnih podatkov o mesečnih plačah, se dodatno uskladi tako, da se zmanjša za celoten znesek, ki je obveznost državnega proračuna, vendar ne pod znesek enainpolkratnika povprečne mesečne neto plače v Republiki Sloveniji na podlagi zadnjih znanih uradnih podatkov o mesečnih plačah.

(5) Če se po uveljavitvi tega zakona spremeni delež sredstev, ki jih za izplačilo pokojnine iz drugega in tretjega odstavka tega člena zagotavlja Republika Slovenija iz državnega proračuna, se pokojnina od prvega dne naslednjega meseca po nastali spremembi proračuna in uskladi na način, določen v drugem in tretjem odstavku tega člena, če so zanj še izpolnjeni pogoji, sicer pa izplačuje v pripadajoči višini.

(6) Določbe drugega do petega odstavka tega člena se ne uporabljajo za pokojnine, za katere zagotavlja Republika Slovenija del oziroma celoten del sredstev iz državnega proračuna v skladu z 232. členom ZPIZ-1, in sicer za:

- pokojnine pripadnikov Teritorialne obrambe Republike Slovenije, policistov, operativnih delavcev kriminalistične in obveščevalno varnostne službe, oboroženih pripadnikov narodne zaščite ter pripadnikov enot za zveze Republike in občin, ki so v vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 26. 6. do 18. 7. 1991 opravljali dolžnosti pri obrambi Republike Slovenije;
- pokojnine žrtev dachavskih procesov;
- pokojnine delavcev pri proizvodnji ter predelavi azbesta;
- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj iz 189. člena ZPIZ-1;
- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj, prebitih v invalidskih podjetjih, za katere po 226. členu ZPIZ-1 niso bili plačani prispevki;
- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj pokojninske dobe iz četrtega odstavka iz 193. in 201. člena ZPIZ-1;
- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj iz 54., 55. oziroma 56. člena ZPIZ-1.

(7) Višji znesek letnega dodatka iz 136.b člena ZPIZ-1 se v letih 2012 in 2013 izplača v višini 367,95 eurov, nižji pa v višini 111,78 eurov. Uživalcem pokojnin in nadomestil iz invalidskega zavarovanja iz druge in tretje alineje prvega odstavka 136.b člena ZPIZ-1 se letni dodatek izplača le, če njihova pokojnina oziroma nadomestilo v mesecu izplačila letnega dodatka ne presega 622,00 eurov.

47.3 ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

ZAKON O UVELJAVLJANJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

170. člen

(1) Ne glede na 2. točko prvega odstavka 18. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10 in 40/11, v nadaljevanju ZUPJS) se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 kot premoženje po ZUPJS ne štejejo osebni avtomobili oziroma enosledna vozila do vrednosti 8.060,00 eurov za vsak avtomobil oziroma enosledno vozilo, in osebno vozilo, prilagojeno prevozu težko gibalno oviranih oseb.

(2) Ne glede na 22. člen Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10 in 40/11, v nadaljevanju ZUPJS) od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 otroški dodatek glede na uvrstitev v dohodkovni razred znaša mesečno:

Dohodkovni razred	Povprečni mesečni dohodek na osebo v % od neto povprečne plače	Znesek otroškega dodatka za otroka do konca osnovne šole ali do 18. leta (v eurih)			Znesek otroškega dodatka za otroka v srednji šoli, vendar najdalj do 18. leta (v eurih)		
		1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok	1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok
1	do 18%	114,31	125,73	137,18	168,31	179,73	243,55
2	nad 18% do 30%	97,73	108,04	118,28	142,73	153,04	206,88
3	nad 30% do 36%	74,48	83,25	91,98	110,48	119,25	162,89
4	nad 36% do 42%	58,75	67,03	75,47	85,75	94,03	128,58
5	nad 42% do 53%	43,24	50,45	57,63	61,24	68,45	92,94
6	nad 53% do 64%	27,40	34,29	41,14	39,10	45,99	64,05

(3) Ne glede na tretji odstavek 62. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/10 in 40/11) se od uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2014 ne glede na določbo prvega odstavka 23. člena Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev do začetka šolskega ali študijskega leta 2014/15 do državne štipendije upravičeni državljani Republike Slovenije, ki so starejši od 18 let in izpolnjujejo druge pogoje po zakonu, ki ureja štipendiranje, in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega 53 % neto povprečne plače na osebo v istem obdobju.

47.4 ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU PLAČ, POVRAČIL STROŠKOV IN NEKATERIH DRUGIH PREJEMKOV ZAPOSLENIH TER DRUGI ZAČASNI UKREPI ZA OMEJEVANJE STROŠKOV V JAVNEM SEKTORJU

171. člen

(veljavnost 47.4 poglavja)

To poglavje velja za javne uslužbence in funkcionarje v državnih organih, upravah samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega

proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: javni sektor).

47.4.1 Plače javnih uslužbencev in funkcionarjev

172. člen

(odprava plačnih nesorazmerij v osnovnih plačah javnih uslužbencev)

Višja osnovna plača, ki pripada javnemu uslužbencu zaradi odprave tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah, se začne izplačevati s 1. junijem 2012, zaradi odprave četrte četrtine pa s 1. januarjem 2013.

173. člen

(odprava nesorazmerij v osnovnih plačah funkcionarjev)

Odprava zadnje tretjine oziroma četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah funkcionarjev se ne glede na določbe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09-uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10-ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11-ZDIU12), Zakona o interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 94/10) in Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11) izvede s 1. januarjem 2013.

174. člen

(obračun in izplačilo plač pravosodnih funkcionarjev)

Sodniki ustavnega sodišča, generalni sekretar ustavnega sodišča, sodniki, državni tožilci in državni pravobranilci so upravičeni do obračuna in izplačila plače v skladu s plačnim razredom, določenim v 16. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 91/09), s 1. januarjem 2013.

175. člen

(znižanje višine nadomestila plače po prenehanju funkcije)

Ne glede na določbe predpisov, ki določajo višino nadomestila plače funkcionarju po prenehanju funkcije, se kot osnova za določitev višine nadomestila plače funkcionarju po prenehanju funkcije upošteva plača funkcionarja, določena v skladu s tem zakonom.

176. člen

(uskladitev osnovnih plač)

Ne glede na določbo prvega odstavka 5. člena Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11) in ne glede na določbo 5. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10 – ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11 – ZDIU12) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov in določb kolektivnih pogodb, ter ne glede na razliko med dejansko in napovedano rastjo cen življenjskih potrebščin se vrednost plačnih razredov iz plačne lestvice do 1. januarja 2014 ne uskladi.

177. člen
(redna delovna uspešnost)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, javnim uslužbencem in funkcionarjem v letu 2013 ne pripada del plače za redno delovno uspešnost.

178. člen
(povečan obseg dela)

(1) Ne glede na prvi odstavek 4. člena Uredbe o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 53/08 in 89/08) in splošnih aktov, ki urejajo plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbence v drugih državnih organih, lahko v letu 2013 višina dela plače javnega uslužbenca za plačilo delovne uspešnosti pri opravljanju rednih delovnih nalog uporabnika proračuna ali projekta, načrtovanega v okviru sprejetega finančnega načrta uporabnika proračuna, znaša največ 20 odstotkov njegove osnovne plače. Če se javnemu uslužbencu izplačuje del plače za plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela tudi iz naslova in sredstev posebnega projekta, lahko del plače znaša skupno (iz obeh naslovov) največ 30 odstotkov njegove osnovne plače.

(2) Javnim uslužbencem, za katere velja Uredba o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 73/05, 103/05, 12/06, 36/06, 46/06, 77/06, 128/06, 37/07, 95/07, 112/07, 104/08, 123/08, 21/09, 61/09, 91/09, 3/10, 27/10, 45/10, 62/10, 88/10, 94/10-ZIU, 10/11, 45/11, 53/11, 86/11 in 26/12), se del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela v letu 2013 izplačuje v skladu z drugim odstavkom 4. člena Uredbe o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 53/08 in 89/08).

(3) Za izplačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela pri opravljanju rednih delovnih nalog lahko v letu 2013 uporabniki proračuna porabijo največ 60 odstotkov sredstev iz prihrankov, določenih v 22. d členu Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10 – ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11 – ZDIU12).

179. člen
(napredovanje javnih uslužbencev)

Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10 – ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11 – ZDIU12) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov, javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letu 2013, v letu 2013 ne napredujejo v višji plačni razred in ne napredujejo v višji naziv. Leto 2013 se ne šteje v napredovalno obdobje za napredovanje v višji plačni razred in v višji naziv.

180. člen
(napredovanje v višji plačni razred in višji naziv)

(1) Ne glede na 16. in 17. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10 – ZIU, 107/10, 35/11 in 110/11 – ZDIU12) in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na prvi odstavek 6. člena Zakona o dodatnih interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 110/11), določbe drugih

predpisov in splošnih aktov, javni uslužbenci in funkcionarji, ki v letu 2012 napredujejo v višji plačni razred, pridobijo pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom s 1. junijem 2013.

(2) Ne glede na drugi odstavek 6. člena Zakona o dodatnih interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 110/11), javni uslužbenci in funkcionarji, ki so v letu 2011 in 2012 napredovali v naziv ali višji naziv in niso pridobili pravice do plače v skladu s pridobljenim nazivom, pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom s 1. junijem 2013.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena in ne glede na prejšnji člen javni uslužbenci in funkcionarji v letu 2012 in 2013 pridobijo naziv ali višji naziv in pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.

47.4.2 POVRAČILA STROŠKOV V ZVEZI Z DELOM IN NEKATERI DRUGI PREJEMKI

181. člen

(uporaba določb zakona glede povračil stroškov in nekaterih drugih prejemkov)

(1) Določbe od drugega odstavka 181. člena do 198. člena tega zakona veljajo do sklenitve kolektivne pogodbe, s katero se uredijo povračila stroškov v zvezi z delom in nekateri drugi prejemki, vendar najdlje do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2,5 odstotka družbenega bruto proizvoda, razen če za posamezno povračilo oziroma prejemek s tem zakonom ni določeno drugače.

(2) Povračila stroškov in drugi prejemki v zvezi z delom pripadajo zaposlenim pod pogoji in v višini, določeni v tem zakonu. V času uporabe tega zakona se za zaposlene v javnem sektorju določbe kolektivnih pogodb, predpisov ter splošnih aktov, ki urejajo povračila stroškov in druge prejemke drugače, ne uporabljajo.

182. člen

(določitev višin prejemkov in povračila stroškov)

(1) V pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu se zaposlenemu ne glede na določbe splošnih aktov in kolektivnih pogodb ne sme določiti povračila stroškov v zvezi z delom in prejemkov iz delovnega razmerja v drugačni višini, kot določa ta zakon.

(2) Če delodajalec ugotovi, da so bili zaposlenemu v nasprotju s prejšnjim odstavkom določeni in izplačani oziroma izplačani višji zneski povračila stroškov iz delovnega razmerja oziroma višji prejemki iz delovnega razmerja, kot bi mu pripadali, je zaposleni dolžan vrniti preveč izplačane zneske. Delodajalec in zaposleni se dogovorita o načinu vrnitve preveč izplačanih zneskov.

(3) Če je določilo o višini prejemka in povračilu stroškov v pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, se uporabljajo določbe tega zakona, kot sestavni del te pogodbe, odločbe ali sklepa.

183. člen

(regres za prehrano)

- (1) Regres za prehrano je povračilo stroškov prehrane med delom.
- (2) Višina regresa za prehrano med delom znaša 3,52 eurov.
- (3) Izplačilo regresa iz prejšnjega odstavka pripada zaposlenemu za dan prisotnosti na delu, pri čemer se kot dan prisotnosti šteje osem ur.
- (4) Ne glede na prejšnji odstavek je do regresa upravičen tudi zaposleni, ki dela več kot štiri in manj kot osem ur dnevno oziroma ima skrajšano redno dnevno delovno obveznost na podlagi zakona ali akta pristojnega organa.
- (5) Če je delovni čas razporejen neenakomerno, se število regresov za prehrano določi na način, da se število ur mesečne delovne obveznosti deli z osem.
- (6) Če zaposleni v določenem mesecu dela preko polnega delovnega časa, mu za vsakih izpolnjenih osem ur dela preko polnega delovnega časa pripada znesek iz drugega odstavka tega člena.
- (7) Zaposleni ni upravičen do regresa za prehrano v skladu s tem členom, če mu delodajalec zagotovi brezplačno prehrano med delom. Če je cena zagotovljene prehrane nižja od zneska regresa za prehrano, je zaposleni upravičen do plačila razlike do višine zneska iz drugega odstavka tega člena.
- (8) Ne glede na prejšnji odstavek je zaposleni upravičen do zneska iz drugega odstavka tega člena, če za zaposlenega zagotovljena prehrana iz zdravstvenih razlogov ni ustrezna. Zaposleni je o tem dolžan predložiti ustrezna dokazila.
- (9) V primeru, ko je zaposleni na službenem potovanju in ni upravičen do dnevnice v skladu s tem zakonom, mu pripada dodaten znesek regresa za prehrano v primeru, da službeno potovanje traja več kot osem ur.

184. člen
(nadomestilo za ločeno življenje)

- (1) Nadomestilo za ločeno življenje se zaposlenemu, ki je razporejen na delo več kot 70 kilometrov izven kraja bivališča njegove ožje družine in živi ločeno od ožje družine, izplačuje kot mesečno nadomestilo stroškov stanovanja. Ožja družina je zakonec, zunajzakonski partner in otroci in posvojenci, ki jih je zaposleni po zakonu dolžan preživljati in jih tudi dejansko preživlja.
- (2) Višina nadomestila za ločeno življenje znaša 140,54 eurov.

185. člen
(povračilo stroškov prevoza na delo in z dela)

- (1) Povračilo stroškov prevoza na delo in z dela pripada zaposlenemu glede na razdaljo od kraja bivališča do kraja opravljanja dela po najkrajši poti, če ta razdalja znaša več kot tri kilometre.

(2) Za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela se za vsak prevoženi kilometer od kraja, iz katerega se zaposleni vozi na delo in z dela, do kraja opravljanja dela, zaposlenemu prizna kilometrina v višini pet odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mesečna višina povračila stroškov prevoza na delo in z dela ne more znašati več kot znaša višina minimalne plače za mesečno delovno obveznost, razen če je bil zaposleni premeščen, prevzet na podlagi zakona ali je po odločitvi oziroma volji delodajalca sklenil pogodbo o zaposlitvi v drugem kraju.

(4) Pri obračunu kilometrine se trije kilometri za prevoz na delo in trije kilometri za prevoz z dela ne upoštevajo v izračun kilometrine.

(5) V primeru, da mora zaposleni zaradi potreb delovnega procesa, izrednega dogodka ali zaradi dela izven redno predvidenega razporeda priti na delo večkrat, kot je število delovnih dni, se mu za te prihode in odhode povrnejo stroški prevoza, ne glede na omejitev višine povračila stroškov prevoza na delo in z dela iz tretjega odstavka tega člena.

(6) V primeru, če je organiziran ali zagotovljen brezplačni prevoz oziroma, če delodajalec zagotovi brezplačni prevoz na delo in z dela, zaposlenemu povračilo stroškov prevoza na delo in z dela ne pripada.

(7) V primeru, ko zaposleni opravlja delo v več krajih, se mu za razdaljo med temi kraji povrne kilometrina po tem členu.

186. člen

(določitev višine povračila stroškov prevoza na delo in z dela glede na kraj)

(1) Kraj, iz katerega se zaposleni vozi na delo in z dela, je kraj bivališča oziroma kraj, iz katerega se zaposleni dejansko vozi na delo in z dela, če je ta bližje kraju opravljanja dela.

(2) V primeru, da ima zaposleni v uporabi službeno stanovanje, se povračilo stroškov prevoza obračuna od kraja službenega stanovanja. Če zaposleni zavrne dodelitev službenega stanovanja, se mu ne glede na način obračuna stroškov prevoza iz tega člena, obračunajo in povrnejo stroški prevoza od kraja dodeljenega službenega stanovanja, oziroma kraja, iz katerega se dejansko vozi na delo in z dela, če je ta bližje kraju opravljanja dela.

(3) V primeru, da je bil zaposleni premeščen oziroma prevzet na podlagi zakona ali je po odločitvi oziroma volji delodajalca sklenil pogodbo o zaposlitvi v drugem kraju, ki je od njegovega dotedanjega delovnega mesta oziroma bivališča, iz katerega prihaja na delo, oddaljen več kot 70 kilometrov, se zaposlenemu povrnejo stroški v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(4) V primeru, da se kraj, od koder se zaposleni vozi na delo in z dela spremeni, in bi se zaradi tega povračilo stroškov iz tega naslova povišalo, se zaposlenemu izplačuje povračilo teh stroškov v višini, ki jo je prejemal pred spremembo tega kraja.

187. člen

(izjava za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela)

(1) Zaposleni poda pisno izjavo za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela. Izjava vključuje naslednje podatke:

1. bivališče,
2. kraj, od koder se zaposleni dejansko vozi na delo,
3. razdalja od bivališča do delovnega mesta (v kilometrih),
4. razdalja od kraja, od koder se zaposleni dejansko vozi na delo do delovnega mesta (v kilometrih).

(2) Vsako spremembo podatkov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka mora zaposleni v osmih dneh sporočiti pristojni službi delodajalca.

(3) Resničnost podatkov iz izjave nadzira delodajalec v skladu z zakonom. Zaposleni mora na zahtevo delodajalca predložiti dokumente, ki dokazujejo dejstva, navedena v izjavi.

(4) Podajanje neresničnih podatkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena je razlog za izredno odpoved delovnega razmerja po zakonu, ki ureja delovna razmerja.

188. člen

(stroški in obračun stroškov na službenem potovanju)

(1) Zaposlenemu se povrnejo stroški, nastali na službenem potovanju, na katerega je zaposleni napoten z nalogom za službeno potovanje (v nadaljnjem besedilu: potni nalog). Za službeno potovanje šteje potovanje, na katerega je napoten zaposleni, da opravi določeno nalogo izven kraja, v katerem v skladu s pogodbo o zaposlitvi opravlja delo.

(2) Kot stroški na službenem potovanju v državi se štejejo:

- stroški javnega prevoza
- dnevnic kot povračilo stroškov prehrane,
- kilometrina, če je bila za službeno potovanje odobrena uporaba lastnega avtomobila,
- parkirnine,
- stroški prenočevanja in
- drugi stroški, vezani na opravljanje nalog na službenem potovanju in z izkazanim računom.

(3) Zaposleni ima pred pričetkom službenega potovanja v tujino pravico do akontacije stroškov za službeno potovanje.

(4) Višine in vrste povračil stroškov za službena potovanja v tujino uredi vlada z uredbo.

189. člen

(dnevnic za službeno potovanje v državi)

(1) Dnevnic za službeno potovanje v Republiki Sloveniji je povračilo stroškov prehrane zaposlenemu za tri obroke dnevno na službenem potovanju.

(2) Zaposleni je upravičen do dnevnice za službeno potovanje v državi, ki traja več kot 12 ur, v višini 16 eurov.

(3) Zaposleni, ki ima na službenem potovanju poravnano celotno prehrano v ceni druge storitve ali pa mu prehrano poravnava organizator, nima pravice do dnevnice. V primeru, da ima zaposleni na službenem potovanju zagotovljene brezplačne obroke, se za zagotovljeni brezplačni zajtrk odšteje 20 odstotkov, za brezplačno kosilo oziroma večerjo pa za vsak obrok 40 odstotkov vrednosti dnevnice.

(4) Dnevnica in regres za prehrano se izključujeta.

190. člen

(kilometrina za uporabo lastnega avtomobila v državi)

(1) Uporaba lastnega avtomobila v službene namene je izjemoma mogoča samo na podlagi dogovora med delodajalcem in zaposlenim.

(2) V primeru, da je zaposlenemu v službene namene odobrena uporaba lastnega avtomobila, se mu povrnejo stroški za uporabo avtomobila v obliki kilometrine na podlagi potnega naloga. Kilometrina za uporabo lastnega avtomobila v službene namene znaša 18 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina - 95 oktanov za prevoženi kilometer.

191. člen

(stroški prenočevanja)

Stroški prenočevanja na službenem potovanju v Republiki Sloveniji se zaposlenemu povrnejo v višini zneska računa za prenočevanje v hotelu, ki ga predhodno odobri delodajalec, upošteva načelo dobrega gospodarjenja z javnimi sredstvi.

192. člen

(terenski dodatek)

(1) Zaposleni je upravičen do terenskega dodatka, kadar je napoten na delo izven kraja sedeža delodajalca oziroma izven kraja, kjer v skladu s pogodbo o zaposlitvi opravlja delo, in sta tam zaposlenemu zagotovljena brezplačna prehrana in prenočišče.

(2) Terenski dodatek znaša dnevno 21 odstotkov dnevnice za službeno potovanje v državi.

(3) Terenski dodatek in dnevница se izključujeta.

193. člen

(regres za letni dopust za leto 2012 in 2013)

(1) Zaposlenim se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, drugega odstavka 5. člena Zakona o dodatnih interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 110/11), Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 86/08, 112/08, 3/09, 16/09, 23/09, 33/09, 48/09, 91/09, 31/10, 83/10, 89/10, 59/11) in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev, za leto 2012 izplača regres za letni dopust upošteva višino osnovne plače v mesecu pred izplačilom regresa.

(2) Zaposlenim, ki so v letu 2012 v mesecu pred izplačilom regresa za letni dopust, uvrščeni:

- do vključno 13 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 692,00 eurov,
- od 14 do vključno 19 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 657,40 eurov,
- od 20 do vključno 26 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 493,05 eurov,
- od 27 do vključno 33 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 328,70 eurov,

- od 34 do vključno 39 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 164,35 eurov in
- od 40 do vključno 65 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 100,00 eurov.

(3) Zaposlenim, ki so v letu 2013 v mesecu pred izplačilom regresa za letni dopust uvrščeni v 40 in nižje plačne razrede, se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 86/08, 112/08, 3/09, 16/09, 23/09, 33/09, 48/09, 91/09, 31/10, 83/10, 89/10, 59/11) in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev, za leto 2013 izplača regres za letni dopust upošteva višino osnovne plače v mesecu pred izplačilom regresa.

(4) Zaposlenim, ki so v letu 2013 v mesecu pred izplačilom regresa, uvrščeni :

- do vključno 13 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 692,00 eurov,
- od 14 do vključno 30 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 484,40 eurov in,
- od 31 do vključno 40 plačnega razreda, se izplača regres v znesku 346,00 eurov.

(5) Zaposlenim, ki so v letu 2013 v mesecu pred izplačilom regresa za letni dopust uvrščeni v 41 ali višji plačni razred, se ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 86/08, 112/08, 3/09, 16/09, 23/09, 33/09, 48/09, 91/09, 31/10, 83/10, 89/10 in 59/11) in kolektivnih pogodb dejavnosti in poklicev, za leto 2013 ne izplača regres za letni dopust.

(6) Ne glede na določbe kolektivnih pogodb, drugih predpisov ter dogovorov se regres za letni dopust zaposlenim izplača pri plači za mesec maj 2013.

(7) Plačni razred za določitev višine regresa zaposlenim iz tega člena je plačni razred, v katerega je uvrščen zaposleni na zadnji dan v mesecu pred mesecem izplačila regresa.

194. člen (jubilejna nagrada)

(1) Zaposlenemu pripada jubilejna nagrada v višini:

- za 10 let delovne dobe 260 eurov,
- za 20 let delovne dobe 390 eurov,
- za 30 let delovne dobe 520 eurov.

(2) Jubilejna nagrada se izplača zaposlenemu ob izplačilu plače v naslednjem mesecu po izpolnitvi pogojev.

(3) Delovna doba po tem členu je delovna doba, ki jo je zaposleni izpolnil pri delodajalcih v javnem sektorju.

195. člen (solidarnostna pomoč)

(1) Delodajalec je dolžan izplačati zaposlenemu solidarnostno pomoč v primerih oziroma ob izpolnitvi pogojev, določenih s tem zakonom.

(2) Do izplačila solidarnostne pomoči je upravičen zaposleni v primeru, ko njegova osnovna plača v mesecu, ko se je zgodil primer iz tretjega odstavka tega člena, ne presega oziroma ne bi presegala višine minimalne plače.

(3) Zaposlenemu pripada solidarnostna pomoč v višini 577,51 eurov v naslednjih primerih:

- ob smrti ožjega družinskega člana (ožji družinski člani so zakonec, zunajzakonski partner in otroci ter posvojenci, ki jih je zaposleni po zakonu dolžan preživljati in jih je tudi dejansko preživljal),
- ob ugotovitvi invalidnosti II. in III. kategorije, ugotovljene na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,
- zaradi bolezni, ki traja šest mesecev ali več, ne glede na to, ali je zaposleni zaradi bolezni, ki v koledarskem letu traja šest mesecev ali več, odsoten z dela ali pa dela po štiri ure dnevno,
- elementarne nesreče, kot jih določajo predpisi o zaščiti in reševanju ali požara, ki huje prizadeneta premoženje zaposlenega.

(4) Izplačilo solidarnostne pomoči na podlagi primerov iz prejšnjega odstavka se med seboj ne izključuje.

(5) Zaposleni je dolžan ob izpolnitvi pogojev za izplačilo solidarnostne pomoči predložiti ustrezna dokazila.

(6) V primeru smrti zaposlenega se solidarnostna pomoč izplača njegovi družini.

(7) Solidarnostna pomoč ne pripada zaposlenemu, ki je odsoten zaradi poškodbe pri delu.

(8) Javni uslužbenec lahko vloži zahtevo za izplačilo solidarnostne pomoči v roku 60 dni po nastanku primera iz tretjega odstavka tega člena.

196. člen

(odpravnina ob upokojitvi)

(1) Odpravnina ob odhodu v pokoj znaša dve povprečni mesečni plači zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma dve zadnji mesečni plači zaposlenega, če je to zanj ugodneje.

(2) Zaposleni je v primeru, ko je delodajalec zanj financiral dokup delovne dobe, upravičen do razlike do višine odpravnine, če so bila sredstva za dokup nižja od odpravnine.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zaposlenemu v javnem sektorju ob odhodu v pokoj pripada odpravnina v višini treh povprečnih plač zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma tri zadnje plače zaposlenega, če je to zanj ugodneje, če se upokoji v dveh mesecih po izpolnitvi minimalnih pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine brez zmanjšanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine.

(4) V primeru, da zaposleni po upokojitvi ponovno sklene delovno razmerje pri delodajalcu v javnem sektorju, mu ob ponovni upokojitvi odpravnina ne pripada.

197. člen

(nagrada za obvezno opravljanje prakse)

(1) Mesečna nagrada za obvezno opravljanje prakse za celotno mesečno obveznost se določi:

- za dijake v višini 47 eurov,
- za študente v višini 97,26 eurov.

(2) Nagrada se izplača v sorazmernem deležu glede na število dni prisotnosti.

(3) Študentom in dijakom na praksi pripadata povračilo stroškov prevoza in regres za prehrano v višini in pod pogoji, ki veljajo za zaposlene.

198. člen
(usklajevanje višin zneskov)

Zneski iz 183., 184., 189., 194., 195. in 197. člena tega zakona se usklajujejo na enak način in v enaki višini, kot se usklajuje vrednost plačnih razredov, pri čemer se prva uskladitev višin teh zneskov izvede ob prvi uskladitvi osnovnih plač po uveljavitvi tega zakona.

47.4.3 OMEJITEV ZAPOSLOVANJA, OMEJITVE SKLEPANJA POGODB IN DRUGE OMEJITVE V JAVNEM SEKTORJU

199. člen

(uporaba določb zakona glede omejitev zaposlovanja, omejitve sklepanja pogodb in druge omejitve v javnem sektorju)

Določbe od 200. člena do 205. člena tega zakona veljajo do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2,5 odstotka družbenega bruto proizvoda, razen če za posamezen ukrep s tem zakonom ni določeno drugače.

200. člen
(omejitve zaposlovanja)

(1) Ne glede na veljavne standarde in normative za posamezne dejavnosti javnega sektorja in ne glede na sprejete kadrovske načrte, programe dela, poslovne in finančne načrte posameznega proračunskega uporabnika, je zaposlovanje dovoljeno le pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Zaposlovanje je dovoljeno na podlagi soglasja, ki ga mora uporabnik proračuna pridobiti pred začetkom postopka zaposlitve. Soglasje za zaposlitev se izda:

- če je zaposlitev za nedoločen čas, s katero se nadomesti javnega uslužbenca, ki mu je prenehalo delovno razmerje, nujno potrebna za izvajanje nalog posameznega uporabnika proračuna, ali
- če je zaposlitev nujno potrebna za izvajanje nalog posameznega uporabnika proračuna in gre za zaposlitev za določen čas, ali
- če gre za zaposlitev, ki je posledica povečanega obsega programa ali izvajanja novega programa ali ustanovitve novega proračunskega uporabnika, ali
- če uporabnik proračuna izkaže, da bo kljub zaposlitvi nominalno zmanjšal stroške dela v tekočem letu v primerjavi s stroški dela preteklega leta, ali
- če gre za zaposlitev, ki je financirana iz prihodkov tržne dejavnosti, ali

- če gre za izvajanje posameznega projekta za čas trajanja projekta, če so za njegovo izvedbo zagotovljena tudi sredstva za plače zaposlenih.

(3) Zahteva za izdajo soglasja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati obrazložitev razlogov za zaposlitev, oceno doseganja zmanjševanja zaposlenih z obrazložitvijo, oceno potrebnih sredstev za plače v primerjavi z zagotovljenimi sredstvi v finančnem načrtu za ta namen z obrazložitvijo, navedbo virov za financiranje zaposlitve in druge podatke, potrebne za odločitev o izdaji soglasja.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko uporabnik proračuna brez pridobitve soglasja zaposli javnega uslužbenca:

- če gre za prevzem javnih uslužbencev, ki je posledica prenosa nalog na podlagi sprememb zakona oziroma reorganizacije,
- če gre za nadomestne zaposlitve za določen čas zaradi dalj časa začasno odsotnih javnih uslužbencev, ko odsotni javni uslužbenec prejme nadomestilo plače iz sredstev, ki jih ne zagotavlja uporabnik proračuna, ali
- če gre za zaposlitev za določen čas zaradi predčasnega prenehanja delovnega razmerja, sklenjenega za določen čas.

201. člen

(omejitev sklepanja avtorskih in podjemnih pogodb ter omejitev zaradi opravljanja dela dijaka ali študenta)

(1) Uporabniki proračuna ne smejo sklepati avtorskih in podjemnih pogodb, razen na podlagi izrecno določene podlage v posebnih predpisih, ali kadar je avtorska in podjemna pogodba sklenjena za:

- izvajanje strokovnih usposabljanj, strokovnih izpitov in preizkusov znanja, ki se izvajajo v za ta namen ustanovljenih organizacijskih enotah,
- izvajanje znanstveno raziskovalnega dela za nemoteno delovanje javnih visokošolskih in raziskovalnih zavodov,
- izvajanje posebnih projektov, če so za te projekte zagotovljena dodatna sredstva,
- izvajanje projektov institucionalne izgradnje, ki se financirajo iz sredstev Evropske unije ali drugih tujih sredstev,
- pisno in ustno prevajanje v postopkih za priznanje mednarodne zaščite in postopkih policije s tujimi državljani,
- izvajanje strokovnih opravil na področju arbitraže,
- izvajanje prevajanja ali tolmacenja za potrebe ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve,
- izvajanje programov bilateralne tehnične pomoči.

(2) Uporabniki proračuna lahko na podlagi soglasja iz 203. člena tega zakona sklepajo tudi druge avtorske in podjemne pogodbe in prevzemajo obveznosti za plačilo stroškov zaradi opravljanja dela dijaka ali študenta na podlagi ustrezne naloge pooblaščenice organizacije za posredovanje dela.

202. člen

(omejitev sklepanja pogodb o izobraževanju)

Uporabniki proračuna s svojimi zaposlenimi ne smejo skleniti pogodb o izobraževanju za pridobitev izobrazbe, razen če obveznost sklenitve pogodbe o izobraževanju ne izhaja iz posebnega predpisa ali kolektivne pogodbe.

203. člen
(soglasja)

(1) Soglasje za zaposlitve iz drugega odstavka 200. člena tega zakona in soglasje za sklenitev avtorskih ali podjemnih pogodb in soglasje za prevzemanje obveznosti za plačilo stroškov zaradi opravljanja dela dijaka ali študenta na podlagi ustrezne napotnice pooblaščen organizacije za posredovanje dela iz drugega odstavka 201. člena, izda:

- za organe državne uprave vlada, na predlog ministra;
- za posredne uporabnike proračuna, ki niso javni zavodi in katerih ustanovitelj in financer je država, vlada, na predlog pristojnega ministra;
- za posredne uporabnike proračuna, ki niso javni zavodi in katerih ustanovitelj in financer je lokalna skupnost, župan;
- za posredne uporabnike proračuna, ki niso javni zavodi in katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, financer pa država, vlada, na predlog pristojnega ministra;
- za sodišča, predsednik vrhovnega sodišča, za državna tožilstva, generalni državni tožilec, za državno pravobranilstvo, generalni državni pravobranilec;
- za javni zavod RTV Slovenija, Programski svet javnega zavoda RTV Slovenija;
- za Kmetijsko gozdarsko zbornico in kmetijsko gozdarske zavode, vlada, na predlog pristojnega ministra;
- za javne visokošolske in raziskovalne zavode, upravni odbor;
- za javne zavode, katerih ustanovitelj je država ali lokalna skupnost, financer pa država, svet javnega zavoda s predhodnim soglasjem pristojnega ministra,
- za javne zavode, katerih ustanovitelj je država, financer pa Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, svet javnega zavoda s predhodnim soglasjem pristojnega ministra,
- za javne zavode, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, financer pa lokalna skupnost ali Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, svet javnega zavoda s predhodnim soglasjem župana.

(2) V drugih državnih organih, neposrednih in posrednih uporabnikih proračuna, ki niso naštet v prejšnjem odstavku, in v upravah lokalnih skupnosti, o zaposlitvah iz razlogov, navedenih v 200. členu tega zakona, o sklepanju avtorskih in podjemnih pogodb in o prevzemanju obveznosti za plačilo stroškov zaradi opravljanja dela dijaka ali študenta na podlagi ustrezne napotnice pooblaščen organizacije za posredovanje dela iz drugega odstavka 201. člena tega zakona, odloča predstojnik.

204. člen
(omejitev števila dni letnega dopusta)

Ne glede na določbe zakonov, podzakonskih predpisov, splošnih aktov in kolektivnih pogodb, na podlagi katerih je funkcionarjem in javnim uslužbencem določeno število dni letnega dopusta, funkcionarjem in javnim uslužbencem od 1. januarja 2013 dalje pripada največ 32 dni letnega dopusta.

205. člen
(prenehanje pogodbe o zaposlitvi)

(1) Javnemu uslužbencu, ki izpolni minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine brez zmanjšanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine, pogodba o zaposlitvi preneha veljati.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek javnemu uslužbencu pogodba o zaposlitvi ne preneha veljati, če se delodajalec in javni uslužbenec za zagotovitev nemotenega delovnega procesa dogovorita za nadaljevanje delovnega razmerja. V dogovoru o nadaljevanju delovnega razmerja se določi tudi trajanje tega delovnega razmerja.

(3) Pogodba o zaposlitvi javnemu uslužbencu iz prvega odstavka tega člena preneha na podlagi sklepa, ki ga izda predstojnik, in sicer z dokončnostjo sklepa s pravico do odpravnine kot ob upokojitvi.

PREHODNE DOLOČBE

1. Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju

206. člen

Splošni akt iz desetega odstavka 23.c člena zakona Zavod izda v enem mesecu od dneva uveljavitve tega zakona.

207. člen

Do sklenitve pogodb z izbranimi dobavitelji splošnih medicinskih pripomočkov na podlagi 63.a člena velja posebni dogovor, sklenjen v skladu s 63.a členom Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 - ZUPJS in 87/11; v nadaljnjem besedilu: dogovor), in na podlagi dogovora sklenjene pogodbe z dobavitelji medicinskih pripomočkov.

Razpis za izbiro dobaviteljev splošnih medicinskih pripomočkov iz 63.a člena zakona po zakonu, ki ureja javno naročanje, objavi Zavod najpozneje do 31. decembra 2012.

208. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o odpisu, obročnem plačilu in odlogu plačila dolga iz naslova prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje (Uradni list RS, št. 129/06), ki pa se uporablja za nadaljevanje in dokončanje postopkov, ki so se na njegovi podlagi ali na podlagi prvega odstavka 60. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 - ZUPJS in 87/11) začeli pred uveljavitvijo tega zakona.

2. Zakon o zdravstveni dejavnosti

209. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpis iz šestega odstavka 53.c člena zakona v dveh mesecih od dneva uveljavitve tega zakona.

Do uveljavitve predpisa iz prejšnjega odstavka se uporablja Uredba o merilih za sklepanje podjemnih pogodb ali drugih pogodb civilnega prava za opravljanje zdravstvenih storitev v mreži javne zdravstvene službe (Uradni list RS, št. 36/09).

210. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 65. člena Zakona o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo, 15/08 - ZPacP, 58/08 in 107/10 - ZPPKZ) in Uredba o merilih za sklepanje podjemnih pogodb ali drugih pogodb civilnega prava za opravljanje zdravstvenih storitev v mreži javne zdravstvene službe (Uradni list RS, št. 36/09).

3. Zakon o družbi za avtoceste

211. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji, d.d. (v nadaljnjem besedilu: DARS) opravlja naloge iz 4. in 5. člena Zakona o družbi za avtoceste v Republiki Slovenije (Uradni list RS, št. 97/10) na odsekih avtocest, za katere so se postopki prostorskega umeščanja pričeli pred uveljavitvijo tega zakona in na odsekih iz Resolucije o nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/04).

Do uskladitve koncesijske pogodbe za gradnjo upravljanje in vzdrževanje avtocest s tem zakonom, izvaja DARS vse naloge gradnje, upravljanja in vzdrževanja avtocest v skladu s Pogodbo o izvajanju naročila za opravljanje nalog v zvezi z izgradnjo in obnavljanjem avtocest ter finančnim inženiringom in drugih povezanih nalog po Nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji z dne 29. aprila 2004 ter Koncesijsko pogodbo za upravljanje avtocest v Republiki Sloveniji z dne 29. aprila 2004, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom. Koncesijsko pogodbo je treba uskladiti s tem zakonom najpozneje do 31. decembra 2012, sicer koncesijsko razmerje med Republiko Slovenijo in DARS preneha.

Nadomestilo za ustanovitev stavbne pravice, ustanovljene na podlagi 15. člena Zakona o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 97/10), zapade v plačilo 30. junija 2012 v enkratnem znesku, razen če se Republika Slovenija in DARS do roka zapadlosti s pogodbo dogovorita o obročnem odplačevanju nadomestila, pri čemer obdobje odplačevanja ne sme presegati obdobja, za katerega je stavbna pravica ustanovljena. Višina nadomestila se določi v višini, izračunani ob upoštevanju določb predpisov, ki urejajo stvarno premoženje države.

4. Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja

212. člen

Država zagotavlja možnost varčevanja v nacionalni stanovanjski varčevalni shemi z realizacijo pogodb o varčevanju v NSVS, sklenjenih do uveljavitve tega zakona.

213. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o višini subvencije, ki pripada mladi družini na družinskega člana za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja (Uradni list RS, št. 47/11).

5. Stanovanjski zakon

214. člen

Predpis iz spremenjenega tretjega odstavka 121.b člena zakona izda minister v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o podrobnejših pogojih, merilih in postopku za dodelitev subvencij mladim družinam za najem tržnih stanovanj (Uradni list RS, št. 66/07), določba 8. člena pa se uporablja do uveljavitve predpisa iz spremenjenega tretjega odstavka 121.b člena zakona.

215. člen

Postopki, začeti na podlagi 175.a člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 - ZVKSES, 47/06 - ZEN, 45/08 - ZVEtl, 57/08, 62/10 - ZUPJS, 56/11 - odl. US in 87/11), se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

6. Zakon o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje – Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije

216. člen

Za pridobitev sredstev iz 7.a člena Zakona o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo, 43/10 in 49/10 - popr.), Javno podjetje Rudnik Trbovlje – Hrastnik v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona pripravi spremenjen srednjeročni program tretje faze zapiranja rudnika.

7. Zakon o javni agenciji za knjigo Republike Slovenije

217. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o javni agenciji za knjigo Republike Slovenije (Uradni list RS št. 112/07), se uskladijo s tem zakonom v 60 dneh po uveljavitvega zakona.

8. Zakon o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije

218. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije (Uradni list RS št. 77/10), se uskladijo s tem zakonom v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

9. Zakon o policiji

219. člen (izdaja podzakonskega predpisa)

Predpis iz novega 54.a člena zakona izda minister v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

10. Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

220. člen

Najkasneje do 31. avgusta 2012 mora ustanovitelj osnovne šole spremeniti status samostojne šole v podružnico šole, če ima samostojna šola manj kot devet oddelkov, razen če je to edina osnovna šola na območju lokalne skupnosti.

Določba prejšnjega odstavka ne velja za osnovne šole z italijanskim učnim jezikom, za dvojezične osnovne šole in za osnovne šole s prilagojenim programom.

Če ustanovitelj ne sprejme akta o ustanovitvi skladno s prvim odstavkom tega člena, ministrstvo ustanovitelja opozori na neskladje in mu določi 60 dnevni rok za uskladitev. Če ustanovitelj po izteku roka ugotovljenega neskladja ne odpravi, se od 1. januarja 2013 obseg sredstev iz proračuna države v skladu z 81. členom zakona določa v višini, kot da je status samostojne šole spremenjen v skladu s prvim odstavkom tega člena.

221. člen

Ne glede na določbe veljavnih normativov in standardov, ki so podlaga za določanje obsega sredstev javnim šolam, se od 1. septembra 2012 upošteva, da:

- znaša ura učne obveznosti učitelja v podaljšanem bivanju 60 minut;
- se število manjših učnih skupin za izvedbo pouka slovenščine oziroma italijanščine ali madžarščine na narodno mešanih območjih ter matematike in tujega jezika od 4. do 9. razreda določi tako, da se število učencev posameznega razreda deli z 19. Če je na ta način izračunano število decimalno število, se število manjših učnih skupin vedno zaokroži navzgor do celega števila;
- se v osnovnih šolah sistemizira delovno mesto svetovalni delavec za 480 učencev, v osnovnih šolah z večjim oziroma manjšim številom učencev pa v ustreznem deležu, vendar ne manj kot 0,25 deleža delovnega mesta in ne v večjem obsegu, kot izhaja iz sistemizacije za šolsko leto 2011/2012;
- se v osnovnih šolah sistemizira delovno mesto knjižničar za 480 do 650 učencev, v osnovnih šolah z manjšim številom učencev od 480 pa v ustreznem deležu, vendar ne manj kot 0,25 deleža delovnega mesta in ne v večjem obsegu, kot izhaja iz sistemizacije za šolsko leto 2011/2012. Osnovni šoli, ki ima več kot 650 učencev pripada dodatnih 0,50 deleža delovnega mesta knjižničarja;

- se pri sistemizaciji delovnega mesta čistilec v javnih šolah, dijaških domovih in zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami, razen v javni šoli oziroma zavodu, ki izvaja prilagojen izobraževalni program z nižjim ali z enakovrednim izobrazbenim standardom oziroma posebni program vzgoje in izobraževanja za gibalno ovirane učence oziroma dijake, in v javni šoli oziroma zavodu, ki izvaja posebni program vzgoje in izobraževanja za učence s težkimi motnjami v duševnem razvoju, se upošteva kot merilo 1000 m² uporabne neto čistilne talne površine.

Določba prejšnjega odstavka ne velja za osnovne šole z italijanskim učnim jezikom in za dvojezične osnovne šole.

222. člen

Ne glede na določbe veljavnih normativov za oblikovanje oddelkov se v šolskem letu 2012/2013 v začetnih razredih osnovne šole in začetnih letnikih srednje šole ter v 6. razredu osnovne šole ne oblikuje dodaten oddelek, če število učencev oziroma dijakov presega normativ za največ dva.

Od šolskega leta 2012/2013 dalje se v dijaškem domu ne oblikuje dodatna vzgojna skupina, če število dijakov presega normativ za največ dva.

Ureditev iz prvega odstavka se postopno uveljavlja z vsako naslednjo generacijo v višjih razredih osnovne šole oziroma letnikih srednje šole.

223. člen

Vlada Republike Slovenije mora merila za postavitev javne mreže osnovnih šol v skladu z določbo 55. člena tega zakona sprejeti najkasneje do 31. avgusta 2012.

Ustanovitelji javnih osnovnih šol morajo uskladiti akte o ustanovitvi v skladu z določbo 55. člena tega zakona najkasneje do 31. januarja 2013.

Če ustanovitelji javnih osnovnih šol do roka, določenega v prejšnjem odstavku, ne uskladijo ustanovitvenih aktov, se od 1. septembra 2013 obseg sredstev iz državnega proračuna v skladu z 81. členom zakona določa v višini, kot da je skupen šolski okoliš oblikovan.

224. člen

Vlada Republike Slovenije mora akte o ustanovitvi javnih zavodov iz drugega odstavka 28. člena zakona sprejeti do 1. januarja 2013.

225. člen

Minister, pristojen za šolstvo mora normative in standarde uskladiti z ureditvijo iz tega zakona do 31. avgusta 2013.

11. Zakon o visokem šolstvu

226. člen

Novi šesti odstavek 32. člena zakona se začne uporabljati za razpis za vpis v študijsko leto 2013/2014.

227. člen

Postopki Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu glede vlog univerz v akreditacijskih postopkih sprememb obveznih sestavin študijskih programov, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo za ustavljene.

Sklep senata univerze skupaj z vlogo za spremembo študijskega programa se skladno s spremenjenim petim odstavkom 32. člena zakona šteje kot seznanitev Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu s spremembami obveznih sestavin študijskega programa.

228. člen

Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu uskladi Merila za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov z določili tega zakona najkasneje v tridesetih dneh po njegovi uveljavitvi.

229. člen

Določbe spremenjenega 70. člena zakona se začnejo uporabljati s študijskim letom 2012/2013.

Za študente, vpisane v študijske programe prve ali druge stopnje v študijskem letu 2012/2013, ki so do zaključka študijskega leta 2011/2012 že uveljavili pravice iz druge alineje 66. člena zakona, se nov drugi odstavek 70. člena zakona ne uporablja.

230. člen

Visokošolski zavodi uskladijo statute z določili tega zakona najkasneje v devetdesetih dneh po njegovi uveljavitvi.

12. Zakon o vrtcih

231. . člen

Vrtci uskladijo akte o sistemizaciji delovnih mest z določbami tega zakona najkasneje do 1. septembra 2012.

Občine so ob izdaji soglasja vrtcem k aktom iz prejšnjega odstavka določijo nove cene programov z veljavnostjo od 1. septembra 2012 dalje.

232. člen

Staršem, ki jim je za leto 2012 izdana odločba o znižanem plačilu vrtca v skladu z zakonom, ki ureja pravice iz javnih sredstev, pravica do brezplačnega vrtca za drugega in nadaljnega otroka preneha 1. julija 2012.

Pristojni center za socialno delo staršem iz prejšnjega odstavka izda po uradni dolžnosti novo odločbo o znižanem plačilu vrtca.

233. člen

Ne glede na določbe veljavnih normativov in standardov, ki so podlaga za določitev sistemizacije delovnih mest v vrtcu in oblikovanje oddelkov, se od 1. septembra 2012 upošteva, da:

- se normativi za homogene oddelke uporabljajo tudi za določanje števila otrok v heterogenih oddelkih,
- se pri sistemizaciji delovnega mesta čistilca v vrtcu upošteva kot merilo 660 m² čistilne talne površine.

234. člen

Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati 3. člen Zakona o interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 94/10 in 110/11 – ZDIU12).

235. člen

Določbe drugega in tretjega odstavka 17. člena in tretjega odstavka 41. člena zakona se začnejo uporabljati 1. septembra 2012, določba četrtega odstavka 32. člena zakona pa se začne uporabljati 1. julija 2012.

13. Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih

236. člen

Postopki za uveljavljanje pravice do starševskega nadomestila, pomoči ob rojstvu otroka in dodatka za veliko družino, ki so jih upravičenci začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

14. Zakon o urejanju trga dela

237. člen

Postopki za priznanje pravice do denarnega nadomestila, ki so se začeli do uveljavitve tega zakona, se dokončajo po določbah Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10).

Kadar se odloča o zahtevkih tistih brezposelnih oseb, katerim je bila do uveljavitve tega zakona vročena odpoved pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov ob upoštevanju določb 114. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02, 103/07 45/08 - ZArbit in 83/09 - Odl.US), se odloči po določbi 60. člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10).

238. člen

Ne glede na določbo prve alineeje 1a. točke 11. člena Zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 18/96 - ZDavP, 34/96, 87/97, 3/98, 106/99 - ZPIZ-1, 81/00 - ZPSV-C, 97/01 - ZSDP, 97/01 in 62/10 - Odl.US) zavarovanci iz 9. točke prvega odstavka 15. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 - ZUPJS in 87/11) plačujejo prispevek za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela v višini 5,21 %.

Ne glede na določbo druge alineeje 1a. točke 11. člena Zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 18/96 - ZDavP, 34/96, 87/97, 3/98, 106/99 - ZPIZ-1, 81/00 - ZPSV-C, 97/01 - ZSDP, 97/01 in 62/10 - Odl.US) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje prispevka za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela za zavarovance iz prejšnjega odstavka ne plačuje.

Ne glede na prejšnja odstavka se za brezposelne osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona prejemniki nadomestila med začasno zadržanostjo z dela na podlagi predpisov, ki urejajo zdravstveno zavarovanje, ali so na dan uveljavitve tega zakona že vložile zahtevek za uveljavitev te pravice ali pritožbo zoper odločitev organa prve stopnje, določbi prve in druge alineeje prejšnjega odstavka uporabljata do izteka pravice do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti oziroma do njenega predčasnega prenehanja.

239. člen

Do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, se osebam iz 9. točke prvega odstavka 15. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 - ZUPJS in 87/11) z obveznim zdravstvenim zavarovanjem zagotavljajo pravice v obsegu, ki ga določa ta zakon za zdravstvene storitve in povračilo potnih stroškov.

240. člen

Ne glede na določbo 109. člena tega zakona se za odločanje o pravicah na podlagi drugega odstavka 70. člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10) uporabljajo določbe 62. člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10).

15. Zakon o vojnih invalidih

241. člen

Prehod na nov način izplačevanja denarnih prejemkov po 5. členu tega zakona izvedejo upravne enote s postopnim pomikanjem izplačil do konca leta 2012.

V prehodnem obdobju iz prejšnjega odstavka dospejo mesečni prejemki:

- za julij 2012	06.07.2012;
- za avgust 2012	13.08.2012;
- za september 2012	19.09.2012;
- za oktober 2012	25.10.2012;
- za november 2012	03.12.2012;
- za december 2012	03.01.2013.

Postopki, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

16. Zakon o vojnih veteranih

242. člen

Upravne enote najkasneje do 31. oktobra 2012 po uradni dolžnosti ugotovijo, ali upravičenci do plačila zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev, zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja po Zakonu o vojnih veteranih, izpolnjujejo pogoje za preoblikovanje pravice do plačila zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev, zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja.

V postopku, izvedenem po prejšnjem odstavku, izda upravna enota odločbo, s katero razveljavi odločbo o priznanju pravice do plačila zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja po Zakonu o vojnih veteranih in mu z isto odločbo s 1.januarjem 2013 prizna pravico, v nasprotnem primeru pa odloči, da ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice do priznanju pravice do plačila zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev, zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja po Zakonu o vojnih veteranih.

Upravičencem, ki so na dan začetka uporabe tega zakona upravičeni do pravice do plačila zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev, zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja po tem zakonu, se ta pravica izplačuje do 1.januarja 2013.

Postopki začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

17. Zakon o žrtvah vojnega nasilja

243. člen

Postopki začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

18. Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji

244. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 4. člen Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11).

19. Zakon o verski svobodi

245. člen

Pristojni organ po uradni dolžnosti izda nove odločbe, s katerimi določi višino pomoči v skladu s prvim odstavkom 27. člena zakona.

20. Zakon o pravniškem državnem izpitu

246. člen

Osebe, ki so se k izpitu prijavile pred uveljavitvijo tega zakona, opravljajo izpit po dosedanjih predpisih.

21. Zakon o sistemu plač v javne sektorju

247. člen

Spremenjena plačna lestvica iz prvega odstavka 135. člena tega zakona, določena v prilogi 1 tega zakona, se začne uporabljati 1. junija 2012.

22. Zakon o dohodnini

248. člen

Spremenjeni prvi odstavek 132. člena zakona se uporablja za dohodek iz kapitala, prejet ali dosežen od 1. januarja 2013 dalje.

23. Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov

249. člen

Spremenjeni prvi odstavek 14. člena zakona se uporablja za dobiček od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, dosežen od 1. januarja 2013 dalje.

24. Zakon o davku na vodna plovila

250. člen

(začetek uporabe)

Dodatni davek na vodna plovila iz 5.a člena zakona se prvič odmeri za leto 2013.

25. Zakon o davku na motorna vozila

251. člen

Minister, pristojen za finance predpiše obrazec obračuna davka na motorna vozila, ki vključuje tudi podatke o obračunanem dodatnem davku najpozneje v 15 dneh po uveljavitvi tega zakona.

26. Študentsko delo

252. člen
(sklenjene koncesijske pogodbe)

Koncesijske pogodbe, sklenjene na podlagi Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 – odl. US , 80/10 - ZUTD), se uskladijo s tem zakonom najpozneje v 30 dneh po dnevu uveljavitve tega zakona.

Organizacije začnejo sredstva iz koncesijske dajatve po tem zakonu obračunavati 1. julija 2012.

253. člen
(prenos sredstev v proračunski sklad ministrstva)

Sredstva iz koncesijske dajatve po Zakonu o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 63/07 – popr. in 59/07 – ZŠtip in 51/10 – odl. US, 80/10 -ZUTD), ki se do uveljavitve tega zakona realizirajo pri Javnem skladu Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije in ne bodo porabljena, se z dnem uveljavitve tega zakona v celoti prenesejo v proračunski sklad ministrstva in se namenijo za sofinanciranje štipendij.

254. člen
(prenos sredstev po prenehanju veljavnosti zakona)

Po prenehanju veljavnosti tega zakona se sredstva proračunskega sklada ministrstva prenesejo na Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije.

27. DODATNE OBREMENITVE NEPREMIČNEGA PREMOŽENJA

255. člen

Protikrizni davek iz razdelka 44.2 tega zakona se za leto 2012 odmeri ob upoštevanju posebnih pravil iz tega člena.

Ne glede na 154. člen tega zakona so v letu 2012 predmet obdavčitve s protikriznim davkom nepremičnine na območju Republike Slovenije, kot so po stanju na dan 1. junija 2012 določene v registru nepremičnin.

Ne glede na 155. člen tega zakona je v letu 2012 davčni zavezanec oseba, ki je na dan 1. junija 2012 v registru nepremičnin evidentirana kot lastnik oziroma kot upravljavec nepremičnin.

Ne glede na 156. člen tega zakona je v letu 2012 za določitev davčne osnove merodajna posplošena tržna vrednost nepremičnin, ki je na dan 1. 6. 2012 pripisana nepremičnini v registru nepremičnin.

Za leto 2012 se davčna obveznost, določena v skladu s prvim odstavkom 157. člena zmanjša za 50 %.

Ne glede na drugi in tretji odstavek 158. člena davčni organ v letu 2012 izda odločbo o odmeri protikriznega davka najpozneje do 31. 10. 2012, organ pristojen za evidentiranje

nepremičnin in množično vrednotenje nepremičnin pa pošlje podatke iz tretjega odstavka 158. člena po stanju na dan 1. 6. 2012 davčnemu organu najpozneje do 1. 8. 2012.

28. ZAČASNI UKREPI

28.1. Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

256. člen

Postopki za uveljavljanje pravice do otroškega dodatka, ki so jih upravičenci začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dosedanjih predpisih.

28.2. Omejitev zaposlovanja, omejitve sklepanja pogodb in druge omejitve v javnem sektorju

257. člen

Javnim uslužbencem, ki na dan uveljavitve tega zakona izpolnjujejo minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine brez zmanjšanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine, pogodba o zaposlitvi preneha veljati. Delovno razmerje javnemu uslužbencu preneha s sklepom, ki ga izda predstojnik, in sicer po dokončnosti sklepa z odpravnino kot ob upokojitvi.

Ne glede na prejšnji odstavek javnemu uslužbencu pogodba o zaposlitvi ne preneha veljati, če se delodajalec in javni uslužbenec za zagotovitev nemotenega delovnega procesa dogovorita za nadaljevanje delovnega razmerja. V dogovoru o nadaljevanju delovnega razmerja se določi tudi trajanje tega delovnega razmerja.

Javnemu uslužbencu iz prvega odstavka tega člena, ki se upokoji v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona, ob odhodu v pokoj pripada odpravnina v višini treh povprečnih mesečnih plač zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma tri zadnje mesečne plače zaposlenega, če je to zanj ugodnejše.

258. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona, prenehajo veljati prvi stavek drugega odstavka 5. člena ter drugi, tretji in četrti odstavek 7. člena Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11).

Funkcionarjem, ki jim je prenehala funkcija in na dan uveljavitve tega zakona prejemajo nadomestilo plače, se od dneva uveljavitve tega zakona nadomestilo določi v skladu s tem zakonom.

259. člen

Zaposlenim, ki so v letu 2012 prejeli regres za letni dopust v drugačni višini, kot jo določa ta zakon, se ob naslednjih izplačilih regresa višina regresa zniža za znesek razlike med izplačanim regresom in regresom, določenim s tem zakonom.

260. člen

Vlada izda uredbo iz četrtega odstavka 188. člena tega zakona najkasneje v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

29. KONČNA DOLOČBA

261. člen

Določbe 99. do 102. člena tega zakona prenehajo veljati 31. decembra 2013.

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITVE ČLENOV

1. Splošna določba

K 1. členu

V tem členu so navedeni vsi zakoni, ki se spreminjajo in dopolnjujejo s tem zakonom. Z zakonom se ne posega le v določbe zakonov, ki vplivajo na obseg izdatkov proračunov, ampak tudi v določbe, ki vplivajo na višino prihodkov državnega proračuna. S predlogom zakona se spreminjajo nekateri obstoječi davčni predpisi (Zakon o dohodnini, Zakon o davku na vodna plovila, Zakon o davku na motorna vozila) in določajo nove oziroma dodatne dajatve, ki so prihodek državnega proračuna.

2. Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju

K 2. členu:

S predlagano spremembo 23. člena ZZVZZ se sorazmerno (za 5 odstotnih točk) nižajo minimalni odstotki kritja stroškov zdravstvenih storitev, ki jih krije OZZ.

K 3. členu:

Predlagana določba ureja način zagotavljanja sredstev za zdravila glede na razvrstitev zdravil na pozitivno oziroma vmesno listo.

K 4. členu:

Predlagana določba predvideva sprejem podzakonskega akta, ki ga bo sprejel Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, v katerem se predvidi podrobnejši postopek in merila za razvrščanje zdravil in živil za posebne zdravstvene namene. Prav tako predvideva podrobnejše sestavine vloge ter morebitne stroške postopka, postopek in natančnejše pogoje določanja terapevtskih skupin zdravil.

K 5. členu:

Predlagana določba predvideva sprejem podzakonskega akta, ki ga bo sprejel Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS) v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, v katerem se predvidi podrobnejši postopek in merila za razvrščanje zdravil in živil za posebne zdravstvene namene. Prav tako predvideva podrobnejše sestavine vloge ter morebitne stroške postopka, postopek in natančnejše pogoje določanja terapevtskih skupin zdravil.

Predlagana določba predvideva uskladitev pojma »medicinski in tehnični pripomočki«, pojem »ortopedski, ortotični, slušni in drugi pripomočki« in pojem »očesni pripomočki« nadomesti s pojmom »medicinski pripomočki« v ustreznem sklonu, kar je v skladu z Zakonom o medicinskih pripomočkih.

K 6. členu:

S predlagano spremembo 31. člena ZZVZZ se sorazmerno znižujejo nadomestila za čas začasne zadržanosti z dela. Predlog predvideva sorazmerno nižanje nadomestil, in sicer od dneva, ko nadomestilo krije obvezno zavarovanje, pa do 90. dne zadržanosti od dela. Znižanje je predlagano zaradi naraščajočih izdatkov ZZZS iz naslova nadomestil za čas začasne zadržanosti od dela in potrebne finančne vzdržnosti zdravstvene blagajne. Predlog znižanja upošteva, da se Republika Slovenija po mednarodnih primerjavah uvršča med prve štiri evropske države z najvišjo stopnjo absentizma.

Prav tako člen predvideva izenačitev vojaških invalidov in civilnih invalidov vojne s preostalimi zavarovanci (glede nadomestil od dneva, ko nadomestilo krije obvezno zavarovanje, pa do 90. dne zadržanosti od dela).

K 7. členu:

Veljavni Zakon o urejanju trga dela (v nadaljnjem besedilu: ZUTD) v 9. členu določa, kdaj se brezposelna oseba šteje za začasno nezmožno za delo, omejeno pa je tudi obdobje izplačevanja denarnega nadomestila s strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje. Ta izplačuje takšni osebi denarno nadomestilo enako obdobje, kot zagotavlja delodajalec nadomestilo plače med začasno zadržanostjo z dela zaradi bolezni ali poškodbe po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Po izteku tega časa, to je od 31. delovnega dne zadržanosti, se osebam nadomestilo v višini zadnjega izplačanega denarnega nadomestila po ZUTD izplačuje v breme sredstev OZZ. Določba ZUTD, ki se je začela uporabljati 1. januarja 2011, je smiselno enaka prej veljavnem 17.b členu Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (v nadaljnjem besedilu: ZZZPB). Določba je bila vnesena v ZZZPB z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o

zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (v nadaljnjem besedilu: ZZZPB-D), ki je začel veljati 24. 10. 1998. Takšna ureditev pomeni pravno nesistemiški poseg v obseg pravic OZZ. V skladu s 13. členom ZZVZZ se iz sredstev OZZ zagotavlja zavarovanim osebam tudi nadomestilo plače med začasno zadržanostjo od dela, in sicer v obsegu, ki ga določa ZZVZZ. Na podlagi ZZVZZ so zavarovanci tudi brezposelne osebe, ki prejemajo denarno nadomestilo (9. točka prvega odstavka 15. člena ZZVZZ). Zavarovani so za primer bolezni in poškodbe izven dela. Za poškodbo pri delu in poklicno bolezen so zavarovane le brezposelne osebe na javnih delih, organiziranih po predpisih o zaposlovanju (7. točka 17. člena ZZVZZ). Prispevek zanje se plačuje od nadomestil oziroma denarnih pomoči (prvi odstavek 53. člena ZZVZZ).

V skladu z ugotovljeno nesistemiškostjo posega v pravice OZZ predlagamo spremembo ZZVZZ, ki predvideva umestitev brezposelnih oseb, ki prejemajo nadomestilo za brezposelnost glede pravic v prvo alineo 3. točke 48. člena ZZVZZ. Predlagana rešitev posledično pomeni tudi, da so tozadevne osebe zavarovane za zdravstvene storitve in povračilo potnih stroškov ne pa tudi za pogrebno in posmrtno.

Ta člen določa, da se črta prispevek za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov, pogrebne in posmrtnine, ki ga je do sedaj plačeval zavod za zaposlovanje za brezposelne osebe, dodaja pa se obveznost plačila občin za omenjene pravice, ki jih bodo v bodoče plačevale za otroke do 18. leta starosti, ki niso zavarovani kot družinski člani po svojih starših. V členu se dodaja tudi obveznost plačila prispevka za zdravstvene storitve in potne stroške, ki jih bodo po novem plačevale brezposelne osebe in se zaradi zgoraj navedene nove obveznosti občin črta obveznost plačila prispevka občin za zdravstvene storitve in potne stroške za otroke do 18. leta starosti, ki niso zavarovani kot družinski člani po svojih starših.

K 8. členu:

Ta člen določa, da Republika Slovenija za osebe, ki pridobijo pravico po zakonu, ki ureja starševsko varstvo, ne plačuje več prispevka za nesrečo pri delu in poklicno bolezen, bodo pa ta prispevek po novem plačevale občine za družinske pomočnike, ki pridobijo ta status po zakonu, ki ureja socialno varstvo.

K 9. členu:

Z zadnjo novelo ZZVZZ iz leta 2008 so bili uvedeni novi statusi zavarovancev, in sicer:

- osebe, ki pridobijo pravico po zakonu, ki ureja starševsko varstvo, (23. točka prvega odstavka 15. člena);
- otroci do 18. leta starosti, ki se šolajo in niso zavarovani kot družinski člani, ker njihovi starši ne skrbijo za njih oziroma, ker starši ne izpolnjujejo pogojev za vključitev v OZZ (24. točka prvega odstavka 15. člena)
- družinski pomočniki po zakonu, ki ureja socialno varstvo (25. točka prvega odstavka 15. člena).

Za zavarovance iz 23. točke se prispevek plačuje od osnove, ki je določena po zakonu, ki ureja starševsko varstvo.

Za zavarovance iz 24. in 25. točke se plačuje prispevek od minimalne plače, ki velja za mesec, za katerega se plačuje prispevek.

Prispevna stopnja za plačilo prispevkov je določena z Zakonom o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96 s spremembami). Ta v 11. členu določa, da se prispevek v višini 5,96% plačuje za pravice do zdravstvenih storitev, povračila potnih stroškov, pogrebno in posmrtno, kar velja tudi za vse tri na novo uvedene statute. V 2. točki 12. člena omenjenega zakona pa je določena višina prispevka za zavarovanje za primer nesreče pri delu in poklicne bolezni, ki znaša 0,18%. Ta pa se plačuje za zavarovance iz 25. točke

prvega odstavka 15. člena (družinski pomočniki, ki pridobijo ta status po zakonu, ki ureja socialno varstvo).

K 10. členu:

S črtanjem prvega odstavka 60. člena se ukinja možnost, da ZZVS za nekatere zavezanke za plačilo prispevkov za zdravstveno zavarovanje določi pogoje, s katerimi je omogočeno zmanjšanje ali izbris dolga. S to spremembo se vzpostavljajo enakopravnejši pogoji vseh zavezancev za plačilo prispevkov za zdravstveno zavarovanje.

K 11. členu:

Predlog črtanja 6. točke drugega odstavka 62. člena ZZVZZ temelji na sodbi Sodišča Evropske unije C-185/11, izdane dne 26. 1. 2012, ki v izreku določa, da je Republika Slovenija nepravilno in nepopolno prenesla tretji odstavek 8. člena Prve direktive o neživiljenjskem zavarovanju in 29. in drugi odstavek 39. člena Tretje direktive o neživiljenjskem zavarovanju. Prva in Tretja direktiva v omenjenih členih prepovedujeta ohranitev ali uvedbo predhodnega obveščanja ali odobritve predlaganih povečanj premijskih stopenj, razen v sklop splošnega sistema nadzora cen. Skladno z ugotovitvijo Sodišča Evropske unije se zato predlaga črtanje obveznosti predhodne pisne potrditve povišanje premije dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja v času trajanja zavarovanja s strani imenovanega pooblaščenega aktuarja zavarovalnice.

K 12 členu:

Predlog črtanja 62.a člena ZZVZZ temelji na sodbi Sodišča Evropske unije C-185/11, izdane dne 26. 1. 2012, ki v izreku določa, da je Republika Slovenija nepravilno in nepopolno prenesla tretji odstavek 8. člena Prve direktive o neživiljenjskem zavarovanju in 29. in drugi odstavek 39. člena Tretje direktive o neživiljenjskem zavarovanju. Prva in Tretja direktiva v omenjenih členih prepovedujeta zahtevanje predhodnega dovoljenja ali sistematičnega obveščanja o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, o premijskih cenikih in obrazcih ter drugih tiskanih listinah, ki jih namerava zavarovalnica uporabiti pri poslovanju z zavarovanci. Skladno z ugotovitvijo Sodišča Evropske unije se zato predlaga črtanje obveznosti, da za opravljanje zavarovalnih poslov dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja pridobi predhodno soglasje Ministrstva za zdravje, obveznost vložitve vloge, ki vsebuje splošne in posebne pogoje dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, izjavo, da vstopa v izravnalno shemo dopolnilnega zavarovanja, obrazce izračuna premij, obrazce in tiskovine, ki se uporabljajo pri poslovanju, in drugo dokumentacijo glede višine premij.

K 13. členu:

Predlog člena je posledica črtanja 6. točke 62. člena zakona in posledičnega preštevilčenja točk v 62. členu.

K 14. členu:

Predlog člena je posledica črtanja 6. točke 62. člena zakona in posledičnega preštevilčenja točk.

K 15. členu:

Predlog črtanja 62.i člena ZZVZZ temelji na sodbi Sodišča Evropske unije C-185/11, izdane dne 26. 1. 2012, ki v izreku določa, da je Republika Slovenija nepravilno in nepopolno prenesla tretji odstavek 8. člena Prve direktive o neživiljenjskem zavarovanju in 29. in drugi odstavek 39. člena Tretje direktive o neživiljenjskem zavarovanju. Prva in Tretja direktiva v omenjenih členih prepovedujeta zahtevanje predhodnega dovoljenja ali sistematičnega obveščanja o splošnih in posebnih zavarovalnih pogojih, kar kot obveznost določa 62.i člen ZZVZZ. Skladno z veljavnim ZZVZZ mora zavarovalnica, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje seznaniti Agencijo za zavarovalni nadzor z novimi ali spremenjenimi zavarovalnimi pogoji dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, in sicer najmanj dva meseca

prej, preden jih začne uporabljati. Skladno z izrekom sodbe Sodišča Evropske unije se predlaga črtanje prvega in drugega odstavka 62.i člena ZZVZZ.

K 16. členu:

Predlog člena predvideva spremembo veljavnega 63.a člena zakona, ki je predvideval specialni postopek sklepanja posebnih dogovorov zaradi preskrbe z medicinskimi pripomočki. V skladu z navedenim se v predlogu zakona predlaga, da se medicinske pripomočke, ki se predpisujejo na naročilnicah in so pravica iz obveznega zavarovanja, naroča v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje. Namen slednjega je predvsem v zagotavljanju transparentnega in gospodarnega postopka, z zagotavljanjem konkurence.

Medicinsko pripomočki so sredstva potrebna za zdravljenje ali medicinsko rehabilitacijo. Zavarovanim osebam uresničevanje pravic do medicinskih pripomočkov v breme obveznega zdravstvenega zavarovanja zagotavlja ZZVS na podlagi ZZVZZ in Pravil obveznega zdravstvenega zavarovanja. Medicinski pripomočki iz obveznega zdravstvenega zavarovanja so: proteze udov, estetske proteze, ortoze za stabilizacijo udov in hrbtenice, ortopedska obutev, vozički ter ostali pripomočki za gibanje, stojo in sedenje, električni stimulatorji in ostali aparati (npr. za podporo pri dihanju), pripomočki za nego na bolnikovem domu (postelje z dodatki, sanitarni pripomočki, blazine proti preležaninam), kilni pasovi, pripomočki pri težavah z odvajanjem seča in blata, pripomočki pri zdravljenju sladkorne bolezni, kanile, pripomočki za slepe in slabovidne, pripomočki za izboljšanje vida, pripomočki za sluh in govor, obvezilni material in ostali medicinski pripomočki.

Pri spremembi člena se upošteva definicija blaga v zakonu, ki ureja javno naročanje, ki v 8. točki prvega odstavka določa, da je javno naročilo blaga tisto, katerega predmet je nakup, zakup ali nakup blaga na kredit, z možnostjo odkupa ali brez te možnosti.

K 17. členu:

Črtanje je posledica sklica na 63.a člen, ki sedaj na novo določa postopek nabave medicinskih pripomočkov, in sicer v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje.

K 18. členu:

S predlaganim členom se vzpostavi izrecna pravna podlaga za dostopanje do določenih podatkov, ki se sicer vodijo v evidencah, na področju šolstva, in so potrebni, za ugotavljanje statusa zavarovane osebe.

3.

Zakon o zdravstveni dejavnosti

K 19. členu

V novih členih so določeni pogoji, pod katerimi lahko zdravstveni delavec, ki je v delovnem razmerju v javnem zdravstvenem zavodu opravlja zdravstvene storitve pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti, tako pri javnem kot zasebnem izvajalcu. Zdravstveni delavec mora pred začetkom opravljanja zdravstvenih storitev pridobiti pisno soglasje direktorja javnega zdravstvenega zavoda, v katerem ima sklenjeno delovno razmerje. Določeni so pogoji, pod katerimi direktor lahko izda soglasje (izpolnjevanje delovnih obveznosti, opravljanje nadurnega dela, zagotavljanje dnevnega in tedenskega počitka, da sam zavod nima potreb po takšnem delu). Hkrati člen ureja tudi pogoje, pod katerimi lahko javni zdravstveni zavod sklepa podjemne pogodbe, ter spremljanje izdanih soglasij.

4. Zakon o družbi Slovenske železnice

K 20. členu

Novi 5.a člen določa višino in dinamiko plačila terjatve družbe Slovenske železnice, d.o.o..

5. Zakon o družbi za avtoceste

K 21. členu

Pojem »avtoceste«, določen izključno za področje uporabe tega zakona, se s spremembo 2. točke prvega odstavka 3. člena opredeljuje drugače. Avtoceste v smislu ZDARS-1 namreč niso določene glede na svoje prometno-tehnične značilnosti, temveč zgolj glede na pristojnost DARS za gradnjo, vzdrževanje in upravljanje cest. Izključno v tem smislu se torej šteje za avtocesto tudi državna cesta, ki je bila načrtovana v nacionalnem programu izgradnje avtocest. Izvajalec tega programa je bil namreč le DARS, ki je vodil izgradnjo tam načrtovanih državnih cest, ne glede na njihovo kategorizacijo. Zato je prav, da DARS takšne ceste zgradi, ter jih tudi upravlja.

K 22. členu

Pri spremembi šestega odstavka gre za uskladitev s spremembo 15. člena ZDARS, po katerem stavbna pravica ni več neodplačna.

K 23. členu

Z dopolnitvijo drugega odstavka (točka c) se določa, da se za naloge upravljanja šteje tudi izdajanje smernic in mnenj k mnenja k občinskim prostorskim aktom v območju avtocest ali zemljišč, na katerih ima lastninsko ali stavbno pravico. To je potrebno, ker se DARS sicer v postopkih prostorskega umeščanja ne šteje za nosilca urejanja prostora.

K 24. členu

Z novo določbo 9.a člena se uvaja načrt izvajanja koncesije, ki ga DARS pripravi vsako leto in predloži v soglasje pristojnemu ministrstvu (Ministrstvo za infrastrukturo in prostor). V načrtu bodo opredeljene naloge gradnje, vzdrževanja in upravljanja, ki jih bo DARS izvajal v vsakem tekočem letu.

Prav tako je z zakonom dano pristojnemu ministru pooblastilo, da lahko s ciljem zagotavljanja varnosti in tekočega odvijanja prometa naloži izvedbo oziroma način izvrševanja določene naloge, ki je predmet koncesijskega razmerja.

K 25. členu

Vir sredstev za izvajanje nalog prostorskega umeščanja in pridobivanja zemljišč ostaja proračun, s tem da je izrecno določeno, da se sredstva zagotavljajo iz namenske postavke, na katero se nakazuje nadomestilo za ustanovitev stavbno pravico, ki se plačuje v skladu s tem zakonom.

K 26. členu

V 15. členu se spreminja določba o odplačnosti stavbne pravice. Stavbna pravica je tako odplačna).

6. Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja

K 27. členu

Na podlagi tega člena se črta naslov celotnega drugega poglavja zakona, ki ureja nacionalno stanovanjsko varčevalno shemo in subvencioniranje mladih družin, ki prvič rešujejo stanovanjsko vprašanje. Hkrati pa se črtajo členi tega poglavja, torej členi 5 do 10. Na tej podlagi se črta možnost sklepanja novih varčevalnih pogodb v sistemu nacionalne stanovanjske varčevalne sheme .

K 28. členu

Zaradi ukinitve možnosti sklepanja novih varčevalnih pogodb v nacionalni stanovanjski varčevalni shemi se črta prvi odstavek 11. člena. Preostali trije odstavki se zato ustrezno preštevilčijo.

K 29. členu

Iz razlogov, navedenih v prejšnjih dveh členih, se črta 12. člen zakona v celoti.

K 30. členu

Po tretjem odstavku 24. člena lahko Vlada Republike Slovenije spremeni višino premije s sklepom ob določitvi letnega obsega razpisanih pravic za sklepanje varčevalnih pogodb iz 7. člena tega zakona. Ker se 7. člen zakona, črta, se posledično črta tudi tretji odstavek 24. člena.

K 31. členu

Zaradi zaostrenih javnofinančnih pogojev se predlaga črtanje celotnega poglavja o subvencijah, ki so pripadale mladim družinam kot spodbuda za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja. Posledično se črtajo določbe od 26.a do 26.i člena zakona.

K 32. členu

Črtanje 40. člena sledi črtanju 9. člena zakona, po katerem se je izvajal izbor bank in razdelitev pravic za sklepanje varčevalnih pogodb. Ker se črta nadaljnja možnost sklepanja novih varčevalnih pogodb, se črta kazenska določba iz 40. člena, po kateri se kaznuje za prekršek banka in njena odgovorna oseba, če neupravičeno sklepata posojilne pogodbe.

7. Stanovanjski zakon

K 33. členu

Minister, pristojen za prostor, je po določbi 26.i člena zakona o NSVS s pravilnikom določil najvišjo priznano tržno najemnino za kvadratni meter stanovanjske površine po posamezni regiji. Ker se 26.i člen črta, se z novelo tretjega odstavka 121.b člena stanovanjskega zakona ministru daje pristojnost, da določi najvišjo priznano tržno najemnino in subvencije po regijah. Neprofitna najemnina pa se prizna v višini 3,00 eurov za m² stanovanjske površine.

K 34. členu:

Korigira se naslov člena in vsebina, ki omogoča prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na hišniških stanovanjih, ki so bila pred uveljavitvijo zakona o denacionalizaciji z odločbo vrnjena prvotnim lastnikom, da jim gredo iste pravice kot najemnikom v denacionaliziranih stanovanjih.

K 35. členu

Na podlagi sprememb se črta možnost pridobitve pravice iz bivših hišniških stanovanj, saj hišniki nimajo stanovanjske pravice, pač pa le pravico uporabe stanovanja. Po stanovanjski zakonodaji se šteje da je hišniško stanovanje službeno stanovanje. Hišniki so stanovanje dobili v najem z neposredno pogodbo ob zavezi, da bodo opravljali hišniška opravila. Po prenehanju opravljanja teh del, bi morali stanovanje zapustiti.

8. Zakon o prevozi v cestnem prometu

K 36. členu

Z opredelitvijo izraza Organ javnega potniškega prometa se opredeli področje, katerega ta organ pokriva.

K 37. členu

Zaradi zmanjševanja stroškov javne porabe se področje javnega potniškega prometa pokriva znotraj ministrstva, zaradi ukinjanja izvajanja javne službe javnega potniškega prometa je treba spremeniti tudi področje pristojnosti nalog ministrstva.

K 38. členu

Obrazložitev enaka kot pri 2. členu, posledično temu je potrebno v zakonodaji spremeniti pristojnost vodenja evidenc, ki so v zakonu taksativno našteje.

K 39. členu

Ta zadeva je urejena skladno z zakonom o delovnih razmerjih, kjer je med drugim določena pogodba o zaposlitvi za polni delovni čas.

K 40. členu

Ob zadnjih spremembah in dopolnitvah zakona je izostal popravek prehoda pristojnosti iz Direkcije RS za ceste na organ JPP.

K 41. členu

Posebni linijski prevozi so namenjeni posebni kategoriji potnikov, ki so tudi osebe, ki imajo posebne potrebe. Prevoz teh potnikov se opravi med naročnikom, ki je ustanova za vzgojno izobraževalne potrebe teh oseb in prevoznikom. Vse ustanove na tem področju vzgoje in izobraževanja nimajo vozil za prevoz oseb za lastne potrebe in glede na boljšo dostopnost do teh ustanov je primerno, da se lahko organizira prevoz na ta način.

Pojem druge vrste potnikov že sam po sebi vključuje tudi naključne potnike. In tako ni potrebno spremeniti tega zakonskega določila. To je moje mnenje, ko sem danes pozneje zadevo še sam premislil. Zato ni tu primerne komentarja oz. ta člen odpade.

Dovoljenje za prevoz dijakov v šolo in iz nje ni potrebno glede na določilo 5. člena Uredbe (ES) št. 1073/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za dostop do mednarodnega trga avtobusnih prevozov in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 (UL L št. 300), ki med drugim pravi, da se za posebne linijske prevoze v skladu s poglavjem III imenovane uredbe dovoljenje ne zahteva, če jih ureja pogodba, ki je sklenjena med organizatorjem in prevoznikom. za tovrstne prevoze. Na podlagi tega ni potrebno dovoljenje direkcije oz. ministrstva pristojnega za promet ker je sklenjena pogodba med naročnikom, ki je izobraževalna.

K 42. členu

Prevoznik opravlja izvenlinijske prevoze izključno z osebnim vozilom in je zato določilo kogentno in ne dispozitivno. To so vozila, ki so najbolj primerna glede na naravo te vrste ponudbe prevoza. Tako se potniku ob določenih pogojih omogoči čim hiter in udoben prevoz med objektom, kjer začasno prebiva (npr. hotel, že naštet) in postajo (npr. letališče, že naštet) in tako optimizira to storitev prevoza na določenem področju (občine-in).

K 43. členu

Obrazložitev enaka 24. členu.

9. Zakon o zagotavljanju sredstev za investicije v javno železniško infrastrukturo

K 44. členu

Glede na to, da je smisel spremembe zakona v tem, da se sredstva namensko porabijo za vso prometno infrastrukturo je potrebno temu prilagoditi tudi naslov zakona.

K 45., 46. in 47. členu

V navedenih členih se skladno z namenom sprememb zakona izraz javna železniška infrastruktura nadomešča z izrazom prometna infrastruktura, nacionalni program, letni načrt investicij in letni načrt vzdrževanja pa z nacionalnim programom razvoja prometne infrastrukture.

10. Zakon o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik

K 48. členu

- za leto 2012 namesto 9.337.174 eurov 7.000.000 eurov
- za leto 2013 namesto 17.087.378 eurov 5.000.000 eurov
- za leto 2014 namesto 14.493.182 eurov 5.000.000 eurov,
- za leto 2015 namesto 20.060.733 eurov – 5.000.000 eurov,

kar pomeni za štiteljno proračunsko obdobje prihranek v višini 37.978 467 eurov. Namesto predvidenih 60 978.467 eurov, bo za RTH do konca leta 2015 predvideno 23 mio eurov.

Sredstva bo rudnik lahko pridobil šele, ko bo v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona pripravil spremenjen srenjeročni program tretje faze ter ga predložil vlade v soglasje v skladu s postopkom določenim v četrtem členu zakona.

11. Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin

K 49. členu

Zaradi zaostrenih javnofinančnih pogojev in racionalnejše porabe proračunskih sredstev se črta obveznost pošiljanja obvestil o končno izračunani vrednosti nepremičnin.

12. Zakon o javni agenciji za knjigo

K 50. členu

Predlagana sprememba zakona predvideva, da se sredstva državnega proračuna namenijo zgolj financiranju izvajanja dejavnosti in nalog agencije (programskim stroškom agencije), ne pa tudi za financiranje delovanja agencije, torej za stroške tekočega poslovanja kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški investicijskega vzdrževanja in nakupa opreme in drugi stroški. Na ta način bi bil dosežen prihranek, ki ga terja javnofinančna proračunska situacija brez poseganja v vsebino javnega interesa.

V tem delu predlagana sprememba sledi predlogom stroke, ki ob nujni ohranitvi javnofinančne oziroma proračunske podpore produkciji na področju delovanja agencije izpostavlja potrebo po institucionalni ohranitvi neodvisnega telesa, ki skrbi za razdelitev proračunskih sredstev posameznim projektom. Hkrati je ob tem upoštevana določba drugega odstavka 4. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS št. 52/02), ki določa, da se javna agencija lahko ustanovi le v primeru, ko z organizacijsko obliko organa v sestavi ministrstva ne bi bilo mogoče uresničiti cilja, ki je učinkovitejše in smotrnejše opravljanje nalog, kot bi bilo v primeru opravljanja v upravnem organu, zlasti če se lahko opravljanje upravnih nalog v celoti ali pretežno financira z upravnimi taksami oziroma plačili uporabnikov.

Ocenjuje se, da delovanje javne agencije ne bo ogroženo, saj Zakon o javnih agencijah dopušča, da javne agencije poleg proračunskih sredstev, sredstva za svoje delovanje pridobijo tudi s prodajo blaga in storitev oziroma na drug način.

Izjemoma, v primeru da izvenproračunski prihodki na letni ravni ne zadoščajo za pokrivanje stroškov delovanja agencije, ta sprememba zakon predvideva, da se iz sredstev državnega proračuna financira stroške dela do največ treh zaposlenih. Na ta način se zagotovi minimalni obseg sredstev, ki omogoča obstoj javne agencije v najnujnejšem obsegu, ki še omogoča izvajanje zakonsko predpisanih nalog.

13. Zakon o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije

51. člen

Predlagana sprememba zakona predvideva, da se sredstva državnega proračuna namenijo zgolj financiranju izvajanja dejavnosti in nalog agencije (programskim stroškom agencije), ne pa tudi za financiranje delovanja agencije, torej za stroške tekočega poslovanja kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški investicijskega vzdrževanja in nakupa opreme in

drugi stroški. Na ta način bi bil dosežen prihranek, ki ga terja javnofinančna proračunska situacija brez poseganja v vsebino javnega interesa.

V tem delu predlagana sprememba sledi predlogom stroke, ki ob nujni ohranitvi javnofinančne oziroma proračunske podpore produkciji na področju delovanja agencije izpostavlja potrebo po institucionalni ohranitvi neodvisnega telesa, ki skrbi za razdelitev proračunskih sredstev posameznim projektom. Hkrati je ob tem upoštevana določba drugega odstavka 4. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS št. 52/02), ki določa, da se javna agencija lahko ustanovi le v primeru, ko z organizacijsko obliko organa v sestavi ministrstva ne bi bilo mogoče uresničiti cilja, ki je učinkovitejše in smotrnejše opravljanje nalog, kot bi bilo v primeru opravljanja v upravnem organu, zlasti če se lahko opravljanje upravnih nalog v celoti ali pretežno financira z upravnimi taksami oziroma plačili uporabnikov.

Ocenjuje se, da delovanje javne agencije ne bo ogroženo, saj Zakon o javnih agencijah dopušča, da javne agencije poleg proračunskih sredstev, sredstva za svoje delovanje pridobijo tudi s prodajo blaga in storitev oziroma na drug način.

Izjemoma, v primeru da izvenproračunski prihodki na letni ravni ne zadoščajo za pokrivanje stroškov delovanja agencije, zakon predvideva, da se iz sredstev državnega proračuna financira stroške dela do največ treh zaposlenih. Na ta način se zagotovi minimalni obseg sredstev, ki omogoča obstoj javne agencije v najnujnejšem obsegu, ki še omogoča izvajanje zakonsko predpisanih nalog.

14. Zakon o policiji

K 52. členu

Navedeno določilo omogoča policiji, da Slovenskemu zavarovalnemu združenju in zavarovalnicam za vpogled v elektronske zapisnike prometnih nesreč in za posredovanje podatkov o prometnih nesrečah, prekrških in kaznivih dejanjih zaračuna nadomestilo, ki ga določi minister. Za tako obliko se je predlagatelj odločil na podlagi dejstva, da dejanski izračun stroškov, kot to določa prvi odstavek 22. člena zakona o varstvu osebnih podatkov v praksi povzroča veliko težav (pri izračunu je treba upoštevati stroške vzdrževanja in posodabljanja informacijskega sistema in stroške zaposlenih, ki skrbijo za nemoteno delovanje sistema vse, vrednotenje tega pa je izredno zapleteno). Temu bi se jih s pavšalnim zneskom izognili, čeprav bo tudi višina nadomestila oblikovana na podlagi ocene stroškov. Zavarovalnice imajo zaradi svojega poslovanja na podlagi zakona, ki ureja zavarovalništvo in zakona, ki ureja obvezno zavarovanje v prometu ob pogojih, ki jih ureja zakon o varstvu osebnih podatkov pridobivati podatke, ki jih potrebujejo za njihovo poslovanje. Policija in Slovensko zavarovalno združenje ter ostale zavarovalnice s svojimi aplikacijami zagotavljajo varen vpogled in prenos podatkov v skladu predpisi, ki urejajo navedeno področje, pri čemer se zagotavlja možnost preverjanja pravne podlage in namena posredovanja osebnih podatkov za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo posameznika zaradi nedopustnega posredovanja osebnih podatkov.

Poslovanje med policijo in Slovenskim zavarovalnim združenjem je urejeno s pogodbo. V letu 2011 je bilo s strani Slovenskega zavarovalnega združenja opravljeno 18 806 vpogledov v evidence prometnih nesreč. Poleg navedenih vpogledov pa Slovensko zavarovalno združenje za reševanje zavarovalnih zahtevkov posreduje zaprosila glede posameznih dejstev o prekrških in kaznivih dejanjih na posamezne policijske postaje, kjer jim prav tako posredujejo odgovore na njihove zahteve brezplačno, zato je potrebno tudi tovrstne storitve zagotavljati ob ustreznem finančnem nadomestilu.

15. Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

K 53. členu

Zaradi nujno potrebne reorganizacije javnih zavodov, ki izvajajo naloge iz 28. člena in s tem povezane racionalizacije njihovega poslovanj, se s predlagano spremembo daje Vladi RS pooblastilo, da z akti o ustanovitvi določi javne zavode, ki bodo izvajali z zakonom določene naloge.

K 54. členu:

Zaradi združitve javnih zavodov se ta člen črta.

K 55. členu

Predlagana sprememba bo povzročila racionalnejšo organizacijo osnovnih šol. Povečalo se bo povprečno število učencev v oddelkih. Predviden prihranek v letu 2013 je 1 mio EUR, v letu 2014 pa 5 mio EUR.

K 56. členu

S predlagano spremembo se skrajšuje rok, v katerem mora svet javnega vrtca ali šole po izteku mandata ravnatelja imenovati novega ravnateja oziroma vršilca dolžnosti, sicer imenuje vršilca dolžnosti minister. Svet javnega vrtca ali šole bo moral imenovati novega ravnatelja ali vršilca dolžnosti v osmih dneh po izteku mandata prejšnjega ravnatelja, sicer bo v naslednjih osmih dneh vršilca dolžnosti imenoval minister. Brez poslovnega oziroma pedagoškega vodja bo javni vrtec oziroma šola največ 16 dni, po prejšnji ureditvi je bilo to 68 dni, kar je v času gospodarske krize toliko težje za normalno delovanje javnega vrtca oziroma šole.

K 57. členu

S predlagano spremembo se bo zmanjšal obseg sredstev iz državnega proračuna za posebno financiranje izvajanja interesnih dejavnosti, jutranjega in popoldanskega varstva osnovni šoli. Učitelji bodo navedene elemente vzgojno-izobraževalnega dela izvajali v okviru svoje tedenske oziroma letne delovne obveznosti. S časovno omejitvijo izvajanja programa podaljšanega bivanja se posledično zmanjša obseg ur in število sistemiziranih delovnih mest v oddelkih podaljšanega bivanja. Ocenjena višina prihranka na letni ravni znaša 3,7 mio € v prvem letu 11,3 mio € v naslednjih letih.

K 58. členu:

V času delovanja javnega zavoda Šola za ravnatelje je ta zavod izvajal usposabljanje za ravnateljski izpit in izvajal ravnateljski izpit. Ker je z določbo novega 28. člena Vladi dano pooblastilo, da za izvajanje naloge iz prvega odstavka 28. člena ustanovi javne zavode, bo vsebino dela javnega zavoda Šola za ravnatelje prevzel novoustanovljeni zavod.

K 59. členu

Finančni učinek predlagane spremembe je razviden iz obrazložitve k 57. členu.

K 60., 61., 61.62. in 63. členu

S predlagano spremembo se povečuje najvišja tedenska učna obveznost učiteljev v javnih šolah za eno uro, razen pri učiteljih individualnega pouka in korepetitorjih v glasbenih šolah ter učitelja dodatne strokovne pomoči, ki se izvaja individualno, kjer se število ur učne obveznosti poveča za tri ure in vzgojiteljih v domovih za učence in dijaških domovih za dve uri. Ker se v oddelkih podaljšanega bivanja podaljša trajanje pedagoške ure iz 50 na 60 minut, se tedenska učna obveznost ne povečuje. Tedenska učna obveznost se ne povečuje za predavatelje višjih strokovnih šol, ker so višje strokovne šole del terciarnega izobraževanja in je veljaven obseg tedenske učne obveznosti primerljiv z obveznostjo visokošolskih predavateljev. Ocenjena višina prihranka v prvem letu 2012 znaša 3.3 mio € v naslednjih letih pa 12.9 mio €.

16. Zakon o visokem šolstvu

K 64. členu

Predlagana sprememba zakona univerzam omogoča sprejemanje sprememb obveznih sestavin študijskih programov brez soglasja Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. Postopek bo tekel preko senata članice univerze in se bo končal na senatu univerze. Za samostojne visokošolske zavode se postopek sprememb obveznih sestavin študijskih programov ne spreminja, kar pomeni, da morajo zanje pridobiti soglasje Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu.

K 65. členu

Sprememba je redakcijske narave in povezana s 64. členom tega zakona..

K 66. členu

Sprememba je redakcijske narave in povezana s 64. členom tega zakona.

K 67. členu

V tem členu krajšamo pravico do statusa študenta za eno leto, in sicer študent lahko na študijskih programih prve in druge stopnje v času študija na posamezni stopnji enkrat ali ponavlja ali spremeni študijski program oz. smer ali koristi dvanajst mesecev po zaključku zadnjega semestra (absolvent). S tem se pravica do statusa študenta skrajša za eno leto. Tretja stopnja pa je prepuščena urejanju statuten visokošolskih zavodov.

17. Zakon o osnovni šoli

K 68. členu

Z novelo ZOsn-H bi učenci imeli možnost izbrati tri ure pouka izbirnega predmeta na teden, ob soglasju staršev pa lahko tudi štiri ure. S predlagano spremembo se ohranja obseg števila ur pouka izbirnih predmetov, ki je veljal pred novelo ZOsn-H. Predlagana sprememba je posledica ukinitve izvajanja neobveznih izbirnih predmetov, kar pomeni prihranek pri porabi javnih sredstev.

K 69. členu

S predlagano spremembo se ukinja pouk večjega števila neobveznih izbirnih predmetov, ki jih ureja ZOsn-H, uveljavlja se zgolj pouk neobveznega drugega tujega jezika, kar bo vplivalo na prihranek javnih sredstev. Zaradi racionalizacije se zmanjšuje tudi obseg predpisanega podaljšanega bivanja. V okviru razširjenega programa se po podaljšanem bivanju izvaja popoldansko varstvo.

K 70. členu

S predlagano spremembo se ukinja pouk neobveznih izbirnih predmetov, na novo pa se uvaja pouk neobveznega drugega tujega jezika za učence od 4. do 9. razreda v obsegu dveh ur tedensko, s čimer se sledi ciljem usmeritve Evropske komisije po poučevanju dveh tujih jezikov na elementarni stopnji izobraževanja. Sprememba drugega odstavka, ki se nanaša na učence v prilagojenem programu z nižjim izobrazbenim standardom, je zgolj uskladitvene narave.

K 71. členu

Predlagana sprememba je posledica zmanjševanja oziroma racionalizacije obsega podaljšanega bivanja. Podaljšano bivanje se zaključí do 15.30, v kasnejšem času pa se glede na potrebe učencev organizira popoldansko varstvo.«

K 72. členu

S predlagano spremembo se lahko pouk posameznih predmetov od 4. do 9. razreda izvaja v manjših učnih skupinah glede na zmožnosti učenca. Sestava manjših učnih skupin je prepuščena strokovni presoji učitelja in ni predmet zakonske ureditve. S tem postanejo brezpredmetne določbe, ki se nanašajo na postopek odločitve o izvajanju oblik diferenciacije.

V bodoče ne bo več potreben podzakonski akt, ki podrobneje ureja izvajanje različnih oblik diferenciacije, kar tudi prispeva k racionalizaciji in odpravi administrativnih ovir.

K 73. členu

Dopolnitev člena se navezuje na uvedbo pouka neobveznega drugega tujega jezika za učence od 4. do 9. razreda in se iz tega predmeta ne ocenjujejo.

K 74. členu

Predlagana sprememba pomeni uskladitev z določbami, ki se nanašajo na nacionalno preverjanje znanja in neobvezni drugi tuji jezik.

K 75. členu

Predlagana sprememba ukinja nacionalno preverjanje znanja v 3. in 8. razredu, ki je bila predpisana z novelo ZOsn-H. Navedena sprememba predstavlja zmanjšanje porabe javnih sredstev, potrebnih za izvedbo nacionalnega preverjanja znanja. Z nacionalnim preverjanjem znanja samo v 6. in 9. razredu bo kljub temu dana možnost uporabe rezultatov pri spremljanju kakovosti vzgojno-izobraževalnega dela.

K 76. členu

Predlagana sprememba pomeni uskladitev z določbami, ki se nanašajo na nacionalno preverjanje znanja.

K 77. členu

S predlagano spremembo se ureja pravice do izobraževanja za učence s posebnimi potrebami, ki so bili vključeni v posebni program vzgoje in izobraževanja in so izpolnili osnovnošolsko obveznost.

K 78. členu

Predlagana sprememba, ki se nanaša na izdajanje spričeval, sledi spremenjenemu konceptu nacionalnega preverjanja znanja.

K 79. členu

Predlagana sprememba, ki se nanaša na evidence Državnega izpitnega centra, sledi spremenjenemu konceptu nacionalnega preverjanja znanja.

K 80. členu

Po novem se bo prvi tuji jezik uvedel že v 1. razredu osnovne šole.

K 81. členu

Predlagana sprememba sledi spremenjenemu konceptu nacionalnega preverjanja znanja.

K 82. členu

Določba je dopolnjena z razveljavitvijo pravilnika, ki ureja izvajanje diferenciacije pri pouku v osnovni šoli. Po novem bo celotna materija s to vsebino urejena v zakonu.

K 83. členu

Ta določba ureja začetek uporabe posameznih določb Zakona o osnovni šoli glede na že sprejeto novelo ZOsn-H in glede na predlagani zakon. Določba ureja tudi zamik začetka uporabe posameznih določb spremenjenega Zakona o osnovni šoli.

18. Zakon o vrtcih

K 84. členu

Določba prinaša nujno racionalizacijo normativov, ki jih sedaj določa zakon. Prva sprememba pomeni možnost, da se število otrok v oddelku vrtca zaradi razmer v občini lahko poveča za največ tri otrok (prej največ za dva otroka).

Druga sprememba normativa posega na sočasno prisotnost vzgojitelja in pomočnika vzgojitelja v oddelku, in sicer v obeh vrstah programa (dnevni in poldnevni) in v obeh vrstah oddelkov (oddelenki prvega in oddelenki drugega starostnega obdobja), tako da se skrajša v primerjavi s sedanjo ureditvijo za eno uro dnevno.

Rešitve bodo v praksi omogočile poenostavitev organizacije dela, tako na primer za oddelke drugega starostnega obdobja s poslovalnim časom desetih ur ne bo več potrebno zagotavljati še dodatne pomočnika vzgojitelja, kar bo zmanjšalo stroške za občino in državo, hkrati pa bodo normativi še vedno zagotavljali enak obseg oziroma ne bodo zniževali kvalitete predšolske vzgoje.

Prav tako določba prinaša razbremenitev občinskih proračunov s stroški dejavnosti predšolske vzgoje. V tem delu ta določba, kot tudi druge določbe, s katerimi se spreminjajo normativi na področju predšolske vzgoje, sledi priporočilom Komisije za nadzor javnih financ Državnega zbora, ki je v poročilu k obravnavi revizijskega poročila Računskega sodišča RS »Dostopnost predšolske vzgoje« z dne 26. maja 2011, priporočilo ministrstvu, naj skuša doseči, da bi se z nižjimi normativi ob približno enaki kvaliteti predšolske vzgoje zmanjšali stroški za občine.

K 85. členu

Rešitev predvideva sofinanciranje varuhov predšolskih otrok iz občinskega proračuna za tiste otroke, ki so jih starši želeli vključiti v javni vrtec, pa zanje niso dobili prostega mesta in je otrok uvrščen na čakalni seznam. Posamezne občine so že do sedaj sofinancirale storitve varuhom v skladu z določbami Zakona o lokalni samoupravi in lastnimi sprejetimi akti, pri čemer so običajno svoj prispevek omejele na 20 % cene programa, v katerega bi bil otrok vključen, če bi bil sprejet v vrtec. Podobno višino sredstev, ki pripadajo varuhu za vključenega otroka predvideva tudi zakon, pri čemer pa se ta sredstva zagotavljajo samo za obdobje, ko je otrok uvrščen na čakalni seznam. Za preverjanje tega dejstva lahko občina za posameznega otroka, za katerega varuh uveljavlja sredstva po tem zakonu, zahteva od vrtca, v katerega je otrok vpisan, vse podatke iz čakalnega seznama, ki se nanašajo na posameznega otroka.

Določba, ki predvideva sofinanciranje varuha predšolskih otrok na domu bo omogočila lažji dostop staršev do te storitve, hkrati pa bo spodbudno delovala tudi na izvajalca, da bo svojo dejavnost registriral na predpisan način in tudi plačeval davke. S tem se bo zmanjšalo tveganje za varstvo otrok na »sivem trgu«, na kar je že dvakrat opozorilo v revizijskih poročilih tudi Računsko sodišče RS.

K 86. členu

Zakon posega v ugodnosti boljše finančne dostopnosti staršev za vrtec, ki se je predvsem odrazila s pravico do brezplačnega vrtca. Pravica predstavlja visok standard ugodnosti, ki jo druge države EU ne poznajo in je v tem trenutku čezmerno upravičenje v primerjavi z gospodarskim stanjem v državi. Na tej pravici največ participirajo premožnejši starši, ki jim je določeno plačilo v najvišjem dohodkovnem razredu in tako zanje država plača tudi najvišji znesek subvencije.

K 87. členu

Ker se pravica do brezplačnega vrtca s 1. julijem 2012 ne bo več priznavala, je potrebno v zakonu določiti druge vzdržnejše ugodnosti za zagotovitev finančne dostopnosti staršev do vrtca. Znižano plačilo staršev je s 1. januarjem 2012 določeno v Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki predstavlja enotno pravno podlago za vse prejeme in transfere, do katerih je upravičen posameznik. Zakon določa novo lestvico dohodkovnih razredov, ki so opredeljeni z drugačnimi mejami dohodkov družine, kot je to določala prej veljavna lestvica. Prav tako sistem temelji na neto dohodkih in ne več na bruto dohodkih. S tem bo odpravljena dosedanja prevelika progresivnost lestvice in vzpostavljena je enakomernejša obremenitev

staršev za plačilo vrtca po vseh dohodkovnih razredih. Za starše, ki imajo v vrtec vključenega hkrati še drugega oziroma več otrok, zakon ponovno uzakonja, da starši za starejšega otroka plačajo za en razred nižjo ceno.

K 88. členu

Določba je vsebinsko povezana s 3. členom tega zakona. Vse ugodnosti staršev, ki imajo v vrtec hkrati vključena dva otroka, prenehajo veljati tudi v zasebnih vrtcih.

K 89. členu

Sprememba določbe predstavlja povečanje obsega neposrednega dela vzgojitelja z otroki in sedanjih 30 ur na teden na 32,5 ur na teden.

Tudi ta rešitev bo v praksi omogočila poenostavitev organizacije dela in bo predvsem zniževala potrebe po zaposlitvi dodatnih delavcev zaradi trajanja poslovnega časa vrtca. S tem pa se bodo tudi zmanjšali stroški za občino in državo.

K 90.

Določba je vsebinsko neločljivo povezana s spremembo 32. člena Zakona o vrtcih.

19. Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami

K 91. členu

Zakon prinaša nekatere spremembe, s katerimi so povezani večje finančne obveznosti države, zato se predlaga zamik začetka uporabe zakona na kasnejši datum, v vmesnem obdobju pa se bodo pripravile ustrezne zakonske spremembe veljavnega predpisa. Po okvirni oceni bi ZUOPP-1 na letni ravni predstavljal dodatnih 18.741.802,00 €. Če bi se ZOUPP-1 pričel uporabljati s 1. septembrom 2012, bi za izvajanje novih pravic v zakonu porabili dodatnih 4.685.450,50 €.

K 92. členu

Učna pomoč kot oblika dodatne strokovne pomoči se s predlagano spremembo ne bo več izvajala. Že izdane odločbe z učno pomočjo kot obliko dodatne strokovne pomoči veljajo naprej oziroma se preverjajo v rokih, določenih v odločbi. V letu 2011 je bilo za otroke s primanjkljaji na posameznih področjih učenja, za katere se izvaja dodatna strokovna pomoč v obliki učne pomoči, izdanih 2444 novih odločb. Aktivnih odločb v šolskem letu 2011/12 je približno 11.800, primanjkljaji na posameznih področjih učenja predstavljajo 36,3 % vseh odločb. Skupaj to pomeni okoli 4283 odločb. Delež na novo izdanih odločb med vsemi aktivnimi odločbami predstavlja 57 %. Ocena skupnih potrebnih finančnih sredstev potrebnih do konca leta 2012 znaša 1.800.000,00 €, za leto 2013 pa 3.800.000,00 €.

20. Zakon o šolski prehrani

K 93. členu

S predlagano spremembo zakona se od 1. 9. 2012 splošna subvencija prizna le tistim upravičencem, ki jim je priznana tudi pravica do dodatne subvencije za malico v višini 1/3 cene malice zaradi socialnih razmer.

21. Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji

K 94. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 1. člena Zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo in 52/10), se spreminja ureditev praznovanja dveh prazničnih dni, novega leta in praznika dela, ki se po veljavni ureditvi praznujeta 1. in 2. januarja ter 1. in 2. maja. S spremembo zakona se praznika praznujeta le 1. januarja – novo leto in 1. maja – praznik dela.

Dvodnevno praznovanje navedenih praznikov tudi sicer ni uveljavljeno v večini primerljivih evropskih držav. Novo leto in praznik dela se v državah Evropske unije pretežno praznuje le 1. januarja in 1. maja.

Na ta način se bo v obdobju zaostrenih gospodarskih razmer zagotovil večji fond učinkovitih delovnih ur v javnem sektorju in v gospodarstvu, kar bo posledično vplivalo na povečanje produktivnosti ter zmanjšanje proračunskih stroškov in stroškov delodajalcev, tako za plačevanje nadomestila plače v primerih odsotnosti z dela zaradi dela prostega dne, kot tudi za posebno vrednotenje prazničnega dne v primerih potrebnega nujnega dela na praznične dni, ki so določeni kot dela prosti dnevi.

Upoštevanje primerjano ureditev področja praznikov pa bo predlagana sprememba nedvomno pozitivno vplivala tudi na konkurenčnost slovenskega gospodarstva.

22. Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu

K 95. členu

S predlagano spremembo petega odstavka 18. člena Zakona o obveznih zavarovanjih v prometu bo doseženo, da bodo vnaprejšnje pavšalne odškodnine, ki jih ZZZS plačujejo komercialne zavarovalnice pokrile dejanske stroške, ki nastanejo ZZZS v zvezi z zdravljenjem kot posledicami prometnih nesreč. Po podatkih ZZZS namreč odškodnine, ki jih ZZZS plačujejo komercialne zavarovalnice upadajo, kljub vedno večjemu številu avtomobilov in vedno večjemu številu prometnih nesreč. Tudi po ocenah zdravniške in zavarovalniške stroke, tako doma kot v tujini, so sredstva vnaprejšnje pavšalne odškodnine v višini 6,5% prenizka za pokrivanje vseh stroškov, ki nastanejo zaradi zdravljenja poškodovanih in umrlih v prometnih nesrečah.

23. Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč

K 96. členu

Določilo opredeljuje upravičenost do sredstev državnega proračuna za odpravo posledic škode, ki jo povzročijo neugodne vremenske razmere, če povzročijo škodo na stanovanjskih stavbah, kulturnih spomenikih ter na gospodarskih objektih kmetijskega gospodarstva in na stvareh, za katerih obnovo je do sredstev za odpravo posledic nesreč po tem zakonu upravičen državni organ ali občina. Ker gre za zavarovaljivo kategorijo tveganja se s predlagano spremembo odgovornost za odpravo posledic nastale škode v celoti prenaša na lastnika stvari.

K 97. členu

Odpravlja se tehnična napaka pri veljavnem zakonu, do katere je pri zadnji spremembi zakona prišlo po pomoti. Namen zakonodajalca je bil, da občina postane nosilec izvedbe geotehničnih ukrepov pri zavarovanju stvari na območju občine ne glede na to, v čigavi lasti stvar je.

K 98. členu

Zaradi spremembe določene v 1. členu, je potrebno s spremembo uskladiti tudi določila v prvem in drugem odstavku 26. člena.

24. Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih

K 99. členu

V členu se omejuje tudi izplačilo vseh starševskih nadomestil, razen porodniškega nadomestila, ki materi pripada za 105 dni in navzgor ni omejeno. Opredelitev najvišjega zneska izplačil nadomestila na podlagi razmerja do prejemkov zavarovanja, ni izbrana arbitrarno, brez vsakega kriterija ali na podlagi kriterija, ki s predmetom urejanja vsebinsko ne bi bil v nikakršni zvezi. Kriterij je določen na podlagi trenutne finančne situacije in razmerja med vplačanimi prispevki za starševsko varstvo in višino nadomestila. Določitev

najvišjega zneska izplačila pomeni najvišjo raven, na podlagi katere se zagotavlja socialna varnost iz zavarovanja za starševsko varstvo. Potrebno je sprejeti nujne ukrepe in posege, ki morajo premostiti vrzel med zagotovljenimi pravicami ter bistveno slabšimi možnostmi zagotavljati vse višja sredstva za izvajanje zavarovanja za starševsko varstvo. Socialna ekspanzija je šla glede na pričakovane ekonomske sposobnosti države predaleč. Še vedno pa lahko Slovenijo mednarodno primerjalno gledano, uvrstimo v tisto skupino držav, ki zagotavlja relativno visoka nadomestila v času starševskega dopusta.

K 100. členu

Zaradi trenutne težke finančne situacije zagotavljanje razlike med izdatki za starševska nadomestila in vplačanimi prispevki za starševsko varstvo zahteva znižanje izplačil starševskih nadomestil, razen porodniškega nadomestila. Pravice iz zavarovanja za starševsko varstvo temeljijo na načelu plačila prispevkov. Prav tako je obseg pravic (predvsem višina prejemkov) v pretežni meri odvisen od višin vplačanih prispevkov, razen kadar je z upoštevanjem načela solidarnosti določeno drugače. Sistem zavarovanja za starševsko varstvo temelji na načelu enotnosti zavarovanja, kar pomeni da so vanj vključeni vsi posamezniki, za katere je zakonodajalec predvidel zavarovanje za starševsko varstvo. Ker ni ločenih zavarovalnih shem za določene kategorije zavarovancev, je treba računati z določenimi razlikami, ki obstajajo med različnimi kategorijami zavarovancev, kar se izrazi pri izplačevanju nadomestil. Načelo solidarnosti kot eno temeljnih načel zavarovanja, zavarovancem v določenih primerih zagotovi večje pravice v primerjavi z izpolnjenimi obveznostmi. Koncept enotnega zavarovanja prinaša tudi določen nezaželene posledice, ki se jim v celoti ne da izogniti. Zavarovancem, ki so vključeni v zavarovanje za tako imenovani celoten obseg pravic, se načeloma z zakonom zagotavljajo pravice pod enakimi pogoji, ne glede na to, na kakšni podlagi so bili zavarovani. Pri višini prispevkov je potrebno upoštevati število zavezancev za plačilo na eni strani in število upravičencev na drugi strani. Prispevek za starševsko varstvo plačujejo zavarovanci po stopnji 0,10% in delodajalec prav tako po stopnji 0,10%. Na podlagi 4. člena zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih se sredstva za izvajanje tega zakona zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije, kar pomeni, da se zagotavljajo tudi sredstva za izplačila nadomestila za starševsko varstvo. Ker zbrana sredstva iz prispevkov ne zadoščajo za kritje odhodkov, ki so vezani na pravice iz naslova zavarovanja za starševsko varstvo, je potrebno starševska nadomestila, razen porodniškega nadomestila, znižati na 90% oziroma 80% osnove. V letu 2011 je bilo namreč na podlagi prispevka za starševsko zavarovanje po podatkih DURS vplačanih približno 27 mio EUR prispevkov, kar ne zadostuje niti za en mesec izplačil starševskih nadomestil; v letu 2011 smo na MDDSZ namreč izplačali skoraj 366 mio starševskih nadomestil.

K 101. in 102. členu

Glede na trenutni finančni položaj države je zagotavljanje univerzalnih družinskih prejemkov oteženo. Z vezanjem pridobitve pravice do dodatka za veliko družino na materialni položaj družine država še vedno zagotavlja to pravico socialno šibkejšim družinam, torej tistim najbolj ogroženim. Glede na mejo, to je povprečni mesečni dohodek na osebo, ki ne presega 64% neto povprečne plače skladno z določili ZUPJS pa ta pravica še vseeno ohranja naravo družinskega prejemka, saj ni namenjena le najbolj ogroženim, temveč veliko širšemu krogu upravičencev. Po simulacijah naj bi tako dodatek za veliko družino še naprej prejemalo približno 25.000 upravičencev (prej 30.000 upravičencev). Konkretno to pomeni, da bo dodatek za veliko družino še naprej dobila družina, kjer vsak od staršev zasluži približno 1.500 eur neto plače mesečno.

25. Zakon o jamstvenem jamstvenem in preživninskem skladu

K 103. členu

Po določbi petega odstavka 21.d člena Zakona o Javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 78/06 – uradno prečiščeno besedilo) se višina

nadomestila preživitve usklajuje na način, ki je s posebnimi predpisi določen za preživitve, to je enkrat letno z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin v Republiki Sloveniji. Trenutni finančni položaj države ne dopušča dviga višine nadomestil preživitve, zato se nadomestila preživitve ne usklajujejo. Nadomestila preživitve se izplačujejo v zneskih, usklajenih na podlagi količnika uskladitve preživitve in nadomestil preživitve za leto 2012.

26. Zakon o subvencioniranju študentske prehrane

K 104. členu

S tem členom se dodaja nov tretji odstavek k 7. členu Zakona o subvencioniranju študentske prehrane, ki določa, da upravičenci niso več upravičeni do subvencioniranih obrokov od 15. julija do vključno 15. avgusta. Poleg tega določa, da se subvencionirani obroki lahko nudijo le v času od 8.00 do 20.00.

27. Zakon o štipendiranju

K 105. členu

Zakon o štipendiranju določa, da se k osnovni Zoisovi štipendiji dodelijo tudi naslednji dodatki: dodatek glede na dohodek v družini štipendista v razponu od 21,66 do 55,22 eurov¹⁴, dodatek za vrsto in področje izobraževanja v višini 30,31 eurov, dodatek za učni oziroma študijski uspeh v višini 20,56 oziroma 37,90 eurov, dodatek za izobraževanje zunaj stalnega prebivališča v višini 85,53 za bivanje oziroma v razponu od 48,73 do 100,71 eurov za prevoz ter dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami v višini 50,89 eurov.

Dodatek na dohodek v družini štipendista se določi tako, da se upoštevajo povprečni mesečni dohodki na družinskega člana v preteklem koledarskem letu v primerjavi z zneskom minimalne plače v istem obdobju. Višina dodatka se je tako odmerila glede na dohodek na družinskega člana v odstotku od minimalne plače. Način ugotavljanja dohodkov je ZŠtip urejal v členih 15. – 20.

Število prejemnikov dodatka glede na dohodek je prikazan v Tabeli št. 1. Delež prejemnikov je glede na število vseh upravičencev do Zoisove štipendije majhen – v letu 2011 10,6 %.

Tabela št. 1: Število prejemnikov dodatka glede na dohodek

	2008/2009		2009/2010		2010/2011		2011/2012	
	število	delež	število	delež	število	delež	število	delež
Skupaj – Zoisovi štipendisti	3.617	100	7.392	100	9.220	100	10.655	100
Št. prejemnikov dodatka na dohodek	290	8	475	6,5	677	7,3	1.134	10,6

Višina dodatka glede na dohodek po posameznih dohodkovnih razredih v letu 2011 je razvidna iz tabele 2.

Tabela 2: Število upravičencev do dodatka glede na dohodek v družini štipendista k Zoisovi štipendiji v letu 2011

Dodatek na dohodek	Višina dodatka v EUR	Število	Delež v %
Brez dodatka		9521	89,3

¹⁴ Navedena višina dodatkov je bila določena v Sklepu o usklajenih višinah transferjev, ki so določeni v nominalnih zneskih ter o odstotku uskladitve drugih transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji od 1. julija 2011 (Uradni list RS, št. 57/2011).

dohodek do 25%	55,22	178	1,6
dohodek do 40%	44,39	311	2,9
dohodek do 50%	32,48	299	2,8
dohodek do 60%	21,66	346	3,2
		10655	100

Zaradi varčevanja se predlaga ukinitvev dodatka glede na dohodek v družini štipendista k Zoisovi štipendiji. Kljub ukinitvi omenjenega dodatka lahko štipendisti, ki izhajajo iz socialno šibkih družin, zaprosijo za državno štipendijo, ki je tudi višja od Zoisove štipendije.

Ob tem je potrebno opozoriti še na dejstvo, da se je dodatek glede na dohodek v družini štipendista k državni štipendiji ukinil s sprejetjem Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Uradni list RS, št. 62/20 in 40/11, v nadaljevanju: ZUPJS). Slednji je črtal tudi člene 15. – 20. ZŠtip, ki so urejali izračun in ugotavljanje dohodka na družinskega člana, v prehodnih določbah pa ni določil, ali se črtani členi še naprej uporabljajo za potrebe podeljevanja dodatka glede na dohodek k Zoisovi štipendiji oziroma, ali se dohodek v družini štipendista ugotavlja po določbah ZUPJS. Glede na navedeno je nastala pravna praznina, zaradi katere Javni sklad RS za razvoj kadrov in štipendije v šolskem/študijskem letu 2012/2013 ne bo mogel več podeljevati omenjenega dodatka.

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je v letu 2011 istočasno pripravilo nov predlog Zakona o štipendiranju, ki je predvideval ukinitvev dodatka k Zoisovim štipendijam, vendar nov Zakon o štipendiranju v Državnem zboru ni bil sprejet.

Ocena finančnih posledic v primeru ukinitve dodatka:

Glede na število prejemnikov dodatka glede na dohodek k Zoisovi štipendiji v šolskem/študijskem letu 2011/2012 se za ta dodatek na letni ravni porabi 490.083,96 EUR. V tej višini se tudi predvideva prihranek na letni ravni v primeru ukinitve podeljevanja omenjenega dodatka.

Zakon o štipendiranju v tretjem odstavku 33. člena določa, da sklad enkrat letno objavi javni razpis za podelitev nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe.

Kot je razvidno iz spodnje tabele je bilo v letu 2009 podeljenih 99 nagrad za trajnostni razvoj, in sicer v skupni višini 261.500,00 EUR. V letu 2010 je bilo podeljenih 149 nagrad za trajnostni razvoj v skupni višini 367.250,00 EUR. Podatkov za leto 2011 še ni, saj je Javni sklad RS za razvoj kadrov in štipendije javni razpis objavil v mesecu decembru 2011, zaključil pa se je v mesecu februarju 2012. Vrednost omenjenega razpisa za leto 2011 je 350.000,00 EUR.

Tabela 3: Število prejemnikov nagrad za trajnostni razvoj po letih

Vrsta pravice	2009 – število prejemnikov	2010 – število prejemnikov
Nagrade za trajnostni razvoj	99	149
Porabljena finančna sredstva v €	261.500	367.250,00

Ocena finančnih posledic:

Zaradi varčevanja se predlaga zamrznitev podeljevanja omenjenih nagrad za obdobje treh let tako, da sklad v letih 2012, 2013 in 2014 ne objavi javnega razpisa za podelitev nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe.

Ocena finančnih posledic: prihranka v koledarskem letu 2012 ne bo, saj je sklad javni razpis objavil v mesecu decembru 2011, kar pomeni, da bodo nagrade izplačane v letu 2012. Vrednost omenjenega razpisa je 350.000,00 EUR.

Za javni razpis, ki je bil predviden v decembru 2012, je bilo planiranih 200.000,00 EUR, kar pomeni, da bo v koledarskem letu 2013 prihranka v višini 200.000,00 EUR. Enak prihranek se planira tudi v letih 2014 in 2015. Skupaj v treh letih se ocenjuje prihranek v višini 600.000,00 EUR.

28.

Zakon o urejanju trga dela

K 106. in 107. členu: 108 in 109

S predlagano ureditvijo se izključi uporaba določbe ZUTD, ki je prejemniku denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, pri katerem je bila ugotovljena začasna nezmožnost za delo, zagotavljala denarno nadomestilo iz zavarovanja za primer brezposelnosti za enako obdobje, kot izplačujejo delodajalci nadomestilo plače med začasno zadržanostjo z dela zaradi bolezni ali poškodbe po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, nato pa se je taki brezposelni osebi nadomestilo v višini zadnjega izplačanega nadomestila za primer brezposelnosti izplačevalo v breme zdravstvenega zavarovanja.

Glede na predlagano ureditev bolniškega staleža prejemnikov denarnega nadomestila je potrebno s predhodno določbo zagotoviti uresničitev ustavnega načela prepovedi povratne veljave predpisov, obenem pa določiti tudi prehodno ureditev do ustrezne spremembe v področnih zakonih.

Predlagana ureditev tako zagotavlja, da z uveljavitvijo zakona ne bo poseženo v pravni položaj brezposelnih oseb, ki so na dan uveljavitve tega zakona prejemniki nadomestila zaradi začasne nezmožnosti za delo oziroma, ki so na dan uveljavitve tega zakona že uvedle redni ali pritožbeni postopek za ugotovitev začasne nezmožnosti za delo. Zanje se bo do izteka pravice do denarnega nadomestila zaradi začasne nezmožnosti za delo še naprej uporabljala dosedanja ureditev, ki prejemnikom denarnega nadomestila med brezposelnostjo v primeru začasne nezmožnosti za delo omogoča prejemanje nadomestila v breme zdravstvenega zavarovanja na enak način, kot je to omogočeno delavcem v delovnem razmerju.

Zakon o prispevkih za socialno varnost določa prispevne stopnje glede na obseg pravic, ki se zagotavljajo posameznim zavarovancem. Ker so s predlagano spremembo pravice, ki jih lahko uživajo prejemniki denarnega nadomestila med brezposelnostjo, omejene na pravico do zdravstvenih storitev in pravico do povračila potnih stroškov, se temu ustrezno prilagaja tudi višina prispevkov. Predlagana nova višina prispevkov je določena v enaki višini, kot je z Zakonom o prispevkih za socialno varnost predpisana za pravico do zdravstvenih storitev in povračilo potnih stroškov za druge zavarovance, t.j. v višini 5,21%.

Do ustrezne ureditve v Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju se določa obseg pravic, ki pripadajo prejemnikom denarnega nadomestila med brezposelnostjo iz naslova obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Zavarovancem, ki bi po ZUTD prejeli nadomestilo za primer brezposelnosti 19 mesecev (starejši od 50 let, zavarovalna doba več kot 25 let), se skrajša prejemanje za 1 mesec – na

18 mesecev, zavarovancem, ki bi nadomestilo prejeli 25 mesecev (starejši od 55 let, zavarovalna doba več kot 25 let), pa se prejemanje skrajša za 7 mesecev – tudi na 18 mesecev.

Po sedanjí ureditvi se denarno nadomestilo za primer brezposelnosti prve tri mesece izplačuje v višini 80 odstotkov od osnove (praviloma povprečna mesečna plača zavarovanca, prejeta v obdobju osmih mesecev pred mesecem nastanka brezposelnosti), nadaljnje mesece pa v višini 60 % od osnove. Izplačevanje denarnega nadomestila se znižuje na 70 % osnove v prvih dveh mesecih in na 60 % osnove v tretjem mesecu izplačevanja.

Past brezposelnosti

Z zakonom o urejanju trga dela se je zaradi povišanja denarnega nadomestila v prvih treh mesecih brezposelnosti, past brezposelnosti povečala, še posebej pri samskih osebah in pri tistih, ki so prejemale povprečno plačo in bi se lahko zaposlili na slabše plačano delovno mesto. Preveliko prehajanje v dolgotrajno brezposelnost pa pomeni grožnjo za brezposelne osebe, ki s tem izgubljajo stik z delom, delovne navade, zastarevanje znanj in veščin, uporabnih na trgu dela.

Neto nadomestitvena stopnja pa kaže delež izgube dohodka zaradi izgube zaposlitve. Če ta stopnja preseže 100%, brezposelna oseba finančno ni motivirana za prehod v zaposlitev. Po izračunih SVREZ je ta stopnja zelo visoka pri osebah z nižjimi dohodki (67 % povprečne plače) - do 92 % in v zgodnji fazi brezposelnosti tudi pri tistih s povprečno plačo (do 87 %). Ukrepi za zniževanje denarnega nadomestila v prvih treh mesecih prejemanja, za zniževanje najvišjega denarnega nadomestila kot tudi za skrajševanje prejemanja DN bodo prispevali k zmanjševanju pasti brezposelnosti – torej težnji po zapadanju v dolgotrajno brezposelnost, seveda ob hkratnih ukrepih za spodbujanje odpiranja novih delovnih mest. Dejstvo namreč je, da je število prejemnikov denarnih nadomestil za primer brezposelnosti, ki se zaposlijo v času prejemanja nadomestila, nižje kot število tistih, ki se zaposlijo po preteku denarnega nadomestila (v letu 2011 je bilo povprečno mesečno 33.344 prejemnikov DN, pred potekom DN se jih je zaposlilo 18.655, po preteku pa 22.066).

Najvišji znesek denarnega nadomestila za primer brezposelnosti se zniža iz 1.050 EUR (trikratnik najnižjega zneska denarnega nadomestila, ki znaša 350 EUR) za 15 %, na 892,50 EUR.

29. Zakon o vojnih invalidih

K 110. členu:

Sprememba člena je redakcijske narave.

K 111. členu:

Ukinja se pravica do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja. Tovrstno pravico lahko vojni invalidi uveljavijo tudi po predpisih o zdravstvenem varstvu.

K 112. členu:

Z ukinitvijo pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja upravičencem ne pripada pravica do potnih stroškov.

K 113. členu:

Predlaga se sprememba v izplačevanju prejemkov. S predlaganim izplačilom za nazaj se način izvrševanja pravic po vseh treh zakonih izenačuje z vsemi ostalimi izplačili oziroma prejemki iz javnih sredstev. Nadalje se odpravijo težave pri izterjavi neupravičeno izplačanih pravic (v primeru smrti upravičencev, neizpolnjevanja pogojev za nadaljnje priznanje pravic in podobno). Posledično odpade birokratsko delo na upravnih enotah, pristojnih ministrstvih, državnem pravobranilstvu in stroški v zvezi z izterjavo.

K 114. členu:

Sprememba člena je redakcijske narave.

K 115. členu

Predlaga se črtanje vseh zakonskih določb, ki določajo pogoje, postopek in način izvajanje revizije kot posebnega pravnega sredstva v upravnih postopkih. Ostali sodobni upravnopravni sistemi revizije namreč ne poznajo več, razen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

30. Zakon o vojnih veteranih

K 116. členu

Sprememba člena je redakcijske narave.

K 117. členu

Starostni pogoj za uveljavitev pravic po Zakonu o vojnih veteranih se zvišuje primerjalno z Zakonom o vojnih invalidih in s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

K 118. členu

Pravica do zdravstvenega varstva se zagotavlja prejemnikom veteranskega dodatka, ki predstavlja socialni korektiv, tako se pravice do zdravstvenega varstva zagotavljajo le socialno ogroženim vojnim veteranom.

K 119. členu:

Ukinja se pravica do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja. Tovrstno pravico lahko vojni veterani uveljavijo tudi po predpisih o zdravstvenem varstvu. Z ukinitvijo pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja upravičencem tudi ne pripada pravica do potnih stroškov.

K 120. členu:

Predlaga se črtanje zakonske določbe, ki določa pogoje in postopek izvajanja revizije kot posebnega pravnega sredstva v upravnih postopkih. Ostali sodobni upravnopravni sistemi revizije namreč ne poznajo več, razen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

31. Zakon o žrtvah vojnega nasilja

K 121. členu:

Sprememba člena je redakcijske narave.

K 122. členu:

Ukinja se pravica do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja. Tovrstno pravico lahko žrtve vojnega nasilja uveljavijo tudi po predpisih o zdravstvenem varstvu.

K 123. členu:

Z ukinitvijo pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja upravičencem ne pripada pravica do potnih stroškov.

K 124. členu:

Predlaga se črtanje zakonske določbe, ki določa pogoje in postopek izvajanja revizije kot posebnega pravnega sredstva v upravnih postopkih. Ostali sodobni upravnopravni sistemi revizije namreč ne poznajo več, razen Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

32. Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

K 125. členu

Glede na to, da je potrebno spremembo splošne procesne ureditve urejati v področnem zakonu, predlagana sprememba umešča sedaj odstop od načela osebnega vročanja za vse odločbe v upravnem postopku v področni predpis, ki ureja uveljavljanje pravic iz javnih sredstev. Navedena sprememba odpravlja osebno vročitev odločb, s katerimi je priznana ali zavrnjena zahteva za priznanje pravic iz javnih sredstev po Zakonu o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Ker pa po ZUPJS pritožba zoper vseh 13 pravic iz javnih sredstev ne zadrži izvršitve, je treba ne glede na 224. člen ZUP, ki določa, da postane odločba prve stopnje izvršljiva v primeru, ko pritožba ne zadrži izvršitve, z dnevom vročitve, s tem zakonom določiti, da postane izvršljiva z dnem, ko je odločba odpremljena stranki, saj gre v primeru izplačevanja pravic iz javnih sredstev pogosto za sredstva, s katerimi je stranki omogočeno preživetje in bi bil 15 dnevni rok predolg. Za ostale vloge (sklepi in drugi dokumenti, od katerih vročitve začne teči rok, ki se izdajajo v postopku uveljavljanja pravic) pa bi še naprej veljalo določilo ZUP o osebnem vročanju, saj bi sicer v primeru, ko bi bila vloga nepopolna in bi CSD stranko pozval z "navadno" pošto, ki bo vročena 15. dan od odpreme, stranka lahko zamudila kakšno procesno dejanje.

K 126. členu

Vse več je primerov, ko se želi stranka, ki ji je bila priznana pravica (najpogosteje pravica do denarne socialne pomoči ali varstvenega dodatka, ki se priznavata za obdobje do 1 leta) odpovedati tej pravici. Najpogostejši razlog za odpoved je 128. člen Zakona o dedovanju, ki določa, da se premoženje osebe, ki je uživala pomoč v skladu s predpisi o socialnem varstvu, omeji do višine vrednosti dane pomoči. Ker Zakon o splošnem upravnem postopku takšne možnosti ne predvideva – v 134. členu ZUP je le določeno, da lahko stranka delno ali v celoti umakne svoj zahtevek vsak čas med postopkom na prvi stopnji do vročitve odločbe, v času, ki teče pritožbeni rok, in med postopkom na drugi stopnji do vročitve odločbe, po vročitvi pa te možnosti ni več. Ker je treba po eni strani upoštevati želje upravičenca, po drugi strani pa ni smiselno izplačevati javnih sredstev nekemu, ki tega sploh ne želi, se predlaga ta dopolnitev.

33. Zakon o socialno varstvenih prejemkih

K 127. členu

Težka javnofinančna situacija v tem trenutno ne dopušča povišanja osnovnega zneska minimalnega dohodka (za 27%), kot ga je predvidel Zakon o socialno varstvenih prejemkih. Poudarjamo, da z zniževanjem osnovnega zneska minimalnega dohodka ne zmanjšujemo že pridobljenih pravic za družine z otroci, položaj samskih oseb, predvsem starejših samskih oseb in invalidov pa se kljub predlaganim spremembam še vedno izboljšuje glede na trenutno stanje. Zakon o socialno varstvenih prejemkih se bo začel uporabljati 1.1.2012, s predlaganim interventnim ukrepom pa se zamika uveljavitev celotnega povišanja osnovnega zneska minimalnega dohodka na obdobje po letu 2012.

Zaradi na novo predlagane višine osnovnega zneska minimalnega dohodka, je treba temu ustrezno prilagoditi tudi ostale določbe Zakona o socialno varstvenih prejemkih, ki se navezujejo na osnovni znesek minimalnega dohodka, z namenom ohranitve:

- vrednosti osebnega vozila, ki se kot premoženje ne upošteva že v skladu s trenutno veljavno zakonodajo (tretji odstavek),
- višine meje, ki je posameznik oziroma družina za upravičenost do socialnovarstvenih prejemkov, ne sme preseči z lastništvom premoženja oziroma prihrankov že v skladu s trenutno veljavno zakonodajo (četrti odstavek),
- razmerja med določeno višino ponderjev v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka (drugi, peti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek),

- višine nadomestila in dodatka za pomoč in postrežbo oziroma dodatka za tujo nego in pomoč za osebe, ki jih določa zakon, ki ureja družbeno varstvo telesno in duševno prizadetih oseb, na ravni, kot je določena v skladu z zakonodajo, ki se uporablja do 31. 12. 2011 (šesti odstavek), in sicer za nadomestilo v višini nadomestila, za dodatek za pomoč in postrežbo oziroma dodatek za tujo nego in pomoč pa v višini dodatka za tujo nego in pomoč.

34. Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom

K 128. členu

Razlog za določitev, da se Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji v drugi polovici leta 2012, 2013 ter 2014 ne uporablja in da se v nasprotju z navedenim zakonom transferi posameznikom in gospodinjstvom ne usklajujejo, je predvsem v dejstvu, da izdatke proračuna povečujejo vse večje potrebe po socialni varnosti, saj se število upravičencev povečuje, hkrati pa se prejemki blagajn javnega financiranja zmanjšujejo. S predlogom zakona se ne posega v že pridobljene pravice, ampak se omejuje usklajevanje z rastjo cen, kar posledično pomeni, da se nominalni obseg že pridobljenih pravic ne bo zmanjšal, prav tako pa se ne bo povečal.

Še vedno pa se delno plačilo za izgubljeni dohodek družinskih pomočnikov in staršev po Zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih doseže višino iz 5.a člena, saj se dejansko skladno s prehodnim obdobjem ne usklajuje, ampak le doseže enotna višina.

35. Zakon o verski svobodi

K 129. členu

Prvi odstavek 27. člena ureja način izračuna pravice do namenske državne finančne pomoči za plačilo prispevkov zavarovanca za socialno varnost uslužbencev cerkva in drugih verskih skupnosti. Zakon o verski svobodi pomoč določa v višini 60 odstotkov povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova: za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje (prispevek zavarovanca) ter za obvezno zdravstveno zavarovanje (prispevek zavarovanca). Pomoč trenutno znaša približno 200 EUR na osebo in se izplačuje za 1000 oseb (približno 2.400.000 EUR na letni ravni). Rebalans proračuna predvideva zmanjšanje sredstev za izplačilo pomoči v višini dvajsetih odstotkov (240.000 EUR v letu 2012, 480.000 EUR v naslednjih letih), kar zahteva navedeno znižanje osnove za izplačilo pomoči (to je iz 60 % na 48%).

36.

Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov

K 130. členu

Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah (Uradni list RS, št. 56/08; v nadaljevanju ZMCGZ) v točki b) prvega odstavka 3. člena opredeljuje pojem mediatorja, ki pomeni vsako tretjo osebo, ki je zaprošena, da vodi mediacijo, ne glede na njen naziv ali poklic in ne glede na način, na katerega je bila imenovana ali zaprošena za vodenje mediacije in ki zaprosilo sprejme. V četrtem odstavku 2. člena pa ZMCGZ določa, da se njegove določbe uporabljajo tudi za mediacijo, ki jo vodi sodnik, ki ni pristojen za nobenega od sodnih postopkov v zvezi z zadevnim sporom. Da pod takšnimi pogoji nastopanje sodnikov v vlogi mediatorjev ni sporno, izhaja tudi iz aktov Evropske unije in Sveta Evrope¹⁵.

Veljavni ZARSS in na njegovi podlagi izdana pravilnika položaja sodnikov, ki so hkrati tudi mediatorji, ne urejajo. Kljub določbi četrtega odstavka 2. člena ZMCGZ se je v praksi

¹⁵ 3. člen Direktive 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah; točka 161 Mnenja št. 6 Posvetovalnega sveta evropskih sodnikov.

zastavilo vprašanje, ali smejo sodišča in izvajalci na sezname po 7. členu ZARSS uvrstiti tudi sodnike, ki kot mediatorji izpolnjujejo pogoje za vpis na seznam po prvem oziroma drugem odstavku 8. člena ZARSS, in kakšen je položaj teh mediatorjev, zlasti glede obsega zadev, v katerih smejo izvajati mediacijo. S predlaganima odstavkoma se jasno določa, da smejo sodišča in izvajalci na seznam mediatorjev uvrstiti tudi sodnike, prav tako pa se jasno razmejuje spore, v katerih lahko tak sodnik mediira, namreč le v sporih kjer ni pristojen za nobenega od sodnih postopkov, povezanih s sporom, ki ga rešuje v okviru mediacije.

K 131. členu

Tretji odstavek 13. člena ZARSS določa obveznost Centra za izobraževanje v pravosodju, da zagotavlja izobraževanje in usposabljanje nevtralnih tretjih oseb, ki sodelujejo v postopkih alternativnega reševanja sporov v programih, ki jih sodišča izvajajo skladno s 4. členom ZARSS. Do sedaj je Center za izobraževanje v pravosodju ta izobraževanja organiziral brezplačno. Namen takega brezplačnega izobraževanja pa je bil predvsem vzpodbuditi zanimanje za mediacijo ter zagotoviti zadostno število mediatorjev v programih iz 4. člena ZARSS. Ker so liste mediatorjev v programih sodišč večinoma polne, zakonodajalec ocenjuje, da je brezplačno izobraževanje nevtralnih tretjih oseb doseglo svoj namen. Jasno določilo, da stroške izobraževanja in usposabljanja teh oseb, ki ga po tretjem odstavku 13. člena ZARSS zagotavlja Center za izobraževanje v pravosodju, krijejo te osebe same, pa je tudi posledica obsežnega rebalansa proračuna, ki zahteva krčenje določenih ugodnosti, kar takšno brezplačno izobraževanje nedvomno je.

K 132. členu:

Pravico do nagrade in povračila potnih stroškov mediatorju oziroma nevtralni tretji osebi določata tako ZMCGZ v prvem odstavku 8. člena, kot tudi ZARSS v 17. členu.

Kot navedeno že v obrazložitvi k 140. členu predloga zakona, veljavni ZARSS ne ureja položaja sodnikov, ki so hkrati tudi mediatorji. Ker pa je praksa pokazala, da je sodnikov, ki so uvrščeni na seznam mediatorjev iz 7. člena zakona in opravljajo mediacijo v programih po 4. členu ZARSS, veliko, se je zastavilo vprašanje ali lahko tak sodnik mediira tudi v okviru svojega delovnega časa. Posledično temu pa se seveda zastavlja vprašanje njegove upravičenosti do nagrade in povračila potnih stroškov, če tak sodnik storitve mediacije opravlja med svojim delovnim časom.

Sodniku na podlagi pogodbe o zaposlitvi za opravljeno delo v rednem delovnem času pripada plačilo. Če pa se v dogovoru s predsednikom sodišča odloči, da bo med delovnim časom izvajal še mediacijo, ki sicer ne sodi v njegov delokrog obveznosti po pogodbi o zaposlitvi, mu v zvezi s tako izvedenimi storitvami mediacije nagrada in povračilo potnih stroškov ne pripadata, saj je za delo v rednem delovnem času že plačan. Takšno stališče je zavzelo tudi Računsko sodišče, ki meni, da določbe ZARSS v tem delu niso jasne in da bi bilo zaradi zagotovitve enotne prakse treba jasno določiti, da sodniki za opravljene storitve mediacije, ki jih opravijo v okviru delovnega časa, niso upravičeni do nagrade in potnih stroškov.

K 133. členu:

21. členu ZARSS podrobneje ureja spore z državo. Po prvem odstavku omenjenega člena je Državno pravobranilstvo zavezano, da v vseh sodnih sporih iz razmerij, za katera se uporablja zakon in v katerih je Republika Slovenija stranka, poda soglasje za reševanje spora z mediacijo, kadar je to glede na okoliščine primera ustrezno. Če Državno pravobranilstvo meni, da reševanje spora ali skupine istovrstnih sporov z mediacijo ni primerno, mora po določbi drugega oziroma tretjega odstavka 21. člena ZARSS z obrazloženim predlogom zahtevati, da o tem odloči Vlada Republike Slovenije. S tem ZARSS zagotavlja, da so odločitve Državnega pravobranilstva o (ne)primernosti spora za predložitev v mediacijo skrbno pretehtane, utemeljene in še preizkušene pri Vladi RS.¹⁶

Vendar pa Državno pravobranilstvo že ob prejemu povabila k postopku mediacije pogosto naleti na prvo težavo, saj določajo sodišča za podajo soglasja zelo kratke osem ali štirinajstdnevne roke. V tako kratkem času je za Državno pravobranilstvo praktično nemogoče pridobiti mnenje stranke in nato v primeru negativnega stališča k postopku mediacije izpeljati še postopek pred Vlado RS, da izda sklep, da se soglasje k postopku mediacije ne poda. Državno pravobranilstvo tako v večini primerov, predvsem pa kadar je potrebno izpeljati še postopek pred Vlado RS, zaproša sodišča za podaljšanje roka za podajo oziroma odklonitev soglasja k postopku mediacije. Zaradi slednjega se je povečal obseg dela državnih pravobranilcev in Vlade RS, ki mora odločati o obrazloženih predlogih Državnega pravobranilstva.¹⁷

Omenjeni določbi drugega in tretjega odstavka 21. člen ZARSS sta bili vpeljeni kot dodaten garant in prisila državi, da se bo udeleževala postopkov alternativnega reševanja sporov in jih z argumentom moči ne bi neutemeljeno zavračala. Ob dejstvu, da je Vlada RS doslej vedno upoštevala argumente Državnega pravobranilstva in pritrdila obrazloženim predlogom glede (ne)primernosti mediacije, tako Državno pravobranilstvo, kot Komisija Vlade Republike Slovenije za kadrovske in administrativne zadeve menita, da postopka odločitve na Vladi RS po drugem oziroma tretjem odstavku 21. člena ZARS nista potrebna, oziroma sta za delo obeh organov z vidika nalaganja dodatnih delovnih in administrativnih obveznosti, celo zelo obremenjujoča. Tudi po mnenju zakonodajalca Državno pravobranilstvo svojo funkcijo, ki jo ima po prvem odstavku 21. člena ZARSS, opravlja korektno in odgovorno, zato potrebe po kontrolni funkciji določb drugega in tretjega odstavka 21. člena več ne vidi. S črtanjem omenjenih določb drugega in tretjega odstavka 21. člena ZARSS, zakon torej v polnosti uveljavlja samostojnost Državnega pravobranilstva pri odločanju o (ne)primernosti zadeve za mediacijo, ki mu jo dodeljena že na podlagi prvega odstavka tega člena.

37. Zakon o pravniškem državnem izpitu

K 134. členu:

Spreminjajo se določbe 19.b člena ZPDI, ki sicer predpisujejo plačljivost izpita, vendar šele po preteku treh let po opravljenem izpitu, kar pomeni, da tisti kandidati, ki izpita niso uspešno opravili, stroškov zanj tudi ne povrnejo, čeprav so dejansko stroški z izpitom nastali. Poleg

¹⁶ Primerjaj: A. Zalar, B. Jovin Hrastnik, Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov s komentarjem, GV založba, Ljubljana 2010, komentar k 21. členu, str. 103.

¹⁷ Primerjaj Poročilo Državnega pravobranilstva Republike Slovenije za leto 2010, str. 35. Poročilo je v celoti dostopno na spletni povezavi: http://www.dp-rs.si/fileadmin/dp.gov.si/pageuploads/LETNO_POROCILO/Porocilo_od_delu_DPRS_za_leto_2010.pdf

tega ministrstvo zalaga stroške na zelo dolgi rok. Nenazadnje določbe 19.b člena ZPDI dopuščajo tudi mnogo oprostitev plačila stroškov, saj v praksi večina kandidatov izkaže opravičljive razloge, na podlagi katerih so oproščeni povrnitve stroškov izpita.

S spremembo določb 19.b člena ZPDI bodo morali vsi kandidati že ob izdaji odločbe za pristop k izpitu poravnati stroške izpita, sicer izpita ne bodo mogli opravljati. S tem bo dosežen proračunski prihranek.

Višina plačila bo odvisna od tega, kolikšen del izpita bo kandidat (predvidoma) opravljal. Če se iz upravičenih razlogov izpita na to ne bo udeležil ali če bo iz upravičenih razlogov odstopil od opravljanja izpita se mu bo del stroškov vrnil. Višina vračila bo določena s podzakonskim predpisom ministra, pristojnega za pravosodje, odvisna pa bo od faze izpita v kateri bo kandidat odstopil od izpita ali se je ne bo udeležil. Do vračila dela izpitnih stroškov bo tako upravičen tudi kandidat, ki zaradi neuspešno opravljenega pisnega dela ne bo opravljal ustnega dela izpita.

38. Zakon o sistemu plač v javnem sektorju

K 135. členu

Predlog člena določa spremembo plačne lestvice iz priloge 1 Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09-UPB13, 13/10, 59/10, 85/10, 94/10-ZIU, 107/10, 35/11, 110/11-ZDIU12) in sicer se spremeni tako, da se osnovne plače plačnih razredov znižajo za 10 odstotkov. Spremenjena plačna lestvica je priloga tega zakona.

Določba drugega odstavka določa, da se razlika do zneska plače, določenega po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki so se uporabljali do začetka obračuna plač po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, na podlagi prvega odstavka 49. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju s 1.6.2012 preneha izplačevati. Javnim uslužbencem, katerim se odpravlja nesorazmerje v osnovnih plačah, v tem trenutku še ne prejemajo osnovne plače v skladu s plačnim razredom, v katerega so uvrščeni in so ga s 1.10.2010 dejansko tudi dosegli. Javni uslužbenci, katerim se sedaj izplačuje razlika do zneska plače, ki so jo prejemali na podlagi predpisov in kolektivnih pogodb, veljavnih pred prehodom v nov plačni sistem, so že pred uveljavitvijo novega plačnega sistema prejemali višjo plačo glede na primerljiva delovna mesta. S predlaganim znižanjem osnovnih plač in zagotovitve enakega pristopa do vseh zaposlenih v javnem sektorju, je treba poseči tudi v t.i. varovano plačo, zato se predlaga ukinitve izplačevanja varovanih plač z istim dnem kot je predlagano znižanje osnovnih plač in odprava tretje četrtine nesorazmerja v osnovnih plačah.

Poseg v varovane plače torej postavlja vse javne uslužbence v enak položaj glede osnovnih plač in jim določa osnovne plače v skladu z 49. č členom ZSPJS. Za javne uslužbence in funkcionarje, ki imajo prevedeni plačni razred višji od plačnega razreda, v katerega so uvrščeni po ZSPJS upošteva dosežena napredovanja, se osnovna plača določi na podlagi uvrstitve po ZSPJS. Navedeno pomeni, da se bodo plače javnih uslužbencev in funkcionarjev, ki so do uveljavitve tega zakona imeli varovane primerljive zneske na podlagi 49. f člena ZSPJS oz. t.i. varovano plačo, zmanjšale.

39. Zakon o javnih uslužbencih

K 136. členu

Predlog člena ureja pravice uradniku, ki pred imenovanjem na položaj ni imel statusa uradnika, po prenehanju položaju pred potekom mandata, in sicer najprej določa, da mu predstojnik lahko do izteka dobe imenovanja na položaj, zagotovi delovno mesto v istem ali drugem organu, na katerem se delo opravlja v nazivu iste stopnje, kot se opravlja delo na položaju, s katerega je bil uradnik razrešen. V primeru, da mu predstojnik takšnega delovnega mesta ne zagotovi, ima uradnik iz tega odstavka pravico do odpravnine v višini

ene povprečne mesečne bruto plače za vsako polno leto do izteka dobe imenovanja na položaj. Če je s položaja razrešen uradnik, ki mu do izteka mandata manjka manj kot eno leto, ima pravico do sorazmernega deleža odpravnine iz prejšnjega stavka. V tem primeru uradniku s prenehanjem položaja preneha delovno razmerje.

40. Zakon o dohodnini

K 137. členu:

Z navedenim predlogom se spreminja splošna stopnja obdavčevanja dohodka iz kapitala po Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. Uradni list RS, št. 13/11– uradno prečiščeno besedilo in 24/12; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2). Navedeno pomeni, da se dohodek iz kapitala (obresti, dividende in dobiček iz kapitala), ki je pridobljen oziroma dosežen na dan 1. januarja 2013 ali po njem, na splošno obdavči po stopnji 25%. Za obresti, ki jih doseže rezident na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, se tako ohrani oprostitev iz 133. člena ZDoh-2. Prav tako se ohrani zmanjševanje stopnje dohodnine od dobička iz kapitala z daljšanjem obdobja imetništva kapitala, kot je določeno v drugem odstavku 132. člena ZDoh-2.

41. Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov

K 138. členu:

Z navedenim predlogom se spreminja splošna stopnja obdavčevanja dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov po Zakonu o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 65/08; v nadaljnjem besedilu: ZDDOIFI). Navedeno pomeni, da se dobiček iz odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov, ki je dosežen na dan 1. januarja 2013 ali po njem, na splošno obdavči po stopnji 25%. Za tovrstni dobiček se tako ohrani zmanjševanje stopnje davka z daljšanjem obdobja imetništva izvedenega finančnega instrumenta, kot je določeno v drugem odstavku 14. člena ZDDOIFI, ter tudi stopnja v višini 40% za odsvojitve pred potekom dvanajstih mesecev imetništva izvedenega finančnega instrumenta oziroma dvanajstih mesecev od sklenitve posla, kot je določeno v tretjem odstavku 14. člena ZDDOIFI.

42. Zakon o davku na vodna plovila

K 139. členu:

S spremembo 3. člena zakona o davku na vodna plovila se poleg davka, ki je prihodek občinskih proračunov uvaža še dodatni davek, ki je prihodek državnega proračuna. Zaradi posebnosti izvajanja obdavčitve je nujno, da se obveznost določi v obliki davka in dodatnega davka in ne kot enoten davek, ki se deli med občinskim in državnim proračunom.

V vseh ostalih elementih obdavčitve pa se predlagana ureditev naslanja na obstoječo ureditev po Zakonu o davku na vodna plovila (ZDVP). Davek na vodna plovila in dodatni davek po tem zakonu se zaradi ekonomičnosti postopka odmerita hkrati.

K 140. členu:

V 4. členu je z uvedbo novega 5.a člena ZDVP določena višina dodatne davčne obveznosti za posamezno plovilo. Dodatna obveznost je določena na letni ravni in se določa na enak način kot davek na vodna plovila po ZDVP. Višina obveznosti je seštevek treh delov obveznosti. Prvi del obveznosti je kot splošni del predpisan v absolutnem znesku v višini od 10 do 20 eurov, glede na različne dolžine plovila. Drugi del obveznosti se izračuna kot zmnožek podatka o dolžini plovila v metrih in zneskom obveznosti za vsak začetni meter. Tretji del pa se izračuna kot zmnožek podatka o moči pogona plovila v kilovatih z zneskom obveznosti za vsak kilovat pogona plovila. Glede vseh ostalih elementov določitve višine dodatnega davka se upoštevajo pravila, kot veljajo za davek iz 5. člena ZDVP.

K 141. členu:

Veljavni ZDVP določa možnost zniževanja davčne obveznosti glede na starost plovila in starost motorja, ki ga plovilo uporablja za pogon. Davčni organ ugotavlja, da predvsem pri

določbah v zvezi z zmanjševanjem davčne obveznosti iz naslova starosti motorja, ki se uporablja za pogon, prihaja do obsežnejših zlorab, ki pa jih je v posamičnih postopkih težko in neekonomično nadzirati. Zato se predlaga, da se ukine možnost zniževanja davčne obveznosti iz naslova posameznega elementa obdavčitve, ampak se določi možnost zniževanja celotne davčne obveznosti, vendar pa to znižanje ne sme biti večje od 50 % davka, ki bi ga bilo treba plačati za novo plovilo.

K 142. členu

Upošteva se sprememba v 6. členu ZDVP je potrebno spremeniti tudi vsebino podatkov, ki se vodijo v davčni evidenci za davek od plovil in sicer tako, da se namesto leta vgradnje pogona v plovilo evidentira leto izdelave motorja, ki se uporablja za pogon.

43. Zakon o davku na motorna vozila

K 143. členu:

Namen zakona je obdavčiti t.i. luksuzna motorna vozila, kamor bi po določbi zakona sodila tista motorna vozila s tarifno oznako 8703, ki imajo prostornino motorja večjo od 2500 cm³, (med katera sodijo tudi bivalna vozila) in tista motorna vozila s tarifno oznako 8711 ter trikolesa in štirikolesa, ki imajo prostornino motorja nad 1.000 cm³.

Za uresničitev navedenega namena vlada predlaga, da se določba 6.a člena veljavnega zakona o davku na motorna vozila (Ur. list RS, št. 52/99, 42/04, 47/06 in 9/10 – ZDMV), ki je že konzumirana, saj je veljala samo do 31. decembra 2009, črta in se nadomesti z novo vsebino, s katero se določi dodatni davek na motorna vozila.

V novem 6.a členu je določeno, da se za motorna vozila s kombinirano nomenklaturo carinske tarife, ki je opredeljena v 3. členu ZDMV (tarifne oznake: 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33, 8703 90 in 8711), ki so že obdavčena z zakonom o davku na motorna vozila in na podlagi pogojev, ki so določeni s tem členom, določi obveznost plačila dodatnega davka. Višina dodatnega davka se ugotavlja na podlagi prostornine motorja.

Dodatni davek se plačuje od davčne osnove, ki je določena v 6. členu ZDMV, to je od prodajne cene posameznega motornega vozila brez davka na dodano vrednost in davka na motorna vozila.

Predlaga se dve ločeni lestvici – ena za osebna motorna vozila in avtodome, druga za motorna kolesa, trikolesa in štirikolesa. Obe lestvici za določitev stopenj dodatnega davka sta oblikovani na podlagi prostornine motorja.

Davčni zavezanci plačujejo svojo davčno obveznost po ZDMV bodisi na podlagi odmere za posamezno vozilo bodisi na podlagi mesečnega obračuna. Če jim bo po uveljavitvi zakona davek odmeril davčni organ, bo le-ta pri odmeri upošteval tako osnovno davčno obveznost kot dodatni davek. Če pa obračunavajo davčno obveznost mesečno, morajo v davčnem obračunu ločeno izkazati osnovno davčno obveznost in dodatni davek.

K 144., 145. in 146. členu

Zaradi uvedbe dodatnih obremenitev za določena motorna vozila je potrebno evidence zavezanca, evidence davčnega organa in vsebino obračuna davka na motorna vozila

dopolniti ter uskladiti z rešitvami iz predlaganega novega 6.a člena. S predlaganimi spremembami veljavnih 8., 8.a in 11.a člena se med podatke, ki jih je potrebno evidentirati oziroma predložiti v obračunu davka, uvrščajo tudi podatki o prostornini motorja v ccm ter podatki o stopnji dodatnega davka oziroma znesku obračunanega dodatnega davka. Ti podatki omogočajo davčnemu organu pravilno odmero davka oziroma sprotno in naknadno kontrolo pravilnosti obračuna davka in dodatnega davka.

44. Zakon o lokalni samoupravi

147. členu

S spremembo se z namenom znižanja stroškov občine za delovanje občinskega sveta in njegovih delovnih teles, drugih občinskih organov in svetov ožjih delov občine, znižuje možni skupni letni obseg sredstev namenjenih za sejnino člana občinskega sveta, razen podžupana, z veljavnih petnajst na sedem in pol odstotkov letne županove plače.

45. Študentsko delo

K 148. členu:

Zaradi zagotovitve začasnih ukrepov na področju posredovanja študentskega dela se s tem zakonom predvideva ustanovitev posebnega proračunskega sklada v pristojnosti Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, v katerem se bodo zbiral sredstva, namenjena za (so)financiranje vseh štipendij, ki se podeljujejo na podlagi Zakona o štipendiranju (državnih, Zoisovih, kadrovskih in drugih štipendij).

Člen določa tudi vire financiranja proračunskega sklada, njegov prihodek pa predstavljajo tudi obresti od upravljanja s sredstvi.

K 149. členu:

Sedanja obremenitev študentskega dela s koncesijsko dajatvijo, kot jo določa ZZZPB, znaša 12 %. Od obračunane koncesijske dajatve 37,5 % prejme Študentska organizacija Slovenije (ŠOS), 37,5 % študentski servisi, 25 % je namenjeno za štipendije, kar izvaja Sklad za razvoj kadrov in štipendije.

Zakon o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov pa določa še posebno 2 % dajatev, ki je namenjena predvsem izgradnji študentskih domov. Skupaj znašajo dajatve na študentsko delo torej 14 %.

Predlagana sprememba bo povečala koncesijsko dajatev iz 12% na 23 % Zakon o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov ostane nespremenjen, torej bi skupna obremenitev študentskega dela znašala 25 %.

Razdelitev 23 % koncesijske dajatve se spreminja v dveh fazah, saj je potrebno upoštevati, da so bile za obdobje celotnega leta 2012 že sklenjene koncesijske pogodbe po ZZZPB, v katere ni mogoče enostransko posegati brez plačila odškodnine obstoječim koncesionarjem. Tako se za leto 2012 (t.j. do izteka veljavnih koncesijskih pogodb) v skladu s tretjim odstavkom tega člena razdelitev 23 % koncesijske dajatve spreminja na način, da bi Študentska organizacija Slovenije namesto dosedanjih 37,5 % obračunane koncesijske dajatve prejela 17,4 % (t.j. 4 odstotne točke), študentski servisi pa v enaki višini kot do sedaj (ob upoštevanje povečane višine koncesijske dajatve 4,5 odstotne točke oziroma 19,6 % obračunane koncesijske dajatve, kar je enako kot 37,5% dosedanje nižje koncesijske dajatve), v proračunski sklad MDDSZ pa bi se za namene štipendiranja in programov zaposlovanja mladih namesto dosedanjih 25% namenilo 63 % obračunane koncesijske dajatve (t.j. 14,5 odstotnih točk). Za obdobje od 1. januarja 2013 do prenehanja veljavnosti tega zakona, ki ureja uravnoteženje javnih financ, pa se sredstva v proračunskem skladu povečajo na 67% obračunane koncesijske dajatve (t.j. na 15,4 odstotnih točk), saj bo se na podlagi razdelitve iz četrtega odstavka tega člena temu ustrezno zmanjšal delež Študentske organizacije Slovenije in študentskih servisov (in sicer na 16,5% obračunane koncesijske dajatve ali 3,8 odstotne točke).

K 150. členu:

Organizacije so dolžne sredstva iz koncesijske dajatve, ki se bodo porabila za (so)financiranje štipendij, nakazovati v proračunski sklad.

Člen določa tudi osnovo za obračun koncesijske dajatve ter obveznost predložitve obračuna sredstev iz koncesijske dajatve davčnemu organu. Obračunana sredstva iz koncesijske dajatve organizacije nakažejo v proračunski sklad na dan predložitve obračuna.

K 151. členu:

Določa se inšpekcijski organ, pristojen za izvajanje nadzora nad zbiranjem in odvajanjem sredstev iz koncesijske dajatve.

46. Dodatne obremenitve nepremičnega premoženja

46.1 Protikrizni davek na nepremično premoženje

K 152. členu

Z zakonom se uvaja tim. protikrizni davek na nepremično premoženje, s katerim se želi dodatno obdavčiti nepremično premoženje večje vrednosti, ki je v lasti istega lastnika. Že danes je nepremično premoženje v Sloveniji obdavčeno z dajatvami na posest (nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč, davek od premoženja), s to dajatvijo pa se želi predvsem pridobiti dodaten proračunski prihodek od premožnejših lastnikov nepremičnin, ki bi s tem v času krize prispevali dodatni davčni prihodek tudi iz naslova posedovanja nepremičnin večje vrednosti. Ker gre za protikrizni ukrep se predvideva, da bi se protikrizni davek odmerjal le za dve leti, do vključno leta 2014.

K 153. členu:

Določa se, da je prihodek od protikriznega davka na nepremično premoženje prihodek proračuna Republike Slovenije. Druge dajatve na posedovanje nepremičnin, določene s sistemskimi predpisi, ostajajo prihodek občinskih proračunov.

K 154. členu:

Predmet obdavčitve je skupno nepremično premoženje posameznega lastnika, kadar njegova skupna posplošena tržna vrednost, določena s sistemom množičnega vrednotenja, znaša najmanj 1.000.000 eurov, vendar le, če se to ne uporablja za opravljanje dejavnosti (industrijske ali poslovne nepremičnine) ali za javne namene (bolnišnice, šole, muzeji ipd.). Upošteva se nepremično premoženje, ki je v lasti posameznega lastnika. V primeru solastništva se posameznemu solastniku pripiše del vrednosti glede na delež solastništva in za določitev davčne obveznosti ugotavlja skupna vrednost tako določenega nepremičnega premoženja.

K 155. členu:

Davčni zavezanci so fizične in pravne osebe. Zavezanci so tudi pravne osebe javnega prava. V teh primerih se kot zavezanca določi upravljavca takih nepremičnin, če je evidentiran v registru nepremičnin. Kot lastnik se upošteva oseba, ki je kot lastnik evidentirana v registru nepremičnin na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja.

K 156. členu:

Davčno osnovo predstavlja seštevek posplošenih tržnih vrednosti vseh nepremičnin v lasti istega lastnika. Upošteva se podatek o posplošeni tržni vrednosti, kot je pripisan posamezni nepremičnini na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja.

K 157. členu:

Davčna stopnja se določa v višini 0,1 % od davčne osnove.

K 158. členu:

Davčni organ bo posebni davek odmerjal na podlagi podatkov iz REN-a, veljavnih na dan 1. januarja leta, za katerega se bo davek odmerjal. Davek se bo odmerjal kot letna dajatev

enkrat letno, najkasneje do 31. maja za tekoče leto. Organ, pristojen za evidentiranje nepremičnin in množično vrednotenje nepremičnin pa bo moral podatke poslati davčnemu organu najkasneje do 1. marca leta, za katero se davek odmerja. Za plačilo v obrokih se bo smiselno uporabljal del določbe 387. člena ZdavP–2.

K 159. členu:

Določa se, da se za vsa vprašanja postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso posebej urejena s tem zakonom, uporabljajo predpisi o davčnem postopku in davčni službi (npr. določbe o roku za plačilo davka po odmerni odločbi ali možnosti pritožbe itd.).

46.2 Davek na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč

K 160. členu:

Z zakonom se uvaja nova protišpekulativna dajatev na dobiček, ki nastaja zaradi spremembe namembnosti zemljišča iz praviloma kmetijske rabe v zemljišče za gradnjo stavb. Namen zakona je, da se ob prodaji zemljišča za gradnjo stavb preko obdavčitve pobere del dobička, h kateremu lastnik ni prispeval s svojimi vlaganji, ampak je ta rezultat prostorskega načrtovanja lokalnih skupnosti. Posebej se želi skozi obdavčitev zajeti dobičke, ki so rezultat špekulativnih nakupov kmetijskih zemljišč ob koriščenju informacij o načrtovanih spremembah občinskih prostorskih načrtov.

Čeprav se posamezne rešitve v tem poglavju zakona navezujejo na rešitve v zvezi z obdavčitvijo dobička od kapitala po zakonu o dohodnini, gre za samostojno davčno obveznost, na obstoj katere ne vplivajo morebitne oprostitve in olajšave, določene po zakonu, ki ureja dohodnino.

K 161. členu:

Določa se, da je davek prihodek proračuna Republike Slovenije.

K 162. členu:

Z davkom se obdavči kapitalski dobiček, ki ga prodajalec zemljišča za gradnjo stavb, doseže s prodajo. Podrobneje definicijo zemljišča za gradnjo stavb urejajo predpisi o množičnem vrednotenju nepremičnin, ki tudi določajo obveznost občin, da taka zemljišča evidentirajo v registru nepremičnin. Evidenca takih zemljišč se postopoma izpopolnjuje in izboljšuje, tako kot občine zaključujejo izdelavo podrobnih prostorskih načrtov. Z davkom se obremeni kapitalski dobiček, če je do odsvojitve nepremičnine prišlo v času po uveljavitvi zakona, ne glede na to, kdaj je bilo zemljišče pridobljeno ali kdaj je prišlo do spremembe namembnosti zemljišča. Retroaktivno učinkovanje zakona je preprečeno z določbo, ki ureja določitev davčne osnove.

K 163. členu:

Z davkom se obdavčuje le dobiček pri prodaji zemljišč za gradnjo stavb. Zavezanka oziroma zavezanec za davek je prodajalka oziroma prodajalec, torej pravna ali fizična oseba, ki s prodajo zemljišča za gradnjo stavb pridobi kapitalski dobiček.

K 164. členu:

Davčna osnova je določena kot razlika med vrednostjo zemljišča ob odsvojitvi in vrednostjo zemljišča ob pridobitvi. Za določitev davčne osnove se priznavajo tudi stroški pridobitve in odsvojitve in sicer enaki stroški, kot se za namene dohodnine priznavajo za določitev davčne osnove od dobička pri odsvojitvi nepremičnine.

Praviloma se vrednost ob pridobitvi in odsvojitvi dokazujeta z ustrežno listino. To je praviloma kupoprodajna pogodba, ob pridobitvi pa lahko tudi sodna odločba o dedovanju, pogodba o darovanju itd. Zaradi preprečitve dejanske retroaktivne veljavnosti zakona se v

drugem odstavku določa, da se za zemljišča, pridobljena pred 1. 6. 2012 kot vrednost ob pridobitvi upošteva posplošena tržna vrednost zemljišča, kakršna bi bila na dan, če ne bi prišlo do spremembe namembnosti. Na ta način se upošteva morebitna revalorizacija vrednosti zemljišča od pridobitve do uveljavitve tega zakona.

V določanje davčne osnove pa je na strani vrednosti ob odsvojitvi vgrajena varovalka, ki preprečuje izkazovanje pretirano podcenjene vrednosti. In sicer se predlaga, da se vrednost ob odsvojitvi v primeru, da je ta nižja od posplošene tržne vrednosti, ki bi bila zemljišču določena, če bi se v registru nepremičnin evidentiral pravi podatek o namenski rabi zemljišča, vrednost določi v višini tako ugotovljene posplošene tržne vrednosti zemljišča.

K 165. členu

Davčna stopnja je določena glede na čas, ki je minil od spremembe namembnosti zemljišča v zemljišče za gradnjo do odsvojitve. Čas pridobitve nepremičnine na višino davčne stopnje ne vpliva. Zavezanci morajo v primeru prodaje zemljišča za gradnjo stavb vedno podati napoved davka, ta pa se odmeri le, če je od spremembe namembnosti zemljišča preteklo manj kot 10 let. V primeru odsvojitve v enem letu po spremembi namembnosti je davek 25 %. Če se zemljišče odsvoji v roku enega do treh let od spremembe namembnosti, je davek 15 %, če pa se odsvoji po poteku triletnega obdobja, je davek 5 %. V primeru, če se nepremičnina odsvoji po poteku roka deset let od spremembe namembnosti, obveznosti za plačilo tega davka ni, ostane pa lahko obveznost po zakonu, ki ureja dohodnino.

K 166. členu

Davek, ki ga ureja to poglavje zakona se odmeri z odločbo davčnega organa. Postopek odmere je enak, kot ga davčni predpisi določajo za odmero dohodnine od dobička iz kapitala v primeru odsvojitve nepremičnine.

Zaradi uveljavitve tega posebnega davka ne bo potrebno izdati dodatnih podzakonskih aktov ali predpisati novih obrazcev za napoved davka. Za potrebe napovedi posebnega davka se bo uporabila napoved za odmero dohodnine od dobička iz kapitala, ki je že predpisana na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek.

K 167. členu

Glede na to, da ta zakon ne določa podrobnosti glede davčnega postopka in pristojnosti davčnega organa, se s tem členom napotuje na uporabo zakona, ki ureja davčni postopek oziroma zakona, ki ureja delovanje davčne službe.

Za pravilno izvajanje obdavčitve z obravnavanim davkom je nujno urediti tudi vprašanje sankcioniranja nedovoljenega ravnanja davčnega zavezanca. Glede na to, da se zakon glede obveznosti predložitve davčne napovedi sklicuje na predpise, ki urejajo davčni postopek, so kršitve teh obveznosti opredeljene kot davčni prekršek po ustrezni določbi Zakona o davčnem postopku.

47. ZAČASNI UKREPI

47.1 Na področju sofinanciranja investicij občin

K 168. členu

S predlaganim členom se za leto 2013 in 2014 znižuje višina sredstev za sofinanciranje investicij občin iz drugega odstavka 21. člena ZFO-1.. Za leto 2013 se ta sredstva določajo v višini 4% skupne primerne porabe občin oziroma v enaki višini kot je določeno v letu 2012. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da je že v letu 2012 potrebno veliko znižanje ravni proračunskih izdatkov. Rast proračunskih izdatkov je vse manj obvladljiva in to predvsem zaradi naraščanja deleža izdatkov, ki temeljijo na zakonih in drugih predpisih (vedno večja

stopnja nefleksibilnosti izdatkov). Prav tako je potrebno poudariti, da se že s tem zakonom znižujejo tudi izdatki občin za financiranje z zakonom in drugimi predpisi določenih nalog.

47.2 Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju

K 169. členu

Z namenom stabilizacije javnih financ se začasno omejuje rast določenih izdatkov proračuna, ki so namenjeni za pokrivanje razlike med prihodki in odhodki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ter financiranje posebnih pravic, ki na podlagi 232. člena ZPIZ-1 predstavljajo neposredno obveznost državnega proračuna. Rast izdatkov se omejuje na način, da se do 31. 12. 2012 ne opravijo uskladitve pokojnin, drugih prejemkov in osnov, ki se usklajujejo na podlagi ZPIZ-1, kot tudi ne pokojnin, za katerih izplačilo zagotavlja Republika Slovenija del ali celotna sredstva iz državnega proračuna, v skladu z 232. členom ZPIZ-1,.

Določa se začasno enkratno delno znižanje tistih pokojnin, za katerih izplačilo zagotavlja Republika Slovenija del sredstev iz državnega proračuna, v skladu z 232. členom ZPIZ-1. Obenem je s predlaganim načinom negativne uskladitev določeno progresivno znižanje samo, ki predstavlja obveznost državnega proračuna, in ne tistega dela pokojnine, ki temelji na vplačanih prispevkih. V zakon je vgrajena tudi varovalka, da ta ukrep ne prizadene tistih, ki imajo pokojnino nižjo od povprečne starostne pokojnine v R Sloveniji. Navedena negativna uskladitev tako pomeni, da se odstotek negativne uskladitve določi samo pri pokojninah, ki so v skupnem znesku višje od 622 eurov, znižuje pa se samo tisti del pokojnine, ki predstavlja obveznost državnega proračuna. Način uskladitve se razlikuje glede na to, ali RS iz državnega proračuna zagotavlja del ali celotna sredstva za pokojnino. Tako se pokojnine, za katerih izplačilo RS zagotavlja del sredstev uskladijo na način, da se zmanjšajo za 10% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, če znaša pokojnina od 622,00 eurov (pokojnine pod tem zneskom se ne uskladijo) do 933,00 eurov, za 30% zneska, ki je obveznost državnega proračuna, se zmanjšajo pokojnine med 933,00 eurov in 1.244,00 eurov, pokojnine, ki presegajo 1.244,00 eurov pa se zmanjšajo za 50% zneska, ki je obveznost državnega proračuna. Za pokojnine, za katerih izplačilo RS zagotavlja celotna sredstva pa se uskladijo na način, da se zmanjšajo za 10% celotne pokojnine, če znaša pokojnina od 622,00 eurov (pokojnine pod tem zneskom se ne uskladijo) do 933,00 eurov, za 15% celotne pokojnine se zmanjšajo pokojnine med 933,00 eurov in 1.244,00 eurov, pokojnine, ki presegajo 1.244,00 eurov pa se zmanjšajo za 20%. V primeru, ko pokojnina, ki predstavlja obveznost proračuna, po izvedeni negativni uskladitvi še vedno znaša več kot 1,5-kratnik povprečne mesečne neto plače v RS, se višina pravice (temelječe na obveznosti proračuna) zmanjša za toliko, da pokojnina ne znaša več kot 1,5-kratnik povprečne mesečne neto plače v RS. Tako se del pokojnine, ki predstavlja obveznost proračuna, ne izplača, če pokojnina pridobljena izključno na podlagi vplačanih prispevkov presega 1,5-kratnik povprečne mesečne neto plače v RS.

Razlog za različen način uskladitve pokojnin, ki se deloma ali v celoti financirajo iz državnega proračuna, je v tem, da gre v primerih, ko pokojnina predstavlja celotno obveznost državnega proračuna, za dohodek, ki je v celoti financiran iz državnega proračuna, kar pomeni, da če bi bil posamezniku ta dohodek zmanjšan v celoti (v nekaterih primerih tudi do 50%), bi poseg bistveno spremenil materialni položaj tega posameznika.

Če se v času veljavnosti tega zakona obveznost državnega proračuna v obliki pokojnine spremeni, ker na primer posameznik v tem času dopolni polne upokojitvene pogoje, se pokojnina uskladi na način, da se izvede ponovna uskladitev po tem zakonu.

Kljub navedeni negativni uskladitvi so iz navedenega ukrepa izvzete pokojnine:

- pokojnine pripadnikov Teritorialne obrambe Republike Slovenije, policistov, operativnih delavcev kriminalistične in obveščevalno varnostne službe, oboroženih pripadnikov narodne zaščite ter pripadnikov enot za zveze Republike in občin, ki so v vojaški agresiji na Republiko Slovenijo v času od 26. 6. do 18. 7. 1991 opravljali dolžnosti pri obrambi Republike Slovenije;
- pokojnine žrtev dachavskih procesov;

- pokojnine delavcev pri proizvodnji ter predelavi azbesta, ki so delali z azbestom in oboleli;
- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj iz 189. člena ZPIZ-1 (matere, ki niso bile zavarovane v času porodniškega dopusta za prvo leto otrokove starosti, delovni invalidi na poklicni rehabilitaciji, vojaški ali civilni invalidi vojne na poklicni rehabilitaciji, zavarovanci zadržani od dela (bolniška) ali na starševskem dopustu po prenehanju delovnega ali drugega razmerja, če je zavarovanec prejemal nadomestilo plače, duhovniki pred letom 1983, ko še ni bilo urejeno obvezno zavarovanje duhovnikov);

- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj, prebitih v invalidskih podjetjih, za katere po 226. členu ZPIZ-1 niso bili plačani prispevki (upravičenci do dela pokojnine za upoštevanje obdobj v invalidskih podjetjih (do 31.12.1999));
- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj pokojninske dobe iz četrtega odstavka iz 193. člena ZPIZ-1 (težki in zdravju škodljivi poklici - vojaki, policisti, gasilci, livarji, kontrolorji letenja, železničarji, rudarji, itd.) in 201. člena ZPIZ-1 (delovni invalidi, ki se jim zaradi osebnih okoliščin - gluhi, slepi, otroška paraliza, multipla skleroza, itd. - prizna prišteta doba);

- dele pokojnin, ki so bili priznani ob upoštevanju obdobj iz 54. člena ZPIZ-1 (zavarovanci(ke) s 40 let oziroma 38 let delovne dobe, ki so se upokojili pred polno starostjo, znižanje upokojitvene starosti zaradi dela pred 18. letom starosti (samo ženske) oziroma na račun otrok), 55. člena ZPIZ-1 (starostna pokojnina brez zmanjšanja (malusov) v posebnih primerih (brezposelni iz poslovnih razlogov – varovane starejše osebe – in delovni invalidi) oziroma 56. člena ZPIZ-1 (zavarovanci, ki z vplačanimi prispevki ne dosežajo zneska najnižje pokojnine).

Zaradi vzdržnosti in stabilizacije javnih financ se omejuje tudi izplačilo letnega dodatka v letih 2012 in 2013 in sicer se višji znesek letnega dodatka (v višini 367,95 eurov) izplača upokojencem, s pokojnino nižjo od 414,00 eurov, nižji znesek letnega dodatka (v višini 111,78 eurov) pa upokojencem s pokojnino v višini med 414,01 do 622,00 eurov. Upokojencem ali upravičencem nadomestil iz invalidskega zavarovanja, katerih pokojnina ali nadomestilo v mesecu izplačila letnega dodatka presega 622,01 eura, do izplačila letnega dodatka niso upravičeni. S tem, ko se za prejemnike najnižjih pokojnin ohrani enak znesek letnega dodatka, za tiste s podpovprečnimi pokojninami pa se znižuje, se navkljub težki javnofinančni situaciji ohranja letni dodatek za upokojence z najnižjimi pokojninami.

47.3 ZAČASNI UKREPI NA PODROČJU PRAVIC IZ JAVNIH SREDSTEV

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

K 170. členu

Zaradi na novo predlagane višine osnovnega zneska minimalnega dohodka, je treba temu ustrezno prilagoditi tudi ostale določbe Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki se navezujejo na osnovni znesek minimalnega dohodka, z namenom ohranitve vrednosti osebnega vozila, ki se kot premoženje ne upošteva že v skladu s trenutno veljavno zakonodajo.

V letu 2008 je dobra finančna situacija v državi dopuščala dvig zneskov otroških dodatkov za cca 8%. Glede na trenutni finančni položaj države izplačevanje takšnih zneskov ni več finančno vzdržno, zato je potrebno izplačilo otroškega dodatka za družine, ki niso socialno

ogrožene, za določeno časovno obdobje ustaviti. Za socialno najšibkejše upravičence (prvi štirje dohodkovni razredi) zneski otroških dodatkov ostajajo nespremenjeni. Z ukinitvijo zgornjih dveh dohodkovnih razredov pri pravici do otroškega dodatka bodo do njega še vedno upravičeni tisti, katerih dohodek na osebo ne presega 64% neto povprečne plače skladno z določili ZUPJS, kar še vedno predstavlja 240.000 upravičencev. Konkretno to pomeni, da bo še naprej otroške dodatke prejela npr. štiričlanska družina, kjer starša skupaj zaslužita približno do 2.500 EUR mesečno.

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev v tretjem odstavku 62. člena določa, so do začetka šolskega ali študijskega leta 2013/14 do državne štipendije upravičeni državljani Republike Slovenije, ki so starejši od 18 let in izpolnjujejo druge pogoje po zakonu, ki ureja štipendiranje, in pri katerih povprečni mesečni dohodek na osebo v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega 53 % neto povprečne plače na osebo v istem obdobju. Na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (Ur.l.RS, št. 40/11) se je namreč zamrznil zadnji – tj. 5. dohodkovni razred (nad 53 % do 64 %) pri državni štipendiji, ki je določen v drugem odstavku 23. člena omenjenega zakona.

Zaradi varčevanja se predlaga nadaljnja zamrznitev omenjenega zadnjega dohodkovnega razreda pri državni štipendiji do začetka šolskega/študijskega leta 2015/16.

47.4.Začasni ukrepi na področju plač, povračil stroškov in drugih prejemkov zaposlenih ter drugičasni ukrepi za omejevanje stroškov v javnem sektorju

K 171. členu:

Določba ureja obseg veljavnosti poglavja, ki se nanaša na začasne ukrepe na področju plač, povračil stroškov in drugih prejemkov zaposlenih ter drugih časnih ukrepov za omejevanje stroškov v javnem sektorju. Poglavje velja za javne uslužbence in funkcionarje v državnih organih, upravah samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti. Obseg veljavnosti tega poglavja je enak ureditvi javnega sektorja v ZJU in ZSPJS.

47.4.1. Plače javnih uslužbencev in funkcionarjev

K 172. členu

Odprava nesorazmerij v osnovnih plačah je bila do uveljavitve tega zakona določena v ZSPJS in Kolektivni pogodbi za javni sektor. V 50. členu KPJS je določeno, da se višja osnovna plača začne izplačevati za mesec oktober v dveh zaporednih letih, ki sledita letu, v katerem realna rast bruto družbenega proizvoda preseže 2,5 odstotka. Predlagano je, da se tretja četrtina nesorazmerij v osnovnih plačah odpravi s 1. junijem 2012, četrta četrtina pa s 1. januarjem 2013, kar je ugodneje glede na določbo KPJS.

K 173. členu

Zakon določa odpravo zadnje tretjine oziroma četrtine nesorazmerja v osnovnih plačah funkcionarjev, in sicer s 1. januarjem 2013. Po trenutno veljavni zakonodaji je odprava nesorazmerij v osnovnih plačah funkcionarjev določena v 9. členu Zakona o interventnih ukrepih (Uradni list RS, št. 94/10). V ZIU je določeno, da se ne glede na določbe ZSPJS in drugih predpisov funkcionarjem izvede odprava zadnje tretjine oziroma četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah s 1. oktobrom v drugem letu, ki sledi letu, v katerem realna rast bruto družbenega proizvoda preseže 2,5 odstotka, ko naj bi se nesorazmerja v osnovnih plačah odpravila tudi javnim uslužbencem. Člen določa odpravo nesorazmerij v osnovnih plačah za nekatere funkcionarje.

K 174. členu

S predlagano določbo se odloži končna realizacija Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Ur.l. RS, št. 91/2009, v nadaljevanju ZSPJS-L) tako, da se sodnikom Ustavnega sodišča, generalnemu sekretarju Ustavnega sodišča, sodnikom, državnim tožilcem in državnim pravobranilcem obračunajo in izplačajo plače v skladu s plačnim razredom, določenim v 16. členu ZSPJS-L, s 1. januarjem 2013.

Sodnikom Ustavnega sodišča, generalnemu sekretarju Ustavnega sodišča, sodnikom, državnim tožilcem in državnim pravobranilcem se tudi v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 plače obračunavajo in izplačujejo v višini, določeni v skladu s 17. in 19. do 22. členom ZSPJS-L.

K 175. členu:

Zakon določa, da se ne glede na določbe predpisov, ki določajo višino nadomestila plače funkcionarju po prenehanju funkcije, kot osnova za določitev višine nadomestila plače funkcionarju po prenehanju funkcije upošteva plača funkcionarja, določena v skladu s tem zakonom. Na ta način nadomestila funkcionarjev po prenehanju funkcije, ne bodo presegala plač, ki jih bodo funkcionarji prejeli za izvrševanje funkcije.

K 176. členu

Zakon določa, da se ne glede na določbe Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012, ZSPJS in drugih predpisov oziroma kolektivnih pogodb ter ne glede na razliko med dejansko in napovedano rastjo cen življenjskih potrebščin, vrednosti plačnih razredov iz plačne lestvice do 1. januarja 2014 ne uskladijo. Predlog določbe ureja neuskladitev osnovnih plač ne glede na razliko med dejansko in napovedano rastjo cen življenjskih potrebščin za obdobje od prenehanja veljavnosti določbe prvega odstavka 5. člena ZDIU12, to je od 1. julija 2012 do 1. januarja 2014.

K 177. členu

Zakon podaljšuje interventni ukrep, in sicer določa, da ne glede na določbe zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, javnim uslužbencem in funkcionarjem v letu 2013 ne pripada del plače za redno delovno uspešnost.

K 178. členu

Zakon določa, da del plače javnega uslužbenca iz naslova povečanega obsega dela, lahko v obdobju veljavnosti tega zakona, znaša največ 20 odstotkov osnovne plače, skupna višina dela plače za povečan obseg dela pa lahko skupaj iz rednega dela in iz sredstev posebnega projekta znaša največ 30 odstotkov osnovne plače. Za izplačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela pri opravljanju rednih delovnih nalog lahko uporabniki proračunov v navedenem obdobju porabijo največ 60 odstotkov sredstev iz prihrankov, ki so določeni za ta namen v 22. d členu ZSPJS (sredstva iz prihrankov sredstev za plače, ki nastanejo zaradi odsotnosti javnih uslužbencev ali nezasedenih delovnih mest). Na ta način se podaljšuje ukrep omejenega izplačevanja delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela do konca leta 2013.

Javnim uslužbencem, za katere velja uredba o plačah v javnem sektorju, se del plače za delovno uspešnost iz tega naslova v letu 2013 izplačuje v skladu z drugim odstavkom 4. člena te uredbe.

K 179. členu

Določba ureja napredovanje javnih uslužbencev v letu 2013. Določeno je, da ne glede na 16. in 17. člen ZSPJS in na njegovi podlagi sprejetih predpisov ter ne glede na določbe drugih predpisov in splošnih aktov, javni uslužbenci in funkcionarji, ki izpolnjujejo pogoje za napredovanje v letu 2013, v tem letu ne napredujejo v višji plačni razred in ne napredujejo v

višji naziv. Glede na to, da javni uslužbenci v tem letu ne napredujejo v višji plačni razred in v višji naziv, se leto 2013 ne šteje v napredovalno obdobje za napredovanje v višji plačni razred in v višji naziv.

K 180. členu

Določba ureja napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred in v višji naziv, ki so v letu 2012 napredovali v višji plačni razred oziroma v letih 2011 in 2012 v višji naziv. Javni uslužbenci pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim višjim plačnim razredom in višjim nazivom s 1. junijem 2013.

Ne glede na določbe glede nenapredovanja pa javni uslužbenci in funkcionarji v letu 2012 in 2013 pridobijo pravico do plače v skladu s pridobljenim nazivom ali višjim nazivom, če je pridobitev naziva ali višjega naziva pogoj za opravljanje dela na delovnem mestu, na katerega se javni uslužbenec premešča oziroma za katerega sklepa pogodbo o zaposlitvi.

47.4.2 Povračila stroškov v zvezi z delom in nekateri drugi prejemki

K 181. členu

Določba ureja časovno veljavnost določb glede povračil stroškov in nekaterih drugih prejemkov in sicer je določeno, da veljajo do vključno leta, ki sledi letu, v katerem gospodarska rast preseže 2,5 odstotka družbenega bruto proizvoda razen, če za posamezno povračilo oziroma prejemek ta zakon ne določa drugače oziroma se glede povračil sklene nova kolektivna pogodba. V času, ko se uporablja ta zakon, se določbe kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivne pogodbe dejavnosti oziroma poklicev ter splošnih aktov, ki urejajo povračila stroškov in druge prejemke drugače, ne uporabljajo.

Ne glede na navedeno pa je v zvezi s posegom v kolektivne pogodbe seveda treba izpostaviti svobodo kolektivnega dogovarjanja, ki pa je v primeru ureditve višin povračil in prejemkov že omejena z zakonom. ZKolP, ki je v letu 2006 na novo uredil sistem kolektivnega dogovarjanja, sicer ne ureja možnosti zakonskega poseganja v določbe posameznih kolektivnih pogodb, saj v celoti temelji na svobodi kolektivnega dogovarjanja in tudi ne vsebuje določb glede morebitnih interventnih ukrepov, ki bi bili potrebni, omogoča le določeno specialno ureditev področja v Zakonu o sistemu plač v javnem sektorju.

Vsekakor pa je v zvezi z možnostjo oblastnega poseganja v kolektivna pogajanja treba izpostaviti stališča nadzornih organov na ravni Mednarodne organizacije dela in Evropskega odbora za socialne pravice, iz katerih izhaja, da so oblastni posegi v kolektivna pogajanja zaradi uresničevanja ekonomske stabilizacijske politike nedopustni, razen če oblastni organi dokažejo utemeljenost in sorazmernost takšnih izjemnih, začasnih ukrepov v smislu izoblikovanih kriterijev. Iz stališč navedenih organizacij namreč izhaja, da so enostranski posegi oblasti v kolektivna pogajanja izjemen ukrep, ki je možen v skladu z zavezujočimi mednarodnimi standardi le tedaj, ko gre za posebno resne ekonomske težave, in če je ukrep začasen, sorazmeren in predhodno usklajevan s socialnimi partnerji. Dokazati je namreč treba, da noben drug ukrep ne more doseči enakih učinkov brez državne intervencije in le za čas, ki je potreben za normalizacijo razmer.

K 182. členu:

Zakon določa, da se v pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu zaposlenemu ne sme določiti povračila stroškov ali prejemkov v zvezi z delom in prejemkov iz delovnega razmerja v drugačni višini, kot to določa ta zakon.

Če delodajalec ugotovi, da so bili zaposlenemu v nasprotju s prvim odstavkom tega člena določeni in izplačani oziroma izplačani višji zneski povračila stroškov iz delovnega razmerja oziroma višji prejemki iz delovnega razmerja, kot bi mu pripadali, je zaposleni dolžan vrniti

preveč izplačane zneske. Delodajalec in zaposleni se dogovorita o načinu vrnitve preveč izplačanih zneskov.

Navedena določba smiselno enako ureja določitev višine stroškov in prejemkov, kot je to določeno za določitev plače skladno s tretjim odstavkom 3. člena ZSPJS oziroma smiselno enako določa ravnanje v primeru ugotovljene nezakovitosti pri določitvi višin stroškov in prejemkov, kot je to določeno v 3. a členu ZSPJS za ugotovljene nezakovitosti pri določitvi plač. Namen sprememb normativnega okvirja, ki sledi cilju ekonomske porabe javnih sredstev, je enaka obravnava javnih uslužbencev tudi pri določitvi povračil stroškov in prejemkov v zvezi z delom in prejemkov iz delovnega razmerja.

K 183. členu:

Predlagani člen znižuje višino regresa za prehrano kot povračila stroškov prehrane med delom za 10 odstotkov iz 3,91 eurov na 3,52 eurov. Do povračila stroškov prehrane med delom so upravičeni zaposleni za dan prisotnosti, pri čemer dan prisotnosti pomeni 8 ur. Prav tako pripada regres za prehrano tudi zaposlenemu, ki dela več kot 4 ure dnevno oziroma ima skrajšan delovni čas na podlagi zakona (uveljavljanje pravic iz naslova starševstva) ali akta, izdanega na podlagi zakona oziroma akta pristojnega organa (sklep ali odločba zdravniške ali invalidske komisije). Urejena je tudi situacija za primere, da ima javni uslužbenec neenakomerno razporejen delovni čas, potem se število regresov za prehrano določi na način, da se število ur mesečne delovne obveznosti deli z osem.

Zakon določa, da zaposleni niso upravičeni do povrnitve stroškov prehrane, če jim delodajalec zagotovi brezplačno prehrano med delom. Če je cena zagotovljene prehrane nižja od zneska regresa za prehrano, so zaposleni upravičeni do plačila razlike do višine regresa. Ne glede na navedeno pa je v predlogu člena določeno, da je zaposleni upravičen do regresa za prehrano, če za zaposlenega iz zdravstvenih razlogov zagotovljena prehrana ni ustrezna. Zaposleni je o tem dolžan predložiti ustrezna dokazila.

K 184. členu:

Zakon ureja nadomestilo za ločeno življenje, in sicer določa, da se izplačuje kot mesečno nadomestilo stroškov stanovanja, če je zaposleni razporejen na delo več kot 70 kilometrov izven kraja bivališča njegove ožje družine. Za ožjo družino se za določitev upravičenosti do prejemanja nadomestila po predlagani določbi štejejo: zakonec, zunajzakonski partner in otroci in posvojenci, ki jih je zaposleni po zakonu dolžan preživljati in jih tudi dejansko preživlja.

Višina nadomestila za ločeno življenje znaša 140,54 eurov.

K 185. členu:

Člen ureja pravico do povračila stroškov prevoza na delo in z dela, in sicer določa, da pripada zaposlenemu povračilo stroškov glede na razdaljo od kraja bivališča do kraja opravljanja dela po najkrajši poti, če ta razdalja znaša več kot 3 kilometre. Za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela se za vsak prevoženi kilometer od kraja, iz katerega se zaposleni vozi na delo in z dela, do kraja opravljanja dela, zaposlenemu prizna kilometrina v višini 5 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov. Določba ureja tudi, da ne glede na oddaljenost mesečna višina povračila stroškov prevoza na delo in z dela ne more znašati več kot znaša višina minimalne plače za mesečno delovno obveznost, razen če je bil zaposlen premeščen, prevzet na podlagi zakona ali je po odločitvi oziroma volji delodajalca sklenil pogodbo o zaposlitvi v drugem kraju.

Člen določa tudi, da se pri obračunu kilometrine trije kilometri za prevoz na delo in trije kilometri za prevoz z dela ne upoštevajo v izračun kilometrine. V primeru, da mora zaposleni zaradi potreb delovnega procesa, izrednega dogodka oziroma zaradi dela izven redno predvidenega razporeda priti na delo večkrat, kot je število delovnih dni, se mu za te prihode

in odhode povrnejo stroški prevoza, ne glede na omejitve višine povračila stroškov prevoza na delo in z dela.

V primeru, če je organiziran ali zagotovljen brezplačni prevoz ali, če delodajalec zagotovi brezplačni prevoz na delo in z dela, zaposlenemu povračilo stroškov prevoza na delo in z dela ne pripada. Zakon prav tako ureja primere, ko zaposleni opravlja delo v več krajih, in določa, da se mu za razdaljo med temi kraji povrne kilometrina.

K 186. členu:

Člen določa višino povračila prevoza na delo in z dela glede na kraj, in sicer se kot kraj, iz katerega se zaposleni vozi na delo in z dela, šteje kraj bivališča oziroma kraj, iz katerega se zaposleni dejansko vozi na delo in z dela, če je ta bližje kraju opravljanja dela. V primeru, da kraj, iz katerega se zaposleni vozi na delo ni enak kraju, v katerega se zaposleni vozi z dela, se za povrnitev stroškov prevoza na delo in z dela za ta dan povrne kilometrina upoštevaje bližji kraj oziroma kraj bivališča, če je ta bližje.

V primeru, da ima zaposleni v uporabi službeno stanovanje, se povračilo stroškov prevoza obračuna od kraja službenega stanovanja. Če zaposleni zavrne dodelitev službenega stanovanja, se mu ne glede na način obračuna povrnitve stroškov prevoza iz tega člena obračuna povrnitev stroškov prevoza od kraja dodeljenega službenega stanovanja, oziroma kraja, iz katerega se dejansko vozi na delo in z dela, če je ta bližje.

V primeru, da je zaposleni bil premeščen oziroma prevzet na podlagi zakona ali je po odločitvi delodajalca sklenil pogodbo o zaposlitvi v drugem kraju., ki je od njegovega dotedanjega delovnega mesta oziroma bivališča, iz katerega prihaja na delo, oddaljen več kot 70 km, se zaposlenemu povrnejo stroški ne glede na omejitve glede višine.

V primeru, da se kraj, od koder se zaposleni vozi na delo in z dela, spremeni in bi se zaradi tega povračilo stroškov iz tega naslova povišalo, se zaposlenemu izplačuje povračilo teh stroškov v višini, ki jo je prejemal pred spremembo tega kraja.

K 187. členu

Ta člen določa, da zaposleni poda pisno izjavo za povračilo stroškov prevoza na delo in z dela, ki vključuje naslednje podatke: bivališče, kraj, od koder se zaposleni dejansko vozi na delo, razdalja od bivališča do delovnega mesta (v kilometrih), razdaljo od kraja, od koder se zaposleni dejansko vozi na delo do delovnega mesta (v kilometrih). Zakon vsebuje obveznost, da je treba vsako spremembo podatkov v osmih dneh sporočiti pristojni službi delodajalca, ki nadzira resničnost podatkov iz izjave. Zaposleni mora na zahtevo delodajalca predložiti dokumente, ki dokazujejo dejstva, navedena v izjavi. Določeno je tudi, da je podajanje neresničnih podatkov razlog za izredno odpoved delovnega razmerja po zakonu, ki ureja delovna razmerja.

K 188. členu

Z navedeno določbo se enotno ureja stroške in obračun stroškov na službenem potovanju, in sicer na podlagi naloga za službeno potovanje. V navedene stroške se štejejo: stroški javnega prevoza, dnevnica, kilometrina, parkirna, stroški prenočevanja in drugi stroški, ki nastanejo ob opravljanju naloga na službenem potovanju in jih je možno izkazati z računom (primer: prevoz večjih kosov prtljage). Zaposleni ima pred pričetkom službenega potovanja v tujino pravico do akontacije stroškov za službeno potovanje. Pravilnik o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 13/06, 50/07) določa, da se akontacije za stroške službenih potovanj v domovini se ne izplačujejo, za tujino pa le v primerih, če službeno potovanje vključuje prenočevanje in če znesek predvidenih, ter v potnem nalogu natančno razčlenjenih stroškov, presega 100 EUR.

K 189. členu

Navedeni člen določa dnevnicu za službeno potovanje v Republiki Sloveniji, ki je povračilo stroškov prehrane zaposlenemu za tri obroke dnevno na službenem potovanju. Nadalje člen določa, da je zaposleni upravičen do dnevnice za službeno potovanje v državi, ki traja več kot 12 ur, v višini 16 eurov. Zaposleni, ki ima na službenem potovanju poravnano celotno prehrano v ceni druge storitve ali pa mu prehrano poravna organizator, nima pravice do dnevnice. V primeru, da ima zaposleni na službenem potovanju zagotovljene brezplačne obroke, se za zagotovljeni brezplačni zajtrk odšteje 20 odstotkov, za brezplačno kosilo oziroma večerjo pa za vsak obrok 40 odstotkov vrednosti dnevnice. Dnevnic in regres za prehrano se izključujeta.

K 190. členu

S predlagano določbo se enotno ureja kilometrina za uporabo lastnega avtomobila v državi, ki je izjemoma mogoča le na podlagi dogovora med delodajalcem in zaposlenim. V primeru, da je zaposlenemu v službene namene odobrena uporaba lastnega avtomobila, se mu povrnejo stroški za uporabo avtomobila v obliki kilometrine na podlagi potnega naloga. Kilometrini za uporabo lastnega avtomobila v službene namene znaša 18 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina - 95 oktanov za prevoženi kilometer.

K 191. členu

Zakon določa, da se stroški prenočevanja na službenem potovanju v Republiki Sloveniji zaposlenemu povrnejo v višini zneska računa za prenočevanje v hotelu, ki ga predhodno odobri delodajalec, upošteva načelo dobrega gospodarjenja z javnimi sredstvi.

K 192. členu

Ta člen ureja pravico do terenskega dodatka, kadar je zaposleni napoten na delo izven sedeža delodajalca in bivališča zaposlenega oziroma kraja, iz katerega se vozi na delo in z dela, ter sta tam zagotovljena brezplačna prehrana in prenočišče. Člen določa, da terenski dodatek znaša dnevno 21 odstotkov dnevnice za službeno potovanje v državi. Terenski dodatek in dnevnic pa se izključujeta.

K 193. členu

Ta člen določa višino regresa za letni dopust za leto 2012 in 2013, in sicer ureja to pravico ne glede na določbe ZDR, ZDIU Kolektivne pogodbe za javni sektor in kolektivnih pogodb poklicev in dejavnosti.

Člen vsebuje predlog razporeditve višine regresa za letni dopust za leto 2012, in sicer glede na višino osnovne plače javnega uslužbenca oziroma plačnega razreda, v katerega je uvrščen v mesecu pred izplačilom regresa. Enaka rešitev je predvidena tudi za leto 2013, vendar še bolj selektivna in pomeni, da javni uslužbenci, uvrščeni v 41 plačni razred in višje, ne bodo prejeli regresa za letni dopust. Člen določa tudi, da se regres za letni dopust za leto 2013 izplača pri plači za mesec maj 2013.

K 194. členu

S predlagano določbo se enotno ureja višina jubilejne nagrade za 10, 20 in 30 let delovne dobe, ki se izplača zaposlenemu v naslednjem mesecu po izpolnitvi pogojev. Zakon določa, da se kot delovna doba za pridobitev pravice do jubilejne nagrade šteje delovna doba, ki jo je zaposleni izpolnil pri delodajalcih v javnem sektorju.

K 195. členu

Zakon enotno ureja pravico do solidarnostne pomoči. Delodajalec je dolžan izplačati zaposlenemu solidarnostno pomoč v primerih oziroma ob izpolnitvi pogojev, določenih v tem zakonu. Do izplačila solidarnostne pomoči je upravičen zaposleni v primeru, ko njegova osnovna plača v mesecu, ko se je zgodil primer ne presega oziroma ne bi presegala višine minimalne plače. Zaposlenemu pripada solidarnostna pomoč v višini 577,51 EUR, in sicer v naslednjih primerih:

- ob smrti ožjega družinskega člana (ožji družinski člani so zakonec, zunajzakonski partner in otroci ter posvojenci, ki jih je zaposleni po zakonu dolžan preživljati in jih je tudi dejansko preživljal),
- ob ugotovitvi invalidnost II. in III. kategorije, ugotovljene na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,
- zaradi bolezni, ki traja šest mesecev ali več, ne glede na to, ali je zaposleni zaradi bolezni v koledarskem letu šest mesecev ali več odsoten z dela ali pa dela po štiri ure dnevno,
- elementarne nesreče, kot jih določajo predpisi o zaščiti in reševanju ali požara, ki huje prizadeneta premoženje zaposlenega.

Nadalje člen določa, da se pravice do izplačila solidarnostne pomoči na podlagi različnih primerov med seboj ne izključujejo. Zaposleni je dolžan ob izpolnitvi pogojev za upravičenost do solidarnostne pomoči predložiti ustrezna dokazila. V primeru smrti zaposlenega so do solidarnostne pomoči upravičeni ožji družinski člani oziroma njegova družina. Do solidarnostne pomoči pa niso upravičeni zaposleni, ki so dalj časa odsotni zaradi poškodbe pri delu, saj v takem primeru v skladu s predpisi prejemajo nadomestilo plače v polni višini.

Člen določa tudi, da lahko javni uslužbenec vloži zahtevo za izplačilo solidarnostne pomoči v roku 60 dni po nastanku razloga za izplačilo solidarnostne pomoči.

K 196. členu

Predlog člena določa odpravnino ob upokojitvi, ki znaša dve povprečni plači zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma dve zadnji plači zaposlenega, če je to zanj ugodneje. Zaposleni je v primeru, ko je delodajalec zanj financiral dokup delovne dobe, upravičen do razlike do vrednosti odpravnine, če so bila sredstva za dokup nižja od odpravnine.

Predlog člena določa, da zaposlenemu, ki se v dveh mesecih po izpolnitvi minimalnih pogojev upokoji, ob odhodu v pokoj pripada odpravnina v višini treh povprečnih plač zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma tri zadnje plače zaposlenega, če je to zanj ugodneje. Odstavek določa izjemo od ureditve, da znaša odpravnina ob upokojitvi dve plači.

K 197. členu

S predlagano določbo se ureja mesečna nagrada za študente in dijake za celotni mesečno obveznost, ki je po novem enotno določena v višini: za dijake 47 eurov za študente pa v višini 97,26 eurov. Člen določa tudi, da študentom in dijakom na praksi pripadata tako regres za prehrano kot tudi povračilo stroškov prevoza na delo in z dela, in sicer pod enakimi pogoji, kot to velja za zaposlene, kot tudi, da se nagrada izplača v sorazmernem deležu glede na število dni prisotnosti.

K 198. členu

Člen določa, da se zneski povračil stroškov in prejemki, določeni s tem zakonom, usklajujejo na enak način in v enaki višini, kot se usklajuje vrednost plačnih razredov. Prva uskladitev višin zneskov se izvede ob prvi uskladitvi osnovnih plač javnih uslužbencev po uveljavitvi tega zakona.

47.4.3 Omejitev zaposlovanja, prepoved sklepanja pogodb in druge omejitve v javnem sektorju

K 199. členu

Določba ureja časovno veljavnost določb glede omejitev zaposlovanja, omejitev sklepanja pogodb in drugih omejitev v javnem sektorju. Ukrepi veljajo do vključno leta, ki sledi letu, v

katerem gospodarska rast preseže 2,5 odstotka družbenega bruto proizvoda razen, če za posamezen ukrep ta zakon ne določa drugače.

K 200. členu

Predlog tega člena ureja tudi omejitve zaposlovanja, in sicer z namenom zmanjšati obseg stroškov dela glede na obseg plačanih ur, in sicer ne glede na to, ali stroški dela nastanejo zaradi rednega dela zaposlenih in novih zaposlitev ali zaradi opravljanja nadurnega dela. Za doseganje zmanjšanje števila zaposlenih ter stroškov dela, zakon omejuje zaposlovanje v letih 2012 in 2013. Omejitev zaposlovanja se nanaša na uporabnike proračuna. Glede na to, da gre za interventni ukrep, začasna omejitev zaposlovanja velja ne glede na veljavne standarde in normative za posamezne dejavnosti javnega sektorja in ne glede na sprejete kadrovske načrte, programe dela, poslovne in finančne načrte posameznega proračunskega uporabnika, ki vsebujejo dovoljeno število zaposlitev za posamezno leto. Predlog zakona tako posega v dovoljeno število zaposlenih, določeno v kadrovskih načrtih in drugih dokumentih subjektov javnega sektorja, sprejetih skladno z ZJU, zakoni in drugimi predpisi.

Člen določa, katere zaposlitve so ob predhodnem soglasju izjemoma dopustne. Pridobitev soglasja je potrebna za vse zaposlitve, ne glede na vir sredstev za plače (ali je to proračun, evropska sredstva ali drugi vir) in tudi ne glede na vrsto zaposlitve, kot na primer zaposlitev za določen ali nedoločen čas, za polni delovni čas ali krajši od polnega, za novo zaposlitev in nadomestno zaposlitev. Uporabnik proračuna ne more oziroma ne sme pričeti s postopkom za zaposlitev, preden ne pridobi soglasja pristojnega organa.

Predstojniki navedenih uporabnikov proračuna bodo morali v zahtevi za izdajo soglasja podrobno obrazložiti oziroma pojasniti razloge za zaposlitev ter hkrati priložiti oceno doseganja zmanjševanja zaposlenih. V zahtevi za zaposlitev je potrebno oceniti potrebna sredstva za plače v primerjavi z zagotovljenimi sredstvi v finančnem načrtu za ta namen, ter posredovati druge podatke, potrebne za odločitev o izdaji soglasja.

Za novo zaposlitev se ne štejejo zaposlitve, če gre za prevzem javnih uslužbencev, ki je posledica prenosa nalog na podlagi sprememb zakona oziroma reorganizacije, v primeru nadomestne zaposlitve za določen čas zaradi dalj časa začasno odsotnih javnih uslužbencev, ko odsotni javni uslužbenec prejme nadomestilo plače iz sredstev, katere ne zagotavlja uporabnik proračuna, ali v primeru zaposlitve zaradi predčasnega prenehanja delovnega razmerja, sklenjenega za določen čas.

K 201. členu

Ta člen določa, da uporabniki proračuna smejo brez soglasja iz 209. člena tega zakona sklepati avtorske in podjemne pogodbe v primerih, ki so navedeni v prvem odstavku tega člena. Sklepanje drugih avtorskih in podjemnih pogodb ter opravljanje dela dijaka ali študenta na podlagi ustrezne napotnice pooblaščne organizacije za posredovanje dela, je možno le ob predhodnem soglasju pristojnega organa.

K 202. členu

Predlog tega člena določa, da uporabniki proračuna s svojimi zaposlenimi ne smejo sklepati pogodb o izobraževanju za pridobitev izobrazbe, razen če obveznost sklenitve pogodbe o izobraževanju ne izhaja iz posebnega predpisa ali kolektivne pogodbe.

K 203. členu

V tem členu je določeno, da je za zaposlitve in za sklenitev avtorske ali podjemne pogodbe ter za prevzemanja obveznosti iz naslova opravljanja dela dijaka ali študenta na podlagi ustrezne napotnice pooblaščne organizacije za posredovanje dela potrebno soglasje, ki ga izda:

- za organe državne uprave vlada, na predlog ministra;

- za posredne uporabnike proračuna, ki niso javni zavodi in katerih ustanovitelj in financer je država, vlada, na predlog pristojnega ministra;
- za posredne uporabnike proračuna, ki niso javni zavodi in katerih ustanovitelj in financer je lokalna skupnost, župan;
- za posredne uporabnike proračuna, ki niso javni zavodi in katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, financer pa država, vlada, na predlog pristojnega ministra;
- za sodišča, predsednik vrhovnega sodišča, za državna tožilstva, generalni državni tožilec, za državno pravobranilstvo, generalni državni pravobranilec;
- za javni zavod RTV Slovenija, Programski svet javnega zavoda RTV Slovenija;
- za Kmetijsko gozdarsko zbornico in kmetijsko gozdarske zavode, vlada, na predlog pristojnega ministra;
- za javne visokošolske in raziskovalne zavode, upravni odbor;
- za javne zavode, katerih ustanovitelj je država ali lokalna skupnost, financer pa država, svet javnega zavoda s predhodnim soglasjem pristojnega ministra,
- za javne zavode, katerih ustanovitelj je država, financer pa Zavod za zdravstveno, zavarovanje Slovenije, svet javnega zavoda s predhodnim soglasjem pristojnega ministra,
- za javne zavode, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, financer pa lokalna skupnost ali Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, svet javnega zavoda s predhodnim soglasjem župana oziroma Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

Člen določa tudi, da v drugih državnih organih, neposrednih in posrednih uporabnikih proračuna in v upravah lokalnih skupnosti, o zaposlitvah iz razlogov, ki jih določa ta zakon, in o sklepanju avtorskih in podjemnih pogodb iz tega zakona ter o prevzemanju obveznosti iz naslova plačila stroškov zaradi opravljanja dela dijaka ali študenta na podlagi ustrezne napotnice pooblaščen organizacije za posredovanje dela,, odloča predstojnik.

K 204. členu:

Zakon določa, da funkcionarjem in zaposlenim ne glede na določbe zakonov, podzakonskih predpisov, splošnih aktov in kolektivnih pogodb od 1.januarja 2013 dalje pripada največ 32 dni letnega dopusta Omejitev števila dni letnega dopusta se ne nanaša na dneve dodatnega dopusta, ki določeni kategoriji javnih uslužbencev (na primer piloti) pripada po posebnem zakonu.

K 205. členu:

Zakon določa, da javnemu uslužbencu, ki izpolni minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine brez zmanjšanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine, pogodba o zaposlitvi preneha veljati in sicer z dokončnostjo sklepa ter s pravico odpravnine kot ob upokojitvi.. Ne glede na predlagano rešitev pa zakon določa, da javnemu uslužbencu pogodba o zaposlitvi ne preneha veljati, če se delodajalec in javni uslužbenec dogovorita za nadaljevanje delovnega razmerja. V dogovoru o nadaljevanju delovnega razmerja se določi tudi trajanje tega delovnega razmerja in način prenehanja veljavnosti pogodbe o zaposlitvi.

Opozoriti je treba na Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, ki določa splošni okvir boja proti diskriminaciji zaradi vere ali prepričanja, hendikipiranosti, starosti ali spolne usmerjenosti pri zaposlovanju in delu. Direktiva določa, da lahko države članice predvidijo, da različno obravnavanje zaradi starosti ne predstavlja diskriminacije, če ga v kontekstu nacionalnega prava objektivno in razumno utemeljujejo z legitimnim ciljem, vključno z legitimnimi cilji zaposlovalne politike, trga dela in poklicnega usposabljanja in če so načini uresničevanja tega cilja primerni in nujni. Ob upoštevanju te direktive je Evropsko sodišče v zadevi C-45/09:

Rosenblatt ugotovilo, da različno obravnavanje zaradi starosti ni diskriminacija, če je razumno in objektivno ugotovljeno z legitimnim ciljem in če so ukrepi tega cilja primerni in nujni.

Delovno razmerje javnemu uslužbencu iz prvega odstavka tega člena preneha na podlagi sklepa, ki ga izda predstojnik, in sicer z dokončnostjo sklepa.

OBRAZLOŽITVE PREHODNIH DOLOČB

2. Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju

K 206. členu

Člen določa, da je potrebno izdati splošni akt določen v 23.c členu Zakona o zdravstvenem varstvu in zavarovanju v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

K 207 . členu

S predlagano določbo določamo roke v katerih morajo biti izvedene določene operativne aktivnosti in določamo prehodno obdobje do ureditve naročanja medicinskih in tehničnih pripomočkov po novem.

K 208. členu

Predvideno črtanje določb ZUTD je posledica nove ureditve, ki se nanaša na brezposelne osebe. Prvi odstavek 60. člena ZZVZZ določa pravno podlago za sprejetje podzakonskega akta, na podlagi katerega se lahko določenim zavezancem za plačilo prispevka za zdravstveno zavarovanje, na podlagi določenih meril in pogojev, prispevek zmanjša ali odpiše. ZZZS oziroma Skupščina ZZZS je na omenjeni pravni podlagi sprejela Pravilnik o odpisu, obročnem plačilu in odlogu plačila dolga iz naslova prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje (Uradni list RS, št. 129/06; v nadaljnjem besedilu: pravilnik), ki določa kriterije za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila iz naslova prispevkov za obvezno zdravstveno zavarovanje. S črtanjem pravne podlage pa je potrebno urediti tudi vprašanja povezana s predpisi, ki so bila na njeni podlagi sprejeti, zato se v prehodni določbi uredi prenehanje veljavnosti pravilnika in reševanje postopkov, ki so se začeli pred uveljavitvijo predlagane novele ZZVZZ in jih ZZZS vodi na podlagi pravilnika.

3. Zakon o zdravstveni dejavnosti

K 209. členu:

S tem členom je določen rok za izdajo predpisa o kriterijih za sklepanje podjemnih pogodb.

K 210. členu

16. člen razveljavlja določbo 65. člena Zakona o zdravniški službi in Uredbo o merilih za sklepanje podjemnih in drugih pogodb civilnega prava za opravljanje zdravstvenih storitev v mreži javne zdravstvene službe.

5. Zakon o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji

K 211. členu

V prehodni določbi je določeno, da DARS z uveljavitvijo novele zakona nadaljuje s prostorskim umeščanjem in gradnjo vseh avtocest, za katere so se postopki prostorskega umeščanja pričeli pred uveljavitvijo zakona in tistih odsekov, ki so uvrščeni v nacionalnem programu. Do uskladitve koncesijske pogodbe z novelo zakona, se uporabljajo določbe do sedaj sklenjenih pogodb, če niso v nasprotju z novelo. Novo koncesijsko pogodbo je treba skleniti najpozneje do 31. decembra 2012, sicer koncesijsko razmerje preneha. Nadomestilo za stavbno pravico zapade v plačilo na dan 30. junija 2012, vendar se DARS in Republika Slovenija lahko dogovorita o

6. K Zakonu o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam

K 212. členu

Država zagotavlja možnost varčevanja v nacionalni stanovanjski varčevalni shemi z realizacijo pogodb o varčevanju v NSVS, sklenjenih do uveljavitve tega zakona. Črta pa se možnost sklepanja novih varčevalnih pogodb.

K 213. členu

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o višini subvencije, ki pripada mladi družini na družinskega člana za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja (Uradni list RS, št. 47/11).

7. Stanovanjski zakon

K 214. členu:

V prehodnih določbah se določi tudi rok, za pripravo in izdajo predpisa iz spremenjenega tretjega odstavka 121.b člena Stanovanjskega zakona . Predpis izda minister v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o podrobnejših pogojih, merilih in postopku za dodelitev subvencij mladim družinam za najem tržnih stanovanj (Uradni list RS, št. 66/07). Določba 8. člena se še uporablja vse do uveljavitve predpisa iz spremenjenega tretjega odstavka 121.b člena zakona.

K 215. členu

Že uvedeni postopki na podlagi 175.a člena zakona, se končajo v skladu z dosedanjimi predpisi.

10. Zakon o postopnem zapiranju rudnika Trbovlje – Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije

K 216. členu

Za pridobitev sredstev iz 7.a člena zakona, Javno podjetje Rudnik Trbovlje – Hrastnik v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona pripravi spremenjen srednjeročni program tretje faze zapiranja rudnika.

12. Zakon o javni agenciji za knjigo

K 217 . členu

Predlagani člen določa rok, do katerega morajo biti izdani podzakonski predpisi.

13. Zakon o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji REPUBLIKE SLOVENIJE

K 218. člen

Predlagani člen določa rok, do katerega morajo biti izdani podzakonski predpisi.

14. Zakon o policiji

K 219. členu

Predlagani člen določa rok, do katerega morajo biti izdani podzakonski predpisi.

15. Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja

K 220. členu

Predlagana sprememba zaostreuje pogoje za organizacijo samostojnih osnovnih šol, ocenjuje se, da se bo približno 24 osnovnih šol preoblikovalo v podružnične šole, kar predstavlja 100.000 EUR prihranka v letu 2012, v naslednjih letih pa okoli 400.000 EUR letno.

K 221. členu

Predlagana sprememba bo povzročila zmanjšanje števila sistemiziranih delovnih mest oziroma bo posledično privedla do znižanja stroškov za izvajanje programa osnovne šole.

Prihranek sredstev se ocenjuje v višini 4,85 mio € v prvem letu v naslednjih letih pa v višini 19,15 mio € letno.

K 222. členu

S predlagano spremembo se postopno zvišuje število učencev v oddelkih javnih osnovnih šol in vzgojnih skupinah v dijaških domovih. Prihranek sredstev na letni ravni se ocenjuje v višini 1,59 mio € v prvem letu, 5,0 mio € v drugem in 9,0 mio € v letu 2014.

K 223. členu

Določen je rok, do katerega mora Vlada RS uskladiti merila za postavitev javne mreže iz 11. člena ZOFVI z 55. členom tega zakona ter rok, do katerega morajo ustanovitelji javnih šol s spremenjenimi merili (in torej tem zakonom) uskladiti ustanovitvene akte javnih osnovnih šol. Če ustanovitelji ne bodo uskladili aktov o ustanovitvi s predlaganim oblikovanjem skupnega šolskega okoliša, se bo ne glede na to, s 1. septembrom 2013 financiranje v skladu z določbo 81. člena ZOFVI izvajalo, kot da je skupen šolski okoliš oblikovan.

K 224. členu

Določen je rok, do katerega mora Vlada RS sprejeti akte o ustanovitvi javnih zavodov, ki bodo izvajali naloge iz 28. člena.

K 225. členu

Določen je rok, da katerega mora minister, pristojen za šolstvo, uskladiti normative in standarde z ureditvijo iz 220. in 221. . člena tega zakona.

16. Zakon o visokem šolstvu

K 226. členu

Ureja se prehodno obdobje spreminjanja študijskih programov.

K 227. členu

V členu je določeno, kako se zaključijo postopki sprememb obveznih sestavin študijskih programov pri vlogah, ki so v času sprejema tega zakona v reševanju pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu. In sicer se postopki ustavijo, vloga in sklep senata univerze pa štejeta kot obvestilo Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu o spremembah obveznih sestavin študijskih programov.

K 228. členu

V členu je določeno, da Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu uskladi Merila za akreditacijo in zunanjo evalvacijo visokošolskih zavodov in študijskih programov z določili tega zakona najkasneje v tridesetih dneh po njegovi uveljavitvi.

K 229. členu

V členu je določeno obdobje uveljavitve predlaganih sprememb zakona iz, in sicer se nove določbe 70. člena Zakona o visokem šolstvu začnejo uporabljati s študijskim letom 2012/2013.

Za študente, vpisane v študijske programe prve ali druge stopnje v študijskem letu 2012/2013, ki so do vključno študijskega leta 2011/2012 že uveljavili pravice iz druge alinee 66. člena Zakona o visokem šolstvu, se nov drugi odstavek 70. člena Zakona o visokem šolstvu ne uporablja.

K 230. členu

V členu je določeno, da visokošolski zavodi uskladijo statute z določili tega zakona najkasneje v devetdesetih dneh po njegovi uveljavitvi.

18. Zakon o vrtcih

K 231. členu

Spremenjeni normativi, ki jih prinaša ta zakon, vplivajo na akte o sistemizaciji delovnih mest. Vrtci so jih dolžni pripraviti v skladu z določbami tega zakona in pridobiti soglasje občine ustanoviteljice do 1. septembra 2012. Hkrati je potrebno določiti tudi nove cene programov, ki se bodo znižale.

Če bi se postopki izdaje soglasij k aktom o sistemizaciji iz objektivnih razlogov zavlekli in občine ne bi pravočasno potrdile aktov o sistemizaciji in na novo določile cene programov, jih tudi kasneje morajo določiti z veljavnostjo od 1. septembra 2012 dalje.

K 232. členu

Za vzpostavitev enakega položaja vseh staršev je potrebno z zakonom določiti, kdaj pravica do brezplačnega vrtca preneha veljati za vse starše. V nasprotnem primeru bi namreč nastal položaj, ko bi starši z dvema otrokoma, ki jih bodo vključili v vrtec po 1. juliju 2012, plačali za dva otroke v skladu s tem zakonom, tisti starši, ki pa imajo otroke v vrtece že vključene, pa bi bili do konca leta upravičeni do brezplačnega vrtca za mlajšega otroka. Z vidika ustavnega načela enakosti pred zakonom takšna neenakost staršev ni dopustna, zato zakon za vse določa isti datum prenehanja upravičenosti do brezplačnega vrtca.

Staršem so bile za leto 2012 s strani centrov za socialno delo že izdane odločbe o višini znižanega plačila za vrtec, ki veljajo do 31. decembra 2012, zato bodo centri za socialno delo v skladu s tem zakonom staršem po uradni dolžnosti izdali nove odločbe o znižanem plačilu vrtca.

K 233. členu

Spremenjeni normativi predstavljajo racionalizacijo na področju organizacije dela in oblikovanja oddelkov, hkrati pa ne znižujejo kvalitete predšolske vzgoje. Mednarodne študije pokažejo, da velikost oddelkov oziroma število otrok v oddelku ne vplivajo na kvaliteto vzgojnega dela, prav tako tudi nima pomembnejšega vpliva razmerje med številom odraslih in številom otrok (Starting Strong III – A quality toolbox for early childhood education and care, 2011). Učinki določbe bodo prihranki v občinskih proračunih in v znižanje cen programov v vrtcih. Rešitev bo omogočila tudi večjo vključevanje otrok v vrtece in skrajšanje čakalnih seznamov v okoljih, kjer prostih mest primanjkuje.

K 234. členu

Določba je vsebinsko neločljivo povezana s spremembo 32. člena ZVrt.

K 235. členu

Zakon prinaša nekatere spremembe, za katere je potreben nekoliko daljši čas prilagoditve, zato se predlaga zamik uporabe zakona na začetek novega šolskega leta.

24. Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih

K 236. členu

Prehodna določba predvideva, da se za upravičence, ki uveljavljajo pravico do starševskega nadomestila, pomoči ob rojstvu otroka in dodatka za veliko družino začnejo pred uveljavitvijo tega zakona, priznajo te pravice po določbah Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih oziroma pravico do otroškega dodatka po določbah Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev.

28. Zakon o urejanju trga dela

K 237. členu

O vlogah, ki so jih osebe vložile zaradi uveljavljanja pravic po ZUTD, tj. pred uveljavitvijo tega zakona, je v skladu z načeloma zakonitosti in pravne varnosti ter ob upoštevanju prepovedi retroaktivnosti treba odločiti po določbah ZUTD in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. Določba je pomembna tudi z vidika spoštovanja načela varstva pridobljenih pravic in zagotavlja zavarovancem pravno varnost.

Zakon o delovnih razmerjih v 114. členu izključuje varstvo starejših delavcev pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi iz poslovnih razlogov, če je delavcu zagotovljena pravica do denarnega nadomestila iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti do izpolnitve minimalnih pogojev za upokojitev. Zaradi navedenega je potrebno osebe, katerim je bila do uveljavitve tega zakona že vročena odpoved pogodbe o zaposlitvi, obravnavati pod pogoji, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

K 238. členu

Glej komentar k 237. in . členu.

K 239. členu

Prehodno določbo drugega odstavka 180. člena ZUTD je potrebno odpraviti zaradi nejasnosti in preprečitve tkim. »veriženja« pravice do denarnega nadomestila, do katerega prihaja po sedanji ureditvi. Prehodna določba v tej obliki je bila sicer namenjena varstvu pridobljenih pravic, ne pa tudi kumuliranju preostalega dela pravic iz preteklosti, do katerega je prihajalo, ker se je pojem »pridobljenih pravic« v praksi neupravičeno razširjal tudi na primere, kot so pridobljene pravice, ki niso bile v celoti izkoriščene, prenehale.

K 240. členu

Predlagane izjeme je potrebno določiti zaradi zagotovitve spoštovanja ustavnega načela prepovedi retroaktivnosti; izjema iz prve alineje drugega odstavka se namreč nanaša na zavarovance, katerim je bila pravica do denarnega nadomestila v upravnem postopku že priznana v času pred uveljavitvijo tega zakona. Prav tako je potrebno uporabo določb tega zakona izključiti v primerih iz druge alineje drugega odstavka, ko ima zavarovanec pravico uveljavljati preostali del neizkoriščene pravice v skladu z drugim odstavkom 70. člena ZUTD, saj mu je bil znesek denarnega nadomestila, katerega preostali, še neizkoriščeni del uveljavlja po preteku določenega časa, enkrat že priznan z upravno odločbo.

29. Zakon o vojnih invalidih

K 241. členu

Določa se obdobje ter postopek izplačevanja pravic za nazaj. Predlagane spremembe ne posegajo v postopke, ki so se pričeli pred uveljavitvijo tega zakona.

30. Zakon o vojnih veteranih

K 242. členu

Ureja postopek preoblikovanja pravice do zdravstvenega varstva, ki po predlogu pripada le vojnim veteranom, ki so hkrati prejemniki veteranskega dodatka in izpolnjujejo tudi druge zakonske pogoje. Predlagane spremembe ne posegajo v postopke, ki so se pričeli pred uveljavitvijo tega zakona.

31. Zakon o žrtvah vojnega nasilja

K 243. členu

Predlagane spremembe ne posegajo v postopke, ki so se pričeli pred uveljavitvijo tega zakona.

34. Zakon o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom

K 244. členu

Zakon o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11; v nadaljevanju: ZDIU12) je v 4. členu obdobje veljavnosti sprememb, določenih v istem členu, določil do konca leta 2012. Zaradi predloga tega zakona, ki bo začel veljati od 1. 5. 2012 do 31. 12. 2014, je treba 4. člen ZDIU12 razveljaviti in določbe tega člena ponovno vnesti v predlog tega zakona.

36. Zakon o verski svobodi

K 245. členu

V prehodnih in končnih določbah je potrebno (v skladu z načelom neprave retroaktivnosti, in načela pravne države) dodati določbo, da pristojni organ po uradni dolžnosti izda nove odločbe, s katerimi določi novo višino pomoči. V nasprotnem bi bil MIZKŠ (urad) zavezan k izplačilu pomoči v skladu z veljavnimi odločbami in ne bi mogel izdati novih odločb. Novela veljala le za nove prijave.

37. Zakon o pravniškem državnem izpitu

K 246. členu

Predlagani člen odpravlja dilemo o pravilni uporabi določb zakona za osebe, ki so se prijavile k opravljanju pravniskega državnega izpita.

38. Zakon o sistemu plač v javnem sektorju

K 247. členu

Predlagani člen določa, da se določba začne uprabo 1. junija 2012.

40 Zakon o dohodnini

K 248. členu

Prehodna določba določa začetek uporabe spremenjenih davčnih stopenj za obdavčitev dohodka od kapitala. Nove stopnje se uporabijo za dohodek, ki je bil dosežen oziroma prejet na dan 1. 1. 2013 ali kasneje. Za dohodek, ki je bil dosežen oziroma prejet pred 1. 1. 2013, se uporabijo davčne stopnje, ki so veljale v času prejema oziroma doseganja dohodka, ne glede na to, ali davčni organ odmeri davek pred 1. 1. 2013 ali kasneje.

41. Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov

K 249. členu

Prehodna določba določa začetek uporabe spremenjenih davčnih stopenj za obdavčitev dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov. Nove stopnje se uporabijo za dobiček, ki je bil dosežen na dan 1. 1. 2013 ali kasneje. Za dobiček, ki je bil dosežen pred 1. 1. 2013, se uporabijo davčne stopnje, ki so veljale v času doseganja dobička, ne glede na to, ali davčni organ odmeri davek pred 1. 1. 2013 ali kasneje.

42. Zakon o davku na vodna plovila

K 250. členu

Ker gre pri dodatnem davku na vodna plovila za letni davek, se z zakonom določa, da se dodatni davek po določbah tega zakona prvič odmeri za leto 2013.

43. Zakon o davku na motorna vozila

K 251. členu

Ker bo potrebno po uveljavitvi tega zakona pribitek na obračunu DMV izkazovati ločeno od osnovnega DMV, bo potrebno spremeniti obliko obrazca za obračun DMV. Sprememba obrazca je v pristojnosti ministra, pristojnega za finance, z zakonom pa je potrebno določiti rok, v katerem mora minister izdati nov obrazec.

45. Študentsko delo

K 252. členu

Prehodna določba ureja usklajitev že sklenjenih koncesijskih pogodb, ki se bodo zaradi prilagoditve na njeno novo višino v delu, ki se nanaša na odvajanje sredstev iz koncesijske dajatve, spreminjale z aneksi ter začetek obračunavanja koncesijske dajatve v skladu z njeno novo razdelitvijo.

K 253. členu

Prehodna določba ureja prenos sredstev z Javnega sklada Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije na proračunski sklad. Omenjeni prenos sredstev bo izveden za čas veljavnosti tega zakona.

K 254. členu

Po prenehanju veljavnosti tega zakona se bodo neporabljena sredstva proračunskega sklada prenesla na Javni sklad Republike Slovenije za razvoj kadrov in štipendije, pri katerem se ta sredstva sedaj zbirajo na podlagi določb ZZZPB.

46. Dodatne obremenitve nepremičnega premoženja

K. 255. členu

Prehodna določba ureja posebno ureditev za odmero protikriznega davka v letu 2012. Protikrizni davek je sicer letna obveznost, ker pa se uvaja sredi leta, je treba določbe za odmero davka za leto 2012 oblikovati tako, da se davek odmerja le za del leta, v katerem zakon že velja. Zato se vsi podatki, na katerih temelji določitev davčne obveznosti in se sistemsko uporabijo takšni, kot so evidentirani v uradnih evidencah na dan 1. januarja leta, za katero se davek odmerja, za leto 2012 uporabijo glede na stanje, po katerem so evidentirani 1. junija 2012. Davčna obveznost za leto 2012 se zniža za 50 %, s čimer se dejansko doseže, da je davek odmerjen le za 6 mesecev v letu 2012 in ne za celo leto.

47.3 Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

K 256. členu

S predlaganim členom se določa ravnanja v postopkih uveljavljanja pravic do otroškega dodatka v tistih primerih, ki so se pričeli pred uveljavitvijo tega zakona.

47.4.3. Omejitve zaposlovanja, mejitve sklepanja pogodb in druge omejitve v javnem sektorju

K 257. členu

Zakon ureja prehodni režim, in sicer določa, da javnim uslužbencem, ki na dan uveljavitve tega zakona izpolnjujejo minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine brez zmanjšanja v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine, pogodba o zaposlitvi preneha veljati in sicer z dokončnostjo sklepa ter s pravico odpravnine kot ob upokojitvi.. Delovno razmerje javnemu uslužbencu preneha s sklepom, ki ga izda predstojnik, in sicer po dokončnosti sklepa.

Zakon določa tudi, da javnemu uslužbencu pogodba o zaposlitvi ne preneha veljati, če se delodajalec in javni uslužbenec dogovorita za nadaljevanje delovnega razmerja. V dogovoru o nadaljevanju delovnega razmerja se določi tudi trajanje tega delovnega razmerja.

Zakon ureja tudi upokojitev javnega uslužbenca, ki je izpolnil pogoje, in sicer določa, da v primeru, če se upokoji v dveh mesecih po uveljavitvi zakona, mu ob odhodu v pokoj pripada odpravnina v višini treh povprečnih plač zaposlenega v Republiki Sloveniji oziroma tri zadnje plače zaposlenega, če je to zanj ugodneje.

K 258. členu

Zakon določa prenehanje veljavnosti drugega, tretjega in četrtega odstavka 7. člena Zakona o dodatnih interventnih ukrepih za leto 2012 (Uradni list RS, št. 110/11).

Določba ureja tudi, da se funkcionarjem, ki jim je prenehala funkcija in na dan uveljavitve tega zakona prejemajo nadomestilo plače, od dneva uveljavitve tega zakona nadomestilo določi v skladu s 181. členom tega zakona.

K 259. členu

Predlog tega člena določa, da se javnim uslužbencem, ki so v letu 2012 prejeli regres za letni dopust v drugačni višini, kot določa ta zakon, ob prvem naslednjem izplačilu regresa višina regresa zniža za znesek razlike med izplačanim regresom in regresom, določenim s tem zakonom.

K 260. členu

Davčni organ vodi elektronsko evidenco motornih vozil (v nadaljnjem besedilu: evidenca), za katera je bil plačan davek, uveljavljena oprostitev plačila davka ali je bil zanje predložen instrument zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti iz naslova davka na dodano vrednost.

Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- znamka in tip motornega vozila,
- identifikacijska številka (številka šasije),
- vrsta goriva,
- izpust CO₂ (za motorna vozila iz tarifne oznake 8711, trikolesa, štirikolesa in bivalna vozila, če je na razpolago) in moč motorja,
- način delovanja motorja (dvotaktni, električni),
- izpust trdnih delcev,
- stopnja izpusta Euro,
- država uvoza oziroma pridobitve,
- podatki o davčnem zavezancu (osebno ime oziroma naziv, naslov prebivališča oziroma sedeža in davčna oziroma matična številka),
- podatek o davčni osnovi,
- znesek davka,
- datum prve registracije vozila,
- datum plačila davka,
- številka odločbe o odmeri davka;
- podatek o oprostitvi po 5. členu tega zakona,
- podatki o zavarovanju izpolnitve davčne obveznosti,
- znesek vračila davka,
- podatek o pravni podlagi za vračilo davka (5. člen ali 11. člen).

Podatke za evidenco davčni organ pridobiva iz obračuna oziroma napovedi za odmero davka in iz evidence carinskega organa o odmeri davka ob uvozu.

Člen določa rok za sprejem uredbe, ki ureja višino in vrste povračil stroškov za službena potovanja v tujino.

Končna določba

K 261 . členu

Člen določa, da predlagani zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

BESEDILA ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

2.

Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju:

23. člen

Z obveznim zavarovanjem je zavarovanim osebam zagotovljeno plačilo zdravstvenih storitev:

1. v celoti:

- sistematični in drugi preventivni pregledi otrok, učencev, dijakov in študentov do dopolnjenega 26. leta starosti, žensk v zvezi z nosečnostjo in drugih odraslih oseb v skladu s programom, razen pregledov, ki jih na podlagi zakona zagotavljajo delodajalci,
- preprečevanje, presejanje in zgodnje odkrivanje bolezni, skladno s programom, ki ga sprejme Zdravstveni svet,
- svetovanje, izobraževanje, usposabljanje in pomoč za spreminjanje nezdravega življenjskega sloga,
- zdravljenje in rehabilitacija otrok, učencev in študentov, ki se redno šolajo in otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ter otrok in mladostnikov z nezgodno poškodbo glave in okvaro možganov,
- zdravstveno varstvo žensk v zvezi s svetovanjem pri načrtovanju družine, kontracepcijo, nosečnostjo in porodom,
- preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje infekcije HIV in nalezljivih bolezni, za katere je z zakonom določeno izvajanje ukrepov za preprečevanje njihovega širjenja,
- obvezna cepljenja, imunoprofilaksa in kemoprofilaksa skladno s programom,
- zdravljenje in rehabilitacija malignih bolezni, mišičnih in živčno-mišičnih bolezni, paraplegije, tetraplegije, cerebralne paralize, epilepsije, hemofilije, duševnih bolezni, razvitih oblik sladkorne bolezni, multiple skleroze in psoriaze,
- celovita obravnava z zdravljenjem in rehabilitacijo slepote in slabovidnosti v skladu z veljavno klasifikacijo Svetovne zdravstvene organizacije, popolne ali zelo težke okvare sluha po Mednarodni klasifikaciji okvar, invalidnosti in oviranosti Svetovne zdravstvene organizacije (1980), cistične fibroze in avtizma in oseb po nezgodni poškodbi glave in okvari možganov,
- zdravljenje in rehabilitacija zaradi poklicnih bolezni in poškodb pri delu,
- zdravstveno varstvo v zvezi z dajanjem in izmenjavo tkiv in organov za presaditev drugim osebam,
- nujna medicinska pomoč, vključno z nujnimi reševalnimi prevozi,
- patronažni obiski, zdravljenje in nega na domu ter v socialnovarstvenih zavodih,
- zdravila s pozitivne liste, potrebna za zdravljenje oseb in stanj iz četrte do trinajste alinee te točke, medicinski pripomočki v zvezi z zdravljenjem oseb in stanj iz prve do trinajste alinee te točke,
- zdravila in živila za posebne zdravstvene namene s pozitivne in vmesne liste za otroke, učence, dijake, vajence in študente ter osebe z motnjami v telesnem in duševnem razvoju,
- živila za posebne zdravstvene namene s prilagojeno sestavo hranil za zdravljenje zavarovanih oseb z vrojenimi motnjami presnove,
- sobivanje enega od staršev v zdravstvenem zavodu z bolnim otrokom do starosti otroka vključno 5 let,
- predhodni in obdobjni zdravstveni pregledi za športnike, ki nastopajo na uradnih tekmovanjih nacionalnih panožnih športnih zvez;

2. najmanj 95% vrednosti:

- storitev v zvezi s presaditvijo organov in z drugimi najzahtevnejšimi operativnimi posegi ne glede na razlog,
- zdravljenja v tujini,
- storitev v zvezi z intenzivno terapijo, radioterapijo, dializo in drugimi nujnimi najzahtevnejšimi diagnostičnimi, terapevtskimi in rehabilitacijskimi posegi;

3. najmanj 85% vrednosti za:

- storitve v zvezi z zagotavljanjem in zdravljenjem zmanjšane plodnosti in umetno oploditvijo, sterilizacijo in umetno prekinitvijo nosečnosti;
- specialističnoambulantne, bolnišnične in zdraviliške storitve kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja, razen za poškodbe izven dela,
- nemedicinski del oskrbe v bolnišnici in zdravilišču v okviru nadaljevanja bolnišničnega zdravljenja, razen za poškodbe izven dela,
- storitve v osnovni zdravstveni dejavnosti, ki niso zajete v 1. točki, ter zdravljenje zobnih in ustnih bolezni,
- ortopedske, ortotične, slušne in druge pripomočke, razen v primerih iz 1. in 4. točke tega odstavka;

4. najmanj 75% vrednosti za:

- specialističnoambulantne, bolnišnične in zdraviliške storitve kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja in nemedicinski del oskrbe v bolnišnici in zdravilišču kot nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja, ortopedske, ortotične in druge pripomočke v zvezi z zdravljenjem poškodb izven dela,
- zdravila s pozitivne liste, razen za primere iz 1. točke tega odstavka;

5. največ do 60% vrednosti za:

- reševalne prevoze, ki niso nujni, zavarovanih oseb, ki so nepokretne ali rabijo prevoz na in z dialize ali v drugih primerih, ko bi bil prevoz z javnim prevoznim sredstvom ali osebnim avtomobilom za njihovo zdravje škodljiv, ali zaradi svojega zdravstvenega stanja potrebujejo spremstvo zdravstvenega delavca,
- zdraviliško zdravljenje, ki ni nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja;

6. največ do 50% vrednosti za:

- zdravila in živila za posebne zdravstvene namene z vmesne liste,
- zobnoprostetično zdravljenje odraslih,
- očesne pripomočke za odrasle.

Zagotavljanje pravic in programov preventivnih in sistematičnih pregledov in storitev zgodnjega odkrivanja dejavnikov tveganja za nastanek kroničnih bolezni, vključno s presejalnimi testi ter storitev s področja krepitve zdravja iz prve, druge in tretje alineje 1. točke prejšnjega odstavka ter navodila za njegovo izvajanje, določi minister, pristojen za zdravje, na predlog Zdravstvenega sveta. Za izvajanje teh programov lahko njihovi izvajalci osebne podatke o zavarovancih, ki so vključeni v te programe pridobijo od Zavoda ali iz Centralnega registra prebivalstva. Določanje cen programov in obseg sredstev za njihovo izvajanje, zagotavljanje učinkovitosti, kakovosti in nadzora se zagotovijo skladno s tem zakonom in dogovorom iz 63. člena tega zakona.

Odstotke iz 2. do 6. točke prvega odstavka tega člena določi Zavod v soglasju z Vlado Republike Slovenije. Odstotki za posamezne vrste storitev ali pri posameznih boleznih v okviru teh točk so lahko različni.

Zavod lahko določi pogoj predhodnega zavarovanja do šest mesecev za pravice do ortopedskih, ortotičnih, očesnih, slušnih, zobnoprostetičnih in drugih pripomočkov, razen za pravice iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

Zavarovanci iz 22. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona imajo omejeno pravico do proste izbire zdravnika v zdravstvenem zavodu, ki jo uresničujejo v skladu s predpisi s področja izvrševanja kazenskih sankcij. Ti zavarovanci nimajo pravice do zdravljenja in nege na domu, zdravljenja v tujini, zdraviliškega zdravljenja in nadomestila za začasno zadržanost od dela, čeprav delajo v režijskih obratih, nege ožjega družinskega člana, pogrebne in posmrtnine ter povračil potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenih storitev. Prav tako se po teh zavarovancih ne morejo zavarovati njihovi družinski člani.

23.a člen

Zavod zagotavlja iz obveznega zavarovanja sredstva za zdravila iz prvega odstavka prejšnjega člena v celoti oziroma v ustreznem odstotnem deležu, glede na razvrstitev zdravila na pozitivno oziroma vmesno listo in na podlagi:

- veljavne cene, določene skladno s predpisi, ki urejajo zdravila, ali
- najvišje priznane vrednosti, ki jih določa Zavod najmanj vsakih 6 mesecev za skupine medsebojno zamenljivih zdravil, določene s predpisi, ki urejajo zdravila, ali
- veljavne cene za zdravilo, ki je v posamezni skupini medsebojnih zamenljivih zdravil, kadar je ta nižja od njihove najvišje priznane vrednosti.

Ne glede na določilo druge alineje prejšnjega odstavka Zavod zagotavlja iz sredstev obveznega zavarovanja sredstva za zdravilo iz posamezne skupine medsebojno zamenljivih zdravil v skladu z razvrstitvijo na pozitivno ali vmesno listo v celoti oziroma v ustreznem odstotnem deležu, kadar iz zdravstvenih razlogov enakovredno zdravljenje z drugim zdravilom iz skupine medsebojno zamenljivih zdravil ni možno.

Za skupine medsebojno zamenljivih zdravil se določi najvišja priznana vrednost, ki ne sme biti višja od najnižje veljavne cene zdravila v posamezni skupini medsebojno zamenljivih zdravil, ki je dostopna na trgu v Republiki Sloveniji v času določanja najvišje priznane vrednosti.

Zavod zagotavlja iz obveznega zavarovanja sredstva za živila za posebne zdravstvene namene na podlagi:

- cene, ki jo dogovori Zavod s ponudnikom živil ali
- najvišje priznane vrednosti za živilo, ki jo določi Zavod najmanj vsakih 6 mesecev.

Zavod vodi evidenco o zdravilih in živilih za posebne zdravstvene namene, ki so razvrščena na pozitivno ali vmesno listo, in najvišjih priznanih vrednosti za posamezne skupine medsebojno zamenljivih zdravil ter za živila za posebne zdravstvene namene in jih objavlja na svoji spletni strani.

23.c člen

Vlogo za razvrstitev zdravil na pozitivno ali vmesno listo lahko vložijo Zavodu naslednji predlagatelji:

- imetnik dovoljenja za promet z zdravilom oziroma njegov zastopnik v Republiki Sloveniji;
- imetnik dovoljenja za promet s paralelno vnesenim ali uvoženim zdravilom;
- imetnik dovoljenja za vnos ali uvoz zdravila, razvrščenega na seznam nujno potrebnih zdravil;
- imetnik pozitivnega mnenja Evropske agencije za zdravila za paralelno distribucijo zdravila.

Vlogo za razvrstitev živil za posebne zdravstvene namene na pozitivno oziroma vmesno listo lahko vloži Zavodu proizvajalec živila za posebne zdravstvene namene oziroma njegov zastopnik.

Ne glede na določilo prvega in drugega odstavka tega člena lahko Zavod razvršča zdravila in živila za posebne zdravstvene namene na pozitivno ali vmesno listo tudi na pobudo bolnišnic ali na lastno pobudo.

Vloga za razvrstitev zdravila ali živila za posebne zdravstvene namene mora vsebovati podatke o predlagatelju ter tehnične in strokovne podatke o zdravilu ali živilu za posebne zdravstvene namene. Vloga za razvrstitev zdravila mora vsebovati tudi odločbo o najvišji dovoljeni ceni oziroma izredni višji dovoljeni ceni, ki jo je izdal organ, pristojen za zdravila, v skladu s predpisi, ki urejajo cene zdravil.

Zavod izda odločbo o razvrstitvi zdravila na pozitivno ali vmesno listo oziroma odločbo o nerazvrstitvi zdravila na pozitivno ali vmesno listo, ki začne veljati najkasneje v roku 90 dni od prejema popolne vloge. Ta rok se lahko podaljša le v primeru, ko je organ, pristojen za zdravila, določil najvišjo dovoljeno ceno pred iztekom 90 dni. Postopek določanja najvišje dovoljene cene skladno s predpisi, ki urejajo cene zdravil, ter postopek razvrščanja zdravila na pozitivno ali vmesno listo vključno z uveljavitvijo razvrstitve, ne smeta skupaj presegati 180 dni.

Zavod izda odločbo o razvrstitvi živila na pozitivno ali vmesno listo oziroma nerazvrstitvi živila za posebne zdravstvene namene na pozitivno ali vmesno listo najkasneje v roku 180 dni od prejema popolne vloge. Če Zavod med postopkom razvrščanja ugotovi, da so podatki v vlogi nejasni ali neustrezni, o tem obvesti predlagatelja in ga pozove, da vlogo dopolni. Do predložitve zahtevanih podatkov se postopek razvrščanja odloži ter rok za izdajo odločbe ne teče.

Zavod lahko na pobudo zdravstvenih institucij ali na lastno pobudo uvede postopek za izločitev zdravila ali živila za posebne zdravstvene namene s pozitivne ali vmesne liste, kadar ne izpolnjujejo več meril iz prvega oziroma drugega odstavka 23.c člena tega zakona oziroma ko pride do izpolnitve enega od meril iz tretjega odstavka 23.c člena tega zakona.

Odločba o razvrstitvi ali nerazvrstitvi zdravila in živila za posebne zdravstvene namene na pozitivno ali vmesno listo ali o izločitvi s pozitivne ali vmesne liste mora biti obrazložena z navedbo razlogov, ki temeljijo na merilih iz prvega, drugega in tretjega odstavka 23.b člena tega zakona.

Predlagatelj se lahko zoper odločbo iz petega in šestega odstavka tega člena pritoži v 30 dneh od prejema odločbe. Pritožba, ki se vloži na Zavod, ne zadrži njene izvršitve. O pritožbi odloči minister, pristojen za zdravje, v roku 60 dni od prejema pritožbe. Odločitev pristojnega ministra lahko vlagatelj v roku 30 dni od prejema odločbe izpodbija s tožbo v upravnem sporu pred Upravnim sodiščem Republike Slovenije.

Natančnejši postopek in podrobnejša merila za razvrščanje zdravil in živil za posebne zdravstvene namene na pozitivno ali vmesno listo, za izločitev zdravil in živil za posebne zdravstvene namene iz pozitivne ali vmesne liste, podrobnejše sestavine vloge ter morebitne stroške postopka, pogoje in postopek za določanje omejitev iz četrtega odstavka 23.b člena tega zakona, način, postopek in merila ter roke za določanje najvišjih priznanih vrednosti za posamezne skupine medsebojno zamenljivih zdravil ter za živila za posebne zdravstvene namene, merila ter pogoje in postopek za sklenitev dogovora o ceni zdravil z Zavodom v skladu s predpisi, ki urejajo cene zdravil, ureja splošni akt Zavoda, h kateremu da soglasje minister, pristojen za zdravje.

25. člen

Ne glede na določbe prvega odstavka 23. člena tega zakona je v celoti zagotovljeno tudi plačilo storitev iz 2., 3. in 4. točke, kadar gre za nujno zdravljenje oseb, ki niso prostovoljno zavarovane za razliko v vrednosti teh storitev:

- invalidov in drugih oseb, ki jim je priznana pomoč druge osebe za opravljanje večine ali

vseh življenjskih funkcij po posebnih predpisih; invalidov, ki imajo najmanj 70% telesno okvaro po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zavarovancev iz 16. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona ter oseb nad 75 let starosti;

- oseb, ki izpolnjujejo dohodkovni pogoj za pridobitev dajatev po predpisih o socialnem varstvu;
- oseb, katerih izdatki za doplačilo teh storitev v posameznem koledarskem letu presežejo znesek, ki ga določi Zavod. Ta znesek je odvisen od dohodka na družinskega člana zavarovanca in ne more biti manjši od dvojne letne premije za prostovoljno zavarovanje za te primere.

Nujno zdravljenje obsega neodložljive zdravstvene storitve oživljanja, ohranitve življenja in preprečitve poslabšanja zdravstvenega stanja obolelega ali poškodovanega. Nujnost zdravljenja presoja osebni zdravnik oziroma pristojna zdravniška komisija v skladu s splošnim aktom Zavoda.

Osebam iz prvega odstavka tega člena lahko Zavod odobri celotno plačilo ortopedskega, ortotičnega in drugega pripomočka pod pogoji, ki jih določi Zavod s splošnim aktom.

31. člen

Osnova za nadomestilo je povprečna mesečna plača in nadomestila oziroma povprečna osnova za plačilo prispevkov v koledarskem letu pred letom, v katerem je nastala začasna zadržanost od dela.

Nadomestilo znaša:

- 100% osnove ob zadržanosti od dela zaradi poklicne bolezni, poškodbe pri delu, presaditve živega tkiva in organov v korist druge osebe, posledic dajanja krvi ter izolacije, ki jo odredi zdravnik;
- 90% osnove ob zadržanosti od dela zaradi bolezni;
- 80% osnove ob zadržanosti od dela zaradi poškodb izven dela, nege družinskega člana in spremstva, ki ga odredi zdravnik.

Vojaški invalidi in civilni invalidi vojne imajo pravico do nadomestila v višini 100% od osnove tudi v primerih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka.

Nadomestilo ne more biti manjše od zajamčene plače in ne višje od plače, ki bi jo zavarovanec dobil, če bi delal oziroma od osnove, po kateri je v času zadržanosti od dela zavarovan.

48. člen

Prispevke za zavarovanje za primer bolezni in poškodbe izven dela plačujejo:

1. prispevek iz 1. točke 46. člena tega zakona:

- zavarovanci iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona in njihovi delodajalci,
- zavarovanci iz 4., 5., 6. in 8. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona;

2. prispevek iz 2. točke 46. člena tega zakona:

- zavod za zaposlovanje za zavarovance iz 9. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- zavod pokojninskega in invalidskega zavarovanja za zavarovance iz 10. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- Republika Slovenija za zavarovance iz 15., 16., 19., 19.a in 23. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- zavarovanci iz 20. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,

- zavarovanci in občine za zavarovance iz 25. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona;
- 3. prispevek iz 3. točke 46. člena tega zakona:
- zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- zavarovanci iz 11., 12., 13. in 14. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- izplačevalec prejemkov za zavarovance iz 18. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- občine za zavarovance iz 21. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- Republika Slovenija za zavarovance iz 17. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
- občine za zavarovance iz 24. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona;
- 4. prispevek iz 4. točke 46. člena tega zakona:
- zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, če so pokojninsko in invalidsko zavarovani;
- 5. prispevek iz 5. točke 46. člena tega zakona:
- Republika Slovenija za zavarovance iz 22. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona.

49. člen

Prispevek za zavarovanje za poškodbo pri delu in poklicno bolezen plačujejo:

1. prispevek iz 1. točke 47. člena tega zakona:
 - delodajalci za zavarovance iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - zavarovanci iz 5., 6. in 8. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona,
 - zavarovanci iz 7. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani;
2. prispevek iz 2. točke 47. člena tega zakona:
 - Republika Slovenija za zavarovance iz 19., 19.a in 23. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona ter za zavarovance iz 9. in 11. točke 17. člena tega zakona,
 - delodajalci pri katerih so zavarovanci iz 1. do 8. točke in iz 12. točke 17. člena tega zakona na usposabljanju oziroma delu,
 - zavarovanci iz 10. točke 17. člena tega zakona,
 - organizatorji del oziroma akcij za zavarovance iz 18. člena tega zakona;
3. prispevek iz 3. točke 47. člena tega zakona:
 - Republika Slovenija za zavarovance iz 22. točke 15. člena tega zakona.

55. člen

Skupščina zavoda predlaga Vladi Republike Slovenije stopnje prispevkov, določi pa jih Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije z zakonom.

Do uveljavitve zakona iz prejšnjega odstavka, se plačujejo prispevki po stopnjah:

- za zavarovance iz 12., 13. in 14. točke prvega odstavka 15. člena zakona mesečno po stopnji 8,20 odstotka;
- za zavarovance iz 17., 18. in 21. točke prvega odstavka 15. člena zakona mesečno po stopnji 2 odstotka;
- za zavarovance iz 1., 2., 3., 4., 6., 7., 8., 9. 10., 11. in 12. točke 17. člena ter 2., 4., 5., 6. in 7. točke 18. člena zakona po stopnji 0,30 odstotka;
- za zavarovance iz 5. točke 17. člena zakona po stopnji 0,30 odstotka;
- za zavarovance iz 1., 3., 8. in 9. točke 18. člena zakona enkrat na leto po stopnji 0,40 odstotka. Prispevek se plača do 15. marca v tekočem letu za tekoče koledarsko leto. Če nastopi obveznost zavarovanja po tem datumu, se prispevek plača najpozneje do 15. v mesecu, ko je obveznost nastala.

Do uveljavitve zakona iz prvega odstavka tega člena, ki bo določal stopnje prispevkov za obvezno zavarovanje za zavarovance iz 22. točke prvega odstavka 15. člena zakona, se plačuje prispevek iz 5. točke 46. člena zakona po stopnji 12,92 odstotka in prispevek iz 3. točke 47. člena zakona po stopnji 0,53 odstotka.

60. člen

Zavod določi merila in pogoje, pod katerimi se določenim zavezancem za plačilo prispevka za zdravstveno zavarovanje prispevek lahko zmanjša ali odpiše.

Podjetjem, zavodom in drugim organizacijam za zaposlovanje invalidov, ki so zavezanci iz prvega odstavka 45. člena tega zakona in osebam iz 1. točke prvega odstavka 15. člena tega zakona, ki so pri njih v delovnem razmerju, se vsi prispevki po tem zakonu obračunavajo in odvedejo na poseben račun in kot odstopljena sredstva uporabljajo za materialni razvoj teh podjetij oziroma organizacij v skladu z zakonom.

61. člen

Prostovoljna zdravstvena zavarovanja krijejo zavarovancem stroške zdravstvenih in z njimi povezanih storitev, oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki ter izplačila dogovorjenih denarnih nadomestil v primeru bolezni, poškodbe ali posebnega zdravstvenega stanja. Takšna zavarovanja smejo na območju Republike Slovenije izvajati zavarovalnice, ki izpolnjujejo predpisane pogoje po tem zakonu in po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

Prostovoljna zdravstvena zavarovanja se uvrščajo v zavarovalno vrsto zdravstveno zavarovanje in zavarovalno skupino premoženjska zavarovanja. Zavarovalnice iz prejšnjega odstavka lahko uvedejo naslednje tipe prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj:

1. dopolnilno zdravstveno zavarovanje (v nadaljnjem besedilu: dopolnilno zavarovanje), ki ob uresničevanju pravic do zdravstvenih storitev po postopkih in pogojih, kot so predpisani v obveznem zdravstvenem zavarovanju, krije razliko med vrednostjo zdravstvenih storitev v skladu s 23. členom tega zakona in deležem te vrednosti, ki ga v skladu z istim členom krije obvezno zdravstveno zavarovanje, oziroma del te razlike, ko se doplačilo nanaša na pravico do zdravil z najvišjo priznano vrednostjo in medicinsko-tehničnih pripomočkov;

2. nadomestno zdravstveno zavarovanje, ki, največ v obsegu standarda obveznega zdravstvenega zavarovanja, krije stroške zdravstvenih in z njimi povezanih storitev ter oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki osebam, ki po predpisih Republike Slovenije ne morejo biti obvezno zavarovane;

3. dodatno zdravstveno zavarovanje, ki krije stroške zdravstvenih in z njimi povezanih storitev ter oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki in za izplačila denarnih prejemkov, ki niso sestavni del pravic iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, in ni niti dopolnilno niti nadomestno zdravstveno zavarovanje;

4. vzporedno zdravstveno zavarovanje, ki krije stroške zdravstvenih in z njimi povezanih storitev ter oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki, ki so sicer pravica iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, a jih zavarovanci uveljavljajo po drugačnih postopkih in ob drugih pogojih, kot jih predpisuje obvezno zdravstveno zavarovanje.

Zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena lahko uvedejo tudi kombinacije tipov prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj, ki pa ne smejo vključevati dopolnilnega zavarovanja.

Kolikor v tem zakonu ni drugače določeno, se za opravljanje poslov prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo. Za razmerja iz

pogodb prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, kolikor v tem zakonu ni drugače določeno.

Zavarovalec je v prostovoljnih zdravstvenih zavarovanjih fizična ali pravna oseba, ki z zavarovalnico sklene zavarovalno pogodbo. Zavarovanec pa je fizična oseba, katere interes je zavarovan. Kadar zavarovalec in zavarovanec nista ista oseba, mora pogodba o prostovoljnem zdravstvenem zavarovanju vsebovati tudi podpis zavarovanca.

62. člen

Dopolnilno zavarovanje predstavlja javni interes Republike Slovenije in se izvaja po načelih medgeneracijske vzajemnosti in vzajemnosti med spoloma med vsemi zavarovanci dopolnilnega zavarovanja. Skupaj z obveznim zdravstvenim zavarovanjem dopolnilno zavarovanje predstavlja del socialne varnosti zavarovanih oseb po tem zakonu.

Javni interes Republike Slovenije na področju dopolnilnega zavarovanja se uresničuje tako, da:

1. zaradi varovanja interesov zavarovancev država s tem zakonom zagotavlja enako obravnavo zavarovancev ne glede na starost, spol in zdravstveno stanje;
2. so se zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, dolžne po določbah tega zakona vključiti v izravnalno shemo dopolnilnega zavarovanja;
3. morajo zavarovalnice voditi prihodke in odhodke dopolnilnega zavarovanja ločeno od drugih tipov prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj in drugih zavarovalnih vrst ter v okviru izkaza poslovnega izida iz zdravstvenih zavarovanj izdelati ločen izkaz poslovnega izida dopolnilnega zavarovanja;
4. morajo zavarovalnice sredstva iz poslovanja dopolnilnega zavarovanja uporabiti le za izvajanje tega zavarovanja. V primeru pozitivnega izida iz dopolnilnega zavarovanja morajo polovico tega izida nameniti za izvajanje dopolnilnega zavarovanja;
5. veljajo za izračun minimalnega kapitala zavarovalnic, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, posebni pogoji iz 62.č člena tega zakona;
6. povišanje premije dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj v času trajanja zavarovanja mora predhodno pisno potrditi imenovani pooblaščen aktuar zavarovalnice. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v primeru dvoma v podatke imenuje neodvisnega pooblaščenega aktuarja, ki opravi naloge imenovanega pooblaščenega aktuarja po tem zakonu;
7. so zdravstveni in drugi zavodi, organizacije, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, ter zasebni zdravstveni delavci, ki so vključeni v mrežo javne zdravstvene službe, dolžni poslovno sodelovati na področju dopolnilnega zavarovanja z vsemi zavarovalnicami, ki izvajajo takšno zavarovanje in jim v elektronskem zapisu zagotavljati podatke, potrebne za delovanje dopolnilnega zavarovanja iz šestega in sedmega odstavka 79.b člena tega zakona. Izvajalci zdravstvenih storitev ne smejo od zavarovanca, ki se izkaže z veljavnim dopolnilnim zavarovanjem, za opravljene storitve zahtevati doplačil. Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, morajo voditi računovodske evidence o stroških zdravstvenih storitev, zdravilih in medicinskih pripomočkih za vsakega zavarovanca.

62.a člen

Zavarovalnica mora za opravljanje zavarovalnih poslov dopolnilnega zavarovanja pridobiti predhodno soglasje ministra, pristojnega za zdravje.

Vloga za pridobitev soglasja iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke o zavarovalnici, splošne pogoje za dopolnilna zavarovanja, izjavo o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega člena ter izjavo zavarovalnice, da vstopa v izravnalno shemo dopolnilnega zavarovanja in da izpolnjuje vse pogoje, ki so potrebni za izvajanje izravnave po tem zakonu. Prav tako mora vloga vsebovati tudi posebne pogoje, obrazce in tiskovine, ki jih bo zavarovalnica uporabljala v poslovanju z zavarovanci, obrazce izračuna premij in drugo dokumentacijo glede višine premij.

Pred izdajo soglasja lahko minister, pristojen za zdravje, zahteva dopolnitev vloge zavarovalnice s podatki in dokazili, iz katerih je mogoče nedvoumno ugotoviti izpolnjevanje meril in pogojev za izvajanje dopolnilnih zavarovanj v skladu s tem zakonom.

Minister, pristojen za zdravje, da soglasje za opravljanje zavarovalnih poslov dopolnilnih zavarovanj v dveh mesecih od prejema popolne vloge iz drugega odstavka tega člena. Odločba je v upravnem postopku dokončna in je zoper njo dovoljen upravni spor.

62.b člen

Zavarovalnica, ki izvaja dopolnilno zavarovanje, mora:

1. sprejeti v to zavarovanje vse osebe, ki so obvezno zdravstveno zavarovane po tem zakonu in se želijo pri njej zavarovati, ter jih pri sprejemu v zavarovanje enako obravnavati;
2. obravnavati vse zavarovance dopolnilnega zavarovanja enako, razen v primerih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena;
3. sklepati ta zavarovanja za najmanj eno leto, razen v primeru zavarovanja oseb, katerih status zavarovane osebe v obveznem zdravstvenem zavarovanju je časovno omejen;
4. vsakemu zavarovancu v času trajanja zavarovanja kriti razliko med vrednostjo zdravstvenih storitev v skladu s 23. členom tega zakona in deležem te vrednosti, ki ga v skladu z istim členom krije obvezno zdravstveno zavarovanje, oziroma del te razlike, ko se doplačilo nanaša na pravico do zdravil z določeno najvišjo priznano vrednostjo in medicinsko-tehničnih pripomočkov;
5. določiti čakalno dobo treh mesecev, razen za osebe, ki postanejo zavezane plačevati razliko med vrednostjo zdravstvenih storitev v skladu z 23. členom tega zakona in deležem te vrednosti, ki ga v skladu s istim členom krije obvezno zdravstveno zavarovanje in je od začetka te obveznosti potekel največ en mesec, kakor tudi v primerih sklenitve zavarovanja, ko je od prenehanja predhodnega zavarovanja potekel največ en mesec.

Zavarovalna premija dopolnilnega zavarovanja mora biti enaka za vse zavarovance posamezne zavarovalnice, razen kadar ima zavarovalnica pri skupinskem načinu sklepanja in izvajanja zavarovanj ali v drugih primerih nižje administrativne stroške. V tem primeru lahko zavarovalnica odobri popust v višini največ tri odstotke od zavarovalne premije.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so za zavarovane osebe, za katere se sklene dopolnilno zavarovanje po preteku enega leta od dne, ko postanejo zavezane plačevati razliko med vrednostjo zdravstvenih storitev v skladu s 23. členom tega zakona in deležem te vrednosti, ki ga v skladu s 23. členom tega zakona in deležem te vrednosti, ki ga v skladu z istim členom krije obvezno zdravstveno zavarovanje, premije za vsako polno nezavarovano leto tri odstotke višje. Za izračun števila polnih nezavarovanih let se upoštevajo vsi dnevi po 1. januarju 2006, ko je bila zavarovana oseba sicer zavezana plačevati razliko, a ni imela veljavnega dopolnilnega zavarovanja. Število polnih nezavarovanih let je celi del količnika, ki se izračuna tako, da se število dni iz prejšnjega stavka deli s številom 365,25. Skupno povišanje premije lahko znaša največ 80 odstotkov.

Osebam, ki jim je dopolnilno zavarovanje prenehalo, se ob ponovni vključitvi v dopolnilno zavarovanje premija poveča tako, kot to določa prejšnji odstavek.

Pri dopolnilnem zavarovanju zavarovalnice ne oblikujejo niti rezervacij za starost niti matematičnih rezervacij.

Zavod je dolžan zavarovanim osebam, ki to zahtevajo, brezplačno posredovati podatek o skupni dobi, ko so bile zavezane plačevati razliko med vrednostjo zdravstvenih storitev v skladu s 23. členom tega zakona in deležem te vrednosti, ki ga v skladu z istim členom krije obvezno zdravstveno zavarovanje.

Zavarovalnice so dolžne zavarovanim osebam, ki to zahtevajo, brezplačno posredovati podatek o dobi kritja po sklenjenih pogodbah o dopolnilnem zavarovanju.

Čakalna doba je čas, v katerem zavarovanec plačuje premijo, vendar pa zavarovalnica v tem obdobju ne krije razlike med celotno dogovorjeno ceno storitve in deležem te cene, ki jo po 23. členu tega zakona krije obvezno zdravstveno zavarovanje.

62.d člen

Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, so vključene v izravnalno shemo dopolnilnega zavarovanja, s katero se med njimi izravnavajo razlike v stroških zdravstvenih storitev, ki izhajajo iz različnih struktur zavarovancev posameznih zavarovalnic glede na starost in spol. Stroški zdravstvenih storitev vključujejo zneske obračunskih škod iz naslova kritja dopolnilnega zavarovanja ter zneske obračunanih nadomestil za zagotavljanje podatkov iz 7. točke drugega odstavka 62. člena tega zakona. Višino teh nadomestil dogovorijo zavarovalnice z zdravstvenimi in drugimi zavodi, z organizacijami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost ter zasebnimi zdravstvenimi delavci, ki so vključeni v mrežo javne zdravstvene službe, v obliki odstotka od zneskov kosmatih obračunanih škod. Če je mesečni znesek obračunanih škod iz naslova kritja dopolnilnega zavarovanja pri izvajalcu zdravstvenih storitev do 25.000,00 EUR, 1 odstotek, nad tem zneskom pa 0,75 odstotka.

Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, so udeležene pri izračunih zneskov za izravnavo in v izravnavi razlik. V izračune zneskov za izravnavo in v izravnavo razlik se niso dolžne vključiti zavarovalnice, ki začnejo izvajati dopolnilno zavarovanje, za dobo prvih dvanajst mesecev poslovanja na področju dopolnilnih zavarovanj.

62.h člen

Izravnavo razlik v stroških zdravstvenih storitev se ne opravi za obdobja izravnave, ko je seštevek zneskov za izravnavo, ki jih morajo plačati zavarovalnice plačnice, manjši od enega in pol odstotka zneskov kosmatih obračunanih škod, povečanih za znesek nadomestil za zagotavljanje podatkov iz 7. točke drugega odstavka 62. člena tega zakona. Ministrstvo, pristojno za zdravje, z odločbo ugotovi, da se izravnavo ne opravi. Če se v posameznem obračunskem obdobju izravnavo ne opravi, se znesek za izravnavo prenese v naslednje obračunsko obdobje, v katerem se prišteje k seštevku iz predprejšnjega stavka in se upošteva pri izravnavi.

62.i člen

Zavarovalnica, ki izvaja dopolnilno zavarovanje, mora Agencijo za zavarovalni nadzor seznaniti z novimi ali spremenjenimi zavarovalnimi pogoji dopolnilnega zavarovanja in sicer najmanj dva meseca prej, preden jih začne uporabljati. Agencija za zavarovalni nadzor te pogoje posreduje ministrstvu, pristojnemu za zdravje, ki lahko zahteva od Agencije za zavarovalni nadzor izvedbo nadzora ali spremembo zavarovalnih pogojev zavarovalnice.

Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji niso v skladu s tem zakonom, lahko izreče dodatni ukrep v skladu z določbo 3. točke prvega odstavka 181. člena zakona o zavarovalništvu, pri čemer se lahko prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb nanaša samo na dopolnilno zdravstveno zavarovanje.

Agencija za zavarovalni nadzor tekoče obvešča ministrstvo, pristojno za zdravje, o vseh ugotovitvah, morebitnih kršitvah in ukrepih za odpravo kršitev, ter drugih okoliščinah in podatkih, ki jih pri izvajanju nadzora po zakonu o zavarovalništvu, ugotovi ali odredi v zavarovalnicah, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, in so v zvezi z dopolnilnim zavarovanjem.

Zavarovalnice, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, morajo zbirati in hraniti vse podatke o izvajanju dopolnilnega zavarovanja za najmanj deset let. Na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor morajo posredovati podatke, ki omogočajo kontrolo posredovanih predpisanih poročil iz 62.f člena tega zakona.

Zavod mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor omogočiti vpogled v podatke, ki skupaj s podatki iz četrtega odstavka tega člena omogočajo kontrolo izračuna zneska za izravnavo.

63.a člen

Zavod in združenja dobaviteljev medicinskih in tehničnih pripomočkov, ki so pravica iz obveznega zavarovanja, uredijo medsebojne pravice pri preskrbi zavarovanih oseb z medicinskimi in tehničnimi pripomočki s sklenitvijo posebnega dogovora. V dogovoru opredelijo podrobnejše pogoje za opravljanje dejavnosti izdaje in izposoje medicinsko tehničnih pripomočkov, izhodišča za cenovne standarde, način obračunavanja, plačila, roke in druge parametre, pomembne za določitev medsebojnih pravic in obveznosti.

Dogovor iz prejšnjega odstavka se sklene za obdobje treh let z možnostjo podaljšanja. V času veljavnosti se lahko dogovor na pobudo kateregakoli partnerja spremeni ali dopolni, vendar šele po preteku šestih mesecev od sklenitve dogovora oziroma zadnje spremembe.

O spornih vprašanjih, glede katerih med Zavodom in združenji dobaviteljev medicinskih in tehničnih pripomočkov ni dosežen sporazum, odloča arbitraž. Zavod in združenja dobaviteljev medicinskih in tehničnih pripomočkov imenujejo v vsakokratno arbitražo po tri arbitre. Sedmega arbitra v petnajstih dneh po pozivu Zavoda ali združenj dobaviteljev medicinskih in tehničnih pripomočkov imenuje minister, pristojen za zdravje, če ga partnerji v tem času ne imenujejo sporazumno.

Sporna vprašanja pri sklepanju pogodb z dobavitelji medicinskih in tehničnih pripomočkov se rešujejo v skladu s 67. členom tega zakona.

64. člen

Na podlagi izhodišč iz 63. in 63.a člena tega zakona Zavod vsako leto objavi razpis programov in storitev za sklepanje pogodb z zdravstvenimi in drugimi zavodi, zasebnimi zdravstvenimi delavci in drugimi pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost na podlagi koncesije ter dobavitelji medicinskih in tehničnih pripomočkov.

79.b člen

Zbirke podatkov na področju zdravstvenega zavarovanja so:

- evidenca o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja,
- evidenca o zavezancih za prispevek,

- evidenca o izvajalcih zdravstvene dejavnosti,
- (Opomba: prenehanje veljavnosti četrte alineje - glej 62. člen ZUPJS)
- evidenca o zavarovanih osebah, ki so upravičene do plačila razlike do polne vrednosti.

O zavarovanih osebah se v evidencah vodijo naslednji podatki:

- osebno ime,
- identifikacijska številka (ZZZS številka),
- številka kartice zdravstvenega zavarovanja,
- EMŠO,
- stalno oziroma začasno prebivališče,
- datum smrti,
- državljanstvo,
- poklic, ki ga opravlja,
- številka delovnega dovoljenja in datum poteka veljave delovnega dovoljenja,
- podatki o zavarovanju,
- IP številka,
- kategorija invalidnosti (I, II, III),
- podatki o družinskem članu (osebno ime, EMŠO, naslov, zavarovanje družinskega člana, sorodstveni odnos do nosilca zavarovanja, datum veljave potrdila o šolanju),
- podatki o osebnem zdravniku zavarovane osebe,
- podatki o obravnavi pred imenovanim zdravnikom zavoda oziroma zdravstveno komisijo,
- podatki o zdravstvenih storitvah,
- podatki o poškodbah po tretji osebi,
- podatki o denarnih dajatvah,
- podatki o prejetih medicinsko-tehničnih pripomočkih,
- podatki o izdanih zdravilih na recept.

O zavezancih za prispevek se v evidencah vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska številka (ZZZS številka),
- davčna številka,
- registrska številka zavoda,
- firma oziroma ime,
- sedež oziroma naslov,
- šifra dejavnosti,
- datum začetka - konca dejavnosti,
- matična številka iz registra poslovnih subjektov,
- datum vpisa v sodni register,
- podatki o zasebnem zavezancu (osebno ime, EMŠO),
- številka poslovnega računa oziroma drugega računa, preko katerega posluje,
- datum začetka in datum prenehanja zavezanosti za plačilo prispevka,
- datum in vzrok spremembe,
- število zaposlenih,
- vrsta registra in vrsta zavezanosti,
- podatki o prispevku,
- podatki o poškodbah pri delu in poklicnih boleznih.

O izvajalcih zdravstvene dejavnosti se v evidencah vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska številka (ZZZS številka),
- davčna številka,
- šifra izvajalca,
- naziv izvajalca (polni in skrajšani),
- naslov izvajalca,
- tip izvajalca,
- oznaka pravnega statusa (javni, zasebni),
- šifra in naziv zdravstvene dejavnosti,

- datum začetka oziroma prenehanja poslovanja,
- številka poslovnega računa,
- podatki o pogodbi, sklenjeni z izvajalcem,
- imetnik profesionalne kartice,
- seznam zdravnikov pri izvajalcu,
- za zasebne izvajalce še osebno ime ter EMŠO in podatki o koncesiji,
- matična številka iz Poslovnega registra Slovenije.

Zavod je dolžan na zahtevo občin in drugih zavezancev za prispevek posredovati podatke iz evidence o zavarovanih osebah obveznega zdravstvenega zavarovanja.

Podatki iz 7. točke drugega odstavka 62. člena tega zakona, ki jih zdravstveni in drugi zavodi, organizacije, ki opravljajo zdravstveno dejavnost ter zasebni zdravstveni delavci, ki so vključeni v mrežo javne zdravstvene službe posredujejo zavarovalnicam, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje najmanj enkrat mesečno in so sestavni del računa za opravljene storitve, izdana zdravila in medicinske pripomočke so naslednji:

- številka kartice zdravstvenega zavarovanja zavarovanca,
- datum rojstva zavarovanca,
- spol zavarovanca,
- številka police dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja zavarovanca,
- šifra Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije za posamezno storitev, zdravilo oziroma medicinski pripomoček,
- naziv storitve, zdravila oziroma medicinskega pripomočka,
- količina storitve, zdravila oziroma medicinskega pripomočka,
- vrednost na enoto (celotna cena storitve, zdravila ali medicinskega pripomočka z davkom na dodano vrednost),
- skupna vrednost ((količina) x (vrednost na enoto)),
- vrednost doplačila ((skupna vrednost) x (odstotek doplačila z davkom na dodano vrednost)),
- davčna stopnja (izražena v odstotku, npr. 8,5%),
- znesek davka (znesek davka, vključenega v vrednost doplačila),
- datum začetka opravljanja storitve oziroma izdaje zdravila ali medicinskega pripomočka,
- oznaka številke zahtevka za plačilo, v katerem je vključen individualni račun.

Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka morajo izvajalci zdravstvenih storitev glede na dejavnost, ki jo opravljajo in glede na raven opravljanja dejavnosti, zavarovalnicam, ki izvajajo dopolnilno zavarovanje, posredovati še podatke iz naslednjih skupin podatkov:

- tip zavarovane osebe (osnovna zdravstvena dejavnost),
- število količnikov oziroma točk (osnovna zdravstvena dejavnost, specialistično ambulantna dejavnost),
- število dodatnih količnikov oziroma točk (osnovna zdravstvena dejavnost, specialistično ambulantna dejavnost),
- razlog obravnave (specialistično ambulantna, bolnišnična in zdraviliška dejavnost),
- šifra dejavnosti dopolnilnega zavarovanja (specialistično ambulantna, bolnišnična in zdraviliška dejavnost),
- šifra dodatne dejavnosti dopolnilnega zavarovanja (specialistično ambulantna, bolnišnična in zdraviliška dejavnost),
- datum zaključka opravljanja storitve (bolnišnična in zdraviliška dejavnost),
- kopijo obrazca »Nalog za prevoz« za nujne reševalne prevoze (dejavnost reševalnih prevozov – izjemoma se ta podatek lahko posreduje v papirnati in ne v elektronski obliki).

Podatki v elektronski obliki zapisa morajo biti kriptirani, prek telekomunikacijskih omrežij pa se prenašajo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Elektronsko obliko zapisa podatkov iz šestega in sedmega odstavka tega člena se natančneje določi s predpisom, ki ga izda minister, pristojen za zdravje. Podatke iz šestega in sedmega odstavka

tega člena, pridobljene na podlagi 7. točke drugega odstavka 62. člena tega zakona, smejo zavarovalnice uporabljati le za namen izvajanja dopolnilnega zavarovanja.

Natančnejša opredelitev vsebine zbirk podatkov se opredeli s posebnim zakonom iz drugega odstavka 76. člena tega zakona.

81. člen

V postopkih za uveljavitev pravic iz zdravstvenega zavarovanja po tem zakonu odločajo zdravniki, ki jih imenuje upravni odbor Zavoda.

Imenovani zdravnik:

- odloča o začasni nezmožnosti za delo iz bolezenskih razlogov za delo nad 30 dni in v vseh drugih primerih, ko je izplačevalec nadomestila plače obvezno zdravstveno zavarovanje, razen če gre za nego, spremstvo ali izolacijo zavarovane osebe, o kateri odloča njen osebni zdravnik;
- odloča o zahtevi zavarovanca ali delodajalca za presojo ocene izbranega osebnega zdravnika o začasni nezmožnosti za delo do 30 dni;
- odloča o napotitvi na zdraviliško zdravljenje;
- odloča o upravičenosti zahteve po medicinsko-tehničnem pripomočku pred iztekom trajnostne dobe in o pravici do zahtevnejših medicinsko-tehničnih pripomočkov;
- odloča o upravičenosti zdravljenja v tujini;
- poda na zahtevo zavarovane osebe pisno mnenje o upravičenosti izdaje zdravniškega potrdila iz prejšnjega člena, če gre za nenadno in nepredvidljivo bolezen ali poškodbo, ki ji ponovno onemogoča prihod na sodišče ali sodelovanje pri procesnem dejanju, v osmih dneh od prejema zahteve;
- poda na zahtevo sodišča pisno mnenje o upravičenosti izdaje zdravniškega potrdila iz prejšnjega člena v osmih dneh od prejema zahteve sodišča.

Zavarovanec in delodajalec zahtevo iz druge alineje prejšnjega odstavka lahko vložita v treh delovnih dneh od dne, ko sta bila z oceno seznanjena.

O svoji odločitvi imenovani zdravnik izda odločbo najpozneje v osmih dneh po prejemu zahteve oziroma predloga osebnega zdravnika. Odločbo je potrebno osebno vročiti zavarovani osebi. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve.

Postopke uveljavljanja pravic iz tega člena uredi Zavod s splošnim aktom.

3. Zakon o zdravstveni dejavnosti

Zakon o zdravniški službi

65. člen

Plača zdravnikov, ki delajo kot javni uslužbenci, je določena z zakonom, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi in s kolektivnimi pogodbami.

Če je to potrebno zaradi nemotenega izvajanja zdravstvene dejavnosti, lahko javni zdravstveni zavod oziroma druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost v okviru javne zdravstvene službe, sklene za opravljanje zdravniške službe podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava z zdravnikom, zaposlenim pri tem javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, ne glede na to, za kakšen delovni čas je ta zdravnik zaposlen. Podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava je mogoče skleniti le v primerih, če:

- za izvajanje zdravstvenih storitev, ki so predmet pogodbe, ni mogoče skleniti pogodbe o

zaposlitvi zaradi občasne narave teh storitev ali njihovega manjšega obsega,
- obstaja pomanjkanje ustrezno usposobljenih zdravnikov,
- se izvajajo zdravstvene storitve izven rednega programa dela javnega zdravstvenega zavoda oziroma druge pravne ali fizične osebe, ki opravlja zdravstveno dejavnost ali
- zdravnik izvaja druge zdravstvene storitve, ki niso zajete v okviru del in nalog, ki so določene s pogodbo o zaposlitvi.

Podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava je mogoče skleniti največ za tolikšen obseg zdravstvenih storitev, da čas, potreben za njihovo izvedbo, ne presega tretjine polnega delovnega časa zdravnika, pri čemer je trajanje pogodbe lahko največ šest mesecev. Pri izvajanju podjemne pogodbe ali druge pogodbe civilnega prava morajo biti zdravniku, upoštevaje tudi njegovo delo po pogodbi o zaposlitvi, zagotovljeni počitki skladno z 41.d členom tega zakona.

Če je zdravnik zaposlen pri javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, s katero sklene podjemno pogodbo ali drugo pogodbo civilnega prava, mora javni zdravstveni zavod oziroma druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja zdravstveno dejavnost, predhodno zagotoviti, da zdravnik v okviru pogodbe o zaposlitvi opravi s to pogodbo, splošnim aktom ali delovnim načrtom določen obseg dela oziroma zdravstvenih storitev. Če je zdravnik zaposlen pri drugem javnem zdravstvenem zavodu oziroma drugi pravni ali fizični osebi, ki opravlja zdravstveno dejavnost, mora za sklenitev podjemne pogodbe ali druge pogodbe civilnega prava predhodno pridobiti pisno soglasje delodajalca.

V podjemni pogodbi ali drugi pogodbi civilnega prava stranki dogovorita plačilo v odvisnosti od števila in vrste zdravstvenih storitev, v skladu z merili, ki jih določi Vlada Republike Slovenije.

4. Zakon o družbi Slovenske železnice

»5.a člen

(1) Terjatev družbe Slovenske železnice, d.o.o., ki je nastala z odpisom terjatev oziroma obveznosti, ki so obstajale na dan 31. decembra 1999, v breme oziroma v dobro dolgoročnih obveznosti iz financiranja in sestavin kapitala v podbilancah poslovnih področij družbe v višini 134.261.600,00 eurov bo Republika Slovenija družbi Slovenske železnice d.o.o. plačala v letih od 2012 do 2016, in sicer vsako leto po 26.852.320,00 eurov.

(2) Datumi zapadlosti plačil v posameznih letih se določijo s pogodbo, ki jo skleneta Slovenske železnice, d.o.o. in Vlada Republike Slovenije. Pogodba mora biti sklenjena najkasneje v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

5. Zakon o družbi za avtoceste v Republiki Sloveniji

3. člen

(opredelitev pojmov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. avtocestni odsek je del avtoceste, kot je določen v nacionalnem programu, ki ureja izgradnjo avtocest;

2. avtocesta je avtocesta ali hitra cesta, kot je določena v zakonu, ki ureja javne ceste. Za hitro cesto se po tem zakonu šteje tudi druga državna cesta, ki je bila v nacionalnem programu, ki ureja izgradnjo avtocest, načrtovana kot hitra cesta, ne glede na to, ali izpolnjuje vse zahteve poznejših tehničnih predpisov za hitre ceste;

3. avtocesta kot objekt je avtocesta z vsemi pripadajočimi cestnimi objekti in napravami ter ureditvami, ki se po zakonu, ki ureja javne ceste, štejejo za njen del, vključno z nadvozi in podvozi, razen zemljišč, po katerih poteka, ter objektov in naprav iz prve in druge alineje 14. člena tega zakona;

4. gradnja avtocestnega odseka je projektiranje ter izvajanje gradbenih in drugih del za izgradnjo novega avtocestnega odseka, z vsemi njegovimi sestavnimi deli ter drugimi objekti in napravami, ki so po projektni dokumentaciji vključeni v izvedbo gradnje.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja cest, urejanja prostora, graditve objektov ter drugi predpisi.

8. člen

(koncesijska pogodba za gradnjo avtocestnega odseka)

(1) Koncesijsko razmerje med Republiko Slovenijo in DARS nastane s sklenitvijo koncesijske pogodbe za gradnjo posameznega avtocestnega odseka.

(2) S pogodbo iz prejšnjega odstavka pogodbeni stranki uredita:

- medsebojne pravice in obveznosti v času trajanja gradnje avtocestnega odseka, zlasti vprašanja rokov in kvalitete gradnje, ki niso urejena z drugimi predpisi;
- pravice in obveznosti v zvezi z upravljanjem in vzdrževanjem avtocest;
- način in obliko nadzora, ki ga izvaja Republika Slovenija kot koncedent, zlasti glede kvalitete in rokov pri izvajanju gradnje, stanja in opremljenosti avtocestnega odseka ter upravljanja;
- sankcije za kršitev predpisov o gradnji, upravljanju ali vzdrževanju;
- vsa druga vprašanja v zvezi z izvajanjem koncesije.

(3) Koncesijska pogodba za gradnjo avtocestnega odseka se sklene za čas, ki omogoča odplačilo vseh obveznosti iz kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za gradnjo tega avtocestnega odseka, vendar najdlje za obdobje 50 let.

(4) Ob sklenitvi koncesijske pogodbe iz prvega odstavka tega člena Republika Slovenija ustanovi v korist DARS stavbno pravico na zemljiščih, na katerih bo izvajal gradnjo, za obdobje trajanja koncesijske pogodbe.

(5) Stavbna pravica se na zemljiščih iz prejšnjega odstavka ustanovi v obsegu, ki v skladu z zakonom, ki ureja ceste, vključuje vse dele bodočega avtocestnega odseka.

(6) Stavbna pravica je neodplačna. Ob prenehanju stavbne pravice Republika Slovenija kot lastnik zemljišča imetniku stavbne pravice ne plača nadomestila.

9. člen

(upravljanje in vzdrževanje avtocest)

(1) DARS upravlja in vzdržuje avtocestne odseke, za katere pridobi koncesijo gradnje, od dne, ko je avtocestni odsek dan v promet, do izteka veljavnosti koncesijske pogodbe.

(2) Upravljanje avtocest obsega:

a) ustanavljanje služnosti za napeljevanje vodovoda in kanalizacije, elektronskih komunikacijskih omrežij, električnih napeljav, plinovodov ter podobnih objektov in naprav javnega pomena, tako na avtocesti kot objektu kot na zemljišču, na katerem je ustanovljena stavbna pravica;

b) izvajanje kot javno pooblastilo naslednjih upravnih nalog, ki se nanašajo na avtoceste in so določene z zakonom, ki ureja javne ceste, in na njegovi podlagi izdanimi predpisi:

- nadzor nad prometno ureditvijo na cestah;
- organiziranje obveščanja javnosti o stanju cest in prometa na njih;
- izdajanje soglasij za gradnjo žičniških naprav nad cesto ali ob njej;
- izdajanje soglasij za izkoriščanje mineralnih surovin ob cesti;
- izdajanje soglasij za izvajanje del zunaj varovalnega pasu ceste;
- izdajanje soglasij za izvajanje del v območju ceste, ki bi lahko ovirala ali ogrožala promet, poškodovala cesto ali povečala stroške njenega vzdrževanja;
- izdajanje soglasij za poseg v cestno telo zaradi gradnje drugega objekta ali naprave;
- začasna prepoved ali omejitev prometa na cesti;
- izdajanje soglasij za gradnjo ali rekonstrukcijo objektov ali izvajanje kakršnihkoli del na zemljiščih v varovalnem pasu ceste;
- izdajanje soglasij za gradnjo gospodarske infrastrukture v območju ceste;
- izdajanje soglasij za vzdrževalna in druga dela na obstoječi gospodarski infrastrukturi na cesti;
- izdajanje dovoljenj za zaporo ceste zaradi del ali prireditev na cesti;
- urejanje prometne ureditve na cesti;
- odločanje o postavljanju turistične ali druge obvestilne signalizacije;
- izdajanje soglasij za postavljanje objektov za obveščanje in oglaševanje;
- izvajanje prekrškovnega nadzora nad plačilom cestnine.

(3) Če je služnost iz prejšnjega odstavka ustanovljena za nedoločen čas ali za čas, ki je daljši od trajanja stavbne pravice, na zemljišču, na katerem ima DARS stavbno pravico, ali na objektu, ki je zgrajen na tem zemljišču, ta služnost po prenehanju stavbne pravice še naprej bremeni zemljišče ali objekt.

(4) Če DARS pridobi koncesijo za upravljanje in vzdrževanje za določen avtocestni odsek, ki ni predmet koncesije gradenj, se upravljanje in vzdrževanje tega odseka izvaja na podlagi koncesijske pogodbe, sklenjene v skladu z zakonom, ki ureja javno-zasebno partnerstvo in ob upoštevanju določbe drugega odstavka tega člena.

(financiranje obveznosti za naloge iz 4. člena tega zakona)

Viri sredstev za izvajanje nalog iz 4. člena tega zakona se zagotavljajo v državnem proračunu.

15. člen

(stavbna pravica na zemljiščih, na katerih so avtoceste, ki so bile zgrajene ali so se pričele graditi pred uveljavitvijo tega zakona)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja javne ceste, se na zemljiščih v lasti Republike Slovenije, na katerih so avtoceste kot objekt, ki so bile zgrajene ali so se pričele graditi pred uveljavitvijo tega zakona, s tem zakonom ustanovi v korist DARS stavbna pravica.

(2) Na zemljiščih, na katerih so avtoceste kot objekt, ki so bile zgrajene ali so se pričele graditi pred uveljavitvijo tega zakona, in katerih lastnik ni Republika Slovenija, se v korist DARS s tem zakonom ustanovi stavbna pravica v trenutku, ko pridobi Republika Slovenija lastninsko pravico na teh zemljiščih.

(3) Stavbna pravica iz prejšnjih odstavkov se ustanovi v javno korist in je neodplačna. Ob prenehanju stavbne pravice Republika Slovenija kot lastnik zemljišča imetniku stavbne pravice ne plača nadomestila.

(4) Stavbna pravica v skladu s tem členom se ustanovi za 50 let.

6. Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja

2. OBSEG VARČEVANJA

5. člen

Država zagotavlja možnost varčevanja v NSVS z določitvijo obsega pravic za sklepanje pogodb o varčevanju v NSVS (v nadaljnjem besedilu: varčevalna pogodba) za vsako leto.

6. člen

Pravice za sklepanje varčevalnih pogodb pridobi banka v okviru posameznega razpisa iz 8. člena tega zakona.

Pravice za sklepanje varčevalnih pogodb so razdeljene na lote.

En lot daje pravico banki za sklenitev ene varčevalne pogodbe s pogodbenim mesečnim obrokom v višini mesečnega obroka, določenega v 12. členu tega zakona. V okviru posamezne varčevalne pogodbe banka lahko izkoristi več lotov, če je višina pogodbenega mesečnega obroka mnogokratnik mesečnega obroka.

7. člen

Glede na razmere na stanovanjskem trgu Vlada Republike Slovenije vsaj enkrat na leto s sklepom določi obseg pravic za sklepanje varčevalnih pogodb. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

Pravice za sklepanje varčevalnih pogodb pridobijo banke na podlagi javnega razpisa Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

Na razpis se lahko prijavijo banke s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:

1. imajo veljavno dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. imajo v skladu s predpisi o bančništvu zagotovljeno poslovno mrežo za poslovanje s

prebivalstvom in

3. sprejemajo pogoje NSVS, kot jih določa ta zakon.

9. člen

Izbor bank in razdelitev pravic za sklepanje varčevalnih pogodb po predhodnem mnenju Banke Slovenije opravi Stanovanjski sklad Republike Slovenije tako, da upošteva:

1. regionalno porazdelitev,
2. delež dolgoročnih posojil prebivalstvu v bilančni vsoti bank in
3. pokritost s poslovno mrežo.

Stanovanjski sklad Republike Slovenije oblikuje predlog izbora bank v 10 dneh po zaključku roka za prijavo na javni razpis iz prvega odstavka 8. člena tega zakona in ga takoj pošlje v mnenje Banki Slovenije. Banka Slovenije v roku 10 dni poda mnenje v zvezi s predlaganim izborom bank. Stanovanjski sklad Republike Slovenije najkasneje v roku 10 dni po prejemu mnenja Banke Slovenije opravi dokončen izbor bank.

Izbor bank iz prvega odstavka tega člena se zaključi s sklepom, zoper katerega je dopustna posebna pritožba na Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Zoper dokončno odločitev je dopustna pritožba na pristojni organ Banke Slovenije.

Prednostno dobijo pravice za sklepanje varčevalnih pogodb banke, ki varčevalcem v NSVS po izteku varčevanja nudijo poleg stanovanjskih posojil v dvakratnem znesku privarčevanih sredstev še dodatna stanovanjska posojila pod pogoji iz tega zakona.

Izbrane banke s Stanovanjskim skladom Republike Slovenije sklenejo pogodbo o sodelovanju pri izvajanju NSVS, s katero so med drugim določeni enotni obrazci varčevalnih in posojilnih pogodb, načini, oblike in roki poročanja bank Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije, kot tudi način obračunavanja in nakazovanja premij, kot to določa ta zakon. Banka pridobljene pravice za sklepanje varčevalnih pogodb ne sme prenesti na drugo banko.

Banka mora pridobljene pravice za sklepanje varčevalnih pogodb izrabiti v roku šestih mesecev od podpisa pogodbe iz petega odstavka tega člena, sicer lahko Stanovanjski sklad Republike Slovenije ponudi in dodeli neizrabljene pravice drugim bankam, ki na razpisu niso pridobile želene višine pravic, pa so svoje pravice že izkoristile.

V primeru odstopa varčevalca od varčevalne pogodbe iz 1. točke prvega odstavka 21. člena tega zakona banka ponovno razpolaga s temi pravicami za sklepanje varčevalnih pogodb v enaki višini.

10. člen

Varčevalec lahko začne dolgoročno varčevati v NSVS v okviru bankam razdeljenih pravic za sklepanje varčevalnih pogodb iz 9. člena tega zakona na podlagi javnega poziva Stanovanjskega sklada Republike Slovenije.

Javni poziv vsebuje zlasti:

1. seznam bank, ki so pridobile pravice za sklepanje varčevalnih pogodb, in obseg pridobljenih pravic,
2. pogoje varčevanja in kreditiranja,
3. pogoje za pridobitev premije,
4. začetek sklepanja varčevalnih pogodb.

Javni poziv objavi Stanovanjski sklad Republike Slovenije najkasneje v roku 30 dni od izbora bank iz 9. člena tega zakona. Javni poziv vsebuje tudi rok za pričetek sklepanja pogodb, ki pa ne sme biti krajši kot 15 dni od njegove objave. Javni poziv se objavi tako, da je dostopen javnosti, objavljen pa mora biti tudi v Uradnem listu Republike Slovenije.

11. člen

Varčevalec sklene varčevalno pogodbo v bankah iz petega odstavka 9. člena tega zakona.

Stranka varčevalne pogodbe je poleg varčevalca in banke še Stanovanjski sklad

Republike Slovenije, ki jamči za izplačilo premij skladno s tem zakonom.

Obveznosti in pravice iz pogodbe iz prejšnjega odstavka lahko varčevalec kadarkoli prenese na zakonca oziroma osebo, kateri v skladu s predpisi o zakonski zvezi pripadajo enake pravice kot zakonskemu partnerju, otroke ali vnuke.

Banka ne sme zaračunavati dodatnih stroškov za sklenitev in vodenje varčevalne pogodbe, odobritev in sklenitev posojilne pogodbe ter vodenje posojila.

12. člen

Vlada Republike Slovenije za vsak razpis pravic iz 7. člena tega zakona določi višino najnižjega mesečnega obroka varčevanja v NSVS (v nadaljnjem besedilu: mesečni obrok).

Varčevalec lahko varčuje v višini mesečnega obroka ali v višini njegovega mnogokratnika. Za višino se odloči ob podpisu varčevalne pogodbe (v nadaljnjem besedilu: pogodbeni mesečni obrok).

24. člen

Pri izkazani upravičenosti do premij po določbah tega zakona varčevalcu pripada premija, s katero ob koncu varčevanja prosto razpolaga v skladu z namenom, določenim v 34. členu tega zakona.

Če varčevalec ne izkaže upravičenosti do premije, banka razknjiži letno pripisane premije na njegovem varčevalnem računu in sredstva vrne Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije.

Višino premije lahko Vlada Republike Slovenije spremeni s sklepom ob določitvi letnega obsega razpisanih pravic za sklepanje varčevalnih pogodb iz 7. člena tega zakona zlasti v primeru velike spremembe obsega varčevanja v NSVS.

4.a SUBVENCIJE

26.a člen

Subvencija po tem zakonu je znesek, ki vsako leto pripada mladi družini kot spodbuda za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja.

Za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja mlade družine se šteje prvi nakup, gradnja, rekonstrukcija, sprememba namembnosti ali najem stanovanja, če stanovanje ustreza površinskim normativom, ki jih predpisuje 10. člen Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES in 47/06 – ZEN) in če mlada družina nima v lasti drugega primerne stanovanja.

Mlada družina je življenjska skupnost obeh ali enega izmed staršev z enim ali več otroki oziroma posvojenci, pri čemer vsaj en otrok še ni šoloobvezen v koledarskem letu javnega poziva Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Status mlade družine ugotavlja Stanovanjski sklad Republike Slovenije skladno s predpisi, ki urejajo zakonsko zvezo in družinska razmerja.

Pravica do subvencije nakupa, gradnje, rekonstrukcije ali spremembe namembnosti ter pravica do subvencije najema se med seboj izključujeta.

26.b člen

Subvencija pripada mladi družini, katere neto dohodki za predpreteklo koledarsko leto ne presegajo naslednjih zgornjih mej od povprečne neto plače v Republiki Sloveniji:

1. 2-članska	250%
2. 3-članska	315%
3. 4-članska	370%
4. 5-članska	425%
5. 6-članska	470%

Za vsakega nadaljnjega člana mlade družine se lestvica iz prejšnjega odstavka nadaljuje s prištevanjem po 25 odstotnih točk.

Pri ugotavljanju neto dohodkov se upoštevajo vsi obdavčljivi dohodki in prejemki, zmanjšani za davke in obvezne prispevke za socialno varnost, razvidni iz dokončnih dohodninskih odločb in iz drugih dokončnih odločb davčnega organa in davčnih obračunov.

26.c člen

Za zagotavljanje sredstev za subvencije po tem zakonu se smiselno uporablja določba četrtega odstavka 23. člena tega zakona.

26.č člen

Stanovanjski sklad Republike Slovenije objavi vsako leto najpozneje do 30. junija javni poziv za dodelitev subvencij po tem zakonu. Javni poziv se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na način, da je dostopen javnosti.

V javnem pozivu se določijo natančnejši pogoji in postopek za pridobitev subvencij ter višina subvencije.

Upravičenost do dodelitve subvencije ugotavlja pred izplačilom vsakokratne subvencije Stanovanjski sklad Republike Slovenije z upravnim aktom. Zoper upravni akt je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za stanovanjske zadeve.

26.d člen

Stanovanjski sklad Republike Slovenije pridobi podatke o vlagatelju in družinskih članih iz registra stalnega prebivalstva in centralnega registra prebivalstva, ki ga vodi organ, pristojen za vodenje registra stalnega prebivalstva, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Iz registrov iz prejšnjega odstavka pridobi Stanovanjski sklad Republike Slovenije podatke o enotni matični številki občanov, imenu in priimku, stalnem prebivališču ter davčni številki članov mlade družine in pripadnosti gospodinjstvu.

Na zahtevo Stanovanjskega sklada Republike Slovenije Davčna uprava Republike Slovenije brezplačno posreduje vse podatke o obdavčljivih dohodkih za predpreteklo koledarsko leto za vse družinske člane, navedene v vlogi za dodelitev subvencije. Podatke, ki so davčna tajnost, Stanovanjski sklad Republike Slovenije zbira in uporablja skladno z določbami zakona, ki ureja davčni postopek.

4.a.a. Subvencioniranje nakupa, gradnje, rekonstrukcije ali spremembe namembnosti

26.e člen

Subvencija za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja z nakupom, gradnjo, rekonstrukcijo ali spremembo namembnosti pripada tisti mladi družini, ki ima sklenjeno prodajno pogodbo ali pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po 1. marcu 2006, če izpolnjuje pogoje iz tega zakona.

26.f člen

Subvencija pripada mladi družini največ osem let, pri čemer se status mlade družine ugotavlja le ob prvi dodelitvi subvencije, število članov mlade družine in zgornja meja dohodka mlade družine pa enkrat letno pred dodelitvijo vsakokratne subvencije.

Višino subvencije, ki pripada mladi družini na družinskega člana, predpiše Vlada Republike Slovenije s sklepom.

4.a.b. Subvencioniranje najema

26.g člen

Do subvencioniranja najema je upravičena mlada družina, ki si po uspešno zaključenem študiju vsaj enega od staršev rešuje stanovanjsko vprašanje z najemom tržnega stanovanja, pri čemer ta roditelj v koledarskem letu javnega poziva ne doseže starosti 28 let, v primeru uspešno zaključenega doktorskega študijskega programa, pa se starostna meja podaljša za dve leti.

Subvencija pripada mladi družini iz prejšnjega odstavka, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 26.a člena in iz 26.b člena tega zakona.

Subvencija se prizna največ v višini razlike med najemnino, kakršna bi za najeto stanovanje znašala po predpisih, ki urejajo neprofitne najemnine, in priznано tržno najemnino za primerno stanovanje, kar dokazuje prosilec z najemno pogodbo, sklenjeno pred zaključkom študija ali najkasneje v roku 90 dni po uspešno zaključenem študiju.

Subvencija pripada mladi družini največ dve leti, pri čemer se status mlade družine ugotavlja le ob dodelitvi subvencije.

26.h člen

Mlada družina, ki sklene najemno pogodbo z najemodajalcem, s katerim je v krogu zakonitih dedičev do drugega dednega reda po predpisih, ki urejajo dedovanje, ni upravičena do subvencije najema.

26.i člen

Minister, pristojen za stanovanjske zadeve, s pravilnikom določi podrobnejše pogoje, merila in postopek dodelitve subvencij po 26.g členu tega zakona ter najvišjo priznано tržno najemnino za kvadratni meter stanovanjske površine po posamezni regiji.

40. člen

Z globo od 2.000.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek banka, če na trgu nastopa kot pooblaščen banka NSVS, pa ni bila izbrana v skladu s prvim in petim odstavkom 9. člena tega zakona.

Z globo od 250.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek odgovorna oseba v banki, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

7. Stanovanjski zakon

1.

2. 175. člen

3. (izenačevanje pravic)

Prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na stanovanjih, ki so bila pred uveljavitvijo zakona o denacionalizaciji z odločbo vrnjena prvotnim lastnikom, gredo iste pravice kot najemnikom v denacionaliziranih stanovanjih.

175.a člen

4. (najemnik hišniškega stanovanja)

Prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na hišniških stanovanjih in prejšnjim imetnikom stanovanjske pravice na stanovanjih, ki so bila pred uveljavitvijo zakona o denacionalizaciji z odločbo vrnjena prvotnim lastnikom, gredo iste pravice kot najemnikom v denacionaliziranih stanovanjih.

121.b člen

(splošni pogoji za pridobitev subvencije k plačilu tržne najemnine)

(1) Subvencija pripada upravičencem iz prejšnjega člena, če izpolnjujejo dohodkovne cenzuse po prvem odstavku 121. člena tega zakona in druge pogoje glede premoženjskega stanja, določene s predpisi o socialnem varstvu, ki urejajo denarne socialne pomoči, ter nimajo v lasti drugega stanovanja.

(2) Subvencija po prejšnjem odstavku je mesečni znesek, ki predstavlja razliko med priznano tržno najemnino in priznano neprofitno najemnino. Če lastnik stanovanja zaračunava nižjo tržno najemnino od priznane tržne, se subvencija izračuna od nižje najemnine.

(3) Pri izračunu pripadajoče subvencije se upoštevajo najvišje priznane tržne najemnine, določene s pravilnikom iz 26.i člena Zakona o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja (Uradni list RS, št. 96/07 – uradno prečiščeno besedilo), neprofitna najemnina pa se prizna v višini 3,00 eurov za m² stanovanjske površine.

(4) Subvencija se izračuna od površine stanovanja, določene v tretjem odstavku 121. člena tega zakona. Za ugotavljanje nadaljevanja upravičenosti do subvencije in določitve organa odločanja o subvenciji se smiselno uporabljajo določbe šestega, sedmega in osmega odstavka 121. člena tega zakona.

(5) Sredstva za subvencioniranje prosilcev za dodelitev neprofitnega najemnega stanovanja zagotavljajo državni proračun in občinski proračuni, vsak do ene polovice. Potrebna sredstva se med letom zagotavljajo iz občinskih proračunov. Po zaključku koledarskega leta se na zahtevo občinskih organov iz državnega proračuna povrnejo založena sredstva plačanih zneskov subvencij.

(6) Podrobnejši način in postopek izračuna subvencij iz prejšnjega in tega člena se določa skladno s 117. in 118. členom tega zakona.«.

8. Zakon o prevozih v cestnem prometu

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;
2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;
6. (črtana)

7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
8. (črtana)
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in poosebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stretch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;
20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;

23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
28. »občasni prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom ali naročnico (v nadaljnjem besedilu: naročnik) prevoza;
29. »običajno prebivališče« pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;
30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;
31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;
33. (črtana)
34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;

43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;
45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;
46. »sistem enotne vozovnice« je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;
47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
- 47.a »Stalni izvenlinijski prevoz – Shuttle prevozi« je prevoz potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami;
48. »transzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. »tuj prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
- 49.a »upravljavec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

II. PRISTOJNI ORGANI, NOSILEC JAVNIH POOBLASTIL IN EVIDENCE

4. člen (pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvajata ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) in organ v sestavi ministrstva, pristojnega za promet, ki je pristojen za upravljanje javnega potniškega prometa (v nadaljnjem besedilu: organ JPP).

(2) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:

- priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov;
- vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
- vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
- pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
- opravlja naloge nacionalne kontaktne točke in izmenjuje informacije z drugimi državami članicami v skladu s 18. členom Uredbe Sveta 1071/2009;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 3916/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

(3) Organ JPP opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov potnikov v javnem potniškem prometu;
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb prevoza potnikov;
- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem potniškem prometu;
- vodenje registra linij in voznih redov;
- ministrstvu predlaga cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvijanje javnega potniškega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega potniškega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozi v javnem potniškem prometu;
- izvajanje postopkov v zvezi s podeljevanjem koncesij oziroma naročanja prevozov;
- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb oziroma sklepanje pogodb o izvajanju gospodarske javne službe;
- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega potniškega prometa;
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- sklepanje pogodb po pooblastilu ministra oziroma ministrice (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojne za promet;

- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

15. člen (evidence in registri)

(1) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;

(2) Organ JPP na podlagi tega zakona vodi naslednja registra:

- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.

33. člen

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
- veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o voznških kvalifikacijah;
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;
- pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

- pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov: dovoljenje občine, potrjen cenik, in druge dokumente, če so za ta prevoz zahtevani.

(2) Voznik avtobusa in vozila, ki opravlja stalne izvenlinijske prevoze, mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi, voznik avtotaksi vozila pa mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(4) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(6) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniki in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

53. člen

(linijski prevozi v mestnem prometu)

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Javni linijski prevoz se opravlja znotraj naselja, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, če ne posega v izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov in če občina za to pridobi dovoljenje direkcije.

(3) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(4) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(5) Linijski prevoz v mestnem prometu v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(6) Izvajalec linijskih prevozov v mestnem prometu lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi v pogodbenem razmerju z avtotaksi prevozniki.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen (opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pogodba pa ne sme biti sklenjena s starši, skrbniki ali dijaki, ki se prevažajo. Seznam potnikov je obvezen sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza morata biti v vozilu pogodba in seznam potnikov, pri čemer sta lahko pogodba in seznam potnikov shranjena na elektronskem spominskem mediju. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam, je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti direkcijo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Izjemoma se kot posebni linijski prevoz lahko opravlja tudi prevoz drugih vrst potnikov, ki niso naštet v prvem odstavku tega člena, v kraje in iz krajev, kjer ni javnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka in za prevoz dijakov v šolo in iz nje mora prevoznik pridobiti dovoljenje organa JPP. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza;
- posebne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza;
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.

1.5. Stalni izvenlinijski prevozi (shuttle prevozi)

57.a člen (stalni izvenlinijski prevoz - shuttle prevoz)

(1) Prevoze potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami lahko izvaja prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb. Prevozi se lahko izvajajo le z osebnimi vozili.

(2) Prevoze v skladu s tem členom lahko prevoznik izvaja samo z dovoljenjem občin in po pogojih, ki jih določijo občine, na območju katerih potniki vstopajo ali izstopajo.

(3) Prevozi se lahko izvajajo z osebnimi vozili, ki morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in relacije na kateri se prevoz opravlja.

(4) Občine potrdijo cenik za opravljanje teh prevozov na določeni relaciji. Izvajalec teh prevozov mora na vidnem mestu v vozilu imeti cenik.

2.1.2 Posebni linijski prevoz

73. člen (opredelitev)

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico (potni nalog iz 1. člena Uredbe Komisije 2121/98/ES) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozi, ki ga za pretekli mesec pošlje direkciji do 10. dne v tekočem mesecu. Priložiti mora tudi poročilo na obrazcu iz Priloge VI Uredbe Komisije 2121/98/ES.

9. ZAKON O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA INVESTICIJE V JAVNO ŽELEZNIŠKO INFRASTRUKTURO

Z A K O N O ZAGOTAVLJANJU SREDSTEV ZA INVESTICIJE V JAVNO ŽELEZNIŠKO INFRASTRUKTURO (ZZSIJŽI)

1. člen

S tem zakonom se v proračunu Republike Slovenije določi način zagotavljanja sredstev za izvedbo investicij in vzdrževanje v javno železniško infrastrukturo (v nadaljnjem besedilu: infrastruktura) v obdobju od leta 2010 do leta 2023.

3. člen

Viri, zagotovljeni po tem zakonu, so namenjeni za izvedbo investicij v infrastrukturo in vzdrževanje infrastrukture, kot je določeno v nacionalnem programu razvoja infrastrukture ter letnih načrtih investicij in letnih načrtih vzdrževanja infrastrukture.

3.a člen

Prevzemanje obveznosti v breme virov, zagotovljenih po tem zakonu, je mogoče do višine sprejetih pravic porabe na projektih, vključenih v Načrt razvojnih programov ter določenih v nacionalnem programu razvoja infrastrukture, letnih načrtih investicij in letnih načrtih vzdrževanja infrastrukture. Uporabnik lahko v tekočem letu plačuje obveznosti do višine dejansko plačanih oziroma razpoložljivih sredstev.

10. Zakon o postopnem zapiranju Rudnika Trbovlje-Hrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije

7.a člen

Ne glede na 2. in 7. člen tega zakona znašajo, v primeru, da se pridobivanje premoga za energetske potrebe podaljša najkasneje do 31. decembra 2012, sredstva potrebna za izvajanje programa zapiranja rudnika v letnih proračunih Republike Slovenije za naslednja leta največ do:

- za leto 2010 15.000.000 eurov
- za leto 2011 15.000.000 eurov
- za leto 2012 9.337.174 eurov
- za leto 2013 17.087.378 eurov
- za leto 2014 14.493.182 eurov
- za leto 2015 23.060.733 eurov.

11. Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin

11. člen

(določitev modelov vrednotenja in končni izračun vrednosti)

(1) Vlada na podlagi končnega predloga modelov vrednotenja iz devetega odstavka prejšnjega člena sprejme predpis o določitvi modelov vrednotenja.

2) Po uveljavitvi predpisa iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za evidentiranje nepremičnin, lastnike nepremičnin z obvestilom seznani o končnem izračunu vrednosti nepremičnin.

3) Obvestilo o končnem izračunu vrednosti nepremičnine vsebuje:

1. podatke o identifikacijskih oznakah zemljišč, stavb in delov stavb,

2. podatke o uporabljenih modelih vrednotenja nepremičnin in

3. podatek o končni izračunani vrednosti nepremičnine.

(4) Zoper obvestilo iz prejšnjega odstavka ni ugovora. Končna izračunana vrednost nepremičnine se po uveljavitvi predpisa iz prvega odstavka tega člena lahko spremeni le, če se v skladu s predpisi, ki urejajo evidentiranje nepremičnin, spremenijo podatki o nepremičnini v registru nepremičnin.

12.

Zakon o javni agenciji za knjigo

11. člen

(financiranje Agencije za knjigo)

(1) Prihodki Agencije za knjigo so:

– sredstva državnega proračuna, pridobljena na podlagi pogodbe z ministrstvom pristojnim za kulturo in ministrstvom pristojnim za znanost,

– prihodki, pridobljeni s prodajo blaga in storitev na trgu,

– sponzorstvo, donacije, dediščina in darila,

– drugi prihodki skladno s predpisi.

(2) Prihodki Agencije za knjigo so namenjeni izvajanju dejavnosti in nalog Agencije za knjigo, določenih v tem zakonu in aktu o ustanovitvi, zagotavljanju pogojev za delovanje Agencije za knjigo in financiranju odhodkov, povezanih s tekočim poslovanjem Agencije za knjigo, kot so stroški dela, stroški materiala in storitev, stroški amortizacije in drugi stroški.

(3) O uporabi presežka prihodkov nad odhodki in o pokrivanju presežka odhodkov nad prihodki odloča svet na predlog direktorja in v soglasju z ustanoviteljem.

(4) Prihodke iz proračuna in odhodke iz sredstev proračuna evidentira ločeno od prihodkov in odhodkov iz izvajanja storitev na trgu in prodaje blaga. Presežek prihodkov nad odhodki sredstev iz proračuna Agencija za knjigo vplača v proračun. Ustanovitelj ne krije presežka odhodkov nad prihodki iz naslova izvajanja dejavnosti na trgu.

(5) Agencija za knjigo lahko za svoje storitve, ki jih opravlja za posameznike in pravne osebe, v skladu z Zakonom o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02) izda tarifo, s katero določi višino plačil za svoje storitve.

13.

Zakon o Slovenskem filmskem centru, javni agenciji Republike Slovenije

20. člen
(financiranje)

(1) Agencija pridobiva sredstva:

- iz sredstev državnega proračuna, ki jih pridobi na podlagi pogodbe, sklenjene z ministrstvom, pristojnim za kulturo;
- iz prihodkov, pridobljenih s prodajo blaga in storitev;
- iz naslova sodelovanja z mednarodnimi organizacijami in ustanovami;
- iz donacij in sponzoriranja;
- iz drugih virov.

(2) Prihodki agencije so namenjeni izvajanju dejavnosti in nalog agencije, določenih v tem zakonu in aktu o ustanovitvi, zagotavljanju pogojev za delovanje agencije in financiranju odhodkov, povezanih s tekočim poslovanjem agencije.

15.
ZAKON O ORGANIZACIJI IN FINANCIRANJU VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA

28. člen
(javni zavodi)

Razvojno in svetovalno delo v vzgoji in izobraževanju opravljajo:

- za področje predšolske vzgoje, osnovnošolskega izobraževanja, gimnazijskega izobraževanja, vzgoje in izobraževanja v domovih za učence in v dijaških domovih ter vzgoje in izobraževanja za otroke in mladostnike s posebnimi potrebami, za splošno-izobraževalne predmete pa tudi v poklicnem in strokovnem izobraževanju Zavod Republike Slovenije za šolstvo,
- za področje poklicnega in strokovnega izobraževanja Center Republike Slovenije za poklicno izobraževanje,
- za področje izobraževanja odraslih Andragoški center Republike Slovenije.

Naloge na področju zunanjega preverjanja znanja učencev, vajencev, dijakov in odraslih, določenih z zakoni in drugimi predpisi, opravlja Državni izpitni center.

Naloge s področja šolske in obšolske dejavnosti za učence, vajence in dijake opravlja Center šolskih in obšolskih dejavnosti skupaj z vrtci in šolami, lahko pa tudi drugi zavodi.

Akte o ustanovitvi javnih zavodov iz prejšnjih odstavkov sprejme Vlada Republike Slovenije.

Vlada oziroma lokalna skupnost lahko ustanovi za opravljanje nalog, potrebnih za izvajanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja, tudi druge javne zavode.

29. člen
(pristojnosti)

Zavod Republike Slovenije za šolstvo, Center Republike Slovenije za poklicno izobraževanje in Andragoški center Republike Slovenije opravljajo naslednje naloge:

- pripravo strokovnih podlag za odločanje o zadevah iz pristojnosti strokovnih svetov,
- spremljanje poskusov in uvajanje novih programov,
- svetovalno delo za vrtce, šole in organizacije za izobraževanje odraslih, ki izvajajo javno veljavne programe, in za delodajalce v poklicnem izobraževanju,
- organiziranje stalnega strokovnega izobraževanja in usposabljanja strokovnih delavcev in ravnateljev,
- pripravo metodologije za pripravo učbenikov,

- druge naloge, določene z zakonom in drugimi predpisi ter aktom o ustanovitvi.

Naloge Državnega izpitnega centra se določijo z zakoni in drugimi predpisi, ki urejajo zunanje preverjanje znanja učencev, vajencev, dijakov in odraslih, naloge Centra za šolske in obšolske dejavnosti pa z aktom o ustanovitvi.

42. člen (akt o ustanovitvi)

V ustanovitvenem aktu se poleg zadev, določenih z zakonom, uredi tudi notranja organizacija javnega vrtca oziroma šole.

V ustanovitvenem aktu javne osnovne šole se, v skladu z merili za organizacijo javne mreže, določi območje, na katerem imajo starši pravico vpisati otroka v to osnovno šolo (šolski okoliš).

V ustanovitvenem aktu vrtca oziroma šole lahko ustanovitelj, ki je pravna oseba javnega ali zasebnega prava določi, da se bodo vse ali posamezne spremljajoče dejavnosti (računovodstvo, pravno-kadrovske dejavnosti, organiziranje prehrane, vzdrževanje, čiščenje prostorov in podobno) za vrtec oziroma šolo izvajale v okviru služb ustanovitelja. Če se prenesene naloge vrtca oziroma šole financirajo iz sredstev, ki jih ne zagotavlja ustanovitelj, se je le-ta dolžan s financerjem predhodno dogovoriti o načinu plačila prenesenih nalog in načinu nadzora nad namensko porabo sredstev, namenjenih za izvajanje prenesenih nalog.

54. člen (imenovanje vršilca dolžnosti ravnatelja)

Če ravnatelju predčasno preneha mandat oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov za ravnatelja ni imenovan, svet javnega vrtca oziroma šole imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja izmed strokovnih delavcev javnega vrtca oziroma šole oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

Če v 60 dneh po prenehanju mandata ravnatelju svet javnega vrtca oziroma šole ne imenuje niti ravnatelja niti vršilca dolžnosti ravnatelja, imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja v naslednjih osmih dneh minister.

V primeru iz prejšnjega odstavka mora svet takoj začeti postopek za imenovanje ravnatelja.

Pod pogoji iz prejšnjih odstavkov tega člena lahko ista oseba v istem zavodu opravlja funkcijo vršilca dolžnosti ravnatelja največ dvakrat.

81. člen (obseg sredstev iz državnega proračuna)

Iz sredstev državnega proračuna se zagotavljajo plače s prispevki in davki ter drugi osebni prejemki na podlagi sistemizacije in zasedbe delovnih mest v skladu z zakonom, normativi in standardi, metodologijo za določanje obsega sredstev na udeleženca izobraževanja ter s kolektivno pogodbo ter plače s prispevki in davki in drugi osebni prejemki za pripravnike:

- osnovnim šolam za izvedbo obveznega programa, dopolnilnega pouka, dodatnega pouka, pol ure drugih oblik individualne in skupinske pomoči na oddelek, programa šole v naravi, podaljšanega bivanja od prvega do petega razreda

- glasbenim šolam za izvedbo programa osnovnega glasbenega izobraževanja,
- šolam in zavodom za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, razen za delavce, ki opravljajo zdravstvene storitve,
- domovom za učence in dijaškim domovom za vzgojno dejavnost,
- poklicnim, srednjim tehničkim in srednjim strokovnim šolam,
- gimnazijam in
- višjim strokovnim šolam.

Sredstva za delavce, ki opravljajo zdravstvene storitve, se zagotavljajo v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki urejajo financiranje na področju zdravstva.

Iz sredstev državnega proračuna se zagotavljajo sredstva za materialne stroške v skladu z normativi in standardi oziroma metodologijo za določanje obsega sredstev na udeleženca izobraževanja ter za investicijsko vzdrževanje in obnovo nepremičnin in opreme:

- zavodom za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami,
- domovom za učence in dijaškim domovom za vzgojno dejavnost,
- poklicnim, srednjim tehničkim in drugim strokovnim šolam,
- gimnazijam in
- višjim strokovnim šolam.

Iz sredstev državnega proračuna se zagotavljajo tudi sredstva za kritje materialnih stroškov v skladu s standardi in normativi za izvedbo osnovnošolskega izobraževanja iz prve alineje prvega odstavka tega člena, in sicer za:

- nadomestila stroškov delavcem v skladu s kolektivno pogodbo,
- nabavo učil in učnih pripomočkov opredeljenih kot drobní inventar,
- potrošni material za pripravo in izvedbo pouka,
- stroške obveznih ekskurzij,
- oskrbo otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami v skladu z odločbo o usmeritvi,
- prevoze učencev s posebnimi potrebami v skladu z določbo šestega odstavka 56. člena zakona o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 12/96, 33/97 in 59/2001) ob pouka prostih dnevih in
- prevoze predšolskih otrok v skladu s 15. členom zakona o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami (Uradni list RS, št. 54/2000).

Iz državnega proračuna se zagotavljajo tudi sredstva za investicije v poklicne, srednje tehniške in druge strokovne šole, gimnazije, šole oziroma zavode za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, osnovne šole narodne skupnosti, višje strokovne šole, dijaške domove in druge šole, katerih ustanovitelj je država.

Če je ustanovitelj gimnazije mestna občina, sredstva iz prvega in tretjega odstavka tega člena v celoti ali v določenem deležu zagotavlja mestna občina v skladu s pogodbo, ki jo skleneta mestna občina in Vlada Republike Slovenije.

Iz državnega proračuna se zagotavljajo tudi sredstva za dejavnosti in naloge, ki so potrebne za opravljanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja:

- del prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za vajence z učno pogodbo,
- prispevke za invalidsko zavarovanje vajencev, dijakov in študentov višjih šol za primer nesreče pri praktičnem izobraževanju,
- sredstva za pripravo in za subvencioniranje cene učbenikov in učil za osnovno šolo, za šolstvo narodne skupnosti in za izobraževanje pripadnikov slovenskega naroda v zamejstvu in zdomstvu ter Romov,
- sredstva za subvencioniranje učbenikov z nizko naklado,
- sredstva za pripravo in izvedbo mature, zaključnega izpita ter za preverjanje znanja učencev ob koncu posameznih obdobj v osnovni šoli,
- sredstva za razvoj poklicnega izobraževanja in strokovnega izobraževanja, višjega strokovnega šolstva in srednjega splošnega izobraževanja,

- sredstva za izvedbo programa Urada Republike Slovenije za mladino,
- sredstva za raziskovalno, razvojno ter eksperimentalno dejavnost, strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev, informacijsko-dokumentacijsko in muzejsko dejavnost,
- sredstva za strokovna posvetovanja in delo strokovnih društev,
- sredstva za razvoj učne tehnologije,
- sredstva za šolo za ravnatelje,
- sredstva za dopolnilni pouk slovenskega jezika za otroke slovenskih delavcev na začasnem delu v tujini,
- sredstva za zaposlovanje in usposabljanje pripravnikov, za mednarodno sodelovanje, za delovanje šolskih knjižnic in mediotek ter učbeniških skladov. Pogoje uporabe učbenikov šol iz učbeniških skladov s strani učencev in dijakov ter kriterije in višino sofinanciranja uporabe določi minister s pravilnikom.
- sredstva za tekmovanja učencev, vajencev in dijakov ter študentov višjih šol in za posebne oblike dela z nadarjenimi,
- sredstva za štipendiranje za pedagoški poklic in za subvencioniranje šolnin,
- sredstva za mladinsko in za strokovno periodiko ter za subvencioniranje cene strokovne literature,
- sredstva za nagrado Republike Slovenije na področju šolstva,
- sredstva za šolsko televizijo in radio,
- sredstva za razvojno in svetovalno delo v vzgoji in izobraževanju,
- sredstva za obšolske dejavnosti učencev, vajencev in dijakov,
- sredstva za subvencioniranje prehrane za učence, vajence in dijake,
- sredstva za izobraževanje Romov,
- sredstva za mednarodno dejavnost,
- sredstva za učenje slovenščine za tujce, vključene v redno osnovnošolsko in srednješolsko izobraževanje,
- sredstva za poučevanje maternega jezika za tujce, vključene v redno osnovnošolsko in srednješolsko izobraževanje,
- sredstva za sofinanciranje plačil staršev, ki imajo v dijaškem domu hkrati vključenega več kot enega otroka,
- sredstva za podporo izobraževalne dejavnosti v zamejstvu,
- sredstva za delovanje strokovnih svetov,
- sredstva za raziskovalno in inovativno dejavnost učencev, dijakov, vajencev in študentov višjih šol,
- sredstva za obvezne zdravniške preglede dijakov, vajencev in študentov višje strokovne šole zaradi praktičnega pouka oziroma praktičnega izobraževanja,
- sredstva za izvedbo obravnave in postopkov usmerjanja otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami v skladu z zakonom o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami,
- sredstva za prevoze učencev osnovne šole in sredstva za varstvo vozačev, katerih pot v šolo je ogrožena zaradi velikih zverí.

Iz sredstev državnega proračuna se zagotavlja sredstva za subvencioniranje prevozov za vajence in dijake ter študente višjih šol. Sredstva iz državnega proračuna za subvencioniranje prevozov vajencev, dijakov in študentov višjih šol, ki se šolajo v oddaljenosti 5 km ali več od kraja bivanja, se zagotovi tako, da znaša višina subvencije prevoza največ 70 odstotkov, odvisno od socialnega položaja upravičenca, oddaljenosti od kraja šolanja ter možnosti bivanja v dijaškem oziroma študentskem domu.

106. člen
(šola za ravnatelje)

Za izobraževanje in usposabljanje ravnateljev in kandidatov za ravnatelje Vlada Republike Slovenije ustanovi šolo za ravnatelje.

Program šole za ravnatelje in vsebino ravnateljskega izpita določi minister na predlog Strokovnega sveta Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

Za ravnateljski izpit se lahko prizna tudi opravljen podiplomski študijski program, za katerega Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje ugotovi, da zagotavlja znanja, določena za ravnateljski izpit.

Šola za ravnatelje enkrat letno objavi razpis za vpis in določi roke za opravljanje ravnateljskega izpita.

Postopek razpisa in vpisa določi minister.

119. člen (obseg vzgojno-izobraževalnega dela)

Delovna obveznost učitelja obsega pouk in druge oblike organiziranega dela z učenci, vajenci, dijaki oziroma študenti višjih šol (v nadaljnjem besedilu: učna obveznost), pripravo na pouk, popraviljanje in ocenjevanje izdelkov in drugo delo, potrebno za uresničitev izobraževalnega programa.

Priprava na pouk obsega:

- sprotno vsebinsko in metodično pripravo,
- pripravo didaktičnih pripomočkov.

Drugo delo obsega:

- sodelovanje s starši,
- sodelovanje v strokovnih organih šole,
- opravljanje nalog razrednika,
- organizirano strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje,
- zbiranje in obdelavo podatkov v zvezi z opravljanjem vzgojno-izobraževalnega in drugega dela,
- mentorstvo učencem, vajencem, dijakom in študentom višje šole ter sodelovanje s šolami in visokošolskimi zavodi, ki izobražujejo strokovne delavce,
- mentorstvo pripravnikom,
- urejanje kabinetov, zbirk, šolskih delavnic, telovadnic, igrišč, nasadov ipd.,
- organiziranje kulturnih, športnih in drugih splošno koristnih in humanitarnih akcij, pri katerih sodelujejo učenci, vajenci oziroma dijaki,
- pripravo in vodstvo ekskurzij, izletov, tekmovanj, šole v naravi, letovanj, taborjenj, ki jih organizira šola in
- opravljanje drugih nalog, določenih z letnim delovnim načrtom.

Določbe tega zakona, ki urejajo delovno obveznost učiteljev in drugih strokovnih delavcev se uporabljajo tudi za učitelje in druge strokovne delavce šol in zavodov za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami.

120. člen (delovna in učna obveznost)

V okviru z zakonom in kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je tedenska učna obveznost učitelja največ 22 ur, v oddelkih podaljšanega bivanja in v bolnišničnih oddelkih pa največ 25 ur.

121. člen
(delovna in učna obveznost)

V okviru z zakonom in s kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je tedenska učna obveznost:

- za učitelje splošnoizobraževalnih in strokovnoteoretičnih predmetov največ 20 ur,
- za učitelja slovenskega jezika največ 19 ur,
- za učitelja madžarskega in italijanskega jezika največ 19 ur,
- za predavatelje višje strokovne šole največ 16 ur,
- za učitelje praktičnega pouka in veščin največ 25 ur,
- za strokovne delavce, ki imajo učno obveznost oziroma sodelujejo pri pouku, največ 30 ur.

122. člen
(delovna in učna obveznost)

V okviru z zakonom in s kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je tedenska učna obveznost:

- za učitelje splošnoizobraževalnih in strokovnoteoretičnih predmetov največ 20 ur,
- za učitelja slovenskega jezika največ 19 ur,
- za učitelja madžarskega in italijanskega jezika največ 19 ur,
- za učitelje praktičnega pouka in veščin največ 25 ur,
- za druge strokovne delavce, ki imajo učno obveznost oziroma sodelujejo pri pouku, največ 30 ur.

123. člen
(delovna obveznost vzgojitelja)

V okviru z zakonom in s kolektivno pogodbo določenega tedenskega polnega delovnega časa je obveznost vzgojitelja največ 30 ur vzgojnega dela z učenci, vajenci in dijaki tedensko.

16. Zakon o visokem šolstvu

III. IZOBRAŽEVALNO, ZNANSTVENO-RAZISKOVALNO IN UMETNIŠKO DELO

32. člen (akreditacija študijskih programov)

Študijske programe za pridobitev izobrazbe in študijske programe za izpopolnjevanje sprejme senat univerze, in sicer na predlog senata članice univerze, oziroma senat samostojnega visokošolskega zavoda.

Univerza oziroma samostojni visokošolski zavod mora študijski program akreditirati pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu, in sicer najmanj vsakih sedem let. Šteje se, da veljavnost akreditacije poteče z zaključkom študijskega leta, v katerem se izteče obdobje podeljene akreditacije.

Vlogo za podaljšanje akreditacije mora visokošolski zavod vložiti najmanj leto dni pred potekom obdobja veljavnosti akreditacije. Če visokošolski zavod vloži vlogo v roku iz prejšnjega stavka, Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu pa o njej do izteka obdobja veljavnosti akreditacije ne odloči, se šteje, da je akreditacija veljavna do dokončnosti nove odločbe o podaljšanju akreditacije.

Z akreditacijo pri Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu

študijski programi postanejo javnoveljavni. Visokošolski zavodi jih javno objavijo najkasneje do razpisa za vpis.

Obvezne sestavine študijskih programov se spreminjajo po enakem postopku, kot se sprejemajo.

Javnoveljavni so tudi študijski programi, akreditirani v državah članicah Evropske unije, ki jih izvaja mednarodna zveza univerz iz drugega odstavka 10.a člena tega zakona, če imajo njihove diplome v državi akreditacije naravo javne listine, dajejo v tej državi javnoveljavno stopnjo izobraževanja ter javnoveljavni naslov, jih v državi akreditacije izvajajo akreditirane organizacije. Programi morajo biti priglašeni Nacionalni agenciji Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu in vpisani v razvid visokošolskih zavodov pri ministrstvu, pristojnem za visoko šolstvo. K vlogi za prigrasitev in za vpis v razvid je potrebno priložiti pozitivno mnenje vsaj enega visokošolskega zavoda, ki izpolnjuje pogoje o klasifikacijah iz prvega odstavka 10.a člena, ki ima sedež v Republiki Sloveniji in izvaja primerljiv študijski program, kakršno je potrebno za individualno priznavanje diplom za ugotovitev enakovrednosti v tujini pridobljenega strokovnega oziroma znanstvenega naslova slovenskemu strokovnemu oziroma znanstvenemu naslovu.

Nacionalna agencija Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu prizna javnoveljavnost tudi študijskim programom, akreditiranim v drugih državah, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka.

51.f člen (naloge agencije)

Agencija ima naslednje naloge:

- skrbi za delovanje sistema zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu in višjem strokovnem izobraževanju,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije in akreditacije ter druga merila in predpise,
- določi minimalne standarde za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih,
- izvaja zunanje evalvacije visokošolskih zavodov ter študijskih programov in višjih strokovnih šol,
- izvaja akreditacije visokošolskih zavodov ter študijskih programov,
- izdaja soglasja k preoblikovanju visokošolskih zavodov in k spremembam študijskih programov,
- vzpostavi in posodablja register strokovnjakov,
- imenuje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije ter organizira in sodeluje pri njihovem izobraževanju,
- javno objavlja odločitve agencije, evalvacijska poročila, letna evalvacijska in akreditacijska poročila ter analize agencije, ki morajo biti transparentne in dostopne,
- vodi javno dostopno evidenco akreditiranih visokošolskih zavodov in študijskih programov,
- sodeluje z visokošolskimi zavodi in višjimi strokovnimi šolami, jim svetuje in spodbuja izvajanje samoevalvacij,
- sodeluje z mednarodnimi institucijami ali organi za zagotavljanje kakovosti visokega šolstva,
- skrbi za skladnost delovanja agencije z evropskimi smernicami in mednarodnimi načeli na področju zagotavljanja kakovosti,

- zbira in analizira poročila o samoevalvacijah in zunanjih evalvacijah visokošolskih zavodov in višjih strokovnih šol,
- opravlja razvojne naloge na področju, za katerega je ustanovljena,
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

51.h člen (svet agencije)

Svet agencije je najvišji organ odločanja agencije.

Člani sveta agencije delujejo strokovno, samostojno in neodvisno ter pri svojem delovanju niso vezani na sklepe, stališča in navodila institucij, ki so jih imenovala, ali drugih institucij.

Člani sveta agencije pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev upoštevajo načela preprečevanja konflikta interesov in načela nepristranosti. V ta namen podpišejo posebno izjavo, s katero se zavežejo k spoštovanju načel, določenih v tem členu.

Svet agencije sestavlja 11 članov:

- tri člane imenuje rektorska konferenca,
- enega člana imenuje reprezentativno združenje samostojnih visokošolskih zavodov,
- enega člana imenuje reprezentativno združenje višjih strokovnih šol,
- dva člana študenta imenuje reprezentativna organizacija študentov v sodelovanju s študentskimi sveti,
- enega člana imenujejo reprezentativna združenja delodajalcev po dogovoru,
- enega člana imenujejo reprezentativni sindikati na področju visokega šolstva po dogovoru,
- dva člana imenuje Vlada Republike Slovenije na podlagi javnega poziva, in sicer enega izmed strokovnjakov na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v njem, ki študirajo ali delajo v Republiki Sloveniji, ter enega izmed strokovnjakov na področju visokega šolstva ali zagotavljanja kakovosti v njem, ki študirajo ali delajo v tujini.

Svet agencije se konstituira in lahko prične z delom, ko je imenovanih vsaj šest članov.

Mandat članov sveta agencije traja šest let, mandat predstavnikov študentov pa dve leti. Mandat študentu predčasno preneha, če izgubi status študenta. Posamezni član je lahko ponovno imenovan, toda le največ dvakrat zaporedoma. Predsednika sveta agencije in njegovega namestnika izvolijo člani izmed sebe.

Za člana sveta agencije ne morejo biti imenovani rektorji in prorektorji univerz, dekani, člani senatov univerz, njihovih članic ali samostojnih visokošolskih zavodov in direktorji članic univerz in drugih samostojnih visokošolskih zavodov ali drugih organizacij z dejavnostjo visokošolskega izobraževanja ter ravnatelji oziroma direktorji višjih strokovnih šol.

Člana sveta agencije se predčasno razreši, če:

- se ne udeleži petih sej sveta agencije,
- predloži izjavo o odstopu,
- ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje.

V primerih iz prejšnjega odstavka predsednik sveta agencije pozove institucijo, ki je tega člana imenovala, da imenuje novega člana. Z imenovanjem novega člana je dotedanji član razrešen. Mandat novega člana traja do izteka mandata člana, ki ga je nadomestil.

Člani sveta agencije se ob pričetku svojega mandata udeležijo strokovnega usposabljanja s področja dela sveta agencije, ki ga organizira agencija.

Naloge sveta agencije so:

- imenuje in razrešuje direktorja agencije,
- imenuje in razrešuje člane pritožbene komisije in njihove namestnike,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije in akreditacije, ECTS ter druga merila,
- določi postopke in merila za zunanje evalvacije višjih strokovnih šol,
- določi minimalne standarde za izvolitev v nazive visokošolskih učiteljev, znanstvenih delavcev in visokošolskih sodelavcev na visokošolskih zavodih,
- odloča o akreditacijah visokošolskih zavodov in daje soglasje k preoblikovanju visokošolskih zavodov,
- odloča o akreditacijah študijskih programov in daje soglasje k spremembam študijskih programov,
- določi merila za uvrstitev strokovnjakov v register strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije,
- imenuje skupine strokovnjakov za zunanje evalvacije in akreditacije,
- določi postopke in merila za zagotavljanje kakovosti delovanja agencije ter zunanjo evalvacijo agencije skladno z evropskimi standardi,
- določa obvezne sestavine in daje soglasje k pogodbi iz drugega in tretjega odstavka 33.c člena tega zakona,
- določi druge oblike in pogoje visokošolskega transnacionalnega izobraževanja,
- spremlja evropske smernice in mednarodna načela na področju zagotavljanja kakovosti v visokem šolstvu,
- sodeluje pri pripravi predloga finančnega načrta agencije in daje soglasje k načrtu dela ter poročilu o delu in poslovanju,
- opravlja druge naloge v skladu s tem zakonom in ustanovitvenim aktom.

Svet agencije sprejema odločitve z večino glasov vseh članov.

70. člen (prenehanje statusa študenta)

Status študenta preneha, če študent:

- diplomira,
- ne diplomira v dvanajstih mesecih po zaključku zadnjega semestra,
- se izpiše,
- se med študijem ne vpiše v naslednji letnik oziroma semester,
- je bil izključen,
- dokonča podiplomski študij,
- ne dokonča podiplomskega študija v ustreznem, s statutom predpisanem roku.

V primerih iz druge, četrte in sedme alineje prejšnjega odstavka se študentu iz upravičenih razlogov status študenta lahko tudi podaljša, vendar največ za eno leto.

Študentke matere, ki v času študija rodijo, imajo pravico do podaljšanja študentskega statusa za eno leto za vsakega živo rojenega otroka.

17. ZAKON O OSNOVNI ŠOLI

17. člen (izbirni predmeti)

Poleg obveznih predmetov mora osnovna šola za učence 7., 8. in 9. razreda izvajati pouk iz

izbirnih predmetov.

Šola mora ponuditi pouk najmanj treh izbirnih predmetov iz družboslovno-humanističnega sklopa in najmanj treh iz naravoslovno-tehničnega sklopa. V okviru družboslovno-humanističnega sklopa mora šola ponuditi pouk tujega jezika, nekonfesionalni pouk o verstvih in etiki ter pouk retorike.

Učenec izbere tri ure pouka izbirnih predmetov tedensko, lahko pa tudi štiri ure, če s tem soglašajo njegovi starši.

20. člen (razširjeni program)

Razširjeni program obsega podaljšano bivanje, jutranje varstvo, dodatni pouk, dopolnilni pouk, pouk neobveznih izbirnih predmetov in interesne dejavnosti.

V razširjeni program se učenci vključujejo prostovoljno.

20.a člen (neobvezni izbirni predmeti)

Šola za učence 1. razreda izvaja pouk prvega tujega jezika kot neobvezni izbirni predmet.

Šola za učence 4., 5. in 6. razreda izvaja pouk iz naslednjih neobveznih izbirnih predmetov: drugega tujega jezika, umetnosti, računalništva, športa ter tehnike.

Šola za učence 7., 8. in 9. razreda izvaja pouk tujega jezika kot neobvezni izbirni predmet.

Šola učencem od 4. do 9. razreda obvezno ponudi pouk tujega jezika kot neobvezni izbirni predmet v obsegu dveh ur tedensko.

Učenec lahko izbere največ dve uri pouka neobveznih izbirnih predmetov tedensko.

Za učence v prilagojenem programu z nižjim izobrazbenim standardom šola ne izvaja pouka neobveznih izbirnih predmetov.

22. člen (jutranje varstvo)

Osnovna šola organizira jutranje varstvo učencev 1. razreda.

40. člen (oblike diferenciacije)

Učitelj od 1. do 9. razreda pri pouku in pri drugih oblikah organiziranega dela diferencira delo z učenci glede na njihove zmožnosti (notranja diferenciacija).

V 4., 5., 6. in 7. razredu se pri slovenščini in italijanščini ali madžarščini na narodno mešanih območjih ter pri matematiki in tujem jeziku lahko pouk v obsegu največ ene četrtiline ur, namenjenih tem predmetom, organizira kot nivojski pouk (fleksibilna diferenciacija).

V 8. in 9. razredu se pri slovenščini in italijanščini ali madžarščini na narodno mešanih območjih ter pri matematiki in tujem jeziku pouk vse leto organizira z razporeditvijo učencev v

manjše učne homogene ali heterogene skupine, med letom pa glede na učne vsebine tudi kot kombinacija homogenih in heterogenih skupin.

Če zaradi majhnega števila učencev ni mogoče organizirati pouka v skladu s prejšnjim odstavkom, pri pouku poteka samo notranja diferenciacija.

Odločitev o izvajanju oblik diferenciacije pri slovenščini in italijanščini ali madžarščini na narodno mešanih območjih ter pri matematiki in tujem jeziku v drugem in tretjem obdobju, na predlog ravnatelja sprejme svet šole praviloma za eno šolsko leto. Pred odločitvijo svet šole pridobi mnenje učiteljskega zbora in sveta staršev.

Odločitev o izvajanju oblik diferenciacije pri slovenščini in italijanščini ali madžarščini na narodno mešanih območjih ter pri matematiki in tujem jeziku v drugem in tretjem obdobju, na predlog ravnatelja sprejme učiteljski zbor praviloma za eno šolsko leto.

Podrobnejše pogoje za izvajanje diferenciacije pri pouku predpiše minister.

61. člen (ocenjevanje)

Znanje učenca se v osnovni šoli ocenjuje opisno oziroma številčno.

V 1. in 2. razredu osnovne šole se učenčevo znanje pri vseh predmetih ocenjuje z opisnimi ocenami, od 3. razreda dalje pa s številčnimi ocenami.

V prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom se v prvem izobraževalnem obdobju osnovne šole učenčevo znanje ocenjuje z opisnimi ocenami, v drugem in tretjem izobraževalnem obdobju pa s številčnimi ocenami. Če učenec pri posameznih predmetih prehaja v izobraževalni program osnovne šole, se njegovo znanje pri teh predmetih ocenjuje v skladu z drugim odstavkom tega člena.

V posebnem programu vzgoje in izobraževanja se napredek učenca ocenjuje z opisnimi ocenami.

63. člen (obveščanje o uspehu)

Osnovna šola ob koncu vsakega ocenjevalnega obdobja starše pisno obvesti o ocenah učenca.

V 1. razredu osnovne šole in v posebnem programu vzgoje in izobraževanja je obvestilo o ocenah učenca med šolskim letom lahko tudi samo ustno.

Med šolskim letom dobijo starši obvestila o ocenah učenca. Ob zaključku pouka dobijo učenci spričevala, v katerih so ocene za posamezne predmete.

Učencem 9. razreda, ki opravljajo nacionalno preverjanje znanja, šola ob zaključku pouka izroči tudi obvestilo o dosežkih pri nacionalnem preverjanju znanja. Šola ob zaključku pouka učencu izroči obvestilo o uspehu pri neobveznem izbirnem predmetu in o njegovem sodelovanju pri interesnih ter drugih dejavnostih šole.

64. člen (nacionalno preverjanje znanja)

Ob koncu 3., 6., 8. in 9. razreda se znanje učencev preverja z nacionalnim preverjanjem

znanja, s katerim se preverjajo standardi znanja, določeni z učnim načrtom (v nadaljevanju: nacionalno preverjanje znanja).

Nacionalno preverjanje znanja je ob koncu 3., 6. in 8. razreda za vse učence obvezno.

Nacionalno preverjanje znanja je ob koncu 9. razreda za učence prostovoljno.

Ob koncu 3. razreda osnovna šola po predpisanem postopku izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih in matematike.

Ob koncu 6. razreda osnovna šola po predpisanem postopku izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih, matematike in prvega tujega jezika.

Ob koncu 8. razreda osnovna šola po predpisanem postopku izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih, matematike in predmeta, ki ga določi minister.

Tretji predmet določi minister tako, da v mesecu septembru izmed obveznih predmetov 8. razreda izbere največ štiri predmete in določi, iz katerega tretjega predmeta se bo preverjalo znanje na posamezni šoli. Med izbranimi štirimi predmeti je prvi tuji jezik.

Ob koncu 9. razreda osnovna šola po predpisanem postopku izvede nacionalno preverjanje znanja iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih, matematike in tretjega predmeta, ki ga izbere izmed obveznih predmetov 8. in 9. razreda.

Osnovna šola starše pisno obvesti o dosežkih učenca pri nacionalnem preverjanju znanja.

Dosežki nacionalnega preverjanja znanja so dodatna informacija o znanju učencev.

Podatki in analize o dosežkih nacionalnega preverjanja znanja se ne smejo uporabiti za razvrščanje šol.

Za učence zasebnih šol in šol, ki izvajajo program osnovne šole po posebnih pedagoških načelih, je tretji predmet pri nacionalnem preverjanju znanja prvi tuji jezik.

Učenci priseljenci iz drugih držav, katerih materni jezik ni slovenski in se prvič vključijo v osnovno šolo v Republiki Sloveniji v 3., 6. oziroma 8. razredu, opravljajo v tem šolskem letu nacionalno preverjanje znanja prostovoljno.

Nacionalno preverjanje znanja je za odrasle prostovoljno.
Podrobnejše določbe o izvajanju nacionalnega preverjanja znanja izda minister.

67. člen (prilagojeni programi)

Ne glede na določbe 64. člena tega zakona je v prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom nacionalno preverjanje znanja za učence prostovoljno. Ob koncu 6. in 8. razreda šola nacionalno preverjanje znanja izvede iz slovenščine ali italijanščine oziroma madžarščine na narodno mešanih območjih in matematike, ob koncu 8. razreda pa tudi iz tretjega predmeta, ki ga določi minister.

V posebnem programu vzgoje in izobraževanja se nacionalnega preverjanja znanja za učence ne izvaja.

75. člen
(podaljšanje izobraževanja za učence s posebnimi potrebami)

Učenci s posebnimi potrebami, ki so bili vključeni v osnovnošolsko izobraževanje po prilagojenem programu z nižjim izobrazbenim standardom in so izpolnili osnovnošolsko obveznost ter se ne vključijo v programe srednješolskega izobraževanja, lahko ne glede na določilo prvega odstavka 55. člena tega zakona nadaljujejo izobraževanje v osnovni šoli še največ tri leta in obdržijo status učenca.

Učenci s posebnimi potrebami, ki so bili vključeni v posebni program vzgoje in izobraževanja in so izpolnili osnovnošolsko obveznost, lahko ne glede na določilo prvega odstavka 55. člena tega zakona nadaljujejo izobraževanje v posebnem programu še največ enajst let, vendar največ do 26. leta starosti.

Izobraževanje za učence, ki so se izobraževali po prilagojenih izobraževalnih programih, se izvaja v skladu s programom, ki je prilagojen vrsti in stopnji primanjkljaja, ovire oziroma motnje posameznega učenca, za učence, ki so bili vključeni v posebni program vzgoje in izobraževanja, pa v skladu s posebnim programom vzgoje in izobraževanja.

83. člen
(vsebina spričeval)

Osnovna šola izda učencem 1. in 2. razreda spričevala z opisnimi ocenami in učencem od 3. do 9. razreda spričevala s številčnimi ocenami.

Učencem 3., 6. in 8. razreda osnovna šola k spričevalu izda prilogo z dosežki pri nacionalnem preverjanju znanja.

Učencem, ki se izobražujejo po prilagojenem izobraževalnem programu z nižjim izobrazbenim standardom, od 1. do 3. razreda osnovna šola izda spričevala z opisnimi ocenami, učencem od 4. do 9. razreda pa spričevala s številčnimi ocenami. Če učenec pri posameznih predmetih prehaja v program osnovne šole, se to v spričevalu navede ter se pri tem predmetu 1. in 2. razreda zapiše opisno oceno, od 3. do 9. razreda pa številčno oceno.

Učencem, ki se izobražujejo v zasebni osnovni šoli, osnovna šola izda spričevala z ocenami, kot to določa program, po katerem se izobražujejo.

95. člen
(vrsta zbirk podatkov)

Osnovna šola vodi naslednje zbirke podatkov:

1. zbirko podatkov o učencih, vpisanih v osnovno šolo, in njihovih starših,
2. zbirko podatkov o napredovanju učencev, izdanih spričevalih, vzgojnih opominih in drugih listinah,
3. zbirko podatkov o gibalnih sposobnostih in morfoloških značilnostih učencev,
4. zbirko podatkov o učencih, ki potrebujejo pomoč oziroma svetovanje.

Zbirka podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka obsega:

- podatke o učencu: ime in priimek ter EMŠO, spol, datum, kraj in državo rojstva, prebivališče in državljanstvo, zdravstvene posebnosti, katerih poznavanje je nujno za učenčevo varnost in

za delo z učencem in

- podatke o starših: ime in priimek, naslov prebivališča, telefonska številka, na katero je mogoče posredovati nujna sporočila v času, ko je učenec v šoli.

Zbirka podatkov iz 2. točke prvega odstavka tega člena obsega poleg podatkov iz prve alineje prejšnjega odstavka še podatke o napredovanju učenca, izdanih spričevalih, vzgojnih opominih in drugih listinah.

Zbirka podatkov iz 3. točke prvega odstavka tega člena obsega poleg podatkov iz prve alineje drugega odstavka tega člena še podatke o gibalnih sposobnostih in morfoloških značilnostih učenca, ki se nanašajo na: telesno višino, voluminoznost telesa, hitrost alternativnih gibov, eksplozivno moč, koordinacijo gibanja telesa, fizično vzdržljivost trupa, gibljivost, mišično vzdržljivost ramenskega obroča in rok, sprintersko hitrost in vzdržljivost v submaksimalnem kontinuiranem naprežanju.

Osebni podatki iz 3. točke prvega odstavka tega člena se zbirajo v soglasju s starši oziroma skrbniki učencev.

Zbirka podatkov iz 4. točke prvega odstavka tega člena obsega poleg podatkov iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena še:

- družinsko in socialno anamnezo;
- razvojno anamnezo;
- strokovno interpretirane rezultate diagnostičnih postopkov;
- podatke o postopkih strokovne pomoči oziroma svetovanja;
- dokumentacijo v zvezi s postopkom usmerjanja učenca s posebnimi potrebami;
- strokovna mnenja drugih inštitucij: centrov za socialno delo, zdravstvenih inštitucij, svetovalnih centrov oziroma vzgojnih posvetovalnic.

Osebni podatki iz 4. točke se zbirajo v soglasju s starši učencev, razen v primeru, ko je učenec v družini ogrožen in ga je potrebno zavarovati.

Svetovalni delavci so podatke iz 4. točke dolžni varovati kot poklicno skrivnost. Te podatke so kot poklicno skrivnost dolžni varovati tudi drugi strokovni delavci, ki so jim podatki posredovani zaradi narave njihovega dela.

Evidenca šoloobveznih otrok, ki jo vodi ministrstvo v skladu z drugim odstavkom 48. člena tega zakona, obsega:

- podatke o otroku: ime in priimek ter EMŠO, datum rojstva, naslov prebivališča, ter
- podatke o starših: ime in priimek, naslov prebivališča.

Evidenca učencev, ki opravljajo nacionalno preverjanje znanja, vsebuje:

- ime in priimek učenca ter EMŠO, spol, datum, kraj in državo rojstva,
- ime osnovne šole oziroma podružnice, na kateri učenec opravlja nacionalno preverjanje znanja, izobraževalni program ter razred in oddelek,
- šolsko leto, v katerem učenec opravlja nacionalno preverjanje znanja,
- seznam predmetov, iz katerih učenec opravlja nacionalno preverjanje znanja,
- podatke iz odločbe o usmeritvi učenca s posebnimi potrebami o vrsti in stopnji primanjkljajev, ovir oziroma motenj, ki so potrebni za prilagojeno opravljanje nacionalnega preverjanja znanja,
- zaključne ocene učenca pri posameznih predmetih v 3., 6. in 8. razredu,
- dosežke učenca na nacionalnem preverjanju znanja.

Evidenco iz tega odstavka vodi Državni izpitni center.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE – ZOsn - H

45. člen

(postopno uvajanje prvega tujega jezika v 2. razred)

Uvajanje prvega tujega jezika kot obveznega predmeta se začne postopno izvajati za učence 2. razredov 1. septembra 2013.

V šolskih letih 2013/2014 in 2014/2015 se uvede postopno uvajanje prvega tujega jezika v 2. razred v osnovnih šolah, katerim izvajanje programa določi minister s sklepom. Načrt in pogoje uvajanja podrobneje določi minister najkasneje do 28. februarja 2013.

V šolskem letu 2015/2016 se prične izvajati prvi tuji jezik kot obvezen predmet v skladu s predmetnikom za vse učence, ki so vpisani v 2. razred.

46. člen

(izvedba nacionalnega preverjanja znanja)

Učenci 9. razreda v šolskem letu 2013/2014 opravljajo nacionalno preverjanje znanja v skladu z Zakonom o osnovni šoli (Uradni list RS, št. 81/06 – uradno prečiščeno besedilo, 102/07 in 107/10).

48. člen

(predpisa, ki prenehata veljati)

31. avgusta 2012 prenehata veljati Pravilnik o vzgojnih opominih v osnovni šoli (Uradni list RS, št. 76/08) in Pravilnik o postopnem uvajanju drugega tujega jezika v osnovni šoli (Uradni list RS, št. 47/08 in 12/11). Določbe 12., 13. in 14. člena Pravilnika o postopnem uvajanju drugega tujega jezika v osnovni šoli se uporabljajo do 31. avgusta 2015.

49. člen

(začetek uporabe zakona)

S 1. septembrom 2013 se začnejo uporabljati določbe:

- 6., 7., 8., 9., 11., 12., 14., 18, 21., 27., 31., 34. in 42. člena tega zakona,
- 20. člena tega zakona, razen spremenjenega drugega stavka šestega odstavka 38. člena Zakona o osnovni šoli,
- 29. člena tega zakona, razen spremenjenega tretjega odstavka 64. člena Zakona o osnovni šoli,
- 32. člena tega zakona, razen spremenjenega četrtega in petega odstavka 69. člena Zakona o osnovni šoli.

S 1. septembrom 2014 se začnejo uporabljati določbe:

- spremenjenega četrtega odstavka 63. člena Zakona o osnovni šoli,
- spremenjenega tretjega odstavka 64. člena Zakona o osnovni šoli,
- 35. člena tega zakona.

18. ZAKON O VRTCIH

17. člen

(število otrok in število delavcev v oddelku)

Število otrok v oddelku prvega starostnega obdobja ne sme presegati dvanajst otrok, v oddelku drugega starostnega obdobja pa dvaindvajset otrok.

Pristojni organ lokalne skupnosti ustanoviteljice vrtca lahko glede na razmere in položaj dejavnosti predšolske vzgoje v lokalni skupnosti odloči, da število otrok v oddelku presega število, ki ga določa prejšnji odstavek, za največ dva otroka v oddelku.

Dnevni in poldnevni program izvajata vzgojitelj in pomočnik vzgojitelja. Dnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj šest ur dnevno in v oddelku

drugega starostnega obdobja vsaj štiri ure dnevno. Poldnevni program v oddelku prvega starostnega obdobja izvajata skupaj vsaj tri ure dnevno in v oddelku drugega starostnega obdobja vsaj dve uri dnevno. Sočasna prisotnost vzgojitelja in pomočnika vzgojitelja se zagotavlja s sistemizacijo delovnih mest ob oblikovanju oddelkov in se ne izvaja v času počitka otrok.

Krajši program izvaja vzgojitelj.

V vrtcu, ki deluje na samostojni lokaciji le z enim oddelkom otrok, izvajata dnevni program vzgojitelj in pomočnik vzgojitelja skupaj vsaj 6 ur.

Podrobnejša določila o številu otrok, vključenih v oddelke, določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

29. člen (državni proračun)

Iz državnega proračuna se v skladu z normativi in standardi zagotavljajo sredstva za:

- ☐ oddelke vrtcev v bolnišnicah, katerih dejavnost je namenjena območju države in polovico sredstev za plače in prejemke ter davke in prispevke za vzgojitelje v oddelkih vrtcev, ki delujejo v drugih bolnišnicah, k delovanju katerih je dalo soglasje tudi ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo,
- ☐ oddelke predšolske vzgoje v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok s posebnimi potrebami, katerih ustanovitelj je država,
- ☐ plačilo višjih stroškov za oddelke, kjer se pri vzgojnem delu uporablja italijanski jezik oziroma kjer vzgojno delo poteka dvojezično, v slovenskem in madžarskem jeziku ter za oddelke otrok Romov in
- ☐ del sredstev za investicije v nepremičnine in opremo na narodno mešanih območjih.

Iz državnega proračuna se vrtcem zagotavljajo sredstva za sofinanciranje plačil staršev, ki imajo v vrtec hkrati vključenega več kakor enega otroka, in sicer v višini, ki je staršem določena kot plačilo za program vrtca, v katerega so vključeni mlajši otroci. Iz državnega proračuna se vrtcem zagotavljajo tudi sredstva za sofinanciranje plačil staršev za otroka, ki je dopolnil starost treh let, v višini 50 % plačila, ki jim je v skladu z zakonom določeno kot plačilo za vrtec.

Način zagotavljanja sredstev iz državnega proračuna vrtca, za sofinanciranje plačil staršev za vrtec, določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

31. člen (določitev cene programov)

Cene programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo, predlaga vrtec, skupaj s predlogom finančnega načrta, pripravljenega v skladu z izhodišči, ki veljajo za občinski proračun. Ceno programa določi pristojni organ občine ustanoviteljice oziroma koncedentke.

Po določitvi cene mora vrtec z izračunom cene seznaniti starše, občine zavezanke za plačilo in ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo.

32. člen (določanje plačila staršev)

Če je v vrtec vključen več kakor en otrok iz družine, starši za starejšega otroka plačujejo za en razred nižjo ceno, za mlajše otroke pa so plačila oproščeni. Za otroka, vključenega v program vrtca, ki je dopolnil starost pet let, starši plačajo 50 % plačila, ki jim je v skladu z zakonom določeno kot plačilo staršev za vrtec.

34. člen (pogoji za financiranje)

Zasebnim vrtcem pripadajo sredstva iz proračuna občine, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

- ☐ če izvajajo najmanj poldnevni program,
- ☐ če imajo vključenih najmanj za en oddelek predšolskih otrok,
- ☐ če imajo zaposlene oziroma drugače zagotovljene vzgojitelje in pomočnike vzgojiteljev za izvedbo programa v skladu z zakonom in drugimi predpisi in
- ☐ če so dostopni vsem otrokom.

Zasebnemu vrtcu zagotavljajo sredstva občine iz četrtega odstavka 28. člena tega zakona. Osnova za izračun obveznosti občine za posameznega otroka, vključenega v zasebni vrtec, je cena istovrstnega programa javnega vrtca na območju občine, zmanjšana za znesek, ki bi ga starši plačali za otroka v skladu s prvim odstavkom 32. člena tega zakona, če bi bil otrok vključen v javni vrtec. Zasebnemu vrtcu pripada za posameznega otroka 85 % teh sredstev. Za uveljavitev pravice iz prejšnjega odstavka vodi zasebni vrtec evidenco iz šestega odstavka 45. člena tega zakona, podatke iz te evidence pa posreduje občini, ki je po tem zakonu dolžna zasebnemu vrtcu zagotavljati javna sredstva.

V primeru, da na območju občine ni javnega vrtca, se obseg sredstev iz tega člena, izračuna na podlagi povprečnih kazalcev, ki veljajo za območje Republike Slovenije in jih pred začetkom šolskega leta objavi ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo.

O izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena odloča ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo.

Če je v javno veljavni program predšolske vzgoje vključen več kakor en otrok iz družine, so starši za mlajše otroke, vključene v javno veljavni program predšolske vzgoje, upravičeni do sofinanciranja iz državnega proračuna v višini plačila, ki bi jim bilo določeno, če bi bil otrok vključen v vrtec, ki izvaja javno službo na območju občine, v kateri je sedež zasebnega vrtca. Za otroka, ki obiskuje program vrtca in je dopolnil starost treh let, so starši upravičeni do sofinanciranja iz državnega proračuna v višini 50 % plačila, ki bi jim bilo določeno, če bi bil otrok vključen v vrtec, ki izvaja javno službo na območju občine, v kateri je sedež zasebnega vrtca.

Sredstva za sofinanciranje plačil staršev iz prejšnjega odstavka se zagotavlja iz državnega proračuna neposredno zasebnim vrtcem.

Način zagotavljanja sredstev iz državnega proračuna zasebnim vrtcem za sofinanciranje plačil staršev določi minister, pristojen za predšolsko vzgojo.

Šesti, sedmi in osmi odstavek se smiselno uporabljajo tudi za zasebnika, ki ima organizirano vzgojo in varstvo otrok v vzgojno-varstveni družini.

41. člen (obveznost vzgojitelja in pomočnika vzgojitelja)

Delovna obveznost vzgojitelja obsega pripravo na vzgojno delo, načrtovanje in izvajanje vzgojnega dela, delo s starši ter sodelovanje pri organizaciji življenja in dela v vrtcu.

Delovna obveznost pomočnika vzgojitelja obsega sodelovanje z vzgojiteljem pri načrtovanju, izvajanju in pripravi vzgojnega dela v oddelku ter opravljanje drugih nalog, povezanih z dejavnostjo vrtca.

V okviru z zakonom in kolektivno pogodbo določenega polnega tedenskega delovnega časa vzgojiteljevo delo z otroki obsega 30 ur, delo pomočnika vzgojitelja pa 35 ur tedensko.

19. Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami

53. člen

(veljavnost zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2012.

21. Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji

Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo in 52/10)

1. člen

Prazniki v Republiki Sloveniji so:

- 1. in 2. januar, novo leto
- 8. februar, Prešernov dan, slovenski kulturni praznik
- 27. april, dan upora proti okupatorju
- 1. in 2. maj, praznik dela
- 8. junij, dan Primoža Trubarja
- 25. junij, dan državnosti
- 17. avgust, združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom
- 15. september, vrnitev Primorske k matični domovini
- 1. november, dan spomina na mrtve
- 23. november, dan Rudolfa Maistra
- 26. december, dan samostojnosti in enotnosti.

Prazniki Republike Slovenije iz prejšnjega odstavka so dela prosti dnevi, razen praznikov dan Primoža Trubarja, združitev prekmurskih Slovencev z matičnim narodom, vrnitev Primorske k matični domovini in dan Rudolfa Maistra, ki niso dela prosti dnevi.

22.

Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu

18. člen

Z zavarovanjem avtomobilske odgovornosti so kriti tudi odškodninski zahtevki zavodov za zdravstveno, pokojninsko in invalidsko zavarovanje za stroške zdravljenja in druge nujne stroške, nastale v skladu s predpisi o zdravstvenem zavarovanju, ter za sorazmeren del prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, kar se določi v kapitaliziranem znesku glede na preostalo delovno dobo in starost poškodovanca, ki sta potrebni za pridobitev pravice do starostne pokojnine, vendar šele po poplačilu odškodninskih zahtevkov ostalih oškodovancev in do višine zavarovalne vsote.

Pod pogoji iz prejšnjega odstavka so kriti tudi subrogacijski zahtevki zavarovalnic za izplačane stroške iz dodatnega zdravstvenega zavarovanja.

Kritje zahtevkov po prvem in drugem odstavku tega člena se nanaša na izplačane stroške osebe, kateri mora zavarovalnica na podlagi tega zakona povrniti škodo in sicer v deležu odškodninske odgovornosti svojega zavarovanca.

Ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka tega člena so zavarovalnice dolžne plačati Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije vnaprejšnjo pavšalno odškodnino za škodo, ki nastane zavodu zaradi smrti ali poškodb zavarovanih oseb v prometnih nesrečah.

Vnaprejšnja pavšalna odškodnina iz prejšnjega odstavka znaša 6,5% od obračunane kosmate zavarovalne premije za obvezno avtomobilsko zavarovanje.

Zavarovalnice plačajo pavšalno odškodnino iz prejšnjega odstavka Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije najpozneje do 15. v mesecu, za zavarovalne premije, ki so bile obračunane v predhodnem mesecu.

S plačilom vnaprejšnje pavšalne odškodnine iz prejšnjega odstavka se šteje za poravnano vsa škoda, ki nastane Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije zaradi smrti ali poškodb zavarovanih oseb v prometnih nesrečah.

23. Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč

4. člen (pojmi)

(1) V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. geografsko zaokroženo območje je območje kmetijskih zemljišč, na katerem je naravna nesreča povzročila na istem kmetijskem pridelku enako poškodovanost. Če gre za naravno nesrečo, katere pojav je zaznaven na širšem območju, kot je na primer suša ali zmrzal, se geografsko zaokroženo območje določi kot zaokroženo območje, kjer so zaradi morfologije terena in pedoloških lastnosti tal vplivi teh naravnih nesreč na kmetijske pridelke približno enaki;

2. geotehnični objekti so objekti, ki so namenjeni za preprečitev širjenja in ustalitev zemeljskih plazov in objekti za preprečitev proženja snežnih plazov. Geotehnični objekti so tudi objekti za začasno ali trajno odlaganje zemljine, ki nastaja pri gradnji ali obnovi geotehničnih objektov;

3. naravna nesreča je nesreča, ki jo povzroči:

- potres, snežni ali zemeljski plaz, udor ali poplava, če povzroči škodo na stvareh ali škodo v gospodarstvu ali

- neugodne vremenske razmere, kakor so zmrzal, toča, led ali žled, deževje ali suša, če povzročijo škodo v kmetijski proizvodnji in uničijo več kakor 30% običajne letne kmetijske proizvodnje posameznega kmetijskega pridelka na posameznem kmetijskem gospodarstvu, pri čemer se za neugodne vremenske razmere šteje poleg zmrzali tudi slana, če povzroči zimsko ali spomladansko pozebo na kmetijski rastlini, za deževje pa se šteje neurje, ki skupaj z močnim dežjem povzroči škodo v kmetijski proizvodnji, ali

- množičen izbruh rastlinskih škodljivih organizmov ter živalskih bolezni, če povzročijo škodo v kmetijski proizvodnji.

4. neto tlorisna površina stavbe je površina med navpičnimi elementi, ki omejujejo prostore v stavbi. Neto tlorisno površino se izračuna v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov;

5. območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost so območja, ki so v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijstvo, določena za taka območja;

6. ocena neposredne škode na stvareh in ocena neposredne škode v kmetijstvu je ocena škode ob naravnih nesrečah v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

7. obnova stvari je obnova poškodovanih zemljišč, gozdov, rekonstrukcija poškodovanih objektov ali naprav in odstranitev uničenih objektov ali naprav ter zgraditev novih objektov ali naprav na isti lokaciji ali na drugi lokaciji, če gradnja zaradi geoloških ali gradbeno tehničnih pogojev ni primerna (v nadaljnjem besedilu: nadomestitev objektov ali naprav);

8. kmetijska proizvodnja je proizvodnja kmetijskega pridelka, pri čemer se za kmetijski pridelek štejejo proizvodi iz Priloge 1 k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, proizvodi, ki so uvrščeni med proizvode KN oznake 4502, 4503 in 4504, ter proizvodi, ki posnemajo ali nadomeščajo mleko ali mlečne izdelke, razen tistih proizvodov, ki so zajeti z Uredbo Sveta (ES) št. 104/2000 z dne 17. decembra 1999 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L št. 17 z dne 21.1.2000, str. 22), zadnjič spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1759/2006 z dne 28. novembra o spremembi Uredbe (ES) št. 104/2000 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L št. 335 z dne 1.12.2006, str. 3);

9. običajna letna kmetijska proizvodnja je povprečna letna količina kmetijskega pridelka, ki je na podlagi statističnih podatkov dosežena v zadnjih treh letih pred nastankom škode v kmetijstvu zaradi neugodnih vremenskih razmer, ali povprečna letna količina kmetijskega pridelka, izračunana iz statističnih podatkov za tri leta v obdobju zadnjih petih let, pri čemer se ne upoštevajo podatki za leto z največjo in za leto z najnižjo količino kmetijskega pridelka, kar je za nosilce kmetijskih gospodarstev ugodneje pri izračunu državne pomoči za odpravo posledic škode v kmetijstvu zaradi neugodnih vremenskih razmer;

10. upravičenka ali upravičenec do sredstev (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) za odpravo posledic nesreč ali do sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu je oseba, ki izpolnjuje pogoje iz tega zakona in iz predpisov na podlagi tega zakona za dodelitev sredstev iz proračuna Republike Slovenije za odpravo posledic nesreč ali škode v kmetijstvu;

11. vplivno območje naravne nesreče je območje posledic poplave ali zemeljskega ali snežnega plaz. Za vplivno območje naravne nesreče se šteje tudi območje verjetnih posledic poplave ali plaz, če bi se ta naravna nesreča pri nespremenjenih pogojih varstva pred njenimi posledicami ponovila;

12. majhno in srednje veliko podjetje je podjetje, ki izpolnjuje pogoje iz Priloge 1 k Uredbi Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe Evropske skupnosti pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L št. 10 z dne 13.1.2001, str. 33), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1976/2006 z dne 20. decembra 2006 o spremembi Uredb (ES) št. 2204/2002, (ES) št. 70/2001 in (ES) št. 68/2001 glede podaljšanja obdobja uporabe (UL L št. 368 z dne 23.12.2006, str. 85);

13. veliko podjetje je podjetje, ki ne izpolnjuje pogojev za majhna in srednje velika podjetja iz prejšnje točke;

14. objekt, ki je z aktom razglašen za kulturni spomenik, je objekt ali območje, ki je v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo kulturne dediščine, razglašen za kulturni spomenik ali je v času naravne nesreče v postopku razglasitve.

(2) Ne glede na določbe 3. točke prejšnjega odstavka se za naravno nesrečo štejejo tudi neugodne vremenske razmere, če povzročijo škodo na stanovanjskih stavbah, kulturnih spomenikih ter na gospodarskih objektih kmetijskega gospodarstva in na stvareh, za katerih obnovo je do sredstev za odpravo posledic nesreč po tem zakonu upravičen državni organ ali občina.

17. člen (dodelitev sredstev občini)

(1) Sredstva se za odpravo posledic nesreč dodelijo občini kot poseben transfer z državne ravni za obnovo:

- objektov gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena,
- stvari, ki so v njeni lasti in se uporabljajo za izvajanje njene dejavnosti,
- stvari, ki so v njeni lasti in se uporabljajo za izvajanje lokalne javne službe,
- stanovanjskih stavb, ki so v njeni lasti,
- stvari, ki so v njeni lasti in jih uporablja oseba javnega prava, katere ustanovitelj ali soustanovitelj je občina,
- stvari, ki je v lasti osebe javnega prava, katere ustanovitelj ali soustanovitelj je občina, za stvar pa se investicijska, investicijsko-vzdrževalna ali vzdrževalna dela zagotavljajo v občinskem proračunu, in
- gozdnih cest, če gre za sofinanciranje obnove, za katerega se sredstva zagotavljajo v skladu s predpisi, ki urejajo upravljanje z gozdovi.

(2) Občini se dodelijo sredstva za odpravo posledic nesreč tudi za nakup in komunalno ureditev stavbnih zemljišč za nadomestitev objektov, ki jo je treba izvesti zaradi ogroženosti na vplivnem območju naravne nesreče.

(3) Občini se dodelijo sredstva iz prejšnjega odstavka, če brezplačno prenese komunalno urejena stavbna zemljišča v last upravičenca in če ta upravičenec obstoječe stavbno zemljišče brezplačno prenese državi v last.

(4) Občini se dodelijo sredstva za odpravo posledic nesreč, če je za namene, določene s predpisi na področju javnih financ, porabila svoja sredstva proračunske rezerve v višini 1,5% prihodkov proračuna v letu, v katerem se izvajajo ukrepi odprave posledic naravne nesreče na njenih stvareh.

(5) Če se na območju občine izvajajo geotehnični ukrepi zaradi varstva stvari, ki so v lasti občine ali v lasti osebe javnega prava, katere ustanovitelj je občina ali oseba zasebnega prava, se dodelijo sredstva državnega proračuna za izvedbo geotehničnih ukrepov, če je občina za namene, določene s predpisi na področju javnih financ, porabila svoja sredstva proračunske rezerve v višini 1,5% prihodkov proračuna v letu, v katerem se geotehnični ukrepi izvajajo. Za prihodke proračuna občine se štejejo prihodki, ki se kot lastni prihodki občine upoštevajo pri izračunu sredstev za finančno izravnano iz državnega proračuna.

(6) Če je občina v tekočem letu svoja sredstva proračunske rezerve že porabila skladno z nameni iz predpisov na področju javnih financ, se ji za odpravo posledic nove naravne nesreče v tem letu ali za izvedbo novih geotehničnih ukrepov v tem letu dodelijo sredstva državnega proračuna ne glede na pogoj v zvezi z uporabo svojih sredstev proračunske rezerve iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(7) Če je občina v letu nastanka naravne nesreče porabila za odpravo posledic nesreč na svojih stvareh svojih proračunskih sredstev več, kakor je njena proračunska rezerva v tem letu, se razlika med porabljenimi proračunskimi sredstvi

občine in njeno proračunsko rezervo v višini 1,5% prihodkov proračuna v letu naravne nesreče upošteva pri njenih obveznostih financiranja odprave posledic nesreč iz četrtega in petega odstavka tega člena. Če pa višina teh proračunskih sredstev občine presega obveznosti občine po tem zakonu, pa se ji presežna sredstva vrne v njen proračun.

26. člen
(višina sredstev, dodeljenih za obnovo gospodarskih objektov
kmetijskega gospodarstva)

(1) Za obnovo gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva v lasti osebe zasebnega prava se lahko dodeli od sredstev, predvidenih v programu odprave posledic škode v kmetijstvu, za odpravo posledic naravne nesreče največ:

- 30%, če gre za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer in je objekt zavarovan, pri čemer vsota dodeljenih sredstev in izplačil zavarovalnih zneskov ne sme presegati 80% predvidenih sredstev za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer,
- 40%, če gre za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer na območju z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost in je objekt zavarovan, pri čemer vsota dodeljenih sredstev in izplačil zavarovalnih zneskov ne sme presegati 90% predvidenih sredstev za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer,
- 60%, če gre za odpravo posledic drugih naravnih nesreč in je objekt zavarovan.«.

(2) Zavarovan za škodo zaradi naravne nesreče je gospodarski objekt kmetijskega gospodarstva iz prejšnjega odstavka, za katerega lastnik izkaže, da mu je zaradi posledic naravne nesreče priznано izplačilo zavarovanih zneskov za škodo na objektu v višini, ki ni manjša od:

- 20% ocene neposredne škode na objektu, če gre za odpravo posledic potresa,
- 40% ocene neposredne škode na objektu, če gre za odpravo posledic drugih naravnih nesreč razen neugodnih vremenskih razmer,
- 50% ocene neposredne škode na objektu, če gre za odpravo posledic neugodnih vremenskih razmer.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se lahko za obnovo gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva dodeli največ 60% vseh sredstev, ki so za obnovo objekta predvidena v letnem programu odprave posledic nesreče, če gre za odpravo posledic zemeljskih ali snežnih plazov.

(4) Pri določitvi obsega potrebnih del za obnovo gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva je treba upoštevati, da se sredstva za odpravo posledic nesreč po tem zakonu uporabijo samo za vzpostavitev stanja na objektu, kakršno je bilo pred nastankom naravne nesreče. Če gre za novo gradnjo objekta ali nadomestitev objekta, se sredstva za odpravo posledic nesreč dodelijo lastniku objekta samo za objekt ali del objekta, ki ima enako neto tlorisno površino, kot jo je imel objekt, za katerega je lastnik upravičen do sredstev po tem zakonu, pred nastankom naravne nesreče.

(5) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena lastnik gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva ni upravičen do sredstev za odpravo posledic nesreč, če je višina sredstev, ki so potrebna za obnovo gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva, manjša od stroškov za novo gradnjo po namenu enakih prostorov, katerih površina je enaka 5% neto tlorisne površine gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva v obnovi, ali manjša od 50% povprečne višine sredstev, izračunane v okviru posameznega programa za odpravo posledic nesreče kot povprečje vseh potrjenih škod na gospodarskih objektih kmetijskih gospodarstev, kar je ugodneje za upravičenca.

(6) Pri določitvi višine sredstev, ki se jih dodeli za obnovo gospodarskega objekta

kmetijskega gospodarstva, je treba upoštevati, da vsota vseh sredstev državnega in občinskega proračuna, ki so dodeljena lastniku objekta za obnovo, in izplačil zavarovalnih zneskov za škodo na objektu ne sme presegati 80% sredstev, ki jih je za obnovo objekta potrdila komisija za odpravo posledic nesreč.

(7) Če ima oseba zasebnega prava v lasti več gospodarskih objektov kmetijskega gospodarstva, za katere je upravičena do sredstev za odpravo posledic nesreč po določbah tega člena, se vodi postopek dodeljevanja sredstev za obnovo vsakega objekta posebej.

(8) Za gospodarski objekt kmetijskega gospodarstva se šteje tudi objekt za vzrejo vodnih organizmov, v stroške obnove takega objekta pa se prištevajo tudi stroški vzpostavitve matične jate v stanje pred nastankom naravne nesreče.

(9) Vlada podrobneje določi način izračuna višine sredstev, ki so dodeljena osebi zasebnega prava za obnovo gospodarskega objekta kmetijskega gospodarstva, pri čemer upošteva:

- da je višina dodeljenih sredstev premo sorazmerna oceni neposredne škode na objektu,
- da je višina dodeljenih sredstev premo sorazmerna razmerju med neto tlorisno površino objekta na dan nastanka naravne nesreče in neto tlorisno površino obnovljenega objekta in
- da se lahko količnik med dodeljeno višino sredstev in oceno neposredne škode na objektu s starostjo objekta veča.

(10) V predpisu iz prejšnjega odstavka vlada določi vrste objektov, ki se jih po določbah tega člena šteje za gospodarske objekte kmetijskega gospodarstva.

24.

Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih

43. člen

(najvišje in najnižje izplačilo nadomestila)

Izplačilo starševskega nadomestila, razen porodniškega nadomestila, ne more biti višje od dvainpolkratnika povprečne mesečne plače v Republiki Sloveniji na podlagi zadnjih znanih uradnih podatkov o mesečnih plačah.

Izplačilo starševskega nadomestila ne more biti nižje od 55% minimalne plače.

44. člen

(višina starševskega nadomestila)

Starševsko nadomestilo za polno odsotnost z dela znaša 100% osnove.

Starševsko nadomestilo za delno odsotnost z dela je enako sorazmernemu delu delne odsotnosti z dela kot je določeno v 8. točki 3. člena tega zakona.

64. člen

(pravica do pomoči ob rojstvu otroka)

Pravico do pomoči ob rojstvu otroka ima vsak otrok, katerega mati ali oče imata stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

77. člen

(pravica do dodatka za veliko družino)

Pravico do dodatka za veliko družino ima eden od staršev, če imajo eden od staršev in otroci skupno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

Velika družina po tem zakonu je družina, ki ima v koledarskem letu vsaj en dan tri ali več otrok, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 70. člena tega zakona.

Pravico do dodatka ima tudi eden od otrok, kadar trije ali več otrok iz iste družine živijo brez staršev.

25.

Zakon o javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije

21.d člen

Višina nadomestila preživnine po tem zakonu znaša:

- za otroka do 6. leta starosti 10.000 tolarjev,
- za otroka od 6. do 14. leta starosti 11.000 tolarjev,
- za otroka nad 14. letom starosti 13.000 tolarjev.

Kadar je preživnina nižja od zneska iz prejšnjega odstavka, je višina nadomestila preživnine enaka znesku preživnine, določene s sodbo ali začasno odredbo oziroma dogovorom.

Nadomestilo preživnine se zmanjša za znesek morebitne plačane preživnine.

Starostni pogoj iz prvega odstavka tega člena je izpolnjen v mesecu, v katerem otrok dopolni starost iz prvega odstavka tega člena.

Višina nadomestila preživnine se usklajuje na način, ki je s posebnimi predpisi določen za preživnine.

Sklad pisno obvesti otrokovega zakonitega zastopnika o vsakokratni uskladitvi in novem znesku nadomestila preživnine. Obvestilo sklada je skupaj z odločbo o pravici do nadomestila preživnine izvršilni naslov.

26.

Zakon o subvencioniranju študentske prehrane

7. člen

Upravičenci iz prejšnjega člena imajo pravico do enega subvencioniranega obroka za vsak delovni dan.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, imajo upravičenci pravico do subvencioniranih obrokov tudi za sobote in nedelje, če v tem času, v skladu s študijskim programom, opravljajo študijske obveznosti in to izkažejo s potrdilom, ki ga izda višja strokovna šola oziroma visokošolski zavod.

27.

Zakon o štipendiranju

26. člen

(dodatki k Zoisovi štipendiji)

K Zoisovi štipendiji iz 25. člena tega zakona se dodelijo naslednji dodatki v skladu s tem zakonom:

- dodatek glede na dohodek v družini štipendista,
- dodatek za vrsto in področje izobraževanja,
- dodatek za učni oziroma študijski uspeh,
- dodatek za izobraževanje zunaj stalnega prebivališča,
- dodatek za štipendiste s posebnimi potrebami.

27. člen

(dodatek glede na dohodek v družini štipendista)

(1) Dodatek glede na dohodek v družini štipendista se določi tako, da se upoštevajo povprečni mesečni dohodki na družinskega člana v preteklem koledarskem letu v primerjavi z zneskom minimalne plače v istem obdobju, in znaša:

dohodek na družinskega člana (v % od minimalne plače)	višina dodatka
do vključno 25%	51 eurov
nad 25% do vključno 40%	41 eurov
nad 40% do vključno 50%	30 eurov
nad 50% do vključno 60%	20 eurov.

(2) Dohodek na družinskega člana se ugotavlja skladno s tem zakonom.

33. člen

(podelitev nagrade)

(1) Dijaku ali študentu, ki z izjemnimi dosežki prispeva k trajnostnemu razvoju družbe na gospodarskem, družbenem ali okoljevarstvenem področju, podeli sklad enkratno nagrado.

(2) Prejemnik Zoisove štipendije ni upravičen do nagrade za isti izjemni dosežek, za katerega je pridobil Zoisovo štipendijo, oziroma s katerim, v skladu s tem zakonom, izkazuje nadaljnjo upravičenost do te štipendije.

(3) Sklad enkrat letno objavi javni razpis za podelitev nagrad za prispevek k trajnostnemu razvoju družbe.

(4) Kot merila za oceno izjemnih dosežkov in izbiro kandidatov za nagrado se upoštevajo predvsem najvišja mesta na državnem tekmovanju, vsebina raziskovalnih nalog in inovativnih izdelkov ali storitev na občinski, regionalni ali državni ravni, vidni dosežki na mednarodnem tekmovanju po predhodnem izboru na državnem tekmovanju na področjih iz prvega odstavka tega člena, nagrajena znanstvenoraziskovalna, razvojna, aplikativna ali umetniška dela na ravni podjetja, države ali na mednarodni ravni na teh področjih, objave znanstvenoraziskovalnih nalog in projektov na teh področjih in izvedeni projekti ali naloge v podjetjih, ustanovah, v državi ali mednarodno na teh področjih ter podeljeni patenti na teh področjih.

(5) V javnem razpisu iz tretjega odstavka tega člena se določijo pogoji za podelitev nagrade, višina sredstev, zahtevana dokumentacija, roki za oddajo prijav ter drugi podatki, potrebni za odločanje.

(6) Metodologijo za določanje višine nagrade v skladu z merili iz četrtega odstavka tega člena s podzakonskim aktom natančneje določi minister, pristojen za delo.

- (7) Nagrada se lahko dodeli v višini najmanj 500 eurov in največ v višini 5.000 eurov.
(8) Zoper odločbo sklada o višini nagrade ni pritožbe.

26.

Zakon o urejanju trga dela

9. člen
(zmožnost za delo)

(1) Za delazmožno po tem zakonu se šteje brezposelna oseba od dopolnjenih 15 do 65 let starosti, pri kateri ni prišlo do popolne nezmožnosti za delo po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali nezaposljivosti po predpisih o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za delazmožno šteje tudi oseba, ki je kljub ugotovljeni nezaposljivosti po predpisih o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov opravljala delo na podlagi delovnega ali drugega razmerja, ki je podlaga za vključitev v zavarovanje za primer brezposelnosti po tem zakonu in je tako dosegla gostoto zavarovalnega razmerja, določeno v 59. členu tega zakona. Za delazmožno se takšna oseba šteje ves čas prejemanja denarnega nadomestila in do pravnomočnosti odločbe, izdane v novem postopku ocene zaposlitvenih možnosti, če je z njo ponovno ugotovljena nezaposljivost te osebe. Uvedbo tega postopka, ne glede na določbe zakona, ki ureja zaposlitveno rehabilitacijo in zaposlovanje invalidov, predlaga zavod, če tega ne stori oseba sama najkasneje v roku 15 dni po prijavi na zavodu.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 8. člena tega zakona se za brezposelno osebo šteje iskalec zaposlitve, ki je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali poškodbe skladno s predpisi o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Takšni brezposelni osebi obveznosti, določene s tem zakonom, mirujejo, dokler traja začasna nezmožnost za delo.

(4) Kadar je začasna nezmožnost za delo iz prejšnjega odstavka ugotovljena pri prejemniku denarnega nadomestila, mu zavod na podlagi njegovega zahtevka zagotavlja denarno nadomestilo iz zavarovanja za primer brezposelnosti enako obdobje, kot izplačujejo delodajalci nadomestilo plače med začasno zadržanostjo z dela zaradi bolezni ali poškodbe po predpisih o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Po izteku tega časa se osebi nadomestilo v višini zadnjega izplačanega denarnega nadomestila po tem zakonu izplačuje v breme zdravstvenega zavarovanja. Zahtevke za uveljavitev te pravice mora prejemnik denarnega nadomestila vložiti najpozneje v roku 30 dni od nastanka bolezni ali poškodbe.

(5) Brezposelna oseba, ki zaradi težav z odvisnostjo, težav v duševnem zdravju, večjih socialnih težav in drugih podobnih težav ni zmožna za delo, se šteje za začasno nezaposljivo. Začasna nezaposljivost iz navedenih razlogov ter pravice in obveznosti te osebe se opredelijo v zaposlitvenem načrtu brezposelne osebe na podlagi mnenja o obstoju razlogov za začasno nezaposljivost in predloga možnih ukrepov, ki ga pripravijo posebne medinstitucionalne komisije po določbah 117. člena tega zakona.

60. člen
(trajanje denarnega nadomestila)

Brezposelna oseba lahko uveljavlja denarno nadomestilo v trajanju:

- treh mesecev za zavarovalno dobo od devet mesecev do pet let,
- šestih mesecev za zavarovalno dobo od pet do 15 let,
- devetih mesecev za zavarovalno dobo od 15 do 25 let,

- 12 mesecev za zavarovalno dobo nad 25 let,
- 19 mesecev za zavarovance, starejše od 50 let, in za zavarovalno dobo več kot 25 let,
- 25 mesecev za zavarovance, starejše od 55 let, in za zavarovalno dobo več kot 25 let.

62. člen (višina denarnega nadomestila)

- (1) Denarno nadomestilo se prve tri mesece izplačuje v višini 80 odstotkov od osnove. Nadaljnje mesece se denarno nadomestilo izplačuje v višini 60 odstotkov od osnove.
- (2) Najnižji znesek denarnega nadomestila ne sme biti nižji od 350 eurov.
- (3) Najvišji znesek denarnega nadomestila ne sme biti višji od trikratnika najnižjega zneska.
- (4) Če je bil zavarovanec v zadnjih devetih mesecih več kot polovico časa zaposlen s krajšim delovnim časom od polnega, ki v povprečju ni presegel 15 ur na teden, ali je opravljal delo v tem obsegu na drugi pravni podlagi, se višina denarnega nadomestila odmeri sorazmerno času trajanja zaposlitve na mesec brez upoštevanja določbe drugega odstavka tega člena o najnižjem denarnem nadomestilu.
- (5) Zavarovancu pripada nadomestilo za tiste dneve, ki se ob upoštevanju 40-urnega delovnega časa kot polnega delovnega časa in petdnevnega delovnega tedna štejejo kot delovni dnevi, in za dela proste dneve, določene z zakonom.
- (6) Denarno nadomestilo, odmerjeno po določbah tega člena, se usklajuje v skladu z zakonom, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji.

64. člen (mirovanje pravice do denarnega nadomestila)

- (1) Pravica do denarnega nadomestila in pravica do plačila prispevkov do upokojitve zavarovancu mirujeta, če:
 - obvezno ali prostovoljno služi vojaški rok, opravlja nadomestno civilno službo oziroma usposabljanje za opravljanje nalog v rezervni sestavi policije, je vpoklican kot pogodbeni pripadnik rezervne sestave Slovenske vojske k opravljanju vojaške službe v miru ali je pozvan ali napoten na opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči pogodbenega pripadnika Civilne zaščite;
 - je v priporu ali na prestajanju zaporne kazni ali vzgojnega, varstvenega ukrepa ali varnostnega ukrepa, zaradi katerega do šest mesecev ne more biti na razpolago zavodu;
 - prejema starševsko nadomestilo ali starševski dodatek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke;
 - je nezmožen za delo iz zdravstvenih razlogov za čas, ko prejema nadomestilo v breme sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja;
 - je vključen v program javnih del;
 - se vključi v poklicno rehabilitacijo po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
 - ne prebiva v Republiki Sloveniji, razen če mednarodni akt določa drugače;
 - opravlja naloge družinskega pomočnika za obdobje, krajše od devet mesecev, če prenehanje opravljanja teh nalog ni nastalo iz razlogov, ki se po zakonu, ki ureja socialno varstvo, obravnavajo enako kot krivdni razlog za odpoved pogodbe o zaposlitvi.

(2) Čas mirovanja se ne všteva v čas trajanja pravice, ki pripada zavarovancu po določbah tega zakona.

29.

Zakon o vojnih invalidih

1. ZAKON O VOJNIH INVALIDIH

V Zakonu o vojnih invalidih (Ur.l. RS, št. 63/1995, 62/1996 Skl.US, 2/1997 Odl.US: U-I-86/96, 19/1997 (21/1997 popr.), 75/1997, 19/2000 Skl.US: U-I-140/96, 11/2006 Odl.US: U-I-170/05-9, Up-224/03-15, 61/2006-ZDru-1, 114/2006-ZUTPG) se spreminjajo naslednji členi:

11. člen

Pravice vojnega invalida so:

1. invalidnina,
2. dodatek za posebno invalidnost,
3. dodatek za pomoč in postrežbo,
4. povračilo prispevkov za socialno zavarovanje,
5. zdravstveno varstvo,
6. zdraviliško in klimatsko zdravljenje,
7. rehabilitacija:
 - poklicna rehabilitacija,
 - oskrbnina,
 - sofinanciranje prilagoditve prostorov in tehnične opreme ter delovnega mesta,
 - funkcionalne oblike pomoči,
8. invalidski dodatek,
9. popust pri vožnji,
10. povračilo potnih stroškov.

30. člen

Vojni invalid ima pravico do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja, kadar je to potrebno za nadaljnje zdravljenje bolezni, ki so predpisane kot indikacije za to zdravljenje.

54. člen

Vojni invalid ima pravico do povračila potnih stroškov (prevoznih stroškov ter stroškov prehrane in nastanitve med potovanjem in prebivanjem v drugem kraju), kadar ga upravna enota ali ministrstvo pošlje ali pokliče v drug kraj zaradi pregleda pred zdravniško komisijo ali zaradi zdraviliškega in klimatskega zdravljenja po tem zakonu.

Vojni invalid ima v primerih iz prejšnjega odstavka pravico do povračila potnih stroškov tudi za spremljevalca, če mu je priznana pravica do dodatka za pomoč in postrežbo ali mu je določen spremljevalec za pot na zdraviliško in klimatsko zdravljenje.

Vojni invalid s priznano pravico do dodatka za pomoč in postrežbo ima pravico do povračila stroškov prehrane in nastanitve za osebo, ki mu streže in pomaga med zdraviliškim in klimatskim zdravljenjem v naravnem zdravilišču, če slednje ne zagotavlja pomoči in postrežbe.

Vojni invalid, ki uveljavlja pravico do zdravstvenega varstva po 28. členu tega zakona ima pravico do povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavitvijo te pravice.

86. člen

Invalidnina in družinska invalidnina, dodatek za posebno invalidnost, dodatek za pomoč in postrežbo, invalidski dodatek in družinski dodatek ter oskrbnina se izplačujejo v mesečnih zneskih za naprej.

95. člen

O pravicah po tem zakonu odloča upravna enota po opravljeni reviziji odločbe o priznanju statusa vojnega invalida oziroma priznanju pravice do družinske invalidnine oziroma po dokončnosti odločbe, s katero je zavrnjena zahteva za priznanje statusa vojnega invalida ali za priznanje pravice do družinske invalidnine.

101. člen

Za odločbo, s katero se prizna status vojnega invalida, pravica do invalidnine in družinske invalidnine, dodatka za posebno invalidnost, dodatka za pomoč in postrežbo, invalidskega in družinskega dodatka oziroma katera od pravic v okviru pravice do rehabilitacije, je obvezna revizija.

Revizijo opravi ministrstvo.

Revizija zadrži izvršitev odločbe, razen odločbe, s katero je priznana pravica do invalidskega in družinskega dodatka ter poklicne rehabilitacije in oskrbnine.

Če je zoper odločbo prve stopnje vložena pritožba, se o reviziji in o pritožbi odloči z isto odločbo.

Če zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni vložena pritožba, jo upravna enota v osmih dneh od dneva, ko poteče rok za pritožbo, predloži skupaj s spisi zadeve ministrstvu.

102. člen

Ob reviziji lahko da ministrstvo k odločbi soglasje, lahko jo odpravi ali razveljavi in samo odloči o stvari ali zadevo vrne upravni enoti v ponovni postopek.

Ministrstvo ob reviziji odpravi ali razveljavi odločbo prve stopnje in praviloma samo odloči o stvari v korist ali v škodo stranke, če ugotovi, da so bila na prvi stopnji nepopolno ali napačno ugotovljena dejstva ali da v postopku niso bila upoštevana pravila postopka, ki bi lahko vplivala na odločitev o stvari, ali če ugotovi, da so bili na prvi stopnji zmotno ocenjeni dokazi ali da je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep glede dejanskega stanja ali pa napačno uporabljen predpis, na podlagi katerega je bilo o stvari odločeno.

103. člen

Če zoper odločbo upravne enote, za katero je obvezna revizija, ni vložena pritožba, revizija pa ni opravljena v treh mesecih od dneva, ko je ministrstvo prejelo zadevo, se šteje, da je revizija opravljena in da je k odločbi dano soglasje.

Šteje se, da je revizija opravljena v roku iz prejšnjega odstavka, če je bila odločba, izdana ob reviziji, v tem roku odposlana upravni enoti zaradi vročitve stranki.

Če zdravniška komisija druge stopnje pošlje na dodatne medicinske preiskave osebo, na katero se nanaša odločba, ki je v postopku revizije, začne rok iz prvega odstavka tega člena teči od dneva, ko je ministrstvo prejelo izvid in mnenje zdravniške komisije.

30. Zakon o vojnih veteranih

V Zakonu o vojnih veteranih (Ur.l. RS, št. 63/1995, 108/1999, 47/2002 Odl.US: U-I-187/00-38, 76/2003, 110/2003-UPB1, 38/2006, 59/2006-UPB2, 61/2006-ZDru-1, 101/2006 Odl.US: U-I-89/04-23) se spreminjajo naslednji členi:

5. člen

Pravice vojnih veteranov so:

1. veteranski dodatek,
2. dodatek za pomoč in postrežbo,
3. letni prejemek,
4. zdravstveno varstvo,
5. zdraviliško in klimatsko zdravljenje,
6. brezplačna vožnja,

- 7. pogrebna in
- 8. priznanje pokojninske dobe.

6. člen

Pravico do varstva po tem zakonu ima vojni veteran, ko dopolni 50 let starosti ali je pri njemu nastala trajna popolna izguba delovne zmožnosti.

Priznanje pokojninske dobe lahko vojni veteran uveljavi ne glede na določbo prejšnjega odstavka.

Vojni veteran lahko uveljavi pravice iz prejšnjega člena, če teh ali podobnih pravic ne more uveljaviti po drugih predpisih ali v tuji državi.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko vojni veteran po lastni izbiri uveljavi pravico do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja ali po tem zakonu ali po drugem predpisu.

15. člen

Vojnemu veteranu se zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev v višini razlike do polne vrednosti storitev zagotovljenih v okviru obveznega zavarovanja.

Vojnemu veteranu s stalnim prebivališčem v tujini se v času, ko je na ozemlju Republike Slovenije, zagotavlja plačilo zdravstvenih storitev v okviru obveznega zdravstvenega zavarovanja v celoti.

16. člen

Vojni veteran ima pravico do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja in povračila potnih stroškov pri uveljavljanju te pravice ob pogojih in v obsegu, predpisanem za vojne invalide.

28. člen

Za odločbo, s katero se prizna pravica do veteranskega dodatka in dodatka za pomoč in postrežbo, je obvezna revizija.

Revizija ne zadrži izvršitve odločbe.

31. Zakon o žrtvah vojnega nasilja

V Zakonu o žrtvah vojnega nasilja (Ur.l. RS, št. 63/1995, 8/1996, 44/1996, 70/1997, 39/1998 Odl.US: U-I-64/97-8, 43/1999, 51/1999 Skl.US: U-I-327/96, 19/2000 Odl.US: U-I-327/96, 28/2000, 64/2001, 32/2002 Odl.US: U-I-221/01-9, 110/2002 (3/2003 popr.), 18/2003-UPB1, 54/2004-ZDoh-1 (56/2004 popr., 62/2004 popr., 63/2004 popr.), 68/2005 Odl.US: U-I-29/04-19, 61/2006-ZDru-1, 114/2006-ZUTPG, 118/2006 Odl.US: U-I-266/04-105, 72/2009) se spreminjajo naslednji členi:

8. člen

Pravice žrtev vojnega nasilja so:

1. zdravstveno varstvo,
2. zdraviliško in klimatsko zdravljenje,
3. povračilo potnih stroškov,
4. priznanje pokojninske dobe,
5. pravica do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji,
6. pravica do vojne odškodnine po posebnem zakonu,
7. doživljenjska mesečna renta,
8. prednost pri dodelitvi socialnega stanovanja.

Ne glede na prejšnji odstavek ima žrtev vojnega nasilja iz osmega odstavka 2. člena tega zakona samo pravico do vojne odškodnine po posebnem zakonu.

11. člen

Žrtev vojnega nasilja ima pravico do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja ob pogojih in v obsegu, predpisanem za vojne invalide.

12. člen

Žrtev vojnega nasilja ima pravico do povračila potnih stroškov pri uveljavljanju pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja.

Pravica iz prejšnjega odstavka se uveljavlja ob pogojih in v obsegu, predpisanem za vojne invalide.

22. člen

Na podlagi odločbe o priznanju časa, prebitega v zaporih, internaciji, konfinaciji, deportaciji ali na prisilni izselitvi v pokojninsko dobo kot posebno dobo ali odločbe o priznanju statusa vojaškega vojnega invalida ali civilnega invalida vojne, uveljavlja oseba status žrtve vojnega nasilja tako, da zahteva pri upravni enoti vpis v evidenco žrtev vojnega nasilja (v nadaljnjem besedilu: evidenca) ter izdajo potrdila o statusu žrtve vojnega nasilja.

Če upravna enota v primeru iz prejšnjega odstavka zavrne vpis v evidenco in izdajo potrdila o statusu žrtve vojnega nasilja, izda o tem ustrezno odločbo.

Po opravljeni reviziji odločbe o priznanju statusa žrtve vojnega nasilja vpiše upravna enota po uradni dolžnosti to osebo v evidenco.

35. Zakon o interventnih ukrepih

10. člen

(sofinanciranje investicij občin)

Ne glede na drugi odstavek 21. člena in 39. člen Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06 in 57/08; v nadaljnjem besedilu: ZFO-1) se del sredstev za sofinanciranje investicij občin iz prvega odstavka 21. člena ZFO-1 zagotavlja v letih 2011 in 2012 v višini 4% skupne primerne porabe občin.

Zakon o socialno varstvenih prejemkih

8. člen

(osnovni znesek minimalnega dohodka)

(1) Osnovni znesek minimalnega dohodka znaša 288,81 eura in se usklajuje po zakonu, ki ureja usklajevanje transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji, uporablja pa se od prvega dne naslednjega meseca po uskladitvi.

(2) Ne glede na zakon iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za socialno varstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), na podlagi primerljive metodologije, najmanj vsakih pet let ugotovi višino minimalnih življenjskih stroškov. Če razlika med višino veljavnega osnovnega zneska minimalnega dohodka in višino na novo ugotovljenih minimalnih življenjskih stroškov presega 20 odstotkov, določi novo višino osnovnega zneska minimalnega dohodka.

23. člen

(občasni, neperiodični dohodki)

(1) Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel v obdobju iz 20. člena tega zakona, se upoštevajo v višini razlike med povprečno mesečno višino teh dohodkov in 0,5 osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona.

(2) Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz 20. člena tega zakona, vendar v obdobju dvanajstih mesecev pred mesecem vložitve vloge, se

upoštevajo, če dosegajo ali presegajo višino 48 osnovnih zneskov minimalnega dohodka. Ti dohodki se štejejo tako, da se kot lastni dohodek upošteva 1/12 dohodkov.

(3) Občasni, neperiodični dohodki, ki jih je upravičenec prejel pred obdobjem iz prejšnjega odstavka, se kot prihranki ali premoženje upoštevajo glede na višino oziroma vrednost po 27. oziroma 31. členu tega zakona.

(4) Občasni, neperiodični dohodki po tem zakonu so dediščine, darila, odškodnine, odpravnine, nagrade in drugi dohodki, ki jih je upravičenec prejel samo enkrat in niso dohodki iz naslova priložnostnega dela.

1.5 Premoženje in prihranki

24. člen

(premoženje, ki se ne upošteva)

(1) Kot premoženje po tem zakonu se ne upoštevajo:

1. stanovanje, v katerem posameznik oziroma družina živi, do vrednosti primernega stanovanja,

2. premoženje, ki daje dohodke višje od bruto minimalne plače, ki se po tem zakonu upoštevajo pri ugotavljanju lastnega dohodka,

3. premoženje, za katero ima oseba sklenjen finančni najem ali poslovni najem (lizing),

4. predmeti, ki so po predpisih o izvršbi in zavarovanju izvzeti iz izvršbe, razen gotovine iz 5. točke 79. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 93/07 in 28/09),

5. osebni avtomobil ali enosledno vozilo v vrednosti do višine 28 osnovnih zneskov minimalnega dohodka,

6. osebni avtomobil ali enosledno vozilo prilagojeno prevozu težko gibalno oviranih oseb,

7. poslovni prostori in poslovne stavbe, drugi objekti in premično premoženje, ki ga posameznik ali posamezni družinski član uporablja za pridobivanje dohodka iz dejavnosti oziroma pri njem, dokler ta dohodek iz dejavnosti dosega vsaj višino minimalnega dohodka, ki bi mu pripadal, če ne bi imel drugih dohodkov,

8. sredstva iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, vpisana na osebem računu zavarovanca ali zavarovanke (v nadaljnjem besedilu: zavarovanec) pri skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja oziroma pri pokojninskem skladu ali zavarovalnici, ki izvaja prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(2) Pri ugotavljanju velikosti primernega stanovanja se upošteva število oseb, ki imajo na naslovu tega stanovanja stalno prebivališče in na tem naslovu tudi dejansko prebivajo. Primerna velikost stanovanja je dvakratnik največje površine, določene s predpisom, ki ureja dodelitev neprofitnega stanovanja v najem, pri kateri ni plačila lastne udeležbe in varščine. Če je uporabna površina stanovanja iz prejšnjega odstavka večja od uporabne površine primernega stanovanja, se kot premoženje upošteva razlika med posplošeno tržno vrednostjo tega stanovanja, izračunana po metodologiji množičnega vrednotenja nepremičnin, in vrednostjo primernega stanovanja. Vrednost primernega stanovanja se izračuna tako, da se primerna velikost stanovanja pomnoži z vrednostjo m² stanovanja glede na posplošeno tržno vrednost stanovanja. Vrednost m² stanovanja glede na posplošeno tržno vrednost tega stanovanja se izračuna tako, da se posplošena tržna vrednost

stanovanja deli z m² uporabne površine tega stanovanja. Podatki o posplošeni tržni vrednosti stanovanja in podatki o m² uporabne površine stanovanja se pridobijo iz zbirke podatkov, ki vsebuje podatke o vrednosti nepremičnin.

26. člen

(merila za določitev višine minimalnega dohodka)

(1) Višina minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana se v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona določi po naslednjih merilih:

1. prva odrasla oseba: 1,
2. prva odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu od 60 do 128 ur na mesec: 1,28 (vsota osnovnega ponderja 1 in dodatka za delovno aktivnost 0,28),
3. prva odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu več kot 128 ur na mesec: 1,56 (vsota osnovnega ponderja 1 in dodatka za delovno aktivnost 0,56),
4. samska oseba med dopolnjenim 18. in dopolnjenim 26. letom starosti, prijavljena pri pristojnem organu za zaposlovanje v evidenci brezposelnih oseb oziroma v evidenci iskalcev zaposlitve, ki ima prijavljeno stalno prebivališče na istem naslovu kot starši ali dejansko prebiva z njimi: 0,7,
5. samska oseba, ki je trajno nezaposljiva ali trajno nezmožna za delo ali starejša od 63 let ženska in 65 let moški, ki ima prijavljeno stalno ali začasno prebivališče na istem naslovu kot osebe, ki niso družinski člani po tem zakonu in imajo dovolj lastnih sredstev za preživljanje, oziroma dejansko prebiva z njimi: 0,7,
6. odrasla oseba, ki je v celodnevnem institucionalnem varstvu: 1,
7. vsaka naslednja odrasla oseba: 0,5,
8. vsaka naslednja odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu več kot 128 ur na mesec: 0,78 (vsota osnovnega ponderja 0,5 in polovičnega ponderja dodatka za delovno aktivnost prve odrasle osebe, ki je delovno aktivna v enakem obsegu ur na mesec, 0,28),
9. vsaka naslednja odrasla oseba, ki je delovno aktivna v obsegu od 60 do 128 ur na mesec: 0,64 (vsota osnovnega ponderja 0,5 in polovičnega ponderja dodatka za delovno aktivnost prve odrasle osebe, ki je delovno aktivna v enakem obsegu ur na mesec, 0,14),
10. prvi otrok osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ga je ta dolžna preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, ki je najstarejši in nima statusa dijaka: 0,7,
11. vsak naslednji otrok osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ga je ta dolžna preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, in nima statusa dijaka: 0,6,
12. prvi otrok osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ga je ta dolžna preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, ki je najstarejši in ima status dijaka: 0,89,
13. vsak naslednji otrok osebe, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči, dokler ga je ta dolžna preživljati v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, in ima status dijaka: 0,79.

(2) V primeru dodelitve otroka v skupno varstvo in vzgojo se višina minimalnega dohodka za otroka v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka določi v polovični višini merila iz prvega odstavka tega člena.

(3) Kot prva odrasla oseba se šteje:

1. samska oseba,
2. mladoletna oseba brez staršev, razen v primerih iz 4. točke prvega odstavka 9. člena tega zakona, in
3. polnoletna oseba, dokler so jo starši v skladu s predpisi, ki urejajo dolžnost preživljanja, dolžni preživljati in ki v življenjski skupnosti zaradi nasilja v družini, zaradi katerega so sproženi ali tečejo postopki v skladu s predpisi, ki urejajo nasilje v družini, ni več dejansko povezana z njimi.

(4) Kot prva odrasla oseba v družini se:

1. v primeru zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti iz 1. točke prvega odstavka 9. člena tega zakona, od katerih nobena nima statusa aktivne osebe ali imata obe status aktivne osebe, šteje tista oseba, ki uveljavlja pravico do denarne socialne pomoči,
2. v primeru zakoncev oziroma oseb, ki živita v življenjski skupnosti iz 1. točke prvega odstavka 9. člena tega zakona, od katerih ima ena status aktivne osebe, šteje tista oseba, ki ima status aktivne osebe,
3. v primeru enostarševske družine, v kateri je družinski član iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, šteje tista oseba, ki je roditelj,
4. v primeru ostalih enostarševskih družin, šteje tista oseba, ki je roditelj.

(5) Za naslednjo odraslo osebo v družini se šteje polnoletna oseba, ki se po tem zakonu šteje v družino in ki ni otrok iz 10., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka tega člena.

(6) Kot aktivna oseba se šteje oseba, ki je zaposlena ali nezaposlena in je zmožna za delo.

(7) Dodatek za delovno aktivnost je dodatek k minimalnemu dohodku delovno aktivne samske osebe ali posameznega družinskega člana, namenjen spodbujanju k delu ali ohranjanju motivacije za delo.

(8) Kot delovno aktivne osebe se štejejo zaposlene osebe, osebe, ki opravljajo dejavnost, ter osebe, ki so vključene v ukrepe aktivne politike zaposlovanja in programe psihosocialne rehabilitacije, katerih cilj je zaposlitev.

(9) Za osebe, ki so vključene v programe psihosocialne rehabilitacije iz prejšnjega odstavka, se šteje, da so delovno aktivne v obsegu od 60 do 128 ur na mesec.

(10) Za osebe, ki opravljajo dejavnost, se štejejo osebe, ki opravljajo katerokoli samostojno dejavnost, kot so samostojni podjetniki posamezniki ali samostojne podjetnice posameznice po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, osebe, ki z osebnim delom samostojno opravljajo umetniško ali kakšno drugo kulturno dejavnost, osebe, ki samostojno opravljajo dejavnost s področja zdravstva, socialne varnosti, znanosti ali zasebno veterinarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo odvetniško ali notarsko dejavnost, osebe, ki opravljajo duhovniško oziroma drugo versko službo.

(11) Za osebe, ki opravljajo dejavnost, se šteje, da so delovno aktivne v obsegu več kot 128 ur na mesec, razen če se iz ustreznih dokazil ugotovi drugače.

(12) Šteje se, da imajo osebe iz 5. točke prvega odstavka tega člena, ki niso družinski člani po tem zakonu, dovolj lastnih sredstev za preživljanje, če njihov lastni dohodek presega minimalni dohodek, ki bi jim pripadal, če ne bi imele drugih dohodkov.

(13) V primeru otroka iz sedmega odstavka 9. člena tega zakona se višina minimalnega dohodka za enostarševsko družino za vsakega takega otroka poveča za 10 odstotkov osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona.

1.7 Razlogi za nedodelitev ali neupravičenost do denarne socialne pomoči

27. člen

(izključitveni razlog z izjemama)

(1) Ne glede na določbe tega poglavja se denarna socialna pomoč ne dodeli samski osebi ali družini, ki ima prihranke oziroma premoženje, ki se upoštevajo po tem zakonu, ki dosega ali presega višino 48 osnovnih zneskov minimalnega dohodka.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se denarna socialna pomoč dodeli samski osebi ali družini, ki ima v lasti stanovanje, v katerem samska oseba ali družina živi, katerega vrednost nad vrednostjo primernega stanovanja, določene po drugem odstavku 24. člena tega zakona, presega višino iz prejšnjega odstavka:

1. in v zadnjih 18 mesecih denarne socialne pomoči ni prejela ali jo je prejela največ dvanajstkrat ali

2. je v zadnjih 18 mesecih denarno socialno pomoč prejela več kot dvanajstkrat in soglaša z vpisom prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine, katere lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) je, v zemljiško knjigo v korist Republike Slovenije ter izpolnjuje ostale pogoje za upravičenost do denarne socialne pomoči po tem zakonu.

(3) V zvezi s prepovedjo odtujitve in obremenitve nepremičnin iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 36. člena tega zakona.

1.10 Povečanje denarne socialne pomoči za dodatek za pomoč in postrežbo

32. člen

(1) Upravičencu do denarne socialne pomoči, ki mu je zaradi starosti, bolezni ali invalidnosti za opravljanje osnovnih življenjskih potreb nujna pomoč druge osebe in ne prejema dodatka za tujo nego in pomoč po drugih predpisih, se denarna socialna pomoč poveča za dodatek za pomoč in postrežbo.

(2) Potrebo po nujni pomoči druge osebe ugotavlja invalidska komisija po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(3) Višina dodatka za pomoč in postrežbo se določi v višini dodatka za pomoč in postrežbo, ki bi upravičencu pripadal, če bi bil do njega upravičen po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se višina dodatka za pomoč in postrežbo za osebe, ki jih določa zakon, ki ureja družbeno varstvo telesno in duševno prizadetih oseb, določi:

1. v višini 0,84 osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona, če jim je za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb neogibno potrebna stalna pomoč in postrežba,

2. v višini 0,56 osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona, če jim je za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb potrebna stalna pomoč in postrežba.

(5) Center za socialno delo lahko invalidski komisiji iz drugega odstavka tega člena poda predlog za ponovno ugotavljanje potrebe po nujni pomoči druge osebe upravičencu do dodatka za pomoč in postrežbo po tem zakonu, če oceni, da se mu je zdravstveno stanje izboljšalo v taki meri, da je upravičen do nižjega dodatka za pomoč in postrežbo ali ga ne potrebuje več.

50. člen

(merila za določitev višine minimalnega dohodka za varstveni dodatek)

(1) Višina minimalnega dohodka za posameznega družinskega člana za ugotavljanje upravičenosti do varstvenega dodatka se v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona določi na enak način, kot velja za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči po tem zakonu.

(2) Osebi iz prejšnjega člena, ki je trajno nezaposljiva ali trajno nezmožna za delo ali starejša od 63 let ženska oziroma 65 let moški in pri kateri ni podan krivdni razlog iz 28. člena tega zakona, se višina minimalnega dohodka, določena v skladu s prejšnjim odstavkom, v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka iz 8. člena tega zakona poveča za:

1. 0,56 osnovnega zneska minimalnega dohodka:

- za samsko osebo,
- za edino odraslo osebo v družini in
- za odraslo osebo v družini, v kateri njen odrasli družinski član izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena in mu pripada nižji minimalni dohodek;

2. 0,28 osnovnega zneska minimalnega dohodka:

- za odraslo osebo v družini, v kateri njen odrasli družinski član izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena in mu pripada višji minimalni dohodek ali ima status aktivne osebe.

51. člen

(način določitve višine varstvenega dodatka)

(1) Višina varstvenega dodatka za samsko osebo, ki izpolnjuje pogoje iz 49. člena tega zakona in nima lastnega dohodka, se določi v višini 0,56 osnovnega zneska minimalnega dohodka.

(2) Višina varstvenega dodatka za samsko osebo, ki izpolnjuje pogoje iz 49. člena tega zakona in ima lastni dohodek, se določi v višini razlike med minimalnim dohodkom za varstveni dodatek, ki pripada tej osebi, in njenim lastnim dohodkom.

(3) Višina varstvenega dodatka za osebo, ki izpolnjuje pogoje iz 49. člena tega zakona in se nahaja v družini, se določi kot razlika med seštevkom minimalnih dohodkov za varstveni dodatek, ki pripadajo posameznim družinskim članom družine, in lastnim dohodkom družine.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se višina varstvenega dodatka za upravičence do denarne socialne pomoči oziroma za osebe, ki bi do denarne socialne pomoči lahko bile upravičene ter izpolnjujejo pogoje iz 49. člena tega zakona, določi v višini:

1. 0,56 osnovnega zneska minimalnega dohodka:

– za samsko osebo,

– za edino odraslo osebo v družini in

– za odraslo osebo v družini, v kateri njen odrasli družinski član izpolnjuje pogoje iz 49. člena tega zakona in mu pripada nižji minimalni dohodek;

2. 0,28 osnovnega zneska minimalnega dohodka:

– za odraslo osebo v družini, v kateri njen odrasli družinski član izpolnjuje pogoje iz 49. člena tega zakona in mu pripada višji minimalni dohodek ali ima status aktivne osebe.

52. člen

(smiselna uporaba določb, ki veljajo za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči)

(1) Pri presoji upravičenosti do varstvenega dodatka se v zvezi z ugotavljanjem družine oziroma družinskih članov, lastnega dohodka, upoštevanjem premoženja in prihrankov, dodeljevanjem, izplačevanjem in povečanjem varstvenega dodatka za dodatek za pomoč in postrežbo, spremembo okoliščin, uskladitvijo višine dodeljenega varstvenega dodatka, zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine, katere lastnik je upravičenec do varstvenega dodatka, v korist Republike Slovenije, pristojnostjo organa, ugotavljanjem razlogov za nedodelitev oziroma neupravičenost ter neupravičenim prejetjem varstvenega dodatka, smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za ugotavljanje upravičenosti do denarne socialne pomoči po tem zakonu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se pri presoji ugotavljanja upravičenosti do varstvenega dodatka samske osebe ali družine ne upoštevajo prihranki v višini treh minimalnih dohodkov, ki pripada upravičencu, oziroma seštevka minimalnih dohodkov, ki pripadajo posameznim upravičencem oziroma družinskim članom, ugotovljen na način iz 26. člena tega zakona.

Zakon o financiranju občin

21. _len

(sredstva za sofinanciranje investicij)

(1) V državnem prora_unu se zagotavljajo dodatna sredstva za sofinanciranje investicij v lokalno javno infrastrukturo in investicij posebnega pomena za zadovoljevanje skupnih potreb in interesov prebivalcev ob_ine, ki so uvrš_ene v na_rte razvojnih programov ob_inskih prora_unov.

(2) Del sredstev iz prejšnjega odstavka se ob_inam za vsako prora_unsko leto zagotovi v višini šestih odstotkov skupne primerne porabe ob_in.

(3) Del sredstev iz prvega odstavka tega _lena se za vsako prora_unsko leto zagotovi posameznim ob_inam za sofinanciranje investicij, ki jih predlagajo ministrstva, vsako na svojem podro_ju dela.

(4) Sredstva za sofinanciranje investicij se za vsako prora_unsko leto zagotovijo v finan_nih na_rtih neposrednih uporabnikov državnega prora_una, pristojnih za posamezna podro_ja, na posebnih prora_unskih postavkah.

(5) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se obini iz državnega proračuna zagotovijo sredstva za sofinanciranje investicij v višini odobrenih sredstev strukturne in kohezijske politike Evropske unije.

36. Zakon o verski svobodi

27. člen

(pravica do namenske državne finančne pomoči za plačilo prispevkov zavarovanca za socialno varnost uslužbencev cerkva in drugih verskih skupnosti)

(1) Registrirane cerkve in druge verske skupnosti lahko pod pogoji tega zakona za svoje verske uslužbence, ki so državljani Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, in jim je poklic verskega uslužbenca edini poklic, na podlagi njihovega pooblastila in v njihovem imenu zaprosijo za pridobitev pravice do namenske državne finančne pomoči iz državnega proračuna za pokritje prispevkov za socialno varnost v višini naslednjih vrst prispevkov za socialno varnost od osnove najmanj v višini 60 odstotkov povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova: za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje (prispevek zavarovanca) ter za obvezno zdravstveno zavarovanje (prispevek zavarovanca). Te pravice ne morejo pridobiti verski uslužbenci, ki so zaposleni na podlagi določb 22. do 25. člena tega zakona.

(2) Duhovniki in redovniki imajo pravico do namenske državne finančne pomoči iz prejšnjega odstavka, tudi če so s cerkvijo ali drugo versko skupnostjo v razmerju, ki nima vseh elementov delovnega razmerja. Država lahko plačuje pomoč iz prejšnjega odstavka za duhovnike, ki imajo vsaj srednjo izobrazbo, in za redovnike, ki imajo obljube uboštva, celibata ter pokorščine. Drugi verski uslužbenci imajo to pravico le, če imajo s cerkvijo ali drugo versko skupnostjo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, ki verskemu uslužbencu zagotavlja plačo.

(3) Na podlagi pridobljenega pooblastila in prejetih sredstev morajo registrirane cerkve in druge verske skupnosti za verske uslužbence iz prvega in drugega odstavka tega člena plačati prispevke v skladu s predpisi, ki urejajo plačilo prispevkov za socialno varnost. Nadzor nad zakonitostjo in namembnostjo porabe izvajajo Računsko sodišče Republike Slovenije in drugi pristojni organi.

(4) Država pri zagotavljanju pravice iz prejšnjega odstavka tega člena upošteva razumno sorazmerje med številom verskih uslužbencev in številom pripadnikov registrirane cerkve ali druge verske skupnosti, ki so državljani Republike Slovenije s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji. Razumno sorazmerje je izpolnjeno, če je ugotovljeno razmerje vsaj 1.000 pripadnikov registrirane cerkve ali druge verske skupnosti na enega verskega uslužbenca te cerkve ali druge verske skupnosti. Cerkev in druge verske skupnosti število svojih pripadnikov dokazujejo z verodostojnimi podatkovnimi viri, med drugim lahko predlagajo tudi uporabo podatkov zadnjega popisa prebivalstva.

(5) Šteje se, da je pogoj razumnega sorazmerja za enega verskega uslužbenca izpolnjen tudi v primeru, ko registrirana cerkev ali druga verska skupnost ne more izkazati zahtevanega števila pripadnikov iz prejšnjega odstavka, vendar dokaže, da je na območju Republike Slovenije delovala vsaj 80 let pred uveljavitvijo tega zakona.

37.

7. člen
(mediatorji v programih mediacije)

- (1) V programih mediacije iz 4. člena tega zakona lahko postopke mediacije izvajajo mediatorke oziroma mediatorji (v nadaljnjem besedilu: mediator), ki so uvrščeni na seznane mediatorjev po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: seznam).
- (2) V sodišču pridruženem programu seznam vodi in nanj uvršča mediatorje sodišče, ki ta program izvaja.
- (3) V programu, ki je s sodiščem povezan, seznam vodi in nanj uvršča mediatorje izvajalec alternativnega reševanja sporov, ki ta program za sodišče izvaja in ima dovoljenje Sveta za alternativno reševanje sporov za uvrščanje mediatorjev na seznam.
- (4) Mediator lahko izvaja mediacijo pri tistem sodišču oziroma izvajalcu alternativnega reševanja sporov, pri katerem je uvrščen na seznam.

13. člen
(podpora programu)

- (1) Ministrstvo zagotavlja sodiščem pomoč pri oblikovanju in izvajanju programov, skrbi za seznanjanje javnosti s programi, ki jih sodišča izvajajo v skladu s 4. členom tega zakona, in s pomočjo Sveta za alternativno reševanje sporov zagotavlja tudi ustrezne nasvete in informacije o priporočljivih dobrih praksah pri oblikovanju in izvajanju programov ter zagotavljanju njihove kakovosti.
- (2) Sodišča predložijo ministrstvu programe, ki jih sprejmejo na podlagi 4. člena tega zakona.
- (3) Center za izobraževanje v pravosodju zagotavlja izobraževanje in usposabljanje nevtralnih tretjih oseb, ki sodelujejo v postopkih alternativnega reševanja sporov v programih, ki jih sodišča izvajajo v skladu s 4. členom tega zakona.

17. člen
(nagrada in stroški nevtralnih tretjih oseb)

V postopku alternativnega reševanja sporov po programu iz 4. člena tega zakona je nevtralna tretja oseba upravičena do nagrade in povračila potnih stroškov v višini, ki jo s pravilnikom določi minister.

21. člen
(spori z državo)

- (1) Državno pravobranilstvo v vseh sodnih sporih iz razmerij, za katera se uporablja ta zakon in v katerih je Republika Slovenija stranka, poda soglasje za reševanje spora z mediacijo, kadar je to glede na okoliščine primera ustrezno.

(2) Če Državno pravobranilstvo meni, da reševanje spora z mediacijo ni primerno, mora z obrazloženim predlogom zahtevati, da o tem odloči Vlada Republike Slovenije.

(3) Če Državno pravobranilstvo v večjem številu istovrstnih sporov meni, da reševanje teh sporov z mediacijo ni primerno, lahko z enim predlogom zahteva odločitev Vlade Republike Slovenije glede uporabe mediacije v vseh teh sporih. Če je verjetno, da bodo spori, na katere se nanaša predlog Državnega pravobranilstva, nastajali tudi v bodoče, lahko Državno pravobranilstvo predlaga, da Vlada Republike Slovenije hkrati odloči še o reševanju pričakovanih bodočih istovrstnih sporov z mediacijo.

Zakon o pravniškem državnem izpitu

19.b člen

Stroške izpita krije kandidat. Stroške izpita za kandidata založi ministrstvo, pristojno za pravosodje. Višino stroškov predpiše minister, pristojen za pravosodje, upoštevajoč obseg priznanega dela izpita.

Posameznik, ki v treh letih po opravljenem izpitu po svoji volji ne sklene delovnega razmerja v organih iz prvega odstavka 11.a člena tega zakona, je dolžan vrniti stroške izpita, ki jih je predhodno založilo ministrstvo, pristojno za pravosodje. Stroške mora povrniti najkasneje v 60 dneh po poteku triletnega roka.

V odločbi, s katero se posameznemu kandidatu dovoli pristop k izpitu se določi višina stroškov izpita in obveznost iz prejšnjega odstavka. Posameznik lahko stroške izpita povrne tudi takoj po opravljenem izpitu oziroma pred potekom triletnega roka iz prejšnjega odstavka.

Zaradi izpolnjevanja obveznosti iz tega člena ministrstvo, pristojno za pravosodje, v evidenci iz 30. člena tega zakona obdeluje tudi podatek o dolžnosti povrnitve stroškov izpita, predvidenem končnem roku povrnitve stroškov izpita in datumu, ko so bili stroški izpita povrnjeni.

Zakon o sistemu plač v javnem sektorju

49. člen

(1) Če bi javni uslužbenec, funkcionar po določitvi plače v skladu z 49.f členom tega zakona prejel plačo v nižjem znesku, kot je znesek plače, določene po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač po tem zakonu, se mu do izenačitve obeh zneskov izplačuje razlika do zneska plače, določenega po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač po tem zakonu.

(2) Pri primerjavi obeh zneskov iz prvega odstavka se upoštevajo določbe 49.f člena tega zakona.

(3) Ne glede na višino dodatka za delovno dobo, določenega v 238. členu Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02), pripada vsem javnim uslužbencem dodatek za delovno dobo v višini, določeni s Kolektivno pogodbo za javni sektor.

Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11-UPB7 in 24/12)

132. člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala)

(1) Od dohodka iz kapitala se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.6. poglavja tega zakona, po stopnji 20% in se šteje kot dokončen davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se stopnja dohodnine od dobička iz kapitala znižuje vsakih pet let imetništva kapitala in znaša po dopolnjenih:

1. petih letih imetništva kapitala: 15%,
2. desetih letih imetništva kapitala: 10%,
3. 15 letih imetništva kapitala: 5%.

Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 65/08)

14. člen

(stopnja davka)

(1) Davek se izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami 11. člena tega zakona, po stopnji 20%.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se stopnja davka znižuje vsakih pet let imetništva izvedenega finančnega instrumenta oziroma vsakih pet let od sklenitve posla in znaša po dopolnjenih:

1. petih letih imetništva izvedenega finančnega instrumenta oziroma po petih letih od sklenitve posla: 15%,
2. desetih letih imetništva izvedenega finančnega instrumenta oziroma po desetih letih od sklenitve posla: 10%,
3. 15 letih imetništva izvedenega finančnega instrumenta oziroma po petnajstih letih od sklenitve posla: 5%.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davek od dobička, doseženega z odsvojitvijo izvedenega finančnega instrumenta pred potekom dvanajstih mesecev imetništva izvedenega finančnega instrumenta oziroma dvanajstih mesecev od sklenitve posla, izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami 11. člena tega zakona, po stopnji 40%.

Zakon o davku na vodna plovila (Uradni list RS, št. 1173/06)

3. člen

(pripadnost davka)

(1) Prihodki od davka od plovil po tem zakonu, katerih lastniki so rezidenti Republike Slovenije, pripadajo občini glede na stalno ali začasno prebivališče oziroma sedež zavezanca oziroma zavezanke za davek od plovil (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec).

(2) Prihodki od davka od plovil po tem zakonu, katerih lastniki so nerezidenti, pripadajo občini glede na sedež organa, pristojnega za vodenje evidence plovil.

6. člen (znižanje davčne obveznosti)

(1) Davčno obveznost, ugotovljeno v skladu z drugim in četrtem odstavkom 5. člena tega zakona, se glede na življenjsko dobo plovila oziroma pogona plovila zniža v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(2) Del obveznosti, ki se nanaša na dolžino plovila iz drugega odstavka 5. člena tega zakona se za vsako leto starosti plovila zniža za 5%, vendar preostanek tega dela davčne obveznosti, ne sme biti nižji od 35% tega dela davčne obveznosti za novo plovilo.

(3) Del obveznosti, ki se nanaša na moč pogona plovila iz drugega odstavka 5. člena tega zakona se za vsako leto starosti pogona zniža za 5%, vendar preostanek tega dela davčne obveznosti, ne sme biti nižji od 35% tega dela davčne obveznosti za novo plovilo.

(4) Starost plovila se ugotavlja glede na leto izgradnje plovila.

9. člen (vodenje davčne evidence za davek od plovil)

(1) Davčna evidenca, ki jo zaradi pravilnega izračunavanja davka po tem zakonu vzpostavi in vzdržuje davčna uprava, vsebuje naslednje podatke:

- evidenčno številko in datum vpisa;
 - označbo plovila;
 - številko vpisa in naziv evidence plovil oziroma vpisnika, v katerega je plovilo vpisano;
 - vrsto oziroma tip plovila;
 - dolžino plovila;
 - pogon plovila (navedba vrste pogona, leto vgradnje oziroma namestitve in moč posameznega pogona);
 - namembnost plovila;
 - leto izgradnje plovila;
 - datum in opis spremembe plovila oziroma dela plovila, ki je pomemben za odmero davka od plovil;
 - podatke o lastniku oziroma lastnikih plovila (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naziv in sedež ter davčno številko vsakega lastnika plovila);
 - podatke o solastniških deležih, če je plovilo v solastnini;
 - podatke o zastopniku solastnikov oziroma skupnih lastnikov, če so ga določili v skladu s tem zakonom;
 - podatke o uporabniku plovila (osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naziv in sedež, in davčno številko), če je uporabnik na podlagi sporazuma z lastnikom plovila davčni zavezanec po tem zakonu;
 - datum izpisa plovila iz evidence plovil in razlog izpisa ter
 - druge podatke, ki jih je davčni urad pridobil od zavezanca ali iz drugih virov in so nujno potrebni za odmero davka v skladu s tem zakonom.
- (2) Podatke za davčno evidenco davčna služba pridobiva brezplačno iz evidenc plovil, podatke o lastniku pa tudi iz centralnega registra prebivalstva.

Zakon o davku na motorna vozila (Uradni list RS, št. 52/99, 42/04, 47/06 in 9/10)

6.a člen

Ne glede na drugi odstavek 6. člena tega zakona, se za nova motorna vozila, proizvedena ne prej kot 1. januarja 2003 in katerih uradna specifična emisija ogljikovega dioksida ne presega 110 gramov na prevoženi kilometer, davek ne plačuje do 31. decembra 2009.

8. člen

Davčni zavezanec, proizvajalec motornih vozil ali oseba, ki zaradi opravljanja dejavnosti trgovine z motornimi vozili pridobi iz druge države članice Evropske unije motorno vozilo, ki še ni bilo predhodno začasno ali trajno registrirano v drugi državi in katerega tip je bil homologiran v skladu s predpisi o ES-homologaciji ter zanj izdano potrdilo o skladnosti tipa SA, mora obračunati davčno obveznost za koledarski mesec.

Davčni zavezanec mora v svojih evidencah zagotoviti podatke o znamki motornega vozila, tipu in modelu vozila, identifikacijski številki (št. šasije), izpustu CO₂, moči motorja v kW, načinu delovanja motorja (dvotaktni, električni), izpustu trdnih delcev v g/km, stopnji izpusta Euro, datumu izdaje potrdila o skladnosti, državi dobave, datumu pridobitve, vrednosti, davčni osnovi, stopnji davka in znesku obračunanega davka.

Davčni zavezanec sestavi na podlagi evidenc iz prejšnjega odstavka mesečni obračun davka, ki ga mora predložiti davčnemu organu do zadnjega dne naslednjega meseca po poteku meseca, za katerega je sestavil obračun.

Iz obračuna morajo biti razvidni naslednji podatki: osnovni podatki o zavezancu, davčna številka zavezanca, podatki o obdobju, za katero se plačuje davek, podatki o znamki motornega vozila, tip in model vozila, identifikacijska številka (št. šasije), izpust CO₂, moč motorja v kW, način delovanja motorja (dvotaktni, električni), izpust trdnih delcev v g/km, stopnja izpusta Euro, datum izdaje potrdila o skladnosti, vrednost, država dobave, davčna osnova, stopnja davka in znesek obračunanega davka.

Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka ne glede na to, ali je za obdobje, za katero predloži obračun, dolžan plačati davek ali ne.

Obračun davka na motorna vozila davčni zavezanec v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, predloži v elektronski obliki na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

Minister, pristojen za finance, predpiše na predlog generalnega direktorja oziroma generalne direktorice Davčne uprave Republike Slovenije obrazec za obračun davka na motorna vozila.

8.a člen

Davčnemu zavezancu, ki pridobi motorno vozilo iz druge države članice Evropske unije in ni dolžan obračunavati davka v skladu s prejšnjim členom, odmeri davek davčni organ.

Davčni organ iz prejšnjega odstavka odmeri davek na podlagi napovedi, ki jo davčni zavezanec predloži najpozneje v 15 dneh od dneva pridobitve motornega vozila.

Davčni zavezanec mora pri pridobitvi motornega vozila napovedi priložiti izvirnik računa o nakupu vozila, iz katerega morata biti razvidna prodajna cena in datum pridobitve, izjavo o emisijski ustreznosti vozila, ki jo zavezanec pridobi pri strokovni organizaciji, pristojni za ugotavljanje skladnosti, iz katere morajo biti razvidni podatki o znamki in tipu vozila, identifikacijski številki (številki šasije), izpustu CO₂, moči motorja v kW, načinu delovanja motorja (dvotaktni, električni), izpustu trdnih delcev v g/km, stopnji izpusta Euro, datumu izdaje potrdila o skladnosti, državi dobave, pri vozilu, ki je že bilo predhodno začasno ali

trajno registrirano v drugi državi, pa tudi izvirnik ali overjeno kopijo registracijskega dokumenta oziroma prometnega dovoljenja.

Strokovna organizacija, pristojna za ugotavljanje skladnosti, ne sme izdati potrdila o skladnosti motornega vozila tipa SB, če motorno vozilo ni vpisano v evidenco davčnega organa iz 11.a člena tega zakona.

Če v skladu s predpisi, ki urejajo tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti, izdaja potrdila o skladnosti ni potrebna, organ, pristojen za registracijo, oziroma pooblaščen organizacija pri registraciji vozil ne sme registrirati motornega vozila, če motorno vozilo ni vpisano v evidenco davčnega organa iz 11.a člena tega zakona.

11.a člen

Davčni organ vodi elektronsko evidenco motornih vozil (v nadaljnjem besedilu: evidenca), za katera je bil plačan davek, uveljavljena oprostitvev plačila davka ali je bil zanje predložen instrument zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti iz naslova davka na dodano vrednost.

Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- znamka in tip motornega vozila,
- identifikacijska številka (številka šasije),
- vrsta goriva,
- izpust CO₂ (za motorna vozila iz tarifne oznake 8711, trikolesa, štirikolesa in bivalna vozila, če je na razpolago) in moč motorja,
- način delovanja motorja (dvotaktni, električni),
- izpust trdnih delcev,
- stopnja izpusta Euro,
- država uvoza oziroma pridobitve,
- podatki o davčnem zavezancu (osebno ime oziroma naziv, naslov prebivališča oziroma sedeža in davčna oziroma matična številka),
- podatek o davčni osnovi,
- znesek davka,
- datum prve registracije vozila,
- datum plačila davka,
- številka odločbe o odmeri davka;
- podatek o oprostitvi po 5. členu tega zakona,
- podatki o zavarovanju izpolnitve davčne obveznosti,
- znesek vračila davka,
- podatek o pravni podlagi za vračilo davka (5. člen ali 11. člen).

Podatke za evidenco davčni organ pridobiva iz obračuna oziroma napovedi za odmero davka in iz evidence carinskega organa o odmeri davka ob uvozu.

ŠTUDENSKO DELO

Začasno zadržanje uporabe določbe šestega, sedmega, osmega, devetega in desetega odstavka 6. člena Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti (Uradni list RS, št. 107/06 - uradno prečiščeno besedilo, 114/06 - ZUTPG, 59/07 - ZŠtip in 51/10 - odl. US):

6. člen

(1) Zaposlitve in delo, tudi začasno in občasno delo, osebam iz drugega odstavka 6.b člena tega zakona posreduje zavod.

(2) Zavod brezposelnim osebam, ki so upravičene do denarne socialne pomoči po predpisih o socialnem varstvu, posreduje vsako zaposlitev, primerno delo po podjemni pogodbi oziroma pogodbi o naročilu avtorskega dela in primerno začasno ali občasno humanitarno ali drugo podobno delo, ki traja največ 56 ur mesečno in ga organizira zavod ali v dogovoru z zavodom nepridobitna nevladna organizacija ter nepridobitni delodajalec s področja socialnega varstva, zdravstva, predšolske vzgoje, vzgoje, izobraževanja in kulture. Za nepridobitnega delodajalca po tem zakonu se štejejo delodajalci iz naštetih področij, ki imajo v ustanovitvenem aktu določen nepridobitni značaj oziroma ki vračajo vse dohodke v osnovno dejavnost in ne delijo dobička.

(3) Zaposlitev in delo iz prejšnjega odstavka lahko zavod posreduje tudi brezposelnim osebam, ki niso upravičenci do denarne socialne pomoči.

(4) Ministrstvo, pristojno za delo, lahko s pogodbo o koncesiji pooblasti organizacijo oziroma delodajalca, ki izpolnjuje kadrovske, organizacijske in druge pogoje, da opravlja strokovne naloge posredovanja dela, ki vključuje tudi posredovanje začasnih in občnih del dijakom in študentom, posredovanja zaposlitve, izdelavo zaposlitvenega načrta in izvajanje ukrepov aktivne politike zaposlovanja.

(5) Organizacija oziroma delodajalec lahko zagotavlja delo delavcev drugemu delodajalcu, če izpolnjuje kadrovske, organizacijske in druge pogoje in se pred začetkom opravljanja dejavnosti vpiše v register agencij za zagotavljanje dela, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za delo.

(6) Organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6.b člena tega zakona, obračunavajo 12% koncesijsko dajatev od prejemkov, izplačanih tem osebam. Zavod obračunava 12% od izplačanih prejemkov na enak način kot obračunavajo 12% koncesijsko dajatev organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo začasna in občasna dela osebam iz drugega odstavka 6.b člena tega zakona. Od obračunanega zneska odvede zavod za namen iz osmega odstavka tega člena enak odstotek, kot ga določa isti odstavek. Ostali del obračunanega zneska zavod odvede v javni sklad.

(7) Organizacije oziroma delodajalci, ki posredujejo začasna in občasna dela dijakom in študentom morajo v javni sklad namenjati 25% fakturiranih sredstev iz koncesijske dajatve, določene v prejšnjem odstavku.

(8) 37,5% fakturiranih sredstev iz koncesijske dajatve, določene v šestem odstavku tega člena, se nameni za delovanje študentske organizacije univerze, samostojnega visokošolskega zavoda, lokalne skupnosti oziroma interesnih oblik povezovanja dijakov in študentov in se lahko porabijo za izvajanje programov interesnih in obšolskih dejavnosti v kulturi, izobraževanju, športu, tehnični kulturi, mednarodnem sodelovanju, izpopolnjevanju študentov v tujini, raziskovalni dejavnosti in socialno-ekonomskem položaju dijakov in študentov.

(9) Javni sklad iz sedmega odstavka tega člena sredstva iz koncesijskih dajatev nameni za financiranje štipendij.

(10) Organizaciji oziroma delodajalcu, ki posreduje začasna in občasna dela dijakom in študentom, se priznajo stroški v višini 37,5% fakturiranega prihodka iz koncesijske dajatve, določene v šestem odstavku tega člena. Minister, pristojen za delo, s podzakonskim aktom določi način obračuna stroškov, ki se priznajo organizaciji oziroma delodajalcu, ki posreduje

začasna in občasna dela dijakom in študentom, kadrovske, prostorske, organizacijske in druge pogoje, ki jih mora izpolnjevati pooblaščen organizacija oziroma delodajalec iz četrtega in petega odstavka tega člena, način evidentiranja podatkov iz tretjega odstavka 6.b člena tega zakona, obvezne podatke na napotnici in posredovanje napotnic Inšpektoratu Republike Slovenije za delo ter podrobnejšo vsebino koncesijske pogodbe.

(11) Minister, pristojen za delo, s podzakonskim aktom iz prejšnjega odstavka uredi tudi postopek za vpis in izbris iz registra agencij za zagotavljanje dela ter vsebino in način vodenja registra agencij za zagotavljanje dela.

ZAKON O LOKALNI SAMOUPRAVI

34.a člen

Člani občinskega sveta, župan in podžupan občine so občinski funkcionarji.

Občinski funkcionarji opravljajo svojo funkcijo nepoklicno. Župan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno.

Za opravljanje občinskih funkcij imajo občinski funkcionarji pravico do plače, če funkcijo opravljajo poklicno, ali do plačila za opravljanje funkcije, če funkcijo opravljajo nepoklicno. Plača za poklicne občinske funkcionarje je določena v skladu z zakonom, ki ureja plače v javnem sektorju.

Če župan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo v višini 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo največ v višini 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno. Višino plačila določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Članu občinskega sveta, razen podžupanu, pripada sejnina za udeležbo na seji občinskega sveta ali seji delovnega telesa občinskega sveta. Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplača posameznemu članu občinskega sveta, ne sme presegati 15% plače župana. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Občinski svet s svojim aktom določi merila za izplačilo sejin za člane občinskih svetov, za člane delovnih teles občinskega sveta in člane drugih občinskih organov kakor tudi merila za sejnine za člane svetov ožjih delov občine.

ZAČASNI UKREPI

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju

150.a člen

(Redna letna uskladitev pokojnin)

(1) Pri izplačilu pokojnin za februar se pokojnine uskladijo največ za toliko odstotkov, za kolikor je povprečna plača za preteklo koledarsko leto porasla v primerjavi s povprečno plačo za koledarsko leto pred tem.

(2) Pri izračunu odstotka uskladitve pokojnin v februarju se upošteva odstotek uskladitve pokojnin, ki je bila v skladu s 150.b člena tega zakona opravljena v novembru preteklega leta. Izračun odstotka uskladitve se opravi tako, da se povprečno plačo za obdobje januar – december preteklega leta deli s povprečno plačo za obdobje januar – september tega leta.

(3) Odstotki uskladitve pokojnin v obdobjih, določenih s tem členom, se izračunavajo na podlagi sprememb najnižje pokojninske osnove, veljavne v teh obdobjih.

150.b člen

(Uskladitev pokojnin glede na rast plač v tekočem letu)

(1) Pri izplačilu pokojnin za november se pokojnine uskladijo za toliko odstotkov, za kolikor je povprečna plača za obdobje januar – september tekočega leta porasla v primerjavi s povprečno plačo za obdobje januar – december predhodnega leta.

(2) Pokojnine se po prejšnjem odstavku uskladijo največ za toliko odstotkov, da povprečen mesečni porast najnižje pokojninske osnove, veljavne v tekočem letu, po opravljeni februarski in novembrski uskladitvi, v primerjavi z mesečnim povprečjem te osnove, veljavne v preteklem letu, ne preseže z jesensko napovedjo ocenjenega porasta povprečne plače, za obdobje januar – december tekočega leta v primerjavi z njenim povprečjem za obdobje januar – december preteklega leta.

Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev

18. člen

(1) V premoženje se ne štejejo:

1. stanovanje, v katerem oseba dejansko prebiva, do vrednosti primerne stanovanja;
2. osebni avtomobili oziroma enosledna vozila do vrednosti 28-kratnika osnovnega zneska minimalnega dohodka, določenega s predpisi, ki urejajo socialnovarstvene prejemke za vsak avtomobil oziroma enosledno vozilo, in osebno vozilo, prilagojeno prevozu težko gibalno oviranih oseb;
3. premoženje, ki daje dohodke, višje od 2-kratnika bruto minimalne plače;
4. premoženje, za katerega ima oseba kot najemjemalec sklenjen finančni najem ali poslovni najem (leasing);
5. predmeti, ki so po predpisu, ki ureja izvršbo, izvzeti iz izvršbe, razen gotovine;
6. poslovni prostori in poslovne stavbe, drugi objekti in premično premoženje, ki ga vlagatelj ali druga oseba, ki se upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja, uporablja za oziroma pri pridobivanju dohodka iz dejavnosti, dokler ta dohodek iz dejavnosti dosega vsaj višino minimalne plače;
7. kmetijsko in gozdno zemljišče, ki daje dohodek, ki se po tem zakonu upošteva pri ugotavljanju materialnega položaja;
8. sredstva iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja, vpisana na osebni račun zavarovanca pri skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja oziroma pri

pokojninskem skladu ali zavarovalnici, ki izvaja prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(2) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka se šteje, da oseba, ki uveljavlja oprostitev plačila socialnovarstvene storitve, dejansko prebiva v stanovanju, katerega lastnik je.

22. člen

(1) Pravico do otroškega dodatka ima eden izmed staršev oziroma druga oseba za otroka s prijavljenim prebivališčem v Republiki Sloveniji, in sicer do 18. leta starosti otroka, če izpolnjuje tudi druge pogoje po zakonu, ki ureja družinske prejemke.

(2) Otroški dodatek glede na uvrstitev v dohodkovni razred znaša mesečno:

Dohodkovni razred	Povprečni mesečni dohodek na osebo v % od neto povprečne plače	Znesek otroškega dodatka za otroka do konca osnovne šole ali do 18. leta (v evrih)			Znesek otroškega dodatka za otroka v srednji šoli, vendar najdalj do 18. leta (v evrih)		
		1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok	1. otrok	2. otrok	3. in naslednji otrok
1	do 18%	114,31	125,73	137,18	168,31	179,73	243,55
2	nad 18% do 30%	97,73	108,04	118,28	142,73	153,04	206,88
3	nad 30% do 36%	74,48	83,25	91,98	110,48	119,25	162,89
4	nad 36% do 42%	58,75	67,03	75,47	85,75	94,03	128,58
5	nad 42% do 53%	48,04	56,06	64,03	68,04	76,06	103,27
6	nad 53% do 64%	30,44	38,10	45,71	43,44	51,1	71,17
7	nad 64% do 82%	22,83	30,44	38,10	28,83	36,44	49,65
8	nad 82% do 99%	19,88	27,50	35,11	19,88	27,5	34,69

(3) Za prvega otroka iz prejšnjega odstavka se šteje starejši otrok v družini.

(4) Minister, pristojen za socialno varstvo, vsako leto v mesecu marcu določi nominalne meje dohodkovnih razredov za preteklo koledarsko leto.

62. člen

(1) Z uveljavitvijo tega zakona prenehajo veljati:

1. v Zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG in 10/08) besedilo »kadar dohodek na družinskega člana ne presega zgornje meje dohodkovnega razreda po tem zakonu« v prvem odstavku 65. člena, drugi in četrti odstavek 65. člena, tretji odstavek 66. člena, 68. člen, prvi odstavek 70. člena, razen za ugotavljanje pogojev za veliko družino, 71. člen, 72. člen, 73. člen, 74. člen, sedmi odstavek 90. člena in 14. točka 106. člena;

2. v Zakonu o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr. in 40/09): 3., 4. in 5. točka prvega odstavka 8. člena, 13. člen, prvi in tretji odstavek ter prva alineja drugega odstavka 14. člena, 15. člen, 16. člen, 17. člen, 18. člen, 19. člen, 20. člen, prvi odstavek 40.

člena, prvi odstavek 42. člena, besedi »iz prvega« v šestem odstavku 42. člena, besedi »državnih štipendij« v 43. členu, besedilo »državne štipendije in« v prvem odstavku 44. člena, besedilo »državne štipendije oziroma« v prvem odstavku 47. člena, besedilo »državno štipendijo ali« v drugem in tretjem odstavku 47. člena ter prvem odstavku 51. člena, besedilo »Center za socialno delo za državne štipendije« v četrtem odstavku 47. člena, besedilo »Pristojni center za socialno delo za državno štipendijo oziroma« v drugem odstavku 50. člena, besedilo »pristojni center za socialno delo oziroma« v četrtem odstavku 50. člena, besedilo »državne štipendije ali« v drugem odstavku 51. člena, besedi »državno štipendijo,« v prvi alineji prvega odstavka 54. člena, besedilo »Evidenco štipendistov, prejemnikov državnih štipendij, vodijo centri za socialno delo« v drugem odstavku 55. člena, besedilo »pristojni centri za socialno delo« v drugem odstavku 58. člena in v tretjem odstavku 59. člena in prvi odstavek 63. člena;

3. v Zakonu o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 119/06 – uradno prečiščeno besedilo, 59/07 – ZŠtip, 15/08 – odločba US, 64/08 in 86/09): drugi odstavek 73.c člena;

4. v Stanovanjskem zakonu (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08 in 90/09 – odločba US): prvi, drugi in osmi odstavek 121. člena, besedilo »po prvem odstavku 121. člena tega zakona« v prvem odstavku 121.b člena, ter besedi »in osmega« v četrtem odstavku 121.b člena;

5. v Zakonu usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod in 71/08): šestindvajseta alineja 1. točke drugega odstavka 3. člena;

6. v Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07 in 76/08): šesti odstavek 24. člena in četrta alineja prvega odstavka 79.b člena;

7. v Uredbi o merilih za določanje oprostitev pri plačilih socialnovarstvenih storitev (Uradni list RS, št. 110/04, 124/04 in 114/06 – ZUTPG): tretji in četrti odstavek 11. člena, besedilo »na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za socialno varstvo« v drugem odstavku 29. člena;

8. v Uredbi o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih ter merilih in postopku za uveljavljanje subvencioniranih najemnin (Uradni list RS, št. 131/03, 142/04 in 99/08) besedilo »plačujejo najemnino, višjo od priznane neprofitne najemnine, in« v četrti alineji prvega odstavka 11. člena, drugi in tretji odstavek 12. člena, besedilo »občinske uprave« v prvem odstavku 13. člena, prvi in drugi odstavek 14. člena, drugi stavek prvega odstavka 15. člena, 16. člen, 17. člen in priloga;

9. v Pravilniku o postopkih za uveljavljanje pravic do družinskih prejemkov (Uradni list RS, št. 31/08 in 61/09): poglavje III. PRAVICA DO OTROŠKEGA DODATKA, uporabljajo pa se do začetka uporabe tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se znesek za otroški dodatek za posameznega otroka iz drugega odstavka 22. člena tega zakona v obdobju od uveljavitve do začetka uporabe tega zakona usklajuje z objavljenim indeksom rasti cen življenjskih potrebščin v skladu z Zakonom o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod in 71/08).

Zakon o javnih uslužbencih

(prenehanje položaja)

(1) Za prenehanje položaja se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo prenehanje dela na delovnem mestu, če ni drugače določeno.

(2) Uradnik iz drugega odstavka 82. člena tega zakona se z odločbo razreši s položaja:

1. če to sam zahteva oziroma s tem soglaša;

2. če v enem mesecu od imenovanja ne sklene pogodbe o zaposlitvi oziroma aneksa k pogodbi o zaposlitvi;

3. v primeru ugotovljene nesposobnosti za opravljanje nalog na položaju;

4. v primeru prenehanja delovnega razmerja v skladu s sporazumom o razveljavitvi pogodbe o zaposlitvi oziroma odpovedjo pogodbe o zaposlitvi s strani javnega uslužbenca.

(3) Uradniku preneha položaj iz drugega odstavka 82. člena tega zakona po preteku obdobja, za katerega je bil imenovan.

(4) Uradniku preneha položaj, če se ukine organ oziroma organizacijska enota, ki jo vodi.

(5) Funkcionar oziroma organ, pristojen za imenovanje, lahko na predlog funkcionarja, pristojnega za predlaganje imenovanja, v enem letu od nastopa funkcije razreši generalnega direktorja v ministrstvu, predstojnika vladne službe, generalnega sekretarja v ministrstvu, predstojnika organa v sestavi ministrstva, načelnika upravne enote in direktorja občinske uprave oziroma tajnika občine, ne glede na razloge iz drugega odstavka tega člena. Razrešitev po tem odstavku je ne glede na to, kdaj je funkcionar nastopil funkcijo, možna tudi v enem letu od imenovanja uradnika na položaj.

(6) V primeru iz 3. in 4. točke drugega odstavka tega člena se glede posledic razrešitve s položaja smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo postopek o ugotovitvi nesposobnosti javnega uslužbenca za delovno mesto.

(7) Po prenehanju položaja po 1. točki drugega odstavka ter tretjem, četrtem in petem odstavku tega člena se uradnika, ki je bil že pred začetkom opravljanja položaja kot uradnik zaposlen v istem ali drugem državnem organu ali upravi lokalne skupnosti, premesti na delovno mesto, ki ustreza njegovemu nazivu in za katero izpolnjuje pogoje.

(8) Uradnik, ki mu preneha položaj po četrtem odstavku tega člena ali je razrešen po petem odstavku tega člena, pa pred imenovanjem na položaj ni imel statusa uradnika, ima pravico do odpravnine v višini ene petine povprečne mesečne bruto plače, kot jo je prejemal do razrešitve, za vsak polni mesec, ki je ostal do izteka dobe imenovanja na položaj. Temu uradniku s prenehanjem položaja preneha delovno razmerje. Predstojnik lahko v soglasju z uradnikom iz tega odstavka namesto pravice do odpravnine uradniku zagotovi delovno mesto v istem ali drugem organu, na katerem se delo opravlja v nazivu iste stopnje, kot se opravlja delo na položaju, s katerega je bil uradnik razrešen.

(9) V času od sprožitve natečajnega postopka do imenovanja novega uradnika na položaj iz drugega odstavka 82. člena tega zakona lahko brez javnega natečaja največ šest mesecev naloge na tem položaju opravlja vršilec dolžnosti. Za vršilca dolžnosti je brez javnega natečaja lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje. V primeru ponovitve

postopka javnega natečaja prične rok iz tega odstavka ponovno teči. Po dveh ponovitvah javnega natečaja se rok lahko podaljša le, če se na javnem natečaju ne izkažeta kot primerna vsaj dva kandidata.

Priloga 1: Plačna lestvica, veljavna od 1. junija 2012

Plačni razred	Osnovna plača (v EUR)	Plačni razred	Osnovna plača (v EUR)
1	430,80 €	34	1.571,75 €
2	448,05 €	35	1.634,62 €
3	465,96 €	36	1.700,01 €
4	484,61 €	37	1.768,01 €
5	503,98 €	38	1.838,73 €
6	524,15 €	39	1.912,28 €
7	545,09 €	40	1.988,78 €
8	566,91 €	41	2.068,33 €
9	589,60 €	42	2.151,04 €
10	613,18 €	43	2.237,09 €
11	637,70 €	44	2.326,58 €
12	663,21 €	45	2.419,64 €
13	689,73 €	46	2.516,42 €
14	717,33 €	47	2.617,09 €
15	746,02 €	48	2.721,76 €
16	775,86 €	49	2.830,64 €
17	806,90 €	50	2.943,86 €
18	839,18 €	51	3.061,62 €
19	872,74 €	52	3.184,08 €
20	907,65 €	53	3.311,44 €
21	943,97 €	54	3.443,91 €
22	981,72 €	55	3.581,66 €
23	1.020,99 €	56	3.724,91 €
24	1.061,83 €	57	3.873,93 €
25	1.104,29 €	58	4.028,88 €
26	1.148,47 €	59	4.190,03 €
27	1.194,40 €	60	4.357,63 €
28	1.242,18 €	61	4.531,93 €
29	1.291,87 €	62	4.713,22 €
30	1.343,55 €	63	4.901,74 €
31	1.397,29 €	64	5.097,82 €
32	1.453,17 €	65	5.301,72 €
33	1.511,30 €		

OCENE FINANČNIH UČINKOV PREDLOGA ZAKONA O URAVNOTEŽENJU JAVNIH FINANC

		Ocena finančnih posledic (v mio EUR)							
		Državni proračun				Druga javno finančna sredstva*			
		2012	2013	2014	2014	2012	2013	2014	2014
Predvideno zmanjšanje odhodkov	PREDPIS								
	Skupaj	383,60	731,55	693,75		313,94	618,79	670,09	
	Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju	26,80	26,80	13,50		62,29	119,74	119,74	
	Zakon o družbi Slovenske železnice								
	Zakon o družbi za avtoceste v RS	18,40	18,40	18,40					
	Zakon o nacionalni stanovanjski varčevalni shemi in subvencijah mladim družinam za prvo reševanje stanovanjskega vprašanja	3,10	3,10	3,10					
	Stanovanjski zakon	0,80	0,80	0,80					
	Zakon o postopnem zapiranju rudnika TrbovljeHrastnik in razvojnem prestrukturiranju regije	7,00	5,00	5,00					
	Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin	0,50	0,50	0,50					
	Zakon o agenciji za knjigo	0,18	0,35	0,35					
	Zakon o slovenskem filmskem centru, javni agenciji RS	0,18	0,35	0,35					
	Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja	13,54	53,35	53,35					
	Zakon o osnovni šoli	0,70	3,00	3,00					
	Zakon o vrtcih	5,30	50,00	78,90		3,75	15,15	15,15	
	Zakon o usmerjanju otrok s posebnimi potrebami	1,80	3,80	3,80					

Ocena finančnih posledic (v mio EUR)						
PREDPIS	Državni proračun			Druga javno finančna sredstva*		
	2012	2013	2014	2012	2013	2014
Zakon o šolski prehrani	4,70	19,00	19,00			
Zakon o odpravi posledic naravnih nesreč	3,00	3,00	3,00			
Zakon o starševskem varstvu in družinskih prejemkih	4,30	44,00	44,90			
Zakon o javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije		0,07	0,07			
Zakon o subvencioniranju študentske prehrane	1,30	1,30	1,30			
Zakon o štipendiranju	0,75	0,75	0,75			
Zakona o urejanju trga dela	23,90	36,80	50,20	2,00	3,90	3,90
Zakon o vojnih veteranih, Zakon o vojnih invalidih, Zakon o žrtvah vojnega nasilja	8,15	15,05	17,05			
Zakon o verski svobodi	0,24	0,48	0,48			
Zakon o praznikih in dela prostih dnevih v Republiki Sloveniji	0,72	1,45	1,45			
Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov	0,05	0,10	0,10			
Zakon o pravniških državnih izpiti	0,10	0,20	0,20			
Zakon o sistemu plač v javnem sektorju	130,00	260,00	260,00	205,00	410,00	410,00
Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju	72,50	84,50				

Ocena finančnih posledic (v mio EUR)						
PREDPIS	Državni proračun			Druga javno finančna sredstva*		
	2012	2013	2014	2012	2013	2014
Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev	3,40	19,50				
Študentsko delo	25,00	33,00	33,00			
Začasni ukrepi (regres, LD, povračila)	27,20	46,90	81,20	39,40	67,00	118,30
Zakon o lokalni samoupravi				1,50	3,00	3,00

* Pri predpisih, ki vplivajo na sistem plač v javnem sektorju, zajeti tudi občinski proračuni.

Predvideno povečanje prihodkov	Skupaj					
Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu	4,80	39,93	39,93	3,17	6,33	6,33
Zakon o dohodnini in Zakon o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov		23,00	23,00			
Zakon o davku na vodna plovila		0,23	0,23			
Zakon o davku na motorna vozila		7,00	7,00			
Protikrizni davek na nepremično premoženje	4,80	9,70	9,70			
Davek na dobiček zaradi spremembe namembnosti zemljišč						